

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
शक्तिजगन्नाथजी - उत्तराध्याय	-	पुराण	पूर्ण	-	3 12	298	संस्कृत	कागद	14	49		

M-3026

२२७

॥ अथ श्रीकृष्णजन्मखंडोत्तरार्द्धप्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ स एव भगवान् कृष्णः सर्वात्मा पुरुषः परः ॥ दुराराध्यो तिसाध्यश्च सर्वाराध्यः सुखप्रदः ॥ १ ॥ निजभ
 क्ततिसाध्यश्च भक्तस्याराध्य एव च ॥ शश्वत्दृश्यः स्वभक्तस्याभक्तस्यादृश्य एव च ॥ २ ॥ दुर्ज्ञेयं तस्य चरितं कार्यं तद्दयमेव
 च ॥ बद्धास्तन्मायया सर्वमोहिताश्च दुरंतया ॥ ३ ॥ यद्गयाद्वातिवातो यं कूर्मो धत्ते निराश्रयः ॥ कूर्मो न तं विधत्ते च यद्गयेन निरंत
 रम् ॥ ४ ॥ विभर्ति शेषो विश्वं च यद्गयेन च नारद ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषः शिरसश्चैकदेशतः ॥ ५ ॥ सप्तसागरसंयुक्ता सप्तद्वीपावसुं
 धरा ॥ शैलकाननसंयुक्ता पातालाः सप्त एव च ॥ ६ ॥ सप्तस्वर्गाश्च विविधा ब्रह्मलोकसमन्विताः ॥ एवं विश्वं त्रिभुवनं कृत्रिमं प
 रिकीर्तितम् ॥ ७ ॥ यद्गयेन विधात्रा च प्रतिसृष्टौ च निर्मितम् ॥ एवं विश्वान्यसंख्यानि लोमकूपैर्महान् विराट् ॥ ८ ॥ यद्गयेन
 विधत्ते च यदंशे ध्यायते तंद्रियम् ॥ विष्णुः पाति च संसारं यद्गयेन कृपानिधिः ॥ ९ ॥ कालाभिरुद्रो यद्गीतः कालः संहरते प्रजाः ॥
 मृत्युं जयो महादेवो यद्गयाद्ग्यायते च यम् ॥ १० ॥ षड्गुणैरनुरागैश्च विरागी विरतः सदा ॥ यद्गयेन दहत्याग्निः सूर्यस्तपतिय
 द्गयात् ॥ ११ ॥ यद्गयाद्वर्षतींद्रश्च मृत्युश्चरति जंतुषु ॥ यद्गयेन यमः शास्ता पापिनां धर्म एव च ॥ १२ ॥ धत्ते च धरणी लोकान्
 यद्गयेन चराचरान् ॥ सूयते प्रकृतिः सृष्टौ यद्गयान्महदादिकम् ॥ १३ ॥ दुर्ज्ञेयं तदभिप्रायं को वा जानाति पुत्रक ॥ यत्प्रभावं न
 जानंति ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १४ ॥ कथं जानामितच्चेष्टामहं वत्स सुमंदधीः ॥ कथं जगाम मथुरां त्यक्त्वा वृंदावनं वनम् ॥
 १५ ॥ कथं तत्प्राजगोपीश्वराधां प्राणाधिकां प्रियाम् ॥ यशोदां बांधवादींश्च नंदं वानंदनंदनः ॥ १६ ॥ दर्पहादर्पदः सोऽपि सर्वे
 षां सर्वदः सदा ॥ बभंज राधादर्पं च सुदाम्नः शापकारणात् ॥ १७ ॥ अन्येषां भावना हेतोर्ब्रह्मप्राप्तिस्तथा भवेत् ॥ एवं किंचिद्वित
 र्कं च कुरुते कमलोद्भवः ॥ १८ ॥ चकार दर्पभंगं च महाविष्णुः पुरा विभुः ॥ ब्रह्मणश्च तथा विष्णोः शेषस्य च शिवस्य च ॥ १९ ॥ ध

क.ज.उ.
॥ १ ॥

र्मस्यचयमस्यापिसांवस्यचंद्रसूर्ययोः ॥ गरुडस्यचवन्हेश्वगुरोर्दुर्वाससस्तथा ॥ २० ॥ दौवारिकस्यभक्तस्यजयस्यविजय
स्यच ॥ सुराणामसुराणांचभवतःकामशक्रयोः ॥ २१ ॥ लक्ष्मणस्यार्जुनस्यापिबाणस्यचभृगोस्तथा ॥ सुमेरोश्चसमुद्रा
णांवायोश्चवरुणस्यच ॥ २२ ॥ सरस्वत्याश्चदुर्गायाःपद्मायाश्चभुवस्तथा ॥ सावित्र्याश्चैवगंगायामनसायास्तथैवच ॥ २३ ॥
प्राणाधिष्ठातृदेव्याश्चप्रियायाःप्राणतोपिच ॥ प्राणाधिकायाराधायाअन्येषामपिकाकथा ॥ २४ ॥ त्वत्वादपैचसर्वेषांप्रसा
दंचचकारसः ॥ कर्ताहर्तापालयितास्त्रष्टास्त्रष्टुश्चसर्वतः ॥ २५ ॥ यंस्तोतुमीशोनालंचपंचवक्त्रेणशंकरः ॥ स्तोतुंनालंचतुर्वक्त्रो
विधाताजगतामपि ॥ २६ ॥ स्तोतुंनालमनंतश्चसहस्रवदनैरहो ॥ स्वयंविष्णुर्विश्वव्यापीनालंस्तोतुंजनार्दनः ॥ २७ ॥ म
हाविराण्मनशक्तोपियंस्तोतुंपरमेश्वरम् ॥ कंपितायस्यपुरतःप्रकृतिःपरमात्मनः ॥ २८ ॥ सरस्वतीजडीभूतायंस्तोतुंपरमे
श्वरम् ॥ महिमानंनजानंतिवेदायस्यचनारद ॥ २९ ॥ इत्येवंकथितोब्रह्मन्प्रभावःपरमात्मनः ॥ निर्गुणस्यचकृष्णस्यकिं
भूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीराधाकृष्णसंवादेश्रीकृष्णप्रभाववर्णनंनामपंचपंचाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ किमपूर्वश्रुतंब्रह्मन्रहस्यंपरमाद्भुतम् ॥ अनंतचरितंधन्यमनंतस्याच्युतस्यच ॥ १ ॥
कथंकृष्णोमहाविष्णोर्दर्पभंगंचकारसः ॥ अन्येषांवाकथमहोतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ २ ॥ स्वतःश्रीकृष्णचरितमतीवमधुरंश्रु
तौ ॥ अतीवमधुरंरम्यंकाव्यंकविमुखात्ततः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ महाविष्णोरहंकारोवभूवसहसेतिच ॥ सर्वम
ल्लोमकूपेषुविश्वान्येवाहमेश्वरः ॥ ४ ॥ संहारेभैरवोभूत्वातंजग्राससलोलया ॥ स्थितौमूर्ध्नामशेषेचप्रसादंतंचकारसः ॥ ५ ॥
सर्वात्मानंध्यायमानंस्तुतंभीतंकृपानिधिः ॥ तच्छरीरंसुसंपन्नंपुनरेवचकारसः ॥ ६ ॥ ब्रह्मणःसहस्राब्रह्मन्नितिदर्पोवभूवह ॥

अ० ५५

॥ १ ॥

अहं त्रिजगतां धाता कर्ता हर्माश्वरः स्वयम् ॥ ७ ॥ मत्परः पूजितो नास्ति मत्परः पूजितेन्द्रियः ॥ इत्येवं मनसा कृत्वा बहुदोषं
 भूवह ॥ ८ ॥ गोलोके स्वसमीपे च वसंतं पुरतो विभोः ॥ पंचवक्त्रं चतुर्वक्त्रं षड्वक्त्रं च ततोधिकम् ॥ ९ ॥ शतवक्त्रं च प्रत्येकं ब्रह्मा
 दौघं च लीलया ॥ त्यक्तुं कामं स्वदेहं च व्रीडयानतः कंधरम् ॥ १० ॥ पुनः प्रसादं रूपयातं च कारुण्यपानिधिः ॥ कालेन मोहिनी
 द्वारा तमपूज्यं चकार सः ॥ ११ ॥ स्वकन्यां दर्शयित्वा तं सकामं च चकार ह ॥ पुनस्तद्वर्पं भगं च शिवद्वारा चकार सः ॥ १२ ॥ त
 त्याज लज्जया देहं पुनर्देहं दधार सः ॥ पुनश्चकार तं पूज्यं ब्रह्माणं ब्रह्मणः प्रभुः ॥ १३ ॥ ज्ञानंदौ महान् ज्ञानी ज्ञानानंदः सनात
 नः ॥ विष्णोर्वभूव गर्वश्च जगत्पाता हर्माश्वरः ॥ १४ ॥ तमात्मविस्मृतं कृष्णश्चकार रामजन्मनि ॥ अहं विश्वं विभर्मीति शेषद
 पो भूवह ॥ १५ ॥ तद्वर्पं गरुडद्वारा चूर्णीभूतं चकार सः ॥ एकदा पूजितो नागैर्गरुडः कृष्णवाहनः ॥ १६ ॥ न पूजितश्च शेषेण
 स्वदर्पेण पुरामुने ॥ गरुडेन जितं क्रोधात्तमनंतं मनस्विनम् ॥ १७ ॥ चकार मोक्षणं तस्य श्रीकृष्णश्चकारुपानिधिः ॥ स्वयं शिवः
 स्वदर्पाच्च विवाहं चकार सः ॥ १८ ॥ तं कृत्वा माययामो हंकारयामास स्त्रीयुतम् ॥ पुनर्जहार पत्नीं च दक्षकन्यां महासतीम् ॥
 १९ ॥ वर्षे शुशोच तद्देहं क्रोडे कृत्वा च शंकरः ॥ नानास्थानं च बभ्राम रुदनं शोकान्मुहुर्मुहुः ॥ २० ॥ जन्मांतरे पुनः प्राप्य तां स
 तीं पार्वतीं मुदा ॥ विसर्मार च स्वज्ञानंदक्षशप्तः पुनः शिवः ॥ २१ ॥ पुनश्चांगिरसद्वारा स्मारयामास सत्वरम् ॥ एकदा सरथः
 शंभुः प्रेरितस्त्रिपुरेपुरा ॥ २२ ॥ हत्वा दैत्यं शिवद्वारा त्रिपुरारिं चकार तम् ॥ सर्ववरं च सर्वस्मै दातुं शंभुः कृपानिधिः ॥ २३ ॥ स्व
 यं कल्पतरुर्भूत्वा प्रतिज्ञां चकार सः ॥ वृकासुरोऽनुष्ठानं च कृत्वा ववेवरं विभुम् ॥ २४ ॥ दास्यामि हस्तं यन्मूर्ध्नि भस्मसाद्भव
 तु क्षणात् ॥ जगाद जगतां नाथ ईप्सितं ते भविष्यति ॥ २५ ॥ इति लब्ध्वा वरं रुद्रात् गच्छंतं शंकरं विभुम् ॥ हस्तं दातुं च तन्मू

कृ.ज.उ.
॥ २ ॥

धिप्राधावत्सत्वरं पुरा ॥ २६ ॥ अतीवभीतः शंभुश्च जगाम शरणं हरिम् ॥ भगवांश्च शिवस्यार्थे दैत्यं भस्म चकार सः ॥ २७ ॥ शि
व्युद्धं च कुर्वतं बाणं युद्धे पुरा विभुः ॥ लीलया जंभणास्त्रेण जडीभुतं चकार सः ॥ २८ ॥ समागतं दक्षयज्ञेशं भुदं भेन लीलया ॥
वारयामास भगवान् हस्तं दत्वा च तद्रले ॥ २९ ॥ केदारकन्यकाद्वाराशप्तो धर्मोतिदेवतः ॥ बभूवाति कृशो भीतिः कुब्हामेव यथा
शशी ॥ ३० ॥ तदा तस्य च शापांते सत्ये पूर्णे बभूव ह ॥ त्रिपाद्वभूव त्रेतायां द्वापरे च द्विपादिति ॥ ३१ ॥ एकपाच्च कलौ सोऽपि
कलेरन्ते पुनः क्षयः ॥ षोडशांशोति कृष्टश्च स्मर चरणं विभोः ॥ ३२ ॥ तदा सत्ययुगारंभे परिपूर्णो भवत्पुनः ॥ पुनर्युगानुरोधे
न क्रमेण च पुनः क्षयः ॥ ३३ ॥ यमो मांडव्यशापेन शूद्रयोनिमवाप ह ॥ तदा पुनः शताब्दांते पुनः शुद्धो बभूव ह ॥ ३४ ॥ सांबो वि
मातशापेन गलत्कुष्ठो बभूव सः ॥ चंद्रो दर्पमदेनैव जहार च गुरोः प्रियाम् ॥ ३५ ॥ बभूव दर्पभंगो स्य यक्षमग्रस्तो बभूव सः ॥
सूर्यो दर्पात्तेजसश्च हंतुं शंकरं किंकरं ॥ ३६ ॥ सुमालीत्यभिधं दैत्यं जगामा शुगिरिं प्रति ॥ अहर्निशं दीप्तिकरं कुर्वतं विषयं रवेः
॥ ३७ ॥ सूर्येण भीतो दैत्यश्च शंकरं शरणं ययौ ॥ सूर्यदृष्ट्वा शंकरश्च जग्राह शूलमेव च ॥ भीतो दुद्राव सूर्यश्च दृष्ट्वा तं शूलिनं मुने ३८
जघान काश्यां शूलेन शूलीकाशीश्वरो रविः ॥ मूर्च्छां सिंप्राप्य शूलेन दर्पभंगो बभूव ह ॥ ३९ ॥ सांद्रांधकारः सहसा जग्राह पृ
थिवीतलम् ॥ आशुतोषो महादेवो जीवयामास तत्क्षणम् ॥ ४० ॥ तुष्टाव शंकरं सूर्यो लज्जितोऽपि भयेन च ॥ कृत्वा तमाशिषंतु
ष्टो ययौ गेहं कृपानिधिः ॥ ४१ ॥ विभुर्गरुत्मतो दर्पे बभूव जलीलया पुरा ॥ निःश्वासैः प्रेरितस्य पिशिवस्य वृषभस्य च ॥ ४२ ॥
आगच्छतश्च वैकुण्ठं पृष्ठे कृत्वा शिवं पुरा ॥ द्रष्टुं समागतं भक्त्या देवं नारायणं परम् ॥ ४३ ॥ वन्दिर्दर्पभृगोः शापात् सर्वभक्षो ब
भूव ह ॥ गुरोः स्वभार्या हरणा दर्पश्चूर्णो बभूव ह ॥ ४४ ॥ दुर्वाससो दर्पभंगो बभूव द्यं वरीषतः ॥ सुदर्शनेन चक्रेण विष्णोर्दुर्विष

अ० ५६

॥ २ ॥

हेणच ॥ ४५ ॥ जयस्यविजयस्यापिदर्पभंगंचकारसः ॥ वैकुंठात्पतितस्यापिब्रह्मशापच्छलेनच ॥ ४६ ॥ नृसिंहेणहतः
 सोपिहिरण्यकशिपुर्यथा ॥ सूकरेणहिरण्याक्षोलीलयाचरसातले ॥ ४७ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चनिहतौरामबाणतः ॥ जन्मां
 तरेचलंकायांब्रह्मणाप्रार्थितस्यच ॥ ४८ ॥ शिशुपालोहिनिहतःकृष्णबाणेनलीलया ॥ दंतवक्रश्चसहसापरिपूर्णेत्रजन्मनि
 ॥ ४९ ॥ सुराणांदर्पभंगंचदैत्यद्वाराचकारह ॥ असुराणांसुरद्वाराविरोधेनपरस्परम् ॥ ५० ॥ विधिद्वारादर्पभंगंभवतश्च
 कारसः ॥ भवानासीन्नारदश्चपुरापुत्रःप्रजापतेः ॥ ५१ ॥ गंधर्वश्चपितुःशापात्शूद्रीपुत्रस्ततःक्रमात् ॥ ततःपुनर्नारदश्चप्र
 सादादधुनाविभोः ॥ ५२ ॥ ममसाध्यंविश्वमिति कामदर्पोबभूवह ॥ तंप्रमत्तंहरद्वाराभस्मसाच्चकारसः ॥ ५३ ॥ पुनःकृत्वा
 प्रसादंतंजीवयामासलीलया ॥ एकांतिकंचतद्रक्तं सचनास्त्रं करोति हि ॥ ५४ ॥ चकारदर्पभंगंचदर्पिणोलक्ष्मणस्यच ॥ र
 णेशंकरशूलेनरावणप्रेरितेनच ॥ ५५ ॥ पुनस्तंजीवयामासरामस्यस्तवनेनच ॥ स्वयंविस्मृतविष्णोश्चब्रह्मशापेननारद ॥
 ॥ ५६ ॥ चकारदर्पभंगंचकार्तवीर्यार्जुनस्यच ॥ जामदग्न्यस्यशस्त्रेणामोघेनपरशुनापुरा ॥ ५७ ॥ विप्रपुत्रस्यमरणेहरणे
 कृष्णयोषिताम् ॥ कर्णेनसार्द्धं समरेपार्थदर्पेबभंजसः ॥ ५८ ॥ बाणस्यचोषाहरणेचिच्छेदचभुजान्विभुः ॥ भृगोश्चदक्षयज्ञे
 चदर्पभंगंचकारसः ॥ ५९ ॥ परशुरामस्यरामस्यविवाहेपथिगच्छतः ॥ बभंजदर्पसमरेरामद्वारापुराविभुः ॥ ६० ॥ सुमेरोःशृं
 गभंगंचवायुद्वाराचकारसः ॥ समुद्राणांदर्पभंगंचकारागस्त्यभक्षणात् ॥ ६१ ॥ अकालेसृष्टिहरणेतत्पुत्रमरणेपुरा ॥ को
 पयुक्तस्यवायोश्चदर्पभंगंचकारसः ॥ ६२ ॥ उषाहरणयात्रायांद्वारकागमनेहरेः ॥ बाणस्यचगवांहेतोर्वरुणंचशशापसः ॥ ६३
 कलहेगंगयासार्द्धंवाण्यानारायणाग्रतः ॥ सरस्वतींचतत्प्राजतस्यादर्पेबभंजसः ॥ ६४ ॥ दर्पयुक्तांचदुर्गांचत्यक्त्वाशंभुर्हि

कृ.ज.उ.
॥ ३ ॥

मालये ॥ कामंचभस्मसात्कृत्वा तपसेचययौविभुः ॥ ६५ ॥ लज्जामवापसादेवी तस्यादर्पवभंजसः ॥ साययौ तपसे
विष्णोः प्राप्तिहेतोः शिवस्य च ॥ ६६ ॥ भारते सुचिरं तत्त्वादेवी विष्णोर्वरेण च ॥ चकार स्वामिनि शंभुं भगवंतं सनातनम् ॥ ६७
सहसौभाग्ययुक्ता सा बभूव शंकरप्रिया ॥ विश्वेषु सर्वदेवीषु पूज्या वंद्यास्तुता सुरैः ॥ ६८ ॥ दर्पयुक्ता महालक्ष्मीर्बभूव सामहा
मुने ॥ पराभूता पुरा देवी जयेन विजयेन च ॥ ६९ ॥ प्रविशंती विभोर्द्वारं दत्त्वा भक्ताय वाञ्छितम् ॥ निवारिता सा द्वाराच्च तेन
दौवारिकेण वै ॥ ७० ॥ यदात्मनस्तिरस्कारं साभिमाना महासती ॥ दृष्ट्वा हरेः पादपद्मं देहं त्यक्तुं समुद्यता ॥ ७१ ॥ तदा ब्र
ह्मामहेशश्च विष्णुर्धर्मश्च भास्करः ॥ चंद्रश्च कामदेवश्च वैश्वानरो धनेश्वरः ॥ ७२ ॥ ऋषयो मुनयश्चैव मनवो विघ्ननायकाः ॥
महेंद्रो बरुणश्चैव जगत्प्राणो हुताशनः ॥ ७३ ॥ समाययू रदंतस्ते पद्मायाः पुरतः पुरः ॥ तुष्टुबुधश्च महालक्ष्मीं मूलप्रकृतिमीश्व
रीम् ॥ ७४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ क्षमस्व भगवत्यंबक्षमाशीले परात्परे ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपे च कोपादिपरिवर्जिते ॥ ७५ ॥ उपमे
सर्वसाध्वीनां देवीनां देवपूजिते ॥ त्वया विना जगत्सर्वमृततुल्यं च निष्फलम् ॥ ७६ ॥ सर्वसंपत्स्वरूपा त्वं सर्वेषां सर्वरूपिणी ॥
रासेश्वर्यधिदेवित्वं त्वत्कलाः सर्वयोषितः ॥ ७७ ॥ कैलासे पार्वती त्वंच क्षीरोदेसिंधुकन्यका ॥ स्वर्गे च स्वर्गलक्ष्मीस्त्वं मर्त्य
लक्ष्मीश्च भूतले ॥ ७८ ॥ वैकुण्ठे च महालक्ष्मीर्देवदेवी सरस्वती ॥ गंगा च तुलसी त्वंच सा वित्री ब्रह्मलोकतः ॥ ७९ ॥ कृष्णप्रा
णाधिदेवी त्वंगो लोके राधिका स्वयम् ॥ रासे रासेश्वरी त्वंच चंद्रावनवने वने ॥ ८० ॥ कृष्णप्रिया त्वं भांडीरे चंद्राचंदनकानने ॥
विरजा चंपकवने शतशृंगे च सुंदरी ॥ ८१ ॥ पद्मावती पद्मवने मालती मालती वने ॥ कुंददंती कुंदवने सुशीला केतकी वने ॥ ८२ ॥
कदंबमाला त्वं देवी कदंबकानने पिच ॥ राजलक्ष्मी राजगेहे गृहलक्ष्मीर्गृहे गृहे ॥ ८३ ॥ इत्युक्त्वा देवताः सर्वे मुनयो मनवस्त

अ० ५६

॥ ३ ॥

था ॥ रुरुदुर्नम्रवदनाः शुष्ककठोष्ठतालुकाः ॥ ८४ ॥ इति लक्ष्मीस्तवं पुण्यं सर्वदेवैः कृतं शुभं ॥ यः पठेत् प्रातरुत्थाय स वै सर्वल
 भेत् ध्रुवं ॥ ८५ ॥ अभायौ लभते भार्या विनीतां च सुतां सतीं ॥ सुशीलां सुंदरीं रम्यां अति सुप्रियवादिनीं ॥ ८६ ॥ पुत्रपौत्रवतीं
 शुद्धांकुलजां कोमलांवरां ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं वैष्णवं चिरजीविनं ॥ ८७ ॥ परमैश्वर्ययुक्तं च विद्यावंतं यशस्विनं ॥ भ्रष्टराज्यो
 लभेद्राज्यं भ्रष्टश्रीलभते श्रियं ॥ ८८ ॥ हतबंधुर्लभेद्वंधुं धनभ्रष्टो धनं लभेत् ॥ कीर्तिहीनो लभेत् कीर्तिं प्रतिष्ठां च लभेत् ध्रुवं ॥ ८९ ॥
 सर्वमंगलदंस्तोत्रं शोकसंतापनाशनं ॥ हर्षानंदकरं शश्वद्धर्ममोक्षसुहृत्प्रदं ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म. श्रीकृष्णज.
 भगवद्गुणवर्णने लक्ष्मीस्तोत्रकथनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ देवानां स्तवनं श्रुत्वा
 त्यक्त्वा चरोदनं सती ॥ उवाच सुप्रसन्ना तानूतेषां स्तोत्रेण नारद ॥ १ ॥ ॥ महालक्ष्मीरुवाच ॥ ॥ त्यजामि देहं न क्रोधा
 न्नवैराग्येण सांप्रतं ॥ इदं हृदि समालोच्य देवास्तच्छ्रुयतामिति ॥ २ ॥ यस्मिन्सदीशे महति सर्वसाम्ये च निर्गुणे ॥ सर्वात्मनि स
 दानंदे समता तृणशैलयोः ॥ ३ ॥ भ्रूभंगलीलया लक्ष्मीर्लक्षं स्रष्टुमलं च यः ॥ भृत्यस्त्रियां यत्समता किं कार्यं तस्य सेवया ॥ ४ ॥
 तत्पत्नीनां प्रधानाहं निरस्ता द्वारिणा धुना ॥ तद्भृत्यभृत्यभृत्येन परिपूर्णं न नेप्सिता ॥ ५ ॥ त्यक्ष्यामि जीवनमहमसौ भाग्या
 च स्वामिनि ॥ बह्वौ च कामनां कृत्वा यथा भद्रं भवेत्पुरा ॥ ६ ॥ यास्त्री भर्तुरसौ भाग्यासासौ भाग्या च सर्वतः ॥ शयने भोजने तस्या
 न सुखं जीवनं वृथा ॥ ७ ॥ यस्यानास्ति प्रियप्रेमतस्या जन्म निरर्थकं ॥ तत्किं पुत्रधने रूपे संपत्तौ यौवने यथा ॥ ८ ॥ यद्वक्ति
 नास्ति कांते च सर्वप्रियतमे परे ॥ सा शुचिर्धर्महीना च सर्वकर्मविवर्जिता ॥ ९ ॥ पतिर्बधुर्गतिर्भर्ता दैवतं गुरुरेव च ॥ सर्वरमा च
 परस्वामी न गुरुः स्वामिनः परः ॥ १० ॥ पिता माता सुतो भ्राता क्लृष्टा धातुमिदं धनम् ॥ सर्वस्वदाता स्वामी च मूढानां पोषितां सु

कृ.ज.उ.
॥ ४ ॥

राः ॥ ११ ॥ काचिदेवहिजानातिमहासाध्वीचस्वामिनं ॥ अतिसद्वंशजाताचसुशीलाकुलपालिका ॥ १२ ॥ असद्वंशप्रसूता
यादुःशीलाधर्मवर्जिता ॥ मुखदुष्टायोनिदुष्टापतिनिंदतिकोपतः ॥ १३ ॥ यास्त्रीसर्वपरंद्वेषिपतिविष्णुसमंगुरुम् ॥ कुंभीपा
केपचितिसायावदिंद्राश्रतुर्दश ॥ १४ ॥ व्रतंचानशनंदानंसत्यंपुण्यंतपश्चिरम् ॥ पतिभक्तिविहीनायाभस्मीभूतंनिरर्थकं ॥ १५ ॥
अतःकिंचिन्नवक्ष्यामिनिष्ठुरंपतिमीश्वरं ॥ भृत्यापराधैर्देवस्यप्राणांस्त्यक्ष्यामिनिश्चितं ॥ १६ ॥ पतिदोषेमहासाध्वीपतिं
चानिष्ठुरंवदेत् ॥ यदिसोढुमशक्ताचप्राणांस्त्यजतिधर्मतः ॥ १७ ॥ पतिसेवाव्रतंस्त्रीणांपतिसेवापरंतपः ॥ पतिसेवापरोधर्मः
पतिसेवासुरार्चनं ॥ १८ ॥ पतिसेवापरंसत्यंदानतीर्थानुकीर्तनं ॥ सर्वदेवमयःस्वामीसर्वदेवमयःशुचिः ॥ १९ ॥ सर्वपुण्यस्व
रूपश्चपतिरूपीजनार्दनः ॥ यासतीभर्तुरुच्छिष्टंभुंकेपादोदकंसदा ॥ २० ॥ तस्यादर्शमुपस्पर्शनित्यंवांछतिदेवताः ॥ ततःस
र्वाणितीर्थानिपुनंतिपापिनोत्थघातः ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वाचमहासाध्वीरुरोदचमुहुर्मुहुः ॥ उवाचब्रह्माभीतश्चभक्तिनम्रात्मकं
धरः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भविष्यतिनभद्रंचजयस्यविजयस्यच ॥ त्वयानशप्तौतौमूढौप्रियापराधभीतया ॥ २३ ॥
सापराधंचधर्मिष्ठःक्षमयानाशपेद्यदि ॥ सर्वनाशोभवेत्तस्यनिश्चितंमाचिरंसति ॥ २४ ॥ यदिशप्तुंनशक्तश्चनदंडंकर्तुमशिव
रः ॥ सापराधेचपुरुषेधर्मोदंडंकरोतिच ॥ २५ ॥ सर्वक्षमस्वहेमातर्गच्छगच्छप्रियांतिकं ॥ मांचत्वत्स्वामिनोभक्तंनियोज्य
सृष्टिकर्मणि ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वातांपुरस्कृत्वासाद्वैदेवैर्मुनींद्रकैः ॥ शीघ्रंजगामवैकुण्ठंवैकुण्ठस्तोतुमीश्वरः ॥ २७ ॥ तत्रगत्वा
जगन्नाथंतुष्टावकमलासनः ॥ चतुर्वक्त्रैश्चतुर्वक्त्रैश्चतुर्वेदविदांगुरुं ॥ २८ ॥ ब्रह्मणस्तवनंश्रुत्वाहृत्वालक्ष्मींपुरःसरां ॥ रुदं
तीनम्रवदनामुवाचकमलापतिः ॥ २९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सर्वजानामिसर्वज्ञःसर्वात्मासर्वपालकः ॥ सर्व

अ० ५७

॥ ४ ॥

शास्ताचसर्वादिकारणकमलाद्रव ॥ ३० ॥ शक्तेकलत्रेबंधौचसर्वत्रसमतामम ॥ विशेषतोतिमद्रक्तःकलत्रात्परएवच
 ॥ ३१ ॥ मद्रक्तौतवपुत्रौचद्वारपालौदुरंतकौ ॥ क्षममामपराधंचतयोश्चभक्तिपूर्णयोः ॥ ३२ ॥ मद्रक्तिपूर्णोबलवान्दैत्ये
 भ्योनविभेतिच ॥ रक्षितोममचक्रेणभक्तिमाध्वीकदुर्मदः ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वाजगतांनाथोलक्ष्मींकृत्वारववक्षसि ॥ समानी
 यद्वारपालंतमुवाचेदमेवच ॥ ३४ ॥ माभैर्वत्ससुखंतिष्ठभयंकितेमयिस्थिते ॥ मद्रक्तानांचकःशास्तागच्छवत्सात्मनःपदं
 ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वाभगवांस्तत्रविरराममहामुने ॥ ययुर्देवाश्चस्वस्थानंप्रणम्यजगदीश्वरं ॥ ३६ ॥ नारायणवचःश्रुत्वाद्वार
 पालउवाचतं ॥ पुलकांचितसर्वांगोभक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ ३७ ॥ जयउ० ॥ नाहंबिभेमिदेवांश्चलक्ष्मींमुनिगणांस्तथा ॥
 त्वदीयचरणांभोजध्यानैकतानमानसः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०वैराग्यमोचनंनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
 ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ बभूवदर्पःपृथ्व्याश्चसर्वाधाराहमेवच ॥ पृथुद्वाराचतदर्पजघानचैवतत्प्रभुः ॥ १ ॥ बभू
 वदर्पःसावित्र्यावेदमाताहमेवच ॥ कालेचकारतस्याश्चमपुत्रायाअदर्शनं ॥ २ ॥ बभूवदर्पोगंगायाअहंनिर्वाणदेतिच ॥ ज
 न्हुद्वाराचतदर्पजहारजगतांपतिः ॥ ३ ॥ जहारमनसादर्पदुर्गाद्वारापुरामुने ॥ विरजोपगतंकृष्णंभर्त्सयामासकोपतः ॥ ४ ॥
 प्रविशंतंरासगृहंगोपीभिर्विनिवारितं ॥ दौवारिकाभिर्वेत्रैश्चताडितंतंचदर्पतः ॥ ५ ॥ सुदामानिजभक्तेनराधाशप्ताबभूवह ॥
 देवेनरुहसाध्वस्तागोलोकादागताधरा ॥ ६ ॥ वृषभानुस्त्रियांजाताकलावत्यांचनारद ॥ कृष्णस्तदनुरोधेनकंसभीतिच्छले
 नच ॥ ७ ॥ समागतोनंदगेहंतेनाहंनंदनंदनः ॥ सुदामशपविच्छेदपालनार्थजगत्पतिः ॥ ८ ॥ पुनर्जगाममथुरामित्याह
 कमलोद्भवः ॥ अस्याःपरमभिप्रायंकोवाजानातिनारद ॥ ९ ॥ कथंजातःसमायातोमथुरायाश्चगोकुलम् ॥ इत्येवंकथितंस

क.ज.उ.
॥ ५ ॥

वर्मपरं श्रूयतामिति ॥ १० ॥ यथाजगाममथुरांनंदात्सनंदनंदनः ॥ शोकंनंदोयशोदाचयथासंप्रापदैवतः ॥ ११ ॥ यथागोपा
श्रगोप्यश्रगावोवृंदावनेवने ॥ वनेवनेवावन्यास्तेवन्याजानंति किंचन ॥ १२ ॥ वनंरम्यंवन्यपदमपित्यक्त्वावनेवने ॥ १३ ॥ शानेवाश्मशानेवावभ्रामभामिनीमुने ॥ १४ ॥ भ्रामंत्यक्त्वाचवभ्रामचेतनाचेतनाक्षणम् ॥ क्षणेनवर्जितासाचप्रार्थयंतीप्र
तीक्षणं ॥ १५ ॥ क्षणंक्षणंसाश्वसंतीचितनंकुर्वतीक्षणं ॥ क्षणंविशंतीतल्पेचक्षणमुत्थायतिष्ठति ॥ १६ ॥ इतिश्रीब्र०म
हा०श्रीकृष्णज० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ इत्येवंकथितं सर्वसर्वेषां दर्पभंजनं ॥
इंद्रस्यदर्पभंगंचविस्तारेण निशामय ॥ १ ॥ इंद्रोदर्पात्सभायांचरत्नसिंहासनाद्वरात् ॥ नोत्तस्थौस्वगुरुं दृष्ट्वा ब्रह्मिष्ठं
च बृहस्पतिं ॥ २ ॥ गुरुर्जगामातिरुष्टः स्वापमाने समत्सरः ॥ तथापि कृपया धर्मास्त्रेहाच्च न शशाप तं ॥ ३ ॥ विनाशापेन तद्
र्पश्रूणीभूतो बभूव ह ॥ अन्यश्चेन्न शपेद्दुर्मात्प्रेम्णा वाचाति किल्बिषं ॥ ४ ॥ तथापि तंच फलति धर्मस्तं हंति नारद ॥ योयं हिंस्रं
सापराधं शपेत्कोपेन धार्मिकः ॥ ५ ॥ विनाशः सापराधस्य धर्मो नष्टश्च धर्मिणः ॥ तेनाधर्मेण शक्रस्य ब्रह्म हत्या बभूव ह ॥ ६ ॥
भीतिस्त्यक्त्वा स्वराज्यं च प्रययौ स सरोवरं ॥ सरसः पद्ममूत्रे च निवासं च चकार सः ॥ ७ ॥ गंतुं न शक्त्वा हत्या च पुण्यं विष्णुसरो
वरं ॥ श्रेष्ठं भरतवर्षे च तपस्थानं तं पास्विनां ॥ ८ ॥ तदेव पुष्करं तीर्थं प्रवदंति पुराविदः ॥ राज्यभ्रष्टं हरिं दृष्ट्वा हरिभक्तो नराधि
पः ॥ ९ ॥ बलाज्जहार तद्राज्यं नहुषो नाम धार्मिकः ॥ दृष्ट्वा शचीं वरारोहामनपत्यां च सुंदरीम् ॥ १० ॥ स्वर्गगंगां च गच्छंतीं
तद्दयेन विदूयता ॥ नवयौवनसंपन्नं रत्नालंकारभूषितां ॥ ११ ॥ सुकोमलां तां सुदतीं वदंतीं च महासतीं ॥ मूर्च्छां संप्रापराजेंद्रः
कामेन यौवनेन च ॥ १२ ॥ उवाच तत्पुंस्थित्वा सुविनीतश्च दासवत् ॥ ॥ नहुष उ० ॥ ॥ धातुर्गतिर्विचित्रा हो न बोध्या

अ० ५८

॥ ५ ॥

चसतामपि ॥ १३ ॥ इदृशास्त्राभगागस्यलुब्धस्यपरपोषिति ॥ इदृशीसुंदरीयस्यपरभार्यासुतन्मनः ॥ १४ ॥ अस्याअग्रे
 चकारंभाकोर्वशोकातिलोत्तमा ॥ कावामेनाघृताचीवारत्नमालाकलावती ॥ १५ ॥ कालिकासुंदरीभद्रावतीचंपावतीत
 था ॥ एताश्चाप्सरसश्चान्याकलांनार्हेतिषोडशीं ॥ १६ ॥ इमांविहायमूढोन्यांकथंगच्छतिमंदधीः ॥ अस्माकंपोषितोया
 श्वचेटीतुल्याश्वनिश्रितं ॥ १७ ॥ मांभजस्ववरारोहेसुप्रीताभवकिंकरं ॥ यथाराधाचगोलोकेकृष्णवक्षसिराजते ॥ १८ ॥ वै
 कुंठोरसिवैकुंठेयथालक्ष्मीःसरस्वती ॥ ब्रह्मलोकेचब्रह्माणीयथैवब्रह्मवक्षसि ॥ १९ ॥ यथामूर्तिर्महासाध्वीधर्मवक्षःस्थल
 स्थिता ॥ पातालतललक्ष्मीर्वायथैवानंतवक्षसि ॥ २० ॥ यथापुष्टिर्गणेशेचदेवसेनाचकार्तिके ॥ वरुणेवरुणानीचयथास्वा
 हाहुताशने ॥ २१ ॥ यथारतिःकामदेवेयथासंज्ञादिनेश्वरे ॥ वायोःपत्नीयथावायौयथाचंद्रोचरोहिणी ॥ २२ ॥ यथादिति
 देवमातातवश्वश्रूश्चक्षुषे ॥ यथाहिमालयेमेनापितृकन्याचमानसी ॥ २३ ॥ लोपामुद्रायथागस्त्येयथाताराबृहस्पतौ ॥
 कर्दमेदेवहूतीचवासिष्ठेरुधतीयथा ॥ २४ ॥ मनौचशतरूपेवदमयंतीनलेयथा ॥ तथाभवत्वंसौभाग्याममवक्षसिसुंदरि ॥ २५ ॥
 लीलयाचसहस्रेंद्रान्छेत्तुंशक्तेहमीश्वरः ॥ नारीवांछतिजारंचस्वामिनोबलवत्तरं ॥ २६ ॥ सुमेरुगिरिकूटेचदुर्गमेतिरह
 स्थले ॥ अथवामलयेरम्येरम्येचंदनवायुना ॥ २७ ॥ विश्वंभकेसुरसनेकिंवानंदनकानने ॥ निकटेशतशृंगस्यपुष्पभद्रा
 नदीतटे ॥ २८ ॥ गोदावरीतीरनीरेसमीपेशतिवायुना ॥ चंपावतीनदीतीरेरम्येचंपककानने ॥ २९ ॥ श्मशानेतिश्मशानेचर
 म्येतिनिर्जनेवने ॥ शैलेशैलेतिरहसिकंदरेकंदरेवने ॥ ३० ॥ द्वीपेद्वीपेदुर्गदुर्गेनद्यांनद्यांनदेनदे ॥ समुद्रपुलिनेरम्येसर्वजं
 तुविवर्जिते ॥ ३१ ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोनिर्जनेसुखः ॥ पुष्पचंदनशय्यायांपुष्पचंदनचर्चिते ॥ ३२ ॥ मांगृही

क.ज.उ.
॥ ६ ॥

त्वाकुरुरतिपुष्पचंदनचर्चितं ॥ ब्रह्मणश्चवरैर्देवीजरामृत्युविवर्जितं ॥ ३३ ॥ मांकुरुष्वपतिभद्रेनित्यंसुस्थिरयौवनं ॥ सु
वेषंसुंदरंधीरकामशास्त्रविशारदं ॥ ३४ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यंचंद्रवंशसमुद्भवं ॥ आगतामुर्वशमित्यांत्यक्तवंतंचयाचती ॥
॥ ३५ ॥ नमेस्पृहापरस्त्रीपुत्वांदृष्टालोलुपंमनः ॥ त्यक्तामयास्वभार्याश्चरत्नभूषणभूषिताः ॥ ३६ ॥ अथवावक्षताःसर्वा
दासीःकृत्वावरानने ॥ रत्नेंद्रसारांमालांतेदास्यामिवरुणस्यच ॥ ३७ ॥ निर्जित्यवरुणयुद्धेब्रह्मास्त्रेणातितेजसा ॥ वन्दिशुद्धं
वस्त्रयुगंजित्वावन्दिंसुदुर्बलं ॥ ३८ ॥ दास्याम्यद्यैवतेदेविवियोज्यंमांनियोजय ॥ मणींद्रसारनिर्माणमकराकारकुंडले ॥ ३९ ॥
दास्यामिदेवान्निर्जित्यदेवमातुश्चसुंदरि ॥ करभूषणयुग्मंचात्यमूल्यरत्ननिर्मितं ॥ ४० ॥ दास्याम्यद्यैवरोहिण्याश्चंद्रंजित्वा
तिदुर्लभं ॥ यक्षमग्रस्तमतिकृशंममैवपूर्वपूरुषं ॥ ४१ ॥ विनायुद्धेनभीतोमांकुपयावाप्रदास्यति ॥ अल्परत्नविनिर्माणंक
णन्मंजीरयुग्मकं ॥ ४२ ॥ दास्याम्यद्यैवपार्वत्याभिक्षांकृत्वामहेश्वरं ॥ आशुतोषंस्तुतिवशंभक्तेशंचकृपामयं ॥ ४३ ॥ स
प्राणनांचदातारंपरंकल्पतरुशुभे ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणकेयुरयुगुलंप्रिये ॥ ४४ ॥ दास्यामितेद्यगंगायायुद्धंकृत्वासुदुर्लभं ॥
बहुलीयुगलंचारुसूर्यपत्न्यामनोहरं ॥ ४५ ॥ सद्रत्नसारनिर्माणंदास्याम्यद्यसुशोभने ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंदर्पणंचातिनि
र्मलं ॥ ४६ ॥ दास्यामितेकामपत्न्याःकामंजित्वाचलीलया ॥ क्रीडाकमलमम्लानंकमलायाश्चसुंदरि ॥ ४७ ॥ भिक्षांकृत्वा
चदास्यामिस्तुत्वाचकमलापतिं ॥ अंगुलीयकरत्नानिविश्वेषुदुर्लभानिच ॥ ४८ ॥ सावित्र्याश्चप्रदास्यामिकृत्वाचब्रह्मण
स्तथा ॥ स्वयंगीतंप्रगायंतीमूर्च्छानाश्रुतिसंयुतां ॥ ४९ ॥ वाणीवीणांप्रदास्यामिकृत्वानारायणव्रतं ॥ रत्नपाशकसंधंच
विश्वकर्मविनिर्मितं ॥ ५० ॥ कुर्यात्पत्न्यादास्यामिपादांगुलिविभूषणं ॥ इत्येवमुक्त्वानहुषःपपाततत्पदांबुजे ॥ ५१ ॥ उवा

अ० ५९

॥ ६ ॥

चतंशचीत्रस्ताराजमार्गगतनृप ॥ उत्थाप्यतंकरेधृत्वाशुष्ककंठोष्ठतालुका ॥ ५२ ॥ स्मारंस्मारंपदांभोजंमहासाध्वीहरे
 गुरोः ॥ शच्युवाच ॥ शृणुवत्समहाराजहेतातभयभंजन ॥ ५३ ॥ भयत्राताचराजाचसर्वेषांपालकःपिता ॥ भ्रष्टश्रीश्रमहेंद्रो
 घत्वंचस्वर्गेनृपोधुना ॥ ५४ ॥ योराजासपितापाताप्रजानामेवनिश्चितं ॥ गुरुपत्नीराजपत्नीदेवपत्नीतथावधूः ॥ ५५ ॥
 पित्रोःस्वसाशिष्यपत्नीभृत्यपत्नीचमातुली ॥ पितृपत्नीभ्रातृपत्नीश्वश्रूश्चभगिनीसुता ॥ ५६ ॥ गर्भधात्रीष्टदेवोचपुंसः
 षोडशमातरः ॥ त्वंनरोदेवभार्याहंमातातेदेवसंमता ॥ ५७ ॥ गच्छवत्सादितिंरंतुंयदिचेच्छसिमातरं ॥ सर्वेषानिष्कृतिश्चा
 स्तिनवत्समातृगामिनां ॥ ५८ ॥ कुंभीपाकेतेपवंतियावद्वैब्रह्मणोवयः ॥ ततोभवंतिकृमयःकल्पासप्तभवंतिते ॥ ५९ ॥ त
 तश्चकुष्ठिनोम्लेच्छाभवंतिसप्तजन्मसु ॥ नास्त्येवनिष्कृतिस्तेषामित्याहकमलोद्भवः ॥ ६० ॥ एवंविट्क्षत्रशूद्राणांब्राह्म
 णोगमनेनृप ॥ वेदेषुनिष्कृतिर्नास्तिचेत्यांगिरसभाषितं ॥ ६१ ॥ स्वर्गसंपत्तिभोगश्चसुखंसंसारिणांभुवं ॥ मुमुक्षूणां
 चमोक्षश्चतपश्चैवतपस्विनां ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणानांचब्रह्मण्यंमुनीनांमौनमेवच ॥ वेदाभ्यासोवैदिकानांकवीनांकाव्यवर्ण
 नं ॥ ६३ ॥ विष्णुदास्यवैष्णवानांविष्णुभक्तिरसंपरं ॥ विष्णुभक्तिंविनानैवमुक्तिंवांछंतिवैष्णवाः ॥ ६४ ॥ मलाढ्येषुचक्रे
 षुदुर्गाधिनिलयेषुच ॥ साधूनांकिसुखंसाधोस्त्रीणांयोनिषुमांवाद ॥ ६५ ॥ कुलप्रदीपेराजेंद्राज्ञांमंडलवर्तिनां ॥ लब्धंच
 भारतेजन्मपुण्येनबहुजन्मनां ॥ ६६ ॥ पद्मानांचंद्रवंश्यानांनृपाणांशीतिहेतवे ॥ त्वमाविरासीस्तेजस्वीग्रीष्ममध्यान्हमा
 स्करः ॥ ६७ ॥ सर्वेषामाश्रमाणांचस्वधर्मश्चयशःपरम् ॥ स्वधर्महीनानरकेपतंतिमूढचेतसः ॥ ६८ ॥ ब्राह्मणस्यस्वधर्म
 श्चत्रिसंध्यमर्चनंहरेः ॥ तत्पादोदकनैवेद्यभक्षणंचसुवाधिकं ॥ ६९ ॥ अन्नंविष्टाजलंमूत्रमनिवेद्यंहरेर्नृप ॥ भवंतिसूक

कृ.ज.उ.
॥ ७ ॥

राः सर्वे ब्राह्मणा यदि भुंजते ॥ ७० ॥ आजीवं भुंजते विप्रा एकादश्यां न भुंजते ॥ कृष्णजन्मदिने चैव शिवरात्रौ सुनिश्चितं ॥
॥ ७१ ॥ तथारामनवम्यां च यत्नतः पुण्यवासरे ॥ ब्राह्मणानां स्वधर्मश्च कथितो ब्रह्मणानृप ॥ ७२ ॥ व्रतं पतिव्रतानां च प
तिसेवा परंतपः ॥ यथानुन्नः परपतिरेष धर्मश्च योषितां ॥ ७३ ॥ पालयंति यथा भूपाः प्रजाः पूत्रानि वौरसान् ॥ प्रजाः स्त्रियं च
पश्यंति राजानो मातरं यथा ॥ ७४ ॥ यज्ञं कुर्वति विष्णोश्च सेवनं देवविप्रयोः ॥ निवारणं बहुष्टानां शिशूनां प्रातिपालनं ॥ ७५ ॥
इति धर्मः क्षत्रियाणां कथितो ब्रह्मणा पुरा ॥ वाणिज्यं चैव वैश्यानां स्वधर्मो धर्मसंचयः ॥ ७६ ॥ शूद्राणां विप्रसेवा च परो धर्मो
विधीयते ॥ सर्वन्यासो हरौ भूपधर्मः संन्यासिनां ध्रुवं ॥ ७७ ॥ रक्तैकवासा दंडी च विभर्ति मृत्कमंडलुं ॥ सर्वत्र समदर्शी च रुम
रेन्नारायणं सदा ॥ ७८ ॥ करोति भ्रमणं नित्यं गेहे गेहे न तिष्ठति ॥ विग्रामं च कस्मै चिन्नददाति च लोभतः ॥ ७९ ॥ करोति ना
श्रमां भिक्षुः करोति नान्यवासनां ॥ करोति नान्यसंगं च निर्मोहः संगवर्जितः ॥ ८० ॥ न स्वादुभुंक्ते लोभाच्च स्त्रीमुखं न हि पश्य
ति ॥ न वांछितं भक्ष्यं वस्तु याचते गृहिणं व्रती ॥ ८१ ॥ इति संन्यासिनां धर्ममिह कथितं कमलोद्भवः ॥ इति ते कथितं पुत्रगच्छवत्स
यथा मुखं ॥ ८२ ॥ इत्युक्त्वा च महेंद्राणी विरराम च वर्तमाने ॥ उवाच नहुषो राजा शर्चां वक्रप्रकंधरः ॥ ८३ ॥ ॥ नहुष उ० ॥
त्वया यत्कथितं देवि सर्वं तत्तु विपर्ययं ॥ यथार्थं धर्मवेदोक्तं निबोध कथयामि ते ॥ ८४ ॥ कर्मणां फलभोगश्च सर्वेषां सुरसुंदरि ॥
नैव स्वर्गे न पातालान्यद्दीपे श्रुतौ श्रुतं ॥ ८५ ॥ कृत्वा शुभाशुभं कर्म पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ अन्यत्र तत्फलं भुंक्ते कर्मि कर्मिणो बंध
नात् ॥ ८६ ॥ हिमालयादा समुद्रं पुण्यक्षेत्रं च भारतं ॥ श्रेष्ठं सर्वस्थलानां च मुनीनां च तपस्थलं ॥ ८७ ॥ तत्र लब्ध्वा जन्मजीवीं वि
चितो विष्णुमायया ॥ शश्वत्करोति विषयं विहाय सेवनं हरेः ॥ ८८ ॥ कृत्वा तत्र महत्पुण्यं स्वर्गं गच्छति पुण्यवान् ॥ गृहीत्वा

अ० ५९

॥ ७ ॥

सर्वकन्याश्च चिरं स्वर्गं प्रमादत ॥ ८९ ॥ स्वर्गमागच्छति नरो विहाय मानवीं तनुम् ॥ स्वशरीरेणागतोऽहं तत्पुण्यं पश्य सुन्दरि
 ॥ ९० ॥ अनेकजन्मपुण्येन चागतो स्वर्गमीप्सितं ॥ ततः किं केन पुण्येन दर्शनं मत्त्वया सह ॥ ९१ ॥ न हि कर्मस्थलमिदं स्वर्गं भो
 गस्थमेव च ॥ भोगस्थले भोगवस्तु न हित्यक्तुं प्रशस्यते ॥ ९२ ॥ भावानुरक्तारसिका भोग्यात्वं भोगिनामिह ॥ द्रव्यमस्वामि
 कं भोग्यं सुखं त्यजति मन्दधीः ॥ ९३ ॥ आविरोधसुखत्यागी पशुरेव न संशयः ॥ गच्छ कान्ते गृहं गत्वा कुरु तल्पं मनोहरं ॥ ९४ ॥
 रमणीयं च रहसि वरं रतिकरं परं ॥ त्यजद्वैधं च मनसो निश्चितं वरवर्णिनि ॥ ९५ ॥ वरानने मया सार्द्धं मोदस्व वरमादेरे ॥ अमूल्य
 रत्नमालां च मणिराजविराजितां ॥ ९६ ॥ भिक्षां कृत्वा च दास्यामि लक्ष्मीवक्षसि शोभितां ॥ मणिं चानन्तशिरसः सर्वेषामतिदु
 र्लभं ॥ ९७ ॥ दुष्प्राप्यं त्रिषु लोकेषु तुभ्यं दास्यामि सुन्दरि ॥ मणिरत्नं कौस्तुभं च यन्मारायणवक्षसि ॥ ९८ ॥ भिक्षां कृत्वा तु दा
 स्यामि कृत्वानारायणव्रतं ॥ चन्द्रशेखरमौलेश्च यदहं चन्द्रभूषणं ॥ ९९ ॥ जरामृत्युव्याधिहरं शक्तं क्रीडाकरं वरं ॥ अतीव विश्व
 दुष्प्राप्यं विश्ववन्द्यं च सुन्दरं ॥ १०० ॥ विश्वनाथव्रतं कृत्वा तुभ्यं दास्यामि निश्चितं ॥ दास्यामि ते श्रीसूर्यस्य मणिश्रेष्ठं स्यमन्तकं
 ॥ १०१ ॥ भक्त्या सूर्यव्रतं कृत्वा त्रिषु लोकेषु दुर्लभं ॥ अष्टौ जारान्सुवर्णं च यश्चानित्यं प्रसूयते ॥ १०२ ॥ जरामृत्युहरं चैव परं क्रीडाकरं प्रिये
 ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं पात्ररत्नं मनोरमं ॥ १०३ ॥ संततं मधुपूर्णं च दास्यामि मदनस्य च ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं सूर्यतुल्यं च तेजसा
 ४ नानाचित्रविचित्राढ्यं निर्माणमीश्वरेच्छया ॥ निमलमण्डलाकारं मणिराजविराजितं ५ हस्तलक्षपरिमितं चतुरस्रं च सुन्द
 रि ॥ पद्मापद्मासनं श्रेष्ठं प्रेष्ठं तस्याः सुदुर्लभं ॥ १०६ ॥ ध्रुवं तुभ्यं प्रदास्यामि कृत्वा पद्मालयाव्रतं ॥ इत्येवमुक्त्वानहुषः कृत्वा वर्त्म
 निरोधनं ॥ १०७ ॥ पुनः पपात चरणे महेन्द्राण्यामुहुर्मुहुः ॥ नृपस्य वचनं श्रुत्वा शुष्ककंठोऽष्टतालुका ॥ ८ ॥ तमुवाच महेंद्राणीस्म

क.ज.उ.
॥ ८ ॥

रंस्मारंगुरुंहरिं ॥ ॥ शच्युवाच ॥ ॥ अचेतनस्यमूढस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ १ ॥ श्रोष्याम्यद्यकतिविधांकथां
कामातुरस्यच ॥ मधुमत्तःसुरामत्तःकाममत्तोविचेतनः ॥ १० ॥ मृत्युंनगणयेत्कामीकामेनहृतमानसः ॥ त्यजमामद्यहे
मतमातृतुल्यांरजस्वलां ॥ ११ ॥ क्रतोःप्रथमोदिवसोत्थद्यहेनृपमेध्रुवं ॥ प्रथमेदिवसेस्त्रीचचांडालीसारजस्वला ॥ १२ ॥
द्वितीयोदिवसेम्लेच्छातृतीयेरजकीतथा ॥ शुद्धाभर्तुश्चतुर्थेन्दिनशुद्धादैवपैत्र्ययोः ॥ १३ ॥ असत्शूद्रसमासाचतद्दिनेचपरंप्र
ति ॥ प्रथमेदिवसेकांतांयोहिगच्छेद्रजस्वलां ॥ १४ ॥ ब्रह्महत्याचतुर्थ्यांलभतेनात्रसंशयः ॥ सपुमान्नहिकर्माहोदैवपि
त्रयेचकर्मणि ॥ १५ ॥ अधमःसचसर्वेषांनिन्दितश्चायशरकरः ॥ द्वितीयेदिवसेनारीयोव्रजेच्चरजस्वलां ॥ १६ ॥ कामतः
परिपूर्णश्चगोहत्यांलभतेध्रुवं ॥ आजीवनंनाधिकारीपितृविप्रसुरार्चने ॥ १७ ॥ आमनुष्योयशस्यःस्यादित्यांगिरसभा
षितं ॥ तृतीयेदिवसेजायांयोहिगच्छेद्रजस्वलां ॥ १८ ॥ समूढोभ्रूणहत्यांचलभतेनात्रसंशयः ॥ पूर्ववत्पतितःसोपिनचा
हःसर्वकर्मसु ॥ १९ ॥ असत्शूद्राचतुर्थेन्दिनगच्छेत्तांविचक्षणः ॥ यदिमांमातरंमूढगृहिष्यसिबलेनच ॥ २० ॥ क्रतावतीते
दिवसेगमनंचकरिष्यसि ॥ शच्याश्ववचनंश्रुत्वाप्रहस्यनहुपस्तथा ॥ २१ ॥ उवाचमधुरंशांतःशक्रकांतांचसुव्रतां ॥ देवपत्नी
सदाशुद्धातनूयूनमानवंप्रति ॥ २२ ॥ शयनेभोजनेदेवीनाशुद्धामानवंप्रति ॥ रजस्वलायाःसंभोगेकर्मक्षेत्रेचभारते ॥ २३ ॥
त्वयोक्तंचभवेत्पापंनान्त्रदुर्गेचसुंदरि ॥ कर्मक्षेत्रेऽपितत्कर्मयद्वेदोक्तंशुभाशुभे ॥ २४ ॥ नभवेद्वैष्णवानांचज्वलतांब्रह्मते
जसा ॥ यथाप्रदीप्तेवन्हौचशुष्काणिचतृणानिच ॥ २५ ॥ भवंतिभस्मीभूतानितथापापानिवैष्णवे ॥ बन्धिसूर्यब्राह्मणे
भ्यस्तेजोयान्वैष्णवःसदा ॥ २६ ॥ रथितोविष्णुचक्रेणस्वतंत्रोमत्तकुंजरः ॥ नविचारोनभोगश्चवैष्णवानांस्वकर्मणां ॥ २७

अ० ५९

॥ ८ ॥

लिखितं साम्प्रिकौथुम्यांकुरुप्रश्नबृहस्पति ॥ अस्मांश्च सर्वे जानंति चंद्रवंश्यांश्च वैष्णवान् ॥ २८ ॥ देवमन्यं न सेवंते चंद्रवं
 श्या हरिं विना ॥ सदंशप्रभवो यो हि ब्राह्मणः क्षत्रियोथवा ॥ २९ ॥ विष्णुमंत्रं न गृह्णाति वांचितो देवमायया ॥ को वामंत्रश्च के
 देवान हि शास्ता यमो मम ॥ १३० ॥ सर्वान् शास्तुं समर्थोऽहं ब्रह्मविष्णुशिवं विना ॥ शय्यांकुरु गृहं गत्वा शीघ्रं यास्यामि ते
 गृहं ॥ ३१ ॥ ऋतुपापं मयि भवेत्तव किं गच्छ शोभने ॥ इत्युक्त्वा नहुषो राजा प्रफुल्लवदनेक्षणः ॥ ३२ ॥ रत्नयानं समारुह्य य
 यो नंदनकाननम् ॥ नय यौ सा शची गेहं प्रजगाम गुरोर्गृहं ॥ ३३ ॥ गत्वा कुशासनस्थं च ददर्श च बृहस्पतिं ॥ तारासेवितपादा
 बज्रं ज्वलंतं ब्रह्म तेजसा ॥ ३४ ॥ जपमालाकरं शश्वज्जपंतं कृष्णमीप्सितं ॥ परमं परमानंदं परमात्मानमीश्वरं ॥ ३५ ॥ निर्गु
 णं च निरीहं च स्वतंत्रं प्रकृतेः परं ॥ स्वेच्छामयं परं ब्रह्म भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ ३६ ॥ तमानंदाश्रुनेत्रं च ननाम शिरसा भुवि ॥ रुदं
 ती साश्रुनेत्रा सामज्जंती भक्तिसागरे ॥ ३७ ॥ शोकार्णवे निमज्जंती हृदये न विदूयता ॥ तुष्टावभीता स्वगुरुं ब्रह्मिष्ठं च कृपानिधिं
 ॥ ३८ ॥ ॥ शच्युवाच ॥ ॥ रक्षरक्ष महाभाग मां भीतां शरणागतां ॥ त्वमीश्वरः स्वदासीं च निमग्नां शोकसागरे ॥ ३९ ॥
 अनीश्वरश्चेश्वरो वा बलवान् वा सुदुर्बलः ॥ स्वशिष्यभार्यापुत्रांश्च शासितुं च सदा क्षमः ॥ ४० ॥ दूरीभूतः स राज्याच्च स्वशिष्य
 श्रुतस्त्वया ॥ शस्तिर्बभूव दोषस्य चाधुना निग्रहं कुरु ॥ ४१ ॥ सर्वेषां च गुरुणां च जन्मदाता परो गुरुः ॥ पितुः शतगुणामा
 ता पूज्या वंघ्रा गरीयसी ॥ ४२ ॥ विद्यादाता मंत्रदाता ज्ञानदोहरि भक्तिदः ॥ पूज्यो वंघ्रश्च सेव्यश्च मातुः शतगुणो गुरुः ॥ ४३ ॥
 मंत्रमुद्गीरणे नैव गुरुरित्युच्यते बुधैः ॥ अन्यो वंघ्रोगुरुरयमन्यश्च आरोपितो गुरुः ॥ ४४ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानां जनशला
 कया ॥ चक्षुरुन्मूलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १४५ ॥ अदीक्षिस्व मूर्खस्य निष्कृतिर्नास्ति निश्चितं ॥ सर्वकर्मस्वनर्हस्य

क.ज.उ.
॥ १ ॥

नरकेतत्पशोस्थितिः ॥ ४६ ॥ जन्मदातान्नदाताचमातान्येगुरवस्तथा ॥ पारं कर्तुं न शक्तास्ते घोरसंसारसागरे ॥ ४७ ॥ वि-
द्यामंत्रज्ञानदातानि पुनः पारकर्मणि ॥ सशक्तः शिष्यमुद्धर्तुं मां शिवरश्मेश्वरात्परः ॥ ४८ ॥ गुरुर्विष्णुर्गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्देवो महेश्व-
रः ॥ गुरुर्धर्मो गुरुः शेषः सर्वात्मानिर्गुणो गुरुः ॥ ४९ ॥ सर्वतीर्थाश्रमश्चैव सर्वदेवाश्रयो गुरुः ॥ सर्वदेवस्वरूपश्च गुरुर्हरी हरिः-
स्वयं ॥ ५० ॥ अभीष्टदेवे रुष्टे च गुरुः शक्तो हिरक्षितुं ॥ गुरोरुष्टे भीष्टदेवो न हि शक्तश्चरक्षितुं ॥ ५१ ॥ सर्वे ग्रहाश्च यं रुष्टारुष्टाश्च
देवब्राह्मणाः ॥ त्वमेव रुष्टो भवसि गुरुरेव हि देवताः ॥ ५२ ॥ न गुरोश्चाप्रियश्चात्मानं गुरोश्चाप्रियः सुतः ॥ धनं प्रियं च न गुरोर्न
च भार्या प्रिया तथा ॥ ५३ ॥ न गुरोश्चाप्रियो धर्मो न गुरोश्चाप्रियं तपः ॥ न गुरोश्चाप्रियं सत्यं न पुण्यं च गुरोः परं ॥ ५४ ॥ गुरोः परो
न शास्ता च न हि बंधुर्गुरोः परः ॥ देवो राजा च शास्ता च शिष्याणां च सदा गुरुः ॥ ५५ ॥ यावान् शक्तो दातुमन्नं तावत् शास्ता त-
मन्नदः ॥ गुरुः शास्ता च शिष्याणां प्रतिजन्मनि जन्मनि ॥ ५६ ॥ मंत्रो विद्या गुरुर्देवः पूर्वलब्धो यथापतिः ॥ प्रतिजन्मनि
बंधेन सर्वेषामुपरि स्थितं ॥ ५७ ॥ पिता गुरुश्च वंशश्च यत्र जन्मनि जन्मदः ॥ गुरवो न्येतथामाता गुरुश्च प्रतिजन्मनि ॥ ५८ ॥
विप्राणां त्वं वरिष्ठश्च गरिष्ठश्च तपस्विनां ॥ ब्रह्मिष्ठो ब्रह्मविद्वान् धर्मिष्ठः सर्वधर्मिणां ॥ ५९ ॥ तुष्टो भवमुनिश्चेष्टमां च शक्रं च सां-
प्रतं ॥ त्वयितुष्टे सदा तुष्टा भवन्ति ग्रहदेवताः ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वा सा शची ब्रह्मन् पुनरुच्चैरुरोदह ॥ दृष्ट्वा तद्रोदनं तारा रुरोदोच्चैर्मुहु-
र्मुहुः ॥ ६१ ॥ पपात चरणे तारा रुरोद च पुनः पुनः ॥ अपराधं क्षमेत्युक्त्वा गुरुस्तुष्टोऽप्युवाच तां ॥ ६२ ॥ ॥ गुरुरुवाच ॥
उत्तिष्ठ तारेश च याश्च सर्वभद्रं भविष्यति ॥ सद्यः प्राप्स्यसि भर्तारं मे हृदं च मदाशिषा ॥ ६३ ॥ इत्युक्त्वा स गुरुस्तत्र विरराम च
नारद ॥ पपात चरणे तारा पुनरेव रुरोद च ॥ ६४ ॥ गृहीत्वा च शर्चां तारा संस्थाप्य च त्ववक्षसि ॥ बोधयामास विविधमध्यात्म

अ० ५९

॥ १ ॥

कमनुत्तमं ॥६५॥ शचीकृतगुरुस्तात्र पूजाकालेचयः पठेत् ॥ गुरुश्चाभीष्टदेवश्च संतुष्टः प्रतिजन्मनि ॥६६॥ ग्रहदेवद्विजा
 स्तंचपरितुष्टाश्च संततं ॥ राजानो बांधवाश्चैव संतुष्टाः सर्वतः सदा ॥६७॥ गुरुभक्तिं विष्णुभक्तिं वांछितं लभते ध्रुवं ॥ सदा हर्षो
 भवेत्तस्य न च शोकः कदाचन ॥६८॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं भार्यार्थी लभते प्रियां ॥ सुस्वरूपां गुणवतीं सतीं पुत्रवतीं ध्रुवं ॥६९॥
 रोगार्तो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो भवति पंडितः ॥७०॥ कदाचिद्ध्रुविच्छेदो न भवेत्त
 स्य निश्चितं ॥ नित्यं तद्द्वंद्वे धर्मो विपुलं निर्मलं यशः ॥७१॥ लभते परमैश्वर्यं पुत्रपौत्रधनान्वितं ॥ इह सर्वं मुखं भुक्त्वा प्रा
 प्य ते श्रीहरेः पदं ॥७२॥ न भवेत्तत्पुनर्जन्म हरिदास्यं लभेत् ध्रुवं ॥ विष्णुभक्तिरसाब्धौ च निमग्नश्च भवेत् ध्रुवं ॥७३॥ शश्वत्पि
 बति शांतश्च विष्णुभक्तिरसामृतं ॥ जन्ममृत्युजराव्यधिशोकसंतापनाशनं ॥७४॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्णजन्म०
 महेंद्रदर्पभंगप्रकरणे शचीशोकापनोदने शचीकृतगुरुस्तोत्रकथनं नाम ऊनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ श्रीनारायण
 उवाच ॥ ॥ शचीस्तोत्रं समाकर्ण्य परितुष्टो बृहस्पतिः ॥ उवाच मधुरं शांतः कांतामिंद्रस्य नारद ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ० त्यज व
 त्से भयं सर्वं भयं किं ते मयि स्थिते ॥ यथा कचस्य पत्नी मे तथा त्वमपि शोभने ॥ २ ॥ यथा पुत्रस्तथा शिष्यो न भेदः पुत्रशिष्य
 योः ॥ तर्पणे पिंडदाने च पालने परितोषणे ॥ ३ ॥ यथा मिदाता पुत्रश्च तथा शिष्यश्च निश्चितं ॥ इतीदं कण्वशाखायामुवाच
 कमलोद्भवः ॥ ४ ॥ पिता माता गुरुर्भार्या शिशुश्चानाथ बांधवाः ॥ एते पुंसां नित्यपोष्या इत्याह कमलोद्भवः ॥ ५ ॥ यश्चैतांश्च न
 पुष्णाति भस्मांतं तस्य मृतकं ॥ दैवेऽपि त्रयेण कर्मार्हः सोपीत्याह महेश्वरः ॥ ६ ॥ कुरुते न बुद्धिं च मातरं पितरं गुरुं ॥ अयशस्त
 स्य सर्वत्र विघ्न एव पदे पदे ॥ ७ ॥ संपन्मत्तो यः करोति स्वगुरोश्च पराभवं ॥ अचिरात् सर्वनाशश्च भवेत्तस्य सुनिश्चितं ॥ ८ ॥ मां

कृ.ज.उः
॥१०॥

चदृष्ट्वा सभामध्ये नोत्तस्थौ पाकशासनः ॥ तत्फलं भुज्यते साक्षात्सद्यः पश्य च सांप्रतं ॥ ९ ॥ अहं करोमि मोक्षं च तवरक्षांसु
निश्चितं ॥ शासितुं रक्षितुं शक्तः स एव गुरु रुच्यते ॥ १० ॥ न पश्यति सती त्वं च त्वच्छुद्धायाश्च योषितः ॥ यन्मानसे विकल्पश्च त
स्य धर्मश्च नश्यति ॥ ११ ॥ भविष्यति प्रभावस्ते दुर्गायाश्च समः सति ॥ लक्ष्मी समाप्रतिष्ठा च यशस्तद्यशसा समं ॥ १२ ॥ सौ
भाग्यं राधिका तुल्यं तत्समं प्रेम भर्त्तरि ॥ तत्तुल्यं गौरवं मान्यं प्रीति प्राधान्यमीश्वरे ॥ १३ ॥ रोहिण्याश्च समापेक्षा पूज्याश्च भा
रती समा ॥ शुद्धानिरुपमा शश्वत्सा वित्री सदृशी सदा ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र आगतो नहुषाच्चरः ॥ उवाच वचनं भीतो वाक्प
तेर्गोचरे ततः ॥ १५ ॥ दूत उवाच ॥ उत्तिष्ठ देवि शीघ्रं त्वंगच्छ स्वनहुषं प्रति ॥ क्रीडां कर्तुं चरहसि रम्ये नंदन कानने १६ ॥ दूतस्य वचनं श्रु
त्वा तमुवाच बृहस्पतिः ॥ कं पिता वयवः को पात्ररक्तपंकजलोचनः १७ ॥ गुरु उवाच ॥ नहुषं वद गत्वा त्वं शची चेद्रौकुमिच्छसि
अपूर्वयानमारुह्य निशायामागमिष्यसि ॥ १८ ॥ सप्तर्षीणां च स्कंधे च दत्त्वा स्वशिबिकां शुभां ॥ तामारुह्य सुवेषश्च गमनं कर्तुम
र्हसि ॥ १९ ॥ वाक्पतेर्वचनं श्रुत्वा गत्वोवाच नृपंतदा ॥ दूतस्य वचनं श्रुत्वा प्रहस्योवाच किं करम् ॥ २० ॥ गच्छ गच्छ त्वरन् गच्छ
सप्तर्षीन् शीघ्रमानय ॥ उपायं च करिष्यामि तैः सार्द्धं सांप्रतं चर ॥ २१ ॥ नृपस्य वचनं श्रुत्वा गत्वा दूतस्तदंतिकं ॥ उवाच सर्वास्त
त्रैव यथोक्तं नहुषेण च ॥ २२ ॥ दूतस्य वचनं श्रुत्वा ययुः सप्तर्षयो मुदा ॥ राजा दृष्ट्वा च तान्सर्वान् ननामोवाच सादरं ॥ २३ ॥ नहुष उ
यं च ब्रह्मणः पुत्रा ज्वलंतो ब्रह्म तेजसा ॥ ब्रह्मणः सदृशाः सर्वे सततं भक्तवत्सलाः ॥ २४ ॥ नारायण पराः शश्वच्छुद्धसत्त्वस्व
रूपिणः ॥ मोहमात्सर्यहीनाश्च दर्पाहंकारवर्जिताः ॥ २५ ॥ नारायण समाः सर्वे ते जसा यशसा सदा ॥ गुणेन कृपया प्रेम्णा वर
दानेन निश्चितं ॥ २६ ॥ इत्यक्त्वा प्रणतो राजा तुष्टावचरुरोद च ॥ दृष्ट्वा तेकातरं भूपमूचुः परहितैषिणः ॥ २७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥

अ० ६०

॥ १० ॥

वरं वृणीष्व हेवत्स यत्ते मनसि वाञ्छितं ॥ सर्वदा तु वयं शक्तानासाध्यं न श्चार्के च न ॥ २८ ॥ इन्द्रत्वं वामनुत्वं वाचिरायुर्वतितः परं ॥
 सप्तद्वीपेश्वरत्वं चाप्यतीव सुचिरं सुखं ॥ २९ ॥ अथापि सर्वसिद्धित्वं सर्वैश्वर्यं सुदुर्लभं ॥ मुक्तिं वा हरिभक्तिं वा तपसा या सुदु-
 र्लभा ॥ ३० ॥ किमीप्सितं ते हेवत्स ब्रूहि नः सांप्रतं मुदा ॥ सर्वतुभ्यं प्रदायैव यास्यामस्तपसे मुदा ॥ ३१ ॥ युगलक्षसमं यच्च क्ष-
 णं कृष्णार्चनं विना ॥ तद्दिनं दुर्दिनं यत्तत्तद्धानसेवनवर्जितं ॥ ३२ ॥ विना तत्सेवनं यो हि विषयान्यं च वाञ्छति ॥ विषमं ति प्र-
 णाशाय विहायामृतमीप्सितं ॥ ३३ ॥ ब्रह्मा शिवश्च धर्मश्च विष्णुश्चापि महान्विराट् ॥ गणेशश्च दिनेशश्च शेषश्च सनकादयः
 ॥ ३४ ॥ एते यच्च रणां भोजं ध्यायंतो ह निर्निशं मुदा ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिहरं तन्निरता वयं ॥ ३५ ॥ तेषां च वचनं श्रुत्वा तानुवा-
 च नृपेश्वरः ॥ सलज्जितो नम्रवक्त्रो मायामोहितमानसः ॥ ३६ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ सर्वदा तु मम र्थाश्च यूयं च भक्तवत्सलाः ॥
 अधुना देहि मे तूर्णं शचीदानमभीप्सितं ३७ सप्तर्षिवाहनं कांतं शचीच्छति महासती ॥ एतदेव मम वरं निष्पन्नं कुरुतां चिरं ॥ ३८ ॥
 नहुषस्य वचः श्रुत्वा मुनयश्च परस्परं ॥ अत्युच्चैर्जहसुः सर्वे कौतुकेन च नारद ॥ ३९ ॥ राजानं मोहितं मत्वा वेष्टितं विष्णुमायया ॥
 चक्रुः प्रतिज्ञां वोढुं च कृपया दीनवत्सलाः ॥ ४० ॥ चक्रुः स्कंधे तच्छिबिकां मुक्तामाणिक्यभूषिताम् ॥ राजाय यौ सुवैषश्च रत्न-
 भूषणभूषितः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा चातिविलंबं च भर्त्सयामास तान् नृपः ॥ कुधा शशाप दुर्वासाश्चाग्रगामी च वर्त्मनि ॥ ४२ ॥ महानजग-
 रो भूत्वा पतवै मूढमानसः ॥ दर्शनाद्धर्मपुत्रस्य तव मोक्षो भविष्यति ॥ ४३ ॥ रत्नयानेन वैकुण्ठं गत्वा वैकुण्ठसेवनं ॥ करिष्यामि म-
 हाराजन कर्मनिष्फलं भवेत् ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा प्रययुः सर्वे प्रहस्य मुनिसत्तमाः ॥ राजापपात तच्छापात् सर्पो भूत्वा महामुने
 ॥ ४५ ॥ शचीजगाम तच्छ्रुत्वा गुरुं न त्वामरावतीं ॥ ययौ बृहस्पतिः शीघ्रं यत्रेन्द्रः पद्मतंतुषु ॥ ४६ ॥ गत्वा सरोवराभ्याशमाजु-

क.ज.उ.
॥ ११॥

हावसुरेश्वरं ॥ अतिप्रसन्नवदनः कृपयाचकृपानिधिः ॥ ४७ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अयिवत्सत्वमागच्छ भयं किं ते म
यि स्थिते ॥ त्यज भीतिमिहा गच्छ गुरुस्ते हं बृहस्पतिः ॥ ४८ ॥ स्वगुरोश्च स्ववं श्रुत्वामहेंद्रो हृष्टमानसः ॥ रूपं विहायानूहं च
स्वरूपेण समाययौ ॥ ४९ ॥ पपात दंडवन्मूर्ध्ना भक्त्या चरणयोर्गुरोः ॥ तं रुदंतं महाभीतं मुदोरसि चकार सः ॥ ५० ॥ कारयित्वा
सोमयागं प्रायश्चित्तार्थमेव च ॥ रत्नसिंहासने रम्ये वासयामास तं गुरुं ५१ प्रददौ परमैश्वर्यं पूर्वस्माच्च चतुर्गुणं ॥ आगत्य सर्व
देवाश्च चक्रुः सेवां मुदान्विताः ॥ ५२ ॥ शची संप्राप भर्तारं महेंद्रं त्रिदशेश्वरं ॥ मंदिरे पुष्पतले च मुमुदे सामुदान्विता ॥ ५३ ॥
इत्येवं कथितं वत्समहेंद्रदर्पभंजनं ॥ शची सती त्वरक्षा च किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सोमयाग
विधानं च ब्रूहि मां मुनिसत्तम ॥ कथं तं कारयामास गुरुश्च किं फलं परम् ॥ ५५ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ ब्रह्महत्या प्रश
मनं सोमयागफलं मुने ॥ वर्षे सोमलतापानं यजमानः करोति च ॥ ५६ ॥ वर्षमेकं फलं भुंक्ते वर्षमेकं जलं मुदा ॥ त्रैवार्षिकं वर्ष
मिदं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ५७ ॥ यत्र त्रैवार्षिकं धान्यं निहितं भूतवृद्धये ॥ अधिकं वापि विधेयं तसोमं पातुमर्हति ॥ ५८ ॥ महा
राजश्च देवो वा यागं कर्तुं फलं मुने ॥ न सर्वसाध्यो यज्ञो यं बहन्नो बहुदक्षिणः ॥ ५९ ॥ इति ० म ० श्रीकृ ० शक्रदर्पभंगप्रकरणे शक्र
मोक्षकथनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ इति ते कथितं किंचिदिंद्रस्य दर्पभंजनं ॥ अपरं श्रूयतां ब्रह्मन्सा
वधानां निगूढकं ॥ १ ॥ समुद्रमथनं कृत्वा पीत्वा मृतरसं पुरा ॥ निर्जित्य दैत्यसंघांश्च बहुदर्पा बभूव ह ॥ २ ॥ तदा कृष्णो बलिद्वारा शक्र
दर्पं बभंज ह ॥ भ्रष्टश्रियो बभूवुस्ते देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ ३ ॥ तदा बृहस्पतेः स्तोत्राददिते श्रवते न ते ॥ जातश्च स्वांशकलयाप्यदि
त्पां वामनो विभुः ॥ ४ ॥ यदुच्चां कृत्वा बलिराज्यं कृपयाचकृपानिधिः ॥ तस्मै ददौ महेंद्राय देवेभ्यश्चापि संपदं ॥ ५ ॥ बभू

अ० ६१

॥ ११ ॥

वशक्रदर्पश्चपुनःकल्पांतरेपुरा ॥ विभुर्दुर्वाससाद्वाराजहारतच्छ्रियंमुने ॥ पुनर्ददौचक्रपयाकृपालुर्भक्तवत्सलः ॥ पुनःश्रीदुर्म
 दःसोपिजहारगौतमप्रियाम् ॥ ७ ॥ तदागौतमशापेनभगांगश्वबभूवसः ॥ संप्रापयातनामिंद्रःस्वांगवेदनयापुरा ॥ ८ ॥ उ
 च्चैस्तंजहसुर्दृष्ट्वाक्रपयोमनवस्तथा ॥ देवाश्चलज्जिताःसर्वेमृततुल्योबृहस्पतिः ॥ ९ ॥ तदासहस्रवर्षेचतपस्तप्त्वारवेःपुरा
 रवेर्वरेणशक्रःसहस्राक्षोबभूवह ॥ १० ॥ कलंकंरूपमिंद्रस्यतच्चक्षुर्निकरंपरं ॥ यथाचंद्रेकलंकश्चतारकाहरणादभूत् ॥ ११ ॥
 नारदउवाच ॥ ॥ ब्रह्मनूकेनप्रकारेणजहारगौतमप्रियां ॥ महासतीमहल्यांचपूज्यांभुवनपावनीं ॥ १२ ॥ शुद्धाशयांम
 हाभागांनिर्मलांकमलाकलां ॥ एतद्वेदितुमिच्छामिवदवेदविदांवर ॥ १३ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ पुष्करेतीर्थ
 यात्रायांसूर्यपर्वणिनारद ॥ तत्रागतामहल्यांचददर्शपाकशासनः ॥ १४ ॥ सुस्मितांसुदतींशांतांपीनश्रोणिपयोधरां ॥ मू
 र्छामवापचंद्रश्चदृष्टिमात्रेणतत्क्षणात् ॥ १५ ॥ अथापरदिनेतांचदृष्ट्वामंदाकिनीतटे ॥ एकाकिनीसुस्मितांचस्नातींलम्भां
 सलज्जितां ॥ १६ ॥ दृष्ट्वाश्रोणींस्तनयुगमतीवविपुलंहरिः ॥ मूर्छामवापकामातींजहारचेतनांपुनः ॥ १७ ॥ क्षणेनचेतनां
 प्राप्यगत्वाकामीतदंतिकं ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचाविनयेनपतिव्रतां ॥ १८ ॥ ॥ महेंद्रउवाच ॥ ॥ अहोगुणमहोरू
 पमहोकिंवानवंवयः ॥ अहोकिंवामुखश्रीस्तेशरच्चंद्रंविनिंदिता ॥ १९ ॥ अहोकटाक्षंकुटिलंपुंसांचित्तविकर्षणं ॥ किमहो
 लोचनंपद्मप्रभामोचनमीप्सितं ॥ २० ॥ गमनंरमणीयंचगजखंजनभंजनं ॥ अहोवाक्यंतुमधुरंपीयूषादपिदुर्लभं ॥ २१ ॥
 किमहोविपुलश्रोणीकामाधारामनोहरा ॥ कामदाकामुकायैवमुनिमानसमोहिनी ॥ २२ ॥ अतीवकठिनापीनारंभास्तंभ
 विडंबिता ॥ अहो नितंबयुगलंवर्तुलंचंद्रविंबवत् ॥ २३ ॥ श्रीयुक्तंश्रीफलयुगतुल्यंतेस्तनयुग्मकं ॥ अत्युन्नतंसुकठिनंचैलो

कृ.ज.उ.
॥ १२ ॥

कयचित्तमोहनं ॥ २४ ॥ अहोकिंवातपस्तेपेगौतमश्चतपोधनः ॥ संप्रापयत्फलेनैवसुदतीसुंदरीवराम् ॥ २५ ॥ निषेठ्यप्र
कृतिंदुर्गाविष्णुमायांसनातनीं ॥ लक्ष्मींचलक्ष्मीसदृशीतपसाप्राप्यपद्मिनीं ॥ २६ ॥ सुकोमलांसुवदनांललनांनलिना
ननां ॥ शुद्धांचसुदतींश्यामान्यग्रोधदलमध्यमां ॥ २७ ॥ त्वत्पालनंचजानामिकामशास्त्रविचक्षणः ॥ कामोवाकामुकश्चंद्रः
किंत्वांजानातिगौतमः ॥ २८ ॥ मांप्रशंसंतिनित्यंतेकामशास्त्रविचक्षणाः ॥ उर्वश्याद्याश्चाप्सरसोमांप्रशंसंतिसंततं ॥ २९ ॥
दासींकृत्वाचदास्यामिशचींतुभ्यंवरानने ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मींविपुलांगूहाणत्यजगौतमं ॥ ३० ॥ अनभिज्ञंकामशास्त्रेदुर्वलं
चतपस्विनं ॥ अव्यवहार्यंनिष्कामंनारायणपरायणम् ॥ ३१ ॥ अविदग्धोविधाताचयोजयामासयोक्षमं ॥ ईदृशींकामु
कीरम्यांददातिचतपस्विने ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वाकामुकःशक्रःपपातचरणेमुदा ॥ तमुवाचमहासाध्वीवेदोक्तंचयथोचितं ॥
॥ ३३ ॥ ॥ अहल्योवाच ॥ ॥ अभाग्याद्वृक्षणश्चापिमरीचेश्चतपस्विनः ॥ अभाग्यात्कश्यपस्यापित्वंपुत्रःपापमानसः
॥ ३४ ॥ किंतज्जपेनतपसामौनेनचव्रतेनच ॥ सुरार्चनेनतीर्थेनस्त्रीभिर्यस्यमनोत्तृतं ॥ ३५ ॥ स्त्रीरूपंनिर्मितंसृष्टौमोहाय
कामिनांमनः ॥ अन्यथानभवेत्सृष्टिःस्रष्टातेनपुराज्ञया ॥ ३६ ॥ सर्वमायाकरंडश्चधर्ममार्गार्गलंनृणां ॥ व्यवधानंचतप
सांदोषाणामाश्रमंपरं ॥ ३७ ॥ कर्मबंधनिबंधानांनिगडंकठिनंरुमृतं ॥ प्रदीपरूपंकीटानांमीनानांबडिशंयथा ॥ ३८ ॥ विष
कुंजंदुग्धमुखमारंभेमधुरोपमं ॥ परिणामेदुःखबीजंसोपानंनरकस्यच ॥ ३९ ॥ ऋषयःसनकाद्याश्चनोद्वाहंचक्रुरीप्सितं
परस्त्रीषुमनोयेषांतेषांसर्वचानिष्फलं ॥ ४० ॥ परस्त्रीसेवनंशक्रइहैवात्ययशस्करं ॥ परत्रनरकंधोरंददातिकामुकायच ॥ ४१ ॥
इत्युक्त्वाचमहासाध्वीविद्वायुतंचक्रामकं ॥ प्रययौस्वगृहंगंतुंगृहिणीगौतमस्यच ॥ ४२ ॥ तत्सर्वकथयामासगौतमायत

अ०६१

॥ १२ ॥

पस्विने ॥ तस्थौ प्रहस्य समुत्तमहद्रचावानंद्य च ॥ ४३ ॥ एकदा गौतमः शीघ्रं जगाम शंकरालयं ॥ शक्रो गौतमरूपेण तां स
 भोगं चकार सः ॥ ४४ ॥ सर्वज्ञात्वा च सर्वज्ञो स्वयं मंदिरमाययौ ॥ निर्गच्छंतं महेन्द्रं च दर्शय मुनिपुंगवः ॥ ४५ ॥ नमामहल्यारहसिपी
 नश्रोणिपयोधरां ॥ मुनिः शशाप शक्रं च भगां गश्च भवेति च ॥ ४६ ॥ कोपाच्छशापपत्नीं च रुदंतीं भयविह्वलां ॥ त्वंच पाषाणरूपा
 च विचारं कुरु कर्मतः ॥ ४७ ॥ गौतम उवाच ॥ त्वां जानामि मनःशुद्धां सुव्रतां च पतिव्रतां ॥ त्यक्ष्यामि च तथा पित्वां परवीर्यं च विभ्र
 तीं ॥ ४८ ॥ परभोग्या च याकांता साऽशुद्धा सर्वकर्मसु ॥ तां योगेन महामूढो नरकं तस्य कल्पकं ॥ ४९ ॥ अन्नं विष्टा जलं मूत्रं पर
 भोग्याश्च निश्चितं ॥ उपस्पृशेन्न तस्याश्च हंति पुण्यं पुराकृतं ॥ ५० ॥ अनिच्छया च शृंगारे स्त्रीजारेण न दुष्यति ॥ दुष्टास्त्रीनि
 श्चितं साध्वीस्वेच्छाशृंगारकर्मणि ॥ ५१ ॥ त्वं शक्रं स्वामिनं मत्वा सुखं भुक्त्वा रतिं गृहे ॥ पश्चाद्भूवते ज्ञानं मां दृष्ट्वा च निशा
 मय ॥ ५२ ॥ गच्छ गच्छ महारण्यं भव पाषाणरूपिणी ॥ रामपादां गुलिस्पर्शात्सद्यः पूता भविष्यसि ॥ ५३ ॥ मां संप्राप्स्य
 सितपुण्यात् पुनरेवागमिष्यसि ॥ गच्छ कान्तिमहारण्यमिदं युक्त्वा तपसे ययौ ॥ ५४ ॥ इत्येवं कथितं सर्वं महेन्द्रदर्पभंजनं ॥
 पुनः संप्राप्य लक्ष्मीं च विभोश्च कृपयामुने ॥ ५५ ॥ इति श्री ब्र० कृष्णजन्मखंडे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ नारद
 उ० ॥ ब्रह्मन् केन प्रकारेण रामो दाशरथिः स्वयं ॥ चकार मोक्षणं कुत्र युगे गौतमयोषितः ॥ १ ॥ रामावतारं सुखदं समासेन मनो
 हरं ॥ कथयस्व महाभाग श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ २ ॥ श्रीनारायण उ० ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितो विष्णुर्जातो दशरथगृहे ॥ कौशल्या
 यां च भगवान् त्रेतायां च मुदान्वितः ॥ ३ ॥ कैकेय्यां भरतश्चैव रामतुल्यो गुणेन च ॥ लक्ष्मणश्चापि शत्रुघ्नः सुमित्रायां गुणार्णवः
 ॥ ४ ॥ विश्वामित्रप्रेषितश्च श्रीरामश्च लक्ष्मणः ॥ प्रययौ मिथिलां रम्यां सीताग्रहणहेतवे ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा पाषाणरूपां च रामो वर्त्म

कृ.ज.उ.
॥ १३ ॥

निकामिनीम् ॥ विश्वामित्रं च पप्रच्छ कारणं जगदीश्वरः ॥ ६ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रो महातपाः ॥ उवाच तत्र ध
र्मिष्ठो रहस्यं सर्वमेव च ॥ ७ ॥ कारणं तन्मुखाच्छ्रुत्वारामो भुवनपावनः ॥ पस्पर्शपादांगुलिना सा बभूव च पद्मिनी ॥ ८ ॥
साराममाशिषं कृत्वा प्रययौ भर्तृमंदिरं ॥ शुभाशिषंददौ तस्मै भार्यासंप्राप्य गौतमः ॥ ९ ॥ रामश्च मिथिलां गत्वा धनुर्भगं शिव
स्य च ॥ चकार पाणिग्रहणं सीतायाश्चैव नारद ॥ १० ॥ कृत्वा विवाहं राजेंद्रो भृगुदर्पनिहत्य च ॥ अयोध्यां प्रययौ रम्यां कीडा
कौतुकमंगलैः ॥ ११ ॥ राजा पुत्रं नृपं कर्तुमियेष कृतसादरं ॥ सप्ततीर्थोदकं तूर्णमानीय मुनिपुंगवान् ॥ १२ ॥ कृत्वा धिवासं
श्रीरामं सर्वमंगलसंयुतं ॥ दृष्ट्वा भरतमाता च कैकेयी शोकविह्वला ॥ १३ ॥ वरयामास राजानं पूर्वमंगीकृतं वरम् ॥ रामस्य व
नवासं च राजत्वं भरतस्य च ॥ १४ ॥ वरं दातुं महाराजो नेयेष प्रेममोहितः ॥ धर्मसत्यो भयेनैवोवाच रामो नृपं सुधीः ॥ १५ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ तडागशतदानेन यत्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभते वापीदानेन निश्चितं ॥ १६ ॥ दशवापीप्रदानेन य
त्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभते पुण्यं कन्याप्रदानतः ॥ १७ ॥ दशकन्याप्रदानेन यत्पुण्यं लभते नरः ॥ ततो धिकंच लभ
ते यज्ञैकेन नराधिप ॥ १८ ॥ शतयज्ञेन यत्पुण्यं लभते पुण्यकृज्जनः ॥ ततो धिकंच लभते पुत्रास्यदर्शनेन च ॥ १९ ॥ दर्शनेन शतपु
त्राणां यत्पुण्यं लभते नरः ॥ तत्पुण्यं लभते नूनं पुण्यवान्सत्यपालनात् ॥ २० ॥ न हि सत्यात्परो धर्मो नानृतात्पातकं परं ॥ न
हि गंगासमं तीर्थं न देवः केशवात्परः ॥ २१ ॥ नास्ति धर्मात्परो बंधुर्नास्ति धर्मात्परं धनं ॥ धर्मात्प्रियः परः को वा स्वधर्मरक्षयत्न
तः ॥ २२ ॥ स्वधर्मरक्षिते तात शश्वत्सर्वत्र मंगलं ॥ यशस्यं सुप्रतिष्ठा च प्रतापः पूजनं परं ॥ २३ ॥ चतुर्दशधर्मेण त्यक्त्वा गृह
सुखं भ्रमन् ॥ वनवासं करिष्यामि सत्यस्य पालनाय ते ॥ २४ ॥ कृत्वा सत्यं च शपथमिच्छयानिच्छयाथवा ॥ न कुर्यात्पालनं

अ० ६२

॥ १३ ॥

योहिभस्मांतंतस्यसूतक ॥ २५ ॥ कुगानाकसपचतियावच्चंद्रादिवाकरौ ॥ ततोमूकोभवेत्कुष्ठीमानवःसप्तजन्मसु ॥ २६ ॥ इ
 त्येवमुक्त्वाश्रीरामोविधायवल्कलंजटां ॥ प्रययौचमहारण्येसीतयालक्ष्मणेनच ॥ २७ ॥ पुत्रशोकान्महाराजस्तत्या
 जस्वतनुंमुने ॥ पालनायपितुःसत्यंरामोवभ्रामकानने ॥ २८ ॥ कालांतरेमहारण्येभगिनीरावणस्यच ॥ भ्रमंतीकाननेघोरे
 भर्त्रासाद्धसुकौतुकात् ॥ २९ ॥ ददर्शरामंकुलटाकामार्ताराक्षसीतदा ॥ पुलकांचितसर्वांगीमूर्छामापस्मरेणच ॥ ३० ॥ श्रीरा
 मनिकटंगत्वासस्मितोवाचकामुकी ॥ शश्वद्यौवनसंयुक्तातिप्रौढाकामदुर्मदा ॥ ३१ ॥ ॥ शूर्पणखोवाच ॥ ॥ हेरामहेघ
 नश्यामरूपधामगुणान्वित ॥ भावानुरक्तां वनितां मांगूहाणसुनिर्जने ॥ ३२ ॥ श्रुत्वाशूर्पणखावाक्यंधर्मसंस्मृत्यधार्मिकः
 उवाचमधुरंवाक्यंशापभीतश्चनारद ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ अंबमातःसभार्योहमभार्यगच्छमेनुजं ॥ दुःखंप्रियो
 न्यांप्रभजेदितरंचसुखालयं ॥ ३४ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वाप्रययौलक्ष्मणमुदा ॥ ददर्शलक्ष्मणंशांतंकांतंचलक्षणान्वितं ॥ ३५
 मांभजस्वमहाभागेत्युवाचचपुनःपुनः ॥ लक्ष्मणस्तद्वचःश्रुत्वातामुवाचकुतूहलात् ॥ ३६ ॥ ॥ लक्ष्मणउवाच ॥ ॥
 विहायरामंसर्वेशंहेमूढेदासमिच्छसि ॥ सीतादासीचमत्पत्नीसीतादासोहमेवच ॥ ३७ ॥ भवसीतासपत्नीत्वंगच्छरामं
 मदीश्वरं ॥ तवपुत्रोभविष्यामि सीतायाश्चयथासति ॥ ३८ ॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वाकामेनहृतमानसा ॥ उवाचलक्ष्म
 णंमूढाशुष्ककंठोष्ठतालुकी ॥ ३९ ॥ ॥ शूर्पणखोवाच ॥ ॥ यदित्यजसिमांमूढकामात्स्वयमुपस्थितां
 युवयोश्चविपत्तिश्चभविष्यतिनसंशयः ॥ ४० ॥ ब्रह्माचमोहिनीत्यक्त्वाविश्वेऽपूज्योवभूवसः ॥ रंभाशापेनदक्षश्चछागमस्तो
 वभूवसः ॥ ४१ ॥ स्ववैद्यश्चोर्वशीशापात्पद्मभागविवर्जितः ॥ रूपहीनःकुबेरश्चमेनाशापेनलक्ष्मण ॥ ४२ ॥ कामोघृता

कृ.ज.उ.
॥ १४ ॥

चीशापेन बभूव भस्मसात् शिवात् ॥ बलिर्मदालसाशापात् भ्रष्टराज्यो बभूव ह ॥ ४३ ॥ शापेन मिश्रकेश्याश्च तद्भायौ बृहस्प
तिः ॥ ममशापात् तथारामो ह तद्भायौ भविष्यति ॥ ४४ ॥ कामातुरां यौवनस्थां भार्यास्वयमुपस्थितां ॥ नृत्यजेद्धर्मभीतिश्च श्रु
तं माध्यंदिने पुरा ॥ ४५ ॥ इहत्यक्त्वा विपद्स्तः परत्र नरकं व्रजेत् ॥ श्रुत्वा शूर्पणखा वाक्यमर्द्धचंद्रेण लक्ष्मणः ॥ ४६ ॥ वि
च्छेदनासिकांतस्याः क्षुरधारेण लीलया ॥ तस्या भ्राता च युयुधे बलवान् खरदूषणः ॥ ४७ ॥ ससैन्यो लक्ष्मणास्त्रेण स जगाम
यमालयं ॥ चतुर्दशसहस्रं चराक्षसान् खरदूषणं ॥ ४८ ॥ मृतान् दृष्ट्वा शूर्पणखा भर्त्सयामास रावणम् ॥ सर्वं निवेदनं कृत्वा
जगाम पुष्करंतदा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मणश्च वरं प्राप कृत्वा च दुष्करंतपः ॥ उवाच ता दृशीं दृष्ट्वा निराहारांतपस्विनीम् ॥ ५० ॥ सर्वज्ञस्त
न्मनोमत्वा कृपासिंधुश्च नारद ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अप्राप्य रामं दुष्प्रापं करोषि दुष्करंतपः ॥ ५१ ॥ जितेन्द्रियाणां प्रवरं लक्ष्मणं ध
र्मलक्षणं ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनामिंश्वरं प्रकृतेः परं ॥ ५२ ॥ जन्मांतरे च भर्तारं प्राप्स्यसि त्वं वरानने ॥ इत्येवमुक्त्वा ब्रह्मा
च जगाम स्वालयं मुदा ॥ ५३ ॥ देहं त्यज्य सा वन्हौ सा च कुब्जा बभूव ह ॥ अथ शूर्पणखा वाक्यात् कोपात्कंपितविग्रहः ॥
॥ ५४ ॥ जहार मायया सीतां मायावीराक्षसेश्वरः ॥ सीतां न दृष्ट्वा रामश्च मूर्च्छां प्राप चिरं मुने ॥ ५५ ॥ चेतनां कारयामास भ्रा
ता चाध्यात्मिकेन च ॥ ततो बभ्रा मगहनं शैलं च कंदरं नदं ॥ ५६ ॥ स चाहर्निशं शोकात् तोमुनीनामाश्रमं मुने ॥ चिरमन्वेषणं कृ
त्वा न दृष्ट्वा जानकीं विभुः ॥ ५७ ॥ चकार मित्रतां रामः सुग्रीवेण स्वयं प्रभुः ॥ निहत्य बालिनं बाणैर्ददौ राज्यं च लीलया ॥ ५८ ॥
सुग्रीवाय च मित्राय स्वीकारपालनाय वै ॥ दूतान् प्रस्थापयामास सर्वत्र वानरेश्वरः ॥ ५९ ॥ तस्थौ सुग्रीव भवने श्रीरामश्च स
लक्ष्मणः ॥ हनूमते वरं दत्वा रम्भं दत्तां गनीयकं ॥ ६० ॥ सीतायै शुभसंदेशं प्राणधारणकारणं ॥ तं च प्रस्थापयामास दक्षिणां

अ० ६२

॥ १४ ॥

दिशमुत्तमां ॥ ६१ ॥ सुप्रात्या ॥ लगनत्वापादरेणूनसुदुर्लभान् ॥ हनुमान्प्रययौलंकांसीतान्वेषणहेतवे ॥ ६२ ॥ रामाद
धीतसंदेशोययौरुद्रकलोद्भवः ॥ अशोककाननेसीतांददर्शशोककर्षितां ॥ ६३ ॥ निराहारामतिकृशांकुहांचंद्रकलामिव ॥
सततरामरामेतिजपंतीभक्तिपूर्वकं ॥ ६४ ॥ विभ्रतींचजटाभारंतप्तकांचनसंनिभाम् ॥ ध्यायमानापदाब्जंचश्रीरामस्य
दिवानिशं ॥ ६५ ॥ शुद्धशय्यांसुशीलांचसुव्रतांचपतिव्रतां ॥ महालक्ष्मीलक्ष्मयुक्तांप्रज्वलंतींस्वतेजसा ॥ ६६ ॥ पुण्यदां
सर्वतीर्थानांदृष्ट्वाभुवनपावनीं ॥ प्रणम्यमातरंदृष्ट्वारुदंतींवायुनंदनः ॥ ६७ ॥ रत्नांगुलीयंरामस्यददौतस्यैमुदान्वितः ॥
रुरोदधर्मीतांदृष्ट्वाधृत्वातच्चरणांबुजम् ॥ ३८ ॥ उवाचरामसंदेशंसीताजीवनरक्षणम् ॥ ॥ हनुमानुवाच ॥ ॥ पारंसमु
द्रेश्रीरामःसन्नद्धश्चसलक्ष्मणः ॥ ६९ ॥ बभूवराममंत्रंचसुग्रीवोबलवान्कपिः ॥ रामश्चवालिनंहत्वारज्यंनिष्कंटकंददौ ॥
॥ ७० ॥ सुग्रीवायचमित्रायतद्वायंवालिनाहतां ॥ सुग्रीवश्चतवोद्धारंस्वीचकारचधर्मतः ॥ ७१ ॥ वानराश्चययुःसर्वतवा
न्वेषणकरणात् ॥ प्राप्यमंगलवार्तांचमतोराजीवलोचनः ॥ ७२ ॥ गंभीरंसागरंबध्वासोऽचिरेणागमिष्यति ॥ निहत्य
रावणंपापंसपुत्रंचसबांधवं ॥ ७३ ॥ करिष्यत्यचिरेणैवहेमातस्तवमोक्षणं ॥ अद्यरत्नमयींलंकांनिःशंकस्त्वत्प्रसादतः ॥
॥ ७४ ॥ भस्मीभूतांकरिष्यामिमातःपश्यचसस्मितं ॥ मर्कटीडिंभतुल्यांचलंकांपश्यामिसुव्रते ॥ ७५ ॥ मूत्रतुल्यंसमुद्रंच
शरावमिवभूतलं ॥ पिपीलिकासंघमिवससैन्यंरावणंतथा ॥ ७६ ॥ संहर्तुंचसमर्थोहंमुहूर्तार्धेनलीलया ॥ रामप्रतिज्ञारक्षार्थं
नहनिष्यामिसंप्रतं ॥ ७७ ॥ स्वस्थाभवमहाभागेत्यजभीतिमदीश्वरि ॥ वानरस्यवचःश्रुत्वारुरोदोच्चैर्मुहुर्मुहुः ॥ ७८ ॥
उवाचवचनंभीतासीतारामपतिव्रता ॥ सीतोवाच ॥ अयेजीवतिमेरामोमच्छोकार्णवदारुणात् ॥ ७९ ॥ अपिमेकुशली

कृ.ज.उ.
॥ १५ ॥

नाथः कौसल्यानंदनः प्रभुः ॥ कीदृशश्च कृशांगश्च जानकीजीवनोद्युता ॥ ८० ॥ किमहारश्च किं भुंक्ते मम प्राणाधिकः प्रियः ॥
अपि पारे समुद्रस्य सत्यं सीतापतिः स्वयं ॥ ८१ ॥ अपि सत्यं ससन्नद्धो न शोकेन हतः प्रभुः ॥ अपि स्मरति मां पापांस्वामिनो दुः
स्वरूपिणीं ॥ ८२ ॥ मदर्थे कति दुःखं वासं प्राप समदीश्वरः ॥ हारो नारो पितः कंठे पुरा व्यवहितो रतौ ॥ ८३ ॥ अधुनैवावयोर्म
ध्ये समुद्रः शतयोजनः ॥ अपि द्रक्ष्यामि तं रामं करुणासागरं प्रभुं ॥ ८४ ॥ कांतं शांतं नितांतं च धर्मिष्ठं धर्मकर्मणि ॥ अयि सेवां
करिष्यामि पादपद्मे पुनः प्रभोः ॥ ८५ ॥ पतिसेवा विहीना यामूढाया जीवनं वृथा ॥ अयि मे धर्मपुत्रश्च सत्यं जीवति लक्ष्मणः
॥ ८६ ॥ मच्छोकसागरे मग्नो भगवदपौ मया विना ॥ वीराणां प्रवरो धर्मादेव कल्पश्च देवरः ॥ ८७ ॥ अपि सत्यं ससन्नद्धो मत्प्रभो
रनुजः सदा ॥ अपि द्रक्ष्यामि सत्यं तं लक्ष्मणं धर्मलक्षणं ॥ प्राणानामधिकं प्रेम्णा धन्यं पुण्यं स्वरूपिणं ॥ ८८ ॥ इत्येवं वच
नं श्रुत्वा दत्त्वा प्रत्युत्तरं शुभम् ॥ भस्मीभूतां चलं कांच चकार लीलया मुने ॥ ८९ ॥ पुनः प्रबोधं तस्यैव दत्त्वा वायुसुतः कपिः ॥
प्रययौ लीलावेगाद्यत्र राजीवलोचनः ॥ ९० ॥ सर्वतत्कथयामास वृत्तांतं मातुरेव च ॥ सीतामंगलवृत्तांतं श्रुत्वा रामोरुरो
दच ॥ ९१ ॥ रुरोदोच्चैर्लक्ष्मणश्च सुग्रीवश्चापि नारदः ॥ वानरारुरुदुःसर्वे महाबलपराक्रमाः ॥ ९२ ॥ निबध्यसेतुं लंकां च प्र
ययौ रघुनंदनः ॥ ससैन्यः सानुजः शीघ्रं सन्नद्धश्चापि नारदः ॥ ९३ ॥ निहत्य रावणं रामोरणं कृत्वा सबांधवं ॥ चकार मोक्षणं
ब्रह्मन् सीतायाश्च शुभेक्षणे ॥ ९४ ॥ कृत्वा पुष्पकयानेन सीतां सत्यपरायणां ॥ अयोध्यां प्रययौ शीघ्रं क्रीडाकौतुकमंगलैः ॥
॥ ९५ ॥ क्रीडां चकार भगवान् सीतां कृत्वा च वक्षसि ॥ विजहौ विरहज्वालां सीतारामश्च तत्क्षणं ॥ ९६ ॥ सप्तद्वीपेश्वरो रामो
बभूव पृथिवीतले ॥ बभूव निखिला पृथ्वी आधिव्याधिविवर्जिता ॥ ९७ ॥ बभूव तूरामपुत्रौ धार्मिकौ च कुशीलवौ ॥ तयो

अ० ६२

॥ १५ ॥

श्वपुत्रैः पौत्रैश्च सूर्यवंशोद्भवानृपाः ॥ ९८ ॥ इति ते कथितं वत्स श्रीरामचरितं शुभं ॥ सुखदं मोक्षदं सारं पारपोतं भवार्णवे ॥ ९९ ॥
 इति श्रीब्र० महापु० श्रीकृष्णजन्मखंडे श्रीरामचरितं द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ अथ कंसो वि-
 चित्यैवं दृष्ट्वा दुःस्वप्नमेव च ॥ समुद्विग्नो महाभीतो निराहारो निरुत्सुकः ॥ १ ॥ पुत्रं मित्रं बंधुगणं बांधवं च पुरोहितम् ॥ समा-
 नीय सभामध्ये तानुवाच सुदुःखितः ॥ २ ॥ ॥ कंस उवाच ॥ ॥ मया दृष्टो निशीथे यो दुःस्वप्नो हि भयप्रदः ॥ निबोधत
 बुधाः सर्वे बांधवाश्च पुरोहिताः ॥ ३ ॥ विभ्रती रक्तपुष्पाणां मालां सारक्तचंदनं ॥ रक्तांबरं खड्गतीक्ष्णं स्वर्परेचभयंकरं ॥ ४ ॥
 प्रकृत्वा दृष्ट्वा हासं च लोलजिह्वाभयंकरी ॥ अतीव वृद्धा कृष्णांगी नगरे मम नृत्यति ॥ ५ ॥ मुक्तकेशी च्छिन्ननासा कृष्णा कृ-
 ष्णांबरापिया ॥ विधवा सामहाशूद्री ममालिङ्गितुमिच्छति ॥ ६ ॥ मलिनं चैलखंडं च विभ्रती रुक्षमूर्द्धजान् ॥ दधती चूर्णति
 लंकं कपाले मम वक्षसि ॥ ७ ॥ कृष्णवर्णानि पक्वानि छिन्नभिन्नानि सत्यक ॥ पतंति कृत्वा शब्दांश्च शश्वत्तालफलानि च ॥ ८ ॥
 कुचैलौ विकृताकारो म्लेच्छो हि रुक्षमूर्द्धजः ॥ ददाति मत्स्यं भूषायां च्छिन्नभिन्नकपर्दकान् ॥ ९ ॥ महारुष्टा च दिव्यास्त्रीपतिपु-
 त्रवती सती ॥ बभञ्ज पूर्णकुंभं च सा भिशप्य पुनः पुनः ॥ १० ॥ अम्लाना मूढमालां च रक्तचंदनचर्चिताम् ॥ ददाति मत्स्यं विप्र-
 श्वमहारुष्टोति शप्य च ॥ ११ ॥ क्षणमंगारवृष्टिश्च भस्मवृष्टिः क्षणं क्षणम् ॥ क्षणं क्षणं रक्तवृष्टिर्भवेच्च नगरे मम ॥ १२ ॥ वानरं
 वायसं श्वानं भल्लुकं सूकरं खरं ॥ पश्यामि विकटाकारं शब्दं कुर्वतमुत्बणम् ॥ १३ ॥ पश्यामि शुष्ककांष्ठानां राशिं मम्लानक-
 ज्जलं ॥ अरुणोदयवेलायां कपीन् छिन्नखानि च ॥ १४ ॥ पीतवस्त्रपरीधानां शुक्लचंदनचर्चिता ॥ विभ्रती मालती मालां र-
 त्नभूषणभूषिता ॥ १५ ॥ क्रीडाकमलहस्ता सा सिंदूरविंदुशोभिता ॥ कृत्वा भिशपं मां रुष्टायाति मन्मदिरात्सती ॥ १६ ॥

क.ज.उ.
॥ १६ ॥

पाशहस्तांश्चपुरुषान्मुक्तकेशान्भयंकरान् ॥ अतिरुक्षांश्चपश्यामिविशंतोनगरंमम ॥ १७ ॥ नम्रनारींमुक्तकेशींनृत्यन्तीं
चगृहेगृहे ॥ अतीवविकृताकारांपश्यामिसस्मितांसदा ॥ १८ ॥ छिन्ननासाचविधवामहाशूद्रीदिगंबर ॥ सातैलाभ्यंगितं
मांचकरोत्यतिभयंकरी ॥ १९ ॥ निवाणांगारयुक्ताश्चभस्मपूर्णादिगंबराः ॥ अतिप्रभातसमयेचित्राःपश्यामिसस्मि
ताः ॥ २० ॥ पश्यामिचविवाहंचनृत्यगीतमनोहरम् ॥ रक्तवस्त्रपरीधानान्पुरुषान्रक्तमूर्धजान् ॥ २१ ॥ रक्तं वमंतं पुरु
षंनृत्यंतंनम्रमुल्लवणम् ॥ धावंतंचशयानंचपश्यामिसस्मितंसदा ॥ २२ ॥ राहुग्रस्तंचगगनेमंडलंचंद्रसूर्ययोः ॥ एकका
लेचपश्यामिसर्वग्रासंचबांधवाः ॥ २३ ॥ उल्कापातंधूमकेतुंभूकंपराष्ट्रविप्लवम् ॥ झंझावातंमहोत्पातंपश्यामिचपुरोहित ॥
॥ २४ ॥ वायुनाघूर्णमानांश्चच्छिन्नस्कंधान्महीरुहान् ॥ पतितान्पर्वतांश्चैवपश्यामिपृथिवीतले ॥ २५ ॥ पुरुषंछिन्नशिर
संनृत्यंतंनम्रमुच्छ्रितम् ॥ मुंडमालाकरंधोरंपश्यामिचगृहेगृहे ॥ २६ ॥ दग्धंसर्वाश्रमंभस्मपूर्णमंगारसंकुलम् ॥ हाहाका
रंचकुर्वंतंसर्वपश्यामिसर्वतः ॥ २७ ॥ इत्येवमुत्काराजासविररामसभातले ॥ दृष्ट्वास्वप्नंबांधवाश्चनतमुत्कानिशश्वसुः
॥ २८ ॥ जहारचेतनांसद्यःसत्यकश्चपुरोहितः ॥ मत्वाविनाशंकंसस्ययजमानस्यनारद ॥ २९ ॥ रुरोदनारीवर्गश्चपिता
माताचशोकतः ॥ मेनेविनाशकालंचसद्यःस्वयमुपस्थितम् ॥ ३० ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेकंस
दुःस्वप्नकथनंनामत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ सर्वंकृत्वापरामर्शंसत्यकश्चपुरोहितः
॥ बुद्धिमान्छुक्रशिष्यश्चतमुवाचहितंमुने ॥ १ ॥ ॥ सत्यकउवाच ॥ ॥ भयंत्यजमहाभागभयंकंतेमयिस्थिते ॥ कुरु
यागंमहेशस्यसर्वारिष्टविनाशनम् ॥ २ ॥ यागोऽधुनुर्मखोनामबहन्नोबहुदक्षिणः ॥ दुःस्वप्नानांनाशकरःशत्रुभीतिविनाश

अ० ६४

॥ १६ ॥

कः ॥ ३ ॥ आध्यात्मिकमाधदवमाधभातिकमुत्कटं ॥ एषांत्रिविधोत्पातानांखंडनोभूतिवर्धनः ॥ ४ ॥ यागेसमाप्तेशं
 भुञ्जजराभृत्युहरंवरं ॥ ददातिसाक्षाद्भवतिदाताचसर्वसंपदां ॥ ५ ॥ चकारेमंचयागंचपुरावाणोमहाबलः ॥ नंदीपरशुराम
 श्वतन्नश्वबलिनांवरः ॥ ६ ॥ पुराददौधनुरिदंशिवोनंदीश्वरायच ॥ यागेनभूत्वासिद्धःसददौवाणायधार्मिकः ॥ ७ ॥ कृत्वा
 यागंमहासिद्धोददौरामायपुष्करे ॥ तुभ्यंददौपरशुरामःकृपयाचकृपानिधिः ॥ ८ ॥ सहस्रहस्तपरिमितदैर्घ्यैतिकठिनंनृप
 ॥ दशहस्तप्रशस्तंचशंकरेच्छाविनिर्मितं ॥ ९ ॥ पशुपतेःपाशुपतंयुक्तयानेनदुर्वहं ॥ सर्वैभंक्तुंनशक्ताश्वदेवंनारायणंविना ॥
 ॥ १० ॥ यागेचधनुषःपूजांशंकरस्यतुशंकरे ॥ कुरुशीघ्रंशुभार्हंचसर्वान्कुरुनिमंत्रणं ॥ ११ ॥ अस्मिन्यागेधनुर्भोगोभवे
 द्यदिनराधिप ॥ विनाशोयजमानस्यभविष्यतिनसंशयः ॥ १२ ॥ भग्नेधनुषियागश्चभग्नोभवतिनिश्चितं ॥ फलंददातिको
 वात्रचानिष्पन्नेचकर्मणि ॥ १३ ॥ ब्रह्माचधनुषोमूलेमध्येनारायणःस्वयं ॥ अग्रेचोग्रप्रतापश्चमहादेवोमहामते ॥ १४ ॥
 धनुर्हित्रिविकारंचसद्रत्नखचितंवरं ॥ ग्रीष्ममध्यान्हमार्तिडप्रभाप्रच्छन्नकारणं ॥ १५ ॥ अशक्तश्चनमयितुमनंतश्चमहा
 बलः ॥ सूर्यश्चकार्तिकेयश्चकाकथान्यस्यभूमिप ॥ १६ ॥ त्रिपुरारिःपुरानेनजघानत्रिपुरंमुदा ॥ निर्भयंकुरुस्वच्छंदंमंग
 लार्हमहोत्सवे ॥ १७ ॥ सत्यकस्यवचःश्रुत्वाचंद्रवंशविवर्धनः ॥ उवाचकंसःसर्वार्थैसततंचहितैषिणं ॥ १८ ॥ कंसउवाच ॥
 वसुदेवगृहेजज्ञेमद्वधीकुलनाशनः ॥ स्वच्छंदंनंदगेहेचवर्धतेनंदनंदनः ॥ १९ ॥ मध्वंधुवर्गान्शूरांश्चमंत्रिणःसुविशारदान्
 ॥ भगिनीपूतनांपूतांजघानबालकोबली ॥ २० ॥ गोवर्धनंदधारैककरेणबलवर्धनः ॥ महेंद्रस्यचशूरस्यचकारचपराभ
 वम् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणंदर्शयामासब्रह्मरूपंचराचरं ॥ निवहंबालवत्सानांचकारकृत्रिमंमुदा ॥ २२ ॥ तमेवबलिनंहंतुमंत्र

कृ.ज.उ.
॥ १७ ॥

णंकुरुसत्यक ॥ ममशत्रुर्विनातेननास्तीहधरणीतले ॥ २३ ॥ नहिस्वर्गेनपातालेत्रिषुलोकेषुनिश्चितं ॥ संतिसंतश्चराजा
नःसर्वत्रममबांधवाः ॥ २४ ॥ महातपस्वीब्रह्माचतपस्वीशंकरःस्वयं ॥ विष्णुःसर्वत्रसर्वात्मासमदर्शीसनातनः ॥ २५ ॥
नंदपुत्रंनिहत्याहंत्रिषुलोकेषुपूजितः ॥ सार्वभौमोभविष्यामिसप्तद्वीपेश्वरोमहान् ॥ २६ ॥ स्वर्गेनिहत्यस्वर्ग्यंचदुर्बलंदै
त्यनिर्जितं ॥ भविष्यामिमहेंद्रश्चतत्रनिर्जित्यभास्करं ॥ २७ ॥ यक्षमग्रस्तंचचंद्रंचममैवपूर्वपूरुषम् ॥ वायुंकुबेरंवरुणं
यमंजेष्यामिनिश्चितं ॥ २८ ॥ गच्छनंदव्रजंशीघ्रंनंदंचनंदनंदनं ॥ तद्भातरंचबलिनंबलमानयसांप्रतं ॥ २९ ॥ कंसस्यव
चनंश्रुत्वातमुवाचसत्यकः ॥ हितंसत्यंनीतिसारंपरंसामयिकंतथा ॥ ३० ॥ ॥ सत्यकउवाच ॥ ॥ अक्रूरमुद्वंवापि
वसुदेवमथापिवा ॥ प्रस्थापयमहाभागनंदव्रजमभीप्सितं ॥ ३१ ॥ सत्यकस्यवचःश्रुत्वावसंतंतत्रसंसदि ॥ स्वर्णसिंहा
सनस्थंचवसुदेवमुवाचसः ॥ ३२ ॥ ॥ राजेंद्रउवाच ॥ ॥ तत्त्वज्ञोनीतिशास्त्राणांत्वमुपायविशारदः ॥ व्रजनंदव्रजं
बंधोवसुदेवमुतालयं ॥ ३३ ॥ वृषभानंचनंदंचबलंचनंदनंदनम् ॥ शीघ्रमानययज्ञेत्रसर्वगोकुलवासिनं ॥ ३४ ॥ गृहीत्वा
पत्रिकांदूतागच्छंतुचचतुर्दिशं ॥ नृपान्मुनिगणान्सर्वान्कर्तुंविज्ञापनंमुदा ॥ ३५ ॥ नृपस्यवचनंश्रुत्वाशुष्ककंठोष्ठतालु
कः ॥ उवाचवचनंब्रह्मन्तद्वदयेनविदूयता ॥ ३६ ॥ ॥ वसुदेवउवाच ॥ ॥ नियुक्तमत्रराजेंद्रगमनंममसांप्रतं ॥ विज्ञापि
तुंनंदव्रजंवसुदेवस्यनंदनम् ॥ ३७ ॥ यद्यायातो नंदपुत्रोयागेतेचमहोत्सवे ॥ अवश्यंतद्विरोधश्चभविष्यतित्वयासह ॥
॥ ३८ ॥ तमहंचसमानीयकारयिष्यामिसंयुतम् ॥ इतिमेनहिभद्रंचविघ्नस्तस्यतवापिच ॥ ३९ ॥ पित्रानीतोमृतःकृष्णइ
तिसर्वोवदिष्यति ॥ वसुदेवःसतद्वाराजघाननृपमेवच ॥ ४० ॥ द्वयोरेकतरस्यापिसद्योमृत्युर्भविष्यति ॥ पतिष्यंतिचशू

अ०६४

॥ १७ ॥

राश्वनास्ति युद्धनिरामिष ॥ ४१ ॥ वसुदेववचःश्रुत्वारक्तपंकजलोचनः ॥ खड्गं गृहीत्वा तं हंतुं प्रययौ नृपतीश्वरः ॥ ४२ ॥
 हा हेति कृत्वा पुत्रं च वारयामास तत्क्षणं ॥ उग्रसेनो महाराज मतीव बलवान्मुने ॥ ४३ ॥ स्वपीठाद्वसुदेवश्च कोपाविष्टो गृहं
 ययौ ॥ अक्रूरं प्रेरयामास गंतुं नंदव्रजं नृपः ॥ ४४ ॥ दूतान् प्रस्थापयामास शीघ्रं प्रतिदिशं तथा ॥ आयुर्मुनयः सर्वे नृपाश्च
 सपरिच्छदाः ॥ ४५ ॥ दिक्पालाश्च सुराः सर्वे ब्राह्मणाश्च तपस्विनः ॥ सनकश्च सनंदश्च बोधुः पंचशिखस्तथा ॥ ४६ ॥
 सनत्कुमारो भगवान् प्रज्वलन् ब्रह्म तेजसा ॥ कपिलश्चासुरिः पैलः सुमंतुश्च सनातनः ॥ ४७ ॥ पुलहश्च पुलस्त्यश्च भृ
 गुश्च क्रतुरंगिराः ॥ मरीचिः कश्यपश्चैव दक्षोऽत्रिश्च वनस्तथा ॥ ४८ ॥ भरद्वाजश्च व्यासश्च गौतमश्च पराशरः ॥ प्रचे
 ताश्च वसिष्ठश्च संवर्तश्च बृहस्पतिः ॥ ४९ ॥ कात्यायनो याज्ञवल्क्योऽप्युत्तंकः सौभरिस्तथा ॥ पर्वतो देवलश्चैव जैगीषव्य
 श्च जैमिनिः ॥ ५० ॥ विश्वामित्रश्च सुतपाः पिप्पलः शाकटायनः ॥ जाबालिर्जागलिश्चैव पिशलिश्च शिलालिकः ॥ ५१ ॥
 आस्तिकश्च जरत्कारुस्तथा कल्याणमित्रकः ॥ दुर्वासा वामदेवश्च ऋष्यशृंगो विभांडकः ॥ ५२ ॥ पथिः कविः कणादश्च कौ
 शिकः पाणिनिस्तथा ॥ कौत्सो घर्मर्षणश्चैव वाल्मीकिर्लोमहर्षणः ॥ ५३ ॥ मार्कण्डेयो मृकंदुश्च पर्शुरामश्च सांकृतिः ॥ अगस्त्य
 श्च तथा वातस्तथाऽन्ये मुनयो मुने ॥ ५४ ॥ सशिष्याश्च सपुत्राश्च ब्राह्मणाश्च तपस्विनः ॥ जरासंधो दंतवक्रो दांभिको द्रविडा
 धिपः ॥ ५५ ॥ शिशुपालो भीष्मकश्च भगदत्तश्च मुद्गलः ॥ धृतराष्ट्रो धूमकेशो धूमकेतुश्च शंबरः ॥ ५६ ॥ शल्यः सत्राजितः शं
 कुर्नृपाश्चान्ये महाबलाः ॥ भीष्मो द्रोणः कृपाचार्योऽप्यश्वत्थामा महाबलः ॥ ५७ ॥ भूरिश्रवाश्च शाल्वश्च कैकेयः कौशलस्तथा
 सर्वान्संभाषयामास महाराजो यथोचितम् ॥ सत्यको यज्ञदिवसं च कारच शुभक्षणं ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्री ब्र० म० श्री कृष्णज०

कृ.ज.उ.
॥१८॥

कंसयज्ञकथनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ कंसस्य वचनं श्रुत्वा सोऽक्रूरो धर्मिणां वरः
उवाच चोद्धवंशांतं शांतः प्रहृष्टमानसः ॥ १ ॥ ॥ अक्रूर उवाच ॥ ॥ सुप्रभाताघरजनी बभूव मेशुभं दिनं ॥ तुष्टाश्च गुरवो
विप्रा देवामामिति निश्चितं ॥ २ ॥ कोटिजन्मार्जितं पुण्यं मम स्वयमुपस्थितं ॥ बभूव मे समुत्पन्नं यद्यत्कर्म शुभाशुभं ॥ ३ ॥
चिच्छेद बंधानि गडं मम बद्धस्य कर्मणा ॥ कारागाराच्च संसारान्मुक्तो यामिहरेः पदं ॥ ४ ॥ सुहृदर्थी कृतो हंच कंसेन विदुषारुषा ॥
वरेण तुल्यो देवस्य क्रोधो मम बभूव ह ॥ ५ ॥ वजराजं समाहर्तुं वज्रं यास्यामि सांप्रतं ॥ द्रक्ष्यामि परमं पूज्यं भुक्तिमुक्तिप्रदा
पिनं ॥ ६ ॥ नवीनजलदश्यामं नीलेदीवरलोचनं ॥ पीतवस्त्रसमायुक्तकटिदेशविराजितं ॥ ७ ॥ धूलिधूसरितांगं च किंवाचं
दनचर्चितं ॥ अथवानवनीताक्तमंगं द्रक्ष्यामि सस्मितं ॥ ८ ॥ किंवा विनोदमुरलीवाद्यंतं मनोहरं ॥ किंवा गवांसमूहं च चारयं
तमितस्ततः ॥ ९ ॥ किंवा वसंतं गच्छंतं शयानं वासुनिश्चितं ॥ निदेशं कीदृशं चाद्यं सुदृष्ट्वा च शुभेक्षणे ॥ १० ॥ यत्पादपद्मं ध्या
यंते ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ न हि जानंति यस्यांतमनंतो नंतविग्रहाः ॥ ११ ॥ यत्प्रभावं न जानंति देवाः संतश्च संततं ॥ दासीनि
युक्ताय द्वास्ये महालक्ष्मीश्च लक्षिता ॥ १२ ॥ गंगायस्य पदांभोजान्निःसृता सत्वरूपिणी ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिहरा त्रिभु
वनात्परा ॥ १३ ॥ दर्शनस्पर्शनाभ्यां च नृणां पातकनाशिनी ॥ ध्यायते यत्पदांभोजं दुर्गादुर्गार्तिनाशिनी ॥ १४ ॥ त्रैलोक्य
जननी देवी मूलप्रकृतिरिष्वरी ॥ लोभांकपेषु विश्वानि महाविष्णोश्च यस्य च ॥ १५ ॥ असंख्यानि विचित्राणि स्थूलात्स्थू
लतरस्य च ॥ सच यत्षोडशांशश्च यस्य सर्वेश्वरस्य च ॥ १६ ॥ तंद्रष्टुं यामि हे बंधो मायामानुषरूपिणं ॥ सर्वसर्वांतरात्मानं सर्व
ज्ञं प्रकृतेः परं ॥ १७ ॥ ब्रह्मज्योतिःस्वरूपं च भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ निर्गुणं च निरीहं च निरानंदं निराश्रयं ॥ १८ ॥ परमं परमानं

अ० ६५

॥१८॥

दंसानंदनंदनंदनं ॥ स्वेच्छामयंसवपरसवबीजंसनातनं ॥ १९ ॥ वदंतियोगिनःशश्वत्ध्यायंतेहरनिशंशिशुं ॥ मन्वंतरसहस्रं
 चनिराहारःकृशोदरः ॥ २० ॥ पद्मेपाद्मतपस्तेपेपुरापाद्मेतुयत्कृते ॥ पुनःकुरुतपस्यांचतदाद्रक्ष्यसिमामिति ॥ २१ ॥ सकृ
 च्छब्दं चशुश्रावनददर्शतथापितं ॥ तावत्कालं पुनस्तप्त्वावरंप्रापददर्शितं ॥ ईदृशंपरमेशंचद्रक्ष्याम्यद्यतमुद्धव ॥ २२ ॥ पुराशं
 भुस्तपस्तेपेयावद्वैब्रह्मणोवयः ॥ ज्योतिर्मंडलमध्येचगोलोकेतंददर्शसः ॥ २३ ॥ सर्वतत्त्वंसर्वसिद्धंममतत्त्वंपरंवरं ॥ संप्रापत
 त्पदांभोजेभक्तिंचनिर्मलांपरां ॥ २४ ॥ चकारात्मसमंतंचयोभक्तोभक्तवत्सलः ॥ ईदृशंपरमेशंचद्रक्ष्याम्यद्यतमुद्धव ॥ २५
 सहस्रशक्रपातांतंनिराहारःकृशोदरः ॥ यस्यानंतस्तपस्तेपेभक्त्याचपरमात्मनः ॥ २६ ॥ तदाचात्मसमंज्ञानंददौतस्मैयईश्व
 रः ॥ ईदृशंपरमेशंचद्रक्ष्याम्यद्यतमुद्धव ॥ २७ ॥ सहस्रशक्रपातांतंधर्मस्तेपेचयत्तपः ॥ तदाबभूवसाक्षीसधार्मिणांसर्वक
 र्मिणां ॥ २८ ॥ शास्ताचफलदाताचयत्प्रसादान्नृणामिह ॥ सर्वेशमीदृशमहोद्रक्ष्याम्यद्यतसमुद्धव ॥ २९ ॥ अष्टाविंश
 तिरिंद्राणांपतनेयद्विवानिशं ॥ एवंक्रमेणमासाब्दैःशताब्दंब्रह्मणोवयः ॥ ३० ॥ अहोयस्यनिमेषेणब्रह्मणःपतनंभवेत्
 ईदृशंपरमात्मानंद्रक्ष्याम्यद्यतमुद्धव ॥ ३१ ॥ नास्तिभूरजसांसंख्यायथैवब्रह्मणांतथा ॥ तथैवबंधोविश्वानांतदाधारोमहावि
 राट् ॥ ३२ ॥ विश्वेविश्वेचप्रत्येकंब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ मुनयोमनवःसिद्धामानवाद्याश्चराचराः ॥ ३३ ॥ यत्षोडशांशःसविराट्सृ
 ष्ठोनष्टश्रलोलया ॥ ईदृशंसर्वशास्तारंद्रक्ष्याम्यद्यतमुद्धव ॥ ३४ ॥ इत्येवमुक्त्वाकूरश्चपुलकांचितविग्रहः ॥ मूर्च्छीप्रापसा
 श्रुनेत्रादध्यौतच्चरणांबुजम् ॥ ३५ ॥ बभूवभक्तिपुर्णश्चस्मारंस्मारंपदांबुजं ॥ उद्धवश्चतमाश्लिष्यप्रशशंसपुनःपुनः ॥
 सचशीघ्रंययौगेहमकूरोपिस्वमंदिरे ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्री०श्रीकृ०अकूरहर्षोत्कर्षकथनंनामपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

कृ.ज.उ.
॥ १९ ॥

श्रीनारायण उवाच ॥ अथ रासे सखी युक्तो रासे रासेश्वरः स्वयं ॥ सचरे मेतया सार्द्धमतीवरमणोत्सुकः ॥ १ ॥ सुखसंभोगमात्रेण
ययौ निद्रां च राधिका ॥ दृष्ट्वा स्वप्नं समुत्थाय दीनो वाच प्रियं दिने ॥ २ ॥ राधिको वाच ॥ अहो स्वामिन्निहागच्छ त्वां करोमि स्व
वक्षसि ॥ परिणामे विधाता मे न जाने किं करिष्यति ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा सामहाभागा प्रियं कृत्वा स्ववक्षसि ॥ दुःस्वप्नं कथयामा
सत्तदयेन विदूयता ॥ ४ ॥ राधिको वाच ॥ रत्नसिंहासने हं च रत्नछत्रं च बिभ्रती ॥ तदा तपत्रं जग्राह रुष्टो विप्रश्च मे प्रभो ॥ ५ ॥
सागरे कज्जलाकारे महाघोरे च दुस्तरे ॥ गभीरे प्रेरयामास मामेव दुर्बलांस च ॥ ६ ॥ तत्र स्रोतसि शोका तर्भाभ्रमामि च मुहुर्मुहुः ॥
महोर्मिणां च वेगेन व्याकुलान् क्रसंकुलैः ॥ ७ ॥ त्राहि त्राहीति हे नाथ त्वां वदामि पुनः पुनः ॥ त्वां न दृष्ट्वा महाभीता करोमि प्रा
र्थनां सुरम् ॥ ८ ॥ कृष्णतत्र निमज्जन्ती पश्यामि चंद्रमंडलं ॥ निपतंतं च गगनाच्छतखंडं च भूतले ॥ ९ ॥ क्षणांतरे च पश्यामि
गगनात्सूर्यमंडलं ॥ बभूव च चतुःखंडं निपत्य धरणीतले ॥ १० ॥ एककाले च गगने मंडलं चंद्रसूर्ययोः ॥ अतीव कज्जला
कारं सर्वग्रस्तं च राहुणा ॥ ११ ॥ क्षणांतरे च पश्यामि ब्राह्मणो दीप्तिमानिति ॥ मक्रोडस्थसुधाकुंभं बभूव च चरुषेति च ॥ १२ ॥
क्षणांतरे च पश्यामि महारुष्टं च ब्राह्मणम् ॥ गृहीत्वा च व्रजंतं च रुषा च परुषं मम ॥ १३ ॥ क्रीडाकमलदंडं च हस्ताद्वस्तं मम
प्रभो ॥ सहसा खंडं खंडं च बभूव सह हेतुना ॥ १४ ॥ हस्ताद्वस्तं च सहसा सद्रत्नसारदर्पणः ॥ निर्मलः कज्जलाकारः खंडं खंडं
च बभूव ह ॥ १५ ॥ हारो मे रत्नसाराणां छिन्नो भूत्वा च वक्षसः ॥ अतीव मलिनं पद्मं पपात धरणीतले ॥ १६ ॥ सौधपुत्तलिकाः
सर्वान् नृत्यन्ति च हसन्ति च ॥ आस्फोटयन्ति गायन्ति रुदन्ति च क्षणं क्षणं ॥ १७ ॥ कृष्णवर्णं बृहच्चक्रं खेभ्रमंतं मुहुर्मुहुः ॥ निपतंतं
चोत्पतंतं पश्यामि च भयंकरं ॥ १८ ॥ प्राणाधिदेवः पुरुषो निःसृत्याभ्यंतरान्मम ॥ राधे विदायं देहीति ततो यामीत्युवाच ह ॥

अ० ६६

॥ १९ ॥

॥ १९ ॥ कृष्णवर्णाचप्रतिमामामाश्लष्यतिचुंबति ॥ कृष्णवस्त्रपरीधानाचेतिपश्यामिसांप्रतं ॥ २० ॥ इतीदंविपरीतंचह
 ष्वाचप्राणवल्लभ ॥ नृत्यंतिदक्षिणांगानिप्राणाआंदोलयंतिमे ॥ २१ ॥ रुदंतिशोकात्कर्षेतिमुद्विग्नंचमानसं ॥ किमिदं
 किमिदंनाथवदवेदविदांवर ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वाराधिकादेवीशुष्ककंठोष्ठतालुका ॥ पपाततत्पदांभोजेभीतासाशोकविह्व
 ला ॥ २३ ॥ श्रुत्वास्वप्नंजगन्नाथोदेवीकृत्वास्ववक्षसि ॥ आध्यात्मिकेनयोगेनबोधयामासतत्क्षणं ॥ २४ ॥ तत्प्राजशो
 कंसादेवीज्ञानंसंप्राप्यनिर्मलं ॥ शांतंचभगवंतंचकृत्वाकांतंस्ववक्षसि ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०महापु०श्रीकृष्णज०
 श्रीराधाशोकापनोदनेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ विरहव्याकुलांदृष्ट्वाकामिनीकाममो
 हनः ॥ कृत्वावक्षसितांकृष्णोययौक्रीडासरोवरं ॥ १ ॥ राजराजेश्वरीराधाकृष्णवक्षसिराजते ॥ सौदामिनीवज्रलदेनवी
 नेगगनेमुने ॥ २ ॥ रेमेसरमयासार्द्धकृपयाचकृपानिधिः ॥ द्वयोर्द्वयोर्यथास्वर्णमणयोर्मरकतोमणिः ॥ ३ ॥ रत्ननिर्माण
 पर्यंकेरत्नेंद्रसारनिर्मिते ॥ रत्नप्रदीपेज्वलतिस्तनभूषणभूषितः ॥ ४ ॥ रत्नभूषाभूषितयारासरत्नश्चकौतुकात् ॥ रसरत्ना
 करेरम्येनिमग्नोरसिकेश्वरः ॥ ५ ॥ रासेरासेश्वरीराधारासेश्वरमुवाचसा ॥ सुरतौविरतौसत्यांविरतेनमनोरथे ॥ ६ ॥ ॥ रा
 धिकोवाच ॥ प्रफुल्लाहंत्वयानाथमृताम्लानाचत्वांविना ॥ यथामहौषधिगणःप्रभातेभातिभास्करे ॥ ७ ॥ नक्तंदीपशिखे
 वाहंत्वयासार्द्धत्वयाविना ॥ दिनेदिनेयथाक्षीणाकृष्णपक्षेविधोःकला ॥ ८ ॥ तववक्षसिमेदीप्तिःपूर्णचंद्रप्रभासमा ॥ सद्योमृ
 तात्वयात्यक्ताकुठ्ठांचंद्रकलायथा ॥ ९ ॥ ज्वलदग्निशिखेवाहंघृताहुत्यात्वयासह ॥ त्वयाविनाहंनिर्वाणशिशिरेपद्मिनीय
 था ॥ १० ॥ चिंताज्वरजराग्रस्तामतस्त्वयिगतेप्यहं ॥ अस्तंगतेरबौचंद्रेध्वांतग्रस्ताधरायथा ॥ ११ ॥ अष्टोवेषस्त्वांविनामेरूपं

कृ.ज.उ.
॥ १७ ॥

यौवनचेतनं ॥ तारावलीपरिभ्रष्टासूर्यसूतोदयेयथा ॥ १२ ॥ त्वमेवात्माचसर्वेषांममनाथोविशेषतः ॥ तनुर्यथात्मनात्यक्तातथा
हंचत्वयाविना ॥ १३ ॥ स्थलंयथाचित्रयुक्तंत्वयासार्द्धमहंतथा ॥ असंस्कृतात्वयाहीनातृणाछन्नायथामही ॥ १४ ॥ त्वयासा
र्द्धमहंकृष्णचित्रयुक्तेवमृन्मयी ॥ त्वांविनाजलधौताहंबिरूपाभृन्मयीवच ॥ १५ ॥ गोपांगनानांशोभाचत्वयारासेश्वरेणचा ॥
हारेस्वर्णविकारेचश्वेतेनमणिनासह १६ व्रजराजत्वयासार्द्धराजंतेराजराजयः ॥ यथाचंद्रेणनभसिताराराजिर्विराजते
॥ १७ ॥ त्वयाशोभायशोदायानंदस्यनंदनंदन ॥ यथाशाखाफलस्कंधैस्तरुराजिर्विराजते १८ त्वयासार्द्धगोकुलेशशोभा
गोकुलवासिनां ॥ यथासर्वालोकराजीराजेंद्रेणविराजते १९ रासस्यापिचरासेशत्वयाशोभामनोहरा ॥ राजतेदेवराजे
नयथास्वर्गमरावती ॥ २० ॥ वृंदावनस्यवृक्षाणांत्वंचशोभापतिर्गतिः ॥ अन्येषांचवनानांचबलवान्केसरीयथा ॥ २१ ॥
त्वयाविनायशोदाचनिमग्नाशोकसागरे ॥ अप्राप्यवत्संसुरभीक्रोशंतीव्याकुलायथा ॥ २२ ॥ आंदोलयंतिनंदस्यप्राणाद
ग्धंचमानसं ॥ त्वयाविनासप्तरात्रेयथाधान्यसमाहकः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वापरमप्रेम्णासापतंतीहरेःपदे ॥ पुनराध्यात्मिके
नैवबोधयामासतांविभुः ॥ २४ ॥ आध्यात्मिकोमहायोगोमोहसंच्छेदकारणं ॥ यथापरशुश्रवृक्षाणांतीक्ष्णधारश्चनारद ॥
॥ २५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ आध्यात्मिकंमहायोगंवदवेदविदांवर ॥ शोकच्छेदंचलोकानांश्रोतुंकौतूहलंमम ॥ २६ ॥
श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ आध्यात्मिकोमहायोगोनज्ञातोयोगिनामपि ॥ सचनानाप्रकारश्चसर्ववेत्तिहरिःस्वयं ॥ २७ ॥
किंचिदाध्यात्मिकंचैवगोलोकेराधिकेश्वरः ॥ सुप्रीतःकथयामासत्रिपुरारिमहामुने ॥ २८ ॥ सहस्रेंद्रनिपातांतंतपःकुर्वत
मीश्वरं ॥ श्रेष्ठंज्येष्ठंवैष्णवानांवरिष्ठंचतपस्विनां ॥ २९ ॥ पुष्करेदुष्करंतत्त्वापाद्मेपाद्मंचपद्मजः ॥ दृष्ट्वातंसादरंकृत्वा

अ०६७

॥ २० ॥

वाचकिंचिदेवतं ॥ ३० ॥ शतैद्रपातपयंतकठारेणकृशोदरं ॥ निश्चेष्टमस्थिसारंचकृपयाचकृपानिधिः ॥ ३१ ॥ सिंहक्षेत्रेपु
 राधर्ममत्तातंधर्मिणांवरं ॥ चतुर्दशैद्रावच्छिन्नंतपस्तत्त्वाकृशोदरं ॥ ३२ ॥ पपाठाध्यात्मिकंकिंचित्कृपयाचकृपानिधिः ॥
 किंचिच्छतैद्रावच्छिन्नमातपंतमुवाचसः ॥ ३३ ॥ किंचित्सनत्कुमारंचतपंतंसुचिरंचिरं ॥ सुतपंतमनंतंचकिंचिच्चोवाचनार
 द ॥ ३४ ॥ चिरंतपंतंकपिलंहिमशैलेतपस्विनं ॥ पुष्करेभास्करेकिंचित्तपंतंदुष्करंतपः ॥ ३५ ॥ उवाचकिंचित्प्रहादंकिंचि
 दुर्वाससभृगुं ॥ एवंनिगूढंभक्तंचकृपयाभक्तवत्सलः ॥ ३६ ॥ क्रीडासरोवरेरम्येयदुवाचकृपानिधिः ॥ शोकातारिाधिकांत
 च्चकथयामिनिशामय ॥ ३७ ॥ विरसारसिकांदृष्ट्वावासयित्वाचवक्षसि ॥ उवाचाध्यात्मिकंकिंचिद्योगिनीयोगिनांगुरुः
 ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ जातिस्मरेस्मरात्मानंकथंविस्मरसिप्रिये ॥ सर्वगोलोकवृत्तांतंसुदाम्नःशापमेवच ॥
 ॥ ३९ ॥ शापात्किंचिद्दिनंदीनेत्वद्विच्छेदोमयासह ॥ भविष्यतिमहाभागेमेलनंपुनरावयोः ॥ ४० ॥ पुनरेवगमिष्यामिगो
 लोकंतंनिजालयं ॥ गत्वागोपांगनाभिश्चगोपैर्गोलोकवासिभिः ॥ ४१ ॥ अधुनाध्यात्मिकंकिंचित्वांवदामिनिशामय ॥ शो
 कघ्नंहर्षदंसारंसुखदंमानसस्यच ४२ अहंसर्वातरात्माचनिलिप्तःसर्वकर्मसु ॥ विद्यमानश्चसर्वेषुसर्वत्रादृष्टएवच ४३ वायु
 श्रतिसर्वत्रयथैवसर्ववस्तुषु ॥ नचलिप्तस्तथैवाहंसाक्षीचसर्वकर्मणां ॥ ४४ ॥ जीवोमत्प्रतिबिंबश्चसर्वसर्वत्रजीविषु ॥ भो
 क्ताशुभाशुभानांचकर्ताचकर्मणांसदा ॥ ४५ ॥ यथाजलघटेष्वेवमंडलंचंद्रसूर्ययोः ॥ भग्नेषुतेषुसंश्लिष्टस्तयोरेवतथाम
 यि ॥ ४६ ॥ जीवश्लिष्टस्तथाकालेमृतेषुजीविषुप्रिये ॥ आवांचविद्यमानौचसतंतंसर्वजंतुषु ॥ ४७ ॥ आधारश्चाहमाधेयं
 कार्यचकारणंविना ॥ अयेसर्वाणिद्रव्याणिनश्वराणिचसुंदरि ॥ ४८ ॥ आविर्भावाधिकाःकुत्रकुत्रचिन्नूनमेवच ॥ ममां

क.ज.उ.
॥२१॥

शाःकेपिदेवाश्चकेचिद्देवाःकलास्तथा ॥ ४९ ॥ केचित्कलाःकलांशांशास्तदंशांशाश्चकेनच ॥ मदंशाप्रकृतिःसूक्ष्मासाचमू
र्त्याचपंचधा ॥ ५० ॥ सरस्वतीचकमलादुर्गात्वंचापिवेदसूः ॥ सर्वदेवाःप्रकृतिकायावन्तोमूर्तिधारिणः ॥ ५१ ॥ अहमात्मा
नित्यदेहीभक्तध्यानानुरोधतः ॥ येयेप्रकृतिकाराधेतेनष्टाःप्राकृतेलये ॥ ५२ ॥ अहमेवासमेवाग्रेपश्चादप्यहमेवच ॥ यथा
हंचतथात्वंचयथाधावल्यदुग्धयोः ॥ ५३ ॥ भेदःकदापिनभवेन्निश्चितंचतथावयोः ॥ अहंमहान्विराट्सृष्टौविश्वानिय
स्यलोमसु ॥ ५४ ॥ अंशस्त्वंतत्रमहतीस्वांशेनतस्यकामिनी ॥ अहंक्षुद्रविराट्सृष्टौविश्वंयन्नाभिपद्मतः ॥ ५५ ॥ अयं
विष्णोर्लोमकूपेवासोमेचांशतःसति ॥ तस्यस्त्रीत्वंचबृहतीस्वांशेनसुभगातथा ॥ ५६ ॥ तस्यविश्वेचप्रत्येकंब्रह्मवि
विष्णुशिवादयः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाअंशाश्चान्याश्चापिचमत्कलाः ॥ ५७ ॥ मत्कलांशांशकलयासर्वेदेविचराचराः ॥ वैकुं
ठेत्वंमहालक्ष्मीरहंतत्रचतुर्भुजः ॥ ५८ ॥ सचविश्वाद्बहिर्श्चार्द्धयथागोलोकएवच ॥ सरस्वतीत्वंसत्येचसावित्रीब्रह्म
णःप्रिया ॥ ५९ ॥ शिवलोकेशिवात्वंचमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ विनश्यदुर्गदुर्गाचसर्वदुर्गातिनाशिनी ॥ ६० ॥ साएवदक्षकन्या
चसाएवशैलकन्यका ॥ कैलासेपार्वतीतेनसौभाग्याशिववक्षसि ६१ स्वाशेनत्वंसिंधुकन्याक्षीरोदेविष्णुवक्षसि ॥ अहंस्वां
शेनसृष्टौचब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ६२ त्वंचलक्ष्मीःशिवाधात्रीसावित्रीचपृथक्पृथक् ॥ गोलोकेचस्वयंराधारासेरासेश्वरीस
दा ॥ ६३ ॥ वृंदावृंदावनेरम्येविरजाविरजातटे ॥ सात्वंसुदामशापेनभारतंपुण्यमागता ॥ ६४ ॥ पूतंकर्तुंभारतंचवृंदारण्यं
चसुंदरि ॥ त्वत्कलांशांशकलयाविश्वेषुसर्वयोषितः ॥ ६५ ॥ यायोषित्साचभवतीयःपुमान्सोहमेवच ॥ अहंचकलयावन्निहिस्त्वं
स्वाहादाहिकाप्रिया ॥ ६६ ॥ त्वयासहसमर्थोहंनलंदग्धुंचत्वांविना ॥ अहंदीप्तिमतांसूर्यःकलयात्वंप्रभाकरी ॥ ६७ ॥ संज्ञा

अ०६७

॥२१॥

त्वंचत्वयाभास्मिन्नावनाहनदाप्तमान् ॥ अहंचकलयाचंद्रस्त्वंचशोभाचरोहिणी ॥ ६८ ॥ मनोहरस्त्वयासार्द्धत्वांविना
 नचसुंदरः ॥ अहमिंद्रश्चकलयासर्वलक्ष्मीश्चत्वंशची ॥ ६९ ॥ त्वयासार्द्धदेवराजोहतश्रीश्चत्वयाविना ॥ अहंधर्मश्चकलयात्वं
 चमार्तिश्चधर्मिणी ॥ ७० ॥ नाहंशक्तो धर्मकृत्येत्वांचधर्मक्रियांविना ॥ अहंयज्ञश्चकलयात्वंस्वाहांशेनदक्षिणा ॥ ७१ ॥ त्वया
 सार्द्धचफलदोप्यसमर्थस्त्वयाविना ॥ कलयापितृलोकोहंस्वांशेनत्वंस्वधासती ॥ ७२ ॥ त्वयालंकव्यदानेचसदानालंत्व
 याविना ॥ अहंपुमांस्त्वंप्रकृतिर्नस्रष्टाहंत्वयाविना ॥ ७३ ॥ त्वंचसंपत्स्वरूपाहमीश्वरश्चत्वयासह ॥ लक्ष्मीयुक्तस्त्वयाल
 क्ष्म्यानिःश्रीकश्चत्वयाविना ७४ यथानालंकुलालश्चघटंकर्तुमृदाविना ॥ अहंशेषश्चकलयास्वांशेनत्वंसुंधरा ॥ ७५ ॥ त्वां
 सस्यरत्नाधारांचविभर्मिमूर्धिसुंदरे ॥ त्वंचकांतिश्चशांतिश्चभूतिर्मूर्तिमतीसती ॥ ७६ ॥ तुष्टिःपुष्टिःक्षमालज्जाक्षुधातृष्णाप
 रादया ॥ निद्राशुद्धाचतंद्राचमूर्च्छाचसन्नतिःक्रिया ॥ ७७ ॥ मूर्तिरूपाभक्तिरूपादेहिनां देहरूपापिणी ॥ ममाधारासदात्वंचतवा
 त्माहंपरस्परं ॥ ७८ ॥ यथात्वंचतथाहंचसमौप्रकृतिपुरुषौ ॥ नहिसृष्टिर्भवेद्देविद्वयोरेकतरंविना ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वापरमा
 त्माचराधांप्राणांधिकांप्रियां ॥ कृत्वावक्षसिसुप्रीतोबोधयामासनारद ॥ ८० ॥ सचक्रीडानियुक्तश्चबभूवरत्नमंदिरे ॥ त
 याचराधयासार्द्धकामुक्यासहकामुकः ॥ ८१ ॥ इतिश्रीब्र०महापु० श्रीकृष्णजन्मखंडेआध्यात्मिकयोगकथनंनामसप्त
 षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ कृत्वाक्रीडांसमुत्थायपुष्पतल्पात्पुरातनः ॥ निद्रितांप्राणसदृ
 शींबोधयामासतत्क्षणं ॥ १ ॥ वस्त्रांचलेनसंस्कृत्यकृत्वातन्निर्मलंमुखं ॥ उवाचमधुरंशांतंशांतांचर्मधुसूदनः ॥ २ ॥ श्रीकृ
 ण्णउवाच ॥ अयितिष्ठक्षणंरासेरासेश्वरिशुचिस्मिते ॥ व्रजचंद्रावनंवापिव्रजंव्रजव्रजेश्वरि ॥ ३ ॥ रासाधिष्ठातृदेवित्वंरासं

क.ज.उ.
॥२२॥

रासेकुरुक्षणं ॥ ग्रामेग्रामेयथासंतः सर्वत्र ग्रामदेवताः ॥ ४ ॥ प्रियालिनिवहैः सार्द्धं क्षणं चंदनकाननं ॥ क्षणं वाचं पक्रव नंगच्छ
वातिष्ठसुंदरि ॥ ५ ॥ क्षणं गृहं च यास्यामि विशिष्टं कार्यमास्ति मे ॥ विरामं देहि मे प्रीत्या क्षणं मां प्राणवल्लभे ॥ ६ ॥ प्राणाधि
ष्ठातृदेवित्वं प्राणाश्च त्वयि संति मे ॥ प्राणी विहाय प्राणांश्च कुत्र स्थातुं क्षमः प्रिये ॥ ७ ॥ त्वयि मे मानसं शश्वत्त्वं मे संसारवासना ॥
त्वत्तोममप्रियानास्ति त्वमेव शंकरात्प्रिया ॥ ८ ॥ प्राणामेशंकरः सत्यं त्वंच प्राणाधिकासति ॥ इत्युक्त्वा तां समाश्लिष्य भ
गवान् गंतुमुद्यतः ॥ ९ ॥ अक्रूरागमनं ज्ञात्वा सर्वज्ञः सर्वसाधनः ॥ आत्मा पाताच सर्वेषां सर्वोपकारकारकः ॥ १० ॥ दृष्ट्वा त
मेव गच्छंतं मुत्सुकं भिन्नमानसं ॥ उवाच राधिका देवी त्वदयेन विदूयता ॥ ११ ॥ ॥ राधिकोवाच ॥ ॥ हे नाथ रमण श्रेष्ठ श्रे
ष्ठश्च प्रेयसां मम ॥ हे कृष्ण हे रमानाथ ब्रजेश मा ब्रजव्रजं ॥ १२ ॥ अधुना त्वं प्राणनाथ पश्यामि भिन्नमानसं ॥ गते त्वयि मम प्रे
मगतं सौभाग्यमेव च ॥ १३ ॥ कया सिमां विनिक्षिप्य गंभीरेशोकसागरे ॥ विरहव्याकुलां दीनां त्वय्येव शरणागताम् १४
नयास्यामि पुनर्गं हं यास्यामि काननांतरं ॥ कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति गायं गायं दिवानिशं ॥ १५ ॥ नयास्याम्यथ वारण्यं या
स्यामि कामसागरे ॥ तत्र त्वत्कामनां कृत्वा त्यक्ष्यामि चकलेवरं ॥ १६ ॥ यथाकाशो यथात्मा च यथा चंद्रो यथा रविः ॥ तथा
त्वं यासि मत्पाश्वे निबद्धो वसनांचले ॥ १७ ॥ अधुना यासि नैराशं कृत्वा मे दीनवत्सल ॥ न युक्तं हि परित्यक्तुं दीनां मां शरणा
गताम् ॥ १८ ॥ यत्पादपद्मं ध्यायंते ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ त्वां मायया गोपवेषं कथं जानामि मत्सरी ॥ १९ ॥ कृतं यद्देवदु
र्नीतमपराधसहस्रकं ॥ यदुक्तं पतिभावेन चाभिमानेन तत्क्षम ॥ २० ॥ चूर्णीभूतश्च मद्गर्वोदूरीभूतो मनोरथः ॥ विज्ञातमात्म
सौभाग्यं किमन्यत्कथयामि ते ॥ २१ ॥ ज्ञात्वा गर्गमुखाच्छुत्वामोहिता तव मायया ॥ त्वांच वक्तुं न शक्नोमि प्रेम्णा वा भक्तिपा

अ० ६८

॥२२॥

शतः ॥ २२ ॥ यासिचन्मापारत्यज्यसकलकोभविष्यसि ॥ त्वत्पुत्रपौत्रानश्यंतिब्रह्मकोपानलेनच ॥ २३ ॥ क्षणंयुगशतंम
 न्येत्वांविनाप्राणवल्लभं ॥ कथंशताब्दंत्वांत्यक्त्वाविभर्मिजिविनंप्रभो ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वाराधिकाकोपात्पपातधरणीतले ॥
 मूर्च्छासंप्रापसहसाजहारचेतनांमुने ॥ २५ ॥ कृष्णरतांमूर्च्छितांदृष्ट्वाकृपयाचकृपानिधिः ॥ चेतनांकारयित्वाचवासयामास
 वक्षसि ॥ २६ ॥ बोधयामासविविधयोगैःशोकविखंडनैः ॥ तथापिशोकंत्यक्तुंचनशशाकशुचिस्मिता ॥ २७ ॥ सामान्यवस्तुवि
 श्लेषोन्मृणांशोकायकेवलं ॥ देहात्मनोश्चविच्छेदःकसुखायप्रकल्पते ॥ २८ ॥ नययौतत्रदिवसेवजराजोव्रजंप्रति ॥ क्री
 डासरोवराभ्याशंप्रययौराधयासह ॥ २९ ॥ तत्रगत्वापुनःक्रीडांवकारचतयासह ॥ विजहौविरहज्वालांरासेरासेश्वरीमुदा
 ॥ ३० ॥ राधासास्वामिनासार्द्धपुष्पचंदनचर्चिता ॥ पुष्पचंदनतल्पेचतस्थौरहसिनारद ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृ
 ण्णज०शोकविमोचनंनामअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अतःपरंकिरहस्यंराधाकेशवयोर्वद ॥
 निगूढतत्त्वमस्पृष्टंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ श्रीनारायणउ० ॥ शृणुनारदवक्ष्यामिरहस्यंपरमाद्भुतं ॥ गोपनीयंचवेदे
 षुपुराणेषुपुराविदां ॥ २ ॥ पुनःसकामोभगवान्कृष्णःस्वेच्छामयोविभुः ॥ रेमेसरमयासार्द्धविदग्धश्चविदग्धया ॥ ३ ॥ चतुः
 षष्टिकलाशक्त्यायथाकांताकलावती ॥ कामशास्त्रेषुनिपुणाविदग्धारसिकेश्वरी ॥ ४ ॥ शृंगारलीलानिपुणाशश्वत्कामा
 चकामुकी ॥ सुंदरीसुदरीष्वेवशश्वत्सुस्थिरयौवना ॥ ५ ॥ पितृणांमानसीकन्याधन्यामान्याचमानिनी ॥ शंभोःशिष्याज्ञा
 नयुताशतकल्पांतजीविनी ॥ ६ ॥ वेदवेदांगनिपुणायोगनीतिविशारदा ॥ नानारूपधरासाध्वीप्रसिद्धासिद्धयेगिनी ॥ ७ ॥
 तत्कन्याराधिकादेवीमातृतुल्याचकामुकी ॥ चकारनानाभावंसासुशीलास्वामिनंप्रति ॥ ८ ॥ चतुःषष्टिकलामानंशृंगारंच

क.ज.उ.
॥ २३ ॥

चकारसः ॥ तथाविशिष्टयासाकरासेरासरसोत्सुकः ॥ १॥ तानखाग्रक्षतश्रोणींनखक्षतपयोधरां ॥ लुप्तचंदनसिंदूरांकवरी
शिथिलांसतीं ॥ १० ॥ सुखसंभोगमग्नांचनग्नांचशोकमूर्च्छितां ॥ पुलकांचितसर्वाङ्गीनिद्रादेवीसमाययौ ॥ ११ ॥ दृष्ट्वातांनि
द्रितांकृष्णःकृपयाचकृपानिधिः ॥ रुरोदमाययामायीमायेशोलोकशिक्षया ॥ १२ ॥ कृत्वावक्षसिराधांचचुचुंबचपुनःपुनः
॥ स्नातांचनेत्रसलिलैःप्राणाधिष्ठातृदेवतां ॥ १३ ॥ प्राणाधिकांप्रियतमांधारयामासवाससी ॥ वन्दिश्रुद्धेति सुक्ष्मेचामू
ल्येविश्वसुदुर्लभे ॥ १४ ॥ कवरींरचयामासददौकुंकुमचंदनं ॥ तद्गात्रेचगलेहारममूल्यरत्ननिर्मितं ॥ १५ ॥ सिंदूरंचददौ
तस्याःसीमंताधःस्थलेमले ॥ दाडिंबकुसुमाकारंयुक्तंचंदनविंदुभिः ॥ १६ ॥ चकारपद्मकंगंडेनानाचित्रविचित्रकं ॥ ददौ
तत्पादपद्मेचरत्नमंजीरंरंजितं ॥ १७ ॥ पादांगुलिनखाग्रेचसुंदरालक्तकंददौ ॥ नानासुवेषोज्ज्वलितांतांनिद्राकुलितांविभुः
॥ १८ ॥ पुनश्चकारमोहेनगाढालिंगनमीप्सितं ॥ पुनश्चचुंबनंकृत्वानिवेश्यचस्ववक्षसि ॥ १९ ॥ सुष्वापजगतांस्वामी
कामीविरहकातरः ॥ एतस्मिन्नंतरेकालेब्रह्मालोकपितामहः ॥ २० ॥ शिवशेषादिभिर्देवैर्मुनींद्रैस्सार्द्धमाययौ ॥ आगत्य
नत्वाशिरसातुष्टावसंपुटांजलिः ॥ २१ ॥ सामवेदोक्तस्तोत्रेणपरिपूर्णतमंविभुं ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयजयजगदीशवं
दितचरणनिर्गुणनिराकारस्वेच्छामयभक्तानुग्रहनित्यविग्रहगोपवेषमाययामायेशसुवेषसुशीलशांतसर्वकांतदांतनितां
तज्ञानानंदपरात्परतरप्रकृतेःपरसर्वांतरात्मरूपनिर्लिप्तसाक्षिस्वरूपव्यक्ताव्यक्तनिरंजनभारावतारणकरुणार्णवशोकसं
तापग्रसनजरामृत्युभयादिहरणशरणपंजरभक्तानुग्रहकातरभक्तवत्सलभक्तसंचितधनओंनमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्वाधिष्ठा
तृदेवायेत्युक्त्वावैप्रीणनायच ॥ पनःपनरुवाचेदंमूर्च्छितश्वभूवह २४ इतिब्रह्मकृतंस्तोत्रंयःश्रुणोतिसमाहितः ॥ तत्सर्वा

अ०६९

॥ २३ ॥

भीष्टसिद्धिश्चभवत्येवनसंशयः ॥ २५ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंप्रियाहीनोलभेत्प्रियाम् ॥ निर्वनोलभतेसत्यंपरिपूर्णतमंधनं ॥
 ॥ २६ ॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांतेदास्यंलभेद्वरेः ॥ अचलांभक्तिमाप्नोतिमुक्तेरपिसुदुर्लभाम् ॥ २७ ॥ स्तुत्वाचजगतां
 धाताप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ शनैःशनैःसमुत्थायभक्त्यापुनरुवाचह ॥ २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठदेवदेवेशपरमा
 नंदकारण ॥ नंदनंदनसानंदनित्यानंदनमोस्तुते ॥ २९ ॥ वजनंदालयंनाथत्यजवृंदावनंवनं ॥ स्मरसुदामशापंचशतव
 र्षनिबंधनं ॥ ३० ॥ भक्तशापानुरोधेनशतवर्षंप्रियांत्यज ॥ पुनरेतांचसंप्राप्यगोलोकंचगमिष्यसि ॥ ३१ ॥ गत्वापितृगृ
 हंदेवपश्याक्रूरंसमागतं ॥ पितृव्यमतिथिमान्यंधन्यंवैष्णवमीश्वरं ॥ ३२ ॥ तेनसार्द्धमधुपुरींभगवनृगच्छसांप्रतम् ॥
 कुरुशंभोर्धनुर्भगंभग्नंवैरिगणंहरे ॥ ३३ ॥ हनकंसंदुरात्मानंतातंबोधयमातरं ॥ निर्माणंद्वारकायाश्चभारावतरणंभु
 वः ॥ ३४ ॥ दहवाराणसींशंभोःशक्रस्यसदनंविभो ॥ शिवस्यजृंभणंयुद्धेबाणस्यभुजकृतनं ॥ ३५ ॥ रुक्मिणी
 हरणंनाथघातनंनरकस्यच ॥ षोडशानांसहस्रंचस्त्रीणांपाणिग्रहंकुरु ॥ ३६ ॥ त्यजप्रियांप्राणसमां व्रजेश्वरव्रजं व्र
 ज ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेयावद्राधानजाग्रति ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्त्वाब्रह्माचसेंद्रैर्देवगणैःसह ॥ जगामब्रह्मलोकंचशे
 षश्चशंकरस्तथा ॥ ३८ ॥ पुष्पचंदनवृष्टिंचकृष्णस्योपरिदेवताः ॥ चक्रुःप्रियांचभक्त्याचवाग्बभूवाशरीरिणी ॥
 ॥ ३९ ॥ वधकंसंवधारहंचस्वपित्रोर्मोक्षणंकुरु ॥ क्षयंकुरुभुवोभारंनारदेत्येवमेवच ॥ ४० ॥ इत्येवतद्वचःश्रुत्वा
 भगवान्भूतभावनः ॥ राधांभगवतींत्यक्त्वासमुत्तस्थौशनैःशनैः ॥ ४१ ॥ ययौहरिःकियदूरंनिरीक्ष्यचपुनःपुनः ॥
 क्षणंतरस्थौचंदनानांवनेवाससमपितः ॥ ४२ ॥ विहायराधानिद्रांसासमुत्तस्थौस्वतल्पतः ॥ ननिरीक्ष्यहरिंशांतंकांतंच

क.ज.उ.
॥२४॥

प्राणवल्लभं ॥ ४३ ॥ हानाथरमणप्रेष्ठप्राणेशप्राणवल्लभ ॥ प्राणचोरप्रियतमकगतोसीत्युवाचह ॥ ४४ ॥ क्षणमन्वेष्टुं
कृत्वावभ्राममालतीवनं ॥ उवासक्षणमुत्तस्थौक्षणं सुष्वापभूतले ॥ ४५ ॥ रुरोदक्षणमत्युच्चैर्विललापमुहुर्मुहुः ॥ आग
च्छागच्छहेनाथेत्येवमुक्त्वापुनःपुनः ॥ ४६ ॥ मूर्च्छासंप्रापसंतापात्संतप्ताविरहानलैः ॥ भूतलेचतृणाच्छन्नपपातचयथा
मृता ॥ ४७ ॥ आययुस्तत्रगोप्यश्वब्रह्मनूशतसहस्रशः ॥ काश्चिच्चामरहस्ताश्वगृहीत्वाचंदनद्रवं ॥ ४८ ॥ तासांमध्येप्रि
यालीलाःकृत्वाराराधांस्ववक्षसि ॥ मृतामिवप्रियांदृष्ट्वारुरोदप्रेमविह्वला ॥ ४९ ॥ सजलंपंकजदलंपंकोपरिनिधायच ॥
स्थापयामासताराधांनिश्चेष्टांचमृतामिव ॥ ५० ॥ गोपीभिःसेवितांतत्ररुचिरैःश्वेतचामरैः ॥ चंदनद्रवयुक्तांचस्निग्धवस्त्रा
न्वितांसतीं ॥ ५१ ॥ ददर्शकृष्णस्तत्रेत्यतामेवप्राणवल्लभाम् ॥ निवारितश्वगोपीभिर्बलिष्ठाभिश्चनारद ॥ ५२ ॥ यथानी
तःसापराधोदंड्योराजभयादिभिः ॥ चकारराधांक्रोडेचसमागत्यकृपानिधिः ॥ ५३ ॥ चेतनांकारयामासबोधयामास
बोधनैः ॥ संप्राप्यचेतनांदेवीददर्शप्राणवल्लभं ॥ ५४ ॥ बभूवसुस्थिरादेवीतत्त्याजविरहज्वरं ॥ चकारकांतंसाकांतागात्रा
लिंगनमीप्सितं ॥ ५५ ॥ नानाप्रकारशृंगारंचकारमधुसूदनः ॥ उवासरत्नतल्पेचराधांकृत्वास्ववक्षसि ॥ ५६ ॥ राधास
खीरत्नमालाविदग्धासर्वपूजिता ॥ उवाचकृष्णंमधुरंनीतिसारमनुत्तमं ॥ ५७ ॥ ॥ रत्नमालोवाच ॥ ॥ शृणुकृ
ष्णप्रवक्ष्यामिपरिणामसुखावहं ॥ हितंतथ्यंनीतिसारंदंपत्योःप्रीतिकारणं ॥ ५८ ॥ संमतंकामशास्त्रेषुनीतौवेदपुराणयोः
लौकिकव्यवहारेषुप्रशस्यंसुयशस्करं ॥ ५९ ॥ नारीणांचयथामाताप्रियोभ्राताचबंधुषु ॥ ततःप्रियश्वपुत्रश्वपुत्रादेवप्रि
यःपतिः ॥ ६० ॥ शतपत्रात्प्रियःस्वामीसाध्वीनांसाधुसंमतः ॥ रसिकानांविदग्धानांनहिभर्तुःपरःप्रियः ॥ ६१ ॥ यदिभ

अ०६९

॥२४॥

त्राविदग्धश्चविदग्धानासुखावहः ॥ अन्यथाविषतुल्यश्चविषमश्चेत्खलः खलु ॥ ६२ ॥ संसारेचानृतेवत्सदंपत्योः प्रीतिरेव
 च ॥ परस्परंच समताप्रेमसौभाग्यमीप्सितं ॥ ६३ ॥ दंपत्योः समतानास्ति यत्र यत्र हिमंदिरे ॥ अलक्ष्मीस्तत्र तत्रैव विफलं
 जीवनंतयोः ॥ ६४ ॥ सुस्वामिनां विभेदश्च परंदुःखंच योषितां ॥ शोकसंतापबीजंच जीवितं मरणाधिकं ॥ ६५ ॥ स्वप्ने जा
 गरणे चापि पतिः प्राणाश्च योषितः ॥ पतिरेव गुरुस्त्रीणामिह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥ अस्मात्त्वयि गतेनाथे मूर्च्छां संप्रापराधि
 का ॥ पपात सहसा भूमौ तृणाच्छन्ने च भूतले ॥ ६७ ॥ मया दत्तं मुखे स्यात् शीतलं जलमुत्तमं ॥ तदा श्वासो बभूवा स्यात् श्वेत
 नंबाल्यमेव च ॥ ६८ ॥ क्षणं वदति हे नाथ हे कृष्णेति क्षणं सखी ॥ क्षणं रोदिति संतप्ता मूर्च्छां प्राप्नोति तत्क्षणं ॥ ६९ ॥ राधिका
 याः शरीरंच संतप्तां विरहानलैः ॥ दग्धलोहयष्टिसममरूपं श्मनलोपमं ॥ ७० ॥ स्वप्ने जागरणे रात्रौ दिवा सुचगृहे वने ॥ ज
 ले स्थले चांतरिक्षे भूदये चंद्रसूर्ययोः ॥ ७१ ॥ नास्ति भेदश्च राधायामृततुल्या जडाकृतिः ॥ शश्वत्पश्यति स्थानस्था सर्ववि
 ष्णुमयं जगत् ॥ ७२ ॥ स्निग्धपंकपंकजानां सजलानि दलानि च ॥ निपत्य तत्कृते तल्पे सुष्यापविर्हातुरा ॥ ७३ ॥ सेविता
 सा प्रिया लीभिः संततं श्वेतचामरैः ॥ चंदनद्रवसंस्निक्ता स्निग्धवस्त्रसमन्विता ॥ ७४ ॥ राधांगस्पर्शमात्रेण पंकः संप्रापशुष्क
 तां ॥ स्निग्धानि पद्मपत्राणि बभूवुर्भस्मसात्क्षणं ॥ ७५ ॥ चंदनं शुष्कतां प्रापवर्णं श्वंपकसन्निभः ॥ बभूव कज्जलाकारः
 केशस्य वर्णतो हरे ॥ ७६ ॥ सिदूरविदूरुचिरः श्यामतां प्राप तत्क्षणं ॥ वेषो विलासो लीलाचक्री डात्यक्ता बभूव ह ॥ ७७ ॥ रत्न
 माला तु तां दृष्ट्वा गत्वा कृष्णां तिकंतदा ॥ उवाच मधुरं वाक्यं राधा हितकरं परं ॥ ७८ ॥ रत्नमालोवाच ॥ हे कृष्ण कमलाकां
 तत्त्वद्वियोगेन मत्सखी ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यति शीघ्रं सा यादिनाया स्यासि ध्रुवं ॥ ७९ ॥ विचार्य मनसा कृष्णयत्तत्समुचितं कुरु ॥

कृ.ज.उ.
॥ २५ ॥

न भवेत्कामिनी हत्यायेन नीतिविशारद ॥ ८० ॥ रत्नमालावचः श्रुत्वा प्रहस्योवाच माधवः ॥ हितं सत्यं नीति सारं परिणामसु
खावहं ॥ ८१ ॥ श्रीभगवानु० ॥ ईशो यद्यपि शक्तो हं निषेधं खांडितुं प्रिये ॥ तथापि न क्षमो रत्ने नियतेन करोम्यहं ॥ ८२ ॥ ब्रह्मांडे
षु च सर्वेषु मर्यादास्थापिता मया ॥ तया कर्म प्रकुर्वति मुनयश्च सुरानराः ॥ ८३ ॥ सुदामशापाद्विच्छेदः शतवर्षमनीप्सितः ॥ भवि
ष्यत्येव दंपत्योरावयोरेव सुंदरि ॥ ८४ ॥ भेदो जागरणे स्यादभयसाहसु मध्यमे ॥ संश्लेषः संततं स्वप्ने मद्वरेण भविष्यति ८५
आध्यात्मिकी मया दत्ता शोकच्छेदो भविष्यति ॥ राधां बोधय भद्रं ते यास्यामि नंदमंदिरं ॥ ८६ ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो ययौ नंदा
लयं प्रति ॥ राधिकां बोधयामासुरालि संघाश्च नारद ॥ ८७ ॥ गत्वा गृहं च पितरं ननाम मातरं तथा ॥ चकार माता क्रोडे च नवनी
तं च नूतनं ॥ ८८ ॥ मातृदत्तं च तांबूलं च खादशीतलं जलं ॥ उवास तत्र जगतां नाथो मातृसमीपतः ॥ ८९ ॥ सर्वैर्गोपसमूहैश्च से
वितः श्वेतचामरैः ॥ माल्यचंदनतांबूलं ते च तस्मै ददुर्मुदा ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीब्र० म० श्रीकृ० ज० श्रीकृष्णागमनं नामो न
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ यथा क्रूरः स्वशरणं गत्वा कंसेन प्रेषितः ॥ चकार शयनं तल्पे भु
क्त्वामिष्टान्नमुत्तमं ॥ १ ॥ सकर्पूरं च तांबूलं च खादवासीतं जलं ॥ जगाम निद्रां सुखतः सुखसंभोगमात्रतः ॥ २ ॥ ततो दद
र्श सुस्वप्नं पुराणश्रुतिसंमितं ॥ निशावशेषसमये वाद्यादिपरिवर्जिते ॥ ३ ॥ अरोगी बद्धकेशश्च वस्त्रयुग्मसमन्वितः ॥ सुत
ल्पशायी सुस्निग्धश्चिंताशोकविवर्जितः ॥ ४ ॥ किशोरवयसं श्यामं द्विभुजं मुरलीधरं ॥ पीतवस्त्रपरीधानं वनमालाविभूषितं
॥ ५ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगं मालतीमालशोभितं ॥ भूषितं भूषणार्हं च सद्रत्नमणिभूषणैः ॥ ६ ॥ मयूरपिच्छचूडं च सस्मितं पद्म
लोचनां ॥ एवं भूतं द्विजशिशुं ददर्श प्रथमं मूने ॥ ७ ॥ ततो ददर्श रुचिरां पतिपुत्रवतीं सीतीं ॥ पीतवस्त्रपरीधानां रत्नभूषणभूषितां

अ० ७०

॥ २५ ॥

॥ ८ ॥ ज्वलत्प्रदीपहस्तांचशुक्लधान्यकरांवरं ॥ शरच्चंद्रनिभास्यांचसस्मितांवरदांशुभां ॥ ९ ॥ ततोददर्शविप्रंचप्रकुर्वंतं
 शुभाशिषं ॥ श्वेतपद्मंगतंहंसंतुरगंचसरोवरं ॥ १० ॥ ददर्शवित्रितंचारुफलितंपुष्पितंशुभं ॥ आम्बुनिंबनारिकेलगुर्वार्कक
 दलीतरुं ॥ ११ ॥ दंशंतंश्वेतसर्पंचस्वात्मानंपर्वतस्थितं ॥ वृक्षस्थंचगजस्थंचतरिस्थंतुरगस्थितं ॥ १२ ॥ वीणांवादितवंतं
 चभुक्तवंतंचपायसं ॥ दधिक्षीरयुतान्नंचपद्मपत्रस्थमीप्सितं १३ कृमिविट्सहितांगंचरुदंतंमोहितंतदा ॥ शुक्लधान्यंपुष्पक
 रंक्षणंचंदनचर्चितं ॥ १४ ॥ प्रासादस्थंसमुद्रस्थमात्मानंचसलोहितं ॥ छिन्नभिन्नक्षतांगंचमेदूपयसमन्वितं ॥ १५ ॥ ततो
 ददर्शरजतंमणिंशुभंचकांचनं ॥ मुक्तामाणिक्यरत्नंचपूर्णकुंभजलंशुभं ॥ १६ ॥ सुरभिंचसवत्सांचवृषभेंद्रंमयूरकं ॥ शुकं
 चसारसंहंसंचिल्लंखंजनमेवच ॥ १७ ॥ तांबूलंपुष्पमाल्यंचज्वलदग्निंसुरार्चनं ॥ पार्वतीप्रतिमांकृष्णप्रतिमांशिवलिंगकं
 ॥ १८ ॥ विप्रबालांचबालांचसुपक्वफलितांकृषिं ॥ देवस्थलींचराजेंद्रसिंहं व्याघ्रंगुरुंसुरं ॥ १९ ॥ दृष्ट्वास्वप्नंसमुत्तस्थौचका
 रान्हिकमीप्सितं ॥ उद्धवंकथयामाससर्ववृत्तांतमेवच ॥ २० ॥ उद्धवाज्ञांसमादायकृत्वागुरुसुरार्चनं ॥ यात्रांचकारश्रीकृष्णं
 ध्यात्वा मनसिनारद ॥ २१ ॥ ददर्शवर्त्मन्येवंचमंगलार्हंशुभप्रदं ॥ बांछाफलप्रदंरम्यंपुरोमंगलसूचकं ॥ २२ ॥ वामेशिवंशि
 वांपूर्णेनकुलंचाषसुंदरं ॥ पतिपुत्रवतींसाध्वीं दिव्याभरणभूषितां ॥ २३ ॥ शुक्लपुष्पंचमाल्यंचधान्यंचखंजनंशुभं ॥ दक्षिणे
 ज्वलदग्निंचविप्रंतंवृषभंगजं ॥ २४ ॥ वत्सप्रयुक्तांधेनुंचश्वेताश्वंराजहंसकं ॥ वेश्यांचपुष्पमालांचपताकांदधिपायसं
 ॥ २५ ॥ मणिंसुवर्णंरजतंमुक्तामाणिक्यमीप्सितम् ॥ सद्योमांसंचंदनंचमाध्वीकंघृतमुत्तमं ॥ २६ ॥ कृष्णसारंफलंराजसि
 द्धान्नंदर्पणंतथा ॥ विचित्रितंविमानंचसुदीप्तांप्रतिमांतथा ॥ २७ ॥ शुकोत्पलंपद्मवनंशंखचिल्लंचकोरकं ॥ मार्जारंपर्वतंमे

कृ.ज.उ.
॥ २६ ॥

घंमयुरंशुकसारसं ॥ २८ ॥ शंखकोकिलवाद्यानां ध्वनिं शुश्रावमंगलं ॥ विचित्रकृष्णसंगीतं हरिशब्दं जयध्वनिम् ॥ २९ ॥
एवंभूतं शुभं दृष्ट्वा श्रुत्वा प्रहृष्टमानसः ॥ प्रविवेश हरिस्मृत्वा पुण्यं वृदावनं वनं ॥ ३० ॥ ददर्श पुरतोरम्यं रासमंडलमीप्सितं
चंदनागरुकस्तूरीपुष्पचंदनवायुना ॥ ३१ ॥ वासितं मंगलघटैरंभास्तं भौर्विराजितं ॥ आभ्रपल्लवसंघैश्च पट्टसूत्रविचित्रितैः
॥ ३२ ॥ शोभितैः परितः शश्वत्पद्मरागविनिर्मितं ॥ शोभितं शोभनार्हं च त्रिकोटिरत्नमंदिरैः ॥ ३३ ॥ रम्यैः कुजकुटीरैश्चरा
जितं शतकोटिभिः ॥ रासं वृदावनं दृष्ट्वा कियद्दूरं ययौ च सः ॥ ३४ ॥ ददर्श पुरतोरम्यं नंदव्रजमनुत्तमं ॥ परं वैकुण्ठसंकाशं वैकुण्ठ
निलयं शुभं ॥ ३५ ॥ रत्नसोपानसंयुक्तं रत्नस्तंभैर्विराजितं ॥ नानाचित्रविचित्राढ्यं सद्रत्नवलयां न्वितं ॥ ३६ ॥ खचितं माणिसारे
ण रचितं विश्वकर्मणा ॥ द्वारिदृष्टेन मार्गेण राजद्वारं विवेश सः ॥ ३७ ॥ पताकारत्नजालाढ्यं मुक्तामाणि क्यभूषितं ॥ रत्नदर्प
णशोभाढ्यं रत्नचित्रविचित्रितं ॥ ३८ ॥ रत्नवीथीविरचितं मंगलं मंगलैर्घटैः ॥ अकूरागमनं श्रुत्वा साल्हादो नंद एव च ॥ सहितो रा
मकृष्णाभ्यां जगामानुव्रजाय वै ॥ ३९ ॥ वृषभान्वादिभिर्युक्तः कृत्वावेश्यां पुरः सरां ॥ पूर्णकुंभं जेद्रं च कृत्वा ग्रेषु कुधान्यकं ॥ ४० ॥
कृष्णांगं मधुपर्कचपाद्यं रत्नासनादिकं ॥ गृहीत्वा सादरः शांतः सस्मितो विनयस्तथा ॥ ४१ ॥ आनंदयुक्तो नंदश्च सगणः सह बालकः
॥ दृष्ट्वा क्रूरं महाभागं तूर्णमालिंगनं ददौ ॥ ४२ ॥ प्रणेमुः शिरसा सर्वे गोपाजगृहुराशिषं ॥ परस्परं च संयोगो बभूव गुणवान्मुने ॥ ४३ ॥
क्रोडे च काराक्रूरश्च कृष्णं रामं क्रमेण च ॥ चुचुं बगंडयुगले पुलकांचितविग्रहः ॥ ४४ ॥ साश्रुनेत्रो तिसाल्हादः कृतार्थः सिद्धवां
छितः ॥ ददर्श कृष्णं द्विभुजं क्षणं श्यामलसुंदरं ॥ ४५ ॥ पीतवस्त्रपरीधानं मालतीमाल्यभूषितं ॥ चंदनोक्षितसर्वांगं परं वंशीध
रं वरं ॥ ४६ ॥ स्तुतं ब्रह्मेशशेषाद्यैर्मनींद्रैः सनकादिभिः ॥ वीक्षितं गोपकन्याभिः परिपूर्णतमं विभुं ॥ ४७ ॥ क्षणंददर्शक्रोड

अ० ७०

॥ २६ ॥

स्थं सस्मितं च चतुर्भुजं ॥ लक्ष्मीसरस्वती युक्तं वनमालाविभूषितं ॥ ४८ ॥ सुनंदनंदकुमुदैः पार्षदैः परिसेवितं ॥ सेवितं सिद्ध
 संघैश्च भक्तिनम्रैः परात्परं ४९ क्षणंददर्शदेवं तं पंचवक्त्रं त्रिलोचनं ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं नागराजविराजितं ५० दिगंबरं प
 रंब्रह्मभस्मांगं च जटायुतं ॥ जपमालाकरंध्याननिष्ठं श्रेष्ठं च योगिनां ॥ ५१ ॥ क्षणं चतुर्मुखं ध्याननिष्ठं श्रेष्ठं मनीषिणां ॥ क्ष
 णंधर्मस्वरूपं च शेषरूपं क्षणं क्षणं ॥ ५२ ॥ क्षणं भास्कररूपं च ज्योतीरूपं सनातनं ॥ क्षणं परमशोभाढ्यं कोटिकंदर्पनिंदितं ॥
 ५३ ॥ कामिनी कमनीयं च कामुकं कामसंयुतं ॥ एवंभूतं शिशुं दृष्ट्वा स्थापयामास वक्षसि ॥ ५४ ॥ रत्नसिंहासने रम्येनंद
 दत्ते च नारद ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं भक्त्या पुलकांचितविग्रहः ॥ ५५ ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ तुष्टाव पुरुषोत्तमं ॥ ॥ अकूर उवाच ॥
 नमः कारणरूपाय परमात्मस्वरूपिणे ॥ ५६ ॥ सर्वेषामपि विश्वानामीश्वराय नमो नमः ॥ पराय प्रकृतेरीश परात्परतरा
 य च ॥ ५७ ॥ निर्गुणाय निरीहाय निरुपायस्वरूपिणे ॥ सर्वदेवस्वरूपाय सर्वदेवेश्वराय च ॥ ५८ ॥ सर्वदेवाधिदेवाय वि
 श्वादिभूतरूपिणे ॥ असंख्येषु च विश्वेषु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ५९ ॥ स्वरूपाद्यादिबीजाय तदीश विश्वरूपिणे ॥ नमो
 गोपांगने शायगणेशेश्वररूपिणे ॥ ६० ॥ नमः सुरगणेशाय राधेशाय नमो नमः ॥ राधारमणरूपाय राधारूपधराय च ॥ ६१
 राधाराध्याय राधायाः प्राणाधिकतराय च ॥ राधासाध्याय राधाधिदेवप्रियतमाय च ॥ ६२ ॥ राधाप्राणाधिदेवाय विश्व
 रूपाय ते नमः ॥ वेदस्तुतात्मवेदज्ञरूपिणे वेदिने नमः ॥ ६३ ॥ वेदाधिष्ठातृदेवाय वेदबीजाय ते नमः ॥ यस्य लोमसु विश्वानि
 चासंख्यानि च नित्यशः ॥ ६४ ॥ महद्विष्णोरीश्वराय विश्वेशाय नमो नमः ॥ स्वयं प्रकृतिरूपाय प्राकृताय नमो नमः ॥ ६५ ॥
 प्रकृतीश्वररूपाय प्रधानपुरुषाय च ॥ इत्येवं स्तवनं कृत्वा मूर्च्छामापसभातले ॥ ६६ ॥ पपात सहसा भूमौ पुनरीशं ददर्श सः ॥

कृ.ज.उ.
॥२७॥

बहिस्थं हृदयस्थं च परं दृष्टमस्ति तु सः ॥ ६७ ॥ मिष्टान्नं भोजयामास कुशलं च पुनः पुनः ॥ अक्रूरः कथयामास कंसवृत्तांत
मीप्सितं ॥ ६८ ॥ स्वपित्रोर्मोक्षणार्थं च गमनं रामकृष्णयोः ॥ इत्यक्रूरकृतं स्तोत्रं यः पठेत्सुसमाहितः ॥ ६९ ॥ अपुत्रौ लभं
ते पुत्रमभार्यौ लभते प्रियाम् ॥ अधनो धनमाप्नोति निर्भूमिरुर्वरां महीं ॥ ७० ॥ हतप्रजः प्रजां लेभे प्रतिष्ठां च प्रतिष्ठितः ॥ य
शः प्राप्नोति विपुलमयशस्वी च लीलया ॥ ७१ ॥ अथ सुष्वाप समये परं संदृष्टमानसः ॥ रम्ये चंपकतल्पे च कृष्णं कृत्वा स्वव
क्षसि ॥ ७२ ॥ प्रातरुत्थाय सहसा कृत्वा न्हिकमनुत्तमं ॥ स्वरथे स्थापयामास रामं कृष्णं जगत्पतिं ॥ ७३ ॥ गव्यं पंचप्रका
रं च नानाद्रव्यं सुदुर्लभं ॥ वृषभानं च नंदं च सुनंदं चंद्रभानकं ॥ ७४ ॥ नानाप्रकारं वाद्यं च मृदंगमुरजादिकं ॥ पटहं पणवं चै
व ठक्कां दुंदुभिमानकं ॥ ७५ ॥ सज्जासं नहनीकां स्य पट्टमर्दलमंडवीं ॥ वादयामास सानंदं नंदगोपो वजेश्वरः ॥ ७६ ॥ श्रुत्वा
वाद्यं च गोप्यश्च गमनं रामकृष्णयोः ॥ दृष्ट्वा कृष्णं रथस्थं तमाययुः कोपपीडिताः ॥ ७७ ॥ कृष्णेन वारिताः सर्वाः प्रेरिताराधया
द्विज ॥ बभ्रुजुरीश्वर रथं पादघातेन लीलया ॥ ७८ ॥ तत्र सर्वेषु गोपेषु हाहाकारं कृतेषु च ॥ प्रययुर्बलवत्यश्च कृष्णं कृत्वा
स्ववक्षसि ॥ ७९ ॥ काचिक्कूरंतमक्रूरं भर्त्सयामास कोपतः ॥ काश्चिद्वध्वा च वस्त्रेण चाक्रूरं प्रययुस्ततः ॥ ८० ॥ काचित्तं ताड
यामास कंकणेन करेण च ॥ तद्वस्त्रं हारयामास कृत्वा विवसनं मुने ॥ ८१ ॥ क्षतविक्षतसर्वांगं दृष्ट्वा क्रूरं च माधवः ॥ जगाम रा
धानिकटं बोधयामास तां पुनः ॥ ८२ ॥ आध्यात्मिकेन योगेन विनयेन च सादरं ॥ अक्रूरं बोधयामास बोधयामास तां विभुः ॥
॥ ८३ ॥ आकाशात्पतितं दिव्यं मंत्रप्रस्थापितं रथं ॥ विचित्रवस्त्रसंयुक्तं ददर्श पुरतो हरिः ॥ ८४ ॥ खचितं मणिराजे नरचितं
विश्वकर्मणा ॥ तं दृष्ट्वा मातृभवनमाजगाम जगत्पतिः ८५ ॥ भुक्त्वा पीत्वा सुखं सुप्त्वा गमने सह बांधवः ॥ तस्थौ मुनीन्द्रदेवेंद्रव

अ० ७०

॥२७॥

ह्येशशेषवन्दितः ॥ ८६ ॥ सुषुपुर्गोपिकाः सर्वाः परं संल्लपमानसाः ॥ पुष्पतल्पे चरम्ये च राधया सह नारद ॥ ८७ ॥ सर्वे चानन्दयुक्ताश्च
 जनागोकुलवासिनः ॥ केचिद्गोपाश्च नन्दतुः केचित्संगीततत्पराः ॥ ८८ ॥ ॥ इति ० महा ० श्रीकृ ० गोपीविषयो नाम सप्ततित
 मोध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ राधिकायां च सुप्तायां सुप्ता सुगोपिका सुच ॥ पुष्पचंदनतल्पे च वायुना सुर
 भीकृते ॥ १ ॥ तृतीयप्रहरे तीरे निशायां च शुभेक्षणे ॥ शुभचंद्रर्क्षयोगे चाऽमृतयोगसमन्विते ॥ २ ॥ सौम्यस्वामियुते लभे सौ
 म्यग्रहविलोकिते ॥ पापग्रहसमासक्तदुष्टदोषादिवर्जिते ॥ ३ ॥ यशोदां बोधयामास कारयामास मंगलं ॥ बंधूनाश्वासया
 मास समुत्थाय हरिः स्वयं ॥ ४ ॥ वाद्यं निषेधयामास राधिकाभयभतिवत् ॥ स्वतंत्रो विश्वकर्ता च पाताभर्ता स्वतंत्रवत् ॥
 ॥ ५ ॥ प्रक्षाल्य पादयुगुलं धृत्वा धौ ते च वाससी ॥ उवास संस्कृते स्थाने विलिप्ते चंदनादिना ॥ ६ ॥ फलपल्लवसंयुक्तं संस्कृतं
 चंदनादिभिः ॥ वामे कृत्वा पूर्णकुंभं वाह्निं विप्रं स्वदक्षिणे ॥ ७ ॥ पतिपुत्रवर्ती दीपं दर्पणं पुरतस्तथा ॥ दूर्वाकाण्डं च सुस्निग्धं पु
 ष्पधान्यं सितं शुभं ॥ ८ ॥ गुरुदत्तं गृहीत्वा च प्रदधौ मस्तकोपरि ॥ घृतं ददर्श माध्वी कंजतं कांचनं दधि ॥ ९ ॥ चंदनं लेपनं
 कृत्वा पुष्पमालां गले दधौ ॥ गुरुवर्गे ब्राह्मणं च वंदयामास भक्तिः ॥ १० ॥ शंखध्वनिं वेदपाठं संगीतं मंगलाष्टकं ॥ विप्रा
 शीर्वचनं रम्यं शुश्राव परमादरं ॥ ११ ॥ ध्यात्वा मंगलरूपं च सर्वत्र मंगलप्रदं ॥ चिक्षेप दक्षिणं पादं सुंदरं स्वात्मविग्रहं ॥ १२ ॥
 विधृत्य नासिकां वामभागं मध्यमया विभुः ॥ विसृज्य वायुं संपूर्णं नासादक्षिणरंध्रतः ॥ १३ ॥ ततो ययौ नंदनं दोनंदस्य प्रां
 गणं वरं ॥ सानंदः परमानंदो नित्यानंदः सनातनः ॥ १४ ॥ नित्यो नित्यो नित्यबीजस्वरूपो नित्यविग्रहः ॥ नित्यांगभूतो नि
 त्येशो नित्यकृत्यविशारदः ॥ १५ ॥ नित्यनूतनरूपश्च नित्यनूतनयौवनः ॥ नित्यनूतनवेषश्च वयसा नित्यनूतनः ॥ १६ ॥ नि

क.ज.उ.
॥ २८ ॥

त्यनूतनसंभाषोयत्प्रेमनित्यनूतनं ॥ सुधारसपरंमिष्टंयद्वाक्यंनित्यनूतनम् ॥ १७ ॥ स्थायंस्थायंप्रांगणेस्मिन्मायेशोमा
ययायुतः ॥ अतीवरम्येमुस्निग्धोवभूवगमनोन्मुखः ॥ १८ ॥ रंभास्तंभसमूहैश्चरसालपल्लवान्वितैः ॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्चसुं
दरैश्चसुसंस्कृते ॥ १९ ॥ पद्मरागेणखचितेरचितेविश्वकर्मणा ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तैश्चचंदनैश्चसुसंस्कृते ॥ २० ॥ तत्रत
स्थौस्वयंकृष्णःसहाक्रूरःसबांधवः ॥ यशोदयासमाश्लिष्टावामपार्श्वेनमायया ॥ २१ ॥ नंदेनानंदयुक्तेनाऽश्लिष्टोदक्षिणपा
श्वतः ॥ संभाषितोबांधवैश्चपित्रामात्राचुचुंबितः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०महापु०श्रीक०यात्रामंगलंनामैकसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथकृष्णोगुरुंनत्वानिर्गम्यशिविरान्मुने ॥ आरुह्यस्वर्गयानंचशुभांमधुपु
रींययौ ॥ १ ॥ विवेशमथुरांरम्यांसहाक्रूरगणैःसमं ॥ निर्जड्यशक्रनगरींशोभायुक्तांमनोहरां ॥ २ ॥ रत्नश्रेष्ठेनखचितां
रचितांविश्वकर्मणा ॥ अमूल्यरत्नकलशैरीजितैश्चविराजितां ॥ ३ ॥ राजमार्गशतैरिष्टैर्वैष्टितांरुचिरैर्वरैः ॥ चंद्राकारैश्चंद्र
सारैर्मणिभिःपरिसंस्कृतैः ॥ ४ ॥ विचित्रैर्मणिसारैश्चवीथीशतविनिर्मितैः ॥ शोभितैर्वणिजैःश्रेष्ठैःपुण्यवस्तुसमन्वितैः ॥ ५ ॥
सरोवरसहस्रैश्चपरितःपरिशोभितां ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशैःपद्मरागविराजितैः ॥ ६ ॥ रत्नालंकारभूषाढ्यैःशोभितांपद्मि
नीगणैः ॥ स्थिरयौवनसंयुक्तैर्निमेषरहितैःपरैः ॥ ७ ॥ साक्षतैरूर्ध्ववदनैःकृष्णदर्शनलालसैः ॥ भ्रूभंगलीलालोलैश्चशश्व
च्चंचललोचनैः ॥ ८ ॥ शश्वत्कामसमायुक्तैःपीनश्रोणीपयोधरैः ॥ कोमलांगैर्मध्यकूपैरतिरासविशारदैः ॥ ९ ॥ रत्ननिर्मा
णयानानांकोटिभिःपरिशोभितां ॥ भूषणैर्भूषिताभिश्चचित्रिताभिश्चचित्रकैः ॥ १० ॥ नानाप्रकारश्रीयुक्तांपुष्पोद्यानत्रि
कोटिभिः ॥ नानापुष्पैःपुष्पिताभिर्युक्ताभिर्मधुसूदनैः ॥ ११ ॥ माधुर्यमधुसंयुक्तैर्मधुलुब्धैर्मुदान्वितैः ॥ माध्वीकमधुमत्तै

अ० ७२

॥ २८ ॥

श्रयुक्तैर्मधुकरीचयैः ॥ १२ ॥ नानाप्रकारदुर्गैश्चदुर्गम्यांवैरिणांगणैः ॥ रक्षितारक्षकैः शश्वद्रक्षाशास्त्रविशारदैः ॥ १३ ॥
 त्रिकोट्याट्टालिकाभिश्चसंयुक्तांसुमनोहरां ॥ रचिताभिश्चसद्रत्नैर्विचित्रैर्विश्वकर्मणा ॥ १४ ॥ एवंभूतांचमथुरांदृष्ट्वाकम
 ललोचनः ॥ ददर्शपथिकुब्जांतांवृद्धामतिजरातुरां ॥ १५ ॥ यांतींदंडसहायेनचातिनम्रांनमद्वलीं ॥ रुक्षितांविकृताकारां
 विभ्रतींचंदनद्रवं ॥ १६ ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तंचस्पृष्टमात्रेणनारद ॥ सुगंधिमकरंदेनगंधाढ्यंसुमनोहरं ॥ १७ ॥ सादृष्ट्वास
 स्मितावृद्धाश्रीकांतंशांतमीश्वरं ॥ श्रीयुक्तंश्रीनिवासंतंश्रीबीजंश्रीनिकेतनं १८ प्रणम्यसहसामूर्धाभक्तिनम्रापुटांजलिः ॥
 प्रददौचंदनंतस्यगात्रेश्यामलसुंदरे ॥ १९ ॥ गात्रेषुतद्गणानांचस्वर्णपात्रकरावरा ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंकृष्णंप्रणनामपुनः
 पुनः ॥ २० ॥ श्रीकृष्णदृष्टिमात्रेणश्रीयुक्तासावभूवह ॥ सहसाश्रीसमारम्यारूपेणयौवनेनच ॥ २१ ॥ वह्निशुद्धासुवस
 नारत्नभूषणभूषिता ॥ यथाद्वादशवर्षीयाकन्याधन्यामनोहरा ॥ २२ ॥ बिंबोष्ठीसस्मिताश्यामातप्तकांचनसन्निभा ॥ सु
 श्रोणीसुदतीविल्वफलतुल्यपयोधरा ॥ २३ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणहारसारविराजिता ॥ गजेंद्रराजगमनारत्नमंजीरंजिता ॥
 ॥ २४ ॥ विभ्रतीकबरीभारंमालतीमाल्यवेष्टितम् ॥ रक्षितंवामभागेनरुचिरंवर्तुलाकृतिम् ॥ २५ ॥ कस्तूरीबिंदुमुपरिसा
 र्द्धचंदनबिंदुभिः ॥ रत्नदर्पणहस्ताचप्रशस्तारतिकर्मसु ॥ २६ ॥ श्रीकृष्णंवरयामासलोललोचनकोणतः ॥ श्रीवासस्तां
 समाश्वासयययौस्थानांतरंपरम् ॥ २७ ॥ कृतार्थरूपासाप्रीत्याययौपद्मायथालयम् ॥ रत्नशय्याविरचितंसद्रत्नसारनि
 र्मितम् ॥ २८ ॥ रत्नप्रदीपराजीभीराजिताभिश्चराजितम् ॥ रत्नदर्पणराजैश्चराजितंपरितस्ततः ॥ २९ ॥ सिंदूरवस्त्रतां
 बूलंश्वेतचामरमाल्यकम् ॥ विभ्रतीभिश्चदासीभिर्वेष्टितंदाससंघकैः ॥ ३० ॥ तत्रगत्वाचभुक्त्वाचमिष्टान्नंपरमंमुदा ॥

कृ.ज.उ.
॥ २९ ॥

सुष्वापरत्नपर्येकेसादासीभिश्चसेविता ॥ ३१ ॥ सकर्पूरचतांबूलंकस्तूरीकुंकुमान्वितम् ॥ चंदनस्थापयामासस्वतल्पेहर
येसती ॥ ३२ ॥ मालतीमाल्ययुगुलंकर्पूरादिसुवासितम् ॥ शीतलंसलिलंस्वादुमिष्टान्नंस्वसमीपतः ॥ ३३ ॥ कर्मणाम
नसावाचाचिंतयंतीहरेःपदम् ॥ हरेरागमनंचापिमुखचंद्रमनोहरम् ॥ ३४ ॥ जगत्कृष्णमयंशश्वत्पश्यंतीकामुकीमुने ॥
कोटिकंदर्पलीलाभंकामासक्तंचकामुकम् ॥ ३५ ॥ ततोददर्शश्रीकृष्णोमालाकारंमनोहरम् ॥ मालासमूहंविभ्रंतंगच्छंतं
राजमंदिरम् ॥ ३६ ॥ सोपिदृष्ट्वाचश्रीकांतंप्रणम्यशिरसाभुवि ॥ ददौमाल्यसमूहंचकृष्णायपरमात्मने ॥ ३७ ॥ कृष्णस्त
स्मैवरंदत्वास्वदास्यमतिदुर्लभम् ॥ माल्यंगृहीत्वाप्रययौराजमार्गवरंवरः ॥ ३८ ॥ ततोददर्शरजकंविभ्रंतंवस्त्रपुंजकं ॥
अहंकृतिबलिष्ठंचसततंयौवनोद्धतम् ॥ ३९ ॥ वस्त्रंययाचेतंकृष्णोविनयेनमहामुने ॥ सतस्मैनददौवस्त्रंतमुवाचचनिष्ठुरं ॥
॥ ४० ॥ ॥ रजकउवाच ॥ ॥ गोरक्षकानांत्वयोग्यंवस्त्रमेतत्सुदुर्लभम् ॥ राजयोग्यंचहेमूढहेगोपजनवल्लभ ॥ ४१ ॥
गृहीत्वागोपकन्याश्चकन्यालोलुपलंपट ॥ यद्विहारःकृतस्तत्रचंदारण्येप्यराजके ॥ ४२ ॥ नचात्रतादृशंकर्मराज्ञःकंसस्य
वर्त्मनि ॥ विद्यमानोत्रराजेंद्रःशास्तादुष्टस्यतत्क्षणम् ॥ ४३ ॥ रजकस्यवचःश्रुत्वाजहासमधुसूदनः ॥ जहासबलदेवश्च
साक्रूरोगोपवर्गकः ॥ ४४ ॥ तंनिहत्यचपेटेनजग्राहवस्त्रपुंजकम् ॥ वस्त्रंसंधारयामासश्रीकृष्णःसगणस्तथा ॥ ४५ ॥ रत्न
यानेनगोलोकंपार्षदैर्वीष्टेनच ॥ ययौरजकराजश्चधृत्वादिव्यकलेवरम् ॥ ४६ ॥ शश्वद्यौवनयुक्तंचजरामृत्युहरंवरं ॥
पीतवस्त्रसमासक्तंसस्मितंश्यामसुंदरम् ॥ ४७ ॥ बभूवसोपिगोलोकेपार्षदेषुचपार्षदः ॥ कृष्णस्यागमनंतत्रसस्मारसततं
वशी ॥ ४८ ॥ अस्तंगतोदिनकरोप्यक्रूरःस्वगृहंपयौ ॥ कृष्णस्यानुमतिंप्राप्यकृष्णोपिकस्यचिद्वहम् ॥ ४९ ॥ वैष्णवस्य

अ० ७२

॥ २९ ॥

कुर्वेदस्यतस्मिन्नस्तधनस्यच ॥ सानंदोनंदसहितोवलदेवादिभिर्युतः ॥ ५० ॥ सभक्तः पूजयामासप्रणम्यश्रीनिकेतनं ॥
 तस्मैददौस्वदास्यंचवरंब्रह्मादिदुर्लभम् ॥ ५१ ॥ पर्यंकेसुषुपुः सर्वभुक्त्वामिष्टान्नमुत्तमम् ॥ निद्रांचलेभेसाकुब्जानिद्रे
 शोपिययौमुदा ॥ ५२ ॥ गत्वाददर्शकुब्जांतरत्नतल्पेचनिद्रिताम् ॥ दासीगणैःपरिवृतांसुंदरीकमलामिव ॥ ५३ ॥ बोधया
 मासतांकृष्णोनदासीश्चापिनिद्रिताः ॥ तामुवाचजगन्नाथोजगन्नाथप्रियांसतीम् ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ त्य
 जनिद्रांमहाभागेशृंगारंदेहिसुंदरि ॥ पुराशूर्पणखात्वंचभगिनीरावणस्यच ॥ ५५ ॥ तपःप्रभावात्कामांतंभजश्रीकृष्ण
 जन्मनि ॥ रामजन्मनिमद्वेतोस्त्वयाकांतेतपःकृतम् ॥ ५६ ॥ अधुनासुखसंभोगंकृत्वागच्छममालयम् ॥ सुदुर्लभंचगो
 लोकंजरामृत्युहरंपरम् ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वाश्रीनिवासश्चकृत्वातामेववक्षसि ॥ नम्रांचकारशृंगारंचुंबनंचापिकामुकीम् ॥
 ॥ ५८ ॥ सासस्मिताचश्रीकृष्णंनवसंगमलजिता ॥ चुचुंबगंडेक्रोडेतांचकारकमलांयथा ॥ ५९ ॥ सुरतेर्विरतिर्नास्तिदंप
 तीरतिपंडितौ ॥ नानाप्रकारसुरतंबभूवतन्ननारद ॥ ६० ॥ स्तनश्रोणियुगंतस्याविक्षतंचचकारह ॥ भगवान्नखरैस्तीक्ष्णै
 र्दशनैरधरंचरं ॥ ६१ ॥ निशावसानसमयेवीर्याधानंचकारसः ॥ सुखसंभोगभोगेनमूर्च्छामापचसुंदरी ॥ ६२ ॥ तत्राजगाम
 तांतद्राकृष्णवक्षस्थलस्थितां ॥ बुबुधेनदिवारात्रंस्वर्गमृत्युंजलंस्थलं ॥ ६३ ॥ अथाजगामगोलोकात्तरथोरत्नविनिर्मितः ॥
 जगामतेनतंलोकंधृत्वादिव्यकलेवरं ॥ ६४ ॥ वन्दिशुद्धांशुकाधानंरत्नभूषणभूषितं ॥ प्रतप्तकांचनाभासंनित्यंजन्मादिव
 र्जितम् ॥ सावभूवचतत्रैवगोपीचंद्रमुखीमुने ॥ ६५ ॥ गोप्यःकतिविधास्तस्यावभूवुःपरिचारिकाः ॥ भगवानपितत्रैव
 क्षणंस्थित्वास्वमंदिरम् ॥ जगामयत्रनंदश्चसानंदोनंदनंदनः ॥ ६६ ॥ अथकंसोनिशायांचनिद्रायांभयविह्वलः ॥ ददर्श

क.ज.उ.
॥३०॥

दुःखदुःस्वप्नमात्मनोमृत्युसूचकम् ॥६७॥ ददर्श सूर्यभूमिस्थंचतुःखंडं नभश्च्युतम् ॥ दशखंडंचंद्रविंबं भूमिस्थं स्वात्च्यु-
तं मुने ॥ ६८ ॥ पुरुषान्विकृताकारान् रज्जुहस्तान् दिगंबरान् ॥ विधवांशूद्रपत्नींच नम्रांच च्छिन्ननासिकाम् ॥ ६९ ॥ हसंतीं
चूर्णतिलकां श्वेतकृष्णोच्चमूर्द्धजाम् ॥ खड्गखर्परहस्तांच लोलजिह्वांच विभ्रतीम् ॥ ७० ॥ रुंडमालासमायुक्तांगदर्भं म-
हिषं वृषम् ॥ सूकरं भलुकं काकं गृध्रं कंकचवानरम् ॥ ७१ ॥ श्मशानंदग्धकाष्ठंच शुष्ककाष्ठं कुशंतृणम् ॥ गच्छंतंच कबंधं
च नदंतं मृतमस्तकम् ॥ ७२ ॥ दग्धस्थानं भस्मयुतंतडागं जलवर्जितम् ॥ दग्धमत्स्यंच लोहंच निर्वाणदग्धकाननम् ॥
॥ ७३ ॥ गलत्कुष्ठंच वृषलं नम्रंच मुक्तमूर्द्धजम् ॥ अतीवरुष्टं विप्रंच शपंतं गुरुमीदृशम् ॥ ७४ ॥ अतीवरुष्टं भिक्षुंच योगिनं
वैष्णवं नरम् ॥ एवं दृष्ट्वा स मुत्थाय कथयामास मातरम् ॥ पितरं भ्रातरं पत्नीं रुदंतीं प्रेमविह्वलाम् ॥ ७५ ॥ मंच कान्कारया-
मास स्थापयामास हस्तिनम् ॥ मल्लं सैन्यंच योद्धारं कारयामास मंगलम् ॥ ७६ ॥ सभांच कारयामास पुण्यं स्वस्त्ययनं शिव-
म् ॥ यत्नेन योजयामास योगे युक्तं पुरोहितम् ॥ उवासमंच केरम्ये धृत्वा खड्गं विलक्षणम् ॥ ७७ ॥ रणेनियोजयामास यो-
द्धारं युद्धकोविदम् ॥ वासयामास राजेन्द्रान् ब्राह्मणांश्च मुनींश्च वरान् ॥ ७८ ॥ ब्राह्मणांश्च सुहृद्गान् धर्मिष्ठान् रणकोविदान्
अथाजगाम गोविंदो रामेण सह नारद ॥ ७९ ॥ महेशस्य धनुर्मध्यं बभ्रुजतत्र लीलया ॥ शब्देन तस्य मथुराबधिराच बभूव ह-
॥ ८० ॥ विषादं प्राप कंसश्च मुदंच देवकीसुतः ॥ उपास्थितः सभामध्यगजमल्लं निहत्य च ॥ ८१ ॥ योगीददर्शतं देवं परमात्मा-
नमोऽश्वरम् ॥ यथाहृत्पद्ममध्यस्थं तादृशं बहिरेव च ॥ ८२ ॥ राजेन्द्ररूपं राजानः शास्तारं दण्डधारिणाम् ॥ पिता माता दुग्ध-
मुखं स्तनांधं बालकं यथा ॥ ८३ ॥ कामिन्यः कोटिकंदर्पलीला लावण्यधारिणम् ॥ कंसश्च कालपुरुषं वैरिणं तस्य बांधवाः ॥

अ० ७२

॥३०॥

॥ ८४ ॥ मल्लामृत्युप्रदचैवप्राणतुल्यंचयादवाः ॥ नमस्कृत्यमुनीन्विप्रान्पितरंमातरंगुरुम् ॥ ८५ ॥ जगाममंचकाभ्या
 शंहस्तेकृत्वासुदर्शनम् ॥ दृष्ट्वाभक्तंभक्तबंधुःकृपयाचकृपानिधिः ॥ ८६ ॥ आकृष्यमंचकात्कंसंजघानलीलयामुने ॥ रा
 जाददर्शविश्वंचसर्वकृष्णमयंपरम् ॥ ८७ ॥ पुरतोरत्नयानंचहीरहारविभूषितम् ॥ ययौविष्णुपदंस्फीतोदिव्यरूपंविधा
 यच ॥ ८८ ॥ तेजोविवेशपरमंकृष्णपादांबुजेमुने ॥ निर्वृत्यतस्यसत्कारंब्राह्मणेभ्योधनंददौ ॥ ८९ ॥ ददौराज्यंराजछ
 त्रमुग्रसेनायधीमते ॥ सबभूवन्पेंद्रश्चंद्रवंशसमुद्भवः ॥ ९० ॥ विललापकंसमातापत्नीवर्गश्चतत्पिता ॥ बांधवामातृवर्ग
 श्चभगिनीभ्रातृकामिनी ॥ ९१ ॥ दर्शनंदेहिराजेंद्रसमुत्तिष्ठन्नुपासने ॥ राज्यंरक्षधनंरक्षबांधवंबलमेवच ॥ ९२ ॥ सर्वेच
 राचराधारंयःसृजत्येवलीलया ॥ ब्रह्मेशशेषधर्माश्चदिनेशश्चगणेश्वरः ॥ ९३ ॥ मुनींद्रवर्गोदेवेन्द्रोऽध्यायतेयमहर्निशम् ॥
 वेदास्तुवंतियंकृष्णंस्तौतिभीतासरस्वती ॥ ९४ ॥ स्तौतियंप्रकृतित्दृष्टाप्राकृतंप्रकृतेःपरम् ॥ स्वेच्छामयंनिरीहंचनिर्गुणं
 चनिरंजनम् ॥ ९५ ॥ परात्परतरंब्रह्मपरमात्मानमीश्वरम् ॥ नित्यंज्योतिःस्वरूपंचभक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ९६ ॥ नित्या
 नंदंचनित्यंचनित्यमक्षरविग्रहम् ॥ सोवतीर्णोहिभगवान्भारावतरणायच ॥ ९७ ॥ गोपालबालवेषश्चमायेशोमाययाप्र
 भुः ॥ सयंहंतिचसर्वेशोरक्षितातस्यकःपुमान् ॥ ९८ ॥ सयंरक्षतिसर्वात्मातस्यहंतानकोपिच ॥ इत्येवमुक्त्वासर्वश्चविररा
 ममहामुने ॥ ९९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासतेभ्यःसर्वधनंददौ ॥ भगवानपिसर्वात्माजगामपितुरंतिकम् ॥ १०० ॥ छि
 त्वाचलोहनिगडंतयोर्मोक्षंचकारसः ॥ ननामदंडवद्रूमौमातरंपितरंतथा ॥ १०१ ॥ तुष्टावभक्त्यादेवेशोभक्तिनम्रात्मकंधरः ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ पितरंमातरंविद्यामंत्रदंगुरुमेवच ॥ १०२ ॥ योनपुष्पातिपुरुषोयावज्जीवंचसोऽशुचिः ॥ सर्वेषा

क.ज.उ.
॥३१॥

मपिपूज्यानांपितावंद्योमहान्गुरुः॥ १०३ ॥ नहितस्मात्परःकोपिवंद्यःपूज्यश्चवेदतः॥ इत्येवमुक्त्वाश्रीकृष्णोबलभद्रोन
नामच॥ १०४ ॥ माताचकारतौक्रोडेपिताचसादरंमुने॥ मिष्टान्नंपरमंतौचभोजयामाससादरम्॥ १०५ ॥ नंदंचभोज
यामासगोपालान्परमादरम्॥ मंगलंकारयामासभोजयामासब्राह्मणान्॥ १०६ ॥ वसुर्वसुसमूहंचब्राह्मणेभ्योददौमु
दा॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीराधाकृष्णसंवादेश्रीकृष्ण० कंसवधवसुदेवदेवकीमोक्षणंनामद्विसप्ततितमोऽध्या
यः॥ ७२ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच॥ ॥ अथकृष्णश्चसानंदंनंदंतंपितरंबलः॥ बोधयामासशोकार्तेदिव्यैराध्यात्मिका
दिभिः॥ १ ॥ उच्चैरुदंतंनिश्रेष्ठंपुत्रविच्छेदकातरम्॥ दत्त्वातस्मैमणिश्रेष्ठमित्युवाचजगत्पतिः॥ २ ॥ ॥ श्रीभगवानु
वाच॥ ॥ निबोधनंदसानंदंत्यजशोकंमुदंलभ॥ ज्ञानंगृहाणमदत्तंयदत्तंब्रह्मणेपुरा॥ ३ ॥ यद्यदत्तंचशेषायगणेशायै
श्वरायच॥ दिनेशायमुनीशाययोगीशायचपुष्करे॥ ४ ॥ कःकस्यपुत्रःकस्तातःकामाताकस्यचित्कृतः॥ आयांतियां
तिसंसारंपरंस्वकृतकर्मणा॥ ५ ॥ कर्मानुसाराज्जंतुश्चजायतेस्थानभेदतः॥ कर्मणाकोपिजंतुश्चयोगीन्द्राणानृपस्त्रि
याम्॥ ६ ॥ द्विजपत्न्यांक्षत्रियाणांवेश्यायांशूद्रयोनिषु॥ तिर्यग्योनिषुकश्चिच्चकश्चित्पश्वादियोनिषु॥ ७ ॥ ममेवमा
ययासर्वेसानंदाविषयेषुच॥ देहत्यागेविषण्णाश्चविच्छेदेबांधवस्यच॥ ८ ॥ प्रजाभूमिधनादीनांविच्छेदोमरणाधिकः॥
नित्यंभवतिमूढश्चनचविद्वान्छुचायुतः॥ ९ ॥ मद्भक्तोभक्तियुक्तश्चमद्याजीविजितेंद्रियः॥ मन्मंत्रोपासकश्चैवमत्सेवानिर
तःशुचिः॥ १० ॥ मद्भयाद्वातिवातोयंरविर्भातिचनित्यशः॥ भातिचंद्रोमहेंद्रश्चकालभेदेचवर्षति॥ ११ ॥ वन्हिर्दहतिमृत्युश्च
चरत्येवहिजंतुषु॥ विभर्तिवृक्षःकालेनपुष्पाणिचफलानिच॥ १२ ॥ निराधारश्चवायुश्चवाय्वाधारश्चकच्छपः॥ शेषश्च

अ० ७३

॥३१॥

कच्छपाधारःशेषाधाराश्चपर्वताः ॥ १३ ॥ तदाधाराश्चपातालाःसप्तएवहिपंकितः ॥ निश्चलंचजलंतस्माज्जलस्थाचवसुं
 धरा ॥ १४ ॥ सप्तस्वर्गधराधारंज्योतिश्चक्रंग्रहाश्चयम् ॥ निराधारश्चवैकुण्ठोब्रह्मांडेभ्यःपरोवरः ॥ १५ ॥ तत्परश्चापिगोलोकः
 पंचाशत्कोटियोजनात् ॥ उर्ध्वेनिराश्चयश्चापिरत्नसारविनिर्मितः ॥ १६ ॥ सप्तद्वारःसप्तसारःपरिखासप्तसंयुतः ॥ लक्षप्राका
 रयुक्तश्चनद्यविरजयायुतः ॥ १७ ॥ वेष्टितोरत्नशैलेनशतशृंगेणचारुणा ॥ योजनायुतमानंचयस्यैकंशृंगमुज्ज्वलम् ॥ १८ ॥
 शतकोटियोजनश्चशैलउच्छ्रितएवच ॥ दैर्घ्यतस्यशतगुणंप्रस्थंचलक्षयोजनम् ॥ १९ ॥ योजनायुतवीस्तीर्णस्तत्रैवरा
 समंडलः ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणोवर्तुलश्चंद्रविंबवत् ॥ २० ॥ पारिजातवनेनैवपुष्पितेनचवेष्टितः ॥ कल्पवृक्षसहस्रेणपुष्पो
 द्यानशतेनच ॥ २१ ॥ नानाविधैःपुष्पवृक्षैःपुष्पितेनचचारुणा ॥ त्रिकोटिरत्नभवनोगोपीलक्षैश्चरक्षितः ॥ २२ ॥ रत्नप्रदीप
 युक्तश्चरत्नतल्पसमन्वितः ॥ नानाभोगसमायुक्तोमधुवापीशतैर्वृतः ॥ २३ ॥ पीयूषवापीयुक्तश्चकामभोगसमन्वितः ॥
 गोलोकगृहसंख्यानवर्णनेवाविशारदः ॥ २४ ॥ नकोपिवेदविद्वान्वावेदविद्वान्ब्रजेश्वरः ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभवनानां
 त्रिकोटिभिः ॥ २५ ॥ शोभितंसुंदरंरम्यंराधाशिविरमुत्तमम् ॥ अमूल्यरत्नकलशैरुज्ज्वलंरत्नदर्पणैः ॥ २६ ॥ अमूल्यरत्न
 स्तंभानांराजिभिश्चविराजितम् ॥ नानाचित्रविचित्रैश्चचित्रितंश्वेतचामरैः ॥ २७ ॥ माणिक्यमुक्तासंसक्तंहीरावारसम
 न्वितम् ॥ रत्नप्रदीपसंसक्तंरत्नसोपानसुंदरम् ॥ २८ ॥ अमूल्यरत्नपात्रैश्चतल्परराजिविराजितम् ॥ अमूल्यरत्नचित्रैश्च
 त्रिभिश्चित्रविचित्रितैः ॥ २९ ॥ तिसृभिःपरिखाभिश्चत्रिभिर्द्वारैश्चदुर्गमैः ॥ युक्तंषोडशकक्ष्याभिःप्रतिद्वारेषुवांतरम् ३० ॥
 गोपीषोडशलक्षैश्चसन्निधुकैरितस्ततः ॥ बन्दिशुद्धांशुकाधानैरंरत्नभूषणभूषितैः ॥ ३१ ॥ तप्तकांचनवर्णाभैःशतचंद्रसमन्वि

कृ.ज.उ.
॥ ३२ ॥

तैः ॥ राधिकाकिंकरैर्वर्गैर्युक्तमभ्यंतरंवरम् ॥ ३२ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणप्रांगणं सुमनोहरम् ॥ अमूल्यरत्नस्तंभानां स
मूहैश्च सुशोभितम् ॥ ३३ ॥ रत्नमंगलकुंभैश्च फलपल्लवसंयुतैः ॥ संयुतरत्नवेदीभिर्युक्तायुक्ताभिरीप्सितम् ॥ ३४ ॥ अ
मूल्यरत्नमुकुरैः शोभितं सुंदरैरहो ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं भवनानां वरं गृहम् ॥ ३५ ॥ रत्नसिंहासनस्था च गोपीलक्षैश्च सेवि
ता ॥ कोटिपूर्णे दुशोभाढ्या श्वेतचंपकसन्निभा ॥ ३६ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणैश्च विभूषिता ॥ अमूल्यरत्नवसना विभू
ती रत्नदर्पणम् ॥ ३७ ॥ रत्नपद्मं च रुचिरं सव्यदक्षिणहस्ततः ॥ दाडिंबकुसुमाकारं सिंदूरं सुमनोहरम् ॥ ३८ ॥ सुशोभितं मृ
गमदैरिष्टैश्चंदनविंदुभिः ॥ दधतीकवरीभारं मालतीमाल्यमंडितम् ॥ ३९ ॥ रचितं वामभागेन मुनीन्द्राणां मनोहरम् ॥ एवंभूतं
तत्र राधागोपीभिः परिसेविता ॥ ४० ॥ श्वेतचामरहस्ताभिस्तत्तुल्याभिश्च सर्वतः ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणैर्भूषिताभिश्च भूषणैः
॥ ४१ ॥ मत्प्राणाधिष्ठातृदेवीदेवीनां प्रवरावरा ॥ सुदाम्नः सा च शापेन वृषभानसुताधुना ॥ ४२ ॥ शताब्दि कोहिविच्छेदो भ
विष्यति मया सह ॥ तेन भारावतरणं करिष्यामि भुवःपिता ॥ ४३ ॥ तदा यास्यामि गोलोकं तया सार्द्धं सुनिश्चितम् ॥ त्वया
यशोदयाचापि गोपैर्गोपीभिरेव च ॥ ४४ ॥ वृषभानेन तत्पत्न्या कलावत्या च बांधवैः ॥ एवं च नंदं सानंदं यशोदां कथयिष्य
ति ॥ ४५ ॥ त्यज शोकं महाभाग व्रजैः सार्द्धं व्रजं व्रज ॥ अहमात्मा च साक्षी च निर्लिप्तः सर्वजीविषु ॥ ४६ ॥ जीवो मत्प्र
तिबिंबश्च इत्येवं सर्वसंमतम् ॥ प्रकृतिर्मद्विकारा च साप्यहं प्रकृतिः स्वयम् ॥ ४७ ॥ यथा दुग्धे च धावत्यंनतयोर्भेद एव च ॥
यथा जले तथा शैत्यं यथा वह्नौ च दाहिका ॥ ४८ ॥ यथा काशे तथा शब्दो भूमौ गंधो यथा नृप ॥ यथा शोभा च चंद्रे च यथा
दिनकरे प्रभा ॥ ४९ ॥ यथा जीवस्तथात्मानं तथैव राधया सह ॥ त्यज त्वंगोपिका बुद्धिं राधायां मयि पुत्रताम् ॥ ५० ॥

अ० ७३

॥ ३२ ॥

अहं सर्वस्य प्रभवः सा चैव प्रकृतिरिह श्वरी ॥ श्रूयतां नंदसानंदं मद्भिभूतिं सुखावहाम् ॥ ५१ ॥ पुराया कथिता तात ब्रह्मणे व्य-
 क्तजन्मने ॥ कृष्णो हं देवतानां च गोलोके द्विभुजः स्वयम् ॥ ५२ ॥ चतुर्भुजो हं वैकुण्ठेशिवलोकेशिवः स्वयम् ॥ ब्रह्मलो-
 के च ब्रह्माहं सूर्यस्तेजस्विनामहम् ॥ ५३ ॥ पवित्राणामहं बन्धिर्जलमेव द्रवेषु च ॥ इन्द्रियाणां मनश्चास्मि समीरः शीघ्रगा-
 मिनाम् ॥ ५४ ॥ यमो हं दंडकर्तृणां कालः कलयतामहम् ॥ अक्षराणामकारोऽस्मि साम्राज्यसाम एव च ॥ ५५ ॥ इन्द्रश्चतु-
 र्दशेंद्रेषु कुबेरो धनिनामहम् ॥ ईशानो हं दिगीशानां व्यापकानां नभस्तथा ॥ ५६ ॥ सर्वांतरात्मा जीवेषु ब्राह्मणश्चाथ-
 र्मेषु च ॥ धनानां च रत्नमहममूल्यं सर्वदुर्लभम् ॥ ५७ ॥ तैजसानां सुवर्णो हं मणीनां कौस्तुभः स्वयम् ॥ शालग्रामस्तथा-
 चर्यानां पत्राणां तुलसीति च ॥ ५८ ॥ पुष्पाणां पारिजातो हं तीर्थानां पुष्करः स्वयम् ॥ वैष्णवानां कुमारो हं योगीन्द्राणां गणे-
 श्वरः ॥ ५९ ॥ सेनापतीनां स्कंदो हं लक्ष्मणो हं धनुष्मताम् ॥ राजेंद्राणां च रामो हं नक्षत्राणामहं शशी ॥ ६० ॥ मासानां मा-
 र्गशीर्षो हं मृतूनामस्मि माधवः ॥ वारेष्वादित्यवारो हं तिथिष्वेकादशीति च ॥ ६१ ॥ सहिष्णूनां च पृथिवीमाता हं बांधवेषु-
 च ॥ अमृतं भक्ष्यवस्तूनां गव्येष्वज्यमहं तथा ॥ ६२ ॥ कल्पवृक्षश्च वृक्षाणां सुरभी कामधेनुषु ॥ गंगा हं सरितां मध्ये कृत-
 पापविनाशिनी ॥ ६३ ॥ वाणीति पंडितानां च मंत्राणां प्रणवस्तथा ॥ विद्यासु बीजरूपो हं संस्यानां धान्यमेव च ॥ ६४ ॥ अ-
 श्वत्थः फलिनामेव गुरुणां मंत्रदः स्वयम् ॥ कश्यपश्च प्रजेशानां गरुडः पक्षिणां तथा ॥ ६५ ॥ अनंतो हं च नागानां नराणां च-
 नराधिपः ॥ ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं देवर्षीणां च नारदः ॥ ६६ ॥ राजर्षीणां च जनको महर्षीणां शुकस्तथा ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः-
 सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥ ६७ ॥ बृहस्पतिर्बुद्धिमतां कवीनां शुक एव च ॥ ग्रहाणां च शनिरहं विश्वकर्मा च शिल्पिनाम् ॥ ६८ ॥

क.ज.उ.
॥ ३३ ॥

मृगाणांचमृगेंद्रोहंवृषाणांशिववाहनम् ॥ ऐरावतोगजेंद्राणां गायत्रीछंदसामहम् ॥ ६९ ॥ वेदाश्चसर्वशास्त्राणांवरुणो
यादसामहम् ॥ उर्वश्यप्सरसामेवसमुद्राणांजलार्णवः ॥ ७० ॥ सुमेरुःपर्वतानांचरत्नवत्सुहिमालयः ॥ दुर्गाचप्रकृतीनां
चदेवीनांकमलालया ॥ ७१ ॥ शतरूपाचनारीणांमत्प्रियाणांचराधिका ॥ साध्वीनामपिसावित्रीवेदमाताचनिश्चितम् ॥
॥ ७२ ॥ प्रन्हादश्चापिदैत्यानांबलिष्ठानांबलिःस्वयम् ॥ नारायणार्पिर्भगवान्ज्ञानिनामध्यएवच ॥ ७३ ॥ हनूमान्वानरा
णांचपांडवानांधनंजयः ॥ मनसानागकन्यानांवसूनांद्रोणएवच ॥ ७४ ॥ द्रोणोजलधराणांचवर्षाणांभारतंतथा ॥ का
मिनांकामदेवोहरंभाचकामुकीषुच ॥ ७५ ॥ गोलोकश्चास्मिलोकानांउत्तमःसर्वतःपरः ॥ मातृकासुशांतिरहरतिश्चसुंदरी
षुच ॥ ७६ ॥ धर्मोहंसाक्षिणांमध्येसंध्याचवासरेषुच ॥ देवेष्वहंचमाहेंद्रोराक्षसेषुविभीषणः ॥ ७७ ॥ कालाग्निरुद्रोरुद्राणां
संहारोभैरवेषुच ॥ शंखेषुपांचजन्योहंअंगेष्वपिचमस्तकः ॥ ७८ ॥ परंपुराणसूत्रेषुचाहंभागवतंवरम् ॥ भारतंचेतिहा
सेषुपंचरात्रेषुकापिलम् ॥ ७९ ॥ स्यायंभुवोमनूनांचमुनीनांव्यासदेवकः ॥ स्वधाहंपितृपत्नीषुस्वाहावन्हिप्रियासुच ॥
॥ ८० ॥ यज्ञानाराजसूयोहंयज्ञपत्नीषुदक्षिणा ॥ शस्त्रास्त्रज्ञेषुरामोहंजमदग्निसुतोमहान् ॥ ८१ ॥ पौराणिकेषुसूतोहंनीति
वत्स्वंगिरामुनिः ॥ विष्णुव्रतंव्रतानांचबलानांदैवमेवच ॥ ८२ ॥ ओषधीनामहंदूर्वातृणानांकुशमेवच ॥ धर्मकर्मसुसत्यंच
स्नेहपात्रेषुपुत्रकः ॥ ८३ ॥ अहंव्याधिश्चशत्रूणांज्वरोव्याधिष्वहतथा ॥ मद्भक्तिष्वपिमहास्यंवरेषुचवरःस्मृतः ॥ ८४ ॥
आश्रमाणांगृहस्थोहंसंन्यासीचविवेकिनाम् ॥ सुदर्शनंचशस्त्राणांकुशलंचशुभाशिषाम् ॥ ८५ ॥ ऐश्वर्याणांमहाज्ञानंवै
राग्यंचसुखेष्वहम् ॥ मिष्टवाक्यंप्रीतिदेषुदानेषूचात्मदानकं ॥ ८६ ॥ संचयेषुधर्मकर्मकर्मणांचमदर्चनम् ॥ कठोरेषुतपश्चा

अ० ७३

॥ ३३ ॥

हं फलेषु मोक्ष एव च ॥ ८७ ॥ अष्टसिद्धिषु प्राकाम्यमहं काशीपुरीषु च ॥ नगरेषु तथा कांचीसदेशो यत्र वैष्णवः ॥ ८८ ॥ सर्वा
 धारेषु स्थूलेषु अहमेव महान्विराट् ॥ परमाणुरहं विश्वे महासूक्ष्मेषु नित्यशः ॥ ८९ ॥ वैद्यानां मश्विनीपुत्रौ चोषधीषुरसायनः
 ॥ धन्वंतरिर्मित्रविदां विषादः क्षयकारिणाम् ॥ ९० ॥ रागाणां मेघमल्लारः कामोदस्तत्प्रियासु च ॥ मत्पार्षदेषु श्रीदामामद्वंधु
 ष्वहमुद्धवः ॥ ९१ ॥ पशुजंतुषु गौश्चाहं चंदनं काननेषु च ॥ तीर्थपूतश्च पूतेषु निःशंकेषु च वैष्णवः ॥ ९२ ॥ न वैष्णवात्परः प्राणी
 मन्मंत्रोपासकश्च यः ॥ वृक्षेष्वंकुररूपो हमाकारः सर्ववस्तुषु ९३ अहं च सर्वभूतेषु मयि सर्वे च संततं ॥ यथा वृक्षे फलान्येव फलेषु
 चांकुरस्तरोः ९४ सर्वकारणरूपो हं न च मत्कारणं परं ॥ सर्वशो हं न मे पीशो ह्यहं कारणकारणं ॥ ९५ ॥ सर्वेषां सर्वबीजानां प्रवदंति
 मनीषिणः ॥ मन्मायामोहितजनां मानं जानंति पापिनः ॥ ९६ ॥ पापग्रस्तेन दुर्बुद्ध्या विधिनावंचितेन च ॥ स्वात्माहं सर्वजंतू
 नां स्वात्माहं नादृतः स्वयम् ॥ ९७ ॥ यत्राहं शक्त्यस्तत्र क्षुत्पिपासा दयस्तथा ॥ गते मयि तथा यांति न रदे हे यथानुगाः ॥ ९८ ॥
 हे व्रजेश नंदतात ज्ञानं ज्ञात्वा व्रजं व्रज ॥ कथयस्व च ताराधां यशोदां ज्ञानमेव च ॥ ९९ ॥ ज्ञात्वा ज्ञानं व्रजेशश्च जगाम स्वानुगैः
 सह ॥ गत्वा च कथयामास ते द्वे च योषितां वरे ॥ १०० ॥ ते च सर्वे जहुः शोकं महाज्ञानेन नारद ॥ कृष्णो यद्यपि निर्लिप्तो मायेशो
 माययारतः ॥ १०१ ॥ यशोदया प्रेरितश्च पुनरागत्य माधवम् ॥ तुष्टाव परमानंदं नंदश्च नंदनं दनम् ॥ १०२ ॥ सामवेदोक्तस्तो
 त्रेण कृतेन ब्रह्मणा पुरा ॥ पुत्रस्य पुरतः स्थित्वा रुरोद च पुनः पुनः ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्णज० नंदादि
 शोकप्रमोचनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णः परमानंदः परिपूर्णतमः प्रभुः ॥
 परमात्मा च परमो भक्तानुग्रहकातरः ॥ १ ॥ भुवो भारावतरणे निर्गुणः प्रकृतेः परः ॥ परात्परस्तु भगवान् ब्रह्मेश शेषवदितः

क.ज.उ.
॥ ३४ ॥

॥ २ ॥ तुष्टोनंदस्तवंदृष्टातमुवाचजगत्पतिः ॥ आगच्छंतंगोकुलाच्चविरहज्वरकातरम् ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गच्छनं
दवजंनंदत्यजशोकंभ्रमंभुवि ॥ शृणुसत्यंपरंज्ञानंशोकग्रंथिनिहंतनम् ॥ ४ ॥ वायुश्चभूमिराकाशोजलंतेजश्चपंचकम् ॥
उक्तःश्रुतिगणैरेतैःपंचभूतैश्चनित्यशः ॥ ५ ॥ सर्वेषांदेहिनांतातदेहश्चपांचभौतिकः ॥ मिथ्याभ्रमःकृत्रिमश्चस्वप्नवन्मायया
न्वितः ॥ ६ ॥ देहंगूणहंतिसर्वेषांपंचभूतानिनित्यशः ॥ मायासंकेतरूपंतदभिज्ञानंभ्रमात्मकम् ॥ ७ ॥ कोवाकस्यसुतस्तात
कास्त्रीकस्यपतिस्तुवा ॥ कर्मणाभ्रमणंशश्वत्सर्वेषांसूरिजन्मनि ॥ ८ ॥ कर्मणाजायतेजंतुःकर्मणैवप्रलीयते ॥ सुखंदुः
खंभयंशोकंकर्मणाचप्रपद्यते ॥ ९ ॥ केषांवाजन्मसर्गेषुकेषांवाब्राह्मणोगृहे ॥ केषांविप्रेषुक्षत्रेषुकेषांवावैश्यशूद्रयोः ॥ १० ॥
अतिनीचेषुकेषांवाकेषांकृमिषुविट्सुच ॥ पशुपक्षिषुकेषांवाकेषांवाक्षुद्रजंतुषु ॥ ११ ॥ पुनःपुनर्भ्रमंत्येवसर्वेतातस्वकर्मणा
करोतिकर्मनिर्मूलंमद्भक्तोमत्प्रियःसदा ॥ १२ ॥ सत्यंत्रेताद्वापरश्चकलिश्चेतिचतुर्युगम् ॥ पंचविंशत्सहस्राणांयुगांतेनिधनं
मनोः ॥ १३ ॥ मनोःसममहेंद्रस्यपरमायुर्विनिर्मितम् ॥ चतुर्दशेंद्रविच्छित्तौब्रह्मणोदिनमुच्यते ॥ १४ ॥ एवंपरिमितारात्रिः
कालविद्धिर्विनिर्मिता ॥ एवंपरिमितामासावर्षचपरिनिश्चितम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मणश्चवर्षशतंपरमायुर्विनिर्मितम् ॥ निमेषमा
त्रंकालोयंब्रह्मणोनिधनेमम ॥ १६ ॥ ब्रह्मादितृणपर्यंतंसर्वविश्वेविनिश्चितम् ॥ सत्योहंपरमात्माचभक्तानुग्रहविग्रहः १७ ॥
मन्मंत्रोपासकःसत्योदेहंत्यत्काधरासुच ॥ यास्यत्येवहिगोलोकंछित्वाकर्मपुरातनम् ॥ १८ ॥ असंख्यब्रह्मणांपातेनभवे
त्तस्यपातनम् ॥ गूणहातिनित्यंस्वंदेहंजन्ममृत्युजरापहम् ॥ १९ ॥ ननंदममभक्तानामशुभंविद्यतेकचित् ॥ नित्यंसुद
र्शनंतंचपरिरक्षतिसर्वतः ॥ २० ॥ मत्तोहिबलवान्भक्तश्चित्तोहंनचिंतितः ॥ अहंस्वामीचतस्यैवनमेस्वामीपिताप्रसूः २१

अ० ७४

॥ ३४ ॥

पुत्रबुद्धिपरित्यज्यभजमां ब्रह्मरूपिणम् ॥ छित्वा च ब्रह्मनिगडंगोलोकं तद्वज्रस्वयम् ॥ २२ ॥ कथयस्व यशोदां च गोपीं गो
 पगणं व्रज ॥ तैश्च सर्वैर्जनैः शोकं त्यजस्व मंदिरं व्रज ॥ २३ ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवान्विरराम च संसदि ॥ पप्रच्छ पुनरेवं तं नंद
 श्वानंदसंपुतः ॥ २४ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ वदसांसारिकं ज्ञानं येन यास्यामित्वत्पदम् ॥ मूढो हं परमानंदश्रुतीनां जनको भवान्
 ॥ २५ ॥ नंदस्य वचनं श्रुत्वा सर्वज्ञो भगवान् स्वयम् ॥ आन्हिकं कथयामास श्रुतिभिर्न श्रुतं हियत् ॥ २६ ॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते म०
 श्रीकृष्णजन्म० भगवद्भक्तसंवादे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ ॥ शृणु नंद प्रवक्ष्यामि ज्ञानं च पर
 माद्भुतम् ॥ सुगोपनीयं वेदेषु पुराणेषु च दुर्लभम् ॥ १ ॥ न विश्वासो हि नारीषु संततं कुलशसुच ॥ मोक्षमार्गां गलास्वेव भ्रम
 माया सुभूमिषु ॥ २ ॥ हरिभक्तेरसाध्वीनां विरुद्धा सुयुता सुच ॥ बीजरूपा सुनाशानां प्रमदा सुव्रजेश्वर ॥ ३ ॥ नित्यं च प्रात
 रुत्थाय रात्रिवासो विहाय च ॥ अभीष्टदेवं तद्वत्पद्मे ब्रह्मे रंध्रे गुरुं परम् ॥ ४ ॥ विचिंत्य मनसा प्रातः कृत्यं कृत्वा सुनिश्चितम् ॥ स्ना
 नं करोति सुप्राज्ञो निर्मलेषु जलेषु च ॥ ५ ॥ न संकल्पं च कुरुते भक्तः कर्म निवृत्तनः ॥ स्नात्वा हरिं स्मरेत्संध्यां कृत्वा याति गृहं प्र
 ति ॥ ६ ॥ प्रक्षाल्य पादौ प्रविशेन्निधाय धौतवाससी ॥ पूजयेत्परमात्मानं मामेव मुक्तिकारणम् ॥ ७ ॥ शालग्रामे मणौ यंत्रे प्र
 तिमायां जलेपि च ॥ तथा च विप्रे गवि च गुरुष्वेवा विशेषतः ॥ ८ ॥ घटेष्टदलपद्मे च पात्रे चंदननिर्मिते ॥ आवाहनं च सर्वत्र शाल
 ग्रामे जलेन च ॥ ९ ॥ मंत्रानुरूपध्यानेन ध्यात्वा मां पूजयेद्ब्रवीती ॥ षोडशोपचारद्रव्याणि दद्यान्मूलेन भक्तितः ॥ १० ॥ श्रीदामा
 नं सुदामानं वसुदामानमेव च ॥ वीरभानुं सूरभानुं गोपान् पंच प्रपूजयेत् ॥ ११ ॥ सुनंदं नंदकुमुदं पार्षदं मे सुदर्शनम् ॥
 लक्ष्मीं सरस्वतीं दुर्गां राधां गंगावसुंधरां ॥ १२ ॥ गुरुं च तुलसीं शंभुं कार्तिकेयं विनायकम् ॥ नवग्रहांश्च दिक्पालान् परितः पूज

कृ.ज.उ.
॥ ३५ ॥

येत्सुधीः ॥१३॥ देवषट्कंचसंपूज्यसर्वादौविघ्नविघ्नतः ॥ गणेशंचदिनेशंचवन्निहंविष्णुंशिवंशिवां ॥१४॥ श्रुतौविनिर्मितान्दे-
वान्मोक्षदानकर्मकृतनान् ॥ गणेशंविघ्ननाशायसूर्यव्याधिविनाशने ॥१५॥ वन्निहंप्राप्तिनिमित्तेनशांतौशुद्धौभवेत्ध्रुवम् ॥
विष्णुंमोक्षनिमित्तेनज्ञानदानायशंकरम् ॥१६॥ बुद्धिमुक्तिनिमित्तेनपार्वतींपूजयेत्सुधीः ॥ पुष्पांजलित्रयंदत्त्वास्वस्तोत्रंकव-
चंपठेत् ॥१७॥ गुरुंप्रणम्यसंपूज्यतत्पश्चात्प्रणमेत्सुरम् ॥ कृत्वान्हिकंचसंपूज्ययथासुखमुदीरितम् ॥१८॥ समाचरेत्स्वक-
मैतत्वेदोक्तंस्वात्मशुद्ध्ये ॥ विष्टानपश्येत्प्राज्ञश्चव्याधिबीजस्वरूपिणीम् ॥ १९ ॥ मूत्रंचव्याधिबीजंचपरंनरककारण-
म् ॥ लिंगयोनिंपापदुःखव्याधिरिच्यदायिनीम् ॥ २० ॥ उरोमुखंस्तनंस्त्रीणांकटाक्षंहास्यमेवच ॥ विनाशबीजंरूपं
चविपदांकारणंसदा ॥ २१ ॥ दिवाभोगंचस्वस्त्रीणांस्वलोपंपरिवर्जयेत् ॥ रोगाणांकारणंचैवचक्षुषोःकर्णयोस्तथा ॥
॥ २२ ॥ एकतारंचगगनंनपश्येत्तुरुजांभयात् ॥ देवान्दृष्ट्वाहरिस्मृत्वासप्तधानारदंजपेत् ॥ २३ ॥ अस्तकालेरविंचंद्रंन-
पश्येद्व्याधिकारणम् ॥ खंडंसमुदितंचंद्रंनपश्येद्व्याधिकारणम् ॥ २४ ॥ आलापाद्वात्रसंस्पर्शाच्छयनाश्रयभोजनात् ॥
संचरंतिध्रुवंपापास्तैलविंदुरिवांभसा ॥ २५ ॥ हिंस्रजंतुसमीपंचनगच्छेद्दुःखकारणम् ॥ खलेनसार्द्धमिलनंकुर्याच्छो-
ककारणम् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणानांगवांचैववैष्णवानांविशेषतः ॥ नकुर्याद्विंसनंहानिंसर्वनाशस्यकारणम् ॥ २७ ॥ देवदेवलविप्रा-
णांवैष्णवानांतथैवच ॥ वित्तंधनंचनहरेत्सर्वनाशस्यकारणम् ॥ २८ ॥ स्वदत्तंपरदत्तंवाब्रह्मवित्तंहरेत्तुयः ॥ षष्टिवर्षसह-
स्राणिविष्टायांजायतेकृमिः ॥ २९ ॥ गृध्रकोटिसहस्राणिशतजन्मानिसूकरः ॥ श्वापदःशतजन्मानिगंडकःसप्तजन्मानि
॥ ३० ॥ घोटकःसप्तजन्मानिकुंभीराःपंचजन्मसु ॥ पुंश्चलीनांयोनिकीटंशतजन्मसुनिश्चितम् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मकीटंचतेषां

अ० ७५

॥ ३५ ॥

चशतजन्मसुनारद ॥ गोधिकासप्तजन्मानिगर्दभःसप्तजन्मसु ॥ ३२ ॥ सप्तजन्मनिमार्जारोनकुलसिषुजन्मसु ॥ उ
 च्चैश्रवाजन्मशतंखरश्वापितथैवच ॥ ३३ ॥ क्रूरसर्पश्चशार्दूलोमहिषःसप्तजन्मसु ॥ भेकश्चशतजन्मानिच्छागलःसप्तजन्म
 सु ॥ ३४ ॥ भल्लुकःशतजन्मानिसृगालोलक्षजन्मसु ॥ ततोजलौकाभवतिब्रह्मस्वहरणात्ध्रुवम् ॥ ३५ ॥ कुंभीपाकेचप
 च्यंतेपापिनोब्रह्मणःशतम् ॥ दक्षिणांविप्रमुद्दिश्यतत्कालंचेन्नदीयते ॥ ३६ ॥ एकरात्रेव्यतीतेतुतदानंद्विगुणंभवेत् ॥ मा
 सेशतगुणंप्रोक्तं द्विमासेतुसहस्रकम् ॥ ३७ ॥ संवत्सरेव्यतीतेतुसदातानरकंव्रजेत् ॥ दात्रानदीयतेमूर्खो गृहीताचनयाचते
 ॥ ३८ ॥ उभौतौनरकंयातौदाताव्याधियुतोभवेत् ॥ विप्राणांहिसनंकृत्वावंशहानिलभेत्ध्रुवम् ॥ ३९ ॥ धनंलक्ष्मीपरित्य
 ज्यभिक्षुकश्चभवेद्भ्रजन् ॥ देवंचब्राह्मणंदृष्ट्वाननमेघोलभेच्छुचम् ॥ ४० ॥ नकुर्याद्गुरुभक्तियोलभतेरौरवंशुचम् ॥ या
 स्त्रीमूढादुराचारास्वपतिंहरिरूपिणम् ॥ ४१ ॥ नपश्येत्तर्जनंकृत्वाकुंभीपाकेव्रजेत्ध्रुवम् ॥ वाक्तर्जनाद्भवेत्काकोहिसना
 त्सूकरोभवेत् ॥ ४२ ॥ सर्पोभवतिकोपेनदर्पेणगर्दभोभवेत् ॥ कुक्कुरीचकुवाक्येनाप्यंधश्चविषदर्शनात् ॥ ४३ ॥ पतिव्रता
 चवैकुण्ठपत्यासहव्रजेत्ध्रुवम् ॥ शिवंदुर्गागणपतिसूर्यविप्रंचवैष्णवम् ॥ ४४ ॥ विद्यानिदतियोमूढोसमहारौरवंव्रजेत् ॥
 पितरंमातरं पुत्रंसतींभार्यागुरुंतथा ॥ ४५ ॥ अनाथांभगिनींकन्यांविनिंदनरकंव्रजेत् ॥ विप्रभक्तिविहीनाश्चक्षत्रविट्शूद्र
 योनिजाः ॥ ४६ ॥ हरिभक्तिविहीनाश्चपच्यंतेनरकेध्रुवम् ॥ पतिभक्तिविहीनाश्चयुवत्यश्चनराधमाः ॥ ४७ ॥ शालग्रामज
 लंविष्णुप्रसादयेचभुंजते ॥ तीर्थपुनंतितेविप्राःशतंपुंसांवसुंधराम् ॥ ४८ ॥ पितृदेवान्समभ्यर्च्यस्वादन्मांसंद्विजःशुचिः ॥
 योभक्षतिवृथामांसंसमहारौरवंव्रजेत् ॥ ४९ ॥ मत्स्यांश्चकामतोदग्ध्वाचोपवासंवसेद्विजः ॥ प्रायश्चित्तंततःकुर्याद्भूतंचां

कृ.ज.उ.
॥ ३६ ॥

द्रायणंचरेत् ॥ ५० ॥ सोऽशुचिः सततं नंदं हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥ कामतो ब्राह्मणो मत्स्यं भुंक्ते यो ज्ञानदुर्बलः ॥ ५१ ॥ विष्णो
रुच्छिष्टभोजी यो मत्स्यं मांसेन खादति ॥ पदे पदेश्वमेधस्य लभते मिश्रितं फलम् ॥ ५२ ॥ एकादशी ये कुर्वन्ति कृष्णजन्मा
ष्टमीव्रतम् ॥ शतजन्मकृतात्पापान्मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥ यद्वा ल्येयच्च कौमारे वार्द्धके यच्च यौवने ॥ भस्मीभूतानि कु
र्वन्ति पातकानि कृतानि च ॥ ५४ ॥ एकादशी दिने भुंक्ते कृष्णजन्माष्टमीव्रते ॥ त्रैलोक्यजनितं पापं सोऽपि भुंक्ते न संशयः
॥ ५५ ॥ आतुरे नियमो न स्यादतिवृद्धे च बालके ॥ भक्तस्य द्विगुणं दत्त्वा ब्राह्मणाय शुचिर्भवेत् ॥ ५६ ॥ यो भुंक्ते शिवरात्रौ
च श्रीरामनवमीदिने ॥ उपवासे समर्थश्च समहारौ रवं व्रजेत् ॥ ५७ ॥ कुहू पूर्णैन्दुसंक्रांत्यां चतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ न रश्चांडालयो
निः स्यात्स्त्रीतैलमांससेवनात् ॥ ५८ ॥ यो भुंक्ते ब्रह्मणो दैवात् विट्भोजी स भवेत् ध्रुवम् ॥ यदन्हा कुरुते कर्म न तस्य
फलभाग भवेत् ॥ ५९ ॥ स भवेदशुचिर्नित्यं भस्मांतं तस्य सूतकम् ॥ नारीवेश्याप्रतिज्ञेया चतुष्पुरुषगामिनी ॥ ६० ॥
पाके च पितृदेवानामधिकारो न तद्ववेत् ॥ यद्वा मया जिनामन्नं शूद्राश्चाद्वा न्नभोजनम् ॥ ६१ ॥ भुत्का च नरकं याति याव
च्चंद्रदिवा करौ ॥ शूद्राणां श्राद्धदिवसे तदन्नं भुंजते द्विजाः ॥ ६२ ॥ कुंभीपाके च पच्यन्ते यावद्ब्रह्मणः शतम् ॥ यः शूद्रे
णाभ्यनुज्ञातो भुंक्ते श्राद्धदिने न्यतः ॥ ६३ ॥ सुरापीति स विज्ञेयः सर्वधर्मवहिष्कृतः ॥ असिजीवी मपीजीवी देवलोचुष
वाहकः ॥ ६४ ॥ शूद्राणां शवदाहश्च यो हि शूद्रापतिर्द्विजः ॥ स शूद्रवद्वाहिष्कार्यस्तदन्नं विट्समं सतां ॥ ६५ ॥ नोपति
ष्ठति यः पूर्वो नोपास्ते यस्तु पश्चिमाम् ॥ स शूद्रवद्वाहिष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ ६६ ॥ संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यं मन
हः सर्वकर्मसु ॥ यदन्हा कुरुते कर्म न तस्य फलभाग भवेत् ॥ ६७ ॥ वाममंत्रोपासकश्च ब्राह्मणो नरकं व्रजेत् ॥ नदीगर्भे च ग

अ० ७५

॥ ३६ ॥

तैचवृक्षमूलेजलांतिके ॥ ६८ ॥ देवांतिकेसस्यभूमौपुरीषनोत्सृजेदुधः ॥ वल्मीकमूषकोत्खातांमृदमंतर्जलांतथा ॥ ६९ ॥
 शौचावशिष्टांगेहाच्चनदद्याल्लेपसंभवाम् ॥ अंतःप्राणिपिपित्यांचहलोत्खातांव्रजेश्वर ॥ ७० ॥ आलवालोत्थितांचैवस
 स्यक्षेत्रोत्थितांतथा ॥ वृक्षमूलोत्थितानंदनदीगर्भोत्थितांतथा ॥ ७१ ॥ परित्यजेन्मृदस्त्वेताःसकलाःशौचसाधने ॥ कू
 ष्मांडघातिकायास्त्रीदीपनिर्वाणकःपुमान् ॥ ७२ ॥ सप्तजन्मभवेद्रोगीदरिद्रोजन्मजन्मनि ॥ प्रदीपंशिवलिंगंचशालग्रा
 मंमणितथा ॥ ७३ ॥ प्रतिमांयज्ञसूत्रंचसुवर्णशंखमेवच ॥ हीरकंचतथामुक्तांगोमूत्रंगोमयंघृतम् ॥ ७४ ॥ शालग्राम
 शिलातोयंभूमौत्यक्त्वाव्रजेदधः ॥ दरिद्रःकृपणःकुष्ठीवंशहीनोप्यभार्यकः ॥ ७५ ॥ भूमिहीनःप्रजाहीनोबंधुहीनश्चकुत्सि
 तः ॥ अंधःपंगुर्वाखरश्चखंजश्चैवांगहीनकः ॥ ७६ ॥ भवेत्क्रमेणपापीसत्येतान्भूमौत्यजेत्तुयः ॥ दिवसेसंध्ययोर्निद्रांस्त्रीसं
 भोगंकरोतियः ॥ ७७ ॥ सप्तजन्मभवेद्रोगीदरिद्रःसप्तजन्मसु ॥ उदितेजगतीनाथेयःकुर्यादंतधावनम् ॥ ७८ ॥ सपापिष्ठः
 कथंब्रूतेपूजयामिजनार्दनम् ॥ मृद्रस्मगोशकृत्पिंडैस्तथावालुकयापिवा ॥ ७९ ॥ कृत्वालिंगंसकृत्पूज्यवसेत्कल्पश
 तंदिवि ॥ सहस्रपूजनात्सोपिलभतेवांच्छितंफलम् ॥ ८० ॥ लक्षंचपूजयेद्यस्तुशिवत्वंलभतेध्रुवम् ॥ जीवन्मुक्तोभवेद्वि
 प्रोलिंगमभ्यर्चयेत्तुयः ॥ ८१ ॥ शिवपूजाविहीनश्चब्राह्मणोनरकंव्रजेत् ॥ मत्पूजितंप्रियतमंशिवंनिंदंतियेनराः ॥ ८२ ॥
 पच्यंतेनिरयेतावद्यावद्वैब्रह्मणःशतम् ॥ पूजितेशिवलिंगेचयदिस्यात्केशवालुका ॥ ८३ ॥ समहांधोवालुकयाकेशेनयव
 नोभवेत् ॥ क्षुद्रोदरिद्रःकृपणोव्याधिःस्यात्कुत्सितेयथा ॥ ८४ ॥ सर्वेभ्योमानहानिःस्याज्जायतेनीचयोनिषु ॥ सर्वेषुप्रि
 यमात्रेषुब्राह्मणश्चममप्रियः ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणाच्चप्रियालक्ष्मीःसततंवक्षसिस्थिता ॥ ततोऽधिकाप्रियाराधाप्रियाभक्तास्त

कृ.ज.उ.
॥३७॥

तोधिकाः ॥ ८६ ॥ ततोधिकः शं करो मे नास्ति मेशं करात्प्रियः ॥ महादेव महादेव महादेवेति वादिनः ॥ ८७ ॥ पश्चाद्यामिचसं
तृप्तो नाम श्रवणलोभतः ॥ मनो मे भक्तमूले च प्राणाराधात्मिका ध्रुवम् ॥ ८८ ॥ आत्मामेशं करस्थानं शिवः प्राणाधिकश्च यः
आद्यानारायणीशक्तिः सृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥ ८९ ॥ करोमिच यथा सृष्टिं यथा ब्रह्मादिदेवताः ॥ यथा जयति विश्वं च यथा
सृष्टिः प्रजायते ॥ ९० ॥ यथा विना जगन्नास्ति मया दत्ता शिवाय सा ॥ दया विद्राचक्षुत्तृप्तिस्तृष्णाश्च द्वाक्षमाधृतिः ॥ ९१ ॥
तुष्टिः पुष्टिस्तथा शांतिर्लज्जाधिदेवता हि सा ॥ वैकुण्ठे सामहालक्ष्मीर्गोलोके राधिका सती ॥ ९२ ॥ मर्त्ये लक्ष्मीश्च क्षीरोदे दक्ष
कन्या सती च सा ॥ सा दुर्गामेन का कन्या दैन्यदुर्गतिना शिनी ॥ ९३ ॥ स्वर्गलक्ष्मीश्च दुर्गा सा शक्रादीनां गृहे गृहे ॥ सा वा
णी सा च सा वित्री विद्याधिष्ठातृदेवता ॥ ९४ ॥ बन्धौ सा दाहिका शक्तिः प्रभा शक्तिश्च भास्करे ॥ शोभा शक्तिः पूर्णचंद्रे जले
शक्तिश्च शीतता ॥ ९५ ॥ सस्य प्रसूता शक्तिश्च धारणा च धरा सुसा ॥ ब्राह्मण्यशक्तिर्विप्रेषु देवशक्तिः सुरेषु सा ॥ ९६ ॥ तप
स्विनांतपस्या सा गृहिणां गृहदेवता ॥ मुक्तिशक्तिश्च मुक्तानां माशासां सारिकस्य सा ॥ ९७ ॥ मद्रक्तानां भक्तिशक्तिर्मयि भ
क्तिप्रदा सदा ॥ नृपाणां राज्यलक्ष्मीश्च वणिजां लभ्यरूपिणी ९८ सत्सु सद्बुद्धिरूपा सामेधा शक्तिस्वरूपिणी ॥ व्याख्याश
क्तिः श्रुतौ शास्त्रे दातृशक्तिश्च दातृषु ॥ ९९ ॥ क्षत्रादीनां विप्रभक्तिः पतिभक्तिः सतीषु च ॥ एवंपाच यथा शक्तिर्मया दत्ता शि
वाय सा ॥ १०० ॥ एवमेकयितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ प्रश्नं करोषि यद्यन्मांतत्सर्वं कथयामिते ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्री
ब्रह्मवैवर्ते म० श्रीकृष्णज० भगवन्नंदसंवादे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ श्रीनंद उवाच ॥ ॥ येषां च दर्शने पुण्यं पापं च
यस्य दर्शने ॥ तत्सर्वं वद सर्वं श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सुब्राह्मणानां तीर्थानां वैष्णवानां च दर्शने ॥

अ० ७६

॥३७॥

देवताप्रतिमादर्शीर्ताथेस्त्रायीभवेन्नरः ॥ २ ॥ सूर्यस्यदर्शनेभक्त्यासतीनांदर्शनेतथा ॥ संन्यासिनांयतीनांचतथैवब्रह्मचारि
 णाम् ॥ ३ ॥ भक्त्यागवांचवन्हीनांगुरूणांचविशेषतः ॥ गजेंद्राणांचसिंहानांश्वेताश्वानांतथैवच ॥ ४ ॥ शुकानांचपिकानां
 चखंजनानांतथैवच ॥ हंसानांचमयूराणांचाषाणांशंखपक्षिणाम् ॥ ५ ॥ वत्सप्रयुक्तधेनूनामश्वत्थानांतथैवच ॥ पतिपु
 त्रवतीनांचनराणांतीर्थयायिनाम् ॥ ६ ॥ प्रदीपानांसुवर्णानांमणीनांचविशेषतः ॥ मुक्तानांहीरकाणांचमाणिक्यानांमहा
 शय ॥ ७ ॥ तुलसीशुकपुष्पाणांदर्शनंपापनाशनम् ॥ फलानिशुकुधान्यानिघृतंदधिमधूनिच ॥ ८ ॥ पूर्णकुंभंचलाजांश्वरा
 जेंद्रदर्पणंजलम् ॥ मालांचशुकपुष्पाणांदृष्ट्वापुण्यंलभेन्नरः ॥ ९ ॥ गोरोचनंचकर्पूरंरजतंचसरोवरम् ॥ पुष्पोद्यानंपुष्पि
 तंचदृष्ट्वापुण्यंलभेन्नरः ॥ १० ॥ शुकपक्षस्यचंद्रंचपीयूषंचंदनंतथा ॥ कस्तूरींकुंकुमंदृष्ट्वानंदपुण्यंलभेन्नरः ॥ ११ ॥ पताकामक्ष
 यवटतरुंदेवोत्थितंशुभम् ॥ देवालयंदेवखातंदृष्ट्वापुण्यंलभेन्नरः ॥ १२ ॥ देवाश्रितंदेवघटंसुगंधिपवनंतथा ॥ शंखंचदुंदुभिं
 दृष्ट्वासद्यःपुण्यंलभेन्नरः ॥ १३ ॥ सूक्तिंप्रवालंरजतंस्फाटिकंकुशमूलकं ॥ गंगामृदंकुशंताम्रंदृष्ट्वापुण्यं ॥ १४ ॥ पुराणपु
 स्तकंशुद्धंसबीजंविष्णुयंत्रकम् ॥ स्निग्धदुर्वाक्षतंरत्नंदृष्ट्वापु ॥ १५ ॥ तपस्विनांसिद्धमंत्रंसमुद्रंकृष्णसारकम् ॥ यज्ञंमहो
 त्सवंदृष्ट्वासपुण्यंलभेन्नरः ॥ १६ ॥ गोमूत्रंगोमयंदुग्धंगोधूलिंगोष्ठगोष्पदम् ॥ पक्षसस्यान्वितंक्षेत्रंदृष्ट्वापुण्यंलभेत्ध्रुवम्
 ॥ १७ ॥ रुचिरांपद्मिनींश्यामान्यग्रोधपरिमंडलाम् ॥ सुवेषकांसुवसनांदिव्यभूषणभूषिताम् ॥ १८ ॥ वेश्यांक्षेमकरींगंधसु
 दुर्वाक्षततंडुलम् ॥ सिद्धान्नंपरमान्नंचदृष्ट्वापुण्यंलभेन्नरः ॥ १९ ॥ कार्तिकीपूर्णिमायांचराधिकाप्रतिमांशुभाम् ॥ संपूज्य
 दृष्ट्वानत्वाचकरोतिजन्मखंडनम् ॥ २० ॥ हिंगुलायांतथाष्टम्यामिषेमासिसितेशुभे ॥ श्रीदुर्गाप्रतिमांदृष्ट्वाकरोतिजन्मखंड

कृ.ज.उ.
॥ ३८ ॥

नं ॥ २१ ॥ शिवरात्रौ च काश्यां च विश्वनाथस्य दर्शनं ॥ कृत्वा उपवासं पूजां च करोति जन्मखंडनं ॥ २२ ॥ जन्माष्टमीदिने भक्तो ह
ष्टामां बिंदुमाधवम् ॥ प्रणम्य पूजां कृत्वा च करोति जन्मखंडनं ॥ २३ ॥ पौषे मासि शुक्लरात्रौ यत्र यत्र स्थले नरः ॥ प्रतिमां ह
ष्टापद्मायाः करोति जन्म ॥ २४ ॥ सप्तजन्म भवेत्तस्य पुत्रः पौत्रो धनेश्वरः ॥ उपोष्यैकादशीं स्नात्वा प्रभाते द्वादशीदिने ॥ हृष्ट्वा
काश्यामन्नपूर्णं करोति ॥ २५ ॥ उपोष्य पुष्करे स्नात्वा किंवा बदरिकाश्रमे ॥ संपूज्य हृष्ट्वा मामेकं करोति ॥ २६ ॥ दत्त्वा वि
ष्णुपदे पिंडं विष्णुं यश्च पूजयेत् ॥ पितृणां स्वात्मनश्चैव करो ॥ २७ ॥ सिद्धिं कृत्वा च बदरीं भुंक्ते बदरिकाश्रमे ॥ हृष्ट्वा मत्प्रतिमानं
दकरोति ॥ २८ ॥ दोलायमानं गोविंदं पुण्ये वृंदावने च माम् ॥ हृष्ट्वा संपूज्य नत्वा च करोति जन्म ॥ २९ ॥ भाद्रे हृष्ट्वा च
मंचस्थं मामेव मधुसूदनं ॥ संपूज्य नत्वा भक्तश्च करोति ॥ ३० ॥ रथस्थं च जगन्नाथं यो द्रक्ष्यति कलौ नरः ॥ संपूज्य नत्वा भक्त्या च
करोति ॥ ३१ ॥ उत्तरायणसंक्रांत्यां प्रयागे स्नानमाचरेत् ॥ संपूज्य नत्वा मामेव करोति ॥ ३२ ॥ कार्तिकीपौर्णिमायां च ह
ष्टामत्प्रतिमां शुभाम् ॥ उपोष्य कृत्वा पूजां च करोति ॥ ३३ ॥ चंद्रभागासमीपे च माघ्यां च मानमेत्सुधीः ॥ राधया सह मां ह
ष्टा करोति ॥ ३४ ॥ रामेश्वरं सेतुबंधे आषाढी पूर्णिमादिने ॥ उपोष्य हृष्ट्वा संपूज्य करोति ॥ ३५ ॥ स्वर्गविद्याधरी रात्रौ नृत्यं
ति च मुहुर्मुहुः ॥ प्रणामं कर्तुं मीशं तं समायाति विभीषणः ॥ ३६ ॥ गायंति किन्नरा रात्रौ गंधर्वाश्च मनोहरम् ॥ प्रणामं कर्तुं
मीशं तं समायाति च माधवः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा साक्षाद् संतं च सर्वेशं चंद्रशेखरम् ॥ जीवन्मुक्तो भवेदंते प्रयाति हरि मंदिरम् ॥
॥ ३८ ॥ दीननाथं दिनकरं कोणार्कं चोत्तरायणे ॥ उपोष्य हृष्ट्वा संपूज्य करोति जन्मनः क्षयम् ॥ ३९ ॥ कृधिकोष्ठे सुवसने क
लविंकेव सुंधरे ॥ विरुपंदके राजकोष्ठे नंदके पष्पभद्रके ॥ ४० ॥ पार्वतीप्रतिमां हृष्ट्वा कार्तिकेयं गणेश्वरम् ॥ नंदिनं शंकरं हृष्ट्वा

अ० ७६

॥ ३८ ॥

करोतिजन्मनःफलम् ॥ ४१ ॥ उपोष्यप्रतिसंपूज्यदृष्ट्वास्तुत्वाचतौनतः ॥ पारणंचदधिप्राश्यकरोतिजन्मनःफलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ पुष्पोद्यानंचशंकुंचसेतुंखातंसरोवरम् ॥ विप्रसंस्थापनंकृत्वाकरोतिजन्मनःफलं ॥ ४३ ॥ नचवेदाःपुराणानि
 ब्रह्मसंस्थापनंफलम् ॥ जानंतिसंतोमुनयःसुराविप्रादयःपितः ॥ ४४ ॥ गण्यंतेपांसवोभूमौगण्यंतेवृष्टिर्विंदवः ॥ नगण्यते
 विधात्रापिविप्रसंस्थापनेफलम् ॥ ४५ ॥ कृत्वोपजीवंविप्रस्यजीवन्मुक्तोभवेन्नरः ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिपरेमुक्तिचतु
 ष्यम् ॥ ४६ ॥ मदास्यभक्तिसलभेद्वैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ नहिपातोभवेत्तस्ययथामेपरमात्मनः ॥ ४७ ॥ कुमारीमष्टवर्षीयां
 सुविप्रायददातियः ॥ संपूज्यसर्वाभरणांदुर्गादानफलंलभेत् ॥ ४८ ॥ सर्वस्वर्ग्यसमालोक्यब्रह्मलोकेषुपूजितः ॥ लभते
 ममदास्यंचवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ ४९ ॥ विवाहदर्शनेकोटिस्वर्णदानफलंलभेत् ॥ अंतेस्वर्गेप्रयात्येवमिहैवनिश्चलांश्रियं ॥
 ॥ ५० ॥ यःसुविप्रमनाथंचदरिद्रंचसुपंडितम् ॥ दृष्ट्वाकुर्यात्तद्विवाहंसमोक्षंलभतेध्रुवम् ॥ ५१ ॥ यच्छत्रपादुकादानंशाल
 ग्रामस्ययोषितः ॥ करोतिभक्त्यापुण्याहेपृथ्वीदानफलंलभेत् ॥ ५२ ॥ गजदानेचतल्लोममानवर्षश्रुतौश्रुतम् ॥ चतुर्गुणं
 गजेंद्रेचमोदतेमममंदिरे ॥ ५३ ॥ गजार्द्धश्वेततुरगेतदूर्ध्वचेतरेपितः ॥ गजतुल्यंकृष्णगवांदानेचतत्फलंलभेत् ॥ ५४ ॥ त
 तुल्यंधेनुदानेचअर्द्धसामान्यगोस्तथा ॥ लभेद्वत्सप्रसूतानांदानेदानेफलंभुवः ५५ भूमिदानेरेणुमानवर्षस्थानंचमत्पदे ॥
 ज्ञानदानेमहत्पुण्यंवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ ५६ ॥ श्रियंलभेत्स्वर्णदानेराजत्वंरजतेनच ॥ अन्नदानेफलंनाहंकथंजानातिवै
 श्रुतम् ॥ ५७ ॥ लभतेसर्वदानस्यफलंब्राह्मणभोजने ॥ अन्नदानात्परंदानंनभूतंनभविष्यति ॥ ५८ ॥ नात्रपात्रपरीक्षा
 सानकालनियमःकचित् ॥ अन्नदानेशुभंपुण्यंदातुःपात्रंत्वपातकी ॥ ५९ ॥ अन्नदानंचधन्यंस्याद्भूमौवैकुण्ठहेतुकम् ॥ व

क.ज.उ.
॥ ३९ ॥

संददातिविप्रायदरिद्रायकुटुंबिने ॥ ६० ॥ वस्त्रसूत्रमानवर्षवैकुण्ठेमोदतेचिरम् ॥ सुरम्येचंद्रलोकेचवारुणेचतथैवच ॥ ६१ ॥
कृत्वालोहप्रदीपंचस्वर्णवर्तिसमन्वितम् ॥ दत्त्वाघृतप्रदीपंचहरयेपरमात्मने ॥ ६२ ॥ अंधकारंचनगृहंमहद्भूतंयमंतथा ॥
नहिपश्यतिदाताचप्रयातिमममंदिरम् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणायचदत्त्वैवनयातियमयातनाम् ॥ दिव्यवर्षसहस्रंचमोदतेशक्रमं
दिरे ॥ ६४ ॥ आसनंलभतेस्वर्गेवस्तुमानानुरूपतः ॥ फलदानफलंस्वर्गलभतेनात्रसंशयः ॥ ६५ ॥ सामान्यशय्यादाने
नस्वर्गवर्षशतंव्रजेत् ॥ चतुर्गुणंप्रकृष्टानांगुणलक्षंविलक्षणे ॥ ६६ ॥ अनाथायसुविप्राययदिगेहंप्रदीयते ॥ अत्रैवमान
वर्षचशक्रलोकेमहीयते ॥ ६७ ॥ दृष्ट्वाबुभुक्षितंविप्रमन्नंतस्मैप्रदीयते ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिपुत्रपौत्रविवर्द्धिनीम् ॥ व्रज
नाथव्रजंगत्वाव्रजभूमौव्रजाधुना ॥ ६८ ॥ व्रजभोजयविप्रांश्चव्रजसर्वव्रजेव्रजे ॥ गोकुलेगोकुलेवत्सवत्सवत्सनिराकुले
॥ ६९ ॥ व्याकुलानांगोकुलानांसंकुलेचव्रजेव्रजे ॥ एतत्तेकथितंनंदसानंदंपुण्यवर्द्धनम् ॥ ७० ॥ सुस्वप्नदर्शनंपुण्यंयदि
नीचंनवक्तिच ॥ काश्यपंदुर्भगंनीचंशत्रुमज्ञानिनंस्त्रियम् ॥ ७१ ॥ त्यक्त्वारात्रिंचदिवसेवक्तिविप्रंसुपंडितम् ॥ देवालयेच
देवंवाप्यश्वत्थतुलसीवटम् ॥ ७२ ॥ उक्त्वातद्विगुणंपुण्यमप्रकाश्यंचतुर्गुणं ॥ सुस्वप्नदर्शनेप्राज्ञोगंगास्नानफलंलभेत् ॥
॥ ७३ ॥ अर्थवित्तंचभार्याचभूमिंपुत्रंलभेच्चसः ॥ मोक्षंचपरमैश्वर्यंलभतेसर्ववांच्छितम् ॥ ७४ ॥ इत्येवंकथितंतातकिंभू
यःश्रोतुमिच्छसि ॥ ७५ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्म०श्रीकृष्ण०षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ नंदउवाच ॥ ॥ केनस्वप्ने
नकिंपुण्यंकेनमोक्षोभवेत्सुखम् ॥ कोपिकोपिचसुस्वप्नस्तत्सर्वंकथयप्रभो ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ वेदेषु
सामवेदश्चप्रशस्तःसर्वकर्मसु ॥ तथैवकाण्वशाखायांपुण्यकांडेमनोहरे ॥ २ ॥ सव्यक्तोयश्चदुःस्वप्नःशश्वत्पुण्यफलप्रदः ॥

अ० ७७

॥ ३९ ॥

तत्सर्वनिखिलं तात कथयामि निशामय ॥३॥ स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि बहु पुण्यफलप्रदम् ॥ स्वप्नाध्यायं नरः श्रुत्वा गंगा स्ना-
 नफलं लभेत् ॥ ४ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे यामे संवत्सरफलप्रदः ॥ द्वितीये चाष्टमिर्मासैस्त्रिभिर्मासैस्तृतीयके ॥ ५ ॥ चतुर्थे चार्द्धमा-
 से न स्वप्नः स्वात्मफलप्रदः ॥ दशाहेफलदः स्वप्नोऽप्यरुणोदयदर्शने ॥ ६ ॥ प्रातः स्वप्नश्च फलदस्तत्क्षणं यदि बोधितः ॥ दिने मन-
 सियद्वष्टं तत्सर्वं चलभेत् ध्रुवम् ॥ ७ ॥ चिंता व्याधिसमायुक्तो नरः स्वप्नं च पश्यति ॥ तत्सर्वं निष्फलं तात प्रयात्येव न संशयः ॥
 ॥ ८ ॥ जडो मूत्रपुरीषेण पीडितश्च भयाकुलः ॥ दिगंबरमुक्तकेशो न लभेत् स्वप्नं जंफलम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा स्वप्नं च निद्रालुर्यदि नि-
 द्रां प्रयाति च ॥ विमूढो वक्ति चेद्रात्रौ न लभेत् स्वप्नं जंफलम् ॥ १० ॥ उक्त्वा काश्यपगोत्रं च विपत्तिं लभते ध्रुवं ॥ दुर्गते दुर्गतिं
 याति नीचे व्याधिं प्रयाति च ॥ ११ ॥ शत्रौ भयं चलभते मूर्खं च कलहं लभेत् ॥ कामिन्यां धनहानिः स्याद्रात्रौ चोरभयं भवेत् ॥ १२ ॥
 निद्रायां लभते शोकं पण्डिते वा च्छितं फलं ॥ न प्रकाश्यश्च स्वप्नः पण्डितैः काश्यपे व्रज १३ गवां च कुंजराणां च हयानां च व्रजेश्व-
 रः ॥ प्रासादानां च शैलानां वृक्षाणां च तथैव च ॥ १४ ॥ आरोहणं च धनदं भोजनं रोदनं तथा ॥ प्रतिगृह्य तथा वीणां सस्याढ्यां भू-
 मिमालभेत् ॥ १५ ॥ शस्त्रास्त्रेण यदा विद्वो व्रणेन कृमिणा तथा ॥ विषयारुधिरेणैव स युक्तोऽप्यर्थवान् भवेत् ॥ १६ ॥ स्वप्नेऽप्य-
 गम्या गमनो भार्या लाभं करोति यः ॥ मूत्रसिक्तः पिवेच्छुक्रं नरकं च विशत्यपि ॥ १७ ॥ नगरं प्रविशेद्रक्तं समुद्रं वा सुधां पिवे-
 त् ॥ शुभवार्ता मवाप्नोति विपुलं चार्थमालभेत् ॥ १८ ॥ गजं नृपं सुवर्णं च वृषभं धेनुमेव च ॥ दीपमन्नं फलं पुष्पं कन्यां छत्रं
 थं ध्वजम् ॥ १९ ॥ कुटुंबं लभते दृष्ट्वा कीर्तिं च विपुलां श्रियम् ॥ पूर्णं कुंभं द्विजं बह्निं पुष्पतांबूलमंदिरम् ॥ २० ॥ शुक्लधान्यं न-
 टं वेश्यां दृष्ट्वा श्रियमवाप्नुयात् ॥ गोक्षीरं च घृतं दृष्ट्वा चार्थं पुण्यधनं लभेत् ॥ २१ ॥ पायसं पद्मपत्रे च दधि दुग्धं घृतं मधु ॥ मिष्टा-

क.ज.उ.
॥ ४० ॥

नस्वस्तिकंभुंक्त्वाध्रुवंराजाभविष्यति ॥ २२ ॥ पक्षिणांमानुषाणांचभुंकेमांसंनरोयदि ॥ बह्वर्थशुभवार्तांचलभतेवां
छितंफलम् ॥ २३ ॥ छत्रंवापादुकांवापिलब्ध्वाधान्यंचगच्छति ॥ असिंचनिर्मलंतीक्ष्णंतत्तथैवभविष्यति ॥ २४ ॥ हेल
यासंतरेद्योहिसप्रधानोभविष्यति ॥ दृष्ट्वाचफलितंवृक्षंधनमाप्नोतिनिश्चितम् ॥ २५ ॥ सर्पेणभक्षितोयोहिअर्थलाभश्चतद्र
वेत् ॥ स्वप्नेसूर्यविधुंदृष्ट्वामुच्यतेव्याधिबंधनात् ॥ २६ ॥ वडवांकुक्कुटीदृष्ट्वाक्रौंचीभार्यालभेत्ध्रुवम् ॥ स्वप्नेयोनिगडैर्बद्धः
प्रतिष्ठांपुत्रमालभेत् ॥ २७ ॥ दध्यन्नंपायसंभुंकेपद्मपत्रेनदीतटे ॥ विशीर्णपद्मपात्रेचसोपिराजाभविष्यति ॥ २८ ॥ ज
लौकसंवृश्चिकंचसर्पंचयदिपश्यति ॥ धनंपुत्रंचविजयंप्रतिष्ठांवालभेदिति ॥ २९ ॥ शृंगिभिर्दंष्ट्रिभिःकोलैर्वानरैःपीडितो
यदि ॥ निश्चितंचभवेद्राजाधनंचविपुलंलभेत् ॥ ३० ॥ मत्स्यंमांसंमौक्तिकंचशंखंचंदनहीरकम् ॥ यस्तुपश्यतिस्वप्नांते
विपुलंधनमालभेत् ॥ ३१ ॥ सुतंचरुधिरंस्वर्णंभुक्त्वाविष्ठांधनंलभेत् ॥ प्रतिमांशिवलिंगंचलभेत्दृष्ट्वाजयंधनम् ॥ ३२ ॥
फलितंपुष्पितंबिल्वमास्रंदृष्ट्वालभेद्धनम् ॥ दृष्ट्वाचज्वलदग्निंचधनंचुत्थिश्चियंलभेत् ॥ ३३ ॥ आमलकंधात्रीफलमुत्पलं
चधनागमम् ॥ देवताश्चद्विजागावःपितरोलिंगिनस्तथा ॥ ३४ ॥ यद्ददातिमिथःस्वप्नेतत्तथैवभविष्यति ॥ शुक्रांबरधरानार्यः
शुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ ३५ ॥ समाश्लिष्यंतियंस्वप्नेतस्यश्रीःसर्वतःसुखम् ॥ पीतांबरधरांनारींपीतमाल्यानुलेपनाम् ॥
॥ ३६ ॥ अवगूहतियःस्वप्नेकल्याणंतस्यजायते ॥ सर्वाणिशुक्लानिप्रशंसितानिभस्मास्थिकार्पासविवर्जितानि ॥ सर्वाणि
कृष्णान्यतिनिंदितानिगोहस्तिवाजिद्विजदेववर्ज्यम् ॥ ३७ ॥ दिव्यास्त्रीसस्मिताविप्रारत्नभूषणभूषिता ॥ यस्यमंदिरमा
यातिसप्रियंलभतेध्रुवम् ॥ ३८ ॥ स्वप्नेचब्राह्मणोदेवोब्राह्मणीदेवकन्यका ॥ ब्राह्मणोब्राह्मणीवापिसंतुष्टासस्मितासती

अ० ७७

॥ ४० ॥

॥ ३९ ॥ फलं ददाति यस्मै च तस्य पुत्रो भविष्यति ॥ यस्वप्ने ब्राह्मणानंदं कुर्वति च शुभाशिषम् ॥ ४० ॥ यद्वदंति भवेत्तस्य तस्यैश्वर्यं भवेत् ध्रुवम् ॥ परितुष्टो द्विजश्रेष्ठश्चायाति यस्य मंदिरम् ॥ ४१ ॥ नारायणः शिवो ब्रह्मा प्रविशेत्तु तदा श्रमम् ॥ संपत्तिस्तस्य भवति यशश्च विपुलं शुभम् ॥ ४२ ॥ पदे पदे सुखं तस्य समानं गौरवं लभेत् ॥ अकस्मादपि स्वप्ने तु लभते सुरभिं यदि ॥ ४३ ॥ भूमिलाभो भवेत्तस्य भार्या चापि पतिव्रता ॥ करेण कृत्वा हस्तीयं मस्तके स्थापयेद्यदि ॥ ४४ ॥ राजलाभो भवेत्तस्य निश्चितं च श्रुतौ मतम् ॥ स्वप्ने तु ब्राह्मणस्तुष्टः समाश्लिष्यति यं व्रज ॥ ४५ ॥ तीर्थस्त्रायी भवेत्सोऽपि निश्चितं च श्रिया न्वितः ॥ स्वप्ने ददाति पुष्पं च यस्मै पुण्यवते द्विजः ॥ ४६ ॥ जययुक्तो भवेत्सोऽपि यशस्वी च धनी सुखी ॥ स्वप्ने दृष्ट्वा च तीर्थानि सौधरत्नगृहाणि च ॥ ४७ ॥ जययुक्तश्च धनवान् तीर्थस्त्रायी भवेन्नरः ॥ स्वप्ने तु पूर्णं कलशं कश्चित्कस्मै ददाति च ॥ ४८ ॥ पुत्रलाभो भवेत्तस्य संपत्तिं वा समालभेत् ॥ हस्ते कृत्वा तु कुडवमाढकं वारसुंदरी ॥ ४९ ॥ यस्य मंदिरमायाति स लक्ष्मीं लभते ध्रुवम् ॥ दिव्यास्त्री यद्गृहं गत्वा पुरीषं विसृजे द्विज ॥ ५० ॥ अर्थलाभो भवेत्तस्य दारिद्र्यं च प्रयाति च ॥ यस्य गेहं समायाति ब्राह्मणो भार्यया सह ॥ ५१ ॥ पार्वत्या सह शंभुर्वालक्ष्म्या नारायणोऽथ वा ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि स्वप्ने तस्मै प्रदीयते ॥ ५२ ॥ धान्यं पुष्पांजलिं वा पितस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ मुक्ताहारं पुष्पमाल्यं च दनं चलभे द्वज ॥ ५३ ॥ स्वप्ने ददाति विप्रश्च तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ गोरोचनं पताकां वा हरिद्रामिक्षुदंडकम् ॥ ५४ ॥ सिद्धान्नं चलभेत्स्वप्ने तस्य श्रीः सर्वतो मुखी ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि ददाति यस्य मस्तके ॥ ५५ ॥ छत्रं वा शुक्लधान्यं वा स च राजा भविष्यति ॥ स्वप्ने रथस्थः पुरुषः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ ५६ ॥ तत्र स्थो दधिभुंक्ते च पायसं वानृपो भवेत् ॥ स्वप्ने ददाति विप्रश्च ब्राह्मणी च सुधां दधि ॥ ५७ ॥ प्रशस्तपात्रं यस्मै वा सोऽपि राजा भवेत् ध्रुवा ॥

कृ.ज.उ.
॥ ४१ ॥

कुमारीचाष्टवर्षीयारत्नभूषणभूषिता ॥ ५८ ॥ यस्यतष्ठाभवेत्स्वप्नेसभवेत्कविपंडितः ॥ ददातिपुस्तकंस्वप्नेयस्मैपुण्यव
तेचसा ५९ सभवेद्विष्वविख्यातःकवीद्रःपंडितेश्वरः ॥ यंपाठयतिस्वप्नेवामातेवचसुतंयथा ६० सरस्वतीसुतःसोपितत्परो
नास्तिपंडितः ॥ ब्राह्मणःपाठयेद्यंचपितेवयत्नपूर्वकम् ॥ ६१ ॥ ददातिपुस्तकंप्रीत्यासचतत्सदृशोभवेत् ॥ प्राप्नोतिपुस्तकं
स्वप्नेपथिवायत्रतत्रवा ६२ सपंडितोयशस्वीचविख्यातश्चमहीतले ॥ स्वप्नेयतोमहामंत्रंविप्रोविप्रेददातिचेत् ६३ सभवेत्पु
रुषःप्राज्ञोधनवान्गुणवान्सुधीः ॥ स्वप्नेददातिविप्रंवाप्रतिमांवाशिलामयीम् ॥ ६४ ॥ यस्मैददातिविप्रश्चमंत्रसिद्धिश्चतद्र
वेत् ॥ विप्रोविप्रसमूहंचदृष्ट्वानत्वाशिषंलभेत् ॥ ६५ ॥ राजेंद्रःसभवेद्वापिकिंवाचकविपंडितः ॥ शुक्लधान्ययुतांभूमिंयस्मैवि
प्रःसमुत्सृजेत् ॥ ६६ ॥ स्वप्नेपिपरितुष्टश्चसभवेत्पृथिवीपतिः ॥ स्वप्नेविप्रोरथेकृत्वानानास्वर्गं प्रदर्शयेत् ॥ ६७ ॥ चिरंजीवी
भवेदायुर्धनवृद्धिर्भवेत्ध्रुवम् ॥ विप्रायविप्रःसंतुष्टोयस्मैकन्यांददातिच ॥ ६८ ॥ स्वप्नेचसभवेन्नित्यंधनाढ्योभूपतिःस्वयं ॥
स्वप्नेसरोवरंदृष्ट्वासमुद्रंवानदींनदम् ॥ ६९ ॥ शुक्लाहिंशुक्लशैलंचदृष्ट्वाश्रियमवाप्नुयात् ॥ यंपश्यंतिमृतंस्वप्नेसभवेच्चिरजीव
नः ॥ ७० ॥ अरोगीरोगिणंदुःखीसुखिनंचध्रुवंभवेत् ॥ दिव्यास्त्रीयंप्रवदतिममस्वामीभवानिति ॥ ७१ ॥ स्वप्नेदृष्ट्वाचजा
गर्तिसचराजाभवेद्दृढम् ॥ स्वप्नेवाकालिकांदृष्ट्वालब्ध्वास्फटिकमालिकाम् ॥ ७२ ॥ इंद्रचापंशक्रवज्रंसप्रतिष्ठांलभेत्ध्रुवं ॥
स्वप्नेवदतिपंविप्रोममदासोभवेतिच ॥ ७३ ॥ हरिदास्यंचमद्रक्तिंसलब्ध्वावैष्णवोभवेत् ॥ स्वप्नेविप्रोहरिःशुंभुर्ब्राह्मणकिम
लाशिवा ॥ ७४ ॥ शुक्लास्त्रीदेवमातावाजान्हवीवासरस्वती ॥ गोपालिकावेषधारीबालिकाराधिकामम ॥ ७५ ॥ बालश्चबाल
गोपालःस्वप्नाविद्भिःप्रकाशितः ॥ एतत्तेकथितोनंदसुस्वप्नःपुण्यहेतुकः ॥ ७६ ॥ श्रोतुमिच्छसिकिंवात्वांकिंभूयःकथयामि

अ० ७७

॥ ४१ ॥

ते ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते • श्रीकृष्णज • सुखप्रदर्शननामसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ नंदउवाच ॥ ॥
 श्रीकृष्णजगतां नाथ सुखप्रश्नश्रुतो मया ॥ वेदसारो नीतिसारो लौकिको वैदिकस्तथा ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि पापं येषां च
 दर्शनम् ॥ यस्मिन् कर्मणि वा वत्स तन्मां कथितुमर्हसि ॥ २ ॥ वचनं वेदशास्त्रोक्तं तथा वेदानुयायिनः ॥ श्रोतुमिच्छंति संतप्ता
 लोकास्त्वन्मुखतः स्तथा ॥ ३ ॥ वेदानां जनकस्त्वं च वैदिकानां सतामपि ॥ ब्रह्मादीनां सुराणां च मुनीनां जगतामपि ॥ ४ ॥ श्रु
 तं यत्स्वन्मुखां भोजात्प्रमाणं वचनामृतम् ॥ तेन देहो भिषिक्तो मेव त्स विच्छेददाहनः ॥ ५ ॥ स्वप्ने यच्च रणां भोजं सर्वकामफ
 लप्रदम् ॥ ब्रह्मादयो न पश्यंति तदग्रदृष्टिगोचरम् ॥ ६ ॥ अतः परं तत्पदाब्जं कपश्यामि च पातकी ॥ विष्णुमूत्रधारी देहो मे नि
 बद्धश्च स्वकर्मणा ॥ ७ ॥ ईदृशं च दिनं वत्स कदा मम भविष्यति ॥ त्वया ब्रह्मादिनाथेन संवादो मम पापिनः ॥ ८ ॥ कृपां कुरु कृ
 पानाथ मम दोषं क्षमस्व च ॥ वत्स बुद्ध्या च दुर्नीतं यत्कृतं च महेश्वर ॥ ९ ॥ ब्रह्मेश शेषमुनयो ध्यायंते त्वत्पदांघ्रिजं ॥ सरस्वती
 श्रुतिर्यस्य स्तवने जडतां विजेत् ॥ १० ॥ इत्येव मुक्त्वानंदश्च निरानंदः शुचाकुलः ॥ मूर्च्छामापरुदित्वा च पुत्रविच्छेदविह्वलः
 ॥ ११ ॥ संत्रस्तो भगवान्कृष्णो बोधयामास यत्नतः ॥ परमाध्यात्मिकं ज्ञानं ददौ तस्मै जगत्पतिः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ ॥ हे नंद जनक श्रेष्ठ सर्वश्रेष्ठ व्रजेश्वर ॥ चेतनं कुरु कल्याण ज्ञानं च परमं शृणु ॥ १३ ॥ परमाध्यात्मिकं ज्ञानं ज्ञानिनां च सु
 दुर्लभं ॥ वेदशास्त्रे गोपनीयं तुभ्यमेव ददाम्यहम् ॥ १४ ॥ निबोध श्रूयतां नंद सानंदः सुसमाहितः ॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिय
 दभ्यासान्न जायते ॥ १५ ॥ स्थिरो भव महाराज व्रजनाथ व्रजं व्रज ॥ ज्ञानं लब्ध्वासदानंदः शोकमोहविवर्जितः ॥ १६ ॥ जल
 बुद्बुदवत्सर्वसंसारं सचराचरम् ॥ प्रभाते स्वप्नवन्मिथ्या मोहकारणमेव च ॥ १७ ॥ मिथ्या कृत्रिमनिर्माणहेतुश्च पांचभौतिकः ॥

कृ.ज.उ.
॥ ४२ ॥

माययासत्यबुद्ध्याचप्रतीतिंजायतेनरः ॥ १८ ॥ कामक्रोधलोभमोहैर्वेष्टितःसर्वकर्मसु ॥ माययामोहितःशश्वत्ज्ञानहीनश्च
दुर्बलः ॥ १९ ॥ निद्रातंद्राक्षुत्पिपासाक्षमाश्रद्धादयादिभिः ॥ लज्जाशांतिर्धृतिःपुष्टिस्तुष्टिश्चाभिश्चवेष्टितः ॥ २० ॥ मनोबुद्धिचे-
तनाभिःप्राणज्ञानात्मभिःसह ॥ संसक्तःसर्वदेवैश्चयथावृक्षश्चवायसैः ॥ २१ ॥ अहमात्माचसर्वेशःसर्वज्ञानात्मकःस्मृतः ॥
मनोब्रह्माचप्रकृतिर्बुद्धिरूपासनातनी ॥ २२ ॥ प्राणाविष्णुश्चेतनासापद्मातुचाधिदेवता ॥ मयिस्थितेस्थिताःसर्वगता-
स्तेपिगतेमयि ॥ २३ ॥ अस्माभिश्चविनादेहःसद्यःपततिनिश्चितम् ॥ पांचभूतोविलीनश्चपंचभूतेषुतत्क्षणम् ॥ २४ ॥ ना-
मसंकेतरूपंचनिष्फलंमोहकारणम् ॥ शोकश्चाज्ञानिनांतातज्ञानिनांनास्तिकिंचन ॥ २५ ॥ निद्रादयःशक्तयश्चताः
सर्वाःप्रकृतेःकलाः ॥ लोभादयोत्यधर्माशास्तथाहंकारपंचमः ॥ २६ ॥ तेब्रह्मविष्णुरुद्रांशागुणाःसत्त्वादयस्त्रयः ॥ ज्ञा-
नात्मकःशिवोज्योतिरहमात्माचनिर्गुणः ॥ २७ ॥ यदाविशामिप्रकृतौतदाहंसगुणःस्मृतः ॥ सगुणाविषयाविष्णुब्रह्म
रुद्रादयस्तथा ॥ २८ ॥ धर्मोमदंशोविषयीशेषःसूर्यःकलानिधिः ॥ एवंसर्वमत्कलांशामुनिमन्वादयःसुराः ॥ २९ ॥ सर्व-
देहेप्रविष्टोहंनलिप्तःसर्वकर्मसु ॥ जीवन्मुक्तश्चमद्भक्तोजन्ममृत्युजराहरः ॥ ३० ॥ सर्वसिद्धेश्वरःश्रीमान्कीर्तिमान्पंडितः
कविः ॥ चतुस्त्रिंशद्विधःसिद्धःसर्वकर्मोपहारकः ॥ ३१ ॥ तमुपैमिस्वयंसिद्धंभक्तस्त्वन्यन्नवांच्छति ॥ द्वाविंशतिविधंसिद्धं
सिद्धसाधनकारणम् ॥ ३२ ॥ मन्मुखाच्छ्रुयतांनंदसिद्धमंत्रंगृहाणच ॥ अणिमालघिमाप्राप्तिःप्राकाश्यंमहिमातथा ३३
ईशित्वंचवशित्वंचतथाकामावशायिता ॥ दूरश्रवणमेवेतिपरकायाप्रवेशनम् ॥ ३४ ॥ मनोयायित्वमेवेतिसर्वज्ञत्वमभीप्सि-
तम् ॥ वन्हिस्तंभंजलस्तंभंचिरंजीवित्वमेवच ॥ ३५ ॥ कायव्यूहंचवाक्सिद्धिमृतानयनमीप्सितम् ॥ सृष्टीनांकरणंचैव

अ० ७८

॥ ४२ ॥

प्राणाकर्षणमेवच ॥३६॥ ओंसर्वेश्वरेश्वरायसर्वविघ्नविनाशिनेमधुसूदनायस्वाहेति ॥ अयंमंत्रोमहागूढःसर्वेषांकल्पपाद
 पः ॥ सामवेदेचकथितःसिद्धानांसर्वसिद्धिदः ॥ ३७॥ अनेनयोगिनःसिद्धामुनीन्द्राश्चसुरास्तथा ॥ शतलक्षजपेनैवमंत्रसिद्धि
 र्भवेत्सताम् ॥ ३८ ॥ यदनारायणक्षेत्रेहविष्यान्नरतोजपेत् ॥ गत्वाकुरुजपंतातकाशिकांमणिकर्णिकाम् ॥ ३९ ॥ शृ
 णुनारायणक्षेत्रंजलाधस्तच्चतुष्टयम् ॥ अत्रनारायणस्वामीनान्यःस्वामीकदाचन ॥ ४० ॥ ज्ञानंचात्रमृतेलोकेमूर्तिर्भव
 तितस्यवै ॥ व्रतंविनापिमंत्रेणजीवन्मुक्तोनसंशयः ॥ ४१ ॥ व्रजंकुरुपवित्रंचव्रजनाथव्रजंव्रज ॥ पापंयद्दर्शनेतातकथ
 यामिनिशामय ॥ ४२ ॥ दुःस्वप्नंपापबीजंचकेवलंविघ्नकारणम् ॥ गोघ्नंचब्राह्मणघ्नंवाकृतघ्नंकुटिलंतथा ॥ ४३ ॥ देवघ्नं
 पितृमातृघ्नंपापंविश्वासघातिनम् ॥ मिथ्यासाक्षिप्रदातारंयंचातिथ्यविवंचनम् ॥ ४४ ॥ ग्रामयाजिनमेवेतिदेवविप्रस्वहा
 रिणम् ॥ अश्वत्थघातिनंदुष्टंशिवविष्णुविनिंदकम् ॥ ४५ ॥ अदीक्षितमनाचारंसंध्याहीनंद्विजंतथा ॥ देवलंवृषवाहंच
 शूद्राणांसूपकारकम् ॥ ४६ ॥ शवदाहंचशूद्राणांशूद्रश्राद्धान्नभोजनम् ॥ अवीरांछिन्ननासांचदेवब्राह्मणनिंदकाम् ॥ ४७ ॥
 पतिभक्तिविहीनांचविष्णुभक्तिविहीनकाम् ॥ शूद्राणांविधवांचैवचांडालींव्यभिचारिणीम् ॥ ४८ ॥ शश्वत्कोपयुतंदुष्टं
 मूलग्रस्तंचजारजम् ॥ चोरंमिथ्यावादिनंचशरणागतयापिनम् ॥ ४९ ॥ मांसापहारिणंचैवब्राह्मणंवृषलीपतिम् ॥ ब्रा
 ह्मणीगामिनंशूद्रंद्विजंवार्द्धुषिकंतथा ॥ ५० ॥ अगम्यागामिनंदुष्टंचतुर्वर्णनराधमम् ॥ मातासपत्नीमाताचश्वश्रूश्चभगि
 नीतथा ॥ ५१ ॥ गुरुपत्नीपुत्रपत्नीसोदरस्यप्रियासती ॥ मातृस्वसापितृस्वसाभागिनेयप्रियातथा ॥ ५२ ॥ मातुलानी
 नवोढाचपितृव्यस्त्रीरजस्वला ॥ पितृमातृप्रसूश्चैवचागम्याष्टादशस्मृताः ॥ ५३ ॥ कीर्तिताःसामवेदेचपरिपाल्याःसतांव्रज

कृ.ज.उ.
॥ ४३ ॥

॥ एतादृष्ट्वाचस्पृष्ट्वाचब्रह्महत्यांलभेन्नरः ॥ ५४ ॥ तस्माद्देवेनतादृष्ट्वासूर्यदृष्ट्वाहरिंस्मरेत् ॥ कामतोयदिपश्यंतिविनिंघ्रास्ते
भवन्तिवै ॥ ५५ ॥ तस्मात्संतो न पश्यंतिशापभीतावजेश्वर ॥ राहुग्रस्तं रविं सोमं न पश्यंति विपश्चितः ॥ ५६ ॥ जन्माष्टसप्तारिः
फांकदशमस्थे दिवाकरे ॥ जन्मक्षैर्निधनं चापि चतुर्थेऽपि कलानिधौ ॥ ५७ ॥ नष्टचंद्रो न दृश्यश्च भाद्रे मासि सितासिते ॥ चतु
र्थ्यामुदितश्चंद्रः परित्यक्तो मनीषिभिः ॥ चंद्रस्तारापहरणं कलंकमतिदुष्करं ॥ ५८ ॥ तस्मै ददाति हे नंद कामतोयदिपश्यति ॥
अकामतो न रोहृष्ट्वा मंत्रपूतं जलं पिबेत् ॥ ५९ ॥ तदा शुद्धो भवेत्सद्यो निष्कलं कीमहीतले ॥ सिंहः प्रसेनमवधीत्सिंहो जांबवता
हतः ॥ ६० ॥ सुकुमारकमारो दीस्तवद्येषः स्पमंतकः ॥ इति मंत्रेण पूतं च जलं साधु पिबेत्ध्रुवं ॥ इति ते कथितं सर्वमपरं कथया
मिते ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म. श्रीकृष्ण. भगवन्नंदसंवादे षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ श्रीनंद उवाच ॥
राहुग्रस्तः कथं सूर्यश्चंद्रो वापि जगत्प्रभो ॥ नेष्टश्चंद्रः कथं भाद्रे चतुर्थ्या चासिते सिते ॥ १ ॥ वेदानां जनकस्त्वं च कं पृच्छामि त्व
याविना ॥ वेदे पुराणे गोप्यं यन्न जानंति विपश्चितः ॥ २ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चेदं वचनमब्रवीत् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
अकथ्यं वचनं चेदं निषिद्धं वैदिकैरपि ॥ क्षमस्वनंद भद्रं ते प्रश्नमन्यं कुरुष्व माम् ॥ ३ ॥ विश्वस्तं वचनं तात न प्रकाशयं मनीषि
भिः ॥ विघ्नः प्रकाशो भवति सतां छिद्रं च दैवतः ॥ ४ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ कथयस्व जगन्नाथ न भक्ते वचनं कुरु ॥ अदृश्यौ चापि
देवेशौ राहुग्रस्तौ च पुण्यदौ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शृणु नंद प्रवक्ष्यामि कथामेतां पुरातनीम् ॥ यां श्रुत्वा निष्कलं क
श्च तीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥ ६ ॥ सर्वपातकिनं दृष्ट्वा यत्पापं लभते नरः ॥ आख्यानश्रवणेनैव भस्मीभूतं भविष्यति ॥ ७ ॥ ए
कदा जमदग्निश्च महाकौतूहलान्वितः ॥ रेणुका सहितस्तुष्टोजगाम नर्मदा तटम् ॥ ८ ॥ निर्जने नर्मदा तीरे विजहार तया सह ॥

अ. ७९

॥ ४३ ॥

नवोढयाचसुंदर्यानिवयौवनयुक्तया ॥ ९ ॥ सुवेषयासुस्मितयारत्नभूषणयुक्तया ॥ नतयास्तनभारेणश्रोणीभारेणमंदया ॥
॥ १० ॥ सुंदरीणामतुलयाश्वेतचंपकवर्णया ॥ सुपूर्णचंद्राननयाकटाक्षयुतयातथा ॥ ११ ॥ अतीवसूक्ष्मांबरयाकामबाणा
र्तयाव्रज ॥ पुलकांचितसर्वांगसंभोगेनापिमूर्च्छया ॥ १२ ॥ पुंस्कोकिलयुतेरम्येशब्दितेसुमधुव्रते ॥ सुगंधिवायुसंयुक्तेपु
ष्पतल्पान्वितेशुभे ॥ १३ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगवस्त्रमाल्यधरंमुनिम् ॥ महारासरसाढ्यंतमुवाचभास्करःस्वयम् ॥ १४ ॥ वेद
कर्तुःप्रपौत्रस्त्वंब्रह्मणश्चजगत्पतेः ॥ चतुर्वेदविधेयेषुसुनिष्णातःसदाशुचिः ॥ १५ ॥ वेदांगकर्ताधर्मज्ञःश्रेष्ठोवेदविदांवरः ॥
महातपस्वीतेजस्वीब्रह्मचारीचसुव्रती ॥ १६ ॥ युष्मद्विधोक्तंशास्त्रंचपठित्वान्यश्चपंडितः ॥ वेदप्राणिहितोधर्मोत्थधर्मस्त
द्विपर्ययः ॥ १७ ॥ धर्मत्यजतिधर्मज्ञोत्थधर्मेणरतःकथम् ॥ दिवामैथुनदोषंचवक्तिवेदोविशेषतः ॥ १८ ॥ अहंचधर्मिणां
साक्षीतेनत्वांकथयामिते ॥ सूर्यस्यवचनंश्रुत्वातत्त्याजमैथुनां द्विजः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वापुरोविप्ररूपंसूर्यतेजस्विनंसुरम् ॥ उ
वाचसूर्यरक्तास्यःकोपलज्जासमान्वितः ॥ २० ॥ रेणुकालज्जितातत्रविधायवाससीसती ॥ जमदग्निरुवाच ॥ ॥ कोभवा
न्पंडितंमन्योनत्वदन्योस्तिपंडितः ॥ २१ ॥ अहंभृगोर्भगवतःशिष्यस्त्वंकश्यपस्यच ॥ चतुर्वेदांश्चजानामिधर्माधर्मनिरू
पणे ॥ २२ ॥ वेदप्राणिहितोधर्मोत्थधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ अज्ञानीपुरुषःशश्वज्जडितश्चस्वकर्मणा ॥ २३ ॥ तेजीयसांनदोषा
यवन्हेःसर्वभुजोयथा ॥ अन्येभवांश्चधर्मश्चाक्षीसर्वेचकर्मणाम् ॥ २४ ॥ फलदाताचशास्त्रज्ञोयतस्त्वत्तनयःसदा ॥ नृनै
ष्णवानांशास्तारोयूयमस्माकमेवच ॥ २५ ॥ नवासुदेवभक्तानामशुभंविद्यतेक्वचित् ॥ हरेःसुदर्शनंचक्रंशश्वत्सतिवैष्णवान् ॥
॥ २६ ॥ नारायणश्चभगवान्स्वयंब्रह्माचशंकरः ॥ शास्तायमश्चनास्माकंत्वंवैनापिदिवाकर ॥ २७ ॥ राजपुत्रोयथास्थाने

कृ.ज.उ.
॥ ४४ ॥

वयंस्वच्छंदगामिनः ॥ शक्तोहंभस्मसात्कर्तुमसर्वसुरांस्तथा ॥ २८ ॥ महेंद्रप्रभृतीन्सूर्यक्षणेनैवचलीलया ॥ कस्त्वंध
र्मप्रवक्तामेयाहिस्वस्थानमेवच ॥ २९ ॥ यमःशास्तानुभगवान्श्रीकृष्णःप्रकृतेःपरः ॥ अद्यमेनिर्जनेस्थानेरसभंगस्त्व
याकृतः ॥ ३० ॥ ममशापात्पापदृश्योराहुग्रस्तोभविष्यसि ॥ द्रष्टुंत्वांमेघनाःसर्वेदूरीभूताभवंतिते ॥ ३१ ॥ त्वामाच्छन्नंक
रिष्यंतिवायुनाप्रेरितास्तथा ॥ स्वतेजसाभवान्गर्वाद्धततेजाभविष्यसि ॥ ३२ ॥ मेघाच्छन्नःस्वल्पतेजाराहुग्रस्तोभवान्
भव ॥ ब्राह्मणस्यवचःश्रुत्वाभगवान्भास्करःस्वयम् ॥ ३३ ॥ ततःपुटांजलिर्भूत्वातुष्टावमुनिपुंगवम् ॥ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ ॥ अवध्याःसर्वधर्मज्ञधन्यामान्याःपुरस्कृताः ॥ ३४ ॥ नारायणश्चभगवान्शंभुर्ब्रह्मास्वयंप्रभुः ॥ गणेशश्चा
पिशेषश्चधर्मश्चापिसनातनः ॥ ३५ ॥ स्तुवंतिब्राह्मणंसर्वेविप्ररूपिजनार्दनम् ॥ क्षमस्ववैष्णवःशुद्धःस्वधर्मचसमाचर ॥ ३६
वैष्णवानांकृतःकोपोत्तदियेषांजनार्दनः ॥ अस्माभिःपूजिताविप्रायुष्माभिःपूजिताःसुराः ॥ ३७ ॥ परस्परंस्नेहपात्रंचेद
माचरणंद्विज ॥ अहमेवत्वयाशप्तोमयाशप्तोभवान्भव ॥ ३८ ॥ अन्यथामांवदंत्येवंसूर्यनिस्तेजसंजनाः ॥ पराभूतःक्ष
त्रियेणभविष्यसिद्विजेश्वर ॥ ३९ ॥ मरणंक्षत्रियास्त्रेणभवतश्चभविष्यति ॥ सूर्यस्यवचनंश्रुत्वाचुकोपब्राह्मणःपुनः ॥
तंशशापातिरक्तास्यःशंभुनानिर्जितोभवान् ॥ ४० ॥ उभयोःकलहंज्ञात्वाकश्यपेनसहव्रज ॥ आजगामस्वयंब्रह्माविधाता
जगतामपि ॥ ४१ ॥ आगत्यब्रह्मासंनस्तंबोधयामासभास्करं ॥ मुनिश्रेष्ठंचधर्मज्ञंधर्मज्ञानांगुरोर्गुरुः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
क्षमस्वभास्करत्वंचसाक्षान्नारायणोभवान् ॥ युष्माकंपरिपाल्यश्चाप्यवध्योब्राह्मणःसदा ॥ ४३ ॥ अहंकरोमिभवतोविप्र
शापांतमुल्बणं ॥ अत्राहमागतस्त्वस्तोभृगुणाप्रेरितस्ततः ॥ ४४ ॥ स्फुटोहंप्रेरितश्चापिकश्यपेनमरीचिना ॥ शांतोभवसुरश्रे

अ० ७९

॥ ४४ ॥

षसाक्षीत्वंसर्वकर्मणां ४५ कुत्रचिद्विवसेब्रह्मन्त्वांतत्रकुत्रचित्क्षणं ॥ भविष्यसि घनाच्छन्नःसद्योमुक्तोभविष्यसि ४६
 न्यूनातिरिक्तेवर्षेचराहुग्रस्तोभविष्यसि ॥ तत्रादृश्यश्चकेषांचित्पुण्यदृश्योहिकस्यचित् ४७ अन्यथासर्वकालेनपुण्यदृश्यो
 भवान्भुवि ॥ त्वांदृष्ट्वाचनमस्कृत्यसेर्वेनिष्पापिनोजनाः ४८ जन्मसप्ताष्टरिःफांकचतुर्थेदशमेतथा ॥ जन्मक्षेनिधनंनृ
 णामदृश्यस्त्वंभविष्यसि ॥ ४९ ॥ अस्तकालेघनाच्छन्नमध्याह्नस्थेजलेपिवा ॥ अर्द्धादितेचकालेचपापदृश्योभविष्य
 सि ॥ ५० भार्यादुःखनिमित्तेनभार्ययाहेतुभूतया ॥ श्वशुरेणशालकेनहततेजाभविष्यसि ॥ ५१ ॥ अन्यथातवतेजश्च
 संज्ञासहितमक्षमा ॥ मालीसुमालियुद्धेचशंभुनात्वंपराजितः ॥ ५२ ॥ इत्येवमुक्त्वासूर्यचबोधयामासब्राह्मणम् ॥ नम्रं
 शापपराभूतंलज्जितंकोपितंव्रज ॥ ५३ ॥ हेविप्रस्वगृहंगच्छगच्छवत्सयथासुखम् ॥ त्वत्तेजसाक्षणेनैवभस्मीभूतंभवे
 जगत् ॥ ५४ ॥ सूर्यस्त्वत्परिपाल्यश्चभवान्सूर्यस्यनित्यशः ॥ परस्परंचपुज्यश्चसंबंधःपोष्यपोषकः ॥ ५५ ॥ हर्यशेनक्ष
 त्रियेणकार्तवीर्यार्जुनेनच ॥ भविष्यसिनसंदेहःपराभूतोद्विजोमृतः ॥ ५६ ॥ पुरातेप्राक्तनंसर्वकदाचिन्नहिखंडितम् ॥
 नारायणश्चस्वांशेनतवपुत्रोभविष्यति ॥ ५७ ॥ त्रिःसप्तकृत्वाजगतीनिःक्षत्रांचकरिष्यति ॥ मृत्युस्तेयशसोबीजंभवि
 ष्यतिमहीतले ॥ ५८ ॥ इत्येवमुक्त्वाब्रह्माचययौगेहंव्रजेश्वर ॥ प्रययौजमदग्निश्चभास्कश्चस्वमंदिरम् ॥ ५९ ॥ इत्ये
 वंकथितंतातआख्यानंपुण्यकारकम् ॥ राहुग्रस्तोभास्करश्चाप्यदृश्योयेनहेतुना ॥ ६० ॥ चतुर्थ्यामुदितश्चंद्रोभाद्रेमासि
 सितासिते ॥ अदृश्योनष्टरूपश्चश्रूयतांयेनहेतुना ॥ ६१ ॥ राहुग्रस्तोकलंकीवापुराशप्तोमयापितः ॥ सर्वत्वांकथयिष्यामि
 कथामेतांपुरातनीम् ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै०श्रीकृष्णज०भगवन्नंदसंवादेऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ श्री

कृ.ज.उ.
॥ ४५॥

कृष्णउवाच ॥ ॥ पुरातारागुरोःपत्नीनवयौवनसंयुता ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यावरसूक्ष्मांबरासती ॥ १ ॥ सुश्रोणीसस्मिता
रम्यासुंदरीसुमनोहरा ॥ अतीवकवरीरम्यामालतीमाल्यभूषिता ॥ २ ॥ सिंदूरविंदुनासाकंचारुचंदनविंदुभिः ॥ कस्तूरी
विंदुनाधश्चभालमध्यस्थलोज्ज्वला ॥ ३ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणकणन्मंजरिरंजिता ॥ सुवक्रलोचनाश्यामासुचारुकज्जलो
ज्ज्वला ॥ ४ ॥ सुचारुसारमुक्ताभदंतपंक्तिमनोहरा ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनचारुगंडस्थलोज्ज्वला ॥ ५ ॥ कामिनीष्वतुला
बालागजेन्द्रमंदगामिनी ॥ सुकोमलाचंद्रमुखीकामाधाराचकामुकी ॥ ६ ॥ स्वर्गमंदाकिनीतीरेस्नातास्निग्धांबरावरा ॥
ध्यायंतीगुरुपादंसास्वगृहंगमनोन्मुखी ॥ ७ ॥ दृष्ट्वातस्याश्चसर्वांगमनंगबाणपीडितः ॥ भाद्रेचतुर्थ्यांचंद्रश्चजहारचेतनांब्र
ज ॥ ८ ॥ ज्ञानक्षणेनसंप्राप्यरथस्थोरसिकोबली ॥ रथमारोहयामासकरेधृत्वाचतारकाम् ॥ ९ ॥ कामोन्मत्तःकामिनीं
तांसमाश्लिष्यचुचुंबच ॥ शृंगारंकर्तुमुद्यंतंतमुवाचगुरुप्रिया ॥ १० ॥ ॥ तारकोवाच ॥ ॥ त्यजमांत्यजमांचंद्रसुरे
षुकुलपांसन ॥ गुरुपत्नीविप्रपत्नीयदिसाचपतिव्रता ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यासहस्रंचतस्याःसंगमनेलभेत् ॥ पुत्रस्त्वंतवमा
ताहंधैर्येकुरुसुरेश्वर ॥ धित्कांश्रुत्वासुरगुरुर्भस्मीभूतंकरिष्यति ॥ १२ ॥ पुत्राधिकश्चशिष्यश्चप्रियोमत्स्वामिनोभवान् ॥
स्वधर्मैरक्षपापिष्ठमामेवंमातरंत्यज ॥ १३ ॥ दास्यामिस्त्रीविधंतुभयंयदिमांसंग्रहिष्यसि ॥ विलंघ्यतारावचनंतांचसंभोक्तु
मुद्यतम् ॥ १४ ॥ शशापताराकोपेननिष्कामासापतिव्रता ॥ राहुग्रस्तोघनग्रस्तःपापदृश्योभवान्भव ॥ १५ ॥ कलंकीय
क्ष्मणाग्रस्तोभविष्यसिनसंशयः ॥ चंद्रंशस्वातदातूर्णकामदेवंशशापसा ॥ १६ ॥ तेजस्विनाकेनचित्त्वंभस्मीभूतोभविष्यसि ॥
चंद्रस्तारांगृहीत्वाचकृत्वापिरमणंव्रज ॥ १७ ॥ क्रोडेनिधायप्रययौरुदंतींतांशुचान्विताम् ॥ निर्जनेनिर्जनेरम्येशैलेशैले

अ०८०

॥ ४५॥

मनोहरे ॥ १८ ॥ सरोनदनदीनांचतीरेतीरेमनोहरे ॥ मधुव्रतपिकोक्तेचपुष्पोद्यानेसुपुष्पिते ॥ १९ ॥ रम्यायांपुष्पशय्या
यांसरेमेरामयासह ॥ चंदनोक्षितसर्वांगोमधुपानरतःसुरः ॥ २० ॥ मुखसंभोगसंसक्तोबुबुधेनदिवानिशम् ॥ मलयेमलया
रण्येमलयानिलसंयुते ॥ २१ ॥ स्यंदनेचंदनवनेपश्चिमोदधिसन्निधौ ॥ त्रिकूटेवटमूलेचतत्रचंद्रसरोवरे ॥ २२ ॥ सुचारु
शतपत्राणांपत्रेचंदनचर्चिते ॥ रत्नशैलेमणिमयेमणिमंदिरसुंदरे ॥ २३ ॥ माणिक्यमुक्तासारेणहीरहारेणशोभिते ॥ सु
चारुवस्त्रचित्राढ्येश्वेतचामरदर्पणैः ॥ २४ ॥ भूषितेरत्नदीपैश्चदेवक्रीडोप्रियस्थले ॥ वारुणीमदिरांपीत्वावरुणानीसम
न्वितः ॥ २५ ॥ वरुणोरमतेयत्रतत्ररेमेतयासह ॥ पावनेपवनोद्यानेपारिजातानिलेनच ॥ २६ ॥ सुगंधिमोहितेरत्नमा
लातीरेचनिर्मले ॥ ऋक्षशैलेकल्पवृक्षवनेवन्हिप्रियाश्रमे ॥ २७ ॥ पपौचकामधेनूनांक्षीरक्षीरोदधेस्तटे ॥ वन्हिशुद्धांशु
कयुगंवन्हिस्तस्मैददौमुदा ॥ २८ ॥ वरुणोरत्नमालांचरत्नच्छत्रंसमीरणः ॥ तत्रदृष्ट्वासुरगुरुंबलिगैहात्समागतं ॥
॥ २९ ॥ प्रणम्यसर्वमुक्ताचचंद्रस्तंशरणंययौ ॥ शुक्रस्तंबोधयामासवचनंनीतियुक्तितः ॥ ३० ॥ निरपेक्षोमुनिश्रे
ष्ठोवेदवेदांगपारगः ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिगुरवेदेहितारकाम् ॥ ३१ ॥ शंभोश्चगुरुपुत्रायपौत्रा
यब्रह्मणश्चवै ॥ पूजितायसुराणांचदेयातस्मैनिशापते ॥ ३२ ॥ प्रियायतत्प्रियांदत्वाशीघ्रंत्वंशरणंव्रज ॥ गुरुपत्नीं
माभूतुल्यांत्यजमद्वचनाद्विधौ ॥ ३३ ॥ कुरुपापक्षयंपापनिवृत्तिस्तुमहाफला ॥ सतीनांगुरुपत्नीनांग्रहणेचबलेनच ॥
॥ ३४ ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणांपातकंलभतेजनः ॥ कुंभीपाकेचपच्यंतेयावद्ब्रह्मणःशतम् ॥ ३५ ॥ साम्यंनारायणस्थाने
तृणपर्वतयोःसुर ॥ कस्त्वंवत्सहरेःस्थानेकर्मभोगोस्तिब्रह्मणः ॥ नारायणाश्रिताःसर्वेजीविनस्त्रिविधाभवे ॥ ३६ ॥

कृ.ज.उ.
॥ ४६ ॥

इति श्रीब्रह्मवै० म० श्रीकृष्ण० भगवन्नंदसंवादे ताराहरणैः शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे
शुक्रः सुरश्रेणीं ददर्श सः ॥ आकाशमार्गादायां तीरणशस्त्रास्त्रधारिणीम् ॥ १ ॥ पताकानां त्रिकोटिश्च शतकोटिर्महारथम् ॥ श
तकोटिर्गजेंद्राणां रथानां तच्चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ अश्वानां तच्छतगुणं समूहं च सुदारुणम् ॥ पदातीनां समूहं चतुरगेष्वश्वषड्गुणं
॥ ३ ॥ दुंदुभीवाद्यभांडानां पंचलक्षं तथैव च ॥ पटहानां त्रिलक्षं च डिंडिमानां त्रिलक्षकम् ॥ ४ ॥ ऐरावते महेन्द्रं च श्वेताश्वे धर्ममे
व च ॥ कुबेरं वरुणं वन्हिरथस्थं पवनं तथा ॥ ५ ॥ महिषस्थं यमं चैव स्यंदनस्थं दिवाकरम् ॥ ईशानं च गजेंद्रस्थमनंतं नाम वा
हनम् ॥ ६ ॥ आदित्यांश्च वसून् रुद्रान्सिद्धगंधर्वकिन्नरान् ॥ जीवन्मुक्तमुनीनां च समूहं सूर्यवर्चसम् ॥ ७ ॥ तान् दृष्ट्वा निर्भयः
शुक्रः समाश्वास्य निशाकरम् ॥ सुराणां द्विगुणं सैन्यमाजुहाव्रजेश्वर ॥ ८ ॥ रत्नमालानदीतीरे हुताशनप्रियाश्रमे ॥ तत्र
तस्थौ दैत्यसैन्यं पुण्यक्षीरोदधेस्तटे ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नंतरे शुक्रः समीपे सरसस्तटे ॥ पुण्याश्रमेऽक्षयवटे सुरसैन्यात्समागतम् ॥
॥ १० ॥ ददर्श वृषभस्थं च शंकरं सर्वशंकरम् ॥ त्रिशूलपट्टिशधरं व्याघ्रचर्मोबरं वरम् ॥ ११ ॥ तेजःस्वरूपं परमं भक्तानुग्रहविग्र
हम् ॥ सर्वसंपत्प्रदातारं सर्वज्ञं सर्वकारणम् ॥ १२ ॥ सर्वेश्वरं सर्वपूज्यं सर्वरूपं सनातनम् ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरा
यणम् ॥ १३ ॥ सस्मितं परमात्मानं ज्वलंतं ब्रह्मतेजसा ॥ संत्रस्तः सहसोत्थाय प्रणनाम पदांबुजे ॥ १४ ॥ ददौ शुभाशिषंत
स्मै सुप्रसन्नः परात्परः ॥ स्तनसिंहासने तं च वासयामास सादरम् ॥ १५ ॥ अथ तत्रांतरे विप्रपुरतस्तं ददर्श सः ॥ शांतं स्वयं विधा
तारं रत्नस्यंदनसुंदरम् ॥ १६ ॥ वन्हिशुद्धांशुकाधानं रत्नमालाविभूषितम् ॥ प्रसन्नं सुस्मितं शुद्धं जगतामीश्वरं परम् ॥ १७
कर्मणां फलदातारं तपोरूपं तपस्विनाम् ॥ वेदानां जनकं वेदप्रसूकांतं मनोहरम् ॥ १८ ॥ पुटांजलिस्तदा त्रस्तः प्रणनाम सुरे

अ० ८१

॥ ४६ ॥

श्वरम् ॥ रत्नसिंहासनेरम्येवासयामासभक्तिः ॥ १९ ॥ पूजांचकारभक्त्याचतयोश्चरणपंकजे ॥ नोचितंकुशलप्रश्रंतयोः
 कल्याणमेवच ॥ २० ॥ विधाताजगतांशुक्रमाचार्यपुस्तःस्थितम् ॥ सुनीतिकथयामासयत्नतःशंभुसंमतः ॥ २१ ॥ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ शृणुशुक्रप्रवक्ष्यामिदुर्नीतिंशशिनःसुत ॥ लज्जाकरंत्रिजगतांकर्मवेदबहिष्कृतम् ॥ २२ ॥ स्नात्वागृहोन्मुखीं
 तारांगुरुपत्नींपतिव्रताम् ॥ गृहीत्वाशरणापन्नस्त्वयिपापश्रसांप्रतम् ॥ २३ ॥ प्रस्तुतंदेवसैन्यंचपश्यवत्सरणोद्यतम् ॥
 अहंशंभुस्त्वत्समीपंतदर्थंचसमागतौ ॥ २४ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ चंद्रमानयहेविप्रयद्यात्मशिवमिच्छसि ॥ संहारिष्येशिर
 स्तस्यत्रिशूलेनचपापिनः ॥ २५ ॥ अन्यथासंहारिष्यामिसर्वदैत्यान्क्षणेनच ॥ मयिरुष्टेरक्षिताकोदैत्यानांचभवेद्विज ॥ २६ ॥
 सद्यःपाशुपतेनैववाय्वास्त्रेणचसांप्रतम् ॥ सुराणांरिपुवर्गंचहरिष्यामिचलीलया ॥ २७ ॥ दुर्वाससोमदंशस्यगुरुस्तस्यां
 गिरामुनिः ॥ परस्पराच्चसंबंधाद्गुरुपुत्रोगुरुर्मम ॥ २८ ॥ बृहस्पतिश्चतेजस्वीतभस्मीकर्तुमीश्वरः ॥ नचकारकृपालुश्चेत्प्रि
 यशिष्येणहेतुना ॥ २९ ॥ उतथ्यपत्नींदृष्ट्वासपुरारेमेस्वकामतः ॥ तत्पतेःशापतोस्यैवपरग्रस्ताप्रियासती ॥ ३० ॥ पत्नीम
 दुरुपुत्रस्यदेहितारांमनोहराम् ॥ मद्वैरिणंचचंद्रंचभ्रातृभार्यापहारिणम् ॥ ३१ ॥ शरणागतदीनार्तेनहिरक्षेद्यदीश्वरः ॥ प
 च्यतेनिरयेतावद्यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ३२ ॥ अत्रनास्तिविचारोमेपापिष्ठेशरणागते ॥ पापीयंशरणंयातिसपापीचनसंशयः
 ॥ ३३ ॥ देहितंविप्रशार्दूलपापिनंमातृगामिनम् ॥ बहिष्कृत्यस्वाश्रमाच्चतारासाध्वीसमन्वितम् ॥ ३४ ॥ शुक्रउवाच ॥ सुरा
 णामसुराणांचसर्वेषांजगतामपि ॥ त्वमेवशास्ताभगवान्कोवाशास्तिसुरेऽसुरे ॥ ३५ ॥ कृत्वासुराणांसाहाय्यंकथंदैत्यान्हनि
 ष्यसि ॥ संहर्तुःसर्वजगतांदैत्यौघेकिंचपौरुषं ॥ ३६ ॥ त्वंज्योतिःपरमंब्रह्मसगुणोनिर्गुणःस्वयं ॥ गुणभेदान्मूर्तिभेदोब्रह्म

क.ज.उ.
॥ ४७ ॥

विष्णुशिवात्मकः ॥ ३७ ॥ बलिद्वारेगदापाणिः स्वयमेव भवान्प्रभो ॥ स्वयंप्रदत्ताशुक्राय तस्मै श्रीरपिलीलया ॥ ३८ ॥
क्षमस्व भगवन्छंभो हरक्रोधं च संहर ॥ किंपौरुषं च भवतो ब्राह्मणस्यापि हिंसया ॥ ३९ ॥ अहं जीवन्छरीरेण न दास्यामि
निशाकरम् ॥ शरणागतदीनार्तलज्जितं पापसंयुतम् ॥ ४० ॥ अहं च त्वत्पदांभोजे शरणं यामिशंकर ॥ यथोचितं कुरु विभो
जगत्सर्वतथैव च ॥ ४१ ॥ शुक्रस्य वचनं श्रुत्वा प्रसन्नो भगवान्छिवः ॥ इत्युवाच निशानाथं समानय शुभं भवेत् ॥ ४२ ॥ ए
तस्मिन्नंतरे ब्रह्मा बोधयित्वा कविं विभुः ॥ समानीय निशानाथं तारका सहितं व्रज ॥ ४३ ॥ शंभोश्च चरणांभोजे चकार च स
मर्पणम् ॥ शंभुस्तं प्रीतियुक्तश्च वासयामास वक्षसि ॥ ४४ ॥ दत्त्वा तस्मै पादरेणुं निष्पापं च चकार सः ॥ दत्त्वा तन्मस्तके हस्तं
कृपालुरभयंददौ ॥ ४५ ॥ क्षीरोदेस्नापयित्वा च प्रायश्चित्तेन शंकरः ॥ चकार चंद्रं निष्पापं ब्रह्मणा सहितः शुचिम् ॥ ४६ ॥ यो
गेन चंद्रं योगीन्द्रो द्विखंडं तं चकार सः ॥ रक्षार्धं ललाटे च सोऽप्यर्द्धं ब्रह्मणः पुरः ॥ ४७ ॥ एवमेव महादेवो बभूव चंद्रशेखरः ॥ मृ
गां कोलजितस्तत्र कलंकी देवसंसदि ॥ ४८ ॥ लज्जया च स्वयोगेन देहत्यागं चकार सः ॥ तच्छरीरं च क्षीरोदे ब्रह्मणा च सम
र्पितम् ॥ रुरोदा त्रिश्चक्रे पयाशुचाक्षीरोदधेस्तटे ॥ ४९ ॥ अत्रेक्षुर्जलं तस्य पपात च जले व्रज ॥ तस्माद्बभूव चंद्रश्च निष्पापो
देवसंसदि ॥ ५० ॥ ब्रह्मा च भगवान्छंभुरभिषेकं चकार तं ॥ उवाच तं महादेवो निर्भयं देवसंसदि ॥ ५१ ॥ ॥ महादेव उवाच
स्वस्थानं गच्छ पुत्रत्वं कुरुष्व विषयं मुदा ॥ पश्चात्तस्याश्च शापेन यक्षमग्रस्तो भविष्यसि ॥ ५२ ॥ व्यर्थं पतिव्रताशापं कर्तुमी
शश्च को भुवि ॥ मदाशिषाय क्षमणश्च प्रतीकारो भविष्यति ॥ ५३ ॥ यस्माद्वा द्रचतुर्थ्या तु गुरुपत्नक्षितिः कृता ॥ तस्मात्तस्मि
न्दिने वत्स पापदृश्यो युगे युगे ॥ ५४ ॥ नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम्

अ० ८१

॥ ४७ ॥

॥ ५६ ॥ देहत्यागेन हेवत्सकर्मभोगोन नश्यति ॥ प्रायश्चित्तान्न संदेहो ह्यस्तमेव भविष्यति ॥ ५७ ॥ तारापहरणाद्वत्सकलं
 कश्चंद्रमंडले ॥ मृगाकृतिविलम्बश्च भविष्यति युगे युगे ॥ ५८ ॥ शृणु वाक्यमिहा गच्छ तारकै च पतिव्रते ॥ सत्यं ब्रूहिकस्य
 गर्भे त्यक्त्वा शुद्धा भवा प्रिये ॥ ५९ ॥ अकामतो बलात्साध्वी न स्त्रीजारेण दुष्यति ॥ कामतो नरकं याति यावच्चंद्रादिवाकरौ
 ॥ ६० ॥ उवाच ताराब्रह्माणं गर्भचंद्रस्य सस्मितम् ॥ जहसुर्देवताः सर्वाः शंभुश्च मुनिसंघकाः ॥ ६१ ॥ ददौ तारां च गुरवे लज्जि
 ता यत्र जेश्वर ॥ बृहस्पतिर्ययौ गेहं गृहीत्वा च पतिव्रताम् ॥ ६२ ॥ तया प्रसूतं पुत्रं च सुंदरं कनकप्रभम् ॥ गृहीत्वा प्रययौ चं
 द्रो नमस्कृत्य विधिं शिवम् ॥ ६३ ॥ ययुर्देवाश्च मुनयः शंभुश्च कमलोद्भवः ॥ प्रययौ स्वगृहं शुक्रो दैत्ययुक्तो मुदान्वितः ॥ ६४ ॥
 एतत्ते कथितं नंदद्वारा ख्यानं पुण्यदं शुभम् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु निष्पापो निष्कलं कीनरो भवेत् ॥ ६५ ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं सर्व
 संपत्करं परम् ॥ शोकापनोदनं हर्षकरं सर्वत्र मंगलम् ॥ ६६ ॥ त्यज शोकं सदानंदं गृहं व्रज व्रजेश्वर ॥ ब्रूहि सर्वं यशोदां च म
 त्प्रसूंगोपिकागणम् ॥ ६७ ॥ बोधयिष्यमि सर्वां तां स्त्रीजातिं शोकसंयुताम् ॥ मदीयज्ञानदत्तेन हर्षयुक्तः सदा भव ॥ ६८ ॥
 इति श्रीब्रह्म ० श्रीकृष्ण ० ताराहरणं नामैकाशीतिमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं क
 थय प्रभो ॥ उवाच तं वै भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वप्ने हसति यो हर्षाद्विवाहं यदि पश्य
 ति ॥ नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं ॥ २ ॥ दंताय स्याद्विपीडयंते विचरंतं च पश्यति ॥ धनहानिर्भवेत्तस्य पीडा चापि शरी
 रजा ॥ ३ ॥ अभ्यंगितस्तु तैलेन योगच्छेदक्षिणां दिशम् ॥ खरोष्ट्रमहिषारूढो मृत्युस्तस्य न संशयः ॥ ४ ॥ स्वप्ने कर्णे जपा
 पुष्पमशोकं करवीरकम् ॥ विपत्तिस्तस्य तैलं चलवणं यदि पश्यति ॥ ५ ॥ नम्रां कृष्णां छिन्ननासां शूद्रस्य विधवां तथा ॥ कप

क.ज.उ.
॥ ४८ ॥

र्दकंतालफलं दृष्ट्वा शोकमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ स्वप्ने रुष्टं ब्राह्मणं च ब्राह्मणीं कोपसंयुताम् ॥ विपत्तिश्च भवेत्तस्य लक्ष्मीर्यातिगृहा
त् ध्रुवम् ॥ ७ ॥ वनपुष्पं रक्तपुष्पं पलाशं च सुपुष्पितम् ॥ कार्पासं शुक्लवस्त्रं च दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ गायंतीं च हसंतीं
च कृष्णांबरधरां स्त्रियम् ॥ दृष्ट्वा कृष्णां च विधवां नरो मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ देवतायत्र नृत्यंति गायंति च हसंति च ॥ आरुफो
टयंति धावंति तस्य देहो मरिष्यति ॥ १० ॥ मृतवत्सं च मुंडं च मृगस्य च नरस्य च ॥ यः प्राप्नोत्यस्थिमालां च विपत्तिस्तस्य
निश्चितम् ॥ ११ ॥ रथं खरोष्ठसंयुक्तमेकाकीयो धिरो हयेत् ॥ तत्र स्थोऽपि च जागर्ति मृत्युरेव न संशयः ॥ १२ ॥ अभयंगित
स्तु हविषाक्षीरेण मधुनाऽपि च ॥ तत्रेणापि गुडेनैव पीडा तस्य विनिश्चितम् ॥ १३ ॥ रक्तांबरधरां नारीं रक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥
उपगूहति यः स्वप्ने तस्य व्याधिर्विनिश्चितम् ॥ १४ ॥ पतितान्नखकेशांश्च निर्वाणां गारमेव च ॥ भस्मपूर्णं चितां दृष्ट्वा लभ
ते मृत्युमेव च ॥ १५ ॥ श्मशानं शुष्ककाष्ठं च तृणानि लोहमेव च ॥ शमीं च किंचित् कृष्णाश्वं दृष्ट्वा दुःखं लभेत् ध्रुवम् ॥ १६ ॥
पादुकां फलकं रक्तं पुष्पमाल्यं भयानकम् ॥ माषं मसूरं मुद्गं वा दृष्ट्वा सद्यो व्रणं लभेत् ॥ १७ ॥ कटकं सरठं काकं भल्लुकं वानरं ग
वम् ॥ पूयं गात्रमलं स्वप्ने केवलं व्याधिकारणम् ॥ १८ ॥ भस्मभांडं क्षतं शूद्रं गलत्कुष्ठं च रोगिणम् ॥ रक्तांबरं च जटिलं सु
करं महिषं खरम् ॥ १९ ॥ अंधकारं महाघोरं मृतं जीवं भयंकरम् ॥ दृष्ट्वा स्वप्ने यो निर्लिङ्गं विपत्तिं लभते ध्रुवम् ॥ २० ॥ कुवे
परूपं म्लेच्छं च यमदूतं भयंकरम् ॥ पाशहस्तं पाशशस्त्रं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥ २१ ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मणी बाला बालको वा सुतः
सुता ॥ विलापं कुरुते को पाददृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ कृष्णं पुष्पं च तन्माल्यं सस्यं शस्त्रास्त्रधारिणम् ॥ म्लेच्छां च विकृ
ताकारां दृष्ट्वा मृत्युं लभेत् ध्रुवम् ॥ २३ ॥ मत्स्यादिधारयेद्यो हितद्वा तुर्मरणं ध्रुवम् ॥ बाधं च नर्तनं गीतं गायनं रक्तवाससम् ॥

अ०८२

॥ ४८ ॥

॥ २४ ॥ मृदंगं वाद्यमानं तं दृष्ट्वा दुःखं लभेत् ध्रुवम् ॥ छिन्नं वापि कबंधं वा विकृतं मुक्तकेशिनम् ॥ २५ ॥ क्षिप्रं नृत्यं च कुर्वतं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥ मृतो वापि मृता वापि कृष्णम्लेच्छाभयानका ॥ २६ ॥ उपगूढतियः स्वप्ने तस्य मृत्युर्विनिश्चितम् ॥ येषां दंताश्च भग्नाश्च केशाश्चापि पतन्ति हि ॥ २७ ॥ धनहानिर्भवेत्तस्य पीडा वातच्छरीरजा ॥ उपद्रवंतियं स्वप्ने शृंगिणो द्रंष्टृणोऽपि वा ॥ २८ ॥ बालकामानवाश्चैव तस्य राजकुलाद्भयम् ॥ छिन्नवृक्षं पतंतं च शिलावृष्टिं तुषंधुरम् ॥ २९ ॥ रक्तांगारं भस्म वृष्टिं दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ ग्रहं पतंतं शैलं वा धूमकेतुं भयानकम् ॥ ३० ॥ भग्नस्कंधं नरं वापि दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥ रथगोहशैलवृक्षगोहस्तितुरगां वरात् ॥ ३१ ॥ भूमौ पततियः स्वप्ने विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥ उच्चैः पतन्ति गर्तेषु भस्मांगारयुतेषु च ॥ ३२ ॥ क्षारकुंडेषु चूर्णेषु मृत्युस्तेषां न संशयः ॥ बलाद्गृह्णाति दुष्टश्च छत्रं च यस्य मस्तकात् ॥ ३३ ॥ पितुर्नाशो भवेत्तस्य गुरोर्वापि नृपस्य वा ॥ सुरभीयस्य गोहा च याति त्रस्ता स वत्सिका ॥ ३४ ॥ प्रयाति पापिनस्तस्य लक्ष्मीरपि वसुंधरा ॥ पाशेन कृत्वा बद्धं च यंगृहीत्वा प्रयाति च ॥ ३५ ॥ यमदूताश्च ये म्लेच्छास्तस्य मृत्युर्विनिश्चितम् ॥ गणको ब्राह्मणो वापि ब्राह्मणी वा गुरुस्तथा ॥ ३६ ॥ परिरुष्टः शपतियं विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥ विरोधिनश्च काकाश्च कुक्कुटाभलुकास्तथा ॥ ३७ ॥ पतंत्यागत्य यद्वा त्रेतस्य मृत्युर्न संशयः ॥ महिषाभलुका उष्ट्रासूकरा गर्दभास्तथा ॥ ३८ ॥ रुष्टा धावंतियं स्वप्ने स रोगी निश्चितं भवेत् ॥ रक्तचंदनकाष्ठानि घृताक्तानि जुहोतियः ॥ ३९ ॥ गायत्र्याश्च सहस्रेण तेन शांतिर्विधीयते ॥ सहस्रधा जपेद्यो हि भक्त्यै नमधुसूदनं ॥ ४० ॥ निष्पापो हि भवेत्सोऽपि दुःस्वप्नः सुखवान् भवेत् ॥ अच्युतं केशवं विष्णुं हरिं सत्यं जनार्दनं ॥ ४१ ॥ हंसं नारायणं चैव त्रेतन्नामाष्टकं शुभम् ॥ शुचिः पूर्वमुखः प्राज्ञो दशकृत्वश्च योजयेत् ॥ ४२ ॥ निष्पापोऽपि भवेत्सोऽपि दुःस्व

कृ.ज.उ.
॥ ४९ ॥

प्रःशुभवान्भवेत् ॥ विष्णुं नारायणं कृष्णं माधवं मधुसूदनम् ॥ ४३ ॥ हरिनरहरिरामं गोविंदं दधिवामनं ॥ भक्त्या चैमानि
नामानि दशभद्राणि योजयेत् ॥ ४४ ॥ शतकृत्वो भक्तियुक्तो जप्त्वा नारीरोगतां व्रजेत् ॥ लक्षधा हि जपेद्यो हि बंधनान्मुच्यते
ध्रुवम् ॥ ४५ ॥ जप्त्वा च दशलक्षं च महाबन्ध्या प्रसूयते ॥ हविष्या शीयतः शुद्धोदरिद्रो धनवान्भवेत् ॥ ४६ ॥ शतलक्षं च
जप्त्वा च जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ ओं नमः ॥ शिवं दुर्गा गणपतिं कार्तिकेयं दिनेश्वरम् ॥ ४७ ॥ धर्मगंगां च तुलसीं राधां लक्ष्मीं
सरस्वतीम् ॥ नामान्येतानि भद्राणि जले स्नात्वा च योजयेत् ॥ ४८ ॥ वाञ्छितं चलते सोऽपि दुःस्वप्नः शुभवान्भवेत् ॥ ओं
ह्रीं श्रीं क्लीं पूर्वदुर्गतिनाशिन्यै महामायायै स्वाहा ॥ ५० ॥ कल्पवृक्षो हिलोकानां मंत्रः सप्तदशाक्षरः ॥ शुचिश्च दशधा जप्त्वा
दुःस्वप्नः सुखवान्भवेत् ॥ ५१ ॥ शतलक्षजपेनैव मंत्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ सिद्धमंत्रस्तु लभते सर्वसिद्धिं च वाञ्छिताम् ॥
॥ ५२ ॥ ओं नमो मृत्युं जयायेति स्वाहा तं लक्षधा जपेत् ॥ दृष्ट्वा च मरणं स्वप्ने शतायुश्च भवेन्नरः ॥ ५३ ॥ पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा
स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् ॥ काश्यपे दुर्गते नीचे देवब्राह्मणनिंदके ॥ ५४ ॥ मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं प्रकाशयेत् ॥ अश्वत्थे ग
णके विप्रेऽपि तृदेवासनेषु च ॥ ५५ ॥ आर्ये च वैष्णवे मित्रे दिवा स्वप्नं प्रकाशयेत् ॥ इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापनाशनम्
धन्यं यशस्य मायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महा० श्रीभगवन्नंदसंवादे द्व्यशीतितमोऽध्यायः
॥ ८२ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ वेदानां कारणं त्वंच ब्रह्मादीनां च पुत्रक ॥ सर्वकथय भद्रं ते कं पृच्छामि त्वया विना ॥ १ ॥ वि
प्राणां यो हि धर्मश्चक्षत्रविट्शूद्रकर्मणाम् ॥ संन्यासिनां च यो धर्मो यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ २ ॥ विप्राणां विधवास्त्रीणां वै
ष्णवानां सतामपि ॥ पतिव्रतानां स्त्रीणां च तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ गृहिणां गृहिणीनां च शिष्याणां च विशेषतः ॥ पुत्राणां च

अ० ८३

॥ ४९ ॥

पिकन्यानां पितरं मातरं प्रति ॥ ४ ॥ स्त्रीजातिश्च कतिविधा भक्तः कतिविधः प्रभो ॥ ब्रह्मांडं च कतिविधं वदनं च किमात्मकम्
 ॥ ५ ॥ किं नित्यं कृत्रिमं किंच ब्रूहि सर्वक्रमेण च ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संध्यापूतः सदा विप्रः कुरुते मम सेवनम् ॥ ६ ॥ नित्यं
 भुंक्ते मत्प्रसादमनिवेद्य कदाचन ॥ अन्नं विष्ठाजलं मूत्रं यद्विष्णोरनिवेदितम् ॥ ७ ॥ विष्णुप्रसादभोजी च जीवन्मुक्तश्च ब्रा-
 ह्मणः ॥ नित्यं तपस्या निरतः शुचिः शांतश्च शास्त्रवित् ८ व्रततीर्थाश्रितो धर्मी नानाध्यापनसंयुतः ॥ विष्णुमंत्रं गृहीत्वा च कृत्वा
 च गुरुसेवनम् ॥ ९ ॥ गृहीत्वा तदनुज्ञां च पश्चाद्भवति संगृही ॥ दक्षिणां नित्यं पूजानां गुरवे च निवेदयेत् ॥ १० ॥ गुरुणां पोष-
 णं नित्यं कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ सर्वेषामपि वंद्यानां पिता चैव महान् गुरुः ॥ ११ ॥ पितुः शतगुणैर्माता मातुः शतगुणैः सुरः ॥ मं-
 त्रदस्तं त्रदश्चैव सुराणां च चतुर्गुणः ॥ १२ ॥ नारायणश्च भगवान् गुरुः प्रत्यक्ष ईश्वरः ॥ उद्देशे दीयते तस्मै सुरायेति श्रुतौ श्रुतम्
 ॥ १३ ॥ प्रत्यक्षभोक्ता स्वगुरुः स्वयंदेही जनार्दनः ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुरेव स्वयं शिवः ॥ १४ ॥ गुरौ च सर्वदेवाश्च तिष्ठन्ति
 सततं मुदा ॥ गुरौ तुष्टे हरिस्तुष्टोयस्मिंस्तुष्टे च देवताः ॥ १५ ॥ गुरुः पुत्रसमं स्नेहं शिष्येषु न करिष्यति ॥ लभते ब्रह्म हत्यां च भुं-
 क्ते कृत्वा च नाशिषम् ॥ १६ ॥ स्वधर्मनिरतो विप्रो ब्राह्मणश्च सदा शुचिः ॥ विष्णुसेवी सदा विप्रस्तदन्योऽप्यशुचिः सदा ॥ १७ ॥
 ब्राह्मणो वृषवाहश्च शूद्राणां सुपकारकः ॥ ब्राह्मणो देवलश्चैव संध्याहीनश्च दुर्बलः ॥ १८ ॥ ब्राह्मणश्च दिवा शायी शूद्रश्चाद्वान्न
 भोजकः ॥ शूद्राणां शिवदाही च ते च शूद्रसमाद्विजाः ॥ १९ ॥ शालग्राममहामंत्रं कृत्वा पूजां विधानतः ॥ भुंक्ते नैवेद्यशेषं च तत्पा-
 दोदकमेव च ॥ २० ॥ हरेः पादोदकं पीत्वा तीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति २१ सन्नातः सर्वती-
 र्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ शालग्रामशिला तोयैर्योऽभिषेकं समाचरेत् २२ गंगाजलाद्दशगुणं शालग्रामजलं व्रज ॥ नित्यं भुंक्ते च यो

कृ.ज.उ.
॥ ५० ॥

विप्रोजीवन्मुक्तः सुरैः समः २३ विप्राणां नित्यकृत्यं च विष्णोर्नैवेद्यभोजनं ॥ यत्नेन पूजनं तस्य तत्पादोदकसेवनं २४ नित्यं त्रि-
संध्यं कुरुते भक्त्या च मम पूजनं ॥ एकादश्यां भुंक्ते च मम वैजन्मवासरे २५ शिवरात्रौ च हेतात श्रीरामनवमीदिने ॥ न च भुंक्ते व्र-
तो यो हि जीवन्मुक्तो हि सा द्विजः ॥ २६ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तस्य पादेन तानि च ॥ विप्रपादोदकं पीत्वा तीर्थस्नायी भवेन्नरः
॥ २७ ॥ विप्रपादोदकं किन्नायावत्तिष्ठति मेदिनी ॥ तावत्पुष्करपात्रेषु पिबंति पितरो जलम् ॥ २८ ॥ वह्निवायुसमः पूत-
स्तेजसा भास्करोपमः ॥ यमदूतं यमं चैव स च स्वप्नेन पश्यति ॥ २९ ॥ वैकुण्ठे मोदते सोऽपि पार्षदो हरिणा सह ॥ न भवेत्तस्य पा-
तो हि विप्रस्य हरिसेविनः ॥ ३० ॥ विष्णुमंत्रोपासकश्च स एव वैष्णवो द्विजः ॥ ब्राह्मणो वैष्णवः प्राज्ञो न हितस्मात्परः पुमान् ॥
३१ ॥ वेदोक्तो वा पुराणोक्तस्तत्रोक्तो वा मनुः शुचिः ॥ विचारतो गृहीत्वा तं शैवः शाक्तश्च वैष्णवः ॥ ३२ ॥ गुरुवक्त्रा द्विष्णुमंत्रो य-
स्य कर्णे विशत्ययम् ॥ तं वैष्णवं महापूतं प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३३ ॥ मंत्रग्रहणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ भित्वा ब्रह्मांड-
मखिलं यास्यत्येव हरेः पदम् ॥ ३४ ॥ पूर्वान्सप्त परान्सप्त सप्तमाता महादिकान् ॥ सोऽदरानुद्धरेद्भक्तस्तत्प्रसूतत्प्रसूतया ॥
३५ ॥ जपेन्नारायणं क्षेत्रे पुरश्चरणपूर्वकम् ॥ पुरुषाणां सहस्रं च लीलयात्मानमुद्धरेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रग्रहणमात्रेण फलमेतद्
जेश्वर ॥ पुरश्चरणसंपर्कात् पुरुषाणां शतं शतम् ॥ ३७ ॥ एकांतिको वैष्णवश्च पूसां लक्षं समुद्धरेत् ॥ क्रियाविष्णुपदे यस्य संक-
ल्पाश्च बहिष्कृताः ॥ ३८ ॥ द्विजाः सुराममप्राणा भक्तः प्राणात्परः प्रियः ॥ विश्वेषु प्रियपात्रेषु न मे भक्तात्परः प्रियः ॥ ३९ ॥
ते जीयांसं गुरुं दृष्ट्वा सर्वत्र रक्षितुं क्षमम् ॥ करोति मंत्रग्रहणं तस्माद्गूयाद्विचक्षणः ॥ ४० ॥ वयोहीना ज्ञानहीना द्विधा हीना त-
थैव च ॥ जातिहीना दुरोर्मत्रं गृहीयात्कदाचन ॥ ४१ ॥ शास्त्रार्थचाक्षतं मंत्रं न गृहीयात्कदाचन ॥ मुखीदाश्रमहीना च पि

अ० ८३

॥ ५० ॥

तुःसंन्यासिनस्तथा ॥ ४२ ॥ रोगिणोवंशहीनाच्चभार्याहानात्तथैवच ॥ मंत्रक्षिप्तात्तथामंत्रनगृहीयात्कदाचन ॥ ४३ ॥ वि
 ष्णुमंत्रनगृहीयाद्विष्णुभक्तिविहीनतः ॥ नचशैवान्नशाक्ताच्चगृहीयाद्वैष्णवात्तद्विजात् ॥ ४४ ॥ वयोहीनात्तथाल्पायुर्ज्ञान
 हीनादपंडितः ॥ विद्याहीनाद्भवेन्मूढो जातिहीनात्क्षयोभवेत् ॥ ४५ ॥ मूर्खान्मूर्खोभवेत्सघोदुःखीस्वाश्रमहीनतः ॥ य
 शोहानिःपितुश्चैवमृत्युःसंन्यासिनस्तथा ॥ ४६ ॥ रोगिणोव्याधियुक्तश्चानिर्वेशोवंशहीनतः ॥ भार्याहीनोपिस्त्रीहीनान्मंत्र
 क्षिप्तात्तत्समः ॥ ४७ ॥ विष्णुभक्तिविहीनाच्चभक्तिहीनोभवेन्नरः ॥ शैवाच्छाक्ताद्गृहीत्वाचहरौभक्तिर्नवर्द्धते ॥ ४८ ॥
 ब्राह्मणोवैष्णवःशुद्धःपक्वान्नंदातुमीश्वरः ॥ पक्वान्नंहरयेदातुमक्षमश्चेतरोजनः ॥ ४९ ॥ ओंकारोच्चारणाद्दोमाच्छालग्राम
 शिलार्चनात् ॥ मत्स्यं पक्वान्नदानाच्चविप्रादन्योव्रजेदधः ॥ ५० ॥ उदासीनादुराचारान्नगृहीयान्मनुंसुधीः ॥ दैवाद्यदिचगृ
 हीयाद्भनहीनोभवेत्ध्रुवम् ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणानांसदाभक्ष्यंहविष्यंचनिरामिषम् ॥ आमिषस्यपरित्यागात्सूर्यवत्तेजसाभवे
 त् ॥ ५२ ॥ नित्यंनूतनभांडेनकर्तव्यःपाकएवच ॥ अथवापक्षपर्यंतंततस्त्याज्यंमनीषिभिः ॥ ५३ ॥ स्थानंसुसंस्कृतंकृत्वा
 पाकंनिर्वृत्यपूजकः ॥ स्थानेपरिष्कृतेविप्रोदत्वामत्यंचभक्तितः ॥ ५४ ॥ तदानिवेद्यभुंक्तेचदत्त्वाविप्रायसादरम् ॥ अनि
 वेद्यचभुत्काचसुरापीतिभवेद्विजः ॥ ५५ ॥ चंद्रसूर्योपरागोवैवाशौचेमृतजातयोः ॥ स्पृष्टेनाशुचिनासद्यःपाकभांडंपरित्य
 जेत् ॥ ५६ ॥ भ्रष्टद्रव्यंतथान्नंचधृत्वाधौतेचवाससी ॥ पादप्रक्षालनंकृत्वाभुंक्तेस्थानेपरिष्कृते ॥ ५७ ॥ द्विर्भोजनंनकर्त
 व्यंस्थितेसूर्येद्विजातिभिः ॥ निष्फलंतद्भवेत्कर्मभुत्काचनरकंव्रजेत् ॥ ५८ ॥ यात्रांयुद्धंनदीतीरंपुनर्भोजनमैथुने ॥ वर्ज
 येत्श्राद्धदिवसेहविष्याशीचसंयमी ॥ ५९ ॥ द्विजायविष्णुभक्तायपात्रंदद्याद्दुधायच ॥ वृषलीपतयेचैवनदद्याच्छुद्रया

क.ज.उ.
॥ ५१ ॥

जिने ॥ ६० ॥ संध्याहीनायदुष्टायवृषवाहाययत्नतः ॥ शुक्रविक्रयिणेचैवदेवलायकदाचन ॥ ६१ ॥ प्रदत्तपात्रमेतेभ्योब्रा
ह्मणोनरकंव्रजेत् ॥ पात्रंभुत्कातद्विवसेमैथुनान्नरकंव्रजेत् ॥ ६२ ॥ सर्वेभ्यःपातकीतातकन्याविक्रयकारकः ॥ मूल्यंगृही
त्वायोदघात्समहारौरवंव्रजेत् ॥ ६३ ॥ कन्यालोमप्रमाणांतंवर्षेचपितृभिःसह ॥ कुंभीपाकेपच्यतेचपुत्रश्चापिपुरोहितः
॥ ६४ ॥ तस्मात्कन्यांसुपुत्रायदानंकुर्याद्विचक्षणः ॥ शूद्रवद्ब्राह्मणेभ्यश्चनैवतद्वंशजायच ॥ ६५ ॥ विप्रवैष्णवयोर्धर्मःक
थितश्चव्रजेश्वर ॥ यदुक्तंचपुराणैश्चतुर्भिःश्रुतिभिस्तथा ॥ ६६ ॥ द्विजार्चनंक्षत्रियाणांतथानारायणार्चनम् ॥ राज्या
नांपालनंचैवरणेनिर्भयतातथा ॥ ६७ ॥ नित्यंदानंब्राह्मणेभ्यःशरणागतरक्षणम् ॥ पुत्रतुल्यंप्रजानांचदुःखिनांपरिपा
लनम् ॥ ६८ ॥ शस्त्रास्त्राणांचनैपुण्यंरणेशौडीर्यमेवच ॥ तपश्चधर्मकृत्यंचयत्नतःकुरुतेसदा ॥ ६९ ॥ पंडितंनीतिशास्त्रज्ञं
नित्यंचपरिपालयेत् ॥ नियोजयेत्सभामध्येनित्यंसद्भिश्चसंयुते ॥ ७० ॥ हस्त्यश्वरथपादातंसेनांगंचचतुष्टयम् ॥ पालये
द्यत्नतो नित्यंयशस्वीचप्रतापवान् ॥ ७१ ॥ रणेनिमंत्रितश्चैवदानेनविमुखोभवेत् ॥ रणेवायस्त्यजेत्प्राणान्तस्यस्वर्गो
यशस्करः ॥ ७२ ॥ वैश्यानामपिवाणिज्यमीश्वरःकृषिपालने ॥ विप्रदेवार्चनंदानंतपस्याव्रतसेवनम् ॥ ७३ ॥ विप्राणा
मर्चनंनित्यंशूद्रधर्मोविधीयते ॥ तत्कृषीतद्धनग्राहीशूद्रश्चांडालतांव्रजेत् ॥ ७४ ॥ गृध्रःकोटिसहस्राणिशतजन्मानिसूकरः ॥
श्वापदःशतजन्मानिशूद्रोविप्रधनापहः ॥ ७५ ॥ यःशूद्रोब्राह्मणीगामीमातृगामीसपातकी ॥ कुंभीपाकेपच्यतेसयावद्वै
ब्रह्मणःशतम् ॥ ७६ ॥ कुंभीपाकेतप्ततैलेभुक्तःसर्पैरहर्निशम् ॥ शब्दंचविकृताकारंकुरुतेयमताडनात् ॥ ७७ ॥ ततश्चांडा
लयोनिःस्यात्सप्तजन्मसुपातकी ॥ सप्तजन्मसुसर्पश्चजलौकाःसप्तजन्मसु ॥ ७८ ॥ जन्मकोटिसहस्रंचविष्टायांजाय

अ०८३

॥ ५१ ॥

तेकृमिः ॥ पुंश्वलीनां योनिकृमिः स भवेत्सप्तजन्मसु ॥ ७९ ॥ गवां वणकृमिः स्याच्च पातकी सप्तजन्मसु ॥ योनौ योनौ भ्रम
 त्येवं न पुनर्जायते नरः ॥ ८० ॥ संन्यासिनां च यो धर्मो मन्मुखाच्च निशामय ॥ दंडग्रहणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् ॥
 ॥ ८१ ॥ पूर्वकर्माणि दग्ध्वा च परकर्म निकृंतनम् ॥ कुरुते चिंतयेन्मां च तद्यायाति मम मंदिरम् ॥ ८२ ॥ संन्यासिनः पदः स्पर्शा
 त्सद्यः पूता वसुंधरा ॥ सद्यः पुनर्न तितीर्थानि वैष्णवस्य यथा व्रज ॥ ८३ ॥ संन्यासिनश्च स्पर्शेन निष्पापो जायते नरः ॥ भुक्त्वा
 संन्यासिनं लोकश्चाश्वमेधफलं लभेत् ॥ ८४ ॥ नत्वा च कामतो दृष्ट्वा राजसूयफलं लभेत् ॥ फलं संन्यासिनां तुल्यं यती
 नां ब्रह्मचारिणाम् ॥ ८५ ॥ संन्यासी याति सायान्हे क्षुधितो गृहिणां गृहम् ॥ स दन्नं वा कदन्नं वा तद्वत्तनैव वर्जयेत् ॥ ८६ ॥
 न याचते च मिष्टान्नं न कुर्यात्कोपमेव च ॥ निर्धनं गृहणं कुर्यादेकवासानिरीहितः ॥ ८७ ॥ शीतग्रीष्मे समानश्च लोभमोह
 विवर्जितः ॥ तत्र स्थित्वैकरात्रं च प्रातरन्यत्स्थलं व्रजेत् ॥ ८८ ॥ यानमारोहणं कृत्वा गृहीत्वा गृहिणो धनम् ॥ गृहं
 कृत्वा गृहीरम्यात्स्वधर्मात्पतितो भवेत् ॥ ८९ ॥ कृत्वा च कृषिवाणिज्यं कुट्टात्तिं कुरुते च यः ॥ स संन्यासी ह्येताचारः स्वध
 र्मात्पतितो भवेत् ॥ ९० ॥ अशुभं च शुभं वापि स्वकर्म कुरुते यदि ॥ बहिष्कृतः स्वधर्मावाप्युपहास्यश्च वै भवेत् ॥ ९१ ॥
 ब्राह्मणपतिहीनाया भवेन्निष्कामिनी सदा ॥ एकभुक्ता दिनां ते सा हविष्यान्नरता सदा ॥ ९२ ॥ न धत्ते दिव्यवस्त्रं च गं
 धद्रव्यं सुतैलकम् ॥ स्रजं च चंदनं चैव शंखसिंदूरभूषणम् ॥ ९३ ॥ त्यक्त्वामालिनवस्त्रा स्यान्नित्यं नारायणं स्मरेत् ॥ ना
 रायणस्य सेवां च कुरुते नित्यमेव च ॥ ९४ ॥ तन्नामोच्चारणं शश्वत्कुरुते न न्यभक्तिः ॥ पुत्रतुल्यं च पुरुषं सदा पश्यति धर्मतः
 ॥ ९५ ॥ मिष्टान्नं च भुंक्ते सान कुर्याद्विभवं व्रज ॥ एकादश्यां न भोक्तव्यं कृष्णजन्माष्टमीदिने ॥ ९६ ॥ श्रीरामस्य नवम्यां

कृ.ज.उ.
॥ ५२ ॥

तुशिवरात्रौपवित्रया ॥ अघोरायांचप्रेतायांचंद्रसूर्योपरागयोः ॥ ९७ ॥ भ्रष्टद्रव्यंपरित्यज्यभुज्यतेपरमेवच ॥ तांबूलंविध
वास्त्रीणांयतीनांब्रह्मचारिणाम् ॥ ९८ ॥ संन्यासिनांचगोमांससुरानुल्यंश्रुतौश्रुतम् ॥ रक्तशाकंसूरंचजंबीरंपर्णमेवच
॥ ९९ ॥ अलाबुवर्तुलाकारावर्जनीयाचतैरपि ॥ पर्येकशायिनीनारीविधवापातयेत्पतिम् ॥ १०० ॥ यानमारोहणंकृत्वावि
धवानरकंव्रजेत् ॥ नकुर्यात्केशसंस्कारंगात्रसंस्कारमेवच ॥ १०१ ॥ केशवेणीजटारूपंतत्क्षौरंतीर्थकंविना ॥ तैलाभ्यंगंनकुर्वी
तनहिपश्यतिदर्पणम् ॥ २ ॥ मुखंचपरपुंसांचयात्रानृत्यंमहोत्सवम् ॥ नर्तकंगायनंचैवसुवेषंपुरुषंशुभम् ॥ ३ ॥ शृणुयाच्च
सतांधर्मसामवेदनिरूपणम् ॥ परमार्थंपरंचैवनिबोधकथयामिते ॥ ४ ॥ अध्यापनमध्ययनंशिष्याणांपरिपालनम् ॥ गुरु
णांसेवनंनित्यंद्विजदेवार्चनंतथा ॥ ५ ॥ सिद्धांतशास्त्रनैपुण्यंभावनंस्वात्मतोषणम् ॥ व्याख्यानंपरिशुद्धंचग्रंथाभ्यस्तंचसंत
तम् ॥ ६ ॥ व्यवस्थापरिशुद्ध्यर्थंविचारोवेदसंमतः ॥ शास्त्रार्थांचरणंचैवकर्तव्यंस्वयमेवच ॥ ७ ॥ देवान्हिकेषुनैपुण्यंवेदा
चरणमीप्सितम् ॥ वेदोक्तभक्षणंचैवपावित्राचरणंसदा ॥ ८ ॥ पतिव्रतानांयंधर्मतन्निबोधव्रजेश्वर ॥ नित्यंतुभर्तय्यैत्सु
क्यात्तत्पादोदकमीप्सितम् ॥ ९ ॥ भक्तिभावेनसततंभोक्तव्यंतदनुज्ञया ॥ व्रतंतपस्यांदेवार्चांपरित्यज्यप्रयत्नतः ॥ १० ॥
कुर्याच्चरणसेवांचस्तवनंपरितोषणं ॥ तदाज्ञारहितंकर्मनकुर्याद्वैरतःसती ॥ ११ ॥ नारायणात्परंकांतंध्यायतेसततंसती ॥ परंपुं
सापरंचैवसुवेषंपुरुषंपरम् ॥ १२ ॥ यात्रामहोत्सवंनृत्यंनर्तकंगायनंब्रज ॥ परक्रोडांचसततंनहिपश्यतिसुव्रता ॥ १३ ॥ यद्र
क्ष्यंस्वामिनांनित्यंतदेवमपियोषिताम् ॥ नहित्यजेत्तुतत्संगंक्षणमेवचसुव्रता ॥ १४ ॥ उत्तरेनोत्तरंदद्यात्स्वामिनश्चपतिव्रता
॥ नकोपंकुरुतेशुद्धाताडिताचापिकोपतः ॥ १५ ॥ क्षुधितंभोजयेत्कांतंदद्यात्पानंचभोजनं ॥ नबोधयेत्तानिद्रालुंप्रेरयेन्नैवक

अ० ८३

॥ ५२ ॥

मसु ॥ १६ ॥ पुत्राणां च शतगुणं स्नेहं कुर्यात्पतिसती ॥ पतिर्वधुर्गतिर्भर्ता दैवतं कुलयोषितः ॥ १७ ॥ शुभं दृष्ट्वा सुधातुल्यं कांतं प
 श्याते सुंदरी ॥ सस्मितं वदनं कृत्वा भक्तिभावेन यत्नतः ॥ १८ ॥ पुरुषाणां सहस्रं च सती स्त्री च समुद्धरेत् ॥ पतिः पतिव्रतानां च मु
 च्यते सर्वपातकात् ॥ १९ ॥ नास्तितेषां कर्मभोगः सतीनां व्रततेजसा ॥ तथा सार्द्धं च निष्कर्मा मोदते हरि मंदिरे ॥ २० ॥ पृथि
 व्यां यानि तीर्थानि सतीपादेषु तान्यपि ॥ तेजश्च सर्वदेवानां मुनीनां च सतीषु च ॥ २१ ॥ तपस्विनां तपः सर्ववतीनां यत्फलं व्रज
 ॥ दाने फलं यद्वा तृणां तत्सर्वं तासु संततम् ॥ २२ ॥ स्वयं नारायणः शंभुर्विधाता जगतामपि ॥ सुराः सर्वे च मुनयो भीतास्ता
 भ्यां च संततम् ॥ २३ ॥ सतीनां पादरजसा सद्यः पूता वसुंधरा ॥ पतिव्रतानमस्कृत्वा मुच्यते पातकान्नरः ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यं भ
 र्मसात्कर्तुं क्षणेनैव पतिव्रता ॥ स्वतेजसा समर्था सामहा पुण्यवती सदा ॥ २५ ॥ सतीनां च पतिः साधुः पुत्रो निःशंक एव च ॥ न
 हितस्य भयं किंचिद्देवेभ्यश्च यमादपि ॥ २६ ॥ शतजन्म पुण्यवतां गेहे जाता पतिव्रता ॥ पतिव्रता प्रसूः पूता जीवन्मुक्तः पि
 ता तथा ॥ २७ ॥ सती स्त्री प्रातरुत्थाय त्यक्त्वा चरात्रिवाससम् ॥ भर्तारं च नमस्कृत्य करोति स्तवनं मुदा ॥ २८ ॥ गृहकार्यं ततः
 कृत्वा स्नात्वा धौते च वाससी ॥ गृहीत्वा शुक्लपुष्पं च भक्तितः पूजयेत्पतिम् ॥ २९ ॥ स्नापयित्वा सपूतेन जलेन निर्मलेन च ॥ तस्मै
 दत्त्वा धौतवस्त्रं तत्पादौ क्षालयेन्मुदा ॥ ३० ॥ आसने वासयित्वा च दत्त्वा भाले च चंदनम् ॥ सर्वांगलेपनं कृत्वा दत्त्वा माल्यंगलेऽपि च
 ॥ ३१ ॥ सामवेदोक्तमंत्रेण भोगद्रव्यैः सुधोपमैः ॥ संपूज्य भक्तितः कांतं स्तुत्वा च प्रणमेन्मुदा ॥ ३२ ॥ ओं नमः कांताय शांताय सर्व
 देवाश्रयाय स्वाहा ॥ इत्यनेनैव मंत्रेण दत्त्वा पुष्पं च चंदनम् ॥ ३३ ॥ पाद्यार्घ्यं धूपदीपौ च वस्त्रं नैवेद्यमुत्तमम् ॥ जलं सुवासितं शुद्धं
 तांबूलं च सुवासितं ॥ ३४ ॥ दत्त्वा स्तोत्रं पठेद्यत्कृतं वै पाठ्यमेव च ॥ ओं नमः कांताय भर्त्रे च शिरश्चंद्रस्वरूपिणे ॥ ३५ ॥ नमः

कृ.ज.उ.
॥ ५३ ॥

शांतायदांतायसर्वदेवाश्रयायच ॥ नमोब्रह्मस्वरूपायसतीप्राणपरायच ३६ नमस्यायचपूज्यायतद्दाधारायतेनमः ॥ पंच
प्राणाधिदेवायचक्षुषस्तारकायच ३७ ज्ञानाधारायपत्नीनांपरमानंदरूपिणे ॥ पतिर्ब्रह्मापतिर्विष्णुःपतिरेवमहेश्वरः ३८
पतिश्चानिर्गुणाधारोब्रह्मरूपनमोस्तुते ॥ क्षमस्वभगवन्दोषंज्ञानाज्ञानकृतंचयत् ॥ ३९ ॥ पत्नीबंधोदयासिंधोदासीदोषंक्षम
स्वमे ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंसृष्ट्यादौपद्मयाकृतम् ४० सरस्वत्याचधरयागंगयाचपुराव्रज ॥ सावित्र्याचकृतंपूर्वब्रह्मणेचा
पिनित्यशः ४१ पार्वत्याचकृतंभक्त्याकैलासेशंकरायच ॥ मुनीनांचसुराणांचपत्नीभिश्चकृतंपुरा ४२ पतिव्रतानांसर्वासांस्तो
त्रमेतच्छुभावहम् ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंयाशृणोतिपतिव्रता ४३ नरोन्योवापिनारीवालभतेसर्ववांच्छितम् ॥ अपुत्रोलभ
तेपुत्रंनिर्धनोलभतेधनम् ॥ ४४ ॥ रोगीचमुच्यतेरोगाद्वद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ पतिव्रताचस्तुत्वाचतीर्थस्नानफलंलभेत्
॥ ४५ ॥ फलंचसर्वतपसांव्रतानांचव्रजेश्वर ॥ इदंस्तुत्वानमस्कृत्वाभुंक्तेसातदनुज्ञया ॥ ४६ ॥ उक्तःपतिव्रताधर्मोगृहि
णांश्रूयतांव्रज ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०भगवन्नंदसंवादेऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ द्विजदेवार्चनंचैवकरोतिसततंगृही ॥ स्वधर्माचरणंचैवचातर्वर्ण्यंचनित्यशः ॥ १ ॥ कुर्वेतिगृहिणामाशांसर्वदेवा
दयस्तथा ॥ अकृत्वातिथिपूजांचगृहस्थश्चसदाशुचिः ॥ २ ॥ पितरःकर्मकालेचतिथिकालेचदेवताः ॥ सर्वेगृहस्थमायां
तिनिपानमिवधेनवः ॥ ३ ॥ समायातिप्रयत्नेनसायान्हेक्षुधितोऽतिथिः ॥ पूजांकृत्वाशिषंलब्ध्वाप्रयातिगृहिणोगृहात्
॥ ४ ॥ अकृत्वातिथिपूजांचगृहीभवतिपातकी ॥ त्रैलोक्यजनितंपापंलभतेनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ अतिथिर्यस्यभगनाशोगृ
हात्प्रतिनिवर्तते ॥ पितरस्तस्यदेवाश्चवन्हयश्चतथैवच ॥ ६ ॥ निराशाःप्रतिगच्छंतिगृहिणोतिथयोगृहात् ॥ स्त्रीघ्नैर्गौघ्नैः

अ०८४

॥ ५३ ॥

कृतमैश्वराणैर्गुरुतल्पगैः ॥ ७ ॥ तुल्यदोषोभवत्येवयेनातिथिरनर्चितः ॥ स्वात्मनःपातकंदत्वापुण्यमादायगच्छति
 ॥ ८ ॥ तस्मात्कृत्वासर्वसेवां देवादींश्च शुभाशयः ॥ पोष्याणां भरणं कृत्वा पश्चाद्भुंक्ते स धर्मविद् ॥ ९ ॥ यस्य माता गृहे नास्ति
 भार्या च पुंश्चली तथा ॥ अरण्यं तेन गंतव्यं अरण्यादुःखदं गृहम् ॥ १० ॥ पतिं द्वेष्टि स दातुं विषतुल्यं च पश्यति ॥ ददाति तस्मै
 नाहारं भर्त्सनं कुरुते सदा ॥ ११ ॥ पूजितं मुनि तुल्यं च सा च पापी यसी परम् ॥ संततं तृणवन्मत्वा न्यक्कारं कुरुते सदा ॥ १२ ॥ दु
 र्वाक्यवन् हि नादग्धो मृत तुल्यं च जीवति ॥ यावज्जीवनपर्यंतं संप्राप्य दुष्टवंशजाम् ॥ १३ ॥ गृहिणीनां सदाचारं श्रूयतां त
 च्छ्रुतौ श्रुतम् ॥ गृहिणी पतिभक्ता च देवब्राह्मणपूजिता ॥ १४ ॥ सा शुद्धा प्रातरुत्थाय नमस्कृत्य पतिं सुरम् ॥ प्रांगणे मंगलं द
 द्याद्गोमयेन जलेन च ॥ १५ ॥ गृहकृत्यं च कृत्वा च स्नात्वा गत्य गृहं सती ॥ सुरं विप्रं पतिं नत्वा पूजयेद्गृहदेवताम् ॥ १६ ॥ गृहक
 र्त्यं सुनिर्वृत्य भोजयित्वा पतिं सती ॥ अतिथिं पूजयित्वा च स्वयं भुंक्ते सुखं सती ॥ १७ ॥ पुत्रैश्च पूजितस्तातो शिष्यैश्च पूजि
 तो गुरुः ॥ आज्ञया कुरुते कर्म पुत्रः शिष्यश्च भृत्यवत् ॥ १८ ॥ न प्रेरयन् गुरुं तातं पुत्रः शिष्यश्च कर्मसु ॥ पित्रे च गुरवे नित्यं सर्व
 स्वं च समर्पयेत् ॥ १९ ॥ न कुर्यान्नरबुद्धिं च गुरौ पितरि संततम् ॥ कृत्वा च नरबुद्धिं च ब्रह्महत्यां लभेत्ध्रुवम् ॥ २० ॥ मातरं पू
 जयेद्भक्त्या पितुश्चाप्यधिकां तथा ॥ मातुः परं गुरुं चैव पूजयेद्भक्तियोगतः ॥ २१ ॥ पिता माता गुरुर्भार्या शिष्यः पुत्रः सदा क्ष
 मः ॥ अनाथा भगिनी कन्या नित्यं पोष्या गुरुप्रिया ॥ २२ ॥ एवं च कथितं तात सर्वेषां धर्ममुत्तमम् ॥ स्त्रीजातिर्वास्तवी शुद्धा
 ताश्च सर्वाः पतिव्रताः ॥ २३ ॥ सर्वा जातिरेकविधा चादौ सृष्टा च ब्रह्मणा ॥ ताः सर्वाः प्रकृतेरंशाः पवित्राः पंडिताः अधिकाः ॥
 ॥ २४ ॥ केदारकन्याशापेन सहि धर्मः क्षयंगतः ॥ तदा कोपेन धात्रा च कृत्या स्त्री च विनिर्मिता ॥ २५ ॥ कृत्या स्त्री त्रिविधा जा

क.ज.उ.
॥ ५४ ॥

तिर्ब्रह्मणा निर्मितापुरा ॥ उत्तमाप्रथमासाचमध्यमाचाधमावज ॥ २६ ॥ उत्तमापतिभक्तासाकिंचिद्धर्मसमन्विता ॥ प्रा
णांतेपिनकुरुतेतंजारमयशस्करम् ॥ २७ ॥ पूजयेत्सायथाकांतंतथादेवद्विजातिथीन् ॥ वतानिचोप्रवासांश्चकुरुतेसर्वपू
जनम् ॥ २८ ॥ गुरुणारक्षितायत्नाजारंचनभजेद्भयात् ॥ साकृत्रिमामध्यमाचयथाकिंचित्पतिंभजेत् ॥ २९ ॥ स्था
नंनास्तिक्षणंनास्तिनास्तिप्रार्थयितानरः ॥ तेनहेनंदतासांचसतीत्वमुपजायते ॥ ३० ॥ अधमापरमादुष्टात्यंतासदृशजा
तथा ॥ अधर्मशीलादुःशीलादुर्मुखाकलहान्विता ॥ ३१ ॥ पतिंभर्त्सयतेनित्यंजारंचसेवतेसदा ॥ दुःखंददातिकांता
यविषतुल्यंचपश्यति ॥ ३२ ॥ जारद्वारमुपायेनहंतिकांतंमनोहरम् ॥ धर्मिष्ठंचवरिष्ठंचगरिष्ठंचमहीतले ॥ ३३ ॥
कामदेवसमंचापिजारंपश्यतिकामतः ॥ शुभदृष्ट्याकटाक्षेणशश्वत्पापीयसीमुदा ॥ ३४ ॥ सुवेषंपुरुषंदृष्ट्वायुवानंर
तिशरकम् ॥ योनिःक्लिद्यतिनारीणांकामिनीनानिरंतरम् ॥ ३५ ॥ ददातिभर्त्रेनीहारंविषोक्तिंवक्तिसंततम् ॥ अ
धर्मंचिंतयेच्छश्वजारंचपरमंमुदा ॥ ३६ ॥ गुरुभिर्भर्त्सितासाचरक्षिताचशतेनच ॥ तथापिजारंकुरुतेनापिसाध्या
नृपैरपि ॥ ३७ ॥ नास्ति तस्याः प्रियं किंचित्सर्वकार्यवशेनच ॥ गावस्तृणमिवारण्येप्रार्थयंतिनवंनवम् ॥ ३८ ॥ वि
द्युदाभाजलेरेखातस्याः प्रीतिस्तथैवच ॥ अधर्मयुक्तासततंकपटंवक्तिनिश्चितं ॥ ३९ ॥ व्रतेतपसिधर्मेचनमनोगृहकर्मणि ॥
नगुरौनचदेवेषुजारेस्त्रिगंधंचंचलम् ॥ ४० ॥ स्त्रीजातित्रिविधानांचकथाचकथितामया ॥ भक्तानांत्रिविधानांचलक्षणं
श्रूयतामिति ॥ ४१ ॥ तृणशय्यारतोभक्तोमन्नामगुणकीर्तिषु ॥ मनोनिवेशयेत्यक्त्वासंसारसुखकारणम् ॥ ४२ ॥ ध्याय
तेमत्पदाब्जंचपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ अहैतुर्कांतस्यदेवाः संकल्परहितस्यच ॥ ४३ ॥ सर्वसिद्धिंनवांछंतितेऽणिमादिकमीप्सि

अ०८४

॥ ५४ ॥

तां ॥ ब्रह्मत्वममरत्वं वासुरत्वं सुखकारणं ॥ ४४ ॥ दास्यं विनानहीच्छंति सा लोकादिचतुष्टयं ॥ नैव निर्वाणमुक्तिं च सुधा
 पानमभीप्सितं ॥ ४५ ॥ वाञ्छंति निश्चलां भक्तिं मदीयामनुलामपि ॥ स्त्रीपुंविभेदो नास्त्येवं सर्वजीवेषु भिन्नता ॥ ४६ ॥ ते
 षां सिद्धेश्वराणां च प्रवराणां वजेश्वर ॥ क्षुत्पिपासादिकं निद्रां लोभमोहादिकरिपुं ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा दिवानिशं मां च ध्यायंते च
 दिगंबरः ॥ समद्रुक्तमो नंदश्रूयतां मध्यमादिकं ॥ ४८ ॥ नासक्तः कर्मसु गृही पूर्वप्राक्तनतः शुचिः ॥ करोति सततं कर्म पूर्वक
 र्म निवृत्तनं ॥ ४९ ॥ न करोत्यपरं यत्नात्संकल्परहितः स च ॥ सर्वकृष्णस्य यत्किंचिन्नाहं कर्ता च कर्मणः ॥ ५० ॥ कर्मणा मन
 सा वाचा सततं चिंतयेदिति ॥ न्यूनभक्तश्च तन्न्यूनः स च प्राकृतिकः श्रुतौ ॥ ५१ ॥ यमं वा यमदूतं वा स्वप्नेन च न पश्यति ॥ पुरुषा
 णां सहस्रं च पूर्वभक्तः समुद्धरेत् ॥ ५२ ॥ पुंसां शतं मध्यमश्च तच्चतुर्थं च प्राकृतः ॥ भक्तश्च त्रिविधस्ततः कथितश्च तवाज्ञया ॥
 ॥ ५३ ॥ ब्रह्मांडरचनाख्यानं श्रूयतां सावधानतः ॥ ब्रह्मांडरचनार्थं च भक्ता जानांति यत्नतः ॥ ५४ ॥ मुनयश्च सुराः संतः किं
 चिज्जानंति दुःखतः ॥ जानामि विश्वं सर्वार्थं ब्रह्मानंतो महेश्वरः ॥ ५५ ॥ धर्मः स नत्कुमारश्च नरनारायणावृषी ॥ कपिलश्च ग
 णेशश्च दुर्गालक्ष्मीः सरस्वती ॥ ५६ ॥ वेदाश्च वेदमाता च सर्वज्ञा राधिका स्वयम् ॥ एते जानंति विश्वार्थं नान्यो जानाति कश्चन
 ॥ ५७ ॥ वैषम्यार्थं च सुधियः सर्वे विज्ञातुमक्षमाः ॥ नित्याकाशो यथात्मा च तथा नित्यादिशो दश ॥ ५८ ॥ यथानित्या च प्रकृ
 तिस्तथैव विश्वगोलकः ॥ गोलोकश्च यथानित्यस्तथा वैकुण्ठ एव च ॥ ५९ ॥ एकदामपि गोलोके रासे नित्यं प्रकुर्वति ॥ आ
 विर्भूता च वामांगाद्वाला षोडशवार्षिकी ॥ ६० ॥ श्वेतचंपकवर्णाभा शरच्चंद्रसमप्रभा ॥ अतीव सुंदरी रामारमणीनां परावरा
 ॥ ६१ ॥ ईषद्वास्य प्रसन्नास्या कोमलांगी मनोहरा ॥ बन्धि शुद्धांशुकाधाना रत्नाभरणभूषिता ॥ ६२ ॥ यथा जलदपंक्तिश्च

क.ज.उ.
॥ ५५ ॥

बलाकाभिर्विभूषिता ॥ सिंदूरविंदुनाचारुचंद्रचंदनविंदुभिः ॥ ६३ ॥ कस्तूरीविंदुभिःसार्धसीमंताधःस्थलोज्ज्वला ॥ अमू
त्यरत्ननिर्माणसुस्निग्धकिरणोज्ज्वला ॥ ६४ ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनगंडस्थलसमुज्ज्वला ॥ कुंकुमालक्तकस्तूरीचारुचंदनपत्र
कैः ॥ ६५ ॥ विचित्रैश्चसुचित्रैश्चसुकपोलस्थलोज्ज्वला ॥ खगेंद्रचंचुविजितनासामौक्तिकशोभिता ॥ ६६ ॥ गजेंद्रगंडनि
र्मुक्तमुक्ताभूषणभूषिता ॥ शुक्त्याविमुक्तमुक्ताभदंतपंक्तिमनोहरा ॥ ६७ ॥ वलिताकलितातीवपक्वविंधरावरा ॥ शश्व
त्पूर्णदुर्निदास्यापद्मनिंदितलोचना ॥ ६८ ॥ कृष्णसारनिभोद्भिन्नसुचारुकज्जलोज्ज्वला ॥ अमूत्यरत्ननिर्माणकेयूरकंक
णोज्ज्वला ॥ ६९ ॥ मणींद्रराजिराजीभिःशंखयुग्मकरोज्ज्वला ॥ रत्नांगुलीयकैरेभिरमृतांगुलिभूषिता ॥ ७० ॥ रत्नेंद्ररा
जराजेनकणन्मंजीररंजिता ॥ रत्नपाशकराजीभिःपादांगुलिविराजिता ॥ ७१ ॥ सुंदरालक्तरागेणचरणाधःस्थलोज्ज्व
ला ॥ गजेंद्रगामिनीरामाकामिनोवामलोचना ॥ ७२ ॥ मांददर्शकटाक्षेणरमणीरमणोत्सुका ॥ रासेसंभूयरामासादधा
रपुरतोमम ॥ ७३ ॥ तेनराधासमाख्यातापुराविद्धिःप्रपूजिता ॥ प्रहृष्टाप्रकृतिश्चास्यास्तेनप्रकृतिरीश्वरी ॥ ७४ ॥ शक्ता
स्यात्सर्वकार्येषुतेनशक्तिःप्रकीर्तिता ॥ सर्वाधारासर्वरूपामंगलार्हाचसर्वतः ॥ ७५ ॥ सर्वमंगलदक्षासातेनस्यात्सर्वमंग
ला ॥ वैकुण्ठेसामहालक्ष्मीमूर्तिभेदेसरस्वती ॥ ७६ ॥ प्रसूयवेदान्विदितावेदमाताचसासदा ॥ सावित्रीसाचगायत्रीधा
त्रीत्रिजगतामपि ॥ ७७ ॥ सुरासंहृत्यदुर्गचसादुर्गाचप्रकीर्तिता ॥ तेजसःसर्वदेवानामाविर्भूतापुरासती ॥ ७८ ॥ तेनाद्य
प्रकृतिर्ज्ञेयासर्वासुरविमर्दिनी ॥ सर्वानंदाचसानंदादुःखदारिद्र्यनाशिनी ॥ ७९ ॥ शत्रूणांभयदात्रीचभक्तानांभयहारिणी
॥ दक्षकन्यासतीसाचशैलजातेतिपार्वती ॥ ८० ॥ सर्वाधारस्वरूपासाकलयासावसुंधरा ॥ कलयातुलसीगंगाकलयास

अ०८४

॥ ५५ ॥

र्वयोषितः ॥ ८१ ॥ सृष्टिकरोमिचययातातशक्त्यापुनःपुनः ॥ दृष्टातांरासमध्यस्थांममक्रीडातयासह ॥ ८२ ॥ बभूवसु
 चिरंतातयावद्वैब्रह्मणःशतं ॥ अत्यद्भुतंकौतुकंचमहाशृंगारमीप्सितं ॥ ८३ ॥ तयोर्द्वयोर्धर्मराशिःसुखावरासमंडले ॥ त
 स्मान्मनोहरंजज्ञेनाम्नाकारसरोवरं ॥ ८४ ॥ पपातधर्मधाराधोवेगेनविश्वगोलके ॥ बभूवजलपूर्णचब्रह्मांडानांच
 गोलकं ॥ ८५ ॥ जलपूर्णपुरासर्वसृष्टिशून्यंव्रजेश्वर ॥ शृंगारांतेचतस्यांचवीर्याधानंमयाकृतं ॥ ८६ ॥ दधारगर्भसाराधा
 यावद्वैब्रह्मणःशतं ॥ सुखावसातदंतैचडिभंचपरमाद्भुतं ॥ ८७ ॥ चुकोपदेवीतंदृष्टारुरोदविषसादसा ॥ पादेनप्रेरयामासत
 मधोविश्वगोलके ॥ ८८ ॥ सपपातजलेतातसर्वाधारोमहान्विराट् ॥ दृष्टापत्यंजलस्थंचमयाशप्ताचसापुरा ॥ ८९ ॥
 अनपत्याचसाराधामच्छापेनपुराविभो ॥ तेनप्रभूताक्रमतोदुर्गालक्ष्मीःसरस्वती ॥ ९० ॥ चतस्रःपरिपूर्णास्ताःप्रसूता
 श्रमुनिश्चितं ॥ देव्योऽन्याश्चापिकामिन्योताःप्रसूताव्रजेश्वर ॥ ९१ ॥ कलयाप्रभवयासांकलांशांशेनवाव्रज ॥ जज्ञेम
 महान्विराडचेनडिभेनकलयाश्रयः ॥ ९२ ॥ अमृतांगुष्ठपीयूषंमयादत्तंपपौचसः ॥ जलेस्थावररूपश्चशेतेचनिजकर्मणः
 ॥ ९३ ॥ उपाधानंजलंतल्पंतस्ययोगबलेनच ॥ तस्यलोमांचकूपानिजलपूर्णानिसंततं ॥ ९४ ॥ प्रत्येकंक्रमतस्तेषुशेतेक्षुद्रवि
 राट्पुनः ॥ सहस्रपत्रंकमलंजज्ञेक्षुद्रस्यनाभितः ॥ ९५ ॥ तत्रजज्ञेवरोब्रह्मातेनायंकमलोद्भवः ॥ तत्राविर्भूयसाविधिश्चिंता
 ग्रस्तोबभूवसः ॥ ९६ ॥ कस्माद्देहःकमातामेपितावाक्चबांधवः ॥ दिव्यंत्रिलक्षवर्षंचबभ्रामकमलांतरे ॥ ९७ ॥ ततोदि
 व्यंपंचलक्षंसस्मारतपसाचमां ॥ तदामयादत्तमंत्रंजजापकमलांतरे ॥ ९८ ॥ दिव्यसप्तवर्षलक्षंनियतंसंयतःशुचिः ॥ तदाम
 तोवरंलब्ध्वास्मृष्टासृष्टिंचकारसः ॥ ९९ ॥ माययाप्रतिब्रह्मांडेब्रह्माविष्णुशिवात्मकाः ॥ दिक्पालाद्वादशादित्यारुद्राश्चैका

क.ज.उ.
॥ ५६ ॥

दशापिच ॥ १०० ॥ नवग्रहाष्टौवसवोदेवाः कोटि त्रयं तथा ॥ ब्राह्मणक्षत्रविट्शूद्रायक्षगंधर्वाकिन्नराः ॥ १ ॥ भूतादयोराक्ष
साश्वाप्येवंसर्वचराचरं ॥ विश्वेविश्वेविनिर्माणस्वर्गाः सप्तक्रमेणच ॥ २ ॥ सप्तसागरसंयुक्तासप्तद्वीपावमुंधरा ॥ कांचनीभू
मिसंयुक्तातमोयुक्तंस्थलंतथा ॥ ३ ॥ पातालाश्चतथासप्तब्रह्मांडमेभिरेवच ॥ विश्वेविश्वेचंद्रसूर्यौपुण्यक्षेत्रंचभारतं ॥ ४ ॥
तीर्थान्येतानिसर्वत्रगंगादीनिब्रजेश्वर ॥ यावंतिलोमकूपानिमहाविष्णोःक्रमेणच ॥ ५ ॥ विश्वान्येवहितावंतित्यसंख्याता
निचध्रुवम् ॥ विश्वेषामूर्ध्वभागेचवैकुण्ठश्चनिराश्रयः ॥ ६ ॥ मदिच्छयाविनिर्माणोवेदाः कथितुमक्षमाः ॥ कुयोगिनामदृष्ट
श्चाभक्तानांचविनिश्चितं ॥ ७ ॥ तस्मादुपरिगोलोकः पंचाशत्कोटियोजनः ॥ वायुनाधार्यमाणश्चविचित्रः परमाश्रयः ॥ ८ ॥
अतीवरम्यनिर्माणोनित्यरूपोमदिच्छया ॥ शतशृंगेणशैलेनपुण्यवृंदावनेनच ॥ ९ ॥ सुरासमंडलेनापिनद्याविरजयायुतः ॥
कोटियोजनविस्तीर्णाप्रस्थेनविरजाव्रज ॥ १० ॥ दैर्घ्यतस्यशतगुणंपरितः परमाशुभा ॥ अमूल्यरत्ननिकरैर्हीरमाणिक्य
योस्तथा ॥ ११ ॥ मणीनांकौस्तुभादीनामसंख्यानांमनोहरा ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंतत्रापिप्रतिमादिरं ॥ १२ ॥ मनोहरंचप्रा
कारमदृष्टंविश्वकर्मणा ॥ गोपीभिर्गोपनिकरैर्वेष्टितंकामधेनुभिः ॥ १३ ॥ कल्पवृक्षैः पारिजातैरसंख्यैश्चसरोवरैः ॥ पुष्पोद्या
नैःकोटिभिश्चसंवृतंरसमंडलं ॥ १४ ॥ वेष्टितंवेष्टितैर्गोपैर्मंदिरैः शतकोटिभिः ॥ रत्नप्रदीपयुक्तैश्चपुष्पतल्पसमन्वितैः ॥
॥ ११५ ॥ सुगंधिचंदनामोदैः कस्तुरीकुंकुमान्वितैः ॥ क्रीडोपयुक्तैर्भोगैश्चतांबूलैर्वासितैर्जलैः ॥ १६ ॥ धूपैः सुरभिरम्यैश्चमा
ल्यैश्चरत्नदर्पणैः ॥ रक्षकैरक्षितंशश्वद्राधादासीत्रिकोटिभिः ॥ १७ ॥ अमूल्यरत्नाभरणैर्वन्दिशुद्धांशुकैरपि ॥ लक्षमत्तग
जेंद्राणांवेष्टितंचबलैः क्रमात् ॥ १८ ॥ नवयौवनसंपन्नैरूपैर्निरूपमैरपि ॥ रम्यंचवर्तुलाकारंचंद्रविंबंयथाव्रज ॥ १९ ॥

अ० ८४

॥ ५६ ॥

अमूल्यरत्नरचितं दशयोजनविस्तृतम् ॥ कस्तूरीकुंकुमैरम्यैः सुगंधिचंदनार्चितं ॥ २० ॥ आवृतं मंगलघटैः फलपल्लव
 संयुतैः ॥ दधिलाजैश्च पर्णैश्च स्निग्धदूर्वाकुरैः फलैः ॥ २१ ॥ श्रीरामकदलीस्तंभैरसंख्यैश्च मनोहरैः ॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्च स्नि
 ग्धैश्चंदनपल्लवैः ॥ २२ ॥ चंदनासक्तमाल्यैश्च भूषणैश्च विभूषितं ॥ अमूल्यरत्नरचितं शतशृंगमनोहरं ॥ २३ ॥ कोटियोज
 जनमूर्ध्वचदैर्घ्यदशगुणोत्तरं ॥ शैलप्रस्थपरिमितं पंचाशत्कोटियोजनं ॥ २४ ॥ अतीव कामनीयं च वेदानिर्वचनीयकं ॥ प्रा
 कारमिव तस्यापि गोलोकस्य मनोहरं ॥ २५ ॥ परितो वेष्टितं रम्यं हीरहारसमन्वितं ॥ तत्र वृंदावनं रम्यं युक्तं चंदनपादपैः ॥
 ॥ २६ ॥ कल्पवृक्षैश्च रम्यैश्च मंदारैः कामधेनुभिः ॥ शोभितं शोभनाढ्यैश्च पुष्पोद्यानैर्मनोहरैः ॥ २७ ॥ क्रीडासरोवरैरम्यैः
 सुरम्यैरतिमंदिरैः ॥ अतीवरम्यं रहसिरासयोग्यस्थलान्वितं ॥ २८ ॥ रक्षितं रक्षकैरम्यैरसंख्यैर्गोपिकागणैः ॥ परितो वर्तुला
 कारं त्रिलक्षयोजनं वरं ॥ २९ ॥ षट्पदध्वनिसंयुक्तं पुंस्कोकिलरुतान्वितं ॥ तत्राक्षयोवटोरम्योरहस्ये बहुविस्तृतः ॥ ३० ॥
 सहस्रयोजनोर्ध्वश्च परितश्च चतुर्गुणः ॥ गोपीनां कल्पवृक्षश्च सर्ववाञ्छाफलप्रदः ॥ ३१ ॥ क्रीडान्वितैरावृतश्च राधादासी त्रिल
 क्षकैः ॥ विरजातीरनीराणां वायुनाशीतलेन च ॥ ३२ ॥ पुष्पान्वितेन मंदेन पवित्रश्च सुगंधिना ॥ दासीगणैरसंख्यैश्च वृंदा
 वनविनोदिनी ॥ ३३ ॥ तत्र क्रीडति राधासाममप्राणाधिदेवता ॥ सेयं श्रीदामशापेन वृषभानुसुताधुना ॥ ३४ ॥ ब्रह्मादिदे
 वैः सिद्धैर्द्रुमैर्नद्रैः पूजिता व्रज ॥ सिद्धैर्गुणैर्बलैर्बुद्ध्या ज्ञानयोगैश्च विद्यया ॥ ३५ ॥ तात सर्वप्रकारेण वंद्या मत्सदृशी प्रिया ॥
 इत्येवं कथितं नंदब्रह्मांडानां च वर्णनं ॥ यथोचितं परिमितां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३६ ॥ इति श्रीब्रह्मवै० मु० श्रीकृ० भगव
 न्नंदसंवादे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ वर्णानां च चतुर्णां च भक्ष्याभक्ष्यं च सांप्रतं ॥ विपाकं क

कृ.ज.उ.
॥ ५७ ॥

मणांचैवसर्वेषांप्राणिनामपि ॥ १ ॥ कथयस्वमहाभागकारणानांचकारणं ॥ त्वत्तो न्यंकंचपृच्छामिनितांतंसंतमश्चिवरं ॥
॥ २ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भक्ष्याभक्ष्यंचतुर्णांचवर्णानांचयथोचितं ॥ वेदोक्तंश्रूयतांतातसावधानंनिशामय ॥
॥ ३ ॥ अयःपात्रेपयःपानंगव्यंसिद्धान्नमेवच ॥ भ्रष्टादिकंमधुगुडंनालिकेरोदकंतथा ॥ ४ ॥ फलंमूलंयचत्किंचिदभक्ष्यंम
नुरब्रवीत् ॥ दुग्धान्नंतप्तसौवीरमभक्ष्यंब्रह्मनिर्मितं ॥ ५ ॥ नालिकेरोदकंकांस्येताम्रपात्रेस्थितंमधु ॥ गव्यंचताम्रपात्र
स्थंसर्वमद्यंघृतंविना ॥ ६ ॥ ताम्रपात्रेपयःपानमुच्छिष्टंघृतभोजनं ॥ दुग्धंसलवणंचैवसद्योगोमांसभक्षणं ॥ ७ ॥ अभक्ष्यं
मधुमिश्रंचघृतंतैलगुडंतथा ॥ आर्द्रकंगुडसंयुक्तमभक्ष्यंश्रुतिसंमतं ॥ ८ ॥ पीतशेषजलंचैवमाघेचमूलकंतथा ॥ जपा
दिकंचशयनेसदाप्राज्ञःपरित्यजेत् ॥ ९ ॥ द्विर्भाजनंचदिवसेसंध्ययोर्भोजनंतथा ॥ भक्ष्यंचरात्रिशेषेचध्रुवंप्राज्ञःपरित्य
जेत् ॥ १० ॥ पानीयंपायसंचूर्णंघृतंलवणमेवच ॥ स्वस्तिकंगुडकंचैवक्षीरंतक्रंतथामधु ॥ ११ ॥ हस्ताद्वस्तगृहीतंचसद्यो
गोमांसमेवच ॥ कर्पूरंरौप्यपात्रस्थमभक्ष्यंश्रुतिसंमतं ॥ १२ ॥ परिवेषणकारीचेद्भोक्तारंस्पृशतेयादि ॥ अभक्ष्यंचतदन्नंच
सर्वेषामेवसंमतं ॥ १३ ॥ नकुलानांगंडकानांमहिषाणांचपक्षिणां ॥ सर्पाणांसूकराणांचगर्दभानांचविशेषतः ॥ १४ ॥ मा
र्जाराणांसृगालानांकुकुटानांव्रजेश्वर ॥ व्याघ्राणामपिसिंहानांत्याज्यंमांसंनृणांसदा ॥ १५ ॥ जलौकसांचनक्राणांगो
धिकानांतथैवच ॥ मंडुकानांकर्कटीनांचुचुकानांचनिश्चितं ॥ १६ ॥ गवांचचमरीणांचनकलौमांसभक्षणं ॥ हस्तिनांचो
टकानांचनृणामेवचरक्षसां ॥ १७ ॥ दंशश्चमशकश्चैवमक्षिकाचपिपीलिका ॥ अन्येषांचनिषिद्धानांलोकेवेदेव्रजेश्वर ॥ १८ ॥
वानराणांभलुकानांशरभाणांतथैवच ॥ निषिद्धंमृगनाभानांगर्दभानांचमासकं ॥ १९ ॥ अभक्ष्यंमहिषीणांचदुग्धंदधिघृ

अ०८५

॥ ५७ ॥

तंतथा ॥ स्वस्तिकंचतथातत्रविप्राणांनवनीतकं ॥ २० ॥ मांसमुच्चैःश्रवसकंतस्यदुग्धादिकंतथा ॥ वर्णानांचचतुर्णांचाप्य
भक्ष्यंचश्रुतौश्रुतं ॥ २१ ॥ अभक्ष्यमार्द्रकंचैवसर्वेषांचरवेदिने ॥ पर्युषितंजलंचान्नविप्राणांदुग्धमेवच ॥ २२ ॥ वर्णानांचच
तुर्णांचाप्यवीरान्नस्यभक्षणं ॥ तदन्नंचसुरातुल्यंगोमांसाधिकमेवच ॥ २३ ॥ अवीरान्नंचयोभुंक्तेब्राह्मणोज्ञानदुर्बलः ॥ पि
तृदेवार्चनंतस्यनिष्फलंमनुरब्रवीत् ॥ २४ ॥ ब्राह्मणानांचैष्णवानामभक्ष्यंमत्स्यमेवच ॥ इतरेषामभक्ष्यंचपंचपर्वसुनिश्चितं
॥ २५ ॥ पितृदेवावशेषेचभक्ष्यंमांसंनदूषितं ॥ पंचपर्वसुत्याज्यंचसर्वेषांमनुरब्रवीत् ॥ २६ ॥ असंस्कृतंचलवणंतैलंचाभक्ष्य
मेवच ॥ भक्ष्यंपवित्रंसर्वेषांव्यंजनंवन्हिसंस्कृतम् ॥ २७ ॥ एकहस्तेधृतंतोयमभक्ष्यंसर्वसंमतं ॥ आविलंकृमियुक्तंचापारि
शुद्धंचनिर्मलं ॥ २८ ॥ अभक्ष्यंब्राह्मणानांचवैष्णवानांचविशेषतः ॥ अनिवेद्यंहरेरेवयतीनांब्रह्मचारिणाम् ॥ २९ ॥ पिपीलि
कामिश्रितंचमधुगव्यंगुडंतथा ॥ यत्किंचिद्वस्तुवातातनभक्ष्यंचश्रुतौश्रुतं ॥ ३० ॥ पक्षिभक्ष्यंकीटभक्ष्यंशुद्धंपक्वफलंतथा
॥ काकभक्ष्यमभक्ष्यंचसर्वेषांद्रव्यमेवच ॥ ३१ ॥ घृतपक्वतैलपक्वमिष्टान्नंशूद्रसंस्कृतम् ॥ अभक्ष्यंब्राह्मणानांचशूद्रभक्ष्यं
चपीठकं ॥ ३२ ॥ सर्वेषामशुचीनांचजलमन्नंपरित्यजेत् ॥ अशौचांतात्परादिनेशुद्धमेवनसंशयः ॥ ३३ ॥ विपाकंकर्मणामे
वदुष्करंश्रुतिसंमतम् ॥ भक्ष्याभक्ष्यंचकथितंयथाज्ञानंव्रजेश्वर ॥ ३४ ॥ क्रमाच्चतुर्षुवेदेषुचोक्तंमतचतुष्टयम् ॥ सर्वेषांसार
भूतंचकथयामिपितःशृणु ॥ ३५ ॥ नाभुक्तंक्षीयतेकर्मकल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभम् ॥ ३६ ॥
तीर्थानांचसुराणांचसाहाय्येननृणामपि ॥ किंचिद्भवतिसाहाय्यंकायव्यूहेनसर्वतः ॥ ३७ ॥ प्रायश्चित्तानिचीर्णानिनिश्चि
तंमत्पराङ्मुखम् ॥ ननिष्पुनंतिहेतातसुराकुंभमिवापगाः ॥ ३८ ॥ प्रायश्चित्तेनपुण्येननहिशुद्ध्यंतिमानवाः ॥ सर्वारंभेण

क.ज.उ.
॥ ५८ ॥

वैश्येन्द्रदानेनयोगतोपिवा ॥ ३९ ॥ शुभाशुभंचयत्कर्मविनाभोगान्नचक्षयः ॥ भोगेनशुद्धिमाप्नोतिततोमुक्तिर्भवेत्पुणाम्
॥ ४० ॥ ननष्टंदुष्कृतंकर्मसुकृतेनचकर्मणा ॥ ननष्टंसुकृतंकर्मकृतेनदुष्कृतेनच ॥ ४१ ॥ यज्ञेनतपसावापिव्रतेनानशनेन
च ॥ तीर्थस्नानेनदानेनजपेननियमेनच ॥ ४२ ॥ भुवःप्रदक्षिणेनैवपुराणश्रवणेनच ॥ उपदेशेनपुण्येनपूजयागुरुदेवयोः
॥ ४३ ॥ स्वधर्माचरणेनैवातिथीनांपूजनेनच ॥ ब्रह्मणांपूजनेनैवभोजनेनविशेषतः ॥ ४४ ॥ यदत्तमपिविप्रायतत्प्राप्तंपूर्णं
रूपतः ॥ बीजरूपंचतद्दानक्षेत्ररूपंचब्राह्मणः ॥ ४५ ॥ एकेनकर्मणातातस्वर्गप्राप्नोतिमानवः ॥ कर्मणानहिमोक्षंचतदेव
ममसेवया ॥ ४६ ॥ स्वर्गंचसुकृतेनैवनरकंदुष्कृतेनच ॥ व्याधिर्जन्मचयोनौचकुत्सितेनततःशुचिः ॥ ४७ ॥ गोघ्नोयोब्राह्म
णानांचकामतश्चोपपातकी ॥ दंदशूकत्वमाप्नोतिगोलोमसमवर्षकम् ॥ ४८ ॥ सर्पेणभक्षितस्तेनज्वालायागरलस्यच ॥ तृ
षितोव्यथितश्चैवनिराहारःकृशोदरः ॥ ४९ ॥ ततःकुंडात्समुत्थायगौर्भवेद्गोलमवर्षकम् ॥ ततःकुष्टीचचांडालोवर्षलक्षंततो न
रः ॥ ५० ॥ तदाभवेद्ब्राह्मणश्चकुष्टयुक्तोहिकर्मणा ॥ भोजयित्वाविप्रलक्षंनिर्व्याधिश्चभवेच्छुचिः ॥ ५१ ॥ अकामतस्तदर्धं
चक्षत्रियस्यापिकामतः ॥ अकामतस्तदर्धंचतदर्धंचविशस्तथा ॥ ५२ ॥ तदर्धंशूद्रगोघ्नश्चभुंक्तेपापंनसंशयः ॥ प्रायश्चित्तेनशुद्धश्चभुंक्ते
शेषंचकर्मणः ॥ ५३ ॥ अनुकल्पेचतुर्थंचपापंभुंक्तेनसंशयः ॥ चतुर्गुणंचगोघ्नानांब्राह्मणानांचपातकं ॥ ५४ ॥ भुंक्तेपापंचब्रह्मघ्नोब्राह्मणश्चेतरोपिवा ॥ क्रमेणानेनबोध्यंचकामतोकामतोपिवा ॥ ५५ ॥ प्रायश्चित्तंजन्मकर्मव्याधिरे
वनसंशयः ॥ गोघ्नोभवतिगौश्चापियावद्वर्षचानिश्चितम् ॥ ५६ ॥ चतुर्गुणंचतेषांचब्रह्मघ्नोविट्कृमिर्भवेत् ॥ ततोभवतिम्ले
च्छश्चतावद्वर्षचतुर्गुणम् ॥ ५७ ॥ ततश्चांधोभवेद्विप्रःपूर्वेषांचचतुर्गुणम् ॥ ब्राह्मणानांचतुर्लक्षंभोजयित्वाशुचिर्भवेत् ॥ ५८ ॥

अ० ८४

॥ ५८ ॥

चक्षुष्माश्चयशस्वीचभवेत्सोप्यतिपातकात् ॥ स्त्रीघ्नश्चतुर्णां विर्णानां वेदे सोप्यतिपातकी ॥ ५९ ॥ कालसूत्रं च प्राप्नोति स्त्रीलो
 मसमवर्षकम् ॥ भक्षितः कृमिणा तत्र निराहारो व्यथायुतः ॥ ६० ॥ ततो भवति लोके च तावद्वर्षं च पातकी ॥ ततः पापी भवेत्सो
 पियक्ष्मग्रस्तश्च कर्मणा ॥ ६१ ॥ वर्षाणां शतकं चैव विप्रलक्षं च भोजयेत् ॥ ततः शुद्धो ब्राह्मणश्च विद्वांस्तपसि संयतः ॥ ६२ ॥
 किञ्चिद्भुंक्ते पापशेषं स्वर्णदानाच्छुचिर्भवेत् ॥ गर्भघ्नश्च महापापी संप्राप्नोति सुनीमुखं ॥ ६३ ॥ वर्षाणां शतकं चैव घोटकश्च भ
 वेत्ध्रुवं ॥ वर्षाणां शतकं चैव सूक्ष्मशस्त्रेण पीडितः ॥ ६४ ॥ ततः पापी भवेद्द्वैश्वोद्रव्ययुक्तो हि कर्मणा ॥ पञ्चाशद्वर्षपर्यंतं स्वर्णदा
 नाद्भवेच्छुचिः ॥ ६५ ॥ ततः स्वकुलजातोऽपि निर्व्याधिर्ब्राह्मणः शुचिः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियघ्नश्च क्षत्रियो वा विनारणात् ॥ ६६ ॥
 तप्तशूलं च प्राप्नोति वर्षाणां च सहस्रकं ॥ कथितं तप्तलोहेन चार्तनादं करोति च ॥ ६७ ॥ ततो भवेन्मत्तगजो वर्षाणां शतकं तथा
 ततो रक्तविकारी च शूद्रो वर्षशतं तथा ॥ ६८ ॥ गजदानेन मुक्तश्च व्याधितश्च ततो द्विजः ॥ वैश्यघ्नश्चापि वैश्यश्च शूद्रघ्नो वैश्य एव
 च ॥ ६९ ॥ वैश्यघ्नश्चापि शूद्रश्च समपापं लभेत्ध्रुवम् ॥ कृमिकुण्डं च प्राप्नोति वर्षाणां शतकं तथा ॥ ७० ॥ कृमिभिर्भक्षितो दुः
 स्वीकिरातश्च भवेत्ततः ॥ वर्षाणां शतकं चैव कृमिव्याधिसमन्वितः ॥ ७१ ॥ ततो मंदाम्नि युक्तश्च ब्राह्मणो दैन्यवान् व्रज ॥ पं
 चाशद्वर्षपर्यंतं दुर्बलश्च कृशोदरः ॥ ७२ ॥ मुक्तिर्भवति युक्तेन तीर्थे चाश्वप्रदानतः ॥ शूद्रघ्नो ब्राह्मणश्चैव कामतो कामतोऽपि
 वा ॥ ७३ ॥ सावित्री लक्षजाप्येन तदर्धेन शुचिर्भवेत् ॥ चतुर्वर्णः कुक्कुटघ्नोऽप्यविशप्तश्च शंभुना ॥ ७४ ॥ वर्षाणां शतकं चैव प्रा
 प्नोति रौरवं नरः ॥ ततो भुंक्ते कुक्कुटश्च वर्षाणामपि षोडश ॥ ७५ ॥ ततः शुद्धो भवेद्द्विप्रो भक्षितः कुक्कुटेन च ॥ गंगास्नानेन दानेन
 स्वर्णस्यापि भवेच्छुचिः ॥ ७६ ॥ मार्जारघ्नश्चतुर्वर्णो गंगास्नानाद्भवेच्छुचिः ॥ विप्राय लवणं दत्त्वा षट्षण्णं च प्रमुच्यते ॥

क.ज.उ.
॥ ५९ ॥

॥ ७७ ॥ हत्वासर्पाश्चतुर्वर्णोममपादेनचिन्हितः ॥ ब्रह्महत्याचतुर्थचपातकंचलभेत्ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ असिपत्रंचनरकं वर्षाणां
शतकंतथा ॥ प्राप्नोतियातनांयुक्तोविच्छिन्नस्तीक्ष्णधारया ॥ ७९ ॥ ततोभवतिसर्पश्चदुर्भोवर्षपंचकम् ॥ नरेणताडि
तोदुःखीमृत्योर्भवतिपीडितः ॥ ८० ॥ ततोभवेन्नरःपापज्वरयुक्तोहिदुर्बलः ॥ वर्षाणांपंचकेनैवमृतोभवतिकर्मणा ॥
॥ ८१ ॥ ततोभवतिहस्तीचघोटकोवाव्रजेश्वर ॥ यावद्विंशतिवर्षेचततःशूद्रोभवेत्ध्रुवम् ॥ ८३ ॥ अहंकृतीव्याधियु
क्तोरौप्यदानेनमुच्यते ॥ ब्राह्मणानांचशतकंभोजयित्वाशुचिर्भवेत् ॥ ८४ ॥ क्षुद्रजंतुवधेनैवक्षुद्रजंतुर्भवेन्नरः ॥ वर्षाणां
शतकंचैवक्षुद्रव्याधितरेत्ततः ॥ ८५ ॥ कृपाकार्यासिताशश्वदाहिंसेषुचजंतुषु ॥ हिंसायांनाहिदोषश्चाहिंसाणांचव्रजेश्वर ॥ ८६ ॥
अश्वत्थघ्नश्चतुर्वर्णोब्रह्महत्याचतुर्थकम् ॥ पापंचलभतेतातचासिपत्रंचव्रजेत्ध्रुवम् ॥ ८७ ॥ सतीक्ष्णेनापिशस्त्रेणविच्छि
न्नश्चादिवानिशं ॥ वर्षाणांशतकंचैवभुंक्तेपरमयातनाम् ॥ ८८ ॥ ततोभवतिवृक्षश्चशात्मलिर्वर्षलक्षकम् ॥ ततोभवतिशूद्र
श्चछिन्नांगोव्याधिसंयुतः ॥ ८९ ॥ यावज्जीवनपर्यंतंततोविप्रोभवेत्ध्रुवम् ॥ व्रणव्याधिसमायुक्तोमुच्यतेस्वर्णदानतः ॥ ९० ॥
मिथ्यासाक्षीप्रदाताचकृतघ्नोतिकृतघ्नकः ॥ विश्वासघातीमित्रघ्नोविप्राणांधनहारकः ॥ ९१ ॥ शूद्रश्चाद्वान्नभोजीचशूद्रा
णांशवदाहकः ॥ शूद्राणांसूपकश्चैववृषवाहकपातकी ॥ ९२ ॥ धावकोदेवलश्यापिचैतेतिपापिनस्तथा ॥ कुंभीपाकंप्रया
त्येववर्षाणांचसहस्रकम् ॥ ९३ ॥ तत्रैवतप्ततैलेनसंतप्तश्चादिवानिशम् ॥ भक्षितोव्याधितश्चैवसर्पाकारेणजंतुना ॥ ९४ ॥
गृध्रःकोटिसहस्राणिशतजन्मानिसूकरः ॥ श्वापदःशतजन्मानिशूद्रोरोगीभवेत्ततः ॥ ९५ ॥ मंदाम्निज्वरसंयुक्तःपंचाशद्वर्ष
कंतथा ॥ सुवर्णानांशतपलंदत्वाशूद्रोभवेत्ध्रुवम् ॥ ९६ ॥ चतुर्वर्णोवस्त्रहारीगव्यहारीचमानवः ॥ रौप्यमुक्तापहारीचशूद्र

अ० ८४

॥ ५९ ॥

व्यापहारकः ॥ ९७ ॥ वर्षाणां च सहस्रं च वक्रजातिर्भवेद्भुवम् ॥ मूत्रकुण्डं च वै भुक्त्वा वर्षाणां शतकं तथा ॥ ९८ ॥ ततो भवे
 च्छूद्रजातिर्वर्षाणां शतकं वज्र ॥ कुष्ठव्याधिसमायुक्तो गालितश्चैव पातकी ॥ ९९ ॥ ततो भवेद्ब्राह्मणश्च कुष्ठावशेषसंयुतः ॥
 स्वर्णषट्पलदानेन व्याधितो मुच्यते शुचिः ॥ १०० ॥ कोशापहारकश्चैव फलापहारकस्तथा ॥ यक्षः पृथिव्यां संभूतो लीला
 द्रव्यापहारकः ॥ १०१ ॥ वर्षाणां शतकं चैव चापपक्षी भवेत्ध्रुवम् ॥ ततो भवेत्कृष्णवर्णः शूद्रश्च भारते भुवि ॥ २ ॥ ततो भवेद्ब्रा
 ह्मणश्चाप्यधिकां गोपि जन्मभिः ॥ पुनर्जन्मद्विजो भूत्वा मुच्यते विप्रभोजनात् ॥ ३ ॥ पक्वद्रव्यापहारी च पशुयोनिर्भवेत्ध्रुव
 म् ॥ यस्यां डकोशो गंधाक्तः कस्तुरीयस्य नाम च ॥ ४ ॥ सप्तजन्ममृगो भूत्वा ततो भवति गंधकः ॥ जन्मैकं च ततः शूद्रो गल
 त्कुष्ठीव जन्मनि ॥ ५ ॥ ततो रोगावशेषेण संयुतो ब्राह्मणः कृशः ॥ स्वर्णषट्पलदानेन मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६ ॥ धान्यापहा
 री दुःखी च कृपणः सप्तजन्मसु ॥ विष्ठाकुण्डं वर्षशतं संप्राप्य मुच्यते भिया ॥ ७ ॥ स्वर्णापहारी कुष्ठी च मानवः पतितो भवे
 त् ॥ स्वर्णदानप्रतिग्राही विट्कुण्डं च प्रयाति च ॥ ८ ॥ ततो वर्षशतं भुक्त्वा पुरीषं च दिवानिशं ॥ ततो व्याधो भवेच्छूद्रो रक्तदोषेण
 संयुतः ॥ ९ ॥ तज्जन्मपातकं भुक्त्वा ब्राह्मणश्च पुनर्भवेत् ॥ व्याधिशोषोपयुक्तश्च मुच्यते स्वर्णदानतः ॥ १० ॥ अगम्यानां च गा
 मी च पूर्वोक्तं रौवं व्रजेत् ॥ कुंभीपाकं महाघोरं वर्षाणां चाप्यसंख्यकं ॥ ११ ॥ ततो भवेत्पुंश्चलीनां योनीनां च कृमिस्तथा ॥ वर्षा
 णां च सहस्रं च विट्कृमिवर्षलक्षकं ॥ १२ ॥ पशुयोनिर्भवेत्तस्मात्तस्माच्च क्षूद्रजंतवः ॥ ततो भवेन्मलेच्छजातिस्ततः शूद्रो धर्मस्त
 दा ॥ ततो भवति विप्रश्च व्याधियुक्तो नपुंसकः ॥ पुनश्च ब्राह्मणो भूत्वा तीर्थपर्यटनेन च ॥ १३ ॥ क्रमेण शूद्रो भवति वंशहीनश्च पात
 कात् ॥ भोजयित्वा विप्रलक्षं पुत्रं च लभते शुचिः ॥ १४ ॥ मानवः क्रोधयुक्तश्च गर्दभः सप्तजन्मसु ॥ मानवः कलहाविष्टः सप्तज

क.ज.उ.
॥ ६० ॥

न्मसुवायसः ॥ १६ ॥ शालग्रामप्रतिग्राहीकालसूत्रं व्रजेत्ध्रुवं ॥ वर्षाणां शतकंचैव खंजराटी भवेत्ततः ॥ १७ ॥ लोहचोरश्च निर्व
शोमपीचोरश्च कोकिलः ॥ शुकोप्यंजनचोरश्च मिष्टचोरः कृमिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विप्रद्वेषी गुरुद्वेषी शिरसां च कृमिर्भवेत् ॥ पुंश्च
लीकामिनीतात भुत्काचरौ खं व्रजेत् ॥ १९ ॥ ततो वृथा कृमिश्चैव वर्षाणां शतकं तथा ॥ ततोपि विधवा चैव वंध्या च सप्तजन्मसु
॥ २० ॥ अस्पृश्या जातिहीना च छिन्ननासा भवेत्क्रमात् ॥ रक्तद्रव्यापहारी च रक्तदोषान्वितो भवेत् ॥ २१ ॥ आचारहीनो यव
नः खंजो भवति हिंसकः ॥ अदीक्षितो वंखरश्च दुष्टदर्शी च कानकः ॥ २२ ॥ अहंकारी कर्णहीनो बधिरो वेदानंदकः ॥ वाक्यहर्ता
च मूकश्च हिंसकः केशहीनकः ॥ २३ ॥ मिथ्यावादीश्च मश्रुहीनो दुर्वाक्यो दंतहीनकः ॥ जिह्वाहीनः सत्यहारी दुष्टोऽप्यंगुलिहीन
कः ॥ २४ ॥ ग्रंथोपहारी मूर्खश्च व्याधियुक्तो भवेत्ध्रुवम् ॥ अश्वग्राही च तच्चोरो लालामूत्रं व्रजेदिति ॥ २५ ॥ वर्षाणां च शतं
स्थित्वा घोटकश्च भवेत्ध्रुवं ॥ गजचोरो गजग्राही विट्कुंडे च सहस्रकं ॥ २६ ॥ स्थित्वा वर्षभवेद्दुस्तीतत्पश्चाद्दृष्यलो भवेत् ॥
अयज्ञेच्छागहंता च छागचोरप्रतिग्राही ॥ २७ ॥ पूयकुंडे वर्षशतं स्थित्वा चांडालतां व्रजेत् ॥ छागश्च वर्षपर्यंतं तदा भवति मान
वः ॥ २८ ॥ शत्रुशस्त्रेण छिन्नश्च तदामुक्तो भवेद्द्विजः ॥ दत्तापहारी वाग्दानं कृत्वा पहरते पुनः ॥ २९ ॥ स भवेन्मलेच्छयो नौ च
भुत्काचनरकं व्रजेत् ॥ एकाकी मिष्टमश्रातिकालसूत्रं व्रजेत्ध्रुवं ॥ ३० ॥ तत्र वर्षशतं स्थित्वा प्रेतो वर्षसहस्रकं ॥ तदा भवति
जन्मैकं माक्षिकाचपि पीलिका ॥ ३१ ॥ जन्मैकं भ्रमरश्चैव जन्मैकं मधुमाक्षिका ॥ जन्मैकं वरलंचैव जन्मैकं दंश एव च ॥ ३२ ॥ ज
न्मैकं मशकश्चैव जन्मैकं पूतिकं स्मृतं ॥ जन्मैकं तल्पकीटश्च तदा शूद्रो भवेत्ध्रुवम् ॥ ३३ ॥ असद्बुद्धिर्व्याधियुक्तो तदामुक्तो
भवो द्विजः ॥ तैलचोरस्तैलकारो मूर्ध्नि कीटः स्त्रिजन्मकं ॥ ३४ ॥ तदा भवेत्स्वर्णकारो जन्मैकं दुष्टमानसः ॥ विश्वैकलिपिकर्ता

अ० ८५

॥ ६० ॥

चभक्ष्यदातुर्धनं हरेत् ॥ ३५ ॥ तमः कुण्डे वर्षशतं स्थित्वा स्वर्णवणिग्भवेत् ॥ जन्मैकं च दुराचारो जन्मैकं करणो भवेत् ॥ ३६ ॥
 कायस्थेनोदरस्थेन मातुर्मांसं न खादितं ॥ तत्र नास्ति कृपा तस्य दंताभावेन केवलं ॥ ३७ ॥ स्वर्णकारः स्वर्णवणिक् कायस्थ
 श्वव्रजेश्वर ॥ नरेषु मध्ये ते धूर्ताः कृपाहीना महीतले ॥ ३८ ॥ हृदयं क्षुरधाराभंतेषां नास्ति च सादरं ॥ शतेषु सज्जनः कोपिकाय
 स्थो नेतरौ च तौ ॥ ३९ ॥ सुबुद्धिः शिवयुक्तश्च शास्त्रज्ञो धर्ममानसः ॥ न विश्वसेत्तेषु तात स्वात्मकल्याणहेतवे ॥ ४० ॥ सीमा
 पहारी दुष्टश्च भूमिचोरश्च हिंसकः ॥ भूमिदानापहारी च कालसूत्रं व्रजेत् ध्रुवम् ॥ ४१ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि क्षुत्पिपासादिभिः स्थि
 तः ॥ ततोऽपि तानि नामानि विष्टायां जायते कृमिः ॥ ४२ ॥ ततो भवेदसच्छूद्रो जन्मैकं च ततः शुचिः ॥ तस्माद्ज्ञानैः सावधानं
 भवेत्प्राज्ञश्च यत्नतः ॥ ४३ ॥ रक्तवस्त्रापहारी च जन्मैकं रक्तकीटकः ॥ ततः शूद्रश्च जन्मैकं ततो विप्रो भवेच्छुचिः ॥ ४४ ॥ त्रि
 संध्यहीनो विप्रश्च प्रातःशायी च यो नरः ॥ संध्याशायी दिवाशायी यज्ञसूत्रापहारकः ॥ ४५ ॥ अशुद्धसंध्याकारी च वेदवेदांग
 निंदकः ॥ तद्विरुद्धः स्वर्गमार्गस्त्रिजन्मपतितो द्विजः ॥ ४६ ॥ यः शूद्रो ब्राह्मणीगामी कुंभीपाके व्रजेत् ध्रुवम् ॥ वर्षाणां च त्रि
 लक्षं च पच्यते तत्र पीडितः ॥ ४७ ॥ दिवानिशं प्रदग्धश्च तप्ततैले च दारुणे ॥ ततो भवेद्योनिकीटो पुंश्चलीनां च पातकी ॥ ४८ ॥
 षष्टिवर्षसहस्राणि चाहारंतस्य तन्मलम् ॥ ततो भवति चांडालो जन्मलक्षं क्रमेण च ॥ ४९ ॥ ततः शूद्रो गलत्कुष्ठी जन्मैकं च त
 तः शुचिः ॥ सोऽपि विप्रो व्याधिशेषस्तथि पर्यटनाच्छुचिः ॥ ५० ॥ असच्छूद्रश्च भवति सोऽस्थाने सूरपूजिते ॥ दत्त्वा देवाय नैवे
 द्यमपवित्रं च मानवः ॥ ५१ ॥ सकेशं पार्थिवं लिंगं संपूज्य यवनो भवेत् ॥ दुर्बलेन भवेदंधः कुत्सितेन च कुत्सितः ॥ ५२ ॥ अंगही
 नो दरिद्रश्च व्याधियुक्तश्च मानवः ॥ अश्रद्धया च निर्माणो निर्माणसदृशं फलम् ॥ ५३ ॥ मृद्गोशकृत्पिंडैस्तथावालुक

कृ.ज.उ.
॥ ६१ ॥

यापिवा ॥ कृत्वा लिंगं सकृत् पूज्य वसेत् कल्पायुषां दिवि ॥ ५४ ॥ तता भवेति विप्रश्च महाप्राज्ञश्च भूमिवान् ॥ राजा भवेद्भारते च
लिंगानां शतपूजनात् ॥ ५५ ॥ सहस्रपूजनात् सोऽपि लभते निश्चितं फलं ॥ स्थित्वा च सुचिरं स्वर्गे राजेन्द्रोऽभारते भवेत् ॥ ५६ ॥
अयुते च तदीशश्च लक्षे च पृथिवीश्वरः ॥ पूजने चातिभक्त्या चाप्यतिरिक्तं फलं लभेत् ॥ ५७ ॥ तीर्थस्नानेन दानेन विप्राणां भो
जनेन च ॥ नारायणार्चया चैव विप्रजातिश्च कर्मणा ॥ ५८ ॥ अतिरिक्तेन तपसा पण्डितो ब्राह्मणो भवेत् ॥ पण्डितो ब्राह्मण
श्चैव वैष्णवश्च जितेन्द्रियः ॥ ५९ ॥ अनेकजन्मपुण्येन जायते भारते भुवि ॥ तस्यांघ्रिस्पर्शनेनैव सद्यः पूता वसुंधरा ॥ ६० ॥
तीर्थाः कुर्वन्तीतीर्थानि जीवन्मुक्ताश्च वैष्णवाः ॥ स्वपुंसां च सहस्रं च पुनन्तीति श्रुतौ श्रुतं ॥ ६१ ॥ पापेन वैद्यजन्मैव दुश्चिकित्सो
पि ब्राह्मणः ॥ दुश्चिकित्सस्तथा वैद्यो व्यालग्राही त्रिजन्मसु ॥ ६२ ॥ अतिकूरो दुराचारो द्वेष्टा च सुरविप्रयोः ॥ स भवेत्कुटि
लव्यालो वर्षाणां च सहस्रकं ॥ ६३ ॥ पुंश्चलीलं पटानां च दूतीया कामिनी व्रज ॥ कालसूत्रे वर्षशतं स्थित्वा च गोधिका भवेत्
॥ ६४ ॥ जन्मैकं गोधिका भूत्वा हरिणश्च त्रिजन्मसु ॥ जन्मैकं महिषश्चैव जन्मैकं भल्लको भवेत् ॥ ६५ ॥ जन्मैकं गण्डकश्चैव स
गालश्च त्रिजन्मसु ॥ करकीयतडागं च सूप्तसस्यं ददाति च ॥ ६६ ॥ स भवेन्नक्रजातिश्च कच्छपश्च त्रिजन्मसु ॥ वृथामांसं च
यो भुंक्ते मत्स्यलुब्धश्च ब्राह्मणः ॥ ६७ ॥ भुंक्ते मांसमदत्तं च समीनश्च मृगो भवेत् ॥ वर्षाणां च सहस्रं च तात भुक्त्वा च किल्बिषं
॥ ६८ ॥ कर्मभोगाच्छुचिर्भूत्वा स पुनर्ब्राह्मणो भवेत् ॥ एकादशीविहीनश्च ब्राह्मणः पतितो भवेत् ॥ ६९ ॥ भक्ष्यस्य द्विगुणं
दत्त्वा तेन पापेन मुच्यते ॥ ममजन्मदिने चैव यो भुंक्ते मानवो धमः ॥ ७० ॥ त्रैलोक्यजनितं पापं सोऽपि भुंक्तेन संशयः ॥ भुक्त्वा
च नरकं सर्वपश्चाच्चांडालतां व्रजेत् ॥ ७१ ॥ एवं च शिवरात्रौ च श्रीरामनवमीदिने ॥ उपवासासमर्थश्च हविष्यान्नं समाचरेत्

अ० ८५

॥ ६१ ॥

॥ ७२ ॥ ततोशक्तो दुर्बलश्च भोजयेद्ब्राह्मणानपि ॥ कृत्वामहोत्सवं पुण्यं मदीयं पातकाच्छुचिः ॥ ७३ ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं
 नाम संकीर्तनं मम ॥ गृध्रः कोटिसहस्राणि शतजन्मनि सूकरः ॥ ७४ ॥ श्वपदं शतजन्मानि प्राप्तानि निशि भोजनात् ॥ अदीक्षि
 तो द्विजश्चैव शंखश्चिलुः शुको भवेत् ॥ ७५ ॥ अनुद्वाहो द्विजश्चैव राजहंसो भवेत् ध्रुवम् ॥ चित्रवस्त्रापहारी च मयूरश्च त्रिजन्म
 सु ॥ ७६ ॥ तैजः पात्रापहारी च भवेत् कारंडवश्चिरं ॥ सुराणां प्रतिमा चोरोऽप्यंधश्च सप्तजन्मसु ॥ ७७ ॥ दरिद्रो व्याधियुक्तश्च ब
 धिरश्चापि कुब्जकः ॥ स्त्रीतैलमधुमांसं च रवौ वा पंचपर्वसु ॥ ७८ ॥ सेवते यो महामुढो वज्रदंष्ट्रं व्रजेत् ध्रुवं ॥ पातकी दुःखितस्त
 त्र वर्षाणां च सहस्रकं ॥ ७९ ॥ ततो भवति म्लेच्छश्च चांडालः सप्तजन्मसु ॥ व्याधियुक्तस्ततः शूद्रो ब्राह्मणश्च ततः शुचिः ॥ ८० ॥
 तस्माद्यत्नान्न भोक्तव्यं भारते धर्मभीरुणा ॥ ब्राह्मणं च सुरंदृष्ट्वाननमेघो न राधमः ॥ ८१ ॥ यावज्जीवनपर्यंतमशुचिर्यवनो
 भवेत् ॥ अभ्युत्थानं न कुरुते दृष्ट्वा चागतब्राह्मणम् ॥ ८२ ॥ स भवेद्ब्रह्मघाती च सप्तजन्मसु निश्चितम् ॥ शिवद्वेषी कुक्कुटश्च
 देवलः सप्तजन्मसु ॥ ८३ ॥ पितृदेवार्चनं हंति वेदोक्तं ज्ञानदुर्बलः ॥ स याति नरकं पापी वर्षाणां च सहस्रकम् ॥ ८४ ॥ ततश्च
 रौरवं भुत्का तीर्थका कस्त्रिजन्मसु ॥ त्रिजन्मसु शृगालश्च तीर्थे भुङ्क्ते शवं व्रज ॥ ८५ ॥ त्रिजन्मसु भवेत्सोपि तीर्थेषु शवरक्षकः
 शवानां किरमादत्ते कर्मणा कृतपातकी ॥ ८६ ॥ नित्यं सुरार्चनं कृत्वा दांभिको ज्ञानदुर्बलः ॥ गुरुं च नार्चयेद्भक्त्या तस्मै नान्नं द
 दाति यः ॥ ८७ ॥ स भवेद्देवलो दुःखी देवशापेन पातकी ॥ नित्यं सुरार्चनं कृत्वा दांभिको ज्ञानदुर्बलः ॥ ८८ ॥ पूजाफलं न ल
 भते देवद्रोही स दारुणः ॥ दीपनिर्वाणकर्ता च खद्योतः सप्तजन्मसु ॥ ८९ ॥ अतिविमत्स्य लुब्धश्चाप्यनैवेद्यं च खादति ॥ स भवे
 न्मत्स्यरंगश्च मार्जारः सप्तजन्मसु ॥ ९० ॥ गोणीहर्ता कपोतश्च मालाहर्ता विहंगमः ॥ चटको धान्यचोरश्च मांसचोरश्च कुंजरः ॥ ९१ ॥

कृ. ज. ३.
॥ ६२ ॥

कविप्रहर्ताविदुषांमंडूकःसप्तजन्मसु॥असत्कविर्ग्रामविप्रोनकुलःसप्तजन्मसु॥१२॥कुष्ठीभवेच्चजन्मैकंकृकलासस्त्रिज
न्मसु॥जन्मैकंवरलंचैवततोवृक्षपिपीलिका॥१३॥ततःशूद्रश्चवैश्यश्चक्षत्रियोब्राह्मणस्तथा॥कन्याविक्रयकारीचचतुर्व
र्णोहिमानवः॥१४॥सद्यःप्रयातितामिसंयावच्चंद्रदिवाकरौ॥ततोभवतिव्याधश्चमांसविक्रयकारकः॥१५॥ततोव्याधिर्भवेत्प
श्चाद्योयथापूर्वजन्मनि॥मन्त्रामविक्रयीविप्रोनहिमुक्तोभवेत्ध्रुवं॥१६॥मृत्युलोकेचमन्त्रामस्मृतिमात्रंनविद्यते॥पश्चा
द्भवेत्सगोयोनौजन्मैकंज्ञानदुर्बलः॥१७॥ततश्छागस्ततोमेषोमहिषःसप्तजन्मसु॥महाचक्रीचकुटिलोधर्महीनश्चमान
वः॥१८॥जन्मैकंतैलकारश्चकुंभकारस्तथैवच॥मिथ्याकलंकवक्ताचदेवब्राह्मणीनंदकः॥१९॥सभवेत्स्वर्णकारश्च
रजकःसप्तजन्मसु॥ब्राह्मणःक्षत्रविट्शूद्राःकुत्सिताःशौचवर्जिताः॥२००॥जन्मतेषांम्लेच्छयोनौवर्षाणामयुतंतथा॥
कामतोयोषितांश्रोणीस्तनास्यंयश्चपश्यति॥१॥सभवेद्विहीनश्चपरत्रापिनपुंसकः॥विप्रोभिचारकर्ताचहिंसकोज्ञानदु
र्बलः॥२॥यात्येवमंधतामिसंवर्षाणामयुतंतथा॥तदाभवतिदैवज्ञोप्यग्रदानीचदुर्मतिः॥३॥ततःशूद्रोभवेद्विप्रोभो
गेनकर्मणस्तथा॥शास्त्रज्ञाताचदैवज्ञोमिथ्यावदतिलोभतः॥४॥सभवेच्चध्रुवंज्येष्ठीवानरःसप्तजन्मसु॥अनेकजन्मत
पसाभारतेब्राह्मणोभवेत्॥५॥सुबुद्धिरतिधर्मिष्ठोधर्महीनश्चपातकी॥स्वधर्मनिरतोविप्रःपरमाच्चहुताशनात्॥६॥प
वित्रश्चातितेजस्वीतस्माद्वीतःसुरःसदा॥नदीषुचयथागंगातीर्थेषुपुष्करंयथा॥७॥पुरीषुचयथाकाशीयथाज्ञानिषुशं
करः॥शास्त्रेषुचयथावेदायथाश्वत्थश्चपादपे॥८॥ममपूजातपस्यासुवतेष्वनशनंतथा॥तथाजातिषुसर्वासुब्राह्म
णःश्रेष्ठएवच॥९॥विप्रपादेषुतीर्थानिपुण्यानिचवतानिच॥विप्रपादरजःशुद्धंपापव्याधिविमर्दनम्॥१०॥शुभाशी

अ० ८५

॥ ६२ ॥

वचनं तेषां सर्वकल्याणकारणम् ॥ एतत्ते कथितं तात विपाकः कर्मणामहो ॥ ११ ॥ यथा श्रुतं यथा ज्ञानं तदशेषं निशामय ॥
 श्रुत्वा धर्मविपाकं च वाचकाय सुवर्णकम् ॥ १२ ॥ दद्यात्तस्मै च रौप्यं च वस्त्रं तांबूलमेव च ॥ सुवर्णशतकं दद्यात्सद्यो देही च गो-
 कुलं ॥ रौप्यं वस्त्रं च तांबूलं मत्प्रीत्या ब्राह्मणाय च ॥ २१३ ॥ ॥ इति श्री ब्रह्मवै० महापु० श्री कृष्णज० भगवत्प्रदं संवादे पं-
 चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ नंद उवाच ॥ केदारकन्या प्रस्तावात्कथितं कर्म कीर्तनं ॥ कृत्यास्त्रीणां प्रसंगेन तद्व्यासेन
 वदप्रभो ॥ १ ॥ केदारकन्या सा कावाकोवा केदारभूपतिः ॥ कस्य वंशे च तज्जन्मतन्मेव याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्री भग-
 वानुवाच ॥ पुरा दौ ब्रह्मणः पुत्रौ मनुः स्वायंभुवस्तथा ॥ तस्य स्त्री शतरूपा च धन्या मान्या च योषिताम् ॥ ३ ॥ प्रियव्रतोत्ता-
 नपादौ तयोः पुत्रौ बभूवतुः ॥ उत्तानपादपुत्रश्च ध्रुव एव महायशः ॥ ४ ॥ तत्पुत्रो नंदसावर्णिः केदारश्च तदात्मजः ॥ सप्तद्वी-
 पपतिः श्रीमान् केदारो वैष्णवः स्वयम् ॥ ५ ॥ तस्य रक्षानिमित्तेन तत्सभायां सुदर्शनम् ॥ गवां लक्षं नवं शुद्धं स्वर्णशृंगं च भू-
 षितं ॥ ६ ॥ वन्दिशुद्धानि वस्त्राणि दत्तानि वरुणेन च ॥ सुवर्णानां तथा लक्षं सर्वसस्यां वसुंधराम् ॥ ७ ॥ मणिरत्नं च मुक्तां च
 हीरकं परमं तथा ॥ माणिक्यमश्वरत्नानां लक्षं लक्षं च हस्तिनाम् ॥ ८ ॥ रौप्यं प्रवालं मिष्टान्नं शतधान्या चलं वरं ॥ नित्यं नि-
 त्यं ब्राह्मणेभ्यो ददौ च रत्नभूषणं ॥ ९ ॥ शतलक्षं ब्राह्मणानां भोजयामास नित्यशः ॥ जलभोजनपात्राणि सुवर्णानां ददौ
 नृपः ॥ १० ॥ सुवर्णानां यज्ञसूत्रमंगुलीयकमुत्तमं ॥ आसनं स्वर्णरत्नानां ब्राह्मणेभ्यो ददौ मुदा ॥ ११ ॥ ब्राह्मणानां चल-
 क्षं च सूपकारं नृपस्य च ॥ ब्राह्मणानां हिलक्षं च परिवेषणकारकम् ॥ १२ ॥ घृतकुल्यामघुकुल्यादधिकुल्यामनोहरः ॥ गुड-
 कुल्यादुग्धकुल्यानित्यं प्रार्थनमीप्सितम् ॥ १३ ॥ प्रातरारभ्य संध्यांतं विप्राणां भोजनं तथा ॥ दुःखिनां भिक्षुकाणां च धनदानं

कृ.ज.उ.
॥ ६३ ॥

यथोचितम् ॥ १४ ॥ फलमूलाशनोराजावैष्णवश्चजितेन्द्रियः ॥ सर्वमदर्पणंकृत्वाजपेन्मांचदिवानिशम् ॥ १५ ॥ एकदा
सूपकारश्चतमुवाचनृपेश्वरम् ॥ विप्राणांभोजनायैवदशलक्षमुपस्थितम् ॥ १६ ॥ भुञ्जतेब्राह्मणाश्चाग्ररुक्षमन्नंवदप्रभो ॥
कुर्वतुभक्षणंतेवैविप्राःसूपादिनानृप ॥ १७ ॥ चतुर्योजनपर्यंतमधिकारंनृपस्यच ॥ योराजातच्छतगुणःसएवमंडलेश्वरः
॥ १८ ॥ तत्तद्दशगुणोराजाराजेंद्रःपरिकीर्तितः ॥ राजेंद्राणांपंचलक्षानित्यंकेदारसंसदि ॥ १९ ॥ अमूल्यरत्नमाणिक्यमुक्ता
हारमणिश्वरम् ॥ गजरत्नमश्वरत्नकेदारायकरंददौ ॥ २० ॥ कमलाकलयाजातायज्ञकुंडसमुद्भवा ॥ वन्दिशुद्धांशुकाधा
नारत्नभूषणभूषिता ॥ २१ ॥ कामुकीकामिनीश्रेष्ठाकल्पाकमललोचना ॥ कन्यास्मितेमहाराजेत्युवाचनृपतिचसा ॥
॥ २२ ॥ राजासंपूज्यतांभक्त्यातस्थौपत्नीसमर्प्यच ॥ साविज्ञायप्रसूतातंकृत्वाचविनयमुदा ॥ २३ ॥ ययौपुण्यवनरंभ्यं
तपसेयमुनांतिकं ॥ तत्तपस्यावनंयस्मात्तस्माद्वंदावनंस्मृतम् ॥ २४ ॥ तपसावरयामासमांवरंचवरंवरम् ॥ ब्रह्माददौवरंत
स्यैपश्चात्कृष्णंलभिष्यसि ॥ २५ ॥ साचैकदानदीतीरेवसंतेसस्मितासती ॥ शयानापुष्पशय्यायारत्नाभरणभूषिता ॥
॥ २६ ॥ ब्रह्मापरीक्षितुंतांचसाध्वांचसुमनोहराम् ॥ ददर्शकन्यारहसियुवानंपुरुषंपरम् ॥ २७ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगरत्नभू
षणभूषितं ॥ सस्मितंकामुकंरम्यंरमणीनांचवांचितम् ॥ २८ ॥ यथाषोडशवर्षीयंकुमारंकनकप्रभम् ॥ कोटिकंदर्पली
लाभंपतिांवरधरंवरम् ॥ २९ ॥ शरत्पार्वणचंद्रास्यंशरत्पद्मसुलोचनम् ॥ दृष्ट्वातंचसमुत्थायवासयामाससन्निधौ ॥ ३० ॥
पूजांचकारभक्त्याचफलंमूलंददौमुदा ॥ सुवासितंजलंदत्वाप्रणनाममुदान्विता ॥ ३१ ॥ पूजांगृहीत्वामुदितःसादरंता
मुवाचह ॥ विप्ररूपीचभगवान्प्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ ३२ ॥ कामुकीनांचकाम्यंचसतीनांदुष्करंव्रज ॥ ॥ धर्मउवाच ॥

अ० ८६

॥ ६३ ॥

भवती कस्य कन्या वा किं तेनाम मनोहरे ॥ ३३ ॥ किं करोषि रहस्ये वतन्मे कथितुमर्हसि ॥ कस्य हेतोस्तपस्याते किं वा वाञ्छ
 सि सुंदरि ॥ ३४ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ ॥ वृंदो वाच ॥ ॥ विप्रकेदार कन्या हं वृंदा वृंदावने स्थिता ॥ ३५ ॥
 तपः करोमि रहसि चिंतयामि हरिं पतिम् ॥ यदि दातुं समर्थो सि देहि मे वाञ्छितं वरम् ॥ ३६ ॥ असमर्थो सि चेद्गच्छ किं ते प्रश्नेन ब्रा
 ह्मण ॥ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ निरीहमवितर्क्यं च परमात्मानमीश्वरम् ॥ ३७ ॥ निर्गुणं च निराकारं भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ काक्ष
 मातं पतिं कर्तुं विना लक्ष्मीं सरस्वतीम् ॥ ३८ ॥ चतुर्भुजस्य द्वे भार्ये हरैर्वैकुण्ठशायिनः ॥ गोलोके द्विभुजस्यापि श्रीवंशीवद
 नस्य च ॥ ३९ ॥ किशोरगोपवेषस्य परिपूर्णतमस्य च ॥ तस्य भार्या स्वयं राधामहा लक्ष्मीः परात्परा ॥ ४० ॥ ब्रह्मस्वरू
 पा परमा परमात्मानमीश्वरम् ॥ भजते सततं शांतं सुरम्यं श्यामसुंदरम् ॥ ४१ ॥ कोटिकंदर्पसौंदर्यनिंदितं सुकले वरम् ॥ अमू
 ल्यरत्नाभरणं सत्यं च नित्यविग्रहम् ॥ ४२ ॥ पीतांबरधरं रम्यं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ श्रीकृष्णश्च द्विधारूपो द्विभुजश्च चतुर्भुजः
 ॥ ४३ ॥ चतुर्भुजश्च वैकुण्ठे गोलोके द्विभुजः स्वयम् ॥ यन्निमेषो भवेद्दृष्टुं देवब्रह्मणः पतनेन च ॥ ४४ ॥ पञ्चविंशत्सहस्रेण युगेनै
 द्रस्य पातनम् ॥ चतुर्दशैर्द्रावच्छिन्नकालेन ब्रह्मणो दिनम् ॥ ४५ ॥ तावतीति निशातस्य विधातुर्जगतामपि ॥ एवं त्रिंश
 दिने मासं द्विषट्के मासि वर्षकं ॥ ४६ ॥ एवं शतायुस्तस्यैव निबोधबोधतत्परम् ॥ यावज्जीवनपर्यंतं सेवते स न कादयः ॥ ४७ ॥
 कल्पानां कोटिकोटिचतन्रसाध्यश्च यो विभुः ॥ सहस्रवक्त्रः शेषश्च सेवते च जपेत्सदा ॥ ४८ ॥ दिवानिशं च यं भक्त्या कल्पको
 टिशतं शतं ॥ तन्न साध्यो हितकरो दुराराध्यः परात्परः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मा ब्रह्मस्वरूपं तं भजे जन्मनि जन्मनि ॥ वक्त्रैश्चतुर्भिः सततं
 स्तौति नित्यं सनातनं ॥ ५० ॥ वेदे निर्वचनीयश्च वेदानां जनको विधिः ॥ विधाता फलदाता च दाता च सर्वसंपदाम् ॥ ५१ ॥ त

क.ज.उ.
॥ ६४ ॥

न्रसाध्यो हि भगवान्कालकालांतकांतकः ॥ संहारकर्त्ता जगतां कलयारुद्ररूपतः ॥ ५२ ॥ सस्तौति पंचवक्त्रेण कोन्योन्यस्या
पिकाकथा ॥ तत्परश्चप्रियो नास्ति वंदे भगवतः शृणु ॥ ५३ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा सा दुर्गा दुर्गतिनाशिनी ॥ ब्रह्मस्वरूपा पर
मामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ५४ ॥ नारायणी विष्णुमाया वैष्णवी सा सनातनी ॥ यन्मायया जगद्भ्रांतमनित्येभ्रमते सदा ॥
॥ ५५ ॥ सास्तौति भक्त्या यं देवं वंदे प्यंगे दिवानिशं ॥ स्तौति भक्त्या स्वशक्त्या च गजवक्त्रः षडाननः ॥ ५६ ॥ ध्यायते यंगणे
शश्च सर्वादौ यस्य पूजनम् ॥ भगवान्सर्वदेवेशो ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुः ॥ ५७ ॥ सिद्धे द्वेष्टे च देवे द्वेष्टे योगी द्वेष्टे ज्ञानिनां गुरौ ॥ न ग
णेशात्परो विद्वान्गणेशश्च सुराधिपः ॥ ५८ ॥ सरस्वती च यं स्तोतुमशक्ता परमेश्वरी ॥ दिवानिशं पादपद्मं भक्त्या पद्मानं सेव
ते ॥ ५९ ॥ यत्कटाक्षा जगत्सर्वपरिपूर्णतमं शिवम् ॥ यद्गुह्याद्वातिवातो यस्य सूर्यस्तपति यद्गुह्यात् ॥ ६० ॥ वर्षतींद्रोदहत्य
मिर्मृत्युश्चरति जंतुषु ॥ पृथिवी सेवया यस्य सर्वाधारा वसुंधरा ॥ ६१ ॥ समुद्रानि श्वलाः शैला यस्य भीताश्च सुंदरि ॥ तीर्थ
सारा च सा गंगा पवित्रा मुक्तिदायिनी ॥ ६२ ॥ जगतां पावनी देवी यस्य पादाब्जसेवया ॥ पवित्रा तु लसी देवी स्मरणाद्य
स्य सेवनात् ॥ ६३ ॥ नवग्रहाश्च दिक्पाला भीता यस्य प्रतापतः ॥ ब्रह्मांडेषु च सर्वेषु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥ ६४ ॥ अन्ये
ये ये सुरेशाश्च शेषाद्या मुनयस्तथा ॥ केचित्कलास्वरूपाश्चाप्यंशरूपाश्च केचन ॥ ६५ ॥ केचित्कलांशाः कृष्णस्य केचिच्च प
रमात्मनः ॥ पतिमिच्छसि कल्याणि प्रकृतेः परमीश्वरं ॥ ६६ ॥ गोलोके राधिका साध्यो नान्येषां च कदाचन ॥ मां भज स्वम
हाभागे नृपाणामीश्वरं पतिम् ॥ ६७ ॥ बलवंतं च देवेभ्यो दैत्येभ्यश्च वरानने ॥ सुखानि यानि कल्याणि त्रिषु लोकेषु संति वै
॥ ६८ ॥ भुंक्ष्वतान्येव सर्वाणि मत्प्रसादान्न संशयः ॥ सप्तसागरपारे च कांचनी रुचिरावरे ॥ ६९ ॥ देवानां क्रीडनार्थाय वि

अ० ८६

॥ ६४ ॥

धात्रानिर्मितापुरी ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते रमरामे मया सह ॥ ७० ॥ महेंद्रस्य प्रियवनं पुष्पोद्यानसमन्वितम् ॥ गच्छ स्वर्णमयीं
 लंकां नानारत्नविभूषितां ॥ ७१ ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते रमरामे मया सह ॥ विस्पन्दकं सुवसनं नन्दकं पुष्पभद्रकं ॥ ७२ ॥ तत्रैव
 गच्छ भद्रं ते ॥ मुमैरुगह्वरं वापिक्षीरोदं वामनो हरम् ॥ ७३ ॥ तत्रैव ॥ सत्यलोकं ब्रह्मलोकं रम्यं सद्गरहस्थलं ॥ ७४ ॥ त
 त्रैव ॥ मलयं निलयं रम्यं महेंद्रसारनिर्मितं ॥ ७५ ॥ सुगंधियुक्तं सततं शुद्धं चन्दनवायुना ॥ मालतीयुधिकारम्याकेतकी
 माधवी तथा ॥ ७६ ॥ चारुचपकपुष्पाणां गंधेन सुमनोहरं ॥ तत्रैव ॥ ७७ ॥ पिकानां भ्रमराणां च मधुरध्वनिसंयुतम् ॥
 तत्रैव ॥ ७८ ॥ इन्द्रस्य वरुणस्यैव वायोरिव यमस्य च ॥ धनेश्वरस्य बन्धेश्वरस्य शशिनस्तथा ॥ ७९ ॥ सुरम्यं लोक
 मेतेषां मध्ये देवियथेच्छसि ॥ तत्रैव ॥ ८० ॥ रत्नद्वीपं मणिद्वीपं रम्यं चन्द्रसरोवरम् ॥ तत्रैव गच्छ भद्रं ते ॥ ८१ ॥ इत्येव मु
 र्त्कासंभोक्तुं गच्छ तं तच्छलेन च ॥ नवास्तव परीक्षार्थं सती त्वं बोधितुं व्रज ॥ उवाच सानृपसुता कोपवक्त्रास्यलोचना ॥ ८२ ॥
 हितं सत्यं योगयुक्तं धर्मार्थं च यशस्करं ॥ ॥ श्रीवृन्दोवाच ॥ ॥ धैर्यं कुरु महाभाग श्रेष्ठो जातिषु ब्राह्मणः ॥ ८३ ॥ ब्राह्मणा
 नां तपोमूलं सत्यं वेदव्रतं धृतिः ॥ परस्त्रीसहसं भोगः स्वभावश्चाप्यधर्मिणां ॥ ८४ ॥ अधर्मेणैव हे विप्रदुष्टो भद्राणि पश्य
 ति ॥ ततः सपत्ने जयति समूलस्थो विनश्यति ॥ ८५ ॥ पतिव्रतानां गमने बलात्कारेण निश्चितम् ॥ मातृगामी भवेत्सद्यो ब
 ह्महत्याशतं भवेत् ॥ ८६ ॥ कुंभीपाके पच्यते च यावच्चन्द्रदिवा करौ ॥ प्रदग्धस्तैलतप्तेषु न मृतः सूक्ष्मदेहतः ॥ ८७ ॥ ताडि
 तोयमदूतैश्च लोहदण्डेन मूर्धनि ॥ क्षणं सुखं चिरं दुःखं सर्वनाशस्य कारणम् ॥ ८८ ॥ अगम्यागमनं दुःखं धर्मिष्ठो नैव वाञ्छ
 ति ॥ क्षमस्व गच्छ भद्रं ते ब्राह्मणज्ञानदुर्बलः ॥ ८९ ॥ यथादीपशिखां हृष्टा कीटः पतति निश्चितम् ॥ निष्ठं हृष्टा बडीशाग्रे लु

क.ज.उ.
॥ ६५ ॥

ब्धमीनोमृगोयथा ॥ ९० ॥ यथाविषाक्तं भक्ष्यं च भुंक्ते भोक्ता बुभुक्षितः ॥ गृह्णाति दुष्टो दुष्टं च विषकुंभं पयोमुखं ॥ ९१ ॥
तथा दृष्ट्वा परस्त्रीणां मुखपद्मं मनोहरम् ॥ विनाशबीजं मोहेन भ्रांतो भवति लंपटः ॥ ९२ ॥ मुखं च रुधिरं स्त्रीणां श्रोणीयुग्मं
स्तनं तथा ॥ कामाधारं नाशबीजमधर्मस्थलमेव च ॥ ९३ ॥ भगं नरककुंडं चलालामूत्रसमन्वितं ॥ दुर्गंधियुक्तं पापंचय
मदंडस्य कारणम् ॥ ९४ ॥ यथा लिंगं विशत्येव पापयो नौ च योषिताम् ॥ तथा पुमान् विशत्येव रौरवे च युगे युगे ॥ ९५ ॥ र
हस्यं चापदं दृष्ट्वा मां त्वंधर्षितुमिच्छसि ॥ अत्रैव सर्वदेवाश्च लोकपालाश्च ब्राह्मण ॥ ९६ ॥ जाज्वल्यमानो धर्मश्च साक्षी शा
स्ता च कर्मणाम् ॥ यमश्च दंडकर्ता च स्थापितो हरिणा स्वयम् ॥ ९७ ॥ स्वयंकृष्णश्च धर्मात्मा ज्ञानरूपो महेश्वरः ॥ दुर्गां वि
द्विर्मनो ब्रह्मा चेंद्रियाणि सुरास्तथा ॥ ९८ ॥ सर्वप्राणिषु तिष्ठंति साक्षिणः कर्मणां द्विज ॥ कृगुप्तं करहस्यं वा ब्राह्मणज्ञान
दुर्बल ॥ ९९ ॥ क्षमस्व गच्छ भद्रं ते अवध्याश्च द्विजातयः ॥ शक्ता हं भस्मसात्कर्तुं गच्छ वत्स यथा सुखम् ॥ १०० ॥ तपस्या
सुममगतमष्टोत्तरशतं युगम् ॥ नास्ति गोत्रं मत्पितुश्च न मातानपि तामम ॥ १ ॥ सर्वांतरात्मा भगवान् कृष्णो रक्षति मां द्विज ॥
कृष्णेन स्थापितो धर्मो मां च रक्षति नित्यशः ॥ २ ॥ आदित्यश्च तथा चंद्रः पवनश्च हुताशनः ॥ ब्रह्माशं भुर्भगवती दुर्गारक्षति मां स
दा ॥ ३ ॥ येन शुक्ली कृताहंसाः शुकाश्च हरिताः कृताः ॥ मयूराश्च त्रितायेन समेरक्षां करिष्यति ॥ ४ ॥ अनाथबालवृद्धानां रक्ष
काः सर्वदेवताः ॥ नारीबुद्ध्या न मां धर्मस्त्यक्ता गच्छेद्वि सर्वदा ॥ ५ ॥ मां मातरं परित्यज्य गच्छ वत्स यथा सुखं ॥ इत्येव मुक्त्वा
देवी सा तस्थौ तत्र धरायथा ॥ ६ ॥ आगच्छंतं च संभोक्तुं माया तं बोधनेन च ॥ शशापेति च सा कोपाद्ब्रह्मबंधोक्षयो भव ॥ ७ ॥
क्षयो भवदुराचारहे पापिष्ठक्षयो भव ॥ पुनः शप्तुं स्वयं सूर्यो वारयामास यत्नतः ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नंतरे तात तत्रैव जगदीश्वराः ॥

अ० ८६

॥ ६५ ॥

आजगमुरतिसंनस्ताब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ ९ ॥ धर्मदृष्टाकलारूपंरुदुखिदशेश्वराः ॥ कृत्वाक्रोडेतीवकृशंकुक्काभीतंयथा
 विधुम् ॥ १० ॥ निश्चेष्टमलिनंदग्धंसतीकोपाग्निनाव्रज ॥ श्रीभ० ॥ क्षमस्ववृंदेमद्रुक्तेजन्ममृत्युजराहरे ॥ ११ ॥ धर्मजीवय
 मद्रुक्तेरक्षधर्मपतिव्रते ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ध्वांतपर्णजगत्सर्वविनाधर्मवभवह ॥ कंपितौचंद्रसूर्यौचशेषश्चापिवसुंधरा
 ॥ १२ ॥ महादेवउ० ॥ ॥ प्रनष्टंजगत्सर्वविनाधर्मणसुंदरि ॥ धर्मजीवयभद्रंतेस्वस्तितेस्तुवरानने ॥ १३ ॥ सूर्यउ० ॥ व
 रंवृणीष्वभद्रंतेयत्तेमनसिवांछितम् ॥ धर्मजीवयभद्रंतेरक्षसृष्टिपतिव्रते ॥ १४ ॥ अनंत० ॥ ॥ धर्मकरोपितपसाकथंधर्म
 विहंसिच ॥ धर्मजीवयभद्रंतेसर्वधर्मोभवेत्तव ॥ १५ ॥ चंद्रउवा० ॥ ॥ द्विजरूपधरोधर्मस्त्वांपरीक्षितुमागतः ॥ ब्रह्मणाप्रे
 रितश्चैवनिर्दोषश्चविहंसितः ॥ १६ ॥ महेंद्रउवा० ॥ तपसोपार्जितोधर्मोधर्मणचफलंनृणां ॥ कथंफलंचतपसांयदिधर्मःश
 यंगतः ॥ १७ ॥ वरुण० ॥ धर्मजीवयधर्मिष्ठेधर्मरक्षसनातनं ॥ निष्फलंकर्मिणांकर्मविनाधर्मणधार्मिके ॥ १८ ॥ पवन० ॥
 जगत्पूतंकुरुशुभेधर्मजीवयसांप्रतम् ॥ धर्मप्रनष्टेतपसांतवापूर्वविनंदयति ॥ १९ ॥ वह्निरुवाच ॥ ॥ स्वधर्मोपार्जनं
 कर्तुमागतासिचभारतम् ॥ विहंसिधर्ममज्ञात्वापुनर्जीवयसुंदरि ॥ २० ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ वेदोक्तकर्मकर्तणामहंवि
 श्वेवरानने ॥ धर्मानुसारात्फलदोधर्मजीवयसत्वरं ॥ २१ ॥ देवानांवचनंश्रुत्वासमुत्थायपतिव्रता ॥ नमस्कृत्यमुरेशांश्च
 तानुवाचतपस्विनी ॥ २२ ॥ वृंदोवाच ॥ ॥ अहंदेवनजानामिधर्मब्राह्मणरूपिणम् ॥ कृतःक्षयोमयाकोपान्मांपरीक्षि
 तुमागतः ॥ जीवयामिध्रुवंधर्मयुष्माकंचप्रसादतः ॥ २३ ॥ इत्येवमुक्त्वासावृंदाचेत्युवाचव्रजेश्वर ॥ तपःसत्यंयदिमम
 सत्यंचविष्णुपूजनं ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनसद्योत्रद्विजोभवतुविज्वरः ॥ यदिमेचभवेत्सत्यव्रतंसत्यंतपःशुचिः ॥ २५ ॥ तेनपु

कृ.ज.उ.
॥ ६६ ॥

प्येनसत्येनद्विजोभवतुविज्वरः ॥ यदनारायणःसत्यःसर्वात्मानित्यविग्रहः ॥ २६ ॥ ज्ञानात्मकःशिवःसत्योद्विजोभव
तुविज्वरः ॥ ब्रह्मसत्यंचतेदेवाःप्रस्थितिःपरमायदि ॥ २७ ॥ यज्ञःसत्यस्तपःसत्यंद्विजोभवतुविज्वरः ॥ इत्येवमुक्त्वा
सावृंदाधर्मक्रोडेचकारसः ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वाचकलारूपंरुरोदकपयासती ॥ एतस्मिन्नंतरेमूर्तिर्धर्मभार्याशुचाकुला ॥ २९ ॥
निपत्यविष्णुपादेचशिरसाचेत्युवाचसा ॥ मूर्तिरुवा ॥ हेनाथकरुणासिंधोदीनबंधोक्तपांकुरु ॥ ३० ॥ तूर्णजीवयकांतं
मेजगन्नाथकृपामय ॥ पतिहीनाचयानारीपापिनीसाभवाणवे ॥ यथास्यंचक्षुर्विरतंप्राणहीनायथातनूः ॥ ३१ ॥ मितंद
दातिहिपितामितंभ्रातामितंसुतः ॥ मितंबंधुर्मितंमातासर्वदातापतिःप्रभुः ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्त्वासादेवीतत्रतस्थौरुरोद
च ॥ उवाचवृंदांभगवान्सर्वात्माप्रकृतेःपरः ॥ ३३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ त्वयायुस्तपसालब्धयावदायुश्चब्रह्मणः ॥
तदेवदेहिधर्मायगोलोकंगच्छसुंदरि ॥ तन्वानयाचतपसापश्चान्मांचलभिष्यसि ॥ ३४ ॥ पश्चाद्गोलोकमागत्यवाराहेचव
रानने ॥ वृषभानसुतात्वंचराधाछायाभविष्यसि ॥ ३५ ॥ मत्कलांशश्चरापाणस्त्वांविवाहेग्रहिष्यति ॥ मांलभिष्यसि
रासेचगोपीभीराधयासह ॥ ३६ ॥ राधाश्रीदामशापेनवृकभानसुतायदा ॥ साचैववास्तवीराधात्वंचछायास्वरूपिणी
॥ ३७ ॥ विवाहकालेरापाणस्त्वांचछायांग्रहिष्यति ॥ त्वांदत्वावास्तवीराधासांतर्धानाभविष्यति ॥ ३८ ॥ राधेवेतिविमूढा
श्चविज्ञास्यंतिचगोकुले ॥ स्वप्नेराधापदांभोजंनहिपश्यंतिबलुवाः ॥ ३९ ॥ स्वयंराधाममक्रोडेछायारापाणकामिनी ॥ वि
ष्णोश्चवचनंश्रुत्वाददावायुश्चसुंदरि ॥ ४० ॥ उत्तस्थौपूर्णधर्मश्चतप्तकांचनसन्निभः ॥ पूर्वस्मात्सुंदरःश्रीमान्प्रणनामपरा
त्परं ॥ ४१ ॥ वृंदोउवाच ॥ देवाःशृणुतमद्वाक्यंदुर्लभ्यंसावधानतः ॥ नहिमिथ्याभवेद्वाक्यंमदीयंचनिशामय ॥ १४२ ॥

अ०८६

॥ ६६ ॥

क्षयो भवेति वाक्यं च मयोक्तं कोपभीतया ॥ वारत्रयं पुनर्वक्रं वारयामास भास्करः ॥ ४३ ॥ सत्ये च परिपूर्णं यथा पूर्वं यथा
 धुना ॥ त्रिपादश्चापि त्रेतायां द्विपादो द्वापरे तथा ॥ ४४ ॥ एकपादश्च धर्मो यं कलेश्वरप्रथमे हरेः ॥ शेषः कलाषोडशांशः पुनः सत्ये य
 थापुरः ॥ ४५ ॥ त्रिनिर्गतं मम मुखात् क्षयस्तेन ततः क्रमात् ॥ पुनरुक्ते च मनसि वारयामास भास्करः ॥ ४६ ॥ तेनैव हेतुना यं च क
 लिशेषे कलामयः ॥ तथा शप्तः स्थितो दुर्गे कलिशेषे तथा ध्रुवं ॥ ४७ ॥ एतस्मिन्नंतरे नंदददृशुर्देवतारथं ॥ गोलोकादागतं वेगा
 दतीव सुंदरं शुभं ॥ ४८ ॥ अमृत्यरत्ननिर्माणं हीरहारपरिष्कृतं ॥ मणिमाणिक्यमुक्ताभिर्वस्त्रैश्च श्वेतचामरैः ॥ ४९ ॥ विभूषि
 तं भूषणैश्च रुचिरैरत्नदर्पणैः ॥ नत्वा हरिं हरं वृंदा ब्रह्माणं सर्वदेवताः ॥ ५० ॥ समारुह्य रथं दृष्ट्वा गोलोकं च जगाम सा ॥ देवा
 जग्मुश्च स्वस्थानं किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्री ब्र० महापुरा० श्रीकृ० भगवन्नंदसंवादे षडशीतितमोऽध्यायः
 ॥ ८६ ॥ नंद उ० ॥ त्वां ज्ञातुं न हि शक्ताश्च वेदा वेदप्रभुं स्वयं ॥ सुरा ब्रह्मेश शेषाद्या मुनिसिद्धादयस्तथा ॥ १ ॥ को भवानिति वि
 ज्ञातुं परं कौतूहलं मम ॥ तत्सर्वं स्वात्मयाथाथ्यं निर्जने कथय प्रभो ॥ २ ॥ श्रीनारायण उ० ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र कृष्णं द्रष्टुं मुनी
 श्वराः ॥ आजग्मुः सहसा वत्सज्ज्वलंतो ब्रह्म तेजसा ॥ ३ ॥ पुलहस्त्य पुलस्त्यश्च क्रतुश्च भृगुरंगिराः ॥ प्रचेताश्च वसिष्ठश्च दुवा
 साः कण्व एव च ॥ ४ ॥ कात्यायनः पाणिनिश्च कणादो गौतमस्तथा ॥ सनकश्च सनंदश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ ५ ॥ कपिलश्चासु
 रिश्चैव वायुः पंचशिखस्तथा ॥ विश्वामित्रो वात्सिमिकिश्च कश्यपश्च पराशरः ॥ ६ ॥ विभांडको मरीचिश्च शुक्रोऽत्रिश्च बृहस्पतिः ॥
 गार्ग्यश्चापि तथा वात्स्यो व्यासश्च जैमिनिस्तथा ॥ ७ ॥ मितवाक् कृष्णश्च शृंगश्च याज्ञवल्क्यः शुकस्तथा ॥ सौभरिः शुद्धजटिलो
 भरद्वाजः सुभद्रकः ॥ ८ ॥ मार्कंडेयो लोमशश्च आसुरिश्च विटंकणः ॥ अष्टावक्रः शतानंदो वामदेवश्च नागुरिः ॥ ९ ॥ संवर्तश्चाप्यु

कृ.ज.उ.
॥ ६७ ॥

तथश्चनरोहंचापिनारदः॥ जाबालिःपरशुरामश्चाप्यगस्त्यःपैलएवच ॥१०॥ युधामन्युर्गौरमुखोप्युपमन्युःश्रुतश्रवाः॥
मेत्रैयश्चवनश्चैववररुच्यर्षिरेवच ॥११॥ तांदृष्ट्वासहसोत्थायनमस्कृत्यपुटांजलिः॥ सिंहासनेपुरग्येषुवासयामाससादरं
॥ १२॥ पूजयामासविधिवत्कुशलप्रश्नपूर्वकम् ॥ परस्परंचसंभाष्यमध्येकृष्णउवाससः ॥ १३॥ एतस्मिन्नंतरेकृष्णस्ते
जोराशिंददर्शसः ॥ ददृशुस्तेचमुनयोप्याकाशेचततोज्वलम् ॥ १४॥ तेजसोभ्यंतरेवत्सकुमारंकनकप्रभम् ॥ यथैवंपं
चवर्षीयंनम्रंबालकमीप्सितम् ॥ १५॥ आविर्बभूवसहस्रासभामध्येचनारद ॥ उत्तिष्ठमानंसहसातंदृष्ट्वामुनिपुंगवाः
॥ १६॥ प्रणेमुर्मुनयःसर्वेशौरिश्चप्रणनामतम् ॥ सस्मितंस्निग्धनेत्रंचकृत्वायुक्तिंचसादरम् ॥ १७॥ ससर्वानाशिषंकृ
त्वासमुवासचसंसदि ॥ उवाचतांश्चशौरिंचभगवंतंसनातनम् ॥ १८॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ भद्रंबोमुनयःशश्वत्तपसां
फलमीप्सितम् ॥ कृष्णस्यकुशलप्रश्नंशिवबीजस्यनिष्फलम् ॥ १९॥ सांप्रतंकुशलंवश्चदर्शनंपरमात्मनः ॥ भक्तानुरो
धाद्देहस्यपरस्यप्रकृतेरपि ॥ २०॥ निर्गुणस्यनिरीहस्यसर्वबीजस्यतेजसः ॥ आरावतरणायैवचाविर्भूतस्यसांप्रतम् ॥
॥ २१॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शरीरधारिणश्चापिकुशलप्रश्नमीप्सितम् ॥ तत्कथंकुशलप्रश्नंमयिविप्रनविद्यते ॥ २२॥
सनत्कुमारउवाच ॥ शरीरेप्राकृतेनाथसंततंचशुभावहम् ॥ नित्यदेहेक्षेमबीजेशिवप्रश्नमनर्थकम् ॥ २३॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ ॥ योयोविग्रहकारीचसचप्राकृतिकःस्मृतः ॥ देहोनविद्यतेविप्रतांनित्यांप्रकृतिंविना ॥ २४॥ सनत्कुमार०
रक्तबिंदूद्भवादेहास्तेचप्राकृतिकाःस्मृताः ॥ कथंप्रकृतिनाथस्यबीजस्यप्राकृतंवपुः ॥ २५॥ सर्वबीजस्यसर्वादिर्भवांश्च
भगवान्स्वयं ॥ सर्वेषामवताराणांप्रधानंबीजमव्ययं ॥ २६॥ कृत्वावदंतिवेदाश्चनित्यंनित्यंसनातनम् ॥ ज्योतिःस्वरूपं

अ०८७

॥ ६७ ॥

परमंपरमात्मानमीश्वरं ॥ २७ ॥ माययासगुणंचैवमायेशंनिर्गुणंपरं ॥ प्रवदंतिचवेदांगास्तथावेदविदःप्रभो ॥ २८ ॥ श्री
 कृ० ॥ सांप्रतंवासुदेवोहंरक्तवीर्याश्रितंविभुः ॥ कथंनप्राकृतोविप्रशिवप्रश्नमभीप्सितं ॥ २९ ॥ सनत्कु० ॥ वासुःसर्वनिवा
 सश्चविश्वानियस्यलोमसु ॥ तस्यदेवःपरंब्रह्मवासुदेवइतीरितः ॥ ३० ॥ वासुदेवेतितन्नामवेदेषुचचतुर्षुच ॥ पुराणेष्विति
 हासेषुयात्रादिषुचदृश्यते ॥ ३१ ॥ रक्तवीर्याश्रितोदेहःकृतेवेदेनिरूपितः ॥ साक्षिणोमुनयश्चैवधर्मःसर्वत्रएवच ॥ ३२ ॥
 साक्षिणोममवेदाश्चरविचंद्रौचसांप्रतम् ॥ ॥ भृगुरुवा० ॥ सत्यंवदसिविप्रेन्द्रत्वमेववैष्णवाग्रणीः ॥ ३३ ॥ स्वागतंकुशलं
 शश्वत्किंनिमत्तमिहागतः ॥ ॥ सनत्कु० ॥ ॥ श्रूयतांमुनयःसर्वेश्रूयतांकृष्णसांप्रतम् ॥ अहोयेननिमित्तेनचातिशीघ्रमिहा
 गतः ॥ ३४ ॥ श्रीकृष्णउ० ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञकिन्निमित्तमिहागतः ॥ सर्वजानासिसर्वज्ञत्वमेवविदुषांवर ॥ ३५ ॥ सन
 त्कु० ॥ ॥ धन्योसिभगवन्शश्वन्मान्योसिजगतामपि ॥ सर्वेश्वरेश्वरोसित्वंत्वत्परोनास्तिविश्वतः ॥ ३६ ॥ श्रीकृष्ण० ॥
 यज्ञानांचवतानांचतपस्यानांहिजेश्वर ॥ सततंफलदाताहंदक्षिणाभिःसहेतिच ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वाकुमारश्चजवेनप्रय
 यौचते ॥ मत्वाश्चर्यंचवचनंवारयामासतेपितं ॥ ३८ ॥ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ हेसिद्धेन्द्रमहाभागकुमारकरुणामय ॥ काशं
 कितकथाप्रोक्ताभगवत्कृष्णसंनिधौ ॥ ३९ ॥ किंपुत्रदृष्टमाश्चर्यंश्रुतंकिमपिकुत्रचित् ॥ अतीवकृत्वाविस्तीर्णमस्माकंव
 त्तुमर्हसि ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मापार्वत्यासहशंकरः ॥ अनंतश्चापिधर्मश्चश्रीसूर्यश्चनिशाकरः ॥ ४१ ॥ आदित्यावस
 वोरुद्रादिक्पालाद्याश्चदेवताः ॥ श्रीकृष्णंसहसोत्थायसंभाष्यचपृथक्पृथक् ॥ ४२ ॥ मधुपर्कादिकंदत्वापूजयामासभ
 क्तितः ॥ प्रणोमुर्ऋषयःसर्वशेषशंभुविधिंशिवाम् ॥ ४३ ॥ परस्परंचसंभाषावभूवद्विजदेवयोः ॥ सुमुवासासनेमध्येकुमा

क.ज.उ.
॥ ६८ ॥

रःकनकप्रभः ॥ कथांकथितुमारेभेसंसदिद्विजदेवयोः ॥ ४४ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ मयागतश्चगोलोकेनदृष्टोराधिका
पतिः ॥ ततोगतंचवैकुण्ठेतत्रनास्तिचतुर्भुजः ॥ ४५ ॥ ततोगतश्चक्षीरोदस्तत्रनास्तिहरिःस्वयं ॥ परिश्रान्तोविषण्णश्चस्नानं
क्षीरोदधेस्तटे ॥ ४६ ॥ विस्तीर्णंवालुकामध्येकच्छपःशतयोजनः ॥ भीतश्चकंपितस्तत्रदृष्टोदुःखीचशुष्कितः ॥ ४७ ॥
निःसारितोराघवेणमीनेनचमहात्मना ॥ धन्योसीतिमयोक्तश्चनाहंधन्यउवाचसः ॥ ४८ ॥ क्षीरोदःसागरोधन्योजंतवोय
त्रमद्विधाः ॥ मत्तोमहत्तराश्चापित्यसंख्याश्चमहामुने ॥ ४९ ॥ भवान्धन्योसि क्षीरोदतेनोक्तोनाहमेवच ॥ धन्यावसुंधरादे
वीयत्रैवसप्तसागराः ॥ ५० ॥ धन्यासिवसुधेत्युक्तानाहमेवेत्युवाचसा ॥ धन्योनंतोममाधारःकृष्णांशोनागराड्विभुः
॥ ५१ ॥ सहस्रमूर्ध्नामध्येहंमूर्ध्निशूपचसर्पपः ॥ धन्योसिशेषेत्युक्तोयंधन्योनाहमुवाचवै ॥ ५२ ॥ धन्यःकूर्मोममाधारो
गच्छतत्रैववैमुने ॥ धन्योसिकूर्मेत्युक्तोयंनाहंधन्योस्मिवैमुने ॥ ५३ ॥ वायुनाधार्यमाणोहंमत्तोधन्यतमश्चसः ॥ धन्यो
सीत्युक्तःपवनोधन्योनाहमुवाचसः ॥ धन्यश्चभगवान्ब्रह्माविधाताजगतामपि ॥ ५४ ॥ धन्योसितत्रधाताचधन्योनाह
मुवाचसः ॥ धन्योमहेश्वरोदेवोयोगीन्द्राणांगुरोर्गुरुः ॥ ५५ ॥ सर्वाराध्यःसर्वपूज्योधर्मरूपःसनातनः ॥ कालकालश्चसंह
र्तास्वयंमृत्युंजयःप्रभुः ॥ धन्योसितत्रशंभुश्चधन्योनाहमुवाचसः ॥ ५६ ॥ सर्वदोपूजनंयस्यज्ञानिनांचगुरोर्गुरुः ॥ धन्यो
गणेश्वरोदेवोदेवानांप्रवरःपरः ॥ ५७ ॥ सिद्धेद्रेषुमुनींद्रेषुदेवेद्रेषुश्रुतौश्रुतं ॥ योगींद्रेषुचप्राज्ञेषुनगणेशात्परःपुमान् ॥ ५८ ॥
निम्नगासुयथागंगातीर्थेषुपुष्करंयथा ॥ वेदप्रणिहितोधर्मोऽद्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ ५९ ॥ वेदोनारायणःसाक्षाद्व्यपूज्याव्य
वस्थया ॥ तस्माच्छास्त्राणिसर्वाणिपुराणानिचसंतिवै ॥ ६० ॥ तस्मान्निरूपितोधर्मोचेतिहासश्चसंहिताः ॥ तस्मात्तधन्या

अ०८७

॥ ६८ ॥

तेवेदावदंत्यत्रमनीषिणः॥६१॥यूयंधन्याश्चमान्याश्चेत्युक्तावेदामयाततः॥ ऊचुस्तेनवयंधन्यायज्ञसंघश्चसांप्रतं॥६२॥
 वयंव्यवस्थाकर्तारोयज्ञौघःफलदःस्वयम्॥ तस्माद्धन्यःसएवापिगच्छगच्छमहामुने॥६३॥ धन्योसियज्ञसंघोसीत्यु
 क्तस्तत्रमयाविभो॥ ऊचुस्तेनवयंधन्याधन्यंकर्मशुभंमुने॥६४॥ शुभकर्मासिधन्यत्वंनाहंधन्यमुवाचतत्॥ कर्मणांफ
 लदातारोकर्महेतुश्चसांप्रतं॥६५॥ धातुर्विधाताभगवान्सर्वादिःसर्वकारकः॥ श्रीकृष्णःपरमात्माचधन्योमान्यश्चनिश्चितं
 ॥६६॥ धर्मालयंततोगत्वानदृष्ट्वाजगदीश्वरं॥ मथुरामागतंद्रष्टुंपरिपूर्णतमंप्रभुं॥६७॥ यज्ञानांतपसांचैववतानांशुभक
 र्मणां॥ ईश्वरंफलदातारंपरमात्मानमेवच॥६८॥ कारणंकारणानांचब्रह्मादीनांपुरःसरम्॥ धन्योसीतिमयोक्तश्चदक्षि
 णाभिःसहेतिच॥६९॥ इत्युक्तेनभगवताकथितंसर्वकारणं॥ दक्षिणाभिश्चफलदोहतयज्ञोत्थदक्षिणः॥७०॥ दक्षिणा
 विप्रमुद्दिश्यतत्कालेतुनदीयते॥ एकरात्रेव्यतीतेतुतद्दानंद्विगुणंभवेत्॥७१॥ मासेशतगुणंप्रोक्तंद्विमासेतुसहस्रकम्॥
 संवत्सरेव्यतीतेतुसदातानरकंवजेत्॥७२॥ वर्षाणांचसहस्रंचमूत्रकुण्डेनिपत्यच॥ ततश्चांडालतांयातिव्याधियुक्तश्चपा
 तकी॥७३॥ दात्रानदीयतेदानंगृहीत्राचेन्नगृह्यते॥ उभौतौनरकंप्राप्तौवर्षाणांचसहस्रकं॥७४॥ यजमानश्चचांडालोब्रा
 ह्मणस्तत्पुरोहितः॥ व्याधियुक्तावुभौतौचपापिनौकर्मणःफलात्॥७५॥ सर्वदेवाश्चमुनयोजहसुर्विस्मयंययुः॥ विस्म
 यंचययौनंदस्तत्याजपुत्रभावकं॥७६॥ रुरोदचसभामध्येलज्जाहीनःशुचाकुलः॥ त्यजमोहमितीत्युक्ताबोधयामा
 सपार्वती॥७७॥ श्रीनंदउ०॥ अमूल्यरत्नंमाणिक्यंयथाकुजन्मनोगृहे॥ स्थितंतेनचदेवेशतथाहंवंचितःप्रभो॥७८॥
 ममापराधंभगवन्नक्षमस्वप्रकृतेःपरः॥ यास्यामिनपुनर्गेहंगोकुलंयमुनातटं॥७९॥ वृंदावनंतथावासंकीडावासंगदाग्र

कृ.ज.उ.
॥ ६९ ॥

ज ॥ तत्सर्वेचयशोदायागोपिकांतिकमेवच ॥ ८० ॥ किंब्रवीमियशोदांचप्रेयसीराधिकामपि ॥ प्रेमपात्रंचबालौघंवद
भोकथयामिकिं ॥ ८१ ॥ इत्युक्त्वाचसभामध्येमूर्छासंप्रापनारद ॥ क्रोडेकृत्वाजगन्नाथोबोधयामासतत्क्षणम् ॥ ८२ ॥
इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्ण० भगवन्नंदसंवादेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ श्रीकृष्ण० ॥ चेतनंकुरुहेतातहे
तातचेतनंकुरु ॥ जलबुद्बुदवत्सर्वसंसारंसचराचरम् ॥ १ ॥ त्यजमोहंमहाभागमायांस्तौहिपरात्पराम् ॥ ब्रह्मस्वरूपांप
रमांसर्वमोहनिकुंतनीम् ॥ २ ॥ मुक्तिप्रदामहाभागांविष्णुमायांसनातनीम् ॥ त्रिपुरस्यवधेघोरेमहायुद्धेभयाकुले ॥ ३ ॥
येनस्तोत्रेणशंभुश्चतयादैत्यंजघानसः ॥ स्तोत्रराजंप्रदास्यामिसर्वमोहनिकुंतनं ॥ ४ ॥ सर्ववांछाप्रदनंदश्चयतामत्रसंस
दि ॥ श्रीनंदउ० ॥ सर्वविघ्नविनाशायदुःखप्रशमनायच ॥ ५ ॥ विभूतयेचयशसेनृणांवांछितसिद्धये ॥ स्तोत्रमेकंमहादे
व्याजगन्मातुर्जगत्प्रभो ॥ ६ ॥ परंदुर्गतिनाशिन्यागोपनीयंसुदुर्लभम् ॥ देहिमत्वांविनीतायभक्तायभक्तवत्सल ॥ ७ ॥ वे
दानांजनकस्त्वंचनिर्गुणश्चपरात्परः ॥ श्रीभग० ॥ शृणुवक्ष्यामिवैश्वर्यस्तोत्रंयत्परमाद्भुतम् ॥ सर्वविघ्नविनाशार्थंमोह
पाशनिकुंतनं ॥ रणत्रस्तेनविभुनाशंकरेणपुराकृतं ॥ ९ ॥ नारायणोपदेशेनप्रेरितेनचब्रह्मणा ॥ शत्रुप्रस्तंशिवंदृष्ट्वासब्र
ह्माणमुवाचह ॥ १० ॥ उवाचशंकरंब्रह्मारथस्थंपतितंरणे ॥ शूरसंकटशांत्यर्थंदुर्गादुर्गतिनाशिनीम् ॥ ११ ॥ मूलप्रकृ
तिमायांतांस्तौहिब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ हरिणाप्रेरितोहंचत्वांवदामिसुरेश्वर ॥ १२ ॥ विनाशक्तिसहायेनकोवाकंजेतुमी
श्वरः ॥ ब्रह्मणश्चवचःश्रुत्वादुर्गांसस्मारशंकरः ॥ १३ ॥ पुटांजलिपरोभूत्वाभक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ स्नातःपादौचप्रक्षाल्य
धृत्वाधौतेचवाससी ॥ १४ ॥ आचांतःकुशहस्तश्चशुचिर्विष्णुंचसंस्मरन् ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ रक्षरक्षमहादेविदुर्गे

अ०८८

॥ ६९ ॥

दुर्गतिनाशिनी ॥ १५ ॥ मांभक्तमनुरक्तं च शत्रुग्रस्ते कृपामयि ॥ विष्णुमाये महाभागे नारायणिसनातनि ॥ १६ ॥ ब्र
 ह्मस्वरूपे परमेनित्यानंदस्वरूपिणि ॥ त्वंच ब्रह्मादिदेवानामंबिके जगदंबिके ॥ १७ ॥ त्वं साकारे च गुणतो निराकारे च
 निर्गणात् ॥ मायया पुरुषस्त्वं च मायया प्रकृतिः स्वयम् ॥ १८ ॥ तयोः परं ब्रह्म परं त्वं विभर्षि सनातनि ॥ वेदानां जननी त्वंच
 सावित्री च परात्परा ॥ १९ ॥ वैकुण्ठे च महालक्ष्मीः सर्वसंपत्स्वरूपिणी ॥ मर्त्यलक्ष्मीश्च क्षीरोदे कामिनी शेषशायिनः ॥ २० ॥
 स्वर्गेषु स्वर्गलक्ष्मीस्त्वं राजलक्ष्मीश्च भूतले ॥ नागादिलक्ष्मीः पाताले गृहेषु गृहदेवता ॥ २१ ॥ सर्वसस्यस्वरूपा त्वं सर्वैश्वर्यवि
 धायिनी ॥ रागादिष्ठातृदेवी त्वं ब्रह्मणश्च सरस्वती ॥ २२ ॥ प्राणानामधिदेवि त्वं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ गोलोके च स्वयं रा
 धा श्रीकृष्णस्यैव वक्षसि ॥ २३ ॥ गोलोकाधिष्ठिता देवी वृंदावनवने वने ॥ श्रीरासमंडले रम्या वृंदावनविनोदिनी ॥ २४ ॥ श
 तशृंगाधिदेवी त्वं नाम्ना चित्रावलीति च ॥ दक्षकन्या कुत्र कल्पे कुत्र कल्पे च शैलजा ॥ २५ ॥ देवमाता दितिस्त्वं च सर्वाधारा
 वसुंधरा ॥ त्वमेव गंगा तुलसी त्वंच स्वाहा स्वधा सती ॥ २६ ॥ त्वदंशांशांशकलया सर्वदेवादयो पितः ॥ स्त्रीरूपं चातिपुरुषं दे
 वित्वंच न पुंसकम् ॥ २७ ॥ वृक्षाणां वृक्षरूपा त्वं सृष्टा चांकुररूपिणी ॥ वह्नौ च दाहिका शक्तिर्जलेशैत्यस्वरूपिणी ॥ २८ ॥
 सूर्यतेजःस्वरूपा च प्रभारूपा च संततं ॥ गंधरूपा च भूमौ च आकाशेशब्दरूपिणी ॥ २९ ॥ शोभास्वरूपा चंद्रे च पद्मसंघे च नि
 श्रितम् ॥ सृष्टौ सृष्टस्वरूपा च पालने परिपालका ॥ ३० ॥ महामारी च संहारे जले च जलरूपिणी ॥ क्षुत्वं दया त्वं निद्रा त्वं तृ
 णा त्वं बुद्धिरूपिणी ॥ ३१ ॥ तुष्टिस्त्वं चापि पुष्टिस्त्वं श्रद्धा त्वं च क्षमा स्वयम् ॥ शांतिस्त्वं च स्वयं भ्रांतिः कांतिस्त्वं कीर्तिरेव च ॥
 ॥ ३२ ॥ लज्जा त्वंच तथा माया भुक्तिमुक्तिस्वरूपिणी ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा त्वं सर्वसंपत्प्रदायिनी ॥ ३३ ॥ वेदे निर्वचनीया

क.ज.उ.
॥ ७० ॥

त्वं त्वानं जानाति कश्चन ॥ सहस्रवक्त्रस्त्वांस्तोतुं न च शक्तः सुरेश्वरि ॥ ३४ ॥ वेदानशक्ताः कोविदान् न च शक्तः सरस्वती ॥ स्वयं
विधाता शक्तो न च विष्णुः सनातनः ॥ ३५ ॥ किंस्तौ मिपंचवक्त्रेणरणत्रस्तो महेश्वरि ॥ कृपां कुरु महामाये मम शत्रुक्षयं
कुरु ॥ ३६ ॥ इत्युत्काच सकरुणं रथस्थे पतिते रणे ॥ आविर्बभूव सा दुर्गा सूर्यकोटि समप्रभा ॥ ३७ ॥ नारायणेन कृपया प्रे
रिता परमात्मना ॥ शिवस्य पुरतः शीघ्रं शिवाय च जयाय च ॥ ३८ ॥ इत्युवाच महादेवी माया शक्त्या सुरंजहि ॥ ॥ श्री दु
र्गावाच ॥ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यत्ते मनसि वांछितं ॥ ३९ ॥ भवान्वरः सुराणां च जयंतु भयं ददाम्यहं ॥ ॥ श्री महादेव उवाच
क्षयो भवतु दैत्यस्य इति मे वरमीश्वरि ॥ देहीति वांछितं दुर्गे परमाद्ये सनातनि ॥ ४० ॥ भगवत्यु० ॥ हरिं स्मर महाभाग
जय दैत्यं जगद्गुरो ॥ स्वयं विधाता भगवान् त्वमेव ज्योतिरीश्वर ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्वृषरूपो बभूव ह ॥ दधार क
लयामूर्धा शूलपाणे रथं विभुः ॥ ऊर्ध्वचक्रमथोग्रं च प्रकृतिं च चकार सः ॥ ४२ ॥ शस्त्रं ददौ मंत्रं पूतमुद्धारत तोरथम् ॥ शिवः
शस्त्रं गृहीत्वा च ध्यात्वा विष्णुं महेश्वरीम् ॥ ४३ ॥ जघान त्रिपुरं शीघ्रं सपपात महीतले ॥ तुष्टुवुः शंकरं देवाश्चक्रुश्च पुष्पव
र्षणं ॥ ४४ ॥ दुर्गा तस्मै ददौ शूलं पिनाकं विष्णुरेव च ॥ ब्रह्मा शुभाशिपंचैव मुनयश्चापि हर्षिताः ॥ ४५ ॥ न नृतुर्देवताः सर्वा
जगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ एतस्मिन्नंतरे तातस्तव राजमनुत्तमं ॥ ४६ ॥ विघ्नं विघ्नकरं शीघ्रं शत्रुसंहारकारणं ॥ परमैश्वर्यज
नकं सुखदं परमं शुभं ॥ ४७ ॥ निर्वाणमोक्षदं चैव हरिभक्तिपदं ध्रुवम् ॥ गोलोकवासदं चैव सर्वसिद्धिप्रदं वरम् ॥ ४८ ॥ स्तो
त्रराजप्रपठनात् प्रसन्ना पार्वती सदा ॥ लोभमोहकामक्रोधकर्ममूलनिहंतनं ॥ ४९ ॥ बलं बुद्धिकरं चैव जन्ममृत्युविनाश
नम् ॥ धनपुत्रप्रियाभूमि सर्वसंपत्प्रदं नृणाम् ॥ ५० ॥ शोकदुःखहरं चैव सर्वसिद्धिप्रदं वरं ॥ स्तोत्रराजप्रपठनात् महावं

अ० ८८

॥ ७० ॥

ध्याप्रसूयते ॥ ५१ ॥ बंधनान्मुच्यतेदुःखीभयान्मुच्येतनिश्चितम् ॥ रोगाद्विमुच्यतेरोगीदरिद्रश्चधनीभवेत् ॥ दावा
 मिमध्येनमृतोममःपोतोमहार्णवे ॥ दस्युग्रस्तोरिपुग्रस्तोहिंस्रजंतुसमन्वितः ॥ ५३ ॥ स्तोत्रेणानेनवैश्येन्द्रकल्याणंल
 भतेनरः ॥ तैजसानांयथारत्नमाश्रमाणांद्विजोयथा ॥ ५४ ॥ नदीनांचयथागंगामंत्राणांप्रणवोयथा ॥ तुलसीसर्वपत्रा
 णांधराणांचवसुंधरा ॥ ५५ ॥ पुष्पाणांपारिजातंचकाष्ठानांचंदनंयथा ॥ विष्णुपूजाचतपसांवितेष्वेकादशीयथा ॥ ५६ ॥
 ज्ञानिनांचयथाशंभुःसिद्धानांचगणेश्वरः ॥ देवानांचयथाविष्णुर्वेदाःशास्त्रेषुतंत्रतः ॥ ५७ ॥ देवीनांचयथादुर्गाशांतानां
 कमलायथा ॥ सरस्वतीचविदुषांराधिकासुंदरीषुच ॥ ५८ ॥ तथास्तोत्रेष्विदंस्तोत्रंनातःपरतरंव्रज ॥ पुरादत्तंब्रह्मणेचपु
 ष्करेसूर्यपर्वणि ॥ ५९ ॥ दैत्यग्रस्तायभीतायसर्वदुर्गहरंपरम् ॥ शिवायशत्रुग्रस्तायददौब्रह्मामदाज्ञया ॥ ६० ॥ शिव
 श्वसनकादिभ्यःपुरादुर्वाससेददौ ॥ सनत्कुमारोभगवानरूपयागौतमायच ॥ ६१ ॥ पुलहायपुलस्त्यायददौचांगिरसेमु
 दा ॥ तथाचंद्रायसूर्यायसूर्यश्चापियमायच ॥ ६२ ॥ यमश्चचित्रगुप्तायकृपयाचपुराददौ ॥ नित्यंपठिष्यसिस्तोत्रंगो
 लोकगमनायवै ॥ ६३ ॥ साक्षात्पश्यसिभोताततामेवपार्वतीमिह ॥ यस्मैकस्मैनदातव्यंपापिनेगोपनंकुरु ॥ ६४ ॥ नारा
 यणस्यभक्तायशांतायविदुषेतथा ॥ सर्वज्ञायचविप्रायप्रदातव्यंप्रयत्नतः ॥ ६५ ॥ विप्रायवृषवाहायवृषलीपतयेतथा
 ॥ शूद्राणांसूपकारायशूद्रश्चाद्धान्नभोजिने ॥ ६६ ॥ कन्याविक्रयिणेचैवब्राह्मणायविशेषतः ॥ सर्वसिद्धिंचलभतेसिद्धस्तो
 त्रोभवेद्यदि ॥ ६७ ॥ दशायुतजपेनैवसिद्धस्तोत्रोभवेन्नरः ॥ अग्निस्तंभंजलस्तंभंमृतूस्तंभंमनसस्तथा ॥ ६८ ॥ अश्वमेध
 सहस्राच्चपृथिव्याश्चप्रदक्षिणात् ॥ स्नानाच्चसर्वतीर्थानांस्तोत्रमेतच्चपुण्यदं ॥ ६९ ॥ दत्तंतुभ्यंमग्रातातममप्राणसमंव

क.ज.उ.
॥ ७१ ॥

ज ॥ स्तवनंकुरुपार्वत्याश्वेदानीममसंसदि ॥ ७० ॥ श्रीकृष्णस्यवचःश्रुत्वानंदस्तुष्टावपार्वतीम् ॥ स्तोत्रेणानेनविप्रेन्द्रसर्व
संपत्प्रदायिनी ॥ ७१ ॥ वरंतस्मैददौदुर्गागोलोकवासमीप्सितम् ॥ दुर्लभंपरमंज्ञानंवेदेयन्नश्रुतंमुने ॥ ७२ ॥ राजेंद्रत्वं
गोकुलेचकृष्णभक्तिंसुदुर्लभाम् ॥ तदास्यंचापपरतोमहत्त्वंसिद्धमेवच ॥ ७३ ॥ वरंदत्वाययौदुर्गासंभाष्यशंभुनासह ॥
जग्मुर्देवाश्चमुनयःस्तुत्वाचनंदनंदनं ॥ ७४ ॥ उवाचनंदंश्रीकृष्णोव्रजनंदव्रजान्वितः ॥ प्रहृष्टस्त्यक्तमोहश्चबोधेनदुर्लभे
नच ॥ ७५ ॥ इतिश्रीब्रह्मैवमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेभगवन्नंदसंवादेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रीकृष्णउवाच
गच्छगच्छगृहंगच्छव्रजराजव्रजंव्रज ॥ सर्वतत्त्वंत्वयाज्ञातदृष्टाश्चमुनयःसुराः ॥ १ ॥ श्रुतंमेधन्यमाख्यानंनानाख्यानं
सुदुर्लभम् ॥ दुर्गायाःस्तोत्रराजंचजन्मपापनिकृंतनं ॥ २ ॥ स्थितंतत्तेनिगदितंहर्षेणचसुखेनच ॥ यत्कृतंबालभावेनचा
पराधंचतत्क्षम ॥ ३ ॥ यत्सुखंनकृतंतातपित्रोश्चनृपमंदिरे ॥ कृतंसुखंतत्परंचस्वर्गादपिसुदुर्लभम् ॥ ४ ॥ मदीयंप्रियवा
क्यंचप्रहृत्यंविनयंनयम् ॥ परिहासंबहुतरंयशोदांगोपिकागणम् ॥ ५ ॥ बालकानांसमूहंचराधांचापिविशेषतः ॥ एक
त्रचस्थितंतेषुबंधुवर्गेषुकर्मणा ॥ ६ ॥ इहैवापिसुखंभुक्त्वागच्छगोलोकमुत्तमं ॥ सार्द्धंयशोदयातातरोहिण्यागोपिकाग
णैः ॥ ७ ॥ गोपानांबालकैःसार्द्धंवृषभानेनगोपकैः ॥ राधामात्राकलावत्याराधयासहयास्यसि ॥ ८ ॥ स्थानांशतलक्षंच
गोलोकादागतंपितः ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंहीरहारपरिष्कृतं ॥ ९ ॥ मणिमाणिक्यमुक्तानांमालाजालविभूषितं ॥ वह्नि
शुद्धांशुकैरम्यैराच्छिन्नंपीतवर्णकैः ॥ १० ॥ पार्षदप्रवरैरम्यैर्वेष्टितंश्वेतचामरैः ॥ सद्रत्नदर्पणैरम्यैर्गोपिकाभिश्चगोपकैः ॥
वेष्टितंचतदारुह्यकौतुकाद्यास्यसिधुवं ॥ ११ ॥ त्यक्त्वाचपार्थिवंदेहंदिव्यदेहंविधायच ॥ अयोनिसंभवाराधाराधामाता

अ०८९

॥ ७१ ॥

कलावती ॥ १२ ॥ यास्यत्येवहितेनैव नित्यदेहेन निश्चितं ॥ पितृणां मानसी कन्या धन्या मान्या कलावती ॥ १३ ॥ धन्या
 च सीता माता च दुर्गा माता च मेनका ॥ अयोनि संभवा दुर्गा तारा सीता च सुंदरी ॥ १४ ॥ अयोनि संभवास्ताश्च धन्या मेना क
 लावती ॥ इत्येवं कथितं तात गोपनीयं सुदुर्लभम् ॥ वरो यं दत्तस्तु यंच मया च दुर्गया तथा ॥ १५ ॥ श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा
 प्रत्युवाच ब्रजेश्वरः ॥ पुनरेव जगन्नाथं तद्भक्तो भक्तवत्सलं ॥ १६ ॥ नंद उवाच ॥ ॥ युगानां च चतुर्णां च यं यं धर्मं सनात
 नम् ॥ क्रमेण कृष्ण विस्तीर्णं कृत्वामां कथय प्रभो ॥ १७ ॥ कलीशेषे भवेद्यद्यदुण दोषं कलेस्तथा ॥ कागतिर्वापृथिव्याश्च धर्म
 स्य प्राणिनां तथा ॥ १८ ॥ नंदस्य वचनं श्रुत्वा हृष्टः कमललोचनः ॥ कथां कथितुमारेभे विचित्रां मधुरान्विताम् ॥ १९ ॥
 इति श्रीब्र • महापु • श्रीकृष्णज • भगवन्नंदसंवादेन वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु नंद प्रव
 क्ष्यामि सानंदं मानसं यथा ॥ कथां रम्यां सुमधुरां पुराणेषु परिष्कृताम् ॥ १ ॥ परिपूर्णतमो धर्मो धार्मिकाश्च कृते युगे ॥ परि
 पूर्णतमं सत्यं परिपूर्णतमा दया ॥ २ ॥ अतीव प्रज्वलद्रूपा वेदाश्च त्वार एव च ॥ वेदांगाश्चापि विविधाश्चेति हासश्च संहिता
 ॥ ३ ॥ पुराणानि सुरम्याणि पंचरात्राणि पंचच ॥ रुचिराणि सुभद्राणि धर्मशास्त्राणि यानि च ॥ ४ ॥ विप्रा वेदविदः सर्वे
 पुण्यवंतस्तपस्विनः ॥ नारायणं ते ध्यायंते तन्मनस्क जपन्ति च ॥ ५ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याश्चतुर्वर्णाश्च वैष्णवाः ॥ शू
 द्रा ब्राह्मणभृत्याश्च सत्यधर्मपरायणाः ॥ ६ ॥ राजानो धार्मिकाश्चैव प्रजापालनतत्पराः ॥ गृह्णंत्येव प्रजानां च षोडशांशं
 कलानृपाः ॥ ७ ॥ करशून्याश्च विप्राश्च पूज्याः स्वच्छंदगामिनः ॥ संततं सर्वसस्याढ्यारत्नाधारावसुंधरा ॥ ८ ॥ गुरुभ
 क्ताश्च शिष्याश्च पितृभक्ताः सुतास्तथा ॥ योषितः पतिभक्ताश्च पतिव्रतपरायणाः ॥ ९ ॥ ऋतौ संभोगिनः सर्वे न स्त्रीलुब्धानलं

क.ज.उ.
॥ ७२ ॥

पटाः ॥ नभयंदस्युचौर्याणां न तत्र पारदारिकाः ॥ १० ॥ तरवः पूर्णफलिनः पूर्णक्षीराश्वधेनवः ॥ बलवंतोजनाः सर्वे दीर्घाः
सौंदर्यसंयुताः ॥ ११ ॥ लक्षवर्षायुषः केचित्पुण्यवंतो ह्यरोगिणः ॥ यथाविप्राविष्णुभक्तास्त्रिवर्णाविष्णुसेविनः ॥ १२ ॥
जलपूर्णानि दानयः संततं कंदरास्तथा ॥ तीर्थपूताश्चतुर्वर्णास्तपःपूता द्विजातयः ॥ १३ ॥ मनःपूताश्च निखिलाखलहीनं
जगत्रयं ॥ सत्कीर्तिपरिपूर्णचयशस्यं मंगलान्वितं ॥ १४ ॥ पितरः सर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः ॥ सर्वकालेष्वतिथयः
पूजिताश्च गृहे गृहे ॥ १५ ॥ त्रिवर्णाविप्रभक्ताश्च विप्रभोजनतत्पराः ॥ ब्राह्मणस्य मुखं क्षेत्रमनूषरमकंटकं ॥ १६ ॥ नाराय
णोत्कीर्तनेन हर्षयुक्तास्तदुत्सवे ॥ न देवानां द्विजानां च विदुषां तत्र निंदकाः ॥ १७ ॥ नात्मप्रशंसकाः केचित्सर्वे परगणोत्सु
काः ॥ न शत्रवोजनानां च सर्वे सर्वहितैषिणः ॥ १८ ॥ पुरुषा योषितश्चापि न हि मूर्खाश्च पंडिताः ॥ न दुःखिनो जनाः सर्वे सर्वेषां
रत्नमंदिरं ॥ १९ ॥ मणिमाणिक्यरत्नौघरत्नस्वर्णसमन्वितं ॥ न भिक्षुकानरोगार्ताः शोकहीनाश्च हर्षिताः ॥ २० ॥ न हि भू
षणहीनाश्च नरानार्यश्च केचन ॥ न पापिनो न धूर्ताश्च न क्षुधार्तान् कुत्सिताः ॥ २१ ॥ जराहीनाः प्राणिनश्च शश्वद्यौवनसंस्थि
ताः ॥ आधिव्याधिविहीनाश्च निर्विकाराश्च देहिनः ॥ २२ ॥ यदुक्तो वै सत्ययुगे धर्मः सत्यं दयादिकम् ॥ पादहीनश्च त्रेतायां स
त्यार्द्धद्वापरेऽपि च ॥ २३ ॥ धर्मैकपाच्च प्रथमे कलेश्चापि क्लेशो बलः ॥ दुष्टानां दस्युचौर्याणामं कुरः प्रभवो द्विज ॥ २४ ॥ अधर्म
निरताः केचिद्भीताः संगोपिनस्तथा ॥ भीता गुप्ताश्च पुंश्चल्यो भीताश्च परदारिकाः ॥ २५ ॥ धर्मिष्ठानां भयं शश्वदधर्मिष्ठाश्च
कंपिताः ॥ स्वल्पधर्मरता भूपाः स्वल्पवेदरता द्विजाः ॥ २६ ॥ व्रतधर्मरताः केचित्सर्वे स्वच्छंदगामिनः ॥ यावत्तिष्ठंति तीर्था
न्यावत्तिष्ठंति साधवः ॥ २७ ॥ यावत्तिष्ठंति ग्रामाणां देवाः शास्त्राणि पूजनं ॥ तावत्किंचित्तपः सत्यं स्वर्गधर्मांश्च एव च ॥

अ० १०

॥ ७२ ॥

॥ २८ ॥ कलेर्दोषनिधेस्तातगुणएकोमहानपि ॥ मानसंचभवेत्पुण्यंसुकृतंनहिदुष्कृतं ॥ २९ ॥ तीर्थादिकेगतेतातनष्टो
 धर्माशएवच ॥ कलारूपश्चधर्मश्चयथाकुह्नांनिशाकरः ॥ ३० ॥ नंदउवाच ॥ तीर्थान्येतानिसर्वाणितिष्ठंत्येवकिंचिद्दिनं ॥
 माधवोग्राम्यदेवाश्चाष्टाण्येतानिवत्सक ॥ ३१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ कलौदशसहस्राणिहरिस्तिष्ठतिमेदिनीम् ॥ देवा
 नांप्रतिमापूज्याशास्त्राणिचपुराणकं ॥ ३२ ॥ तदर्धमपितीर्थानिगंगादीनिसुनिश्चितं ॥ तदर्धग्रामदेवाश्चवेदाश्चविदुषा
 मपि ॥ ३३ ॥ अधर्मःपरिपूर्णश्चतदंतेचकलौपितः ॥ एकवर्णाभविष्यंतिवर्णाश्चित्त्वारएवच ॥ ३४ ॥ नमंत्रपूतोद्वाहश्चनहि
 सत्यंनचक्षमा ॥ स्त्रीस्विकाररतो नित्यंग्राम्यधर्मप्रधानतः ॥ ३५ ॥ नयज्ञसूत्रंतिलकंब्राह्मणानांचनित्यशः ॥ संध्याशा
 स्त्रविहीनाश्चविप्रवंशाःश्रुताअपि ॥ ३६ ॥ सर्वैःसार्धंचसर्वेषांभक्षणंनियमच्युतं ॥ अभक्ष्यभक्षालोकाश्चचतुर्वर्णाश्चलंप
 टाः ॥ ३७ ॥ नारीषुनसतीकाचित्पुंश्चलीचगृहेगृहे ॥ करोतितर्जनंकांतंभृत्यतुल्यंचकंपितं ॥ ३८ ॥ जारायदत्वामिष्टा
 न्नंतांबूलंवस्त्रचंदनम् ॥ नददात्येवचाहारंस्वामिनेदुःखिनेपितः ॥ ३९ ॥ पुत्रेणभर्त्सितस्तातशिष्येणभर्त्सितोगुरुः ॥ प्र
 जाभिस्ताडितोभूपोभूपेनताडिताःप्रजाः ॥ ४० ॥ दस्युचोरैश्चदुष्टैश्चशिष्टाश्चपरिपीडिताः ॥ सस्यहीनाचवसुधाक्षीरही
 नाश्चधेनवः ॥ ४१ ॥ स्वल्पक्षीरेघृतंनास्तिनवनीतंचनित्यशः ॥ सत्यहीनाजनाःसर्वेनित्यंमिथ्यावदंतिच ॥ ४२ ॥ शौच
 संध्याशास्त्रहीनाब्राह्मणावृषवाहकाः ॥ सूपकाराश्चशूद्राणांशूद्राणांशवदाहकाः ॥ ४३ ॥ शूद्रस्त्रीनिरताःशश्वच्छूद्राविप्रवधू
 रताः ॥ खादंतियस्यविप्रस्यभक्ष्यंचपरिपाचकाः ॥ ४४ ॥ मातुःपरांतस्यपत्नींशूद्रागृहंतिलंपटाः ॥ भृत्यश्चहत्वाराजा
 नंस्वयंराजाभविष्यति ॥ ४५ ॥ नारीहत्वापतिकामाद्रजेजारंचकौतुकात् ॥ पुत्रश्चपितरंहत्वास्वयंभूपोभविष्यति ॥

क.ज.उ.
॥ ७३ ॥

॥ ४६ ॥ सर्वेस्वच्छंदनिरताः शिशोदरपरायणाः ॥ वंखराव्याधियुक्ताश्चकुत्सिताश्चकुचैलकाः ॥ ४७ ॥ विक्षुण्णमंत्रलि
प्ताश्चमिथ्यामंत्रप्रचारकाः ॥ जातिहीनाश्चगुरवोवयोहीनाश्चनिंदकाः ॥ ४८ ॥ राजानश्चापिम्लेछाश्चयवनाधर्मनिंदकाः ॥
सत्कीर्तिमपिसाधूनांकुर्वंत्युन्मूलनमुदा ॥ ४९ ॥ पितृदेवद्विजातीनामतिथीनांचनित्यशः ॥ पूजानास्तिगुरूणांचपित्रो
श्चपूजनंस्त्रियः ॥ ५० ॥ स्त्रीबंधूनांगौरवंचस्त्रीणांचसततंपितः ॥ चोरःसत्कुलजातिश्चब्राह्मणोदेवहारकः ॥ ५१ ॥ मानं
वहंतिलोभेनयुगेधर्मेणकौतुकात् ॥ देवायतनहीनंचजगत्सर्वंभयाकुलं ॥ ५२ ॥ अराजकंचदुर्नीतंसंततंकलिदोषतः ॥
बुभुक्षिताःकुचैलाश्चदरिद्राव्याधिनोनराः ॥ ५३ ॥ कपर्दकघटाध्यक्षोराजेंद्रोहिघटेश्वरः ॥ वृद्धांगुष्ठसमालोकावृक्षाःशा
कसमास्तथा ॥ ५४ ॥ तालानांनारिकेराणांपनसानांतथैवच ॥ फलानिसर्षपाण्येवतत्क्षुद्रंचततःपरं ॥ ५५ ॥ जलभाजन
पात्रेणसस्येनवाससातथा ॥ विहीनंमंदिरंसर्वगृहाणामपरिष्कृतं ॥ ५६ ॥ गंधकेनपरिवृतं दीपहीनंतमोयुतं ॥ हिंस्रजंतुभ
याद्वीताजनाःसर्वेचपापिनः ॥ ५७ ॥ सर्वेचफललोभिष्ठाःपुंश्चल्यःकलहप्रियाः ॥ रूपवत्योनकामिन्योनराश्चापिनरूपिणः
॥ ५८ ॥ नद्योनदाःकंदराश्चतडागाश्चसरोवराः ॥ जलपद्मविहीनाश्चजलहीनाघनास्तथा ॥ ५९ ॥ अपत्यहीनानार्यश्चका
मुक्थोजारसंयुताः ॥ अश्वत्थच्छेदिनःसर्वेवृक्षहीनावसुंधरा ॥ ६० ॥ फलहीनाश्चतरवःशाखास्कंधविहीनकाः ॥ फला
निस्वादुहीनानिचान्नानिचजलानिच ॥ ६१ ॥ मानवाःकटुवक्तारोनिर्दयाधर्मवर्जिताः ॥ तदंतेद्वादशादित्याःसंहरिष्यंति
मानवान् ॥ ६२ ॥ सर्वान्जंतूंश्चतापेनबहुवृष्ट्याव्रजेश्वर ॥ अवशिष्टाचपृथिवीकथामात्रावशेषिता ॥ ६३ ॥ कलौगते
चपृथिवीक्षेत्रंवर्षागतेतथा ॥ पुनःसत्यप्रवृत्तिश्चभविष्यतिक्रमेणवै ॥ ६४ ॥ इत्येवंकथितंसर्वगच्छतातवजंसुखं ॥ अ

अ० १०

॥ ७३ ॥

हंदुग्धमुखोबालःपुत्रस्तेकथयामिकिं ॥ ६५ ॥ नवनीतंघृतंदुग्धंदधितक्रंपरिष्कृतं ॥ स्वस्तिकंशुभकर्माहंमिष्टान्नंचसु
 धोपमं ॥ ६६ ॥ मिष्टद्रव्यंचयत्किंचित्पितृदेवनिमित्तकं ॥ भुक्तंबलाच्चतत्सर्वंबालानांरोदनंबलं ॥ ६७ ॥ तत्क्षमस्वोपरा
 धंमेबालदोषःपदेपदे ॥ त्वंपितातवपुत्रोहंयशोदाजननीमम ॥ ६८ ॥ मदीयंपरिहासंचयशोदांरोहिणींवद ॥ कुमारस्या
 च्छुतंसर्वंसोहमित्येवमीप्सितं ॥ ६९ ॥ कीर्तयिष्यसितत्सर्वंसर्वंगोकुलवासिनं ॥ कालःकरोतिसंसर्गंबंधूनांबंधुभिःसह ॥
 ७० ॥ कालःकरोतिविच्छेदंविरोधंप्रीतिमेवच ॥ कालःसृष्टिंचकुरुतेकालश्चपरिपालनं ॥ ७१ ॥ कालःकरोतिसानंदंका
 लःसंहरतेप्रजाः ॥ सुखंदुःखंभयंशोकंजरांमृत्युंचजम्नच ॥ ७२ ॥ सर्वकर्मानुरोधेनकालएवकरोतिच ॥ सर्वकालकृतंता
 तविस्मयंनवजंव्रज ॥ ७३ ॥ कुतस्त्वंगोकुलेवैश्यानंदोवैश्याधिपोत्तपः ॥ वसुदेवसुतोहंचमथुरायामहोक्तः ॥ ७४ ॥
 पित्रामेकंसभीतेनत्वद्गृहेचसमर्पितः ॥ पितुःपरःपितात्वंचमातामातुःपरापिवा ॥ ७५ ॥ मयादत्तेनज्ञानेनपार्वत्याचव्रजे
 श्वर ॥ त्यजमोहंमहाभागगच्छतातसुखंगृहम् ॥ ७६ ॥ नंदउवाच ॥ स्मरतुंदावनंतातरम्यंपुण्यंमहोत्सवं ॥ गोकुलंगो
 कुलंरम्यंसुंदरंयमुनातटम् ॥ ७७ ॥ रमणीनांसुरम्यंचत्वत्प्रियंरासमंडलं ॥ गोपालिकागोपबालान्यशोदांरोहिणींप्रि
 याम् ॥ ७८ ॥ प्राणाधिकांराधिकांनकथंस्मरसिपुत्रक ॥ वारमेकंस्वल्पदिनंगोकुलंगच्छवत्सक ॥ ७९ ॥ इत्येवमुत्कानं
 दश्चक्रोडेकृष्णंचकारसः ॥ नेत्राश्रुणाचपूर्णेनतंसिषेचशुचान्वितः ॥ ८० ॥ चुचुंबतद्वंद्युगंकृत्वावक्षसिमोहतः ॥ सानंदः
 परमानंदोभगवांस्तमुवाचसः ॥ ८१ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैव०महापु०श्रीकृष्णज०नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ निषेकेनपरिष्वंगोविभेदस्तेनवाभवेत् ॥ क्षणेनदर्शनंतेननिषेकःकेनवार्यते ॥ १ ॥ गमनागमनार्थंचाप्युद्धवःकथयि

क.ज.उ.
॥ ७४ ॥

प्यति ॥ प्रस्थापयामितंशीघ्रंविज्ञास्यसिततःपितः ॥ २ ॥ यशोदांरोहिणींचैवगोपिकांगोपबालकान् ॥ प्राणाधिकांरा
धिकांतांगत्वासंबोधयिष्यति ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरेतन्नवसुदेवश्चदेवकी ॥ बलदेवश्चोद्धवश्चतथाक्रूरश्चसत्वरम् ॥ ४ ॥ व
सुदेवउ० ॥ ॥ नंदत्वंबलवान्ज्ञानीसद्वंधुश्चसखामम ॥ त्यजमोहंगृहंगच्छवत्सस्तेयंयथामम ॥ ५ ॥ द्वारभूतागोकुलाच्च
मथुरानास्तिबांधवः ॥ महोत्सवेसदानंदेनंदद्रक्ष्यसिपुत्रकं ॥ ६ ॥ श्रीदेवक्युवाच ॥ ॥ यथायमावयोःपुत्रस्तथैवभवतो
ध्रुवम् ॥ सालसःकेनहेनंदशुचादेहोहिलक्ष्यते ॥ ७ ॥ एकादशाब्दंसबलःस्थित्वातेमंदिरेसुखं ॥ कथंस्वल्पदिनेनैवशोकग्र
स्तोभविष्यसि ॥ ८ ॥ तिष्ठपुत्रेणसार्द्धंचमथुरायांकियद्दिनम् ॥ पूर्णचंद्राननंपश्यजन्मत्वंसफलंकुरु ॥ ९ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ ॥ गच्छोद्धवसुखंभद्रंभविष्यतितवप्रियं ॥ प्रहर्षंगोकुलंगत्वायशोदांरोहिणींप्रसूम् ॥ १० ॥ गोपबालसमूहंच
राधिकांगोपिकागणम् ॥ प्रबोधयाध्यात्मिकेनमदत्तेनशुचिच्छिदा ॥ ११ ॥ नंदस्तिष्ठतुसानंदंमन्मातुराज्ञयाशुचा ॥ नं
दस्थितिंमद्दिनयंयशोदांकथयिष्यसि ॥ १२ ॥ इत्येवमुक्त्वाश्रीकृष्णःपित्रामात्राबलेनच ॥ अक्रूरेणसमंतूर्णययावा
भयंतरंगृहम् ॥ १३ ॥ उद्धवोरजनींस्थित्वामथुरायांचनारद ॥ प्रभातेप्रययौशीघ्रंरम्यंवृंदावनंवनं ॥ १४ ॥ इतिश्रीब्र०
म०श्रीकृष्णजन्मखंडैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णप्रेरितोदृष्टःप्रणम्यचगणेश्वरं ॥
स्मरन्नारायणंशंभुंदुर्गालक्ष्मींसरस्वतीं ॥ १ ॥ गंगांचमनसिध्यात्वादिगीशंतंमहेश्वरम् ॥ प्रजगायोद्धवश्चैवदृष्ट्वांमंगल
सूचकं ॥ २ ॥ शुश्रावदुंदुभिंघंटानादंशंखध्वनितंथा ॥ हरिशब्दंचसंगीतंशुश्रावमंगलध्वनिम् ॥ ३ ॥ ब्राह्मणानांसमूहं
चकृष्णसारंवृषंधृतं ॥ सद्योमांसंगजेंद्रंचनृपेंद्रंश्वेतघोटकं ॥ ४ ॥ दृष्ट्वैवंपथिकल्याणंप्रापवृंदावनंवनं ॥ ददर्शपुरतोवृक्षं

अ० ११

॥ ७४ ॥

भांडीरवटमक्षयं ॥ ५ ॥ स्निग्धपूर्णरक्तवर्णपुण्यदंतीर्थमीप्सितं ॥ सुवेषान्बालकांश्चैवरक्तभूषणभूषितान् ॥ ६ ॥ वदतोबल
 कृष्णेतिरुदतश्चशुचान्वितान् ॥ तानाश्वास्यययौदूरंप्रविश्यनगरंमुदा ॥ ७ ॥ ददर्शनंदशिबिरंरचितंविश्वकर्मणा ॥ मणि
 रत्नविनिर्माणंमुक्तामाणिक्यहीरकैः ॥ ८ ॥ पारच्छिन्नमनोरम्यंसद्रत्नकलशान्वितं ॥ द्वारंचित्रंविचित्राढ्यंदृष्ट्वाचप्रवि
 वेशसः ॥ ९ ॥ अवरुद्धरथात्तूर्णतस्थौतत्प्रांगणेमुदा ॥ यशोदारोहिणीशीघ्रंप्रच्छकुशलंपरम् ॥ १० ॥ आसनंचजलं
 गांचमधुपर्कंददौमुदा ॥ कनंदःकबलःकृष्णःसत्यंतत्कथयोद्धव ॥ ११ ॥ उद्धवःकथयामाससर्वभद्रंक्रमेणच ॥ सार्द्धंचबलकृ
 ष्णाभ्यांनंदःसानंदपूर्वकं ॥ १२ ॥ आयास्यतिविलंबेनकृष्णोपनयनावधि ॥ युष्माकंकुशलंतत्त्वंविज्ञायविधिपूर्वकं ॥ १३ ॥
 अहंयास्यामिमथुरायशोदेश्चणुसांप्रतं ॥ श्रुत्वामंगलवार्तांचयशोदारोहिणीमुदा ॥ १४ ॥ ब्राह्मणायददौरत्नंसुवर्णवस्त्रमी
 प्सितं ॥ उद्धवंभोजयामासमिष्टान्नंचसुधोपमं ॥ १५ ॥ मणिश्रेष्ठंचरत्नंचददौतस्मैचहीरकं ॥ वाद्यंचवादयामासभद्रं
 नाविधंतथा ॥ १६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासकारयामासमंगलं ॥ वेदांश्चपाठयामासपरमानंदपूर्वकं ॥ १७ ॥ शंकरंपूजया
 मासविप्रद्वारापरंविभुं ॥ नानोपहारैर्नैवेद्यैःपुष्पधूपप्रदीपकैः ॥ १८ ॥ चंदनैर्वस्त्रतांबूलैर्मधुगव्यघृतादिभिः ॥ भवानींपूजया
 मासश्रीवृंदारण्यदेवतां ॥ १९ ॥ षोडशोपचारैर्द्रव्यैश्चबलिभिर्विविधैर्मुने ॥ महिषाणांशतशुद्धंछागलानांसहस्रकं ॥ २० ॥ मेषा
 णामयुतंशुद्धंयुक्तमादायपंचकं ॥ ब्राह्मणेभ्यःस्वर्णशतंधेनूनांचशतंतथा ॥ २१ ॥ प्रददौदक्षिणांतूर्णंकृष्णकल्याणहेतवे ॥
 उद्धवंपूजयामाससादरंचपुनःपुनः ॥ २२ ॥ समाश्वास्ययशोदांचरोहिणीगोपबालकान् ॥ वृद्धान्गोपालिकाःसर्वाःप्रययू
 रासमंडलं ॥ २३ ॥ ददर्शरासरुचिरंचंद्रमंडलवर्तुलं ॥ श्रीरामकदलैस्तंभैःशतकैरुपशोभितं ॥ २४ ॥ युक्तैश्चस्निग्धवसनैश्चंदना

क.ज.उ.
॥ ७५ ॥

नांचपल्लवैः॥ पट्टसूत्रनिबद्धैश्चश्रीयुक्तमाल्यजालकैः॥ २५॥ दधिलाजफलैःपट्टैःपुष्पैर्द्वारैरपि॥ चंदनागरुकस्तूरीकुं
कुमैःपरिसंस्कृतं॥ २६॥ वेष्टितंरक्षितंयत्नाद्गोपिकानांचिकोटीभिः॥ त्रिलक्षैःसुंदरैरग्न्यैःसंसिक्तरतिमंदिरैः॥ २७॥ लक्षगो
पैःपरिवृतंकृष्णागमनशंकितैः॥ यमुनांदक्षिणांकृत्वाप्रययौमालतीवनं॥ २८॥ चंदनानांचंपकानांयुथिकानांतथैवच॥
केतकीमाधवीनांचवनंकृत्वाप्रदक्षिणं॥ २९॥ बकुलानांवजुलानामशोकानांचकाननं॥ मल्लिकानांपलाशानांशिरीषाणां
तथैवच॥ ३०॥ धात्रीणांकांचनानांचकर्णिकानांवनंतथा॥ नागेश्वराणांविपिनंलवंगानांतथैवच॥ ३१॥ वनंचशालता
लानांहिंतालानांवनंतथा॥ पनसानांरसालानांलांगलानांमनोहरम्॥ ३२॥ मंदारकाननंरम्यंवामंकृत्वाचसत्वरं॥ दृष्ट्वा
कुंदवनंरम्यंसंप्राप्यमधुकाननं॥ ३३॥ पुंस्कोकिलानांशब्देनमधुरेणसमन्वितं॥ मधुव्रतसमूहानांमधुरध्वनिपूजितं॥
॥ ३४॥ वन्यवृक्षैःपरिवृतंमाध्वीकाधारमीप्सितं॥ वातेनवन्यपुष्पाणांपरितःसुरभीकृतम्॥ ३५॥ तदृष्ट्वाराजमार्गेणय
शोदोक्तेनसांप्रतं॥ ययौशीघ्रंनिरुद्धिमंरहस्यंबदरीवनं॥ ३६॥ श्रीफलानांचनिंबानांनारिगाणांवनंतथा॥ पद्मानांकरवी
राणांतुलसीनांचकाननं॥ दृष्ट्वारक्तिमवर्णंचसुपक्वफलमीप्सितं॥ ३७॥ तदेववामतःकृत्वाविवेशकदलीवनम्॥ अती
वनिर्जनेरम्येददर्शराधिकाश्रमम्॥ ३८॥ मणींद्राणांचप्राकारंपरिखादुर्गवेष्टितं॥ अत्यगम्यंरिपूणांचमित्राणांसुगमं
सुखं॥ ३९॥ गोप्यंसंकेतमार्गंचरक्षकैःपरिरक्षितं॥ नानाचित्रविचित्राढ्यंनिर्मितंविश्वकर्मणा॥ ४०॥ मणींद्रमुक्ता
माणिक्यहीरहारोज्ज्वलंपरम्॥ रत्नेंद्रसाररचितंरत्नस्तंभैःसुशोभितं॥ ४१॥ रत्नसोपानसंसक्तमंदिरेणमनोहरम्॥ अमू
ल्यरत्नरचितंकलशैःपरिशोभितं॥ ४२॥ वह्निशुद्धांशुकाभिश्चपताकाभिःपरिष्कृतं॥ सद्रत्नदर्पणोत्कृष्टंचर्चितंश्वेतचा

अ० १२

॥ ७५ ॥

मरैः ॥ ४३ ॥ ददर्शसिंहद्वारंचयुक्तं रत्नकपाटकैः ॥ द्वारोपरिविचित्रं चरम्यं चंद्रावनं वनं ॥ ४४ ॥ कदंबकाननं रम्यं तद्वत्सह
 रणादिकं ॥ विश्वकर्माविरचितं सुरम्यं रासमंडलं ॥ ४५ ॥ नानारत्नकुटीरंचगोपगोपीसमन्वितं ॥ रक्षितं गोपिकालक्षैर्वै
 त्रहस्तैर्मनोहरैः ॥ ४६ ॥ स्वच्छंदाचरणैः शश्वदभीतैर्वलिभिर्मुदा ॥ तद्वारं पुरतो दृष्ट्वा विलंघ्य च जगाम सः ॥ ४७ ॥ द्वितीय
 द्वारमुलंघ्य तस्मादुत्तमभीप्सितं ॥ द्वारंचतुर्थं संप्राप्य सर्वस्माच्च विलक्षणं ॥ ४८ ॥ तत्पश्चात्पंचमं द्वारं ददर्श चित्रमुत्तमं ॥
 द्वारषट्कंच प्रययौ सर्वतोरुचिरं परं ॥ ४९ ॥ रामरावणयोर्युद्धं भित्तिचित्रं मनोहरम् ॥ दशावतारं विष्णोश्च कृत्रिमं रासमंड
 लं ॥ ५० ॥ यमुनां जलकेलांचरचितां विश्वकर्मणा ॥ गोपिकानां सहस्रेण षष्ठद्वारंच रक्षितं ॥ ५१ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणभूषणै
 र्भूषितेन च ॥ सद्रत्नदंडहस्तेन हीरकैर्भूषितेन च ॥ ५२ ॥ मणींद्रमुक्तामाणिक्यहीरहारान्वितेन च ॥ माधवी तत्प्रधाना सा
 पप्रच्छ सांप्रतं शिवम् ॥ ५३ ॥ ददौ प्रत्युत्तरं सर्वक्रमेण च स उद्धवः ॥ गत्वा विज्ञापयामास राधाप्रियसखी गणम् ॥ ५४ ॥
 सामाधवी महादृष्टा तत्र संस्थाप्य तं मुदा ॥ श्रुत्वामंगलवार्तांच राधाप्रियसखी गणैः ॥ ५५ ॥ कृत्वा शंखध्वनिघंटां मृदंग
 पणहस्वनं ॥ कृत्वा निर्मथनं शीघ्रमुद्धवं प्रियमागतम् ॥ ५६ ॥ कृष्णाप्रवेशयामास राधाभ्यंतरमुत्तमं ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं
 गत्वामंदिरमुत्तमं ॥ ५७ ॥ ददर्श पुरतो राधांकुक्कांचंद्रकलोपमाम् ॥ सुपक्वपद्मनेत्रांच शयानां शोकमूर्छितां ॥ ५८ ॥ रुदंती
 रक्तवदनां क्लृप्तांच त्यक्तभूषणां ॥ निश्चेष्टांच निराहारां सुवर्णवर्णकुंडलां ॥ ५९ ॥ शुष्किताधरकंठांच किंचिन्निश्वाससंयुतां
 ॥ प्रणनाम च तां दृष्ट्वा भक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ ६० ॥ पुलकांचितसर्वांगो भक्त्या भक्तः स उद्धवः ॥ उद्धव उ० ॥ वंदे राधापदां भो
 जं ब्रह्मादिसुरवंदितं ॥ यत्कीर्तिकीर्तने नैव पुनाति भुवनत्रयम् ॥ ६१ ॥ नमो गोकुलवासिन्यै राधिकायै नमो नमः ॥ शतशृं

क.ज.उ.

॥ ७६ ॥

गनिवासिन्यैचंद्रवत्यैनमोनमः ॥ ६२ ॥ तुलसीवनवासिन्यैचंद्रारण्यैनमोनमः ॥ रासमंडलवासिन्यैरासेश्वर्यैनमोनमः ॥
॥ ६३ ॥ विरजातीरवासिन्यैचंद्रायैचनमोनमः ॥ चंद्रावनविलासिन्यैकृष्णायैचनमोनमः ॥ ६४ ॥ नमःकृष्णप्रियायैच
शांतायैचनमोनमः ॥ कृष्णवक्षस्थितायैचतत्प्रियायैनमोनमः ॥ ६५ ॥ नमोवैकुण्ठवासिन्यैमहालक्ष्म्यैनमोनमः ॥ विद्या
धिष्ठातृदेव्यैचसरस्वत्यैनमोनमः ॥ ६६ ॥ सर्वैश्वर्याधिदेव्यैचकमलायैनमोनमः ॥ पद्मनाभप्रियायैचपद्मायैचनमोनमः
॥ ६७ ॥ महाविष्णोश्चमात्रेचपराधायैनमोनमः ॥ नमःसिंधुसुतायैचमर्त्यलक्ष्म्यैनमोनमः ॥ ६८ ॥ नारायणप्रियायैचना
रायण्यैनमोनमः ॥ नमोस्तुविष्णुमायायैवैष्णव्यैचनमोनमः ॥ ६९ ॥ महामायास्वरूपायैसंपदायैनमोनमः ॥ नमःकल्या
णरूपिण्यैशुभायैचनमोनमः ॥ ७० ॥ मात्रेचतुर्णांवेदानांसावित्र्यैचनमोनमः ॥ नमोदुर्गविनाशिन्यैदुर्गादेव्यैनमोनमः ॥
॥ ७१ ॥ तेजःसुसर्वदेवानांपुराकृतयुगेमुदा ॥ अधिष्ठानकृतायैचप्रकृत्यैचनमोनमः ॥ ७२ ॥ नमस्त्रिपुरहारिण्यैत्रिपुरायैन
मोनमः ॥ सुंदरीषुचरम्यायैनिर्गुणायैनमोनमः ॥ ७३ ॥ नमोनिद्रास्वरूपायैनिर्गुणायैनमोनमः ॥ नमोदक्षसुतायैचन
मःसत्यैनमोनमः ॥ ७४ ॥ नमःशैलसुतायैचपार्वत्यैचनमोनमः ॥ नमोनमस्तपस्विन्यैत्युमायैचनमोनमः ॥ ७५ ॥ निरा
मोनमः ॥ निद्रायैचदयायैचश्रद्धायैचनमोनमः ॥ ७६ ॥ नमःकैलासवासिन्यैमाहेश्वर्यैन
यैस्थितिकत्र्यैनमोनमः ॥ ७७ ॥ नमोधृत्यैक्षमायैचलज्जायैचनमोनमः ॥ तृष्णायैक्षुत्स्वरूपा
नमःस्वधायैस्वाहायैशांत्यैकांत्यैनमोनमः ॥ नमस्तुष्ट्यैचपुष्ट्यैचदयायैचनमोनमः ॥ ७८ ॥ नमोनिद्रास्वरूपायैश्रद्धा

अ० १२

॥ ७६ ॥

यैचनमोनमः ॥ क्षुत्पिपासास्वरूपायैलज्जायैचनमोनमः ॥ ८१ ॥ नमो धृत्यैक्षमायैचचेतनायैनमोनमः ॥ सर्वशक्ति
 स्वरूपिण्यैसर्वमात्रेनमोनमः ॥ ८२ ॥ अग्नौदाहस्वरूपायैभद्रायैचनमोनमः ॥ शोभायैपूर्णचंद्रेचशरत्पद्मेनमोनमः ॥ ८३ ॥
 नास्तिभेदोयथादेविदुग्धधावल्ययोःसदा ॥ यथैवंगंधभूम्योश्चयथैवजलशैत्ययोः ॥ ८४ ॥ यथैवशब्दनभसोज्योतिः
 सूर्यकयोर्थथा ॥ लोकेवेदेपुराणेचराधामाधवयोस्तथा ॥ ८५ ॥ चेतनंकुरुकल्याणिदेहिमामुत्तरंसति ॥ इत्युत्काचोद्धव
 स्तत्रप्रणनामपुनःपुनः ॥ ८६ ॥ इत्युद्धवकृतंस्तोत्रंयःपठेद्भक्तिपूर्वकं ॥ इहलोकेसुखंभुक्तायात्यंतेहरिमंदिरं ॥ ८७ ॥ नभ
 वेद्वधुविच्छेदोरोगःशोकःसुदारुणः ॥ प्रोषितास्त्रीलभेत्कांतंभार्याभेदीलभेत्प्रियां ॥ ८८ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रान्निर्धनोल
 भतेधनं ॥ निर्भूमिलभतेभूमिंप्रजाहीनोलभेत्प्रजां ॥ ८९ ॥ रोगाद्विमुच्यतेरोगीबद्धोमुच्येतबंधनात् ॥ भयान्मुच्येतभी
 तस्तुमुच्येतापन्नआपदः ॥ ९० ॥ अस्पृष्टकीर्तिःसुयशामूर्खोभवतिपंडितः ॥ ९१ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०राधास्तो
 त्रेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ श्रीनारायणउ० ॥ ॥ उद्धवस्तवनंश्रुत्वाचेतनंप्राप्यराधिका ॥ विलोक्यकृष्णाकारंचत
 मुवाचशुचान्विता ॥ १ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ ॥ किन्नामभवतोवत्सकेनवाप्रेरितोभवान् ॥ आगतोवाकुतइतिब्रूहिमांके
 नहेतुना ॥ २ ॥ कृष्णाकृतिस्त्वंसर्वांगैर्मन्येत्वांकृष्णपार्षदं ॥ कृष्णस्यकुशलंब्रूहिबलदेवस्यसांप्रतं ॥ ३ ॥ नंदस्तिष्ठतित
 त्रैवहेतुनाकेनतद्वद ॥ समायास्यतिगोविंदोरम्यंवृंदावनंवनं ॥ ४ ॥ पुनर्द्रक्ष्यामितस्यैवपूर्णचंद्रमुखंशुभं ॥ पुनःक्रीडां
 करिष्यामितेनाहंरासमंडले ॥ ५ ॥ जलेचविहरिष्यामिपुनर्वासखिभिःसह ॥ श्रीनंदनंदनांगेचपुनर्दास्यामिचंदनं ॥ ६ ॥
 उद्धवउ० ॥ ॥ उद्धवेत्यभिधानंमेक्षत्रियोहंवराजने ॥ प्रेषितःशुभवार्तार्थंकृष्णेनपरमात्मना ॥ ७ ॥ तवांतिकंसमायातःपा

क.ज.उ.
॥ ७७ ॥

पदोहं हरेरपि ॥ कृष्णस्य बलदेवस्य शिवं नंदस्य सांप्रतम् ॥ ८ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ ॥ अस्तितद्यमुनाकूलं सुगंधिपवनो
स्तिसः ॥ तस्य केलिकंदानां मूलमस्त्येव सांप्रतम् ॥ ९ ॥ पुण्यं वृंदावनं रम्यं तद्विद्यमानमोप्सितं ॥ पुंस्को किलानां विरु
तंतल्पं चंदनचर्चितं ॥ १० ॥ चतुर्विधं च भोज्यं च मधुपानं च सुंदरं ॥ दुरंतो दुःखदोऽप्यस्ति पापिष्ठो मन्मथस्तथा ॥ ११ ॥ ते
चरन् प्रदीपाश्च ज्वलन्ति रासमंडले ॥ मणींद्रसारनिर्माणमस्त्येवं रतिमंदिरं ॥ १२ ॥ गोपांगना गणोस्त्येवं पूर्णचंद्रोऽस्ति शो
भितः ॥ सुगंधिपुष्परचितं तल्पं चंदनचर्चितं ॥ १३ ॥ तांबूलं रतिभोगार्हं कर्पूरादिसुसंस्कृतं ॥ सुगंधिमालतीमाल्यं श्वेत
चामरदर्पणं ॥ १४ ॥ मुक्तामाणिक्यसंस्कृतहीरहारमनोहरं ॥ नानोपकाननं रम्यं रम्यक्रीडासरोवरं ॥ १५ ॥ सुगंधिपुष्पो
द्यानं च पद्मश्रेणीमनोहरं ॥ अस्त्येवं सर्वविभवः प्राणनाथः कुतो मम ॥ १६ ॥ हा कृष्णहारमानाथकासिमे प्राणबलुभ ॥ कवा
पराधोदास्याश्च दासीदोषः पदे पदे ॥ १७ ॥ इत्येव मुक्तासादेवी पुनर्मूर्छामवापसा ॥ चेतनं कारयामास पुनरेव स उद्धवः ॥ तां
दृष्ट्वा परमाश्चर्यमेनेक्ष त्रियपुंगवः ॥ १८ ॥ सखिभिः सप्तभिः शश्वत्सेवितां श्वेतचामरैः ॥ गोपीनां च त्रिलक्षैश्च सुप्रियैः प्रियसे
विताम् ॥ १९ ॥ दिवानिशं वेष्टितां च गोपीनां शतकोटिभिः ॥ काचित्कज्जलहस्ता च काचिन्माल्यधरापरा ॥ २० ॥ काचि
त्सिंदूरहस्ता च काचिद्गोरोचनाकरा ॥ काचिच्चंदनपात्रा च हस्ते कृत्वा च तिष्ठति ॥ २१ ॥ काचिद्वर्णहस्ता च काचित्कुंकु
मवाहिका ॥ कस्तूरीपात्रमिष्टं च काचिद्दहति तत्र वै ॥ २२ ॥ काचिच्चंपकपात्रं च करे धृत्वा च तिष्ठति ॥ मधुभिर्मधुरैः पूर्णं
पात्रं धृत्वा शुचान्विता ॥ २३ ॥ काचित्सुगंधितैलं च गृहीत्वा परितिष्ठति ॥ काचिद्दहति तांबूलं कर्पूरादिसुवासितं ॥ २४ ॥
काचिद्वासितमिष्टं च जलं धृत्वा च तिष्ठति ॥ क्रीडापुत्तलिकां काचिच्चित्राढ्यां परिरक्षति ॥ २५ ॥ काचिद्दहति कंदूकं काचि

अ० १३

॥ ७७ ॥

चरत्नभूषणं ॥ वह्निशुद्धांशुकंकाचिदमूल्यंपरिरक्षति ॥ २६ ॥ काचिद्रक्ष्योपहारंचगृहीत्वापरिवर्तते ॥ काचिच्चकेशवेषा
 र्थं करोतिमाल्यमीप्सितम् ॥ २७ ॥ काचित्कंकतिकांधृत्वापुरतःपरितिष्ठति ॥ काचिद्यावकहस्ताचकाचिद्वात्रीरसंमु
 दा ॥ २८ ॥ दूरतोपिवहत्येवंभीताचपरितिष्ठति ॥ काचिद्गीताभियास्तौतिकाचिद्रोदतिशोकतः ॥ २९ ॥ काचित्तांबो
 धयत्येवविदग्धाविरहातुराम् ॥ काचिदुत्तापतप्ताचस्निग्धतल्पेमनोहरे ॥ ३० ॥ स्थापयेद्देहदूरार्थंस्निग्धपद्मदलेशुभे ॥ ए
 वंभूतांचतांदृष्ट्वाचोवाचपुनरुद्धवः ॥ ३१ ॥ सुप्रियंकर्णपीयूषंविनयेनचभीतवत् ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ जानेत्वांदेवदेवी
 शांसुस्निग्धांसिद्धयोगिनीम् ॥ ३२ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपांचमूलप्रकृतिमीश्वरीं ॥ श्रीदामशापाद्धरणींप्राप्तागोलोककामिनीं
 ॥ ३३ ॥ कृष्णप्राणाधिकांदेवींतद्वक्षस्थलवासिनीं ॥ सर्वशक्तिस्वरूपांचमूलप्रकृतिमीश्वरीम् ॥ ३४ ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्या
 मिशुभवार्तामभीप्सितां ॥ सुस्थिरंसखिभिःसार्द्धंहृदयस्निग्धकारिणीं ॥ ३५ ॥ दुःखदावाग्निदग्धायाःसुधावर्षणरूपि
 णीं ॥ विरहव्याधियुक्तायारसायनसमांशुभां ॥ ३६ ॥ तत्रतिष्ठतिनंदोयंसानंदोमुदितःसदा ॥ निमंत्रितश्चवसुनाकृष्णोप
 नयनावधि ॥ ३७ ॥ गृहीत्वासबलंकृष्णंसांगेमंगलकर्मणि ॥ सनंदोपरमानंदोमुदायास्यतिगोकुलं ॥ ३८ ॥ आदित्यकृ
 ण्णोमुदितःप्रणम्यमातरंपुनः ॥ नक्तमायास्यतिमुदापुण्यंवृंदावनंवनम् ॥ ३९ ॥ अचिराद्रक्ष्यसिसतिश्रीकृष्णमुखपंक
 जं ॥ सर्वेविरहदुःखंचसंत्यक्ष्यसिचसांप्रतम् ॥ ४० ॥ सुस्थिराभवमातस्त्वंत्यजशोकंसुदारुणम् ॥ वह्निशुद्धांशुकंरम्यं
 परिधायप्रहर्षिता ॥ ४१ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणग्रहणंकुरु ॥ गृहाणचंदनंस्निग्धंकस्तूरीकुंकुमान्वितं ॥ ४२ ॥ कुरु
 ष्वकेशसंस्कारंमालतीमाल्यभूषितम् ॥ सुवेषंकुरुकल्याणिगंडेचचित्रपत्रकम् ॥ ४३ ॥ सिंदूरबिंदुंसीमंतेकस्तूरीचंदना

क.ज.उ.
॥ ७८ ॥

नितम् ॥ अलक्तकाक्तं चरणं युक्तं यावकभूषणैः ॥ ४४ ॥ कुरुष्वतिष्ठचोत्तिष्ठरत्नसिंहासने ॥ संपंकपंकजंतल्पंत्यज
सार्द्धं शुचासति ॥ ४५ ॥ भुंक्ष्वकृष्णेन मनसा विशुद्धं मधुरं मधु ॥ संस्कृतं भासितं तोयं तांबूलं च सुवासितम् ॥ ४६ ॥ रत्नेन्द्र
सारनिर्माणपर्यं केसु मनोहरे ॥ वह्निशुद्धांशुकांते च मालतीमाल्यभूषिते ॥ ४७ ॥ सुगंधियुक्ते कस्तूरीजातीचंपकचंदनैः ॥
परितो मालतीमाल्यहीरहारविभूषिते ॥ ४८ ॥ मणीन्द्रमुक्तामाणिक्यसुंदरैश्च परिष्कृते ॥ पुष्पमाल्योपधाने च मंगलार्हं मु
दान्विता ॥ ४९ ॥ शयनं कुरु देवेशि गोपीभिः सेविता सदा ॥ करोति सेवनं शश्वत् प्रियालीश्वेतचामरैः ॥ ५० ॥ पदारविंद
सेवां च गोपीभक्ता मनोहरे ॥ सद्रत्नसारनिर्माणपर्यं केसु मनोहरे ॥ ५१ ॥ इत्येवमुक्त्वा स्वमुने पुनस्तूष्णीं बभूव ह ॥ प्रणम्य
पादपद्मं च ब्रह्मादि सुरवंदितं ॥ ५२ ॥ उद्धवस्य वचः श्रुत्वा सस्मिताराधिका सती ॥ कौतुकं च ददौ तस्मै रत्नसारांगुलीयकं
॥ ५३ ॥ अमूल्यं सुंदरं रम्यं विश्वकर्मविनिर्मितं ॥ मुखशोभं पीतवर्णं सुदीप्तं सुप्रदीपवत् ॥ ५४ ॥ कृष्णाय वह्निना दत्तमपू
र्वं रासमंडले ॥ मणिकुंडलयुग्मं चामूल्यरत्नविनिर्मितं ॥ ५५ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं सर्वभूषणमोप्सितम् ॥ वह्निशुद्धांशु
कयुगं रत्ननिर्माणनायकम् ॥ ५६ ॥ हीरहारविनिर्माणं हारं च सुमनोहरं ॥ पुरा दत्तं च सुप्रीत्या कृष्णाय वरुणेन च ॥ ५७ ॥
श्रीसूर्येण च यदत्तं श्रीकृष्णाय स्यमंतकं ॥ प्रदत्तं कौतुकं तस्मै यदत्तं हरिणा पुरा ॥ ५८ ॥ यदत्तं च महेंद्रेण रत्नसिंहासनं परं ॥
तत्प्रदत्तं मुदा देव्या तस्मै प्रीत्या च राधया ॥ ५९ ॥ मणीन्द्रसारनिर्माणं छत्ररत्नं मनोहरं ॥ मुक्तामाणिक्यसारेण हीरहारसम
नितं ॥ ६० ॥ विचित्ररत्नपद्मेन चित्रितं वारुणं सदा ॥ शोभितं परितश्चान्यै रत्ननिर्माणदर्पणैः ॥ ६१ ॥ यदत्तं ब्रह्मणा
प्रीत्या हरये रासमंडले ॥ सुप्रीत्याराधया तत्र प्रदत्तमुद्धवाय च ॥ ६२ ॥ मणिसारविनिर्माणं मणिराजविराजितं ॥ जपा

अ० १३

॥ ७८ ॥

माल्यं संस्कृतं च यद्वत्तं शंभुना पुरा ॥ ६३ ॥ तदेव दत्तं तस्मै चाप्यमूल्यं पुण्यदं शुभं ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिहरं चातिमनोहरं ॥ ६४ ॥ चंद्रकांतमणिं रम्यं चंद्रदत्तं परिष्कृतं ॥ चंद्रावलीददौ तस्मै सुदीप्तं पूर्णचंद्रवत् ॥ ६५ ॥ विशुद्धं मधुपर्कं च मधुपात्रं यदक्षयं ॥ धर्मेण यत्प्रदत्तं च तद्वत्तं प्रियया हरेः ॥ ६६ ॥ जलभोजनपात्रं च शुद्धं स्वर्णविनिर्मितम् ॥ मिष्टान्नं परमान्नं च ददौ सुस्वादुपिष्टकं ॥ ६७ ॥ भोजनं कारयित्वा च कर्पूरादि सुवासितं ॥ तांबूलं च ददौ शीघ्रं माल्यं सुस्निग्धचंदनं ॥ ६८ ॥ शुभाशिषं च प्रददौ वांछितं प्रवरं वरं ॥ ज्ञानं कृष्णो न यद्वत्तं गोलोके रासमंडले ॥ ६९ ॥ पुरुषाणां शतं यावन्निश्चलां कमलां ददौ ॥ विद्यां यशस्करां शुद्धां यशःकीर्तिं मुनिर्मलां ॥ ७० ॥ सर्वसिद्धिं हरेर्दास्यं हरिभक्तिं च निश्चलां ॥ पार्षदप्रवरत्वं च पार्षदं च हरेरिति ॥ ७१ ॥ वरं प्रसादं दत्वा च समुत्थाय मुदान्वितं ॥ वह्निशुद्धां शुके धृत्वा चामूल्यं रत्नभूषणं ॥ ७२ ॥ हीरहारं रत्नमालां परिधाय मनोहरां ॥ सिंदूरं कज्जलं पुष्पमाल्यं सुस्निग्धचंदनं ॥ ७३ ॥ रत्नसिंहासनस्थं तं पूजिता पूजितं मुदा ॥ वेष्टिता हर्षनिस्तंगोपीनां शतकोटिभिः ॥ ७४ ॥ तप्तकांचनवर्णाभा शतचंद्रसमप्रभा ॥ श्रीराधिको वाच ॥ ॥ सत्यमायास्यति हरिः सत्यं निष्कपटं वद ॥ ७५ ॥ वदतथ्यं भयं त्यक्त्वा सत्यं ब्रूहि सुसंसदि ॥ वरं कूपशताद्वापि वरं वापी शताक्रतुः ॥ ७६ ॥ वरं क्रतुशतात्पुत्रः सत्यं पुत्रशतात्किल ॥ न हि सत्यात्परो धर्मो नानृततात्पातकं परं ॥ ७७ ॥ उद्धव उवाच ॥ ॥ सत्यमायास्यति हरिः सत्यं द्रक्ष्यसि सुंदरि ॥ ध्रुवं त्यक्ष्यसि सन्तापं दृष्ट्वा चंद्रमुखं हरेः ॥ ७८ ॥ मदृशं नान्महाभागे गतस्ते विरहज्वरः ॥ नानाभोगं सुखं भुंक्ष्वत्यजचिंतां दुरत्ययाम् ॥ ७९ ॥ अहं प्रस्थापयामि गत्वामधुपुरीं हरिं ॥ विधाय तत्प्रबोधं च कार्यमन्यत्करिष्यति ॥ ८० ॥ विदायं कुरु मे मातर्यामि हरि सन्निधिं ॥ सर्वतं कथयिष्यामि तद्दृतांतं यथोचितं ॥ ८१ ॥ श्रीराधिको वाच ॥

क.ज.उ.
॥ ७९ ॥

गमिष्यसियदावत्समथुरांसुमनोहराम् ॥ शृणुदुःखकथांकांचित्तिष्ठवत्सस्थिरोभव ॥ ८२ ॥ मांविस्मृतोनभवसिविर
हज्वरकातरां ॥ कथयिष्यामिमत्कांतं ध्रुवं प्रस्थापयिष्यसि ॥ ८३ ॥ नारीणां मनसोवार्ताकोवाजानातिपंडितः ॥ किंचि
च्छास्त्रानुसारेण प्रकरोति निरूपणं ॥ ८४ ॥ वेदावक्तुं न शक्ताश्च शास्त्राणि किंवदंति च ॥ कथयिष्यामि त्वांसर्वपुत्रकृष्णं च व
क्ष्यसि ॥ ८५ ॥ गेहे वने न भेदो मे पशवादिषु यथानृषु ॥ किंवा जलं किमु स्वप्नमज्ञानं च दिवानिशं ॥ ८६ ॥ आत्मानं च न जाना
मि चोदयं चंद्रसूर्ययोः ॥ क्षणं प्राप्य हरेर्वार्तां चेतनं मे वभूव ह ॥ ८७ ॥ कृष्णाकृतिं च पश्यामि शृणोमि मुरलिध्वनिं ॥ कुलं ल
जां भयं त्यक्त्वा चिंतयामि हरेः पदं ॥ ८८ ॥ संप्राप्य सर्वजगतामीश्वरं प्रकृतेः परं ॥ न ज्ञानं मायया तस्य ज्ञात्वा गोपपतेर्मम ॥
॥ ८९ ॥ ध्यायंते यत्पदां भोजं वेदा ब्रह्मादयः सुराः ॥ स भर्त्सितो मया कोपात् तद्दिशल्यमिदं मम ॥ ९० ॥ तत्पदां भोजसे
वाभिर्गुणप्रस्तावतोपि वा ॥ तद्भक्त्या यत्क्षणो नीतो ध्यानेन पूजयाथ वा ॥ ९१ ॥ तत्रापि मंगलं सर्वहर्षमायुर्व्यवस्थितं ॥
विघ्नं च तद्दिशं तापस्तद्विच्छेदे सदोद्धव ॥ ९२ ॥ क्रीडाप्रीतिर्न भविता तादृशीष्ठा पुनर्मम ॥ तादृशं प्रेमसौभाग्यं निर्जनेन च सं
गमः ॥ ९३ ॥ वृंदावनं नयास्यामि तत्संगे पुनरुद्धव ॥ चंदनं वानदास्यामि नंदनं दनवक्षसि ॥ ९४ ॥ मालां तस्मै नदास्यामि
नद्रक्ष्यामि मुखांबुजं ॥ मालतीनां केतकीनां चंपकानां च काननं ॥ ९५ ॥ पुनरेवनयास्यामि सुंदरं रासमंडलं ॥ हरिसंगे नया
स्यामि रम्यं चंदनकाननं ॥ ९६ ॥ पुनरेवनयास्यामि मलयं रत्नमंदिरं ॥ माधवीनां वनं रम्यं रहस्यं मधुकाननं ॥ ९७ ॥ श्रीखंड
काननं रम्यं स्वच्छं चंद्रसरोवरं ॥ विस्पंदकं सुरवनं नंदनं पुष्पमद्रकम् ॥ ९८ ॥ भद्रकं हरिणा सार्द्धं नयास्यामि पुनः पुनः ॥ क
सारम्या विकसिता माधवे माधवीलता ॥ ९९ ॥ क्वगता माधवी रात्रिः क्व मधुः क्वापि माधवः ॥ इत्येव मुक्त्वा साराधाध्यात्वा

अ० ९३

॥ ७९ ॥

कृष्णपदांबुजं ॥ १०० ॥ पुनर्मूर्च्छांचिसंप्राप्यरुदंतीपुलकान्विता ॥ ॥ इति श्रीब्रह्म० महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे राधो
 द्वसंवादे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ उद्धवो विस्मयं प्राप्य भयं च विपुलं मुने ॥ चेतनं
 कारयामासतामुवाच मृतामिव ॥ १ ॥ तद्भक्तिं समभिज्ञाय स्वात्मानं भक्तसंख्यकं ॥ तुच्छं मे ने जगत्सर्वं दृष्ट्वा भाग्यवतीं सतीं
 ॥ २ ॥ उद्धव उवाच ॥ ॥ चेतनं कुरु कल्याणि जगन्मातर्नमोस्तुते ॥ त्वमेव प्राक्तनं सर्वं कृष्णं द्रक्ष्यसि सांप्रतम् ॥ ३ ॥ त्व
 तो विश्वं पवित्रं च त्वत्पादरजसामही ॥ सुपवित्रं त्वद्वदनं पुण्यवत्यश्वगोपिकाः ॥ ४ ॥ लोकास्त्वामेव गायंति संगीतैर्मंगल
 स्तवैः ॥ त्वत्सुकीर्तिं च वेदाश्च सनकाद्याश्च संततम् ॥ ५ ॥ कृतपापहरां पुण्यां तीर्थपूजां च निर्मलाम् ॥ हरिभक्तिप्रदां भद्रां स
 र्वविघ्नविनाशिनीं ॥ ६ ॥ त्वमेव राधा त्वं कृष्णस्त्वं पुमान्प्रकृतिः परा ॥ राधामाधवयोर्भेदो न पुराणेश्रुतौ तथा ॥ ७ ॥ राधि
 कां मूर्च्छितां दृष्ट्वा पश्चात्कृत्वा तमुद्धवं ॥ उवाच माधवी गोपीराधायाः पुरतस्त्रिता ॥ ८ ॥ माधव्युवाच ॥ ॥ किं वाचोरस्य
 कृष्णस्य रूपं वा वेषमुत्तमं ॥ किं सुखं विभवं किं वा गौरवं चाप्यमुत्तमम् ॥ ९ ॥ किं वा तद्दीर्यमैश्वर्यं शौर्यं वा दुरतिक्रमं ॥ किं
 वा सिद्धं प्रसिद्धं वा किं वा तुल्यं गुणोत्तमम् ॥ १० ॥ इतो वा कुत आयातः पुनरेव कुतो गतः ॥ बालको गोपवेषश्च न हिराज्जाल्मजः
 पुमान् ॥ ११ ॥ त्वं किं स्मरसि कल्याणि गोपालं नंदनं दनं ॥ आत्मानं रक्षयन्नेन कः प्रियः स्वात्मनः परः ॥ १२ ॥ मालव्युवाच
 धिक्त्वां राधेति निर्लज्जां तवैव जीवनं वृथा ॥ जगतो युवतीनां च करोषि सुयशः क्षयम् ॥ १३ ॥ नारीणां गोपनं कार्यं सुव्यक्ते
 सयशः क्षयम् ॥ यत्नेन च क्षुषोर्बाहंसखि संचरणं कुरु ॥ अंतरेपतिभावं च संगोप्य भावनं कुरु ॥ १४ ॥ न वै जातिश्च शत्रूणां
 मित्राणां च सुरेश्वरि ॥ शत्रुः कार्यवशे नैव मित्रं च कर्मणा भवेत् ॥ १५ ॥ स्वकार्यमुद्धरेत्प्राज्ञः कार्यध्वंसेन मूर्खता ॥ कः क

कृ.ज.उ.
॥ ८० ॥

स्यवल्लभोराधेकः कस्याप्रियएवच ॥ १६ ॥ कार्यंचसमयंज्ञात्वासंतः कुर्वेति संततं ॥ शत्रुर्धनापहारी च प्राणहर्तृतिः परः
॥ १७ ॥ कटुवक्ता दुःखदाता शत्रूणां लक्षणं शृणु ॥ स्वकुलात्वां बहिष्कृत्य विसृज्य शोकसागरे ॥ १८ ॥ गृहीत्वा चेतनं प्रा
णान्निष्ठुरोदारुणो गतः ॥ किं किं स्मरसि मूढे हित्यजशोकं सुदारुणम् ॥ १९ ॥ आत्मानं रक्षयत्नेन कः प्रियः स्वात्मनः परः ॥
पद्मावत्युवाच ॥ ॥ भवता कथितं पूर्णं यमुनाजलसन्निधौ ॥ २० ॥ अरसस्य रतिर्दूरं नारीणां न मुखं प्रिये ॥ विद्युज्जलां
जले रेखा खलानां प्रीतिरेव च ॥ २१ ॥ न नीतिर्नातिशास्त्रेषु सुविश्वासः खलेषु च ॥ यदा त्वं यमुनाकूले मुखं वीक्ष्य हरेरहो
॥ २२ ॥ सस्मितं सुकटाक्षं च पुनः कृत्वा स्य गोपनं ॥ पुनः पुनस्त्वं संवीक्ष्य त्वया त्यक्तं च चेतनम् ॥ २३ ॥ गृहं त्यक्त्वा गुरुभ
यं सखीनां वचनं शुभं ॥ संततं ध्यायते कृष्णं नाहारं जीवनं तथा ॥ २४ ॥ कृष्णो मथुरायां च क्वापि त्वं कदलीवने ॥ त्वं यदि
त्यजसि प्राणान्ना विभ्रं वतिसोधुना ॥ २५ ॥ काले द्रक्ष्यसि स्वात्मानं च दिरक्षसि सुंदरि ॥ ॥ चंद्रमुख्य उवाच ॥ ॥ प्रा
क्तेन न शुभं सर्वं सुखं च विभवश्चिरम् ॥ २६ ॥ दुःखं शोकं प्राक्तेन न विपत्संपच्च सांप्रतं ॥ भारते पुण्यभूमौ च सर्वेषामीप्सिते
वरे ॥ २७ ॥ लभेत्पतिहरिं कांतं तपसा प्रकृतेः परं ॥ तथा विप्रदहेद्वात्रं कामबाणेन सांप्रतं ॥ २८ ॥ अस्याः शत्रुः कथं चंद्रो मधु
र्वामधुमाधवौ ॥ शंकरेण प्रदग्धो भूत्पुनरेव समन्मथः ॥ २९ ॥ चंद्रं भक्षतुराहुश्च पुनश्चोद्वमनं तथा ॥ मधुश्च मित्रशोकेन प्रा
णांस्त्यक्त्वा ययौ वनं ॥ ३० ॥ सुधासिंधुश्च चंदुर्यौ विषसिंधुश्च मां प्रति ॥ मुवेषो स्याज्ज्वलद्वह्निश्चंदनं तत्तृघृताहुतिः ॥ ३१ ॥
संततं प्रदहेद्वात्रं सुगंधिश्च समीरणः ॥ त्यक्त्वा हाराममसखी पश्य श्वसितजीवती ॥ ३२ ॥ प्रशंसां कुरु कृष्णस्य मुखेन कुरु
नंदन ॥ तन्नाम स्मृतिमात्रेण तद्गुणश्रवणेन च ॥ ३३ ॥ तद्द्वार्तया च शुभया सहसा चेतनं भवेत् ॥ ॥ शशिकलोवाच ॥

अ० १४

॥ ८० ॥

त्वं किं माधवि जानासि कृष्णमात्मानमीश्वरं ॥ ३४ ॥ यंतं ब्रह्मादयो देवा वेदाश्च त्वार एव च ॥ ध्यायंतिसंततं संतः पादपद्मं सुरे
 प्सितं ॥ ३५ ॥ पद्मासरस्वती दुर्गा सो नंतोऽपि महेश्वरः ॥ यं न जानंति सिद्धेन्द्रा मुनीन्द्रा मनवस्तथा ॥ ३६ ॥ सर्वात्मनः कुतो
 रूपं निर्गुणस्य कुतो गुणाः ॥ सत्यमुक्तं च सत्यस्य यत्तदेव यथोचितम् ॥ ३७ ॥ धत्ते भारावतरणे पृथिव्याश्च मनोहरम् ॥
 सुखमाल्हादकं रम्यं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ३८ ॥ किमनिर्वचनीयं च रूपं जनमनोहरं ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं लीलाधाम
 शुभाश्रयं ॥ ३९ ॥ यत्पादपद्ममधुरं मधुमंदाकिनीजलम् ॥ दधेशिरसि भक्त्या च सर्वेशः शंकरः परः ॥ ४० ॥ शश्वत्करो
 तिवैरागी तीर्थकीर्तेश्च कीर्तनं ॥ क्षणं नृत्यति भक्त्या च पंचवक्त्रेण गायति ॥ ४१ ॥ आहारं भूषणं वस्त्रं परित्यज्य दिगंबरः ॥
 ब्रह्मज्योतिस्वरूपं च ध्यात्वा शुभ्रं सुनिर्मलं ॥ ४२ ॥ ब्रह्मा च तपसा जन्मन यत्येव हि सेवया ॥ शेषः स नत्कुमारश्च सिद्धसं
 घश्च योगवित् ॥ ४३ ॥ सुशीलो वाच ॥ ॥ निर्मथ नार्ह न भवेत्तस्य कामशतं शतम् ॥ चंद्रो श्विनी कुमारो वारूपेषु केन गुण्य
 ते ॥ ४४ ॥ असंख्येषु च विश्वेषु ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ मुनयो मनवः सिद्धा भक्ताः संतश्च संततम् ॥ ४५ ॥ ध्यायंते यत्पदां
 भोजं निर्गुणस्यात्मनश्च वै ॥ वेदास्तोतुं न शक्ताश्च यमीशं च सरस्वती ॥ ४६ ॥ जडीभूता च भीता च स्तवनेन क्षमापयेत् ॥ स
 हस्रवक्त्रस्तवने कं पितश्च निरंतरम् ॥ ४७ ॥ वेदानां जनको ब्रह्मास्तोत्रेण तस्य हीश्वरः ॥ तं सत्यं नित्यमीशं च माधवी परि
 निंदति ॥ ४८ ॥ अपवित्रा सभाभूता गोपीनां जीवनं वृथा ॥ तासु पुण्यवती राधा ध्यायते यं दिवानिशम् ॥ ४९ ॥ यन्नाम
 स्मृतिमात्रेण कोटिजन्मार्जितं सखि ॥ कृतं पापभयं शोकं प्रणश्यति न संशयः ॥ ५० ॥ रत्नमालो वाच ॥ ॥ दधारवाम
 हस्तेन शैलं गोवर्धनं हरिः ॥ ततः किंतघशः शौर्यं जगतां जनकस्य च ॥ ५१ ॥ शैलानां च सहस्रं यो भेत्तुं शक्तश्च दैत्यराट् ॥

कृ.ज.उ.
॥ ८१ ॥

लीलामात्रेण तेषां चलसंहंतुं क्षमो हरिः ॥ ५२ ॥ यदंशकलया जातः सूकरो विष्णुरीश्वरः ॥ वसुधां दशनाग्रेण चोद्धधारचली
लया ॥ ५३ ॥ शैलानां च सहस्राणि यत्र संति महीतले ॥ दैत्याश्च वाप्यसंख्याश्च वीराः शूरास्तथैव च ॥ ५४ ॥ तेनैव कर्मणा
तस्य न शौर्यं न च पौरुषम् ॥ न यशश्च प्रशंसा वा सखि सर्वात्मनात्मना ॥ ५५ ॥ पारिजातोवाच ॥ ॥ सप्तद्वीपा च वसुधा स
शैलवनसागरा ॥ कांचनी भूमि सहिता सर्वा धारामनोहरा ॥ ५६ ॥ सप्तस्वर्गाश्च विविधा ब्रह्मलोका वधिप्रिये ॥ विचित्राः
सुंदराश्चैव पातालानां च सप्त च ॥ ५७ ॥ एतैः परिमितं विश्वं ब्रह्मांडं ब्रह्मणा कृतम् ॥ महद्दिष्णोर्लोमकूपे तदेवं चाणुवत् स्थितं
॥ ५८ ॥ तस्य यावन्तिलोमानि तानि विश्वानि संति च ॥ स एव षोडशांशश्च कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ५९ ॥ तस्यैव किं यशः शौ
र्यं महिमानमनूपमं ॥ यत्स्मरी गोपकन्या च किं वा जानाति माधवी ॥ ६० ॥ माधव्युवाच ॥ ॥ मया यदुक्तं न ज्ञात्वामूढा
जल्पन्ति गोपिकाः ॥ उद्धवश्च णुमेवाक्यं यन्मया कथितं शुभम् ॥ ६१ ॥ स्वेच्छया सगुणो विष्णुः स्वेच्छया निर्गुणो भवेत् ॥
भुवो भारावतरणे गोपवेषः शिशुर्विभुः ॥ ६२ ॥ यदि वेदाः पुराणानि सिद्धाः संतश्च संततं ॥ ब्रह्मेश शेष भक्ताश्च न जानन्ति यमी
श्वरं ॥ ६३ ॥ तं किं जानामि मूढा हं यत्स्मरी गोपकन्यका ॥ तथापि मद्ब्रुवः सत्यं श्रूयतां वत्स तत्क्षणम् ॥ ६४ ॥ किमनिर्वच
नीयं च रूपं शौर्यं यशो बलम् ॥ वीर्यं वेषं च सिद्धिं चाप्यन्यो वा योगुणो हरेः ॥ ६५ ॥ स्वेच्छामयस्य तस्यैव सगुणस्य च सांप्र
तम् ॥ किमनिर्वचनीयं च वर्तते तद्विशेषणम् ॥ ६६ ॥ निर्गुणस्य च विष्णोश्च देहहीनश्च स्वात्मवान् ॥ वर्तते च किमाख्येयं
तस्य रूपादिकं च किम् ॥ ६७ ॥ मां निंदति महामूढान् बुध्वा वचनं मम ॥ एषा जानाति किं मूढा तं सत्यं प्रकृतेः परम् ॥ ६८ ॥
ज्योतिः स्वरूपं परमं परमात्मानमीश्वरं ॥ तमनिर्वचनीयं च भक्तानुग्रहविग्रहं ॥ ६९ ॥ यत्पादपद्मं पद्मासात्रैलोक्यजन

अ० १४

॥ ८१ ॥

नीपरा ॥ सेवतेकल्पिताभीतादासीवत्सततंभिया ॥ ७० ॥ विष्णुमायाचप्रकृतिर्मूलरूपासनातनी ॥ ब्रह्मस्वरूपापरमा
 भीतादक्षिणपार्श्वतः ॥ ७१ ॥ सरस्वतीजडीभूताभीताचपरमेश्वरी ॥ स्तोतुंनशक्तावेदाःकिंस्तुवंतिपरमेश्वरम् ॥ ७२ ॥
 तासांतद्वचनंश्रुत्वाचोद्धवोभक्तिविह्वलः ॥ पुलकांचितसर्वांगोरुरोदचपपातच ॥ ७३ ॥ मूर्छासंप्रापभक्त्याचध्यात्वातं
 परमेश्वरम् ॥ तुच्छंमेनेसचात्मानंगोपीभक्त्याप्युवाचसः ॥ ७४ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ धन्यंयशस्यंद्वीपानांजंबुद्वीपंम
 नोहरं ॥ यत्रभारतवर्षंचपुण्यदंशुभदंतथा ॥ ७५ ॥ वणिजांचपुण्यकृतंवाणिज्यस्थलमीप्सितं ॥ अत्रकृत्वासुपुण्यंच
 भुंक्तेन्यत्रशुभंफलम् ॥ ७६ ॥ धन्यंभारतवर्षंचपुण्यदंशुभदंवरम् ॥ गोपीपादाब्जरजसापूतंपरमनिर्मलम् ॥ ७७ ॥ ततो
 पिगोपिकाधन्यामान्यायोषित्सुभारते ॥ नित्यंपश्यंतिराधायाःपादपद्मंसुपुण्यदं ॥ ७८ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणितपस्तप्तंच
 ब्रह्मणा ॥ राधिकापादपद्मस्यरेणूनामुपलब्धये ॥ ७९ ॥ गोलोकवासिनीराधाकृष्णप्राणाधिकापरा ॥ तत्रश्रीदामशा
 पेनवृषभानसुताधुना ॥ ८० ॥ येयेभक्ताश्चकृष्णस्यदेवाब्रह्मादयस्तथा ॥ राधायाश्चापिगोपीनांकलांनार्हतिषोडशीं ॥ ८१ ॥
 कृष्णभक्तिंविजानातियोगींद्रिश्यमहेश्वरः ॥ राधागोप्यश्चगोपाश्चगोलोकवासिनश्चये ॥ ८२ ॥ किंचित्सनत्कुमारश्चब्रह्मा
 चेद्विषयीतथा ॥ किंचिदेवविजानंतिसिद्धाभक्ताश्चनिश्चितं ॥ ८३ ॥ धन्योहंकृतकृत्योहमागतोगोकुलंयतः ॥ गोपिकाभ्यो
 गुरुभ्यश्चहरिभक्तिंलभेचलाम् ॥ ८४ ॥ मथुरांचनयास्यामितीर्थकीर्तेश्चकीर्तनम् ॥ श्रोष्यामिकिंकरोभूत्वागोपीनांज
 न्मजन्मनि ॥ ८५ ॥ नगोपीभ्यःपरोभक्तोहरेश्चपरमात्मनः ॥ यादृशीलेभिरेगोप्योभक्तिंनान्येचतादृशीम् ॥ ८६ ॥ क
 लावत्युवाच ॥ ॥ पितृणांमानसीकन्याधन्यामेनाकलावती ॥ वयंतिसोभगिन्यश्चभ्रमामःपृथिवीतले ॥ ८७ ॥ धन्या

कृ.ज.उ.
॥८२॥

जनकपत्नीचसीतामातापतिव्रता ॥ अयोनिसंभवाराधाअहंचायोनिसंभवा ॥ ८८ ॥ राधाश्रीदामशापेनवृषभानसुताभु
वि ॥ सनत्कुमारशापेनवयमेवमहीतले ॥ ८९ ॥ क्षीरोदसागरंरम्यंश्वेतद्विपमनोहरं ॥ तिस्रोभगिन्योभक्तयाचविष्णुद्रष्टुं
तावयं ॥ ९० ॥ अभ्युत्थानादिनकृतंकोपादस्मान्शशापह ॥ सनत्कुमारोभगवान्योगीन्द्राणांगुरुर्गुरुः ॥ ९१ ॥ सनत्कु
मा ॥ मृदास्तिष्ठतभूमौचपुनःस्वर्गंनयास्यथ ॥ मर्त्यप्राणिप्रियाभूत्वाचाहंकारेणहेतुना ॥ ९२ ॥ पुनर्वरंचप्रत्येकंददौतुष्टो
द्विजेश्वरः ॥ विष्णोर्वैशस्यशैलस्यहिमाधारस्यकामिनी ॥ ९३ ॥ ज्येष्ठाभवतुत्वत्कन्याभविष्यत्येवपार्वती ॥ धन्याप्रि
यातुभवतुयोगिनोजनकस्यच ॥ ९४ ॥ तस्यकन्यामहालक्ष्मीःसीतादेवीभविष्यति ॥ वृषभानस्यवैश्यस्ययोगिनां
प्रवरस्यच ॥ ९५ ॥ दुर्वाससश्चशिष्यस्यकनिष्ठाचकलावती ॥ भविष्यतिप्रियासाध्वीद्वापरांतेचगोकुले ॥ ९६ ॥ कला
वतीसुताराधादेविगोलोकवासिनी ॥ श्रीदामगोपशापेनभविष्यतिनसंशयः ॥ ९७ ॥ ईशोब्रह्मेशशेषाणांभारावतारणे
नच ॥ आगमिष्यतिपृथ्वींचपुण्यक्षेत्रंचभारतं ॥ ९८ ॥ कलावतीवृषभानःकौतुकात्कन्ययासह ॥ जीवन्मुक्तश्चगोलो
कंगमिष्यतिनसंशयः ॥ ९९ ॥ धन्याचसीतयासार्धवैकुण्ठंचगमिष्यति ॥ मेनकायोगिनीसिद्धापार्वत्याश्वरेणच ॥
॥ १०० ॥ कल्पांतेविष्णुलोकेचलक्ष्मीवन्मोदतेचिरं ॥ विनाविपत्यामहिमाकेषांकुत्रभविष्यति ॥ १०१ ॥ कर्मणाचगतेदुः
खेप्रभवेदुर्लभंसुखं ॥ पुरापितृणांकन्याश्चस्वर्गभोगविलासिकाः ॥ २ ॥ लक्ष्मीसमावरेणापिविप्रस्यविष्णुदर्शनात् ॥
कर्मक्षयंचाप्यस्माकंबभूवविष्णुदर्शनात् ॥ ३ ॥ पुण्येनतेनतीव्रेणकुमारस्यापिदर्शनम् ॥ श्रुतंतत्रकुमारास्यात्ज्ञानंपर
मदुर्लभम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांसिद्धानांजगतामपि ॥ ईश्वरःपरमात्माचश्रीकृष्णःप्रकृतेःपरः ॥ ५ ॥ निर्गुणश्चनि

अ० १४

॥८२॥

रीहश्चपरःस्वेच्छामयोवरः ॥ तुलस्युवाच ॥ ॥ सर्वप्राणिषु देवाश्च तिष्ठन्त्येव पृथक् पृथक् ॥ ६ ॥ प्राणो विष्णुश्च विषयी म
 नो ब्रह्मा च चेतना ॥ प्रकृतिर्बुद्धिरूपा च सर्वशक्त्या धिदेवता ॥ ७ ॥ ज्ञानस्वरूपः शंभुश्च स्वयं धर्मश्च पूरुषः ॥ निर्गुणः परमात्मा
 च तद्ब्रह्म प्रकृतेः परं ॥ ८ ॥ स एव कृष्णः साक्षी च कर्मणां जीविनामपि ॥ शोक्ता च सुखदुःखानां जीवस्तत्प्रतिबिंबकः ॥ ९ ॥
 चक्षुषोऽंद्रसूर्यौ च जिह्वायां च सरस्वती ॥ वसुंधरा त्वचि सदा बाह्वोस्ते लोकपालकाः ॥ १० ॥ आत्मनश्चापिते सर्वे परिचारक
 रूपिणः ॥ आत्मन्येव प्रियास्ते च सर्वे गच्छन्ति जीविनः ॥ ११ ॥ यथा संसदि संसारे नरदेहमिवानुगाः ॥ तस्मात्सर्वात्मनात्मानं भ
 जन्ति संततं सदा ॥ १२ ॥ संतश्च परया भक्त्या ध्यायन्ते योगिनो मुदा ॥ कर्मिणां कर्मणा साक्षी कुतः कर्मच गोपनं ॥ १३ ॥ अं
 तर्यामी च कृष्णश्च प्रचारं कुरुते मुदा ॥ कालिको वाच ॥ ॥ नरा बालाश्च वृद्धाश्च युवानस्त्रिविधास्तथा ॥ १४ ॥ देवादयश्च ये
 सिद्धाः सर्वे जानन्ति तं परम् ॥ सांप्रतं मूर्छितं राधां युक्तो बोधयितुं बुधः ॥ १५ ॥ अत्र युक्तिः प्रधाना च तां प्रबोधय चोद्धव ॥ उ
 द्भव उवाच ॥ ॥ चेतनं कुरु कल्याणि जगन्मातर्निबोध माम् ॥ १६ ॥ उद्धवं कृष्ण भक्तस्य किं करस्यापि किं करम् ॥ प्रसादं
 कुरु मातर्मीयास्यामि मथुरां पुनः ॥ १७ ॥ न स्वतंत्रः पराधीनो यो पादारुमयी यथा ॥ यथा वृषो वशीभूतो वृषवाहस्य संततं
 ॥ ११८ ॥ इति श्री ब्र० म० श्री कृ० राधोद्धवसंवादे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ उद्धवस्य वचः श्रु
 त्वा चेतनं प्राप्य राधिका ॥ सा चोवाच समुत्थाय रत्नसिंहासने वरे ॥ १ ॥ उवाच मधुरं देवी त्वदयेन विदूयता ॥ गोपीभिः सप्त
 भिर्भक्त्या सेविता श्वेतचामरैः ॥ २ ॥ श्रीराधिको वाच ॥ ॥ मथुरां गच्छ वत्सत्वं मां च विस्मरसंपदा ॥ अतोऽप्यधर्मो नास्त्ये
 व भवतो भवसागरे ॥ ३ ॥ मदीयं वचनं सर्वं गत्वा कथय सांप्रतं ॥ श्रीकृष्णं परमानंदं शीघ्रं मानय मत्प्रभुं ॥ ४ ॥ योषिज्जन्म

क.ज.उ.
॥ ८३ ॥

नियोषित्सुसंप्राप्यतादृशंपतिं ॥ भेदोवभूवकस्यावामदन्याकापिदुःखिनी ॥ ५ ॥ किंददासिप्रबोधंमेनास्तिमेबोधमोचितं
॥ निष्फलोदेहिनांदेहोविनात्मानंसदोद्धव ॥ ६ ॥ संप्रीत्यासहसौभाग्यंगौरवंनित्यनूतनं ॥ अतीवदुर्लभंप्रेमरहस्यंनवसंग
मं ॥ ७ ॥ स्मरामिमनसाशश्वन्नान्योमनसिवर्तते ॥ रात्रौनिद्रांपरित्यज्यस्मरणंशोकवर्धनम् ॥ ८ ॥ मामुद्धरध्रुवंवत्सनि
मग्नांशोकसागरे ॥ जीवाभयप्रदानेनतीर्थेस्नानफलंनृणाम् ॥ ९ ॥ प्रबोधितुंनशक्नोमिदुर्निवारंचमानसं ॥ चिंतयेचर
णांभोजंकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ १० ॥ तद्गुणमहिमानंचप्रीतिंचप्रेमसागरं ॥ स्मारंस्मारंचसौभाग्यंमनोमेनस्थिरंचिरम् ॥
॥ ११ ॥ जगतांयुवतीनांचकासांवादुःखमीदृशम् ॥ श्रीकृष्णभेददुःखंचकावाजानातिमांविना ॥ १२ ॥ किंचिज्जानाति
सीतासाप्यहंचविधिबोधितम् ॥ मत्परादुःखिनीनास्तिकामिनीषुजगत्रये ॥ १३ ॥ कावायातिप्रतीतिंमेश्रुत्वाचमान
सीव्यथाम् ॥ कासांवामत्समंदुःखंयुवतीनांसुतोद्धव ॥ १४ ॥ राधिकासदृशीस्त्रीषुनभूतानभविष्यति ॥ दुःखिनीविरहा
तप्तासुखसौभाग्यवर्जिता ॥ १५ ॥ संप्राप्यकल्पवृक्षंचपतिंचजगतांपतिम् ॥ वंचिताहंविधात्राचनिर्दयेनचपापिना ॥
॥ १६ ॥ जीवनंसफलंजन्मसुस्निग्धंचक्षुषीमनः ॥ तत्पादपद्मवक्त्रेंदुरूपवेषप्रदर्शनात् ॥ १७ ॥ यन्नामश्रुमिमात्रेणपंच
प्राणाःप्रहर्षिताः ॥ स्मृतिमात्रात्प्रफुल्यंतेआत्मासुस्निग्धएवच ॥ १८ ॥ यश्चपस्पर्शमुरतौयशस्त्रिभुवनेष्वपि ॥ कयावा
संपदावत्सविस्मरामितमीश्वरम् ॥ १९ ॥ त्रैलोक्यविजयंरूपंगुणमेवविभर्तियत् ॥ ननिर्मितोयोविधिनातेनैवनिर्मि
तोविधिः ॥ २० ॥ तंविधेश्वविधातारंदातारंसर्वसंपदाम् ॥ कल्पवृक्षात्परंशांतंलक्ष्मीकांतंमनोहरं ॥ २१ ॥ सर्वेशंसर्वबीजं
चपरमात्मानमीश्वरम् ॥ कयावासंपदातातविस्मरामिचतंपतिम् ॥ २२ ॥ यस्यनिर्मथनार्हंचनचंद्रोनचमन्मथः ॥ नैवा

अ० १५

॥ ८३ ॥

श्विनीकुमारश्चगुणसाम्यंनविश्वतः ॥ २३ ॥ ध्यायंतेयत्पदांभोजंब्रह्मेशशेषसंज्ञकाः ॥ कयावासंपदातातविस्मरामिच
 तंप्रभुम् ॥ २४ ॥ स्वप्नेपश्यंतियेरूपमतुलंचमनोहरम् ॥ तेपिसर्वंपरित्यज्यध्यायंतेतमहर्निशम् ॥ २५ ॥ गुणेनशैलःसलि
 लंशुष्ककाष्ठंद्रवेदिति ॥ मृतवृक्षोमुकुलितःस्तंभितश्चसमीरणः ॥ २६ ॥ सूर्यश्चजलधिश्चैवस्थगितोभक्तिभावतः ॥ कया
 वासंपदापुत्रविस्मरामिचतंप्रियम् ॥ २७ ॥ यद्गयाद्वातिवातोयंसूर्यस्तपतियद्गयात् ॥ वर्षतींद्रोदहत्यग्निर्मृत्युश्चरति
 जंतुषु ॥ २८ ॥ यद्गयात्फलितावृक्षाःपुष्पिताःसमयेपिच ॥ समुद्राःस्वात्मविषयेग्रहाश्चमुनयःसुराः ॥ २९ ॥ कालस्य
 कालःसंवर्तःसंहर्तासिधुरीश्वरः ॥ स्वाधीनश्चस्वतंत्रश्चस्वयमेवात्मसंज्ञकः ॥ ३० ॥ कयावासंपदाभक्तविस्मरामिचतंप्रभुम्
 ॥ प्रबोधोनास्तितद्देदेयेनमांबोधयेद्बुधः ॥ ३१ ॥ मांचबोधयितुंशक्तानसावित्रीसरस्वती ॥ नवेदानचवेदांगाःकेवासंतश्च
 केसुराः ॥ ३२ ॥ सहस्रवक्त्रोऽनंतश्चवेदानांजनकोविधिः ॥ नशंभुर्नगणेशश्चयोगींद्राणांगुरोर्गुरुः ॥ ३३ ॥ स्थितेर्गतिश्चितनी
 यामार्गशून्येकुतो गतिः ॥ कालसाध्यंचसर्वंचसुखंदुःखंशुभाशुभम् ॥ ३४ ॥ दुर्निवारःसकालश्चकालसाध्यंचजगत्सुच ॥
 उत्तिष्ठमथुरांगच्छसुखंवत्समनोहरम् ॥ ३५ ॥ वज्रवासंपरित्यज्यभवांश्चगमनोत्सुकः ॥ सुचिरंकृष्णविच्छेदोदुःखाय
 नसुखायच ॥ ३६ ॥ पश्यचंद्रमुखंतस्यजन्ममृत्युजरापहं ॥ राधिकावचनंश्रुत्वारुरोदभृशमुद्धवः ॥ ३७ ॥ रुदंतीराधिकां
 दृष्ट्वाबंधुविच्छेदकातरां ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०राधोद्धवसंवादेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ श्रीनारायणउवाच
 श्रीकृष्णस्मरणंकृत्वागमनोन्मुखमुद्धवं ॥ नतराधापदांभोजेशिरसापुलकांचितं ॥ १ ॥ उवाचमाधवीगोपीरुदंतीप्रेमवि
 ह्वला ॥ भक्तंरुदंतमुच्चैश्चराधाविच्छेदकातरम् ॥ २ ॥ माधव्युवाच ॥ उद्धवशृणुवक्ष्यामिक्षणंतिष्ठयथोचितम् ॥ निगूढं

क.ज.उ.
॥ ८४ ॥

परमं ज्ञानं यत्ते मनसि वांछितं ॥ ३ ॥ सुदुर्लभं पुराणेषु वेदेषु गोपनीयकं ॥ प्रश्नं कुरु महाभाग राधिकां त्रिजगत्प्रसूम् ॥ ४ ॥
इत्युत्कासाच्च गोपीशासमुवाससु संसदि ॥ उवाच मधुरं शांतामुद्ववश्चापिराधिकां ॥ ५ ॥ उद्वव उवाच ॥ ॥ एकाकी भवमा
याति यात्येकाकी पुनः पुनः ॥ प्राणी कर्मानुरोधेन स्वकर्मफलभुक् पुमान् ॥ ६ ॥ कर्मणा जायते जंतुः कर्मणैव प्रलीयते ॥ सु
खंदुःखं भयं शोकं कर्मणैवाभिपद्यते ॥ ७ ॥ जंतुर्भोगावशेषेण भोगं भुङ्क्ते भवेषु च ॥ पुनश्च कर्मणो भोगात्समायाति च या
ति च ॥ ८ ॥ रत्नादिकंच यत्किंचित् मत्स्यं दत्तं त्वया सति ॥ मया सार्द्धं न यात्येव तेन मे किं प्रयोजनं ॥ ९ ॥ भवाब्धितारणे दे
वी भवती रगणीवरा ॥ कर्णधारः स्वयं कृष्णः सर्वेषां परकारकः ॥ १० ॥ किंचिद्दानं देहि मत्स्यं भवाब्धिपारकारणम् ॥ प्राप्य प्र
सादं यास्यामि मथुरां कृष्णमूलकम् ॥ ११ ॥ यांयां कालगतिं मातः सुराणां च नृणामपि ॥ पितॄणां ब्रह्मलोकस्य तदूर्ध्वस्य
च तां वद ॥ १२ ॥ तामेव दुस्तरां घोरं तीर्त्वा यामि हरेः पदम् ॥ एवं भूतमुपायं च देहि मे कमलालये ॥ १३ ॥ दूस्तो यत्पदां भोजं
ध्यायंते च दिवानिशं ॥ देवा ब्रह्मेश शेषाद्यास्त्वं तद्वक्षस्थलस्थिता ॥ १४ ॥ उद्ववस्य वचः श्रुत्वा जहास कमलालया ॥ वाससा
नेत्रनीरं च संमार्जितमुवाच सा ॥ १५ ॥ माधवी वचने नैव करोषि प्रश्नमुद्वव ॥ स्त्रीजातिरबलालोके किं वा ज्ञानं ददामिते ॥
॥ १६ ॥ शुद्धां कालगतिं वत्सजानाति भगवान् हरिः ॥ ब्रह्मामहेशः शेषश्च वेदाश्च त्वार एव च ॥ १७ ॥ किंचिद्देदानुसारेण संतो
जानंति पुत्रक ॥ श्रूयतां कृष्णवक्त्रेण गोलोके रासमंडले ॥ १८ ॥ गोलोके चापि वैकुण्ठे ब्रह्मलोके च सांप्रतम् ॥ याच दृष्टा का
लगतिस्तामेव कथयामिते ॥ १९ ॥ नृणां पितॄणां देवानां ब्रह्मलोकादिकस्य च ॥ बहिर्लोकस्य ब्रह्मांडात् पातालानां च नि
श्चितम् ॥ २० ॥ दुरत्ययां कालगतिं येनोपायेन पंडिताः ॥ निस्तरंति बुधश्चेष्टकथयामि निशामय ॥ २१ ॥ श्रीराधोवाच ॥

अ. १६

॥ ८४ ॥

भजंति जगतां नाथं कालकालं जगद्गुरुम् ॥ निर्गुणं च निरीहं च परमात्मानमीश्वरम् ॥ २२ ॥ सद्यः पतति देहो यं विना येन स
 दात्मना ॥ तं निषेव्य कालगतिं तस्येव हि केवलम् ॥ २३ ॥ आयुर्हरति सर्वेषां प्राणिनां रविरेव च ॥ श्रीहरेः शुद्धभक्तानां सतां
 पुण्यवतां विना ॥ २४ ॥ विधेर्मानसिकान् पुत्रान् चतुरः पश्य पुत्रक ॥ सनकादीन् भागवतान् येषां च सुस्थिरं वयः ॥ २५ ॥
 रुद्राद्यान् वयसादित्यान् ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुन् ॥ बालान् नुपनीतांश्च पञ्चवर्षशिशून् यथा ॥ २६ ॥ अभ्यन्तरे महास्फीतान् स
 स्मितांश्च दिगंबरान् ॥ श्रीकृष्णध्यानपूतांश्च तीर्थपूतांश्च वैष्णवान् ॥ २७ ॥ वेदवेदांगशास्त्राणां चिन्ताहीनान् प्रफुल्लितान् ॥
 भक्त्या दिवानिशं शश्वत् हरिभावेन तत्परान् ॥ २८ ॥ बाल्यपूजाविहीनांश्च पूतान् मानसिकांस्तथा ॥ मृत्युं जयान् महाभा
 गान् कालव्यालजितस्तथा ॥ २९ ॥ सनकं च सनंदं च तृतीयं च सनातनम् ॥ परं सनत्कुमारं च ये स्मरन्ति च सर्वशः ॥ ३० ॥
 तीर्थस्नानफलं लब्ध्वा मुच्यन्ते कृतपातकात् ॥ हरिभक्तिर्भवत्येषां हरिदास्यं लभन्ति च ॥ ३१ ॥ मृकुण्डबालकं पश्य कर्मणा च
 द्विजोत्तमम् ॥ दशवर्षायुतं तीव्रं ज्वलन्तं ब्रह्म तेजसा ॥ ३२ ॥ हरिसेवनतः पश्चात्सप्तकल्पांतं जीवनम् ॥ वोढुं पञ्चशिखं प
 श्य लोमकं चासुरिं तथा ॥ ३३ ॥ सर्वकर्मविहीनं च हरिसेवनतत्परम् ॥ शतकल्पायुषं चैव ध्यायमानं हरेः पदम् ॥ ३४ ॥ ज
 मदग्नेः सुतं पश्य रामं तं चिरजीविनम् ॥ हनुमन्तं बलिव्यासमश्वत्थामानमेव च ॥ ३५ ॥ विभीषणं कृपं विप्रं जांबवंतं च भल्लुकं
 ॥ हरिभावनया चैतेशुद्धाः सुचिरजीविनः ॥ ३६ ॥ सिद्धेन्द्रेषु मुनीन्द्रेषु नरेष्वन्येषु चोद्धव ॥ हरिभावनशुद्धाश्च सर्वे ते चिरजीवि
 नः ॥ ३७ ॥ प्रन्हादं पश्य दैत्येषु हिरण्यकशिपोः सुतम् ॥ हरिद्विषोदुरन्तस्य हरिभावनतत्परम् ॥ ३८ ॥ चिरायुषं कालजि
 तं पश्यान् यंचाप्यसंज्ञकम् ॥ अनेकजन्मतपसालब्ध्वा जन्मं च भारते ॥ ३९ ॥ ये हरिं तं न सेवन्ते ते मूढाः कृतपापिनः ॥ वासु

क.ज.उ.
॥ ८५ ॥

देवंपरित्यज्यविषयेनिरतोजनः ॥ ४० ॥ त्यत्कामृतं महामूढो विषं भुंक्ते निजेच्छया ॥ कस्यस्त्री कस्यवा पुत्रः कस्यवा बा-
धवस्तथा ॥ ४१ ॥ कः कस्य बंधुर्विपदि श्रीकृष्णेन विना भुवि ॥ तस्मात्संतः सदा कृष्णं भजंत्येव दिवानिशम् ॥ ४२ ॥ जन्म
मृत्युजरा व्याधिहरं सर्वहरं परम् ॥ कालस्य तरणोपायं भजनं परमात्मनः ॥ ४३ ॥ आनंदनंदनस्यैव परिपूर्णतमस्य च ॥
शृणुकालगतिं वत्समदीयज्ञानगोचराम् ॥ ४४ ॥ नराणां च पितॄणां च सुराणां चापि ब्रह्मणः ॥ नागानां राक्षसादीनां तत्परे
षां च पुत्रक ॥ ४५ ॥ कथयामि निगूढार्थं सावधानं निशामय ॥ सर्वस्माच्च परस्थानः सर्वाधारो महान्विराट् ॥ ४६ ॥ यस्य
लोमसु विश्वानि चासंख्यानि च तानि च ॥ सर्वस्माच्च परं सूक्ष्मं परमाणुं निशामय ॥ कालारं भात्मकं सर्वमनूहं परमीप्सितम्
॥ ४७ ॥ चरमः सद्विशेषाणामनेको संयुतः सदा ॥ परमाणुः स विज्ञेयो नृणामैक्यभ्रमो यतः ॥ ४८ ॥ परमाणुद्वयेनाणुस्रसरे
णुस्तु ते त्रयः ॥ त्रसरेणुत्रिकेणापि त्रुटिरुक्ता मनीषिभिः ॥ ४९ ॥ वेधस्रुटिशतेनैव त्रिवेधेन लवस्तथा ॥ त्रिलवेन निमेष
श्च त्रिनिमेषेण च क्षणः ॥ ५० ॥ काष्ठापंचक्षणेनैवलघुश्च दशकाष्ठया ॥ लघुपंचदशदंडस्तत्प्रमाणं निशामय ॥ ५१ ॥ द्वा
दशार्द्धपलोन्मानं चतुर्भिश्चतुरंगुलैः ॥ स्वर्णमाषैः कृतच्छिद्रं यावत्प्रस्थजलप्लुतम् ॥ ५२ ॥ दंडद्वये मुहूर्तः स्यात्पष्टिदंडात्मि
का तिथिः ॥ तदष्टभागः प्रहरः प्रमाणं च निरूपणम् ॥ ५३ ॥ चतुर्भिः प्रहरैरात्रिश्चतुर्भिर्दिनमुच्यते ॥ तिथिपंचदशेनैव पक्ष
मासं प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ पक्षद्वयेन मासः स्याच्छुक्लकृष्णाभिधेन च ॥ ऋतुर्मासद्वयेनैव तत्पट्टेनैव वासरः ॥ ५५ ॥ वसंतो ग्री
ष्म वर्षाश्च शरद्वे मंतशीतक ॥ वर्षाः पंचविधा ज्ञेयाः कालविद्धि निरूपिताः ॥ ५६ ॥ संवत्सरप्रवत्सर इलावत्सार एव च ॥ अनुव
त्सरो वत्सरो यमिति कालविदो विदुः ॥ ५७ ॥ अब्दो द्विषट्कमासैश्च तन्नाम शृणु चोद्धव ॥ वैशाखोज्येष्ठआषाढः श्रावणो भाद्र

अ० १६

॥ ८५ ॥

एवच ॥ ५८ ॥ आश्विनः कार्तिको मार्गः पौषो माघस्तु फाल्गुनः ॥ चैत्रस्तु चरमो ज्येष्ठो वर्षशेषो निरूपितः ॥ ५९ ॥ वसंतश्चैत्र
 वैशाखे मासयुग्मेन कीर्तितः ॥ ज्येष्ठाषाढद्वये नैव ग्रीष्मस्तु परिकीर्तितः ॥ ६० ॥ वर्षाश्रावणभाद्रे च त्र्याश्विने कार्तिकेशरत् ॥
 मार्गे पौषे च हेमंतः शिशिरो माघफाल्गुने ॥ ६१ ॥ अब्दस्तु चायने द्वे वै चोत्तरे दक्षिणायने ॥ माघादिषट् विनिर्मितमुत्तराय
 णमीप्सितम् ॥ ६२ ॥ श्रावणादिमासषट् दक्षिणायनमेव च ॥ ६३ ॥ नक्तं वृद्धेः श्रावणाच्च पौषपर्यंतमेव च ॥ प्रतिपत्प
 र्णमांतस्य शुक्लपक्षः प्रकीर्तितः ॥ ६४ ॥ पूर्णिमायाः प्रतिपदश्चामावास्यांत एव च ॥ कृष्णपक्षस्तु विज्ञेयो वेदविद्विर्निरूपि
 तः ॥ ६५ ॥ द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पंचमी तथा ॥ षष्ठी च सप्तमी चैव त्रयोदशी नवमी तथा ॥ ६६ ॥ दशम्येकादशी चापि
 द्वादशी च त्रयोदशी ॥ चतुर्दशी कुहूयावद्दिनंतु गणनं स्मृतम् ॥ ६७ ॥ अश्विनी भरणी चापि कृत्तिकारोहिणी तथा ॥ मृगशि
 रो तथा दार्द्राक्षत्रे द्वे पुनर्वसू ॥ ६८ ॥ पुष्याश्लेषे मघा चैव पूर्वा चोत्तरफाल्गुनी ॥ हस्तचित्रे तथा स्वाती विशाखा चानुरा
 धिका ॥ ६९ ॥ ज्येष्ठामूलं तथा ज्ञेया पूर्वाषाढोत्तरा तथा ॥ श्रवणाभिजिते चैव धनिष्ठा च प्रकीर्तिता ॥ ७० ॥ ततः शतभिषा
 ज्ञेया पूर्वाभाद्रपदस्तथा ॥ तथोत्तरा तु विज्ञेया रेवती चरमा स्मृता ॥ ७१ ॥ अष्टाविंशतिनक्षत्रं कलत्रं शशिनो द्वय ॥ क्रमेण ता
 भिः सार्द्धं च चंद्रस्तिष्ठति नित्यशः ॥ ७२ ॥ सप्तविंशतिनक्षत्रं कलत्रं च श्रुतौ श्रुतम् ॥ अभिजिच्छ्रवणच्छायातेनाष्टाविंशतिः
 स्मृता ॥ ७३ ॥ एकदा च मधौ चंद्रो रोहिण्या वामया सह ॥ रेमे दिवानिशं नित्यं श्रवणा च चुकोपसा ॥ ७४ ॥ छायां च द
 त्वा चंद्राय ययौ तातांतिकं भिया ॥ ततो पितरमादाय सा च क्रेच विभागकम् ॥ ७५ ॥ बभूव ते न नक्षत्रमभिजिन्नामकं पुरा ॥
 एतच्छ्रुत्वा कृष्णमुखाच्छ्रुतशृंगे च पर्वते ॥ ७६ ॥ नक्षत्रं कथितं वत्सतिथ्या भ्रमति नित्यशः ॥ योगं च करणं चैव मद्भक्तेन

क.ज.उ.
॥ ८६ ॥

निशामय ॥ ७७ ॥ विष्कंभः प्रीतिरायुष्मान्सौभाग्यं शोभनस्तथा ॥ अतिगंडः सुकर्माचधृतिः शूलस्तथैव च ॥ ७८ ॥ गं
डो वृद्धिर्ध्रुवश्चैव व्याघातो हर्षणस्तथा ॥ वज्रं सिद्धिर्व्यतीपातो वरीयान्परिघः शिवः ॥ ७९ ॥ सिद्धिः साध्यः शुभः शुक्रो ब्रह्मै
द्रो वै धृतिस्तथा ॥ कीर्तितस्ते योगगणो करणं श्रूयतामिति ॥ ८० ॥ बवश्च बालवश्चैव कौलवस्तैतिलस्तथा ॥ गरश्च वणिज
श्चापि विष्टिश्च शकुनिस्तथा ॥ ८१ ॥ चतुष्पाच्चापि नागश्च किंस्तु घ्नइति कीर्तितम् ॥ नराणां चापि मासेन पितृणां च दिवानि
शम् ॥ ८२ ॥ शुक्ले चापि दिनंतेषां कृष्णेन क्तं प्रकीर्तितम् ॥ वत्सरेण नराणां च सुराणां च दिवानि शम् ॥ ८३ ॥ दिनंतेषां मुत्त
रे च नक्तं च दक्षिणायने ॥ मन्वंतरं तु दिव्यानां युगानां मेकसप्ततिः ॥ ८४ ॥ मनोरायुः परिमितं शक्रस्यायुः प्रकीर्तितम् ॥ पं
चविंशत्सहस्रं च तथा पंचशतं परम् ॥ ८५ ॥ तत्र सूर्यगतिर्नास्ति शक्रपातानुसारतः ॥ दिवानि शं च जानंति ब्रह्मलोकनिवा
सिनः ॥ ८६ ॥ दंडद्वयं नरपलं शक्रपातेन तत्पलम् ॥ एवं त्रिंशद्दिने नैव धातुर्मासः प्रकीर्तितः ॥ ८७ ॥ अब्दो द्वादशभिर्मासै
रैवं तस्य शतायुषः ॥ ब्रह्मणः पतने नैव निमेषात् श्रीहरेरपि ॥ ८८ ॥ धातुः पातानुसारेण वैकुण्ठेन दिवानि शम् ॥ तत्र सूर्यग
तिर्नास्ति चैवं गोलोक्तः स्मृतम् ॥ ८९ ॥ वैकुण्ठवासिनः सर्वे न वै जानंत्यहर्निशम् ॥ चंद्रस्यापि ग्रहाणां च गतिर्नास्ति च
तत्र वै ॥ ९० ॥ चक्रं नैव भ्रमत्येव राशीनामिच्छया हरेः ॥ दिनं च तेजसा दीप्तं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ९१ ॥ नक्तं तेजो विहीनं
च हरौ च मंदिरंगते ॥ एवं कालगतिस्तत्र विष्णुलोके स्ति संततम् ॥ ९२ ॥ कालस्वरूपो भगवान्परमात्मानिराकृतिः ॥ चंद्र
सूर्यगतिर्नास्ति पातालेषु च सप्तसु ॥ ९३ ॥ तद्वासिनश्च जानंति शंकतेन दिवानि शम् ॥ दिने च मूर्ध्नि नागानां मणिर्ज्वलति
नित्यशः ॥ ९४ ॥ संध्यायां दीप्तमग्निश्च रात्रिश्च तमसा वृता ॥ कालं तां प्रमाणेन जानंति तन्निवासिनः ॥ ९५ ॥ यथा

अ० ९६

॥ ८६ ॥

भुवितथातत्रपरिमाणंप्रकीर्तितम् ॥ कृतं त्रेताद्वापरंचकलिश्चेतिचतुर्युगम् ॥ ९६ ॥ दिव्यैर्द्वादशसाहस्रैर्वत्सरैश्चापितन्मि
 तम् ॥ अष्टौशतान्यप्यधिकंसहस्राणांचतुष्टयम् ॥ ९७ ॥ दिव्यैर्वर्षैः कृतयुगंकालविद्विर्निरूपितम् ॥ अष्टाविंशत्सहस्रा
 ण्यप्यधिकंपारिमाणकम् ॥ ९८ ॥ लक्षाणांचसप्तदशनृमाणंपरिकीर्तितम् ॥ अधिकं षट्शतान्येवसहस्राणांशतंतथा ॥
 ॥ ९९ ॥ दिव्यैर्वर्षैश्च त्रेतेतिवत्सकालविदोविदुः ॥ षट्नवतिसहस्राणिलक्षैर्द्वादशभिः सह ॥ १०० ॥ नृणांवर्षैश्च त्रेतेतिकाल
 विद्विः प्रकीर्तितः ॥ चतुष्टयंशतानांचाप्यधिकंद्विसहस्रकम् ॥ १ ॥ वर्षेदिव्यंद्वापरंचकालज्ञैः परिकीर्तितम् ॥ चतुःषष्टिस
 हस्राणिलक्षैरष्टभिरेवच ॥ २ ॥ नृणांवर्षैर्द्वापरंचकालज्ञैः परिकीर्तितम् ॥ अधिकंद्विशतंचैवदिव्यंवर्षसहस्रकं ॥ ३ ॥ एवं
 मितंकलियुगंवत्सप्राज्ञैर्निरूपितं ॥ द्वात्रिंशच्चसहस्रंचचतुर्लक्षंनृमाणकं ॥ ४ ॥ वर्षचेतिकलियुगेचकारकालकोविदः ॥
 लक्षैर्द्विचत्वारिंशद्भिः सहविंशत्सहस्रकैः ॥ ५ ॥ नृमाणवर्षैः कालज्ञैर्व्यक्तमेवचतुर्युगम् ॥ इतितेकथितंवत्सकालसंख्यानि
 रूपणम् ॥ ६ ॥ यथाश्रुतंयथाज्ञानंगच्छवत्छहरेः पुरम् ॥ ७ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै० महापु० श्रीकृ० राधोद्धवसंवादेकालनिरूप
 णं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ गच्छंतमुद्धवंदृष्ट्वासंन्रस्ताश्रीहरेः प्रिया ॥ समुत्थायास
 नात्शीघ्रं हृदयेन विदूयता ॥ १ ॥ गोपीभिः सहिताशीघ्रंसमुद्विग्नमहासती ॥ ददौ शुभाशिषंतस्मै तस्य मूर्ध्नि करंतथा ॥ २ ॥
 स्निग्धदूर्वाक्षतंशुकुधान्यं पुष्पंचमंगलम् ॥ प्रेरयामास लाजांश्च फलं पर्णंतथा दधि ॥ ३ ॥ दर्पणं दर्शयामास पूर्णकुंभं सपल्ल
 वम् ॥ सफलं गंधसिंदूरकस्तूरीचंदनान्वितम् ॥ ४ ॥ पुष्पमाल्यं प्रदीपंचरक्तगंधं द्विजोत्तम ॥ पतिपुत्रवती साध्वी कांचनं
 रजतंतथा ॥ ५ ॥ तमुवाच महासाध्वी हितं सत्यंचमंगलं ॥ संगोप्यंसाश्रुनेत्रंच पतितंदुःखिताहृदि ॥ ६ ॥ राधिकोवाच ॥

क.ज.उ.
॥ ८७ ॥

शुभं भवतु मार्गस्ते कल्याणमस्तु संततम् ॥ ज्ञानं लभहरेः स्थानात् कृष्णस्य सुप्रियो भव ॥ ७ ॥ कृष्णभक्तिः कृष्णदास्यं वरे
षु च वरं वरम् ॥ श्रेष्ठा पंचविधा मुक्तेर्हरिभक्तिर्गरीयसी ॥ ८ ॥ ब्रह्मत्वादपि देवत्वादिद्रवत्वादमरादपि ॥ अमृतात्सिद्धिं ला
भाच्च हरिदास्यं सुदुर्लभम् ॥ ९ ॥ अनेकजन्मतपसा संभूय भारते द्विज ॥ हरिभक्तिर्यदिलभेत्तस्य जन्म सुदुर्लभम् ॥ १० ॥
सफलं जीवनं तस्य कुर्वतः कर्मणः क्षयम् ॥ पितॄणां च सहस्राणि स्वस्य मातुश्च निश्चितम् ॥ ११ ॥ माता महानां पुंसां च शता
नां सोदरस्य च ॥ बांधवस्यापि पत्न्याश्च गुरुणां शिष्यभृत्ययोः ॥ १२ ॥ तत्कर्मशोभनं वत्स्यच्च कृष्णे समर्पणम् ॥ तत्क
र्मशोभनं शुद्धं कृष्णसंतोषणं यतः ॥ १३ ॥ संकल्पसाधनं कर्मसंप्रीतिविधिपूर्वकम् ॥ तदेव मंगलं धन्यं परिणामसुखावहम्
॥ १४ ॥ तद्व्रतं तत्तपः सत्यं तद्भक्तिः पूजनं तथा ॥ तदुद्देश्यमनशनं केवलं दास्यकारणम् ॥ १५ ॥ समस्तपृथिवीदानं प्राद
क्षिप्यं भुवस्तथा ॥ समस्ततीर्थस्नानं च समस्तं च व्रतं तपः ॥ १६ ॥ समस्तयज्ञकरणं सर्वदानफलं तथा ॥ समस्तवेदवेदांग
पठनं पाठनं तथा ॥ १७ ॥ भीतस्य रक्षणं चैव ज्ञानदानं सुदुर्लभम् ॥ अतिथीनां पूजनं च शरणागत रक्षणम् ॥ १८ ॥ सर्व
देवार्चनं चैव वंदनं जपनं मनोः ॥ भोजनं विप्रदेवानां पुरश्चरणपूर्वकम् ॥ १९ ॥ गुरुशुश्रूषणं चैव पित्रोर्भक्तिश्च पोषणम् ॥ स
र्वश्रीकृष्णदासस्य कलां नार्हति षोडशीम् ॥ २० ॥ तस्मादुद्धवयत्नेन भज कृष्णं परात्परम् ॥ निर्गुणं च निरीहं च परमात्मान
मीश्वरम् ॥ २१ ॥ नित्यं सत्यं परं ब्रह्म प्रकृतेः परमीश्वरम् ॥ परिपूर्णतमं शुद्धं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ २२ ॥ कर्मिणां कर्मणां
साक्ष्यप्रदं निर्लिप्तमेव च ॥ ज्योतिः स्वरूपं परमं कारणानां च कारणम् ॥ २३ ॥ सर्वस्वरूपं सर्वेशं सर्वसंपत्प्रदं शुभम् ॥ भक्तिदं
दास्यदं स्वस्य निजसंपत्पदप्रदम् ॥ २४ ॥ विसृज्य ज्ञातिबुद्धिं च मात्सर्यं भुज प्रदम् ॥ भजतं परमानंदं सानंदं नंदनंदनम् ॥

अ० १७

॥ ८७ ॥

॥ २५ ॥ वेदेकौथुमिशाखायांतरस्यनाम्नांसहस्रकम् ॥ नंदनंदननामोक्तं कृतविघ्नसुदुर्लभम् ॥ २६ ॥ उद्धवः सर्वमाकर्ण्य
 परमं विस्मयं ययौ ॥ ज्ञानं संप्राप्य संपूर्णं परिपूर्णं विभूवह ॥ २७ ॥ स्ववस्त्रं च गले बद्ध्वा दंडवत्प्रणनामताम् ॥ मूर्ध्नः केशैश्च
 तत्पादं निबध्य च पुनः पुनः ॥ २८ ॥ पुलकांचितसर्वांगः साश्रुनेत्रश्च भक्तिः ॥ तद्विच्छेदशुचाप्रेम्णारुरोदोच्चैश्च नारद ॥ २९ ॥
 रुरोदराधातत्प्रेम्णारुरोदबल्लवीगणः ॥ उद्धवस्य गलं धृत्वा स्थापयामास लोभतः ॥ ३० ॥ उद्धवं मूर्च्छितं दृष्ट्वा जृम्भितं त्यक्त
 चेतनम् ॥ शीघ्रं उत्थापयामास राधिकाकृष्णमानसम् ॥ ३१ ॥ चेतनं कारयामास जलं दत्वामुखांबुजे ॥ शुभाशिषं च प्र
 ददौ वत्सजीवेति नारद ॥ ३२ ॥ उद्धवश्चेतनं प्राप्य तामुवाच मुसंसदि ॥ रुदंतीनां च गोपीनां पुरतः परमार्थदम् ॥ ३३ ॥ उ
 द्भव उवाच ॥ ॥ धन्यं यशस्यं द्वीपानां जंबुद्वीपः सुदुर्लभः ॥ यत्र भारतवर्षं तु सर्वेषामीप्सितं वरम् ॥ ३४ ॥ अहो भारतवर्षं
 पुपुण्यं वृंदावनं वनम् ॥ राधापादाब्जसंस्पर्शरजः पूतं सुरेप्सितम् ॥ ३५ ॥ धन्यामान्या च पृथिवी त्रिषु लोकेषु पूजिता ॥
 राधायास्तीर्थपूयायाः पादाब्जरजसावरा ॥ ३६ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि दिव्यानि पुष्करेपुरा ॥ ब्रह्मणा च तपस्तप्तं वेदोक्तं
 भक्तिपूर्वकम् ॥ ३७ ॥ गोलोके राधिकाकृष्णदर्शनार्थं मनोरथात् ॥ गोलोके राधिकाकृष्णो न दृष्टः स्वप्नतस्तदा ॥ ३८ ॥
 श्रुता तेनाकाशवाणी सत्यरूपा च लीलया ॥ वाराहे भारते वर्षे पुण्ये वृंदावने वने ॥ ३९ ॥ रासोत्सवे महारम्ये तत्रैव रासमंडले ॥
 द्रक्ष्यसीति च देवानां मध्ये सुरथो न संशयः ॥ ४० ॥ श्रुत्वा च विरतो ब्रह्मा तपसः स्वगृहं गतः ॥ कृष्णो दृष्टश्च तदृष्टश्च परिपूर्णम
 नोरथः ॥ ४१ ॥ गोपानां गोपिकानां च सफलं जन्म जीवनम् ॥ नित्यं पश्यंति ते पादपद्मं ब्रह्मादिदुर्लभम् ॥ ४२ ॥ मानि
 नी राधिकांसंतः सदा सेवन्ति नित्यशः ॥ योगीन्द्राश्च मुनीन्द्राश्च सिद्धेन्द्रा वैष्णवास्तथा ॥ ४३ ॥ सती पुण्यांतीर्थपूतां स्वतः शुद्धां सु

कृ.ज.उ.
॥ ८८ ॥

दुर्लभाम् ॥ सुलभं यत्पदांभोजं ब्रह्मादीनां सुदुर्लभम् ॥ ४४ ॥ यत्पादपद्मनखरंकृतं यावकचिह्नितम् ॥ सर्वेश्वरेश्वरेणो
वकृष्णेन परमात्मना ॥ ४५ ॥ चकार यस्याः पूजां च स्तोत्रराजं सुदुर्लभम् ॥ शतशृंगे स्वयंकृष्णो गोलोके रासमण्डले ॥ ४६ ॥
पारिजातप्रसूनानामंजलिगंधचंदनम् ॥ ददौ दूर्वाक्षितं स्निग्धं यस्याः पादारविंदयोः ॥ ४७ ॥ त्रिंशत्सहस्रकोटीनां गोपीनां
मीश्वरी च या ॥ तत्षट्त्रिंशत्सखीनां च ईश्वरी राधिकाभिधा ॥ ४८ ॥ ये वा द्विषंति निंदंति पापिनश्च हसंति च ॥ कृष्णप्रा
णाधिकां देवदेवीं च राधिकां वरां ॥ ४९ ॥ ब्रह्महत्याशतं ते चलभं तेनात्र संशयः ॥ तत्पापेन च पच्यंते कुंभीपाके च रौरवे ॥ ५० ॥
तप्ततैले महाघोरे ध्वांते कीटे च यंत्रके ॥ चतुर्दशेंद्रावच्छिन्नं पितृभिः सप्तभिः सह ॥ ५१ ॥ ततः परं च जायंते जन्मैकं लोकज
न्मतः ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं च विष्ठाकीटाश्च पापतः ॥ ५२ ॥ पुंश्चलीनां योनिकीटास्तद्रक्तमलभक्षकाः ॥ मलकीटाश्च तन्मान
वर्षं च पूयभक्षकाः ॥ ५३ ॥ वेदे च काण्वशाखायामित्याह कमलोद्भवः ॥ इत्युक्तवंतं तं यातमुवाच राधिकापुनः ॥ ५४ ॥
रुदंतं च रुदंती सा कृष्णविच्छेदकातरा ॥ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ ॥ गच्छ वत्स मधुपुरीं सर्वबोधय माधवम् ॥ ५५ ॥ यथाप
श्यामि गोविंदं प्रयत्नेन तथा कुरु ॥ निष्फलं च गतं जन्म गच्छ मिथ्यादुराशया ॥ ५६ ॥ आशाहि परमंदुःखं नैराशं परमं
सुखम् ॥ पश्चाद्विचिंत्य गोविंदं जीवन्मुक्तावभूव सा ॥ ५७ ॥ इत्युत्काराधिका तत्र रुरोद च भृशं पुनः ॥ प्रणम्य तां रुदंतीं
च यशोदा भवनं ययौ ॥ ५८ ॥ अथोद्धवे गते राधामूर्च्छां संप्राप नारद ॥ तत्प्राजचेतनं शश्वद्भूवध्यानतत्परा ॥ ५९ ॥ पंकस्थे
पंकजदले सजलेशयने मुने ॥ गोप्यस्तां स्थापयामासुः साश्रुनेत्रोत्पलावराः ॥ ६० ॥ तत्स्पर्शमात्राच्छयनं भस्मीभूतं ब
भूव ह ॥ पुनस्निग्धस्थले स्निग्धनिचोले चंदनांतिके ॥ ६१ ॥ पुनस्तां स्थापयामासुर्विरहज्वरकातराम् ॥ सहसा शुष्कतां प्रा

अ० ९७

॥ ८८ ॥

पसुगंधिचंदनोदकम् ॥ ६२ ॥ निमेषेणशतयुगंतद्वभूवोद्ववंविना ॥ हाहोद्ववोद्ववहरिंशीघ्रंगत्वावदेतिच ॥ ६३ ॥ समान
 यहरिंशीघ्रंयत्प्राणेश्वरमित्यपि ॥ इत्युक्तवतीसहसासंतप्तहृत्चेतनाम् ॥ ६४ ॥ रुरुदुर्गोपिकाःसर्वांराधांकृत्वास्ववक्षसि ॥
 चेतनांकारयामासुर्बोधयामासुरीप्सितम् ॥ ६५ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणे श्रीकृष्णज० राधोद्ववसंवादेसप्तनवतित
 मोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथोद्ववोयशोदांचप्रणम्यत्वरयामुदा ॥ खर्जूरकाननंवामेकृत्वाचयमु
 नांययौ ॥ १ ॥ स्नात्वाभुत्काचतत्रैवजगाममथुरांपुनः ॥ ददर्शवटमूलेचगोविंदंरहसिस्थितम् ॥ २ ॥ प्रफुल्लोप्युद्ववंदृष्ट्वा
 सस्मितंमुवाचसः ॥ रुदंतंशोकदग्धंचसाश्रुनेत्रंचकातरम् ॥ ३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ आगच्छोद्ववकल्याणरा
 धाजीवतिजीवति ॥ कल्याणयुक्तागोप्यश्चजीवतिविरहज्वरात् ॥ ४ ॥ शुभंगोपशिशूनांचवत्सानांचगवामपि ॥ माता
 मेपुत्रविरहाद्यशोदाकीदृशीचसा ॥ ५ ॥ वदबंधोयथार्थतत्त्वांदृष्ट्वाकिमुवाचसा ॥ त्वयोक्ताजननीकिंवापुनःसाकिमुवाच
 मां ॥ ६ ॥ दृष्टंतद्यमुनाकूलंपुण्यंवृंदावनंवनम् ॥ निर्जनोपवनौघैश्चसुरम्यंरासमंडलम् ॥ ७ ॥ रम्यंकुंजकुटीरौघैरम्यंक्री
 डासरोवरम् ॥ पुष्पोद्यानंविकसितंसंकुलंचमधुवतैः ॥ ८ ॥ भांडीरेचवटोदृष्टःसुस्निग्धोबालकान्वितः ॥ दृष्टोगोष्ठोगवांदृ
 ष्टांगोकुलंगोकुलव्रजम् ॥ ९ ॥ यदिजीवतिराधासादृष्ट्वात्वांकिमुवाचमाम् ॥ तत्सर्ववदहेबंधोचांदोलयतिमेमनः ॥ १० ॥
 किमूचुर्गोपिकाःसर्वाःकिमूचुर्गोपबालकाः ॥ गोपाश्चवृद्धाःकिंवोचुर्वयस्याजनकस्यमे ॥ ११ ॥ बलदेवस्यजननीकि
 मूचेरोहिणीसती ॥ किमूचुरपरास्तातबंधुवल्लभवल्लवाः ॥ १२ ॥ किंभुक्तंकिमपूर्ववादत्तमात्राचराधया ॥ कीदृक्वाक्यं
 मुमधुरंसंभाषाकीदृशीतिच ॥ गोपानांगोपिकानांचशिशूनांमातुरेवच ॥ १३ ॥ राधायाश्चापिकीदृग्वामयिप्रेमोद्ववादि

कृ.ज.उ.
॥ ८९ ॥

कम् ॥ मांचस्मरतिमातामेमांचस्मरतिरोहिणी ॥ १४ ॥ मांचस्मरतिसाराधामत्प्रेमविरहाकुला ॥ मांचस्मरंतिगोप्यश्च
गोपाश्चगोपबालकाः ॥ १५ ॥ भांडीरेवटमूलेचवालाः क्रीडंतिमांविना ॥ दत्तमन्नं ब्राह्मणीभिर्यत्र भुक्तं सुधोपमम् ॥ १६ ॥
प्रमदाबालकैः सार्द्धं यत्तदृष्टं परीक्षितम् ॥ इन्द्रयागस्थलं दृष्टं दृष्टं गोवर्धनं वरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मणा च तद्दत्ता गावो यत्र तदृष्टम्
तमम् ॥ श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा शोकोक्तं मधुरान्वितम् ॥ १८ ॥ उद्धवः समुवाचे दंभगवंतं सनातनम् ॥ ॥ उद्धव उवाच ॥
यद्यदुक्तं त्वयानाथ सर्वं दृष्टं यथेप्सितम् ॥ १९ ॥ सफलं जीवनं जन्म कृतमत्रैव भारते ॥ दृष्टं भारतसारं च पुण्यं वृंदावनं वनं ॥
॥ २० ॥ तत्सारं व्रजभूमौ च सुरम्यं रासमंडलम् ॥ तत्सारभूता गोलोकवासिन्योगोपिकावराः ॥ २१ ॥ दृष्टा तत्सारभूता च
राधारासेश्वरी परा ॥ कदलीवनमध्ये च निर्जने सुहृदस्थले ॥ २२ ॥ पंकस्थे पंकजदले सजले चंदनार्चिते ॥ शयनेति विष
ण्णासारत्नभूषणवर्जिता ॥ २३ ॥ अतीवमलिनाक्षीणाच्छादिता शुक्लवाससा ॥ सेविता सखिभिस्तत्र सततं श्वेतचामरैः
॥ २४ ॥ कृशोदरी निराहाराक्षणं श्वसिति चक्षणम् ॥ क्षणं जीवति किं सा वा विरहज्वरपीडिता ॥ २५ ॥ किं वा जलं स्थलं
किं वा नक्तं किं वा दिनं हरे ॥ परं पशुं न जानाति किं परं किमु बांधवम् ॥ २६ ॥ बाल्यज्ञानविरहिता ध्यायमाना पदंतव ॥ त्रैलोक्ये
यशसा भातितन्मृत्युर्यशसं भवः ॥ २७ ॥ स्त्री हत्या नैव वांछंति ज्ञानहीनाश्च दस्यवः ॥ गच्छ शीघ्रं जगन्नाथ कदलीवन
मीप्सितम् ॥ २८ ॥ बहिर्भूतान जगतां साराधा त्वत्परायणा ॥ अतीव भक्तान त्याज्या प्रभुणारक्षिता सदा ॥ २९ ॥ न हि
राधा परा भक्तान भूतान भविष्यति ॥ मन्मथः शंकराद्वीतो भवांश्च तत्पुरःसरः ॥ ३० ॥ भवद्विधं पतिं प्राप्य कामदग्धा चराधि
का ॥ तस्मात्सर्वपरं कर्म तच्च केनापि वार्यते ॥ ३१ ॥ मधुर्दहति चंद्रश्च सततं किरणेन च ॥ शश्वत्सु गंधिवायुश्चाप्यनाथास

अ० ९८

॥ ८९ ॥

र्वपीडिता ॥ ३२ ॥ तप्तकांचनवर्णाभासाधुनाकज्जलोपमा ॥ सुवर्णवर्णकेशीचवासोवेषविवर्जिता ॥ ३३ ॥ स्वयंविधा
 तात्वद्रक्तःसुराणांप्रवरोविभुः ॥ त्वद्रक्तःशंकरोदेवोयोगीन्द्राणांगुरोर्गुरुः ॥ ३४ ॥ सनत्कुमारस्त्वद्रक्तोगणेशोज्ञानिनांव
 रः ॥ मुनीन्द्राश्चकतिविधास्त्वद्रक्ताधरणीतले ॥ ३५ ॥ त्वद्रक्तायादृशीराधानभक्तस्तादृशोपरः ॥ ध्यायतेयादृशीराधा
 स्वयंलक्ष्मीर्नतादृशी ॥ ३६ ॥ हरिरायातिचेत्येवंराधाग्रेस्वीकृतंमया ॥ शीघ्रंगच्छमहाभागतदेवसार्थकंकुरु ॥ ३७ ॥
 उद्धवस्यवचःश्रुत्वाजहासोवाचमाधवः ॥ वेदोक्तंकथयामाससहितंसत्यसुव्रतम् ॥ ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्त्रीषुध
 र्मविवाहेषुवृत्त्यर्थेप्राणसंकटे ॥ गवामर्थेब्राह्मणार्थेनानृतंस्याज्जुगुप्सितम् ॥ ३९ ॥ तत्स्वीकारविहीनेनकुतस्त्वनरकंकु
 तः ॥ गोलोकंयातिमद्रक्तोनरकंनहिपश्यति ॥ ४० ॥ त्वदंगीकारसाफल्यंकरिष्यामितथापिच ॥ यास्यामिस्वप्नेतन्मूलं
 गोपीनांमातुरेवच ॥ ४१ ॥ इत्याकर्ण्यययौगेहमुद्धवश्चमहायशः ॥ हरिर्जगामस्वप्नेचगोकुलंविरहाकुलम् ॥ ४२ ॥ स्वप्ने
 राधांसमाश्वास्यदत्वाज्ञानंसुदुर्लभम् ॥ संतोष्यक्रीडयातांचगोपिकाश्चयथोचितम् ॥ ४३ ॥ बोधयित्वायशोदांचस्तनं
 पीत्वाचनिद्रिताम् ॥ गोपान्गोपशिशूंश्चैवबोधयित्वाययौपुनः ॥ ४४ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्म
 खंडेऽष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेगर्गोवसुदेवाश्रमंययौ ॥ दंडीछत्रीचज
 टिलोदीप्तश्चब्रह्मतेजसा ॥ १ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतीचतपस्वीसंयतःसदा ॥ शुक्लदंतःशुक्लवासायदोःकुलपुरोहितः ॥ २ ॥ तं
 दृष्ट्वासहसोत्थायदेवकीप्रणनामच ॥ वसुदेवश्चभक्त्याचरत्नसिंहासनंददौ ॥ ३ ॥ मधुपर्ककामधेनुंवह्निशुद्धांशुकंतथा ॥
 दत्त्वागंधंपुष्पमाल्यंपूजयामासभक्तितः ॥ ४ ॥ मिष्टान्नंपरमान्नंचपिष्टकंमधुरंमधु ॥ भोजयामासयत्नेनतांबूलंवासितं

क.ज.उ.
॥ १० ॥

ददौ ॥ ५ ॥ प्रणम्य कृष्णं मनसा सबलं च विलोक्य च ॥ उवाच वसुदेवं च देवकीं च पतिव्रताम् ॥ ६ ॥ गर्ग उवाच ॥ ॥ वसु
देवनिबोधेदं सबलं पश्य पुत्रकं ॥ उपनीतोचितं शुद्धं वयसासांप्रतं वरं ॥ ७ ॥ वसुदेव उवाच ॥ ॥ शुभक्षणं कुरु गुरो यद्दूनां पू
ज्यदैवते ॥ उपनीतोचितं शुद्धं प्रशस्यं च सतामपि ॥ ८ ॥ गर्ग उवाच ॥ ॥ सर्वेभ्यो बांधवैभ्योऽपि देद्यामंत्रणपत्रिकां ॥ सं
भारं कुरु यत्नेन वसुदेव वसूपम ॥ ९ ॥ परश्वः शुभमेवास्ति चोपनेतुमिहार्हसि ॥ दिनं सतामपि मतं विशुद्धं चंद्रतारयोः ॥ १० ॥
गर्गस्य वचनं श्रुत्वा वसुदेवो वसूपमः ॥ प्रस्थापयामास सर्वान् बंधून्मंगलपत्रिकां ॥ ११ ॥ घृतकुल्यां दुग्धकुल्यां दधिकुल्यां
मनोहरां ॥ मधुकुल्यां गुडकुल्यां प्रचकार समन्वितः ॥ १२ ॥ राशिनानोपहाराणां मणिरत्नं सुवर्णकं ॥ नानालंकारवस्त्रं च
मुक्तामाणिक्यहीरकम् ॥ १३ ॥ श्रीकृष्णो देवगर्गांश्च मुनींद्रांसिद्धपुंगवान् ॥ सस्मार मनसा भक्त्या भक्तश्च भक्तवत्सलः ॥
॥ १४ ॥ शुभे दिने च प्राप्ते च ते च सर्वे समाययुः ॥ मुनींद्रांश्च बांधवादेवाराजानो बहुशस्तथा ॥ १५ ॥ देवकन्यानां गकन्यारा
जकन्याश्च सर्वशः ॥ विद्याधर्यश्च गंधर्वाश्च आयुर्वाद्यभांडकाः ॥ १६ ॥ ब्राह्मणाभिक्षुकाभट्टायतयो ब्रह्मचारिणः ॥ संन्या
सिनश्चावधूता योगिनश्च समाययुः ॥ १७ ॥ स्त्रीबांधवाः स्वबंधूनां वर्गमातामहस्य च ॥ बंधूनां बांधवाः सर्वे स्वाययुः शुभ
कर्मणि ॥ १८ ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्चाप्यश्वत्थामा कृपो द्विजः ॥ सपुत्रो धृतराष्ट्रश्च सभार्यश्च समाययौ ॥ १९ ॥ कुंती स
पुत्राविधवा हर्षशोकसमापुता ॥ नानादेशोद्भवा योग्याराजानो राजपुत्रकाः ॥ २० ॥ अत्रिर्वसिष्ठश्च वनो भरद्वाजो महात
पाः ॥ याज्ञवल्क्यश्च भीमश्च गार्ग्यो गगो महातपः ॥ २१ ॥ वत्सः सपुत्रश्च धर्मो जैगीषव्यः पराशरः ॥ पुलहश्च पुलस्त्यश्चाप्य
गस्त्यश्चापि सौभरिः ॥ २२ ॥ सनकश्च सनंदश्च नृतीयश्च सनातनः ॥ सनत्कुमारो भगवान्बोद्धुः पंचशिखिस्तथा ॥ २३ ॥

अ० ११

॥ १० ॥

दुर्वासाश्चांगिराव्यासोव्यासपुत्रःशुकस्तथा ॥ कुशिकःकौशिकोरामःऋष्यशृंगोविभांडकः ॥ २४ ॥ शृंगीचवामदेवश्चगौ
 तमश्चगुणार्णवः ॥ क्रतुर्यतिश्चारुणिश्चशुक्राचार्योबृहस्पतिः ॥ २५ ॥ अष्टावक्रोवामनश्चपारिभद्रश्चवाल्मिकिः ॥ पैलो
 वैशंपायनश्चप्रचेताःपुरुजित्तथा ॥ २६ ॥ भृगुर्मरीचिर्मधुजित्कश्यपश्चप्रजापतिः ॥ अदितिर्देवमाताचदितिर्दैत्यप्रसू
 स्तथा ॥ २७ ॥ सुमंतुश्चसुभानुश्चएकःकात्यायनस्तथा ॥ मार्कण्डेयोलोमशश्चकपिलश्चपराशरः ॥ २८ ॥ पाणिनिःपारि
 यात्रश्चपारिभद्रश्चपुंगवः ॥ संवर्तश्चाप्युतथ्यश्चनरोहंचापिनारद ॥ २९ ॥ विश्वामित्रःशतानंदोजाबालिस्तैतिलस्तथा ॥
 सांदीपिनिश्चब्रह्मांशोयोगिनांज्ञानिनांगुरुः ॥ ३० ॥ उपमन्युर्गौरमुखोमैत्रेयश्चश्रुतश्रवाः ॥ कठःकचश्चकरखोभरद्वाज
 श्चधर्मवित् ॥ ३१ ॥ सशिष्यामुनयःसर्वेवसुदेवाश्चमंययुः ॥ वसुदेवश्चतानहृष्ट्वाववंदेदंडवद्भुवि ॥ ३२ ॥ अथास्मिन्नंतरे
 ब्रह्मासस्मितोहंसवाहनः ॥ रत्ननिर्माणयानेनपार्वत्यासहशंकरः ॥ ३३ ॥ नंदीस्वयंमहाकालोवीरभद्रःसुभद्रकः ॥ मणि
 भद्रःपारिभद्रःकार्तिकेयोगणेश्वरः ॥ ३४ ॥ गजेंद्रेणमहेंद्रश्चधर्मश्चंद्रोरविस्तथा ॥ कुबेरोवरुणश्चैवपवनोवह्निरेवच ॥ ३५ ॥
 यमःसंयमिनीनाथोजयंतोनलकूबरः ॥ सर्वेग्रहाश्चवसवोरुद्राश्चसगणास्तथा ॥ ३६ ॥ आदित्याश्चतथाशेषोनानादेवाः
 समाययुः ॥ वसुदेवश्चभक्त्याचववंदेशिरसाभुवि ॥ ३७ ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यादेवेंद्राश्चतथासुरान् ॥ भक्तिनम्रात्ममूर्धा
 चपुलकांचितविग्रहः ॥ ३८ ॥ वसुदेवउवाच ॥ ॥ परंब्रह्मपरंधामपरमेशःपरात्परः ॥ स्वयंविधातामद्देहेजगतांपरिपा
 लकः ॥ ३९ ॥ वेदानांजनकःस्रष्टासृष्टिहेतुःसनातनः ॥ सुराणांचमुनींद्राणांसिद्धेंद्राणांगुरोर्गुरुः ॥ ४० ॥ स्वप्नेयत्पादप
 द्मंचक्षणंद्रष्टुंसुदुर्लभम् ॥ शिवस्मरणमात्रेणसर्वानिष्टाःपलायिताः ॥ ४१ ॥ सर्वसंकटमुत्तीर्यकल्याणंलभतेनरः ॥ स

क.ज.उ.
॥ ११ ॥

वाग्रे पूजनं यस्य देवानामग्रणीः परः ॥ ४२ ॥ घटेषु मंगलं मंत्राभक्त्या चावाहनेन च ॥ स्वयंगणेशो भगवान्ससाक्षाद्विघ्न
नायकः ॥ ४३ ॥ कार्तिकेयश्च भगवान् देवादीनां च पूजितः ॥ देवानां प्रवरा पूज्या महा लक्ष्मीः परात्परा ॥ ४४ ॥ मद्ग्रे हे पार्व
ती माता जगतामादिरूपिणी ॥ सर्वशक्तिस्वरूपा च मूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ४५ ॥ परापराणां परमापरब्रह्मस्वरूपिणी ॥
यस्या अर्चा समाराध्यवांछितं लभते नरः ॥ ४६ ॥ शरत्काले च भक्त्या च सा साक्षान्मम मंदिरे ॥ सर्वदेवैश्च सहिता स गणाभ
क्तवत्सला ॥ ४७ ॥ कृपामयी च कृपया चाविर्भूता च भारते ॥ धन्यो हं कृतकृत्यो हं सफलं जीवनं मम ॥ ४८ ॥ आगतासि
यतो दुर्गे परमाद्या च मद्गृहम् ॥ एवं सर्वैश्च तुष्टावक्रमेण च परस्परम् ॥ ४९ ॥ सर्वान्मुनीन्द्रान्विप्रांश्च गले बध्वांशुकं मुदा ॥
प्रत्येकं वासयामास रत्नसिंहासने वरे ॥ ५० ॥ पूजयामास विधिवत्क्रमेण च पृथक् पृथक् ॥ प्रत्येकं वरयामास ब्रह्मादीं
श्च सुरानपि ॥ ५१ ॥ मुनिवर्गान् ब्राह्मणांश्च भक्त्या गर्गं पुरोहितम् ॥ रत्नैः प्रवालैर्मणिभिर्मुक्तामाणि कयहोरकैः ॥ ५२ ॥
भूषणैर्वसनैश्चैव माल्यैश्च गंधचंदनैः ॥ रत्नसिंहासने रम्ये सर्वेषां मध्यदेशतः ॥ ५३ ॥ गणेशं वरयामास पूजार्थं शुभकर्मणि ॥
सप्ततीर्थोदकेनैव सुवर्णकलशेन च ॥ ५४ ॥ पुष्पचंदनयुक्तेन शीतेन वासितेन च ॥ स्वर्गगंगाजलेनैव पुष्करोदकपुण्यतः
॥ ५५ ॥ पंचामृतेन शुद्धेन पंचगव्येन भक्तितः ॥ हेरंबं स्नापयामास समुद्रोदेन मंत्रतः ॥ ५६ ॥ वरयामास माल्येन पारिजात
स्य नारद ॥ रत्नेन्द्रभूषणेनैव वह्निशुद्धेन वाससा ॥ ५७ ॥ गंधचंदनपुष्पैश्च रत्नमाल्यांगुलीयकम् ॥ तुष्टाव पार्वती पुत्रं सर्व
देवाधिपशुभम् ॥ विघ्ननिघ्नकरं शांतं भगवंतं सनातनम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे भ
गवदुपनयने गणेशाभिषेकेन वनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ अथादितिर्दितिश्चैव देवकीरोहि

अ० ११

॥ ११ ॥

णीरतिः ॥ सरस्वतीचसावित्रीयशोदाचपतिव्रता ॥ १ ॥ लोपामुद्रारुंधतीचअहल्यातारकातथा ॥ ययुस्ताःपार्वतीदृ
 ष्वावेगेनमंदिरादपि ॥ २ ॥ परस्परंचसंभाष्यसमाश्लिष्यपुनःपुनः ॥ प्रणम्यवेशयामासुर्मंदिरंरत्ननिर्मितम् ॥ ३ ॥ र
 त्नसिंहासनेरम्येवासयामासुरीश्वरीम् ॥ वरयामासमाल्येनवाससारत्नभूषणैः ॥ ४ ॥ पारिजातरस्यपुष्पंचशक्रानीतंम
 नोहरम् ॥ ददौतत्पादपद्मेचदेवकीभक्तिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ सिंदूरबिंदुंसीमंतेभालेचंदनबिंदुकम् ॥ कस्तूरीकुंकुमेंदुंचप्रय
 यौपरितस्तयोः ॥ ६ ॥ मिष्टान्नंभोजयामासशीततोयंसुवासितम् ॥ तांबूलंचवरंरम्यंकर्पूरादिसुवासितम् ॥ ७ ॥ अल
 क्कंचप्रददौनखेषुपादपद्मयोः ॥ कुंकुमस्यापिरागंचसिषेवेश्वेतचामरैः ॥ ८ ॥ संपूज्यपार्वतीदेवीमुनिपत्नीःक्रमेणच
 ॥ पूजयामासविधिवत्पतिपुत्रवतीःसतीः ॥ ९ ॥ राजकन्यादेवकन्यानागकन्यामनोहराः ॥ मुनिकन्याबंधुकन्यापूज
 यामासमुव्रत ॥ १० ॥ वाद्यंनानाविधंरम्यंवादयामासकौतुकात् ॥ मंगलंकारयामासभोजयामासब्राह्मणान् ॥ ११ ॥
 भैरवींपूजयामासमथुराग्रामदेवताम् ॥ उपचारैःषोडशभिःषष्ठ्यामंगलचंडिकाम् ॥ १२ ॥ पुण्यंस्वस्त्ययनंशुद्धंकारयामा
 समंगलम् ॥ वेदांश्चपाठयामासवसुदेवस्यवल्लभा ॥ १३ ॥ स्वर्गंगासुजलेनैवसुवर्णकलशेनच ॥ स्नापयामाससबलं
 श्रीकृष्णंपुत्रवत्सला ॥ १४ ॥ वस्त्रचंदनमाल्यैश्चतयोर्वेषंचकारसा ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणभूषणैश्चमनोहरैः ॥ १५ ॥ मातृ
 भूषणभूषाढ्यःसबलःकृष्णएवच ॥ आययौचसभांदेवमुनींद्राणांचनारद ॥ १६ ॥ दृष्ट्वातंजगतांनाथमुत्तस्थौप्रजवेनच
 ॥ स्वयंविधाताशंभुश्चशेषोधर्मश्चभास्करः ॥ १७ ॥ देवाश्चमुनयश्चैवकार्तिकेयोगणेश्वरः ॥ पृथक्पृथक्क्रमेणैवतुष्टाव
 परमेश्वरम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नाथानिर्वचनीयोसिभक्तानुग्रहविग्रहः ॥ वेदानिर्वचनीयंचकस्त्वांस्तोतुमिहेश्व

क.ज.उ.
॥ १२ ॥

रः ॥ ११ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ देहेषु देहिनां शश्वत्स्थितं निर्लिप्तमेव च ॥ कर्मिणां कर्मणां शुद्धं साक्षिणं साक्षतं विभुम् ॥ २० ॥ किंस्तौ मिरूपशून्यं च गुणशून्यं च निर्गुणम् ॥ ॥ अनंत उवाच ॥ ॥ किंवा जानाम्यहं नाथ त्वामज्ञो नंतमीश्वरम् ॥ ॥ २१ ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडकारणंदुःखतारणम् ॥ महाविष्णोश्च लोम्नां च विवरेषु जलेषु च ॥ २२ ॥ संति विश्वान्यसंख्या
निचित्राणि कृत्रिमाणि च ॥ संति संतश्च देवाश्च ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥ २३ ॥ त्वदंशाः प्रतिबिम्बेषु तीर्थानि भारतं तथा ॥
ब्रह्मांडैकस्थितो हंच सूक्ष्मनागस्वरूपकः ॥ २४ ॥ स्थापितश्च त्वया कूर्मे गजेन्द्रे मशको यथा ॥ परमाणुपरं सूक्ष्मं विश्वेषु ना
स्तिकुत्रचित् ॥ २५ ॥ महाविष्णोः परं स्थूलं समो नास्ति च कुत्रचित् ॥ महाविष्णोः परस्त्वं च तत्परो नास्तिकश्च न ॥ २६ ॥
स्थूलात्स्थूलतरो देवः सूक्ष्मात्सूक्ष्मतमो महान् ॥ आधारश्च महाविष्णो जलरूपो भवान्स्वयम् ॥ २७ ॥ जलाधारो हि गो
लोकस्त्वं च स्थावररूपधृक् ॥ सर्वाधारो महान् वायुः श्वासनिःश्वासरूपकः ॥ २८ ॥ भक्तानुग्रहदेहस्य नित्यस्य भवतो वि
भो ॥ वक्त्रैर्बहुतरैर्वाथ त्वया दत्तैः पुरैव च ॥ २९ ॥ स्तोतुमिच्छामि त्वद्योगं न दत्तं ज्ञानमीश्वरम् ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वा
मनंतं यदि स्तोतुं देवो नंतो न हीश्वरः ॥ ३० ॥ न हि स्वयं विधाता च न हि ज्ञानात्मकः शिवः ॥ सरस्वतीजडीभूता किंकुर्मः स्तव
नं वयम् ॥ ३१ ॥ मुनीन्द्रा ऊचुः ॥ वेदानशक्ता स्तोतुं चेत्त्वांचैव ज्ञातुमीश्वरम् ॥ वयं वेदविदः संतः किंकुर्मस्तवनंतव ॥ ३२ ॥
इदं स्तोत्रं महापुण्यं देवैश्च मुनिभिः कृतम् ॥ यः पठेत्संयतः शुद्धः पूजाकाले च भक्तिः ॥ ३३ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा लब्ध्वा
ज्ञानं निरंजनम् ॥ रत्नयानं समारुह्य गोलोकं स च गच्छति ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे भग
वदुपनयने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ संस्तूय देवा मुनयो विरेमुश्चैव मानसे ॥ ददृशुः प्रांग

अ० १००

॥ १२ ॥

णेकृष्णशोभितं पीतवाससा ॥ १ ॥ यथासौदामिनीयुक्तं नवीनजलदं मुने ॥ बकपंक्ति युतं चैव मालतीमालया तथा ॥ २ ॥
 कपाले मंडलाकारकस्तूरीयुक्तचंदनं ॥ सकलं कंठमृगांकं च शोभितं जलदे तथा ॥ ३ ॥ द्विभुजं श्यामलं कांतं राधाकांतं मनो
 हरम् ॥ ईषद्वास्यप्रसन्नास्यं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ४ ॥ रत्नकेयूरवलयरत्नमंजीरं रंजितम् ॥ रुदंतं पितुरुत्संगे बलेन स
 हितं परम् ॥ ५ ॥ अथ मंगलकाले च शुभलगे मनोरमे ॥ संवीक्षिते ग्रहैः सौम्यैर्जाग्रल्लुप्राधिपे स्थिते ॥ ६ ॥ असद्रहैरदृष्टे च
 सद्वहेक्षित एव च ॥ शुभकर्मसनारंभं स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥ ७ ॥ चकार वसुदेवश्चाप्याज्ञया सुरविप्रयोः ॥ दत्त्वा सुवर्ण
 शतकं ब्राह्मणाय च सादरम् ॥ ८ ॥ देवेन्द्रांश्च मुनीन्द्रांश्च नमस्कृत्य पुरोहितम् ॥ गणेशं च दिनेशं च वह्निं च शंकरं शिवाम् ॥ ९ ॥
 संपूज्य देवपट्टं च साक्षतैर्देवसंसदि ॥ उपचारैः षोडशभिः संयतो भक्तिपूर्वकम् ॥ १० ॥ पुत्राधिवासनं च क्रेवेदमंत्रेण संसदि
 ॥ संपूज्य नानादेवांश्च दिक्पालांश्च नवग्रहान् ॥ ११ ॥ दत्त्वा पंचोपचारांश्च भक्त्या षोडशमातृकाः ॥ दत्त्वा च वसुधारां च सप्त
 वारान् घृतेन च ॥ १२ ॥ चेदिराजं वसुं नत्वा संपूज्य प्रययौ पुनः ॥ वृद्धिश्चाहं सुनिर्वाप्य यत्किंचिद्दैविकं तथा ॥ १३ ॥ यज्ञं
 कृत्वा तु वेदोक्तं यज्ञसूत्रं ददौ मुदा ॥ बलदेवाग्रजायैव कृष्णाय परमात्मने ॥ १४ ॥ गायत्रीं च ददौ ताभ्यां मुनिः सां दीपि
 निस्तथा ॥ भिक्षां ददौ च प्रथमं पार्वती परमादरात् ॥ १५ ॥ अमूल्यरत्नपात्रस्थं मुक्तामाणिक्यहीरकम् ॥ हीरसारविनि
 र्माणं पित्रा दत्तं च हारकम् ॥ १६ ॥ शुभाशिषं च प्र... शुक्लपुष्पेण दूर्वया ॥ ततोऽदितिर्दितिश्चैव मुनिपत्न्यश्च देवकी ॥ १७ ॥
 यशोदारो हिणी तृष्टा सा वित्री च सरस्वती ॥ प्रत्येकं प्रददौ भिक्षां मणिकां च न भूषिताम् ॥ १८ ॥ देवकन्यानां गकन्यारा
 जकन्याः पतिव्रताः ॥ कामिन्यो बांधवानां च सस्मिताः स्निग्धलोचनाः ॥ १९ ॥ इंद्राणी वरुणानी च पवनानी च रोहिणी ॥

क.ज.उ.
॥ ९३ ॥

कुबेरपत्नीस्वाहाचरतिः कामस्य कामिनी ॥ २० ॥ प्रत्येकं प्रददौ भिक्षां रत्नभूषणभूषितां ॥ भिक्षां गृहीत्वा भगवान्सबलो
भक्तिपूर्वकं ॥ २१ ॥ किञ्चिद्दौ च गर्गाय किञ्चित्स्वगुरवे तथा ॥ वैदिकं कर्म निर्वाप्य गर्गाय दक्षिणां ददौ ॥ २२ ॥ देवांश्च भो
जयामास ब्राह्मणांश्चापि सादरं ॥ ये ये समाययुर्यज्ञे ते च दत्त्वा शुभाशिषम् ॥ २३ ॥ कृष्णाय बलदेवाय प्रहृष्टाः प्रययुर्गृहं ॥
नन्दः सभार्यो निर्वाप्य शुभकर्मसुतस्य वै ॥ २४ ॥ क्रोडे कृत्वा बलं कृष्णं चुचुं बवदन्त योः ॥ उच्चैरुरोदनं दश्वयशोदाचपतिव्र
ता ॥ २५ ॥ श्रीकृष्णस्तं समाश्वस्य बोधयामास यत्नतः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ सानन्दं गच्छ हे मातर्यशोदेता तसत्त्वं
रम् ॥ २६ ॥ त्वमेव माता पोषी त्वं पिता च परमार्थतः ॥ अवन्ति नगरं तातयास्यामि सबलो धुना ॥ २७ ॥ मुनेः सां दीपिनेः स्था
नं वेदपाठार्थमीप्सितम् ॥ तत आगत्य सुचिरं काले भवति दर्शनम् ॥ २८ ॥ कालः करोति कलनं सच भेदं करोति च ॥ सर्वका
लकृतं मातर्भेदं संमीलनं नृणां ॥ २९ ॥ सुखं दुःखं च हर्षं च शोकं च मंगलालयम् ॥ मया दत्तं च तत्त्वं च योगिनामपि दुर्लभम् ॥
॥ ३० ॥ सर्वे नन्दश्च सानन्दं त्वामेव कथयिष्यति ॥ इत्युक्त्वा जगतां नाथो वसुदेवः सभां ययौ ॥ ३१ ॥ तदा ज्ञयाक्षणं प्राप्य य
यौ सां दीपिनेर्गृहं ॥ वसुदेवं देवकीं च संभाष्य विनयेन च ॥ ३२ ॥ नन्दः सभार्यः प्रययौ हृदयेन विदूयता ॥ मुक्तामणिं सुवर्णं
च माणिक्यहीरकं तथा ॥ ३३ ॥ वह्निशुद्धांशुकं रत्नं नन्दाय देवकी ददौ ॥ श्वेताश्वं च गजेन्द्रं च सुवर्णं रथमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ नन्दा
य कृष्णः प्रददौ वसुदेवश्च सादरं ॥ तयोरेनुव्रजन् विप्रादेवकी प्रमुखाः स्त्रियः ॥ ३५ ॥ वसुदेवस्तथा क्रूरोऽप्युद्धवश्च ययौ मुदा
॥ कालिं दीनिकटंगत्वा ते सर्वे रुरुदुःशुचा ॥ ३६ ॥ परस्परं च संभाष्य ते सर्वे स्वालयं ययुः ॥ कुंती सपुत्रा विधवा वसुदेवा ज्ञया
मुने ॥ ३७ ॥ नानारत्नमणिं प्राप्य प्रययौ स्वालयं मुदा ॥ वसुदेवो देवकी च पुत्रकल्याणहेतवे ॥ ३८ ॥ नानारत्नमणिं व

अ० १००

॥ ९३ ॥

स्वसुवर्णरजतंतथा ॥ मुक्तामाणिक्यहारंचमिष्टान्नंचसुधोपमम् ॥ ३९ ॥ भट्टेभ्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रददौसादरंमुदा ॥ महो
 त्सवंवेदपाठंहरेर्नामैकमंगलम् ॥ ४० ॥ विप्राणांभोजनंचैवकारयामासयत्नतः ॥ ज्ञातीनांवांधवानांचपुरस्कारंयथो
 चितम् ॥ ४१ ॥ चकारमणिमाणिक्यमुक्तावस्त्रैर्मनोहरैः ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडे
 भगवदुपनयनं नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ कृष्णःसांदीपिनेर्गेहंगत्वाचसबलोमु
 दा ॥ नमश्चकारस्वगुरुंगुरुपत्नींपतिव्रताम् ॥ १ ॥ शुभाशिषंगृहीत्वाचदत्वारत्नमणिंहरिम् ॥ गुरवेतस्यभार्यायैतमुवा
 चयथोचितम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ त्वत्तोविद्यालभिष्यामिवांछितांवांछितंमम ॥ कृत्वाशुभक्षणंविप्रमांपाठ
 यथोचितम् ॥ ३ ॥ ओमित्युत्कामुनिश्रेष्ठःपूजयामासतंमुदा ॥ मधुपर्कप्राशनेनगवावस्त्रेणचदनैः ॥ ४ ॥ मिष्टान्नं
 भोजयामासतांबूलंचमुवासितम् ॥ सुप्रियंकथयामासतुष्टावपरमेश्वरम् ॥ ५ ॥ ॥ सांदीपिनिरुवाच ॥ ॥ परंब्रह्मपरं
 धामपरमीशपरात्पर ॥ स्वेच्छामयंस्वयंज्योतिर्निर्लिप्तैकोनिरंकुशः ॥ ६ ॥ भक्तैकनाथभक्तेष्टभक्तानुग्रहविग्रह ॥ भक्त
 वांछाकल्पतरोभक्तानांप्राणवल्लभ ॥ ७ ॥ माययाबालरूपोसिब्रह्मेशशेषवंदितः ॥ माययाभुविभूपालभुवोभारक्षयाय
 च ॥ ८ ॥ योगिनोयंविदंत्येवंब्रह्मज्योतिःसनातनम् ॥ ध्यायंतेभक्तनिवहाज्योतिरभ्यंतरेमुदा ॥ ९ ॥ द्विभुजंमुरलीह
 स्तंसुंदरंश्यामरूपकम् ॥ चंदनोक्षितसर्वांगंसस्मितंभक्तवत्सलम् ॥ १० ॥ पीतांबरधरंदेवंवनमालाविभूषितम् ॥ लीला
 पांगतरंगैश्चनिदितानंगमूर्छितम् ॥ ११ ॥ अलक्तभवनंतद्वत्पादपद्मंसुशोभनम् ॥ कौस्तुभोद्भासितांगंचदिव्यमूर्तिमनो
 हरम् ॥ १२ ॥ ईषद्वास्यप्रसन्नंचसुवेषंप्रस्तुतंसुरैः ॥ देवदेवंजगन्नाथंचैलोक्यमोहनंपरम् ॥ १३ ॥ कोटिकंदर्पलीलां

कृ.ज.उ.
॥ १४ ॥

कमनीयमनीश्वरम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणौघेनभूषितम् ॥ वरंवरेण्यंवरदंवरदानामभीप्सितम् ॥ १४ ॥ चतुर्णाम्
पिवेदानांकारणानांचकारणम् ॥ पाठार्थमत्प्रियस्थानमागतोसिचमायया ॥ १५ ॥ पाठंतेलोकशिक्षार्थंरमणंगमनंरणम्
॥ स्वात्मारामस्यचविभोःपरिपूर्णतमस्यच ॥ १६ ॥ ॥ गुरुपत्न्युवाच ॥ ॥ अद्यमेसफलंजन्मसफलंजीवनंमम ॥ पा
तिव्रत्यंचसफलंसफलंचतपोवनम् ॥ १७ ॥ मदक्षहस्तःसफलोदत्तयेनान्नमीप्सितम् ॥ तदाश्रमंतीर्थपरंतीर्थपादपदांकि
तम् ॥ तत्पादरजसापूतागृहाःप्रांगणमुत्तमम् ॥ १८ ॥ यस्यत्वत्पादपद्मंचैवावयोर्जन्मखंडनम् ॥ तावद्दुःखंचशोकश्च
तावद्भोगश्चरोगकः ॥ १९ ॥ तावज्जन्मानिकर्माणिक्षुत्पिपासादिकानिच ॥ यावत्त्वत्पादपद्मस्यभजनंनस्तिदर्शनम् ॥
॥ २० ॥ हेकालकालभगवन्स्रष्टुःसंहर्तुरीश्वर ॥ कृपांकुरुकृपानाथमायामोहनिहंतन ॥ २१ ॥ इत्युत्कासाश्रुनेत्रासा
क्रोडेकृत्वाहरिपुनः ॥ स्वस्तनंपाययामासप्रेम्णाचदेवकीयथा ॥ २२ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ मातस्त्वंमांकथंस्तौषि
बालंदुग्धमुखंसुतम् ॥ गच्छगोलोकमिष्टंचस्वामिनासहसांप्रतम् ॥ २३ ॥ त्यक्त्वाप्राकृतिकंमिथ्यानश्वरंचकलेवरम् ॥
विधायनिर्मलंदेहंजन्ममृत्युजराहरम् ॥ २४ ॥ इत्युत्काचतुरोवेदान्पठित्वामुनिपुंगवात् ॥ मासेनपरयाभक्त्यादत्त्वापुत्रं
मृतंपुरा ॥ २५ ॥ रत्नानांचत्रिलक्षंचमणीनांपंचलक्षकम् ॥ हीरकाणांचतुर्लक्षंमुक्तानांपंचलक्षकम् ॥ २६ ॥ माणिक्या
नांद्विलक्षंचवस्त्रंचैलोक्यदुर्लभम् ॥ हारंचदुर्गयादत्तंहस्तरत्नांगुलीयकम् ॥ २७ ॥ दशकोटिसुवर्णानांगुरवेदक्षिणांद
दौ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंनारीसर्वांगभूषणम् ॥ २८ ॥ गुरुप्रियायैप्रददौवह्निशुद्धांशुकंवरम् ॥ मुनिर्दत्त्वाचपुत्रायतत्स
र्वंप्रिययासह ॥ २९ ॥ सद्गत्नरथमारुह्यययौगोलोकमुत्तमम् ॥ तमद्भुतंहरिंदृष्ट्वाप्रययौस्वालयंमुदा ॥ ३० ॥ एवंब्रह्म

अ० १२

॥ १४ ॥

ण्यदेवस्यचरित्रंशृणुनारद ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंयःपठेद्भक्तिपूर्वकम् ॥ ३१ ॥ श्रीकृष्णेनिश्चलांभक्तिंलभतेनात्रसंशयः
 ॥ अस्पृष्टकीर्तिःसुयशामूर्खोभवतिपंडितः ॥ ३२ ॥ इहलोकेसुखंप्राप्ययात्यंतेश्रीहरेःपदम् ॥ तत्रनित्यंहरेर्दास्यंलभ
 तेनात्रसंशयः ॥ ३३ ॥ इतिश्रब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेमुनिपत्नीस्तोत्रंद्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥
 श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथागत्यमधुपुरींप्रणम्यपितरंविभुः ॥ सबलोवटमूलेचसस्मारगरुडंहरिः ॥ १ ॥ सादरंलव
 णोदंचविश्वकर्माणमीप्सितम् ॥ तत्त्याजगोपवेषंचनृपवेषंदधारसः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेचक्रमाजगामहरिंस्वयम् ॥ प
 रंसुदर्शनंनामसूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥ तेजसाहरिणातुल्यंपरंवैरिविमर्दनम् ॥ अव्यर्थमस्रमस्त्राणांप्रवरंपरमंपरम् ॥
 ॥ ४ ॥ रत्नयानंपुरःकृत्वागरुडोहरिसंनिधिम् ॥ विश्वकर्मासशिष्यश्चजलधिःकंपितस्तथा ॥ ५ ॥ हरिंप्रणेमुस्तेसर्वे
 भ्रांचभक्तिपूर्वकम् ॥ सस्मितंसादरंयत्नात्तानुवाचक्रमाद्विभुः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ हेसमुद्रमहाभागस्थलंच
 शतयोजनम् ॥ देहिमेनगरार्थंचपश्चाद्दास्यामिनिश्चितम् ॥ ७ ॥ नगरंकुरुहेकारोत्रिषुलोकेषुदुर्लभम् ॥ रमणीयंचसर्वे
 षांकमनीयंचयोषिताम् ॥ ८ ॥ वांछितंचापिभक्तानांवैकुण्ठसदृशंपरम् ॥ सर्वेषामपिस्वर्गाणांपरंपारमभीप्सितम् ॥ ९ ॥
 दिवानिशंस्वगश्रेष्ठसन्निधौविश्वकर्मणः ॥ स्थितिकुरुमहाभागयावन्निर्मातिद्वारकाम् ॥ १० ॥ दिवानिशंचमत्पाश्वेच
 क्रश्रेष्ठस्थितिकुरु ॥ ओमित्युक्त्वातुप्रययुःसर्वेचक्रंविनामुने ॥ ११ ॥ कंसस्यपितरंभद्रमुग्रसेनंमहाबलम् ॥ नृपंचकार
 नगरेक्षत्रियाणांसतामपि ॥ १२ ॥ विजित्यचजरासंधंनिहत्ययवनंतथा ॥ उपायेनमहाभागनिमार्णक्रममीश्वरः ॥
 ॥ १३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शतयोजनपर्यंतंनगरंसुमनोहरम् ॥ पद्मरागैर्मरकतैरिंद्रनीलैरनुत्तमैः ॥ १४ ॥ रुच

क.ज.उ.
॥ १५ ॥

कैः पारिभद्रैश्च पलं कैश्च स्यमंतकैः ॥ गंधकैर्गालिमैश्चैव चंद्रकांतादिभिस्तथा ॥ १५ ॥ सूर्यकांतादिभिश्चैव पुत्रैश्च रफाटिका
कृतैः ॥ हरिदूर्णैश्च मणिभिः श्यामैर्गौरमुखैश्चैः ॥ १६ ॥ गोरोचनाभिः पीतैश्च दाडिमीबीजरूपकैः ॥ पद्मबीजनिभैश्चैव
नीलैः कमलवर्णकैः ॥ १७ ॥ मणिभिः कज्जलाकारैरुज्ज्वलैश्च परिष्कृतैः ॥ श्वेतचंपकवर्णाभैस्तप्तकांचनसन्निभैः ॥ १८ ॥
स्वर्णमूल्यशतगुणैरीषद्रक्तैः सुशोभनैः ॥ गरिष्ठैश्च वरिष्ठैश्च मणिश्रेष्ठैश्च पूजितैः ॥ १९ ॥ यथाविधानं यद्योगं यत्र यन्मुक्त
मीप्सितम् ॥ मणीनां हरणं चैव यक्षसंघाहिमालयात् ॥ २० ॥ दिवानिशं करिष्यंति यावन्निर्माणपूर्वकम् ॥ यक्षैश्च सप्त
भिर्लक्षैः कुबेरप्रेरितैरपि ॥ २१ ॥ वेताललक्षैः कूष्माण्डलक्षैः शंकरयोजितैः ॥ दानवैर्ब्रह्मरक्षोभिः शैलकन्यानियोजितैः ॥
॥ २२ ॥ कुरुदिव्यं च पत्नीनां सहस्राणां च षोडश ॥ अन्यपत्नीजनस्यापि चाष्टाधिकशतस्य च ॥ २३ ॥ शिविरं परिखा
युक्तमुच्चैः प्राकारवेष्टितम् ॥ युक्तद्वादशशालं च सिंहद्वारपरिष्कृतम् ॥ २४ ॥ युक्तं चित्रैर्विचित्रैश्च कृत्रिमैश्च कपाटकैः ॥
निषिद्धवृक्षरहितं प्रसिद्धैश्च परिष्कृतम् ॥ २५ ॥ सुलक्षणं चंद्रवेधं प्रांगणं च तथैव च ॥ यदूनामाश्रमं दिव्यं किं कराणां तथैव च
॥ २६ ॥ सर्वप्रसिद्धं निलयमुग्रसेनस्य भूभृतः ॥ आश्रमं सर्वतो भद्रं वसुदेवस्य मत्पितुः ॥ २७ ॥ ॥ विश्वकर्मावाच ॥ ॥ के
ते वृक्षाः प्रशस्ताश्च निषिद्धाश्चापिकेचन ॥ भद्रा भद्रप्रदाश्चापितान्वदस्व जगद्गुरो ॥ २८ ॥ केषामस्थिनि युक्तं च शिविरं च शु
भाशुभम् ॥ दिशिकुत्र जलं भद्रमभद्रं च वद प्रभो ॥ २९ ॥ भद्रप्रदश्च को वृक्षो दिशिकुत्र प्रवर्तते ॥ किं प्रमाणं गृहाणां च प्रांग
णानां सुरेश्वर ॥ ३० ॥ मंगलं कुसुमोद्यानं दिशिकुत्र तरोस्तथा ॥ प्राकाराणां किं प्रमाणं परिखानां सुरेश्वर ॥ ३१ ॥ द्वारा
णां च गृहाणां च प्राकाराणां प्रमाणकम् ॥ कस्य कस्य तरोः काष्ठं प्रशस्तं शिविरे प्रभो ॥ ३२ ॥ अमंगलं वा केषां च सर्वमां व

अ० १०३

॥ १५ ॥

कुमर्हसि ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ आश्रमेनारिकेलश्चगृहिणांचधनप्रदः ॥ ३३ ॥ शिविरस्ययदीशानेपूर्वेपुत्रप्रदस्त
 रुः ॥ सर्वत्रमंगलार्हश्चतरुराजोमनोहरः ॥ ३४ ॥ रसालवृक्षःपूर्वस्मिन्नृणांसंपत्प्रदस्तथा ॥ शुभप्रदश्चसर्वत्रसूरकारो
 निशामय ॥ ३५ ॥ बिल्वश्चपनसश्चैवजंबीरोवदरीतथा ॥ प्रजाप्रदश्चपूर्वस्मिन्दक्षिणेधनदस्तथा ॥ ३६ ॥ संपत्प्रदश्चसर्व
 त्रयतोहिवर्धतेगृही ॥ जंबूवृक्षश्चदार्डिबःकदल्याम्रातकस्तथा ॥ ३७ ॥ बंधुप्रदश्चपूर्वस्मिन्दक्षिणेमित्रदस्तथा ॥ सर्वत्र
 शुभदश्चैवधनपुत्रशुभप्रदः ॥ ३८ ॥ हर्षप्रदोसुवाकश्चदक्षिणेपश्चिमेतथा ॥ ईशानेसुखदश्चैवसर्वत्रैवनिशामय ॥ ३९ ॥
 सर्वत्रचंपकःशुद्धोभुविभद्रप्रदस्तथा ॥ अलांबुश्चापिकूष्मांडमायांबुश्चसकिंशुकः ॥ ४० ॥ खर्जुरीकर्कटीचापिशिविरे
 मंगलप्रदा ॥ वास्तूककारबिल्वश्चवार्ताकुश्चशुभप्रदः ॥ ४१ ॥ लताफलंचशुभदंसर्वसर्वत्रनिश्चितम् ॥ प्रशस्तंकथितंका
 रोनिषिद्धंचनिशामय ॥ ४२ ॥ वन्यवृक्षोनिषिद्धश्चशिविरेनगरेपिच ॥ वटोनिषिद्धःशिविरेनित्यंचोरभयंचतः ॥ ४३ ॥
 नगरेषुप्रसिद्धश्चदर्शनात्पुण्यदस्तथा ॥ निषिद्धःशाल्मलिश्चैवशिविरेनगरेपुरे ॥ ४४ ॥ दुःखप्रदश्चसततंभूमिपानांसदापि
 च ॥ ननिषिद्धःप्रसिद्धश्चग्रामेषुनगरेषुच ॥ ४५ ॥ विद्यामतिनिषिद्धश्चसततंदुःखदस्तथा ॥ हेकारोतिंतिडीवृक्षोयत्नात्तं
 परिवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ शतेनधनहानिःस्यात्प्रजाहानिर्भवेत्ध्रुवम् ॥ शिविरेतिनिषिद्धश्चनगरेकिंचिदेवच ॥ ४७ ॥ ननि
 षिद्धःप्रसिद्धश्चग्रामेषुनगरेषुच ॥ विद्यामतिनिषिद्धश्चप्राज्ञस्तंपरिवर्जयेत् ॥ ४८ ॥ खर्जूरश्चगहुश्चैवनिषिद्धःशिविरेतथा
 ॥ ननिषिद्धःप्रसिद्धश्चग्रामेषुनगरेषुच ॥ ४९ ॥ वृक्षश्चचणकादीनांधान्यंचमंगलप्रदम् ॥ ग्रामेषुनगरेचापिशिविरेचत
 थैवच ॥ ५० ॥ इक्षुवृक्षश्चशुभदःसंततंशुभदस्तथा ॥ अशोकश्चशिरीषश्चकदंबश्चशुभप्रदः ॥ ५१ ॥ कच्चित्हरिद्राशुभदा

क. ज. ३.
॥ ९६ ॥

शुभदश्वार्द्रकस्तथा ॥ हरीतकीचशुभदाग्रामेषुनगरेषुच ॥ ५२ ॥ नवाद्याभद्रदानित्यंतथाचामलकीध्रुवम् ॥ गजानाम
स्थिशुभदमश्वानांचतथैवच ॥ ५३ ॥ कल्याणमुच्चैःश्रवसांवास्तौस्थापनकारिणाम् ॥ नशुभप्रदमन्येषामुच्छिन्नकार
णंपरम् ॥ ५४ ॥ वानराणांनराणांचगर्दभानांगवामपि ॥ कुक्कुटानांभृगालानांमार्जारानामभद्रकम् ॥ ५५ ॥ भेटकानां
सूकराणांसर्वेषांचशुभप्रदम् ॥ ईशानेचापिपूर्वस्मिन्पश्चिमेचतथोत्तमे ॥ ५६ ॥ शिविरस्यजलंभद्रमन्यत्राशुभमेवच ॥
दीर्घेप्रस्थेसमानंचनकुर्यान्मंदिरंबुधः ॥ ५७ ॥ चतुरस्रेगृहेकारोगहिणांधननाशनम् ॥ दीर्घःप्रस्थःपरिमितोनेत्रांकेना
पिसंहतम् ॥ ५८ ॥ शून्येनरहितंभद्रंशून्यंशून्यप्रदंनृणाम् ॥ प्रस्थेहस्तद्वयात्पूर्वदीर्घेहस्तत्रयंतथा ॥ ५९ ॥ गृहाणांशु
भद्रद्वारंप्राकारस्यगृहस्यच ॥ नमध्यदेशेकर्तव्यंकिंचिन्न्यूनाधिकेशुभम् ॥ ६० ॥ चतुरस्रंचंद्रवेधंशिविरमंगलप्रदम् ॥
अभद्रदंसूर्यवेधंशिविरमंगलप्रदम् ॥ ६१ ॥ अभद्रदंसूर्यवेधंप्रांगणंचतथैवच ॥ शिविराभ्यंतरेभद्रास्थापितातुलसीनृ
णाम् ॥ ६२ ॥ धनपुत्रप्रदात्रीचपुण्यदाहरिभक्तिदा ॥ प्रभातेतुलसींदृष्ट्वास्वर्णदानफलंलभेत् ॥ ६३ ॥ मालतीयूथिका
कुंदमाधवीकेतकीतथा ॥ नागेश्वरंमल्लिकांचकांचनंबकुलंशुभम् ॥ ६४ ॥ अपराजिताचशुभदातेषामुद्यानमीप्सितम् ॥
पूर्वेचदक्षिणेचैवशुभदंनान्नसंशयः ॥ ६५ ॥ ऊर्ध्वेषोडशहस्तेभ्योनैवकुर्याद्गृहंगृही ॥ ऊर्ध्वेविंशतिहस्तेभ्यःप्राकारंनशु
भप्रदम् ॥ ६६ ॥ सूत्रधारंतैलकारंस्वर्णकारंचहीरकम् ॥ वाटीमूलेग्राममध्येनकुर्यात्स्थापनंबुधः ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणंक्षत्रि
यंवैश्यंसच्छूद्रंगणकंशुभम् ॥ भट्टवैद्यंपुष्ककारंस्थापयेच्छिविरांतिके ॥ ६८ ॥ प्रस्थेचपरिखामानंशतहस्तंप्रशस्तकम्
॥ परितःशिविराणांचगंभीरंदशहस्तकम् ॥ ६९ ॥ संकेतपूर्वकंचैवपरिखाद्वारमीप्सितम् ॥ शत्रोरगम्यंमित्रस्यगम्यमे

अ० १०३

॥ ९६ ॥

वसुखेनच ॥ ७० ॥ शाल्मलीनांतित्तिडीनांहिंतालानांतथैवच ॥ निवानांसिंधुवाराणामुंबराणामभद्रकम् ॥ ७१ ॥ धत्तूरा
 णांवटानांचाप्येरंडानामवांच्छितम् ॥ एतेषामतिरिक्तानांशिविरेकाष्टमीप्सितम् ॥ ७२ ॥ वृक्षंचवज्रहस्तंचभूधरोवर्ज
 येद्बुधः ॥ पुत्रदारधनंहन्यादित्याहकमलोद्भवः ॥ ७३ ॥ कथितंलोकशिक्षार्थंकुरुकाष्ठंविनापुरीम् ॥ शुभक्षणंचाप्यधु
 नागच्छवत्सयथासुखम् ॥ ७४ ॥ विश्वकर्माहरिंनत्वाजगामपक्षिणासह ॥ समुद्रस्यसमीपंचवटमूलंमनोहरम् ॥ ७५ ॥
 सुष्वापतत्रनक्तंचकारुश्चपक्षिणासह ॥ स्वप्नेद्वारवतीरम्यांददर्शगरुडस्तथा ॥ ७६ ॥ यत्किंचित्कथितंकारुंकृष्णेनपर
 मात्मना ॥ तदेवलक्षणंसर्वददर्शनगरेमुने ॥ ७७ ॥ कारुंहसंतिस्वप्नेचसर्वतेशिल्पकारिणः ॥ गरुडंगरुडाश्चान्येवलवंतश्च
 पक्षिणः ॥ ७८ ॥ बुद्धोददर्शगरुडोविश्वकर्मांचलजितः ॥ अतीवद्वारकांरम्यांशतयोजनविस्तृताम् ॥ ७९ ॥ ब्रह्मादीनां
 चनगरंविजित्यचविराजिताम् ॥ तेजसाच्छादितंसूर्यरत्नानांचपरिष्कृताम् ॥ ८० ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणे
 श्रीकृष्णजन्मखंडेद्वारकानिर्माणारंभेत्त्रिरधिकशतकोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंत
 रेब्रह्माभवान्याचभवःस्वयम् ॥ अनंतश्चापिधर्मश्चभास्करश्चहुताशनः ॥ १ ॥ कुबेरोवरुणश्चैवपवनश्चयमस्तथा ॥ महें
 द्रश्चापिचंद्रश्चरुद्राश्चैकादशैवते ॥ २ ॥ अन्येदेवाश्चमुनयोवसवःसप्तएवच ॥ आदित्याश्चापिदैत्याश्चगंधर्वाःकिन्नरास्त
 था ॥ ३ ॥ आययुर्द्वारकांद्रष्टुंश्रीकृष्णंचवलंतथा ॥ आगच्छंतंचसहसावटमूलंमनोहरम् ॥ ४ ॥ दृष्ट्वाचदेवताःसर्वास्तुष्टुवुः
 पुरुषोत्तमम् ॥ आकाशाच्चविमानैश्चसंप्राप्यवटमूलकम् ॥ ५ ॥ ददृशुर्द्वारकांरम्यामतीवसुमनोहराम् ॥ मुक्तामाणिक्यही
 रेणरत्नराजिविराजिताम् ॥ ६ ॥ परितश्चतुरस्यांचशतयोजनसंमिताम् ॥ सप्तभिःपरिखाभिश्चगंभीराभिश्चवेष्टिताम् ॥

क.ज.उ.
॥ ९७ ॥

॥ ७ ॥ प्राकारैर्नवभिर्युक्तांलक्षैःक्रीडासरोवरैः ॥ मनोहरैःसपद्मैश्चसहितैश्चमधुव्रतैः ॥ ८ ॥ शोभितांसर्वतोभद्रैःपुष्पोद्यान
त्रिलक्षकैः ॥ प्रफुल्लपुष्पैःपवनैःसर्वत्रसुरभीकृताम् ॥ ९ ॥ आमोदितांचशीतेनमंदचंदनवायुना ॥ तरुभिर्नारिकेराणां
शोभितांशतकोटिभिः ॥ १० ॥ गुवाकानांचवृक्षैश्चभूषितांतच्चतुर्गुणैः ॥ चतुर्गुणैर्गुवाकानांयुक्तामाश्रमहीरुहैः ॥ ११ ॥
परीतांपनसानांचवृक्षैराश्रममैर्मुने ॥ सुशोभितांचतालानांद्रुमैराश्रममैर्मुने ॥ १२ ॥ अश्वत्थैर्बदरीभिश्चबिल्वैराश्रातकैर्व
टैः ॥ शाल्मलीभिश्चजंबूभिःकदंबैश्चापिशोभिताम् ॥ १३ ॥ वंशैश्चतित्तिडीभिश्चचंपकैर्बकुलैस्तथा ॥ नागेश्वरैर्नागरंगैर्ज
वीरैर्दाडिमैर्युताम् ॥ १४ ॥ खर्जूरैर्जुनैःपिष्टैरिक्षुभिःकांचनैरपि ॥ हरीतकीभिर्धात्रीभिरिंदुभिःपरितःपुताम् ॥ १५ ॥
शालैःप्रियालैर्हितालैःशिशिरैःसप्तपर्णकैः ॥ अन्यैर्नानाद्रुमैरिष्टैरिष्टांयुक्तांपरिपुताम् ॥ १६ ॥ असंख्यैर्मंदिरैरभ्यैरत्युच्चै
रपिसंस्कृताम् ॥ रत्नेन्द्रसारनिर्माणैर्मुक्तामाणिक्यभूषितैः ॥ १७ ॥ माणिक्यहीरकैश्चित्रैःसद्रत्नकलशान्वितैः ॥ मणिभि
र्निर्मितैरिष्टैःसोपाननिकरैर्वरैः ॥ १८ ॥ कपाटैःकठिनैर्दिव्यैर्गलाकीलकैर्युताम् ॥ हरिन्मणीनांस्तंभानांकदंबैरपिसंयुतैः
॥ १९ ॥ नानाचित्रैर्विचित्रैश्चसुचित्रैश्चपरिष्कृतैः ॥ दर्पणैःसूक्ष्मवस्त्रैश्चशोभितैःश्वेतचामरैः ॥ २० ॥ प्रांगणैःपद्मरागाद्यै
रिंद्रनीलपरिष्कृताम् ॥ वीथीभीरत्नखचितैराजमार्गैःसमन्विताम् ॥ २१ ॥ ग्रीष्ममध्याह्नसूर्याभांज्वलितारत्नतेज
सा ॥ गवाक्षलक्षैःसंयुक्तांवाजिशालोत्परिष्कृताम् ॥ २२ ॥ दृष्ट्वाचद्वारकांरम्यांतेदेवाविस्मयंययुः ॥ प्रसन्नवदनोदेवो
लांगलीभगवानजः ॥ २३ ॥ सस्मारयदुवंशानांसमूहमुग्रसेनकम् ॥ वसुदेवंदेवकींचपांडवांश्चसमातृकान् ॥ २४ ॥ न
दंयशोदांगोपालान्राजेंद्रमुनिपुंगवान् ॥ गंधर्वान्किन्नरांश्चैवसहितोयदुपुंगवैः ॥ २५ ॥ नंदोयशोदांगोपाश्चजनन्यास

अ० १०४

॥ ९७ ॥

हपांडवाः ॥ गंधर्वाः किन्नराश्चैव विद्याधर्यश्च नारदः ॥ २६ ॥ किन्नर्यश्चापि नर्तक्यो गायका वाद्यभांडकाः ॥ भिक्षुकाभांडका
 श्चैव भट्टाश्च गणकास्तथा ॥ २७ ॥ नानादेशोद्भवा भूपविद्याश्चान्ये च मानवाः ॥ संन्यासिनश्च यतयोऽवधूता ब्रह्मचारिणः
 ॥ २८ ॥ आययुर्मुनयः सर्वे सशिष्याः सिद्धपुंगवाः ॥ सनकश्च सनंदश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ २९ ॥ सनत्कुमारो भगवान्ज्ञा
 निनां च गुरोर्गुरुः ॥ शिष्यैस्त्रिकोटिभिः सार्द्धं पंचवर्षो दिगंबरः ॥ ३० ॥ शिष्यैस्त्रिलक्षैः सहितो दुर्वासा भगवानजः ॥ लक्षशि
 ष्यैः कश्यपश्च वाल्मिकिश्च त्रिलक्षकैः ॥ ३१ ॥ लक्षशिष्यैर्गौतमश्च कोटिभिश्च बृहस्पतिः ॥ शुक्रश्चिकोटिभिः सार्द्धं भरद्वाज
 श्च लक्षकैः ॥ ३२ ॥ शिष्यैस्त्रिकोटिभिः सार्द्धं मंगिरा भगवानजः ॥ वरिष्ठः कोटिभिः शिष्यैः प्रचेता कोटिभिस्तथा ॥ ३३ ॥
 त्रिलक्षैश्च पुलस्त्यश्चाप्यगस्त्यः कोटिभिः सह ॥ पुलहो लक्षशिष्यैश्च क्रतुर्लक्षैस्तथैव च ॥ ३४ ॥ अत्रिश्चिकोटिभिः सार्द्धं भृ
 गुश्च पंचकोटिभिः ॥ त्रिकोटिभिर्मरीचिश्च शतानंदः सहस्रकैः ॥ ३५ ॥ सार्द्धं त्रिकोटिभिः शिष्यैर्ऋष्यशृंगो विभांडकः ॥ पा
 णिनिः कोटिभिः शिष्यैर्लक्षैः कात्यायनस्तथा ॥ ३६ ॥ याज्ञवल्क्यः सहस्रैश्च व्यासः शिष्यत्रिकोटिभिः ॥ शिष्यैर्लक्षैश्च स
 हितो गर्गः कुलपुरोहितः ॥ ३७ ॥ गालवश्च सहस्रैश्च सहस्रैः सौभरिस्तथा ॥ त्रिकोटिभिर्लोमशश्च मार्कण्डेयश्चिकोटिभिः ॥
 ॥ ३८ ॥ सांदीपिनिर्देवलश्च सच्छिष्यैश्च त्रिकोटिभिः ॥ ३९ ॥ वोढुः शिष्यैः कोटिभिश्च लक्षैः पंचशिखस्तथा ॥ अहं नाराय
 णश्चैव नरो मम सहोदरः ॥ ४० ॥ शिष्यैस्त्रिकोटिभिः सार्द्धं विश्वामित्रश्च कोटिभिः ॥ त्रिकोटिभिर्जरत्कारुरास्तीकश्च त्रिको
 टिभिः ॥ ४१ ॥ त्रिकोटिभिः पर्शुरामो वत्सो लक्षैश्च शिष्यकैः ॥ दक्षश्चिलक्षैः शिष्यैश्च कपिलः पंचकोटिभिः ॥ ४२ ॥ संवर्त
 श्च त्रिलक्षैश्चाप्युतथ्यश्च तथैव च ॥ सहस्रैर्जैमिनिश्चैव पैलोलक्षैस्तथैव च ॥ ४३ ॥ सुवर्णश्च सहस्रैश्च वैशंपायन एव च ॥ शि

क.ज.उ.
॥ ९८ ॥

ष्यैर्लक्षैःसमेतश्चव्यासशिष्यःपुरोगमः ॥ ४४ ॥ लक्षैःशिष्यैस्तथाशृङ्गीचोपमन्युस्तथैवच ॥ सहस्रैश्चगौरमुखःकचोल
क्षैर्गुरोःसुतः ॥ ४५ ॥ अश्वत्थामातथाद्रोणःकृपाचार्यःसशिष्यकः ॥ भीष्मःकर्णश्चशकुनीराजादुर्योधनस्तथा ॥ ४६ ॥
नृपस्यभ्रातरःसर्वेचान्येभूपाजगद्गुरुम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शुभकर्मणिनिष्पन्नेयास्यंतियेसमागताः ॥ ४७ ॥ शि
वब्रह्मादयोदेवामुनयश्चतथापरे ॥ भवांश्चयादवैःसार्द्धंप्रविशद्वारकांपुरीम् ॥ ४८ ॥ मत्पित्रामातृभिःसार्द्धमहंद्रेचक्षणेनृ
प ॥ अपरेयदवोन्येचयास्यंतिमथुरांपुरीम् ॥ ४९ ॥ श्रुत्वेतिविरसोराजातमुवाचभयाकुलः ॥ ॥ उग्रसेनउवाच ॥ वा
सुदेवनयास्यामिभूमिंतांपैतृकींपुनः ॥ ५० ॥ सर्वतीर्थपरांशुद्वांदैवेकर्मणिपैतृके ॥ पावकेभूमिदेशेचपितृणांनिर्वपेत्तुयः ॥
॥ ५१ ॥ मद्रूमिःस्वामिपितृभिःश्राद्धकर्मणिहन्यते ॥ पितृणांनिष्फलंश्राद्धंदेवानामपिपूजनम् ॥ ५२ ॥ किंचित्फलप्रदं
चैवसंपूर्णंपैतृकेस्थले ॥ पुत्रपौत्रकलत्रेभ्यःप्राणेभ्यःप्रेयसीसदा ॥ ५३ ॥ दुर्लभःपैतृकीभूमिःपितुर्मातुर्गरीयसी ॥ तत्सस्यं
चपवित्रंचदैवेकर्मणिपैतृके ॥ ५४ ॥ क्रीडांचदत्तेदानंचपरदत्तमशुद्धकम् ॥ श्रियतेपैतृकीभूम्यांतीर्थतुल्यफलंलभेत् ॥ ५५ ॥
गंगाजलसमंपूतंपितृखातोदकंहरे ॥ तत्रस्नात्वाजलेपूतेगंगास्नानफलंलभेत् ॥ ५६ ॥ पितृणांतर्पणंतत्रपवित्रंदेवपूजनं
पैतृकीजन्मभूमिश्चेत्फलंतद्विगुणंलभेत् ॥ ५७ ॥ पैतृकीभूमितुल्याचदानभूमिःसतामपि ॥ वासुदेवउ० ॥ भोगास्तेवचनं
किंवा निषेकःकेनवार्यते ॥ ५८ ॥ पैतृकीतीर्थतुल्यासाकिंतीर्थंद्वारकापरम् ॥ सर्वतीर्थपराश्रेष्ठाद्वारकाबहुपुण्यदा ॥ ५९ ॥
यस्याःप्रवेशमात्रेणनराणांजन्मखंडनम् ॥ दानंचद्वारकायांचश्राद्धंचदेवपूजनम् ॥ ६० ॥ चतुर्गुणंचतीर्थानांगंगादी
नांचभूमिप ॥ गच्छब्रह्मादिभिःसार्द्धमुनिभिर्यादवैःसह ॥ ६१ ॥ राजेंद्रभवनंतत्रगृहाणांसादरंपुनः ॥ करोतिशश्वन्न्यक्कार

अ० १०४

॥ ९८ ॥

महेंद्रस्यामरावतीम् ॥ ६२ ॥ निवसत्वंसुधर्मायांमहेंद्रेचक्षणेनृप ॥ जंबुद्वीपस्थिताभूपाराजेंद्रमंडलेश्वराः ॥ ६३ ॥ करंदा
स्यांतनुभ्यंचमहेंद्रायसुरायथा ॥ भूयाजितःकुबेरश्चधनेनधनसंपदा ॥ ६४ ॥ तेजसाभास्करश्चापिमहेंद्रःसंपदातथा ॥
देवाजितारणेनैवपुण्येनमुनयोजिताः ॥ ६५ ॥ तपस्विनश्चतपसाव्रतिनश्चव्रतेनच ॥ उग्रसेनसमोराजानभूतो नभविष्यति
॥ ६६ ॥ सभायांयस्यभगवान्बलदेवोमहाबलः ॥ विश्वंचयस्यशिरसांसहस्राणांनरेश्वर ॥ ६७ ॥ एकस्मिन्शिरसिन्य
स्तंशूर्पेचसर्पपोयथा ॥ नत्वनंतसमोदेवोबलेनबलवत्तरः ॥ ६८ ॥ यद्गुणानांचनास्त्यंतस्तेनानंतंजगुर्बुधाः ॥ वसवोष्टौम
हाभागारुद्राश्चशंकरंविना ॥ ६९ ॥ बलिनोद्वादशादित्यामहेंद्रश्चसुरैःसमः ॥ नसमर्थाध्रुवंजेतुमुग्रसेनंनृपेश्वरम् ॥ ७० ॥
कृष्णस्यवचनंश्रुत्वाप्रसन्नवदनो नृपः ॥ प्रययौयादवैःसार्द्धमहेंद्रभवनात्परम् ॥ ७१ ॥ स्वालयंद्वारकामध्येज्वलंतंमणिते
जसा ॥ सहस्रैर्द्वारपालैश्चशूलिभिर्दंडहस्तकैः ॥ ७२ ॥ नियुक्तैरक्षितंद्वारंददर्शमानवेश्वरः ॥ अभ्यंतरेचशिविरंद्वारेभ्यःषड्भ्य
एवच ॥ ७३ ॥ मंदिराणांचशतकैरत्नानांपरिभूषणम् ॥ कोटिमत्तगजेंद्राणांददर्शगजमंदिरे ॥ ७४ ॥ चतुर्युगंगजौघंचग
जानांपद्गुणंतथा ॥ महाबलांश्चतुरगान्सूर्याश्वंचहसंतिच ॥ ७५ ॥ गजेंद्रौघंचसर्वेषांवाहनानामपीश्वरम् ॥ हसत्यैरावतं
शश्वन्महेंद्रस्यचनारद ॥ ७६ ॥ अत्युच्चैरुच्चैःश्रवसांददर्शकोटिमीप्सितम् ॥ खराणांदशकोटिंचपादातंपद्गुणंतथा ॥ ७७ ॥
निर्माणंरत्नसाराणांरथानांपंचलक्षकम् ॥ पंचलक्षंसारथीनांतत्राश्वंपद्गुणंतथा ॥ ७८ ॥ अश्ववाटंतत्समंचसुधर्मांचस
तामपि ॥ ददर्शाभ्यंतरेरम्येदेवाश्चमुनिसंयुताम् ॥ ७९ ॥ वह्निशुद्धांशुकैरम्यैर्भूषितारक्तकंबलैः ॥ रत्नसिंहासनैरम्यैर्भूषि
तारक्तपिंगलैः ॥ ८० ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणवीथीनांतेजसोज्ज्वलाम् ॥ वेष्टितांचमहाभीतैःकिंकरैःशतकोटिभिः ॥ ८१ ॥

क.ज.उ.
॥ ११ ॥

प्रविवेशसभारम्यांश्रुत्वाशंखध्वनिंशुभाम् ॥ वाद्यंचदुंदुभीनांचमुनीनांवेदमंत्रकम् ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वा नृपंसमुत्तस्थौवेगेनस
बलोहरिः ॥ ब्रह्मामहेश्वरश्चैवशेषश्चदेवपुंगवाः ॥ ८३ ॥ समुत्तस्थुःसुराःसर्वमुनयश्चमहावताः ॥ राजेंद्राश्चापिसिद्धेंद्रावसु
देवपुरोगमाः ॥ ८४ ॥ रत्नसिंहासनेरम्येचोग्रसेनोमहाबलः ॥ समुवासमहेंद्रस्यमुनीनामाज्ञयाहरेः ॥ ८५ ॥ देवानांचगु
हूणांचगर्गस्यापितथैवच ॥ सप्ततीर्थोदकेनैवपूर्णकुंभेननारद ॥ ८६ ॥ चकारवेदमंत्रैश्चनृपस्याप्यभिषेचनम् ॥ तस्मै
वस्त्रयुगंदत्तंवल्लिशुद्धंमनोहरम् ॥ ८७ ॥ वरुणेनपुरादत्तंकृष्णायपरमात्मने ॥ माल्यंचपारिजातानांचंदनंरत्नभूषणम् ॥
॥ ८८ ॥ रत्नच्छत्रंददौतस्मैबलदेवोमहाबलः ॥ ब्रह्माकमंडलुंचैवशूलंचापिमहेश्वरः ॥ ८९ ॥ पार्वतीरत्नमाल्यंचहारंच
मालतीसती ॥ अन्येदेवाश्चमुनयोराजेंद्राःसिद्धपुंगवाः ॥ ९० ॥ कौतकंचददौतस्मैक्रमेणचपृथक्पृथक् ॥ वसुदेवोददौ
तस्मैशुभदंश्वेतचामरम् ॥ ९१ ॥ पवनेनपुरादत्तंकृष्णायपरमात्मने ॥ नंदोददौचसुरभिकामधेनुंचपूजिताम् ॥ ९२ ॥
यशोदादेवकीतस्मैरत्नश्रेष्ठंददौमुदा ॥ सप्तभिःकिंकरैश्चापिसंवीतःश्वेतचामरैः ॥ ९३ ॥ दधारच्छत्रमक्रूरोभक्त्याचैवाज्ञ
याहरेः ॥ रत्नसिंहासनेरम्येददर्शरत्नदर्पणम् ॥ ९४ ॥ अतीवपुण्यावाप्यंचहरिणाचपुरस्कृतः ॥ चक्रुस्तुतिंचभट्टाश्चभि
क्षुकाब्राह्मणास्तथा ॥ ९५ ॥ ददुःशुभाशिषंतस्मैदेवाश्चमुनयस्तथा ॥ ब्राह्मणेभ्योददौराजारत्नकोटिंचभक्तिः ॥ ९६ ॥
भट्टेभ्योरत्नशतकंभिक्षुकेभ्यस्तथैवच ॥ अभिषिच्यनृपेंद्रंचदेवांश्चमुनिपुंगवान् ॥ ९७ ॥ संपूज्यब्राह्मणांश्चापिभट्टाभि
क्षुं द्विजंगुरुम् ॥ स्वालयंचययुःसर्वेयादवाश्चमुदान्विताः ॥ ९८ ॥ येयेहरेःपार्षदाश्चतेसर्वेस्वालयंचययुः ॥ प्रभातेचाययुः
सर्वेसुधर्मांचसभांहरेः ॥ ९९ ॥ नमस्कृत्यमहेंद्रंचचोषुःसर्वेचसंसदि ॥ १०० ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्ण

अ०१०४

॥ ११ ॥

जन्मखंडेद्वारकाप्रवेशउग्रसेनाभिषेकेचतुरधिकशतकोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथवैदर्भराजे
द्रोमहाबलपराक्रमः ॥ विदर्भदेशेपुण्यात्मासत्यशीलश्चभीष्मकः ॥ १ ॥ राजानारायणांशश्चदाताचसर्वसंपदाम् ॥ धर्मि
ष्ठश्चगरीयांश्चवरिष्ठश्चापिपूजितः ॥ २ ॥ तस्यकन्यामहालक्ष्मीरुक्मिणीयोषितांवरा ॥ अतीवसुंदरीरम्यारमारामासुपू
जिता ॥ ३ ॥ नवयौमनसंपन्नारत्नाभरणभूषिता ॥ तप्तकांचनवर्णाभातेजसोज्ज्वलितासती ॥ ४ ॥ शुद्धसत्वस्वरूपासा
सत्यशीलापतिव्रता ॥ शांतादांतानितांताचाप्यनंतगुणशालिनी ॥ ५ ॥ इंद्राणीवरुणानीचचंद्रनारीचरोहिणी ॥ कुबेर
पत्नीसूर्यस्त्रीस्वाहाशांताकलावती ॥ ६ ॥ अन्यासुरमणीयासुश्रेष्ठाचसुमनोहरा ॥ रुक्मिण्याभीष्मकन्यायाःकलांना
हंतिषोडशीम् ॥ ७ ॥ तांदृष्ट्वाराजराजेंद्रोबालक्रीडारतांपराम् ॥ बालांसुशोभांकुर्वतीयथाभ्रेषुविधोःकलाम् ॥ ८ ॥ शर
त्पूर्णदुशोभाढ्यांशरत्नमललोचनाम् ॥ विवाहयोग्यायुवतीलज्जानम्राननांशुभाम् ॥ ९ ॥ सहसार्चितितोधर्मोधर्मशील
श्चमुव्रतः ॥ सुतांप्रच्छपुत्रांश्चब्राह्मणांश्चपुरोहितान् ॥ १० ॥ ॥ भीष्मकउवाच ॥ ॥ कंवृणोमिसुतार्थचवरार्हप्रवरं
वरम् ॥ मुनिपुत्रंदेवपुत्रंराजेंद्रसुतमीप्सितम् ॥ ११ ॥ विवाहयोग्याकन्यामेवर्धमानामनोहरा ॥ शीघ्रंपश्यवरंयोग्यंन
वयौवनसंस्थितम् ॥ १२ ॥ धर्मशीलंसत्यसंधंनारायणपरायणम् ॥ वेदवेदांगविज्ञंचपंडितंसुंदरंशुभम् ॥ १३ ॥ शांतंदां
तक्षमाशीलगुणिनंचिरजीविनम् ॥ महाकुलप्रसूतंचसर्वत्रैवप्रतिष्ठितम् ॥ १४ ॥ करोषिराजपुत्रंचेद्रणशास्त्रविशार
दम् ॥ महारथंप्रतापार्हंरणमूर्ध्निचसुस्थिरम् ॥ १५ ॥ करोषिदेवपुत्रंचेद्देवंगुणयुतंतथा ॥ करोषिमुनिपुत्रंचेच्चतुर्वेदविशा
रदम् ॥ १६ ॥ सुवाचकंविचारज्ञंसिद्धांतैपुनितांतकम् ॥ नृपेंद्रवचनंश्रुत्वातमुवाचमुनेःसुतः ॥ १७ ॥ गौतमस्यशतानंदो

क.ज.उ.
॥१००॥

वेदवेदांगपारगः ॥ आप्तः प्रवक्ता विज्ञश्च धर्मी कुलपुरोहितः ॥ १८ ॥ पृथिव्यांतत्त्वसर्वज्ञो निष्णातः सर्वकर्मसु ॥ ॥ शतानंद
उवाच ॥ ॥ राजेंद्र त्वंच धर्मज्ञो धर्मशास्त्रविशारदः ॥ १९ ॥ पूर्वाख्यानंच वेदोक्तं कथयामि निशामय ॥ भुवो भारावतरणे
स्वयं नारायणो भुवि ॥ २० ॥ वसुदेवसुतः श्रीमान् परिपूर्णतमः प्रभुः ॥ विधातुश्च विधाता च ब्रह्मेश शेषवंदितः ॥ २१ ॥ ज्यो
तिः स्वरूपः परमो भक्तानुग्रहविग्रहः ॥ परमात्मा च सर्वेषां प्राणिनां प्रकृतेः परः ॥ २२ ॥ निर्लिप्तश्च निरीहश्च साक्षी च सर्वकर्म
णाम् ॥ राजेंद्र तस्मै कन्यांच परिपूर्णतमाय च ॥ २३ ॥ दत्त्वायास्यसि गोलोकं पितृभिः शतकैः सह ॥ लभसाख्यमुक्तिं
च कन्यां दत्त्वा परत्र च ॥ २४ ॥ इहैव सर्वपूज्यश्च भवविश्वगुरोर्गुरुः ॥ सर्वस्वं दक्षिणां दत्त्वा महालक्ष्मीं च रुक्मिणीम् ॥ २५ ॥
समर्पणं कुरु विभो कुरुष्व जन्मखंडनम् ॥ विधात्रा लिखितो राजन्संबन्धः सर्वसंमतः ॥ २६ ॥ द्वारकानगरे कृष्णं शीघ्रं प्रस्था
पय द्विजम् ॥ कृत्वा शुभक्षणं तूर्णं सर्वेषामपि संमतम् ॥ २७ ॥ आनीय परमात्मानं भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ध्यानानुरोध
हेतुं च नित्यं देहमनुत्तमम् ॥ २८ ॥ दृष्टिमात्रात् कुरु नृप स्वजन्मकर्मखंडनम् ॥ यं न जानंति च त्वारो वेदाः संतश्च देवताः ॥
॥ २९ ॥ सिद्धेन्द्राश्च मुनो द्राश्च देवा ब्रह्मादयस्तथा ॥ ध्यायंते ध्यानपूताश्च योगिनो न विदंति यम् ॥ ३० ॥ सरस्वतीजडो भू
ता वेदाः शास्त्राणि यानि च ॥ सहस्रवक्त्रः शेषश्च पंचवक्त्रः सदाशिवः ॥ ३१ ॥ चतुर्मुखो जगद्धाता कुमारः कार्तिकस्तथा ॥
ऋषयो मुनयश्चैव भक्ताः परमवैष्णवाः ॥ ३२ ॥ अक्षमास्तव नेयस्य ध्यानासाध्यश्च योगिनाम् ॥ बालको हं महाराज तद्रूपं
कथयामि किम् ॥ ३३ ॥ शतानंद वचः श्रुत्वा प्रफुल्लवदनो नृपः ॥ आलिंगनं ददौ तस्मै समुत्थाय जवेन च ॥ ३४ ॥ नाना रत्नं
सुवर्णं च वस्त्रं च रत्नभूषणम् ॥ ददौ तस्मै प्रदानं च प्रसादसुमुखो नृपः ॥ ३५ ॥ गजेंद्रं तुरगं श्रेष्ठं रथं च मणिनिर्मितम् ॥ रत्न

अ० १०५

॥ १०० ॥

सिंहासनं रम्यं धनं च विपुलं तथा ॥ ३६ ॥ भूमिं च सर्वसस्याढ्यां शश्वदृष्टिकरीं शुभाम् ॥ अकृष्टसाध्यां पूज्यां च ग्रामं सर्वप्र
 शंसितम् ॥ ३७ ॥ एतस्मिन्नंतरे रुक्मिश्चुकोपनृपनंदनः ॥ कंपितो धर्मयुक्तश्चरत्कारस्योरक्तलोचनः ॥ ३८ ॥ उवाच पित
 रं विप्रं सभायामस्थिरस्तदा ॥ उत्थाय तिष्ठन् पुरतः सर्वेषां च सभासदाम् ॥ ३९ ॥ ॥ रुक्मिरुवाच ॥ ॥ शृणुराजेंद्रवच
 नं हितं तथ्यं प्रशंसितम् ॥ त्यज वाक्यं भिक्षुकानां लोभिनां क्रोधिनामहो ॥ ४० ॥ नर्तकानां च वैश्यानां भट्टानामर्थिनामपि
 ॥ कायस्थानां च भिक्षूणामसत्यं वचनं सदा ॥ ४१ ॥ घटकानां नाटकानां स्त्रीलुब्धानां च कामिनाम् ॥ दरिद्राणां च मूर्खाणां
 स्तुतिपूर्ववचः सदा ॥ ४२ ॥ निहत्य कालयवनं राजेंद्रं पुरतो भिया ॥ उपायेन महाबाहो लब्धं कृष्णेन तद्धनम् ॥ ४३ ॥ द्वार
 कायां धनीकृष्णो यवनस्य धनेन च ॥ जरासंधं भयेनैव समुद्राभ्यंतरे गृही ॥ ४४ ॥ जरासंधं शतं चैव क्षणेनैव च लीलया ॥
 क्षमो हं हंतुमेकाकीराज्ञश्चान्यस्य काकथा ॥ ४५ ॥ दुर्वाससश्च शिष्यो हं रणशास्त्रविशारदः ॥ ध्रुवं भीष्मकतेनैव विश्वं संहर्तुं
 मीश्वरः ॥ ४६ ॥ मत्समः पर्शुरामश्च शिशुपालश्च मत्समः ॥ सखा च बलवान् शूरः स्वर्गं जेतुं स च क्षमः ॥ ४७ ॥ महेन्द्रं सगणं
 जेतुमहमीशः क्षणेन च ॥ जित्वा युद्धे जरासंधं दुर्बलं योगिनं नृप ॥ ४८ ॥ अहंकारयुतः कृष्णो वीरं स्वं मन्यते धिया ॥ यथा
 यास्यति मद्रामं विवाहं कर्तुमीप्सितम् ॥ ४९ ॥ ध्रुवं प्रस्थापयिष्यामि क्षणेन यममंदिरम् ॥ अहो नंदस्य वैश्यस्य तस्मै गो
 रक्षकाय च ॥ ५० ॥ साक्षाज्जाराय गोपीनां गोपालोच्छिष्टभोजिने ॥ करोषि कन्यां स्वीकारं देवयोग्यां च रुक्मिणीम् ॥
 ॥ ५१ ॥ दातुमिच्छसि वाक्येन भिक्षुकस्य द्विजस्य च ॥ राजेंद्रबुद्धिहीनोसि वचनाद्वदलस्य च ॥ ५२ ॥ माराजपुत्रो मा
 शूरो माकुलीनश्च माशुचिः ॥ मादाता माधनाढ्यश्च मायोग्यो माजितेंद्रियः ॥ ५३ ॥ कन्यां देहिसुपुत्राय शिशुपालाय भू

कृ.ज.उ.
॥ १०१ ॥

मिप ॥ बलेन रुद्रतुष्टाय राजेन्द्रतनयाय च ॥ ५४ ॥ निमंत्रणं कुरु नृप नानादेश भवान् नृपान् ॥ बांधवांश्च मुनीन्द्रांश्च पत्रद्वारा
त्वरान्वितः ॥ ५५ ॥ अंगं कलिंगं मगधं सौराष्ट्रं वल्कलं वरम् ॥ राटं वरेन्द्रं वंगं च गुर्जराटि च पेठरम् ॥ ५६ ॥ महाराष्ट्रं विराटं च
मुद्रलं च मुरंगकम् ॥ भल्लकं गल्लकं खर्वदुर्गं प्रस्थापय द्विजम् ॥ ५७ ॥ घृतकुल्या सहस्रं च मधुकुल्या सहस्रकम् ॥ दधिकु
ल्या सहस्रं च दुग्धकुल्या सहस्रकम् ॥ ५८ ॥ तैलकुल्या पंचशतं गुडकुल्या द्विलक्षकम् ॥ शर्कराणां राशिशतं मिष्टान्नानां च
तुर्गुणम् ॥ ५९ ॥ यवगोधूमचूर्णानां पिष्टराशिशतं शतम् ॥ पृथुकानां राशिलक्षमन्त्रानां च चतुर्गुणम् ॥ ६० ॥ गवां लक्षं
छेदनं च हरिणानां द्विलक्षकम् ॥ चतुर्लक्षं शशानां च कूर्मानां च तथा कुरु ॥ ६१ ॥ दशलक्षं छागलानां भेदानां च चतुर्गुणम् ॥
पर्वणिग्रामदेव्यै च बलिं देहि च भक्तितः ॥ ६२ ॥ एतेषां पक्वमांसं च भोजनार्थं च कारय ॥ परिपूर्णं व्यंजनानां सामग्रीं कुरु भू
मिप ॥ ६३ ॥ अथ श्रुत्वा च तद्वाक्यं राजेन्द्रः स पुरोहितः ॥ चकारा मंत्रणं तूर्णं निर्जने मन्त्रिणा सह ॥ ६४ ॥ द्विजं प्रस्थापय
मासद्वारकां योग्यमीप्सितम् ॥ कृत्वा च शुभलभं च सर्वेषां भिक्षां चिच्छितम् ॥ ६५ ॥ राजा संभृत संभारो बभूव सत्वरं मुदा ॥
निमंत्रणं च सर्वत्र चकार च सुताज्ञया ॥ ६६ ॥ विप्रः सुधर्मांस्तप्राप्य नृपैर्देवैश्च वेष्टिताम् ॥ प्रददौ पत्रिकां भद्रामुग्रसेनाय
भूभृते ॥ ६७ ॥ प्रफुल्लवदनो राजा श्रुत्वा पत्रं सुमंगलम् ॥ सुवर्णानां सहस्रं च ब्राह्मणेभ्यो ददौ मुदा ॥ ६८ ॥ दुंदुभिं वा दया
मासद्वारकायां च सर्वतः ॥ देवान् मुनीन् नृपांश्चैव ज्ञातिवर्गांश्च बांधवान् ॥ ६९ ॥ भद्रांश्च भिक्षुकांश्चैव भोजयामास सादरम् ॥
श्रीकृष्णस्य सुवेषं च कारयामास भूपतिः ॥ ७० ॥ अतीवरम्यमतुलं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ॥ यात्रां च कारयामास जगतां प्र
वरं वरम् ॥ ७१ ॥ वेदमंत्रेण रम्येण माहेंद्रे सुमनोहरे ॥ आदौ ब्रह्मारथस्थश्च सावित्र्या सहितो ययौ ॥ ७२ ॥ रथस्थश्च महा

अ० १०५

॥ १०१ ॥

तृष्टो भवान्याच भवः स्वयम् ॥ शेषश्चापि दिने शश्वगणेशश्चापि कीर्तितः ॥ ७३ ॥ महेंद्रश्च तथा चंद्रो वरुणः पवनस्तथा ॥ कु
 बेरश्च यमो वह्निरीशानोऽपि ययौ मुदा ॥ ७४ ॥ देवानां च त्रिकोट्यश्च मुनीनां षष्टिकोटयः ॥ गजेंद्राणां त्रिलक्षं च श्वेतछत्रं
 त्रिलक्षकम् ॥ ७५ ॥ उग्रसेनो बभौ राजानक्षत्रेषु यथा शशी ॥ ययौ प्रसन्नवदनः कुंडिनाभिमुखो बली ॥ ७६ ॥ रत्ननिर्मा
 णयानेन बलदेवो महाबलः ॥ वसुदेवश्चोद्धवश्च नंदो कूरश्च सात्यकिः ॥ ७७ ॥ गोपालाया देवेंद्राश्च चंद्रवंश्याश्च ते ययुः ॥ धृ
 तराष्ट्रमुताः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः ॥ ७८ ॥ युधिष्ठिरस्तथा भीमः फाल्गुनो नकुलस्तथा ॥ सहदेवश्च यानैश्च प्रययुः पंचपांड
 वाः ॥ ७९ ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्चाप्यश्वत्थामा महाबलः ॥ कृपाचार्यश्च शकुनिः शल्यश्च प्रययौ मुदा ॥ ८० ॥ भटानां च
 त्रिकोट्यश्च विप्राणां शतकोटयः ॥ संन्यासिनां सहस्रं च यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ ८१ ॥ द्विसहस्रं जितक्रोधाश्चावधूतास्त
 थैव च ॥ उत्पलानां सहस्रं च सहस्रं पुष्पकारिणाम् ॥ ८२ ॥ नानाशिल्पकराश्चैव विचित्रं चित्रमेव च ॥ लक्षं च वाद्यज्ञां डानां
 नर्तकानां च लक्षकम् ॥ ८३ ॥ गंधर्वाणां गायकानां लक्षमेवं तु नारद ॥ तत्र कल्पे भवत्येव गंधर्वश्चोपबर्हणः ॥ ८४ ॥ पंचाश
 त्कामिनीभिश्च त्वमेव तेषु मध्यगः ॥ विद्याधरीणां लक्षं च लक्षमप्सरसां तथा ॥ ८५ ॥ किन्नराणां त्रिलक्षं च गंधर्वाणां त्रि
 लक्षकम् ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे रुक्मिण्युद्वाहे पंचाधिकशतोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥
 श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजा कुक्षीच महाबलः ॥ वरार्थं कन्यकायाश्च ब्रह्मलोकात् समागतः ॥ १ ॥ प्र
 ददौ रेवतीं कन्यां शश्वत्सु स्थिरयौवनाम् ॥ अमूल्यरत्नभूषाढ्यां त्रिषु लोकेषु दुर्लभाम् ॥ २ ॥ बलाय बलदेवाय संप्रदानेन
 कौतुकात् ॥ वयोयस्यागतं सत्ये युगानां सप्तविंशतिः ॥ ३ ॥ दत्त्वा कन्यां विधानेन मुनिदेवेंद्रसंसदि ॥ गजेंद्राणां त्रिलक्षं

क.ज.उ.
॥१०२॥

चजामात्रेयौतकंददौ ॥ ४ ॥ दशलक्षंतुरंगाणांरथानांलक्षमेवच ॥ रत्नालंकारयुक्तानांदासीनांचापिलक्षकम् ॥ ५ ॥
मणिलक्षंरत्नलक्षंस्वर्णकोटिचसादरम् ॥ वह्निशुद्धांशुकंरम्यंमुक्तामाणिक्यहीरकम् ॥ ६ ॥ दत्वाकन्यांचराजेंद्रोबलाय
बलशालिने ॥ रत्नेंद्रसारयानेनतैःसार्द्धंकुंडिनययौ ॥ ७ ॥ अथांतरेचनिर्वधेसांगेमंगलकर्मणि ॥ रेवतीवेषयामासयोषि
तांकमलांकलाम् ॥ ८ ॥ देवकींरोहिणींचैवयशोदानंदगेहिनी ॥ अदितिश्चदितिःशांतिर्जयंकृत्वाचमंदिरम् ॥ ९ ॥ ब्रा
ह्मणान्भोजयामासददौतेभ्योधनंमुदा ॥ मंगलंकारयामासवसुदेवस्यवल्लभा ॥ १० ॥ अथदेवाश्चमुनयोराजेंद्राःकट
कैःसह ॥ संप्रापुर्लीलामात्रेणकुंडिनंनगरंमुदा ॥ ११ ॥ ददृशुर्नगरंसर्वेत्यतीवसुमनोहरम् ॥ सप्तभिःपरिखाभिश्चगभीरा
भिश्चवेष्टितम् ॥ १२ ॥ प्राकारैःसप्तभिर्युक्तंद्वाराणांशतकैस्तथा ॥ नानारत्नैश्चमणिभिर्निर्मितंविश्वकर्मणा ॥ १३ ॥ नग
रस्यबहिर्द्वारंददृशुर्वरयात्रिणः ॥ रक्षितंरक्षकैःसार्द्धंचतुर्भिश्चमहारथैः ॥ १४ ॥ रुक्मिश्चशिशुपालश्चदंतवक्रोमहाबली ॥
शाल्वोमायाविनांश्रेष्ठोयुद्धशास्त्रविशारदः ॥ १५ ॥ नानाशस्त्रैस्तथास्त्रैश्चरथस्थश्चरणोन्मुखः ॥ विलोक्यकृष्णसैन्यंचचु
कोपनृपनंदनः ॥ १५ ॥ उवाचनिष्ठुरंवाक्यंश्रुतितीक्ष्णंसुदुष्करम् ॥ उपहास्यंमुनींद्रांश्चदेवांश्चमुनिपुंगवान् ॥ १७ ॥ ॥ रु
क्मिरुवाच ॥ अहोकालकृतंकर्मदैवंचकेनवार्यते ॥ किंवाहंकथयिष्यामिदेवेन्द्राणांचसंसदि ॥ १८ ॥ गृहीतुरुक्मिणींक
न्यांदेवयोग्यांमनोहराम् ॥ आयातिदेवैर्मुनिभिर्नंदस्यपशुरक्षकः ॥ १९ ॥ साक्षाज्जारश्चगोपीनांगोपोच्छिष्टान्नभोजकः
॥ जातेश्चनिर्णयोनास्तिभक्ष्यमैथुनयोस्तथा ॥ २० ॥ किन्नुराजेंद्रपुत्रश्चकिन्नुवामुनिपुत्रकः ॥ वसुदेवःक्षत्रियश्चभक्ष
णंवैश्यमंदिरे ॥ २१ ॥ शिशुकालेचस्त्रीहत्याकृतानेनदुरात्मना ॥ कुञ्जामृताचसंभोगात्वाससारजकोमृतः ॥ २२ ॥ रा

अ०१०६

॥१०२॥

जैद्रस्यवधोदुष्टोब्रह्महत्यांलभेद्रुवम् ॥ मथुरायांचधर्मिष्ठःसद्यःकंसोनिपातितः ॥ २३ ॥ ॥ शाल्वउवाच ॥ ॥ यदुक्तं
रुक्मिणादेवकिमसत्यंचतत्रवै ॥ कोवायंरुक्मिणीभर्तानंदस्यपशुरक्षकः ॥ २४ ॥ ॥ शिशुपालउवाच ॥ ॥ अहोभुवि
किमाश्रयं देवाब्रह्मादयस्तथा ॥ मुनींद्राब्रह्मणःपुत्राश्चाययुर्मानवाज्ञया ॥ २५ ॥ ॥ दंतवक्रउवाच ॥ ॥ संततंब्राह्मणा
लुब्धादेवाश्चभक्तवत्सलाः ॥ आययुर्ब्रह्मपुत्राश्चनंदपुत्राज्ञयाकथम् ॥ २६ ॥ ॥ तेषांचवचनंश्रुत्वाचुकोपदेवसंघकः ॥ मु
निराजैद्रसंघश्चलांगलोत्थादिकंतथा ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेरुक्मिण्युद्धाहेषष्ठाधि
कशतोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ अथकोपपरीतश्चबलदेवोमहाबलः ॥ हलेनरुक्मियानंचवभंज
मुनिपुंगव ॥ १ ॥ घोटकानुसारथिंचैवनिहत्यजगतीपतिः ॥ भूमिष्ठंचापिपापिष्ठंरुक्मिंहंतुंजगामसः ॥ २ ॥ रुक्मीच
शरजालेनवारयामासलीलया ॥ नागास्त्रंयोजयामासबहुंहलिनमीश्वरम् ॥ ३ ॥ नागास्त्रंगारुडेनैवसंजहारहलीस्वयम्
॥ गृहाणकोपाद्रुक्मीचपरंपाशुपतंमुने ॥ ४ ॥ अव्यर्थंवैरमर्दंचशतसूर्यसमप्रभम् ॥ अभितोहलिनारुक्मीजंभणास्त्रे
णजंभितः ॥ ५ ॥ भूमिष्ठःस्थाणुवद्रुक्मीनिद्रास्त्रेणैवनिद्रितः ॥ शाल्वस्तंनिद्रितंदृष्ट्वाशतबाणंमुमोचतम् ॥ ६ ॥ शैलवृष्टिं
शिलावृष्टिंजलवृष्टिंचकारसः ॥ ज्वलदंगारवृष्टिंचशरवृष्टिंचकारह ॥ ७ ॥ बलाच्चास्त्रेणसर्वाणिवारयामासलांगली ॥
हलेनतद्रथंचूर्णंचकाररणमध्यतः ॥ ८ ॥ घोटकानुसारथिंचैवजघानचैवलीलया ॥ कोपाह्वलेनतंहंतुंवाग्बभूवाशरीरि
णी ॥ ९ ॥ त्यजशाल्वंकृष्णवध्यंतवकिंपौरुषंरणे ॥ यस्यमूर्ध्निचब्रह्मांडंशूर्पंचसर्पपंचयथा ॥ १० ॥ तच्छ्रुत्वाबलदेवश्च
हलेनतस्यमस्तकम् ॥ चकारचूर्णंव्यथितःपपातरणमूर्धनि ॥ ११ ॥ शाल्वस्यपतनंदृष्ट्वाशिशुपालोमहाबली ॥ चका

कृ.ज.उ.
॥१०३॥

रशरवृष्टिचजलवृष्टितथाभुवि ॥ १२ ॥ हलीतस्यरथंचूर्णचकारलांगलेनच ॥ अर्द्धचंद्रेणतद्वाणान्वारयामासलीलया
॥ १३ ॥ तंहंतुंशंकरःसाक्षात्निषेधंचचकारतम् ॥ कृष्णवध्यंत्यजबलपार्षदप्रवरंहरेः ॥ १४ ॥ दंतवक्रस्यदंतंचवभंजस
हलेनच ॥ सुप्रवृत्तस्ययुद्धेनतेसर्वेजहसुश्रुतम् ॥ १५ ॥ बलस्यविक्रमंदृष्ट्वासर्वेवीराःपलायिताः ॥ चक्रुःप्रवेशनंसर्वेकुं
डिनंवरयात्रिकाः ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रशतानंदोमहामुनिः ॥ कोटिभिर्मुनिभिःसार्द्धमाजगामहरेःपुरः ॥ १७ ॥ पुरं
प्रवेशयामासशतद्वारंचदुर्गमम् ॥ अगम्यंचापिशत्रूणांमित्राणांचसुखप्रदम् ॥ १८ ॥ देवकन्यानागकन्याराजकन्या
स्तथैवच ॥ मुनिकन्यावरंद्रष्टुंसस्मिताश्चसमाययुः ॥ १९ ॥ ददृशुर्योषितःसर्वानिमेषरहितेनच ॥ प्रसन्नंकारयामासस
स्मितश्चंद्रशेखरः ॥ २० ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणरथस्थंपरमेश्वरम् ॥ सर्वेषांपरमात्मानंभक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ २१ ॥ नवीन
जलदश्यामंशोभितंपीतवाससा ॥ चंदनोक्षितसर्वांगवनमालाविभूषितम् ॥ २२ ॥ रत्नकेयूरबलयरत्नमालाकुलोज्ज्व
लम् ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजितम् ॥ २३ ॥ रत्नेंद्रसारनिर्माणकणन्मंजीरराजितम् ॥ सस्मितंमुरलीहस्तं
पश्यंतंरत्नदर्पणम् ॥ २४ ॥ सप्तभिःपार्षदैर्गोपैःसेवितंश्वेतचामरैः ॥ नवयौवनसंपन्नंशरत्कमललोचनम् ॥ २५ ॥ शरत्पू
र्णेदुर्निदास्यंभक्तानुग्रहकातरम् ॥ कोटिकंदर्पसौंदर्यसत्यंनित्यंसनातनम् ॥ २६ ॥ तीर्थपूतंकीर्तिपूतंब्रह्मेशशेषवंदितम्
॥ परमाह्लादकरूपंकोटिचंद्रसमप्रभम् ॥ २७ ॥ ध्यानासाध्यंदुराराध्यंपरमंप्रकृतेःपरम् ॥ दूर्वयापदृष्टमूत्रंचरत्नेंद्रसारद
र्पणम् ॥ २८ ॥ दधानंकर्तृकासाध्यंकदल्यःस्फुटमंजरीम् ॥ चूडांत्रिविक्रमाकारांमालतीमाल्यभूषिताम् ॥ २९ ॥ पुष्पं
नारीप्रदत्तंचमुकुटंमस्तकोज्ज्वलम् ॥ दृष्ट्वावरंयुवत्यश्चमूर्च्छासंप्रापुरीश्वरम् ॥ ३० ॥ रुक्मिणीजीवनंधन्यंश्लाघ्यमि

अ० १०७

॥१०३॥

त्यूचुरीप्सितम् ॥ जामातरंसाददर्शराज्ञीभीष्मककामिनी ॥ ३१ ॥ निमेषरहितातुष्टाप्रसन्नवदनेक्षणा ॥ राजाप्रसन्नव
 दनःसामान्यःसपुरोहितः ॥ ३२ ॥ समागत्यसुरान्विप्रान्भूतांश्चप्रणनामसः ॥ ददौयोग्याश्रमंतेभ्योभक्ष्यपूर्णंसुधोप
 मम् ॥ ३३ ॥ दिवानिशंचाप्युवाचदीयतांदीयतामिति ॥ सुखंनिनायरजनींदेवैश्चबांधवैःसह ॥ ३४ ॥ वसुदेवःप्रभातेच
 प्रातःकृत्यंचकारसः ॥ स्नात्वासंध्यादिकंकृत्वाधृत्वाधातेचवाससी ॥ ३५ ॥ चकारवेदमंत्रेणशुभाधिवासनंहरिः ॥ संपू
 ज्यमातृकाःसर्वाःसाक्षाच्चसर्वदेवताः ॥ ३६ ॥ प्रदायवसुधारांचवृद्धिश्चाद्वादिकंतथा ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासदेवांश्च
 बांधवांस्तथा ॥ ३७ ॥ वाद्यंचवादयामासकारयामासमंगलम् ॥ सुवेषंकारयामासवरस्याप्रतिमस्यच ॥ ३८ ॥ सज्जं
 चकारयामासवरयानंसुशोभनम् ॥ एवंराजाभीष्मकश्चविवाहार्हंचमंगलम् ॥ ३९ ॥ पुरोहितैर्वेदमंत्रैःसर्वकर्मंचकारसः
 ॥ मणिरत्नंधनंवापिमुक्तामाणिक्यहीरकम् ॥ ४० ॥ भक्ष्यद्रव्यंचवस्त्रंचाप्युपहारमनुत्तमम् ॥ भट्टेभ्योब्राह्मणेभ्योपि
 भिक्षुकेभ्योददौमुदा ॥ ४१ ॥ वाद्यंचवादयामासकारयामासमंगलम् ॥ सुवेषंकारयामासरुक्मिण्याश्चमनोहरम् ॥ ४२ ॥
 राज्ञीभिर्मुनिपत्नीभिर्विधानंचयथोचितम् ॥ ततःशुभेक्षणेप्राप्तेमाहेंद्रेपरमोदये ॥ ४३ ॥ विवाहोचितलम्बेचलम्बाधिप
 तिसंच्युते ॥ सद्रहेक्षणशुद्धेचाप्यसतांदृष्टिवर्जिते ॥ ४४ ॥ शुभेक्षणेशुभर्क्षेचविशुद्धेचंद्रतारयोः ॥ वेधदोषादिरहितेशला
 कादिविवर्जिते ॥ ४५ ॥ दंपत्योःशर्मयोग्येचपरिणामसुखप्रदे ॥ एवंभूतेचसमयेभीष्मकप्रांगणंहरिः ॥ ४६ ॥ आज
 गामसुरैःसार्द्धंमुनिविप्रपुरोहितैः ॥ ज्ञातिभिर्बांधवैःसार्द्धंपित्रामात्रानृपैस्तथा ॥ ४७ ॥ गोपालकैःपार्षदैश्चवयस्यैश्चमनो
 हरैः ॥ भट्टैश्चगणकैश्चैवज्योतिःशास्त्रविशारदैः ॥ ४८ ॥ बाद्यैर्नानाविधैश्चैवनर्तकैर्गायनैस्तथा ॥ नानाशिल्पकरैश्चैवमाला

क.ज.उ.
॥ १०४ ॥

कारैस्तथापरैः ॥ ४९ ॥ विद्याधर्यश्चाप्सरोभिः किन्नरीभिश्च सत्वरम् ॥ स्थलं च ददृशुर्देवामुनयश्च नृपेश्वराः ॥ ५० ॥ सर्वे स
मागता ये च विवाहदर्शनोत्सुकाः ॥ रंभास्तंभसहस्रैश्च पट्टमूत्रपरिष्कृतैः ॥ ५१ ॥ चंपकानां चंदनानां रसालानां च पल्लवैः ॥
माल्यैर्नानाविधैश्चैव पीतरक्तसितान्वितैः ॥ ५२ ॥ परितो मंगलघटैः फलपल्लवसंयुतैः ॥ कस्तूरीचंदनाक्तैश्च कुंकुमेन विरा
जितैः ॥ ५३ ॥ पर्णैर्लाजैः फलैः पुष्पैर्दूर्वाभिरुपशोभितैः ॥ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैव राजेन्द्रैरपि वेष्टितम् ॥ ५४ ॥ रत्नेन्द्रसार
निर्माणवेदी युक्तं मनोहरम् ॥ चर्चितं चंदनस्निग्धैः कस्तूरीकुंकुमान्वितैः ॥ ५५ ॥ सुगंधिशीतमंदैश्च पवनैः सुरभीकृतम् ॥
रत्नानां च सहस्रैश्च ज्वलितं ज्वलदीप्तकैः ॥ ५६ ॥ नानाप्रकारधूपैश्च गंधद्रव्यैः सुवासितम् ॥ चित्रैर्विचित्रैर्विविधैः शिल्पि
नां पुण्यकारिणाम् ॥ ५७ ॥ परितः परितश्चैव शोभनाहैः सुशोभनैः ॥ गंधर्वाणां च संगीतैर्मधुरैर्मधुरीकृतम् ॥ ५८ ॥ विद्या
धरीणां नृत्यैश्च नर्तकीनां च शिल्पिणाम् ॥ तत्र निश्चेष्टचित्रैश्च जनराजि विराजितम् ॥ ५९ ॥ गुप्तद्वारैर्गवाक्षैश्च युवतीभिश्च
वीक्षितम् ॥ मंगलेन घटेनैव विदुषा च पुरोधसा ॥ ६० ॥ कुशहस्तेन भूपेन दानेन दानवस्तुना ॥ दृष्ट्वा च प्रांगणे राज्ञो देवा
ब्रह्मादयस्तथा ॥ ६१ ॥ अवरुह्य रथात् पूर्णं तिष्ठंति प्रांगणे मुदा ॥ राजेन्द्रा दानवेन्द्राश्च मुनयः सनकादयः ॥ ६२ ॥ श्रीकृष्ण
श्चापि भगवान् पार्षदप्रवरैः सह ॥ तान् दृष्ट्वा सहसोत्थाय जवेन भीष्मकस्तथा ॥ ६३ ॥ मूर्ध्नाववंदे देवांश्च मुनीन्द्रांश्च नृपांस्त
था ॥ रत्नसिंहासने चैव सुरम्येषु पृथक् पृथक् ॥ ६४ ॥ क्रमतो वासयामास संपूज्य सादरेण च ॥ राजा तुष्टावभक्त्या च ता
न्तर्त्तुर्न भक्तिपूर्वकम् ॥ ६५ ॥ वसुदेवं वासुदेवं साश्रुनेत्रः पुटांजलिः ॥ ॥ भीष्मक उवाच ॥ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं
च सुजीवितम् ॥ ६६ ॥ बभूव जन्म कोटीनां कर्ममूलनिकुंतनम् ॥ स्वयं विधाता जगतां प्रदाता सर्वसंपदाम् ॥ ६७ ॥ स्वप्ने

अ० १०७

॥ १०४ ॥

यत्पादपद्मं च द्रष्टुं नैव क्षमः प्रभो ॥ तपसां फलदाता च संस्पृष्टा प्रांगणे मम ॥ ६८ ॥ स्वात्मारामेषु पूर्णेषु शुभप्रश्नमभीप्सितम् ॥
 ॥ योगीन्द्रैरपि सिद्धैः सुरैर्द्रैश्च मुनीन्द्रैः ॥ ६९ ॥ ध्यानादृष्टश्च यो देवः स शिवः प्रांगणे मम ॥ कालस्य कालो भगवान्मृत्यो
 र्मृत्युश्च यः प्रभुः ॥ ७० ॥ मृत्युं जयश्च सर्वेशो नराणां दृष्टिगोचरः ॥ यस्य मूर्ध्ना सहस्रेषु मूर्ध्नि विश्वं चराचरम् ॥ ७१ ॥ ना
 स्त्यंतः सर्ववेदेषु सोयं च मम प्रांगणे ॥ सर्वकामप्रणयो हि सर्वाग्रे यस्य पूजनम् ॥ श्रेष्ठो देवगणानां च स गणेशो ममांगणे ॥
 ॥ ७२ ॥ मुनीनां वैष्णवानां च प्रवरो ज्ञानिनां गुरुः ॥ स नत्कुमारो भगवान्प्रत्यक्षः प्रांगणे मम ॥ ७३ ॥ ब्रह्मपुत्राश्च पौत्राश्च
 प्रपौत्राश्चापि वंशजाः ॥ ते सर्वे मद्गृहे द्यैवज्ज्वलंतो ब्रह्म तेजसा ॥ ७४ ॥ अहो कल्पांतपर्यंतं तीर्थीभूतो ममाश्रयः ॥ येषां पादो
 दकैस्तीर्थं विशुद्धं तद्गृहं मम ॥ ७५ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तानि तीर्थानि सागरे ॥ सागरे यानि तीर्थानि विप्रपादेषु तानि च
 ॥ ७६ ॥ विप्रपादोदकं क्लिन्नायावत्तिष्ठति मेदिनी ॥ तावत्पुष्करपत्रेषु पिवंति पितरो जलम् ॥ ७७ ॥ विप्रपादोदकं भुक्त्वा द
 त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ स्नातानां सर्वतीर्थानां फलमाप्नोति निश्चितम् ॥ ७८ ॥ निवृत्तं न च विपदां व्याधिनिर्मूलकारणम् ॥
 सुखदं शुभदं सारं विप्रपादोदकं नृणाम् ॥ ७९ ॥ न गंगा सदृशं तीर्थं न देवो माधवात्परः ॥ स नत्कुमाराद्रक्तो न नहिकल्पतरो स्त
 रुः ॥ ८० ॥ न पुष्पं पारिजाताच्च न व्रतं हरिवासरात् ॥ पूजने न हि पूज्यं च न पत्रं तुलसीपरम् ॥ ८१ ॥ न देवी प्रकृतेश्चापि ना
 धारः पवनात्परः ॥ न हि स्थूलो महाविष्णोर्न सूक्ष्मं परमाणुतः ॥ ८२ ॥ न ब्राह्मणात्परः पूतो नाश्रमश्च परः प्रभुः ॥ न देवो न प
 रः कोपि इत्याह कमलोद्भवः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां प्रकृतेश्च परः प्रभुः ॥ ध्यानासाध्यो दुराराध्यो योगिनामपि नि
 श्चितम् ॥ ८४ ॥ निर्गुणश्च निराकारो भक्तानुग्रहविग्रहः ॥ स एव चक्षुषो नृणां साक्षाद्देवश्च मद्गृहे ॥ ८५ ॥ देवैर्ब्रह्मेशशेषैश्च

कृ.ज.उ.
॥ १०५ ॥

ध्यातंयत्पदपंकजम् ॥ धनेशेनगणेशेनदिनेशेनापिदुर्लभम् ॥ ८६ ॥ इत्युक्ताभीष्मकःकृष्णंसमानीयस्वयंपुरः ॥ तुष्टाव
सामवेदोक्तस्तोत्रेणपरमेश्वरम् ॥ ८७ ॥ ॥ भीष्मकउवाच ॥ ॥ सर्वांतरात्मासर्वेषांसाक्षीनिर्लिप्तएवच ॥ कर्मिणांकर्म
णामेवकारणानांचकारणम् ॥ ८८ ॥ केचिद्वदंतित्वामेकंज्योतीरूपंसनातनम् ॥ केच्चिच्चपरमात्मानंजीवोयत्प्रतिबिंब
कः ॥ ८९ ॥ केचित्प्राकृतिकंजीवंसगुणंभ्रांतबुद्धयः ॥ केचिन्नित्यशरीरंचबुद्धाश्चसूक्ष्मबुद्धयः ॥ ९० ॥ ज्योतिरभ्यंतरे
नित्यंदेहरूपंसनातनम् ॥ कस्मात्तेजःप्रभवतिसाकारमोश्वरंविना ॥ ९१ ॥ एवंस्तुत्वासवाचांतःस्मरन्विष्णुंचनारद ॥
पाद्यंपद्मार्चितेपादपद्मेचायंददौमुदा ॥ ९२ ॥ अर्घ्यंचप्रददौतत्रदूर्वापुष्पजलान्वितम् ॥ मधुपर्कंचसुरभिंसर्वांगेगंध
चंदनम् ॥ ९३ ॥ यत्प्रदत्तमहंद्रेणशुभकर्मणियौतकम् ॥ पारिजातस्यमाल्यंचजामातुश्चगलेददौ ॥ ९४ ॥ कुबेरेणचयद्द
त्तममूल्यरत्नभूषणम् ॥ चकारवरणंतस्यसराजाभक्तिपूर्वकम् ॥ ९५ ॥ वह्निशुद्धांशुकयुगंचदत्तंवह्निनापुरा ॥ ददौतदेवकृ
ष्णायपरिपूर्णतमायच ॥ ९६ ॥ ज्वलितंरत्नमुकुटंचदत्तंविश्वकर्मणा ॥ ददौतन्मस्तकेराजाकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ ९७ ॥
धूपंरत्नप्रदीपंचनैवेद्यंसुमनोहरम् ॥ नानाप्रकारपुष्पंचरत्नसिंहासनंददौ ॥ ९८ ॥ सप्ततीर्थोदकंचैवपुनराचमनीयकम् ॥
तांबूलंचवरंरम्यंकर्पूरादिमुवासितम् ॥ ९९ ॥ शय्यांरतिकरीरम्यांपानार्थंवासितंजलम् ॥ कृत्वाचवरणंराजापरिहारंच
कारतम् ॥ १०० ॥ कृतांजलिपुटोराजातस्मैपुष्पांजलिंददौ ॥ १०१ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडे
रुक्मिण्युद्धाहेसप्ताधिकशतोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवीमहालक्ष्मीश्चरुक्मिणी ॥
आजगामसभामध्येमुनिदेवादिभिर्युता ॥ १ ॥ रत्नासिंहासनस्थाचरत्नालंकारभूषिता ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानाकबरीभार

अ० १०७

॥ १०५ ॥

भूषिता ॥ २ ॥ पश्यंतीसस्मितासाध्वीत्यमूल्यरत्नदर्पणम् ॥ कस्तूरीविंदुभिर्युक्तास्निग्धचंदनचर्चिता ॥ ३ ॥ सिंदूरविंदु
 नाशश्वत्भालमध्यस्थलोज्ज्वला ॥ तप्तकांचनवर्णाभाशतचंद्रसमप्रभा ॥ ४ ॥ चंदनोक्षितसर्वांगामालतीमाल्यशोभिता
 ॥ सप्तभिर्नृपपुत्रैश्चसमानीताचबालकैः ॥ ५ ॥ देवेन्द्राश्चमुनीन्द्राश्चसिद्धेन्द्रानृपपुंगवाः ॥ ददृशूरुक्मिणीं देवीं महालक्ष्मीं प
 तिव्रताम् ॥ ६ ॥ सप्तप्रदक्षिणाः कृत्वा प्रणम्य स्वपतिसती ॥ सिषेच शीततोयेन स्निग्धचंदनपल्लवैः ॥ ७ ॥ तां सिषेच जग
 त्कांतः कांतां शांतां च सस्मिताम् ॥ ददर्श कांतः कांतां च कांतं कांता शुभक्षणे ॥ ८ ॥ अथ देवी पितुः क्रोडे समुवास शुभानना ॥
 लज्जयानम्रवदना ज्वलंती च स्वतेजसा ॥ ९ ॥ राजा देवेश्वरीं तस्मै परिपूर्णतमाय च ॥ प्रददौ संप्रदानेन वेदमंत्रेण नारद ॥ १० ॥
 वसुदेवाज्ञया कृष्णः स्वस्तीत्युत्कास्थितो मुदा ॥ जग्राह देवीं देवश्च भवानीं च भवो यथा ॥ ११ ॥ सुवर्णानां पंचलक्षं कृष्णा
 यपरमात्मने ॥ दक्षिणां तां ददौ राजा परिपूर्णतमाय च ॥ १२ ॥ शुभकर्मणि निष्पन्ने कृत्वा कन्यां च वक्षसि ॥ रुरोद राजा
 मोहेन मुनिदेवेन्द्रसंसदि ॥ १३ ॥ परीहारेण वचसा कृत्वा तस्मै समर्पणम् ॥ सिषेच कन्यां धन्यां च नेत्रयुग्मजलेन च ॥ १४ ॥
 इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे रुक्मिण्युद्वाहेष्टाधिकशतोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥
 एतस्मिन्नंतरे राज्ञी रुक्मिणी जननी शुभा ॥ पतिपुत्रवती भिश्च साध्वीभिः सहिता मुदा ॥ १ ॥ आगत्य मंगलं कृत्वा तत्र निर्भ
 थनादिकम् ॥ दंपती वेषयामासरत्ननिर्माणमंदिरम् ॥ २ ॥ नानाविचित्रचित्राढ्यं हीरहारेण भूषितम् ॥ मुक्तामाणिक्य
 रत्नेन सुदीप्तं दर्पणेन च ॥ ३ ॥ ददर्श कृष्णस्तत्रैव दुर्गा दुर्गतिनाशिनी ॥ सरस्वतीं च सावित्रीं रतिचरोहिणीं सतीम् ॥ ४ ॥
 देवपत्नीं राजपत्नीं मुनिपत्नीं पतिव्रताम् ॥ रत्नसिंहासनस्थां च रत्नभूषणभूषिताम् ॥ ५ ॥ उत्तस्थुरारादृष्ट्वा च श्रीकृष्णं ज

कृ.ज.उ.
॥१०६॥

गतीपतिम् ॥ रत्नसिंहासनेरम्येवासयामासतामुदा ॥ ६ ॥ स्तुतिचक्रुश्चदेवाश्चमुनिपत्न्यश्चमाधवम् ॥ पुटांजलियुता
स्तत्रक्रमेणचपृथक्पृथक् ॥ ७ ॥ भोजयामासराज्ञीचवरेणसहकन्यकाम् ॥ सकर्पूरंसतांबूलंप्रददौवासितंजलम् ॥ ८ ॥
दुर्गाकृष्णायप्रददौतत्रमंगलपत्रिकाम् ॥ सर्वासामाज्ञयादेवीपठेतितमुवाचसा ॥ ९ ॥ पपाठपत्रिकांकृष्णोदेवीसंसदिस
स्मितः ॥ लक्ष्मीसरस्वतीदुर्गासावित्रीराधिकासती ॥ १० ॥ तुलसीपृथिवीगंगाऽरुंधतीयमुनादितिः ॥ शतरूपाचसी
ताचदेवहूतीचमेनिका ॥ ११ ॥ देव्यश्चैताश्चदंपत्योःकुर्वंतुमंगलंपरम् ॥ पपाठचेतिकृष्णश्चसुश्रुवुर्जहसुश्चताः ॥ १२ ॥
पार्वत्युवाच ॥ ॥ रुक्मिणीरुक्मिणीकांतत्वांपश्यंतींचसस्मिताम् ॥ पश्यप्रौढारूपवतीमुंदरींनवयौवनाम् ॥ १३ ॥
सरस्वत्युवाच ॥ ॥ तवयोग्याचयुवतीरत्नभूषणभूषिता ॥ त्वांप्रार्थयंतीसुचिरमवमन्यान्यमीश्वरम् ॥ १४ ॥ ॥ सा
वित्र्युवाच ॥ ॥ यथावरस्तथाकन्याविधिनायोजितापुरा ॥ विदग्धायाविदग्धेनसर्वत्रसंगमःशुभः ॥ १५ ॥ रत्युवाच
ईश्वरेणपरीहासंकावाकर्तुंक्षमाभुवि ॥ ध्यानासाध्योदुराराध्योचावमन्यान्यमीश्वरम् ॥ १६ ॥ गायत्र्युवाच ॥ ॥ य
थावरस्तथाकन्याचाक्षुषोभीष्मकोगृहे ॥ ॥ रोहिण्युवाच ॥ ॥ सत्यंबूहिजगन्नाथकामिनीनांचसंसदि ॥ १७ ॥ कीदृ
शीराधिकारम्यारुक्मिणीचापिकीदृशी ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ राधायांयादृशीप्रीतिरुक्मिण्यांनैवतादृशी ॥ १८ ॥
सासंगिनीपूर्वकालेसर्वक्रीडासुवर्धिनी ॥ प्राणाधिष्ठातृदेवीसापंचप्राणाधिकासती ॥ १९ ॥ रुक्मिणीकमलासाक्षात्संप
दामधिदेवता ॥ सर्वशक्तिस्वरूपाचकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ २० ॥ बुद्धेरप्याधिदेवीचदुर्गानारायणीपरा ॥ देवाधिष्ठातृदे
वीत्वंसावित्रीवेदमातृका ॥ २१ ॥ विद्याधिदेवताहंचततोन्याश्चकलाकलाः ॥ नब्रह्मणिशिवेशेषेगणेशेचदिनेश्वरे ॥ २२ ॥

अ० १० ९

॥१०६॥

नभक्तेषु च पद्मायां न शिवायां च मध्यपि ॥ प्रसादो यादृशस्तस्या मन्येषु च न तादृशः ॥ २३ ॥ त्रैलोक्ये पृथिवी धन्या सुपु
 ण्यं भारतं यतः ॥ तत्र वृंदावनं धन्यं राधापादाब्जचिह्नितम् ॥ २४ ॥ सर्वासामपि देवीनां राधा पुण्यवती सती ॥ राधापादा
 ब्जनखरेदौ स्निग्धमलक्तकम् ॥ २५ ॥ अयमेवमिति श्रुत्वा जहसुः सर्वयोषितः ॥ ध्यायंते दूरतः सर्वा राधावक्षस्थलस्थिता
 ॥ २६ ॥ तस्माद्राधानमस्कृत्य तुलनां मन्यते किल ॥ सरस्वतीवचः श्रुत्वा सा वित्री पार्वती सती ॥ २७ ॥ अन्याश्च योषितः
 सर्वाः साध्वित्यूचुश्च संसदि ॥ लोपामुद्रानुसूया चाप्यहल्या रुंधती तथा ॥ २८ ॥ सर्वास्ता मुनिपत्न्यश्च रभसंचक्रुः श्वरम्
 ॥ अथ देवांश्च भूपांश्च मुनीन्द्रांश्चापि भीष्मकः ॥ २९ ॥ पूजयामास विधिना भोजयामास सादरम् ॥ स्वाद्यतां स्वाद्यतां लोका
 दीयतां दीयतामिति ॥ ३० ॥ शब्दो बभूवन गरेवाद्यसंगीतमंगलैः ॥ अथ प्रभाते ब्रह्मेश शेषाद्यास्त्रिदशास्तथा ॥ ३१ ॥ या
 नमारोहणं भूपाश्च क्रिरेच त्वरान्विताः ॥ राजामहो ग्रसेनश्च वसुदेवस्त्वरान्वितः ॥ ३२ ॥ कारयामास यात्रां च श्रीकृष्णं रु
 किमणीं सतीम् ॥ सुभद्रारुकिमणीमाता कन्या कृत्वा स्ववक्षसि ॥ ३३ ॥ रुरोदोच्चैस्तत्सखीभिर्बाधवैरित्युवाच सा ॥ सु
 भद्रोवाच ॥ ॥ कया सिमां परित्यज्य वत्से मातरमीश्वरीं ॥ ३४ ॥ कथं जीवामित्वां त्यक्त्वा कथं त्वं वापि जीवसि ॥ महा
 लक्ष्मीर्मम गृहात् कन्यारूपा च मायया ॥ ३५ ॥ वसुदेवालयं यासि वासुदेव प्रिया सती ॥ इत्युत्त्वा कन्यकां शोकात् सिषे
 चनेत्रजैर्जलैः ॥ ३६ ॥ भीष्मकः सा श्रुनेत्रश्च कन्यां कृष्णे समर्प्य च ॥ तंच कृत्वा परीहारं रुरोदोच्चैरतीव सः ॥ ३७ ॥ रुरोद रु
 किमणीं देवी श्रीकृष्णश्चापि मायया ॥ रथमारोपयामास वसुदेवः सुतं वधूम् ॥ ३८ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजा जामात्रे यौतकंद
 दौ ॥ गजेंद्राणां सहस्रं च षड्गुणं चतुरंगमम् ॥ ३९ ॥ दासीनां च सहस्रं च किंकराणां शतं शतम् ॥ रत्नानां च सहस्रं चैवामूल्य

कृ.ज.उ.
॥ १०७॥

रत्नभूषणम् ॥ ४० ॥ स्वर्णानां परिशुद्धानां पंचलक्षं च सादरम् ॥ तोयभोजनपात्राणि कृतानि विश्वकर्मणा ॥ ४१ ॥ सौ
वर्णानि चरम्याणि सुरभीः प्रददौ मुदा ॥ धेनुदुग्धवतीनां च सवत्सानां सहस्रकम् ॥ ४२ ॥ अमृत्यानि चरम्याणि बह्वि
द्वांशुकानि च ॥ वसुदेवश्चोग्रसेनो देवैश्च मुनिभिः सह ॥ ४३ ॥ प्रहृष्टवदनः शीघ्रं द्वारकाभिमुखं ययौ ॥ प्रविश्य स्वपुरीं र
म्यां कारयामास मंगलम् ॥ ४४ ॥ वाद्यं च वादयामास सुंदरं सुमनोहरम् ॥ देवकीरोहिणीरम्या यशोदानंदगेहिनी ॥ ४५ ॥
अदितिश्च अदितिश्चैव तथा च वरकामिनी ॥ श्रीकृष्णं रुक्मिणीरम्यां विलोक्य च पुनः पुनः ॥ ४६ ॥ गृहं प्रवेशयामास कारया
मास मंगलम् ॥ चतुर्विधं भोजयित्वा देवांश्च मुनिपुंगवान् ॥ ४७ ॥ नृपांश्च बांधवांश्चैव परिहारं च कारच ॥ भट्टेभ्यो ब्राह्म
णेभ्योऽपि ददौ रत्नादिकं मुदा ॥ ४८ ॥ तांश्चापि भोजयामास परितुष्टांश्च सस्मितान् ॥ एवं भुक्त्वा धनं लब्ध्वा ययुः सर्वे गृहं मु
दा ॥ ४९ ॥ मंगलं कारयामास वसुदेवस्य वल्लभा ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे रुक्मिण्युद्धा
हेनवाधिकशतोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ आगतेषु गतेष्वेवं सांगे मंगलकर्मणि ॥ नंदो यशोदया
सार्द्धं पुत्राभ्यां संसमाययौ ॥ १ ॥ ॥ यशोदोवाच ॥ ॥ ज्ञानं च भवता दत्तं पित्रे नंदाय माधव ॥ मां चापि मातरं वत्सकृपां
कुरु कृपानिधे ॥ २ ॥ मामुद्धर महाभाग धरोद्धारणकारण ॥ भवाब्धितरणे भीमे भीतां च पतितामपि ॥ ३ ॥ मायामयी सा
प्रकृतिर्भावाब्धितरणे तरी ॥ त्वमेव कर्णधारश्च भक्तोत्तीर्णकृपामय ॥ ४ ॥ यशोदा वचनं श्रुत्वा जहास पुरुषोत्तमः ॥ उवा
च मातरं भक्त्या ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सिद्धियोगात्मकं मातर्ज्ञानं च विषयात्मकम् ॥ ज्ञा
नं भक्त्यात्मकं श्रेष्ठं महास्य कारणं शुभम् ॥ ६ ॥ ज्ञानं पंचविधं प्रोक्तं सर्ववेदेषु संमतम् ॥ भक्त्यात्मकं सर्वपरं तेषां चलक्षणं

अ० १०९

॥ १०७॥

शृणु ॥ ७ ॥ क्षुत्पिपासादिकानां च खंडनं स्वांतशोधनम् ॥ नाडीनां शोधनं चैव चक्राणामपि भेदनम् ॥ ८ ॥ शक्तिकुंडलि
 नीयुक्तमीश्वरं चिंतयेत्ततः ॥ इंद्रियाणां च दमनं लोभादीनां च वर्धनम् ॥ ९ ॥ मूलाधारं स्वाधिष्ठानं मणिपूरमनोहतम् ॥ वि
 शुद्धं च तथा ज्ञास्यं च क्रमं प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥ नारीणामपि दुर्बोधं मूर्खाणां च विशेषतः ॥ ज्ञानं योगात्मकं साध्विसिद्धानां
 साध्यमीप्सितम् ॥ ११ ॥ जंतूनामपि सर्वेषां ज्ञानं स्वविषये तथा ॥ संतः सर्वे विजानंति स्वेच्छया च मदीयया ॥ १२ ॥ सि
 द्ध्यात्मकं च सिद्धानां नियुक्तं सर्वकर्मसु ॥ चतुस्त्रिंशत्सु सिद्धानां साधनं बोधनं तथा ॥ ज्ञानं मोक्षात्मकं सिद्धं परं निर्वाणकार
 णम् ॥ १३ ॥ निवृत्तिमार्गमाखंडं भक्तस्तन्नैव वाञ्छति ॥ भक्तात्मकं च यद्ज्ञानं तु भयं राधाप्रदास्यति ॥ १४ ॥ तस्यां च मा
 नवं भावं त्यक्त्वा ज्ञां च करिष्यति ॥ नंदाय दत्तं यद्ज्ञानं तच्च तु भयं प्रदास्यति ॥ १५ ॥ गच्छ नंदं ब्रजं मातर्नंदेन सह सादरम् ॥
 इत्युत्काविनयं कृत्वा जगामाभयं तरं हरिः ॥ १६ ॥ नंदो यशोदयासां द्वैप्रययौ कदलीवनम् ॥ ददर्श राधां तत्रैव निद्रितां त्य
 क्तभूषणाम् ॥ १७ ॥ दधानां शुक्लवस्त्रं च निराहारां कशोदरीम् ॥ पंकस्थे पंकजदले सजले चंदनार्चिते ॥ १८ ॥ शयानां शु
 ष्कितौष्ठीं च साश्रुनेत्रां च मूर्छिताम् ॥ ध्यायमानां पदां भोजं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ १९ ॥ बाह्यज्ञानपरित्यक्तां तन्निविष्टै
 कमानसाम् ॥ पश्यंतीं सस्मितं कांतं पश्यंतीं मुन्मुखां बुजम् ॥ २० ॥ हसंतीं च रुदंतीं च स्वप्ने कांतसमीपतः ॥ सखीभिः परि
 तः शश्वत्सेवितां श्वेतचामरैः ॥ २१ ॥ दिवानिशं रक्षितां च गोपीभिः शतकोटिभिः ॥ सावधानपराभिश्च वेत्त हस्ताभिरीश्वरीं ॥
 ॥ २२ ॥ सप्तद्वारेषु युक्ताभिः परितः प्रांगणेषु च ॥ तां दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्य सभायौ नंद एव च ॥ २३ ॥ ननाम परया भक्त्या दं
 डवत्प्रणिपत्य च ॥ निद्रां त्यक्त्वा च सहसा बुबुधेः श्वरेच्छया ॥ २४ ॥ क्षणेन चेतनां प्राप विषयज्ञानवर्जिताम् ॥ पुरतो दं प

क.ज.उ.
॥१०८॥

तीदृष्ट्वापप्रच्छसादरंसती ॥ २५ ॥ उवाचमधुरंचैवंतत्रैवसखिसंसदि ॥ ॥ राधिकोवाच ॥ ॥ कस्त्वंचात्रसमायातोब्रू
हिवाकिंप्रयोजनम् ॥ २६ ॥ नचमेविषयज्ञानंनजानामिनरंपशुम् ॥ किंजलंवास्थलंकिंवाकिंवानक्तंदिनंशृणु ॥ २७ ॥
स्त्रियंपुमांसंक्रीबंवानाहंजानामिभेदकम् ॥ राधिकावचनंश्रुत्वानंदश्चविस्मयंययौ ॥ २८ ॥ भीतायशोदानिकटंगोपीसं
भाषिताययौ ॥ उवासनिकटेतस्याःसमुवाचप्रियंवचः ॥ २९ ॥ उवासतत्रनंदश्चगोपीदत्तासनेनच ॥ ॥ यशोदोवाच ॥
चेतनंकुरुराधेत्वमात्मानंरक्षयत्नतः ॥ ३० ॥ द्रक्ष्यसिप्राणनाथंचसंप्राप्तेमंगलेदिने ॥ त्वत्तोविश्वंपवित्रंचस्वकुलंचसुरे
श्वरी ॥ ३१ ॥ गोप्यश्चपुण्यवत्यश्चत्वत्पादांबुजसेवया ॥ लोकागास्यंतित्वकीर्तितीर्थपूतांसुमंगलाम् ॥ ३२ ॥ संतोवे
दाश्चचत्वारःपुराणानिपुरातनम् ॥ अहंयशोदानंदोयंबुद्धिरूपेनिबोधमाम् ॥ ३३ ॥ वृषभानसुतात्वंचमांनिशामयसुव्रते ॥
द्वारकानगराद्भद्रेश्रीकृष्णसन्निधानतः ॥ ३४ ॥ तवांतिकमागताहंप्रेरिताहरिणासती ॥ शृणुमंगलवार्तांचमंगलंचगदाभृ
तः ३५ ॥ आराद्रक्ष्यसिकृष्णंतंहेदेविचेतनंकुरु ॥ भक्त्यात्मकंपरिज्ञानंदेहिमत्थंचसांप्रतम् ॥ ३६ ॥ त्वद्गर्तुरूपदेशेनत्व
त्समीपंसमागतौ ॥ पश्चादायास्यतिहरिस्त्वांमुहूर्तंवरानने ॥ ३७ ॥ भविष्यत्यचिरेणैवश्रीदाम्नःशापमोचनम् ॥ यशो
दावचनंश्रुत्वावार्तांप्राप्यगदाभृतः ॥ ३८ ॥ श्रीकृष्णनामस्मरणादूरीभूतममंगलम् ॥ संप्रापचेतनंराधासंभाष्यकृष्णमं
तरम् ॥ ३९ ॥ उवाचमधुरंशांतालौकिकींभक्तिमुत्तमाम् ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेरा
धायशोदासंवादेदशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११० ॥ राधिकोवाच ॥ ॥ ज्ञानात्मकश्चपरमोब्रह्मेशशेषपूजितः ॥ ज्ञानंचनद
दौतुभ्यंमन्मूलंप्रेषितासति ॥ १ ॥ तेनैवछद्मनानेतुंभावार्थंबोधयामिकिम् ॥ वेदाःसंतश्चभावार्थंनैवजानंतितस्यच ॥ २ ॥

अ० ११०

॥ १०८ ॥

स्त्रीजातिखलामूढावस्तुतोज्ञानतत्परा ॥ ततस्तद्विरहेणैवसंततंहतचेतना ॥ ३ ॥ किंवाहंकथयिष्यामिज्ञानं पंचविधेषु च
 ॥ भक्त्यात्मकं सर्वपरं निबोधकथयामिते ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णस्य वरेणापित्वं साधो निर्भयो भव ॥ गोलोके चापि पतनं संभवे
 च कुयोगिनः ॥ ५ ॥ तस्मात्सर्वपरित्यज्य भजस्व परमेश्वरम् ॥ पुत्रबुद्धिं परित्यज्य ब्रह्मरूपं निशामय ॥ ६ ॥ सर्वयशोदे
 भवति परित्यज्य च नश्वरम् ॥ गत्वा वृंदावनं रम्यं पुण्यक्षेत्रं च भारतम् ॥ ७ ॥ कृत्वा त्रिकालज्ञानं च निर्मले यमुनाजले ॥
 कृत्वा षट्पदं च स्निग्धेन चंदनेन च ॥ ८ ॥ ध्यानेन गर्गदत्तेन शुद्धेन मनसा सति ॥ संपूज्य परमानंदं सानंदं व्रजतत्पदम् ॥
 ॥ ९ ॥ कृत्वा निकृंतनं कर्म पितृभिः शतकैः सह ॥ वैष्णवेन सहा लापं कुरुष्व सततं सति ॥ १० ॥ वरं हुतवह्ज्वालां भक्तो वांछति
 पंजरम् ॥ वरं च कंठके वा संवरं च विषभक्षणम् ॥ ११ ॥ हरिभक्तिविहीनानां संगं नाशकारणम् ॥ स्वयं नष्टो भक्तिहीनो बु
 द्धिभेदं करोति च ॥ १२ ॥ अंकुरो भक्तिवृक्षस्य भक्तिसंगेन वर्धते ॥ परं हरि कथा लापपीयूषा सेचनेन च ॥ १३ ॥ अभक्ता ला
 पदीपाग्निज्वालायाः कलयापि च ॥ अंकुरः शुष्कतां याति पुनः सेकेन वर्धते ॥ १४ ॥ तस्मादभक्तसंगं च सावधानः परित्य
 ज ॥ यथा दृष्ट्वा कालसर्पं नरो भ्रातृपलायते ॥ १५ ॥ यशोदे च प्रयत्नेन स्वात्मनः पुत्रमीश्वरम् ॥ रामनारायणानंतमुकु
 दमधुसूदन ॥ १६ ॥ कृष्णकेशवकंसारे हरेवैकुण्ठवामन ॥ इत्येकादशनामानि पठेद्वा पाठयेदिति ॥ १७ ॥ जन्मकोटिसहस्रा
 णां पातकादेव मुच्यते ॥ राशब्दो विश्ववचनो मश्वापीश्वरवाचकः ॥ १८ ॥ विश्वानामीश्वरो यो हितेन रामः प्रकीर्तितः ॥ रम
 ते रमया सार्धं तेन रामं विदुर्बुधाः ॥ १९ ॥ रमायारमणस्थानं रामं रामं विदो विदुः ॥ राचेति लक्ष्मीवचनो मश्वापीश्वरवाचकः
 ॥ २० ॥ लक्ष्मीपतिं गतिं रामं प्रवदंति मनीषिणः ॥ नाम्नां सहस्रं दिव्यानां स्मरणेन यत्फलं लभेत् ॥ २१ ॥ तत्फलं लभते नूनं रामो

क.ज.उ.
॥ १०९ ॥

चारणमात्रतः ॥ सारूप्यमुक्तिवचनोनारेतिचविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ योदेवोप्ययनंतस्यसचनारायणःस्मृतः ॥ नाराश्वक
तपापाश्वाप्ययनंगमनंस्मृतम् ॥ २३ ॥ यतोहिगमनंतेषांसोयंनारायणःस्मृतः ॥ सकृन्नारायणेत्युक्तापुमान्कल्पशत
त्रयम् ॥ २४ ॥ गंगादिसर्वतीर्थेषुस्नातोभवतिनिश्चितम् ॥ नारंचमोक्षणंपुण्यमयनंज्ञानमीप्सितम् ॥ २५ ॥ तयोर्ज्ञानंभ
वेद्यस्मात्सोयंनारायणःप्रभुः ॥ नास्त्यंतोयस्यवेदेषुपुराणेषुचतुर्षुच ॥ २६ ॥ शास्त्रेष्वन्येषुयोगेषुतेनानंतंविदुर्बुधाः ॥
मुकुमध्ययमानंचनिर्माणंमोक्षवाचकम् ॥ २७ ॥ तद्ददातिचयोदेवोमुकुंदस्तेनकीर्तितः ॥ मुकुंभक्तिरसप्रेमवचनंवेदसंम
तम् ॥ २८ ॥ यस्तंददातिभक्तेभ्योमुकुंदस्तेनकीर्तितः ॥ सूदनंमधुदैत्यस्ययस्मात्समधुसूदनः ॥ २९ ॥ इतिसंतोवदंती
शंवेदेभिन्नार्थमीप्सितम् ॥ मधुक्लीबंचमाध्वीकेकृतकर्मशुभाशुभे ॥ ३० ॥ भक्तानांकर्मणांचैवसूदनंमधुसूदनः ॥ परिणा
माशुभंकर्मभ्रांतानांमधुरंमधु ॥ ३१ ॥ करोतिसूदनंयोहिसएवमधुसूदनः ॥ कृषिरुत्कृष्टवचनोभक्तिसद्रूपवाचकः ॥ ३२ ॥
अश्वापिदातृवचनःकृष्णंतेनविदुर्बुधाः ॥ कृषिश्चपरमानंदेणश्चतद्दास्यकर्मणि ॥ ३३ ॥ तयोर्दाताचयोदेवस्तेनकृष्णःप्रकी
र्तितः ॥ कोटिजन्मार्जितेपापेकृषिःक्लेशेचवर्तते ॥ ३४ ॥ भक्तानांभक्तनिर्वाणेतेनकृष्णःप्रकीर्तितः ॥ नाम्नांसहस्रंदिव्यानां
त्रिरावृत्याचयत्फलम् ॥ ३५ ॥ एकावृत्यातुकृष्णस्यतत्फलंलभतेनरः ॥ कृष्णनाम्नःपरंनामनभतंनभविष्यति ॥ ३६ ॥
सर्वेभ्यश्चपरंनामकृष्णेतिवैदिकाविदुः ॥ कृष्णकृष्णेतिहेगोपियस्तंस्मरतिनित्यशः ॥ ३७ ॥ जलंभित्वायथापद्मंनरकादु
द्धरेच्चसः ॥ कृष्णेतिमंगलंनामयस्यवाचिप्रवर्तते ॥ ३८ ॥ भस्मीभवंतिसद्यस्तुमहापातककोटयः ॥ अश्वमेधसहस्रै
भ्यःफलंकृष्णजपस्यच ॥ ३९ ॥ वरंतेभ्यःपुनर्जन्मनातोभक्तपुनर्भवः ॥ सर्वेषामपियज्ञानालक्षाणिचव्रतानिच ॥ ४० ॥

अ० १११

॥ १०९ ॥

तीर्थस्नानानिसर्वाणितपांस्यनशनानिच ॥ वेदपाठसहस्राणिप्रादक्षिण्यंभुवःशतम् ॥ ४१ ॥ कृष्णनामजपस्यास्यकलां
 नार्हतिषोडशीम् ॥ तेषांलोभाद्भवेत्स्वर्गफलंचसुचिरंनृणाम् ॥ ४२ ॥ स्वर्गादवश्यंपुंसश्चजपकर्तुर्हरेःपदम् ॥ केजलेसर्व
 देहेपिशयनंयस्यचात्मनः ॥ ४३ ॥ वदंतिवैदिकाःसर्वतंदेवंकेशवंपरम् ॥ कंसश्चपातकेविघ्नेरोगेशोकेचदानवे ॥ ४४ ॥ ते
 षामरिर्निहंताचसकंसारिःप्रकीर्तितः ॥ रुद्ररूपेणसंहर्ताविश्वानामपिनित्यशः ॥ ४५ ॥ भक्तानांपातकानांचहरिस्तेनप्रकी
 र्तितः ॥ मांचब्रह्मस्वरूपायामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ४६ ॥ नारायणीतिविख्याताविष्णुमायासनातनी ॥ महालक्ष्मीस्व
 रूपाचवेदमातासरस्वती ॥ राधावसुंधरागंगातासांस्वामीचमाधवः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मेशशेषादिभवैश्चवंध्यंनैर्नकिंचित्स
 नकादिभिश्च ॥ वेदैःपुराणैर्ननिरूपितंचभजस्वभक्त्यानवनीतचोरम् ॥ ४८ ॥ कचापिदुग्धंकदधिघृतंवानवोत्धृतंवाक
 चतक्रमीप्सितम् ॥ तेषांकचोरोभवतिक्वचापिक्वबंधनंतेभवमूलमध्ये ॥ ४९ ॥ नयोगिभिःसिद्धगणैर्मुनींद्रैर्नभक्तसंघैर्भ
 वपाद्भशेषैः ॥ योगैर्नबद्धोनहिरक्षितुंक्षमैःकथंसबद्धस्तवमूलमध्यतः ॥ ५० ॥ प्रेम्णानुभक्त्यास्तवनेनपूजयाभजस्वपु
 त्रंतरसाचभारते ॥ हृत्पद्ममध्येस्थितमीश्वरंपरंध्यानेनयत्नेनचसंततंसति ॥ ५१ ॥ वरंवृणुष्वभद्रंतेयत्तेमनसिवांच्छितम्
 ॥ सर्वदास्यामिजगतिदेवानामपिदुर्लभम् ॥ ५२ ॥ ॥ यशोदोवाच ॥ ॥ हरौचनिश्चलाभक्तिस्तद्दास्यंवांच्छितंमम ॥ तवना
 म्नश्चव्युत्पत्तिर्कावातद्वक्तुमर्हसि ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ ॥ भवेद्भक्तिर्निश्चलातेहरेर्दास्यंचदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ लभ
 स्वमद्वरेणापिकथयामिसुनिर्णयम् ॥ पुरानंदेनदृष्टाहंभांडीरेवटमूलके ॥ ५५ ॥ मयाचकथितोनंदोनिषिद्धश्चप्रजेश्वरः
 ॥ अहमेवस्वयंराधाछायारापाणकामिनी ॥ ५६ ॥ रापाणःश्रीहरेरंशःपार्षदप्रवरोमहान् ॥ राशब्दश्चमहद्विष्णुर्विश्वानि

क.ज.उ.
॥ ११० ॥

यस्यलोमसु ॥ ५७ ॥ विश्वप्राणिषुविश्वेषुधाधात्रीमातृवाचकः ॥ धात्रीमाताहमेतेषांमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ५८ ॥ तेनरा
धासमाख्याताहरिणाचपुराबुधैः ॥ अहंसुदामशापेनवृषभानसुताधुना ॥ ५९ ॥ शतवर्षेचविच्छेदोहरिणासहसांप्रतम्
॥ वृषभानश्चकृष्णस्यपार्षदप्रवरोमहान् ॥ ६० ॥ पितृणांमानसीकन्यामममाताकलावती ॥ अयोनिसंभवाहंचमममाता
चभारते ॥ ६१ ॥ पुनःसार्धंचयुष्माभिर्यास्यामिश्रीहरेःपदम् ॥ इतितेकथितंसर्ववजंव्रजव्रजेश्वरि ॥ ६२ ॥ व्रजेश्वरेण
सहितास्वामिनाज्ञानिनासति ॥ ममाधुनाचभवतीध्यानस्यव्यवधारिका ॥ ६३ ॥ ध्यानभंगेमहादोषोनराणामपिसुंद
रि ॥ ६४ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेराधायशोदासंवादेएकादशाधिकशतकोऽध्यायः ॥ १११ ॥
श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ वासुदेवोद्वारकायांवसुदेवाज्ञयामुने ॥ प्रययौरत्नरचितंरुक्मिणीमंदिरंवरम् ॥ १ ॥ शुद्धरुफ
टिकसंकाशममूल्यरत्ननिर्मितम् ॥ पुरतःपरितोरम्यंनानाचित्रेणचित्रितम् ॥ २ ॥ अमूल्यरत्नकलशंश्वेतचामरदर्पणैः ॥
वह्निशुद्धांशुकैःशुद्धैःपरितःपरिशोभितम् ॥ ३ ॥ ददर्शरुक्मिणींदेवीमतीवनवयौवनाम् ॥ रत्नपर्यंकमारुह्यशयानांसस्मि
तमुदा ॥ ४ ॥ अप्रौढांचनवोढांचनवसंगमलजिताम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणेनविभूषिताम् ॥ ५ ॥ सुचारुकवरीभा
रांमालतीमाल्यभूषिताम् ॥ दृष्ट्वाकृष्णंभीष्मकन्यासहसाप्रणनामसा ॥ ६ ॥ तांसंभाष्यजगन्नाथोरत्नतल्पेउवाससः ॥ शु
भक्षणेचशुभयासरेमेरमयासह ॥ ७ ॥ सुखसंभोगमात्रेणमूर्च्छामापमुदासती ॥ तस्यांजज्ञेकामदेवोभस्मीभूतश्चशंभुना
॥ ८ ॥ सशंबरंनिहत्यैवतत्रप्रापरतिसतीम् ॥ रतीमायावतीनाम्नासंकेतेनसुरस्यच ॥ ९ ॥ छायांदत्वाचशयनेगृहिणी
शंबरालये ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ जहारशंबरंकामोदैत्यंकेनप्रकारतः ॥ १० ॥ कथयस्वमहाभागविस्तरेणशुभांक

अ०१११

॥ ११० ॥

थाम् ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ समतीते च सप्ताहे रुक्मिणी सूतिकागृहात् ॥ ११ ॥ गृहीत्वा बालकं दैत्यो जगाम स्वाल
 यंजवात् ॥ अपुत्रकश्च दैत्येशः पुत्रं प्राप्य प्रहर्षितः ॥ १२ ॥ मायावत्यै ददौ तृष्टो तृष्टामायावती सती ॥ अतीवपालनेनैव
 वर्धयामास बालकम् ॥ १३ ॥ सरस्वती तारुहसिकथयामास निर्जने ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ शिवकोपानले पूर्वभस्मीभू
 तः पतिस्तव ॥ १४ ॥ सचायं रुक्मिणी पुत्रो दैत्येनैव समाहृतः ॥ मायया पिचमायेशो रुक्मिणी सूतिकागृहात् ॥ १५ ॥
 समानीय ददौ तुभ्यं पतिस्तेयं न चात्मजः ॥ कामं च कथयामास जगन्माता च सा सती ॥ १६ ॥ तव पत्नी रतिश्चैयं रमस्वरम
 या सह ॥ त्वमेव रुक्मिणी पुत्रो नान्यदैत्यस्य मन्मथः ॥ १७ ॥ कुररीव सती नित्यं रोदिति स्मत्त्वया विना ॥ इत्युत्काच य
 यौवाणी ब्रह्माणी ब्रह्मणः पदम् ॥ १८ ॥ सरे मे निर्जने नित्यं रामया सह सुन्दरः ॥ एकदामन्मथं दैत्यो ददर्श रहसि स्थितम् ॥
 ॥ १९ ॥ शृंगारं रामया सार्धं कुर्वतं कौतुकेन च ॥ सस्मितं सस्मितायाश्च मध्यवक्षस्थलस्थितम् ॥ २० ॥ रतिं ददर्श कामेन
 मूर्छितां सुरतोत्सुकाम् ॥ दृष्ट्वा चुकोप दैत्यश्च जग्राह खड्गमुत्तमम् ॥ २१ ॥ उवाच खड्गहस्तश्च कामदेवं रतिसतीं ॥ ॥ शंबर
 उवाच ॥ ॥ धिक्त्वां महाकामुकं च मूर्खं पण्डितमानिनम् ॥ २२ ॥ महापातकिनां श्रेष्ठं प्रमत्तं मातृगामिनम् ॥ धिक्त्वां च
 पुंश्चलीं मत्तां कामुकीं हतचेतनाम् ॥ २३ ॥ पुत्रं गृहीत्वा रहसिकरोषि सुरतिं सति ॥ इत्येव मुत्काखड्गं च तामेव हंतुमुद्यतः ॥
 ॥ २४ ॥ जिघांसं रतिं दैत्यं प्रेरयामास मन्मथः ॥ पपात दूरतो ब्रह्ममूर्छितः स्वांगपीडितः ॥ २५ ॥ पुनश्च चेतनां प्राप्य कोपे
 न प्रज्वलन्निव ॥ शिवदत्तं च शूलं च जग्राह निर्भरेण च ॥ २६ ॥ शतसूर्यप्रभं शूलं प्रलयाग्निसमं मुने ॥ दृष्ट्वा जग्मुश्च देवा
 श्च ब्रह्मेश शेषसंज्ञकाः ॥ २७ ॥ पवनः कथयामास कर्णेण कामस्य यत्नतः ॥ स्मरस्मर महामायां दुर्गां दुर्गतिनाशिनीम् ॥

क.ज.उ.
॥ १११ ॥

॥ २८ ॥ पवनस्यवचःश्रुत्वा दुर्गां सस्मारमन्मथः ॥ शूलं बभूव तस्यांगेरम्यं माल्यं मनोहरम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मास्त्रेण च तं दैत्यं जघान मन्मथो मुदा ॥ रतिं गृहीत्वा यानेन जगाम द्वारकां पुरीम् ॥ ३० ॥ प्रययुर्देवताः सर्वास्तुत्वा च पार्वतीं स्वयम् ॥ रुक्मिणीं मंगलं कृत्वा प्रजग्राहरतिं सुतम् ॥ ३१ ॥ उत्सवं कारयामास परं स्वस्त्ययनं हरिः ॥ ब्राह्मणान् भोजयामास पूजयामास पार्वतीम् ॥ ३२ ॥ अथ कृष्णः क्रमेणैव वेदोक्ते मंगले दिने ॥ सप्तानां रमणीनां च पाणिग्राहं चकार ह ॥ ३३ ॥ कालिंदीं सत्यभामां च सत्यानां मिजितीं सतीम् ॥ जांबुवतीं लक्ष्मणां च समुद्राहं चकार सः ॥ ३४ ॥ ताभिः सार्द्धं क्रमेणैव पुत्रोत्पत्तिं चकार ह ॥ एकस्यां दशपुत्राश्च कन्यैका क्रमेण च ॥ ३५ ॥ निहत्य नरकं दैत्यं सपुत्रं च नृपेश्वरम् ॥ बलवंतं सुरं दैत्यं जघान रणमूर्धनि ॥ ३६ ॥ ददर्श कन्यास्तत्र स्थाः सहस्राणां च षोडश ॥ शताधिका वयस्याश्च शश्वत्सु स्थिरयौवनाः ॥ ३७ ॥ प्रफुल्लवदनाः सर्वारत्नभूषणभूषिताः ॥ शुभक्षणे च तासां च पाणिं जग्राह माधवः ॥ ३८ ॥ ताभिः सार्धं सरे मे च क्रमेण च शुभक्षणे ॥ एकस्यां दशपुत्राश्च कन्यैका क्रमेण च ॥ ३९ ॥ हरेरेतान्यपत्यानि बभूवश्च पृथक् पृथक् ॥ एकदा द्वारकां रम्यां दुर्वासामुनिपुंगवः ॥ ४० ॥ शिष्यैस्त्रिकोटिभिः सार्द्धं माजगामावलीलया ॥ राजा महोग्रसेनश्च सपुत्रः सपुरोहितः ॥ ४१ ॥ वसुदेवो वासुदेवोऽप्यक्रूरश्चोद्धवस्तथा ॥ नीत्वा षोडशोपचारं प्रणेमुर्मुनिपुंगवम् ॥ ४२ ॥ शुभाशिषं च प्रददौ तेभ्यो ब्रह्मन् पृथक् पृथक् ॥ एकानंशां च कन्यां तां ददौ तस्मै शुभक्षणे ॥ ४३ ॥ मुक्तामाणिक्कयहोरांश्च रत्नं च यौतकं ददौ ॥ सरे मे रामयासा सार्धं माहेंद्रे रत्नमंदिरे ॥ ४४ ॥ रत्नेन्द्रसारनिर्माणं ददौ तस्मै शुभाश्रमम् ॥ एकदा समुनिश्रेष्ठः समालोच्य स्वचेतसा ॥ ४५ ॥ शयानं कुत्रचिद्रम्यपर्यं केरत्ननिर्मिते ॥ श्रुतवतं पुराणं च श्रद्धया कुत्रचिद्विभुः ॥ ४६ ॥ महोत्सवे नियुक्तं च कुत्रचित्प्रांग

अ० ११२

॥ १११ ॥

णेशुभे ॥ तांबूलंभुक्तवंतंचभक्त्यादत्तंचसत्यया ॥ कुत्रचित्सेवितंतल्परुक्मिण्याश्वेतचामरैः ॥ ४७ ॥ कालिंदीसेवित
 पदंशयानंकुत्रचिन्मुदा ॥ सर्वत्रसमसंभाषांचकारभगवान्मुनिः ॥ ४८ ॥ विस्मयंप्रययौविप्रोदृष्ट्वातत्परमद्भुतम् ॥ तु
 ष्ठावजगतीनाथंरुक्मिणीमंदिरेपुनः ॥ ४९ ॥ वसंतंचसुधर्मायांसतांसंसदिसुंदरम् ॥ ॥ दुर्वासाउवाच ॥ ॥ जयजयज
 गतांनाथजितसर्वजनार्दन सर्वात्मकसर्वेशसर्वबीजपुरातन निर्गुणनिरीहनिर्लिप्तनिरंजननिराकारभक्तानुग्रहविग्रहस
 त्यस्वरूपसनातन निःस्वरूपनित्यनूतन ब्रह्मेशशेषधनेशवंदितपद्मयासेवितपादपद्मब्रह्मज्योतिरनिर्वचनीयवेदाविदि
 तगुणरूपमहाकाशसमासमानीयपरमात्मन्नमोस्तुते ॥ ५० ॥ इत्येवमुत्कामनसाहरेरनुमतेनच ॥ प्रणम्यतस्थौविप्रेन्द्र
 स्तत्रैवपुरतोहरेः ॥ ५१ ॥ तमुवाचजगन्नाथोहितंसत्यंपुरातनम् ॥ ज्ञानंचवेदविहितंसर्वेषांचसतांमतम् ॥ ५२ ॥ ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ ॥ माभैर्विप्रशिवांशस्त्वंकिंनजानासिज्ञानतः ॥ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वंप्रवर्तते ॥ ५३ ॥ अहमात्मा
 चसर्वेषांशवाःसर्वमयाविना ॥ प्राणिदेहान्मयिगतेयांत्येवसर्वशक्तयः ॥ ५४ ॥ जातावप्येकएवाहंव्यक्ताएवपृथक्पृ
 थक् ॥ योभुंक्तेतस्यतृप्तिःस्यान्नान्येषांचकदाचन ॥ ५५ ॥ पृथक्जीवादिसर्वेषांप्रतिमानंचप्राणिनाम् ॥ परिपूर्णतमो
 हंचगोलोकेरासमंडले ॥ ५६ ॥ श्रीदामशापाद्राधासामांद्रष्टुमक्षमाधुना ॥ सर्वेचैवांशरूपेणकलयाचतदंशतः ॥ ५७ ॥
 रुक्मिणीमंदिरेचांशोप्यन्यासांमंदिरेकलाः ॥ ममापिकुत्रचिच्चांशंकुत्रचिच्चकलाकलाः ॥ ५८ ॥ कलाकलांशाःकुत्रा
 पिप्रतिमासुचदेहिषु ॥ इत्युत्काजगतांनाथोगृहस्याभ्यंतरंययौ ॥ ५९ ॥ दुर्वासाश्चप्रियंत्यत्काश्रीहरेस्तपसेगतः ॥
 ॥ ६० ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेश्रीकृष्णजन्मखंडेमुनिकृष्णसंवादेद्वादशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ नारा

कृ.ज.उ.
॥ ११२ ॥

यणउवाच ॥ ॥ सशिष्यश्चापिदुर्वासास्त्यक्काचद्वारकांपुरीम् ॥ कैलासंप्रययौभक्त्याशंकरंद्रुमीश्वरम् ॥ १ ॥ गत्वा
मुनिश्चकैलासंप्रणनामशिवंशिवाम् ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यासशिष्यःप्रणतःशुचिः ॥ २ ॥ तत्सर्वकथयामासवृत्तांतंश्रीहरे
रपि ॥ आत्मनस्तपसस्तत्त्वंस्ववैराग्यंचचेतसः ॥ ३ ॥ मुनेश्चवचनंश्रुत्वाप्रहस्यपार्वतीसती ॥ तमुवाचहितंसत्यंसाक्षाच्छं
करसन्निधौ ॥ ४ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ धर्मतत्त्वंनजानासिधर्मिष्ठमन्यसेस्वकम् ॥ अनपत्यांपरित्यज्यकयासितपसे
मुने ॥ अनपत्यांचयुवतींकुलजांचपतिव्रताम् ॥ ५ ॥ त्यक्काभवेयुःसंन्यासीब्रह्मचारीयतीतिवा ॥ वाणिज्येवाप्रवा
सेवाचिरंदूरंप्रयातियः ॥ ६ ॥ तीर्थेवातपसेवापिमोक्षार्थंजन्मखंडितुम् ॥ नमोक्षरतस्यभवतिधर्मस्यस्खलनंध्रुवम् ॥
॥ ७ ॥ अभिशापेनभार्यायानरकंचपरत्रच ॥ इहैवचयशोनाशइत्याहकमलोद्भवः ॥ ८ ॥ द्वारकांगच्छहेविप्रस्वधर्मरक्ष
सांप्रतम् ॥ एकानंशांमदंशांचधर्मतःपरिपालय ॥ ९ ॥ पादपद्मार्जितंपादपद्मंसर्वमुदुर्लभम् ॥ संततंशंभुनागीतंमुनीं
द्रैःसनकादिभिः ॥ १० ॥ परित्यज्यसुरतरोःकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ कयासितपसेवत्समुधांत्यत्कामनोहराम् ॥ ११ ॥
श्रीकृष्णपादपद्मंचस्वप्नेजयतियोमुने ॥ शतजन्मकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १२ ॥ यद्वात्येयच्चकौमारेवार्धके
यच्चयौवने ॥ कामतोकामतोवापिभस्मीभूतंचपातकम् ॥ १३ ॥ साक्षाद्योभारतेवर्षेश्रीकृष्णचरणांबुजम् ॥ दृष्ट्वासद्यो
भवेत्पूज्योजीवन्मुक्तोभवेद्भुवम् ॥ १४ ॥ कोटिजन्मार्जितात्सद्यःकृतपापाद्विमुच्यते ॥ सर्वाण्येवहितीर्थानियतःपूता
निनित्यशः ॥ १५ ॥ तद्व्रतंतत्तपःसत्यंतत्पुण्यंतच्चपूजनम् ॥ सफलंकृष्णसंबन्धिस्वजन्मखंडनंयतः ॥ १६ ॥ कृष्णभ
क्तिविहीनश्चब्राह्मणोवेदपारगः ॥ तत्संगाच्चतदालापाद्भक्तभक्तिःप्रणश्यति ॥ १७ ॥ कृष्णस्योच्छिष्टभोजीयःकृष्ण

अ० ११३

॥ ११२ ॥

श्रवणः स्वयम् ॥ आवह्निपवनात्पूतः पूतं कर्तुं जगत्क्षमः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्णं च परित्यज्य कया सितपसे द्विज ॥ तपसां फलमाप्नोति श्रीकृष्णस्मरणेन च ॥ १९ ॥ यतो भक्तिर्न च भवेच्छ्रीकृष्णपरमात्मनि ॥ स गुरुः परमो वैरी करोति जन्मनिष्फलम् ॥ २० ॥ पार्वतीवचनं श्रुत्वा शंकरः प्रेमविह्वलः ॥ पुलकांचितसर्वांगस्तुष्टावपरमेश्वरीम् ॥ २१ ॥ दुर्वासा प्रणतिं कृत्वा शिवदुर्गापदां वुजे ॥ स्मारं स्मारं कृष्णपदं पुनश्च द्वारकां ययौ ॥ २२ ॥ तत्र गत्वा हरिं दृष्ट्वा तुष्टावपरमेश्वरम् ॥ एकानंशालयंगत्वा सचरे मेतया सह ॥ २३ ॥ कृष्णो युधिष्ठिरं ध्यानात्प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ कुंतीं संभाष्य भूपं च भ्रातृं श्वप्रमुदान्वितः ॥ २४ ॥ उपायेन जरासंधं निहत्य शाल्वमेव च ॥ कारयामास यज्ञं च विधिबोधितदक्षिणम् ॥ २५ ॥ मुनीन्द्रैश्च नृपेन्द्रैश्च राजसूयमभीप्सितम् ॥ शिशुपालं दंतवक्रं तत्र यज्ञे जघान सः ॥ २६ ॥ अतीव निद्रां कुर्वंतं सभायां सुरभूपयोः पपात तच्छरीरं च जीवोगत्वा हरेः पदम् ॥ २७ ॥ न दृष्ट्वा तत्र सर्वेशं तुष्टावागत्य माधवम् ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ ॥ वेदानां जनको सित्वं वेदांगानां च माधव ॥ २८ ॥ सुराणामसुराणां च प्राकृतानां च देहिनाम् ॥ सूक्ष्मां विधाय सृष्टिं च कल्पभेदं करोषि च ॥ २९ ॥ मायया च स्वयं ब्रह्मा शंकरः शेष एव च ॥ मनवो मुनयश्चैव वेदाश्च सृष्टिपालकाः ॥ ३० ॥ कलांशेनापि कलया दिक्पालाश्च ग्रहादयः ॥ स्वयंपुमान् स्वयं स्त्री च स्वयमेव नपुंसकः ॥ ३१ ॥ कारणं च स्वयं कार्यं जन्यश्च जनकः स्वयम् ॥ यंत्रस्य च गुणो दोषो यंत्रिणश्च श्रुतौ श्रुतम् ॥ ३२ ॥ सर्वयंत्राभवान् यंत्री त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ मम क्षमस्वापराधं मूढस्य द्वारिणस्तव ॥ ३३ ॥ ब्रह्मशापात्कुबुद्धेश्वरक्षरक्षजगद्गुरो ॥ इत्येवमुक्त्वा क्रमतो जयो विजय एव च ॥ ३४ ॥ मुदा तौ ययतुः शीघ्रं वैकुण्ठद्वारमीप्सितम् ॥ शिशुपालस्य स्तोत्रेण सर्वे ते विस्मयं ययुः ॥ ३५ ॥ परिपूर्णतमं कृत्वामे निरेक

कृ.ज.उ.
॥ ११३ ॥

ष्णमीश्वरम् ॥ कारयित्वाराजसूयभोजयामासब्राह्मणान् ॥ ३६ ॥ कुरुपांडवयुद्धंचकारयामासभेदतः ॥ भुवोभा
रावतरणंचकारसकृपानिधिः ॥ ३७ ॥ पुनर्ययौद्वारकांचचिरंस्थित्वानृपाज्ञया ॥ विप्रायामृतवत्सायाजीवयामासपु
त्रकान् ॥ ३८ ॥ मृतस्थानात्समानीयतन्मात्रेप्रददौसुतान् ॥ तदृष्ट्वादेवकीतुष्टाययाचेमृतपुत्रकान् ॥ ३९ ॥ मृत
स्थानात्समानीयददौमात्रेसहोदरान् ॥ सद्योजहारदारिद्र्यंसुदाम्नोब्राह्मणस्यच ॥ ४० ॥ समागतस्यस्वगृहाद्वारकां
शरणार्थिनः ॥ तस्मैददौराजलक्ष्मींनिश्चलांसाप्तपौरुषीम् ॥ ४१ ॥ पृथुकानांकणंभुक्काभक्तस्यभक्तवत्सलः ॥ बभूवत
स्यराज्यंचयथेंद्रस्यामरावती ॥ ४२ ॥ यथाधनेश्वरोदेवोधनाढ्यःसबभूवह ॥ निश्चलांहरिभक्तिचददौदास्यंसुदुर्लभम्
॥ ४३ ॥ अविनाशिनिगोलोकेयथेष्टपदमुत्तमम् ॥ जहारपारिजातंचशक्राहंकारमेवच ॥ ४४ ॥ सत्यांचकारयामासपु
ण्यकंव्रतमीप्सितम् ॥ वर्धयामाससर्वत्रनित्यंनैमित्तिकंमुने ॥ ४५ ॥ तत्रव्रतेकुमारायस्वात्मानंदक्षिणांददौ ॥ ब्राह्मणा
न्भोजयामासतेभ्योरत्नंददौमुदा ॥ ४६ ॥ सत्यभामातिमानंचवर्धयामाससर्वतः ॥ रुक्मिण्याअतिसौभाग्यमन्यासां
चनवंनवम् ॥ ४७ ॥ वैष्णवानांसुराणांचविप्राणामपिपूजनम् ॥ वर्धयामाससर्वत्रनित्यंनैमित्तिकंमुने ॥ ४८ ॥ पर
माध्यात्मिकंज्ञानमुद्धवायददौप्रभुः ॥ अर्जुनंकथयामासगीतांचरणमूर्धनि ॥ ४९ ॥ कृत्वानिष्कंटकंचैवकृपयाचकृपा
निधिः ॥ युधिष्ठिरायपृथिवीराज्यलक्ष्मींददौप्रभुः ॥ ५० ॥ दुर्गांचकारयामासवैष्णवींग्रामदेवताम् ॥ यज्ञंचकारया
मासकोटिहोमान्वितंशुभम् ॥ ५१ ॥ नानाप्रकारनैवेद्यैर्धूपदीपैर्मनोहरैः ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासपार्वतीप्रीतयेतथा ॥
॥ ५२ ॥ रैवतेपर्वतेरम्येचामूल्यरत्नमंदिरे ॥ गणेशंपूजयामासदेवानामीश्वरंपरम् ॥ ५३ ॥ लडुकानांतिलानांचसुखा

अ० ११३

॥ ११३ ॥

दुसुमनोहराम् ॥ परितुष्टिपंचलक्षंनैवेद्यंचददौमुदा ॥ लडुकंस्वतिकानांचसप्तलक्षंसुधोपमम् ॥ ५४ ॥ गणेश्वरायप्रद
 दौशर्कराशतराशिकम् ॥ पक्करंभाफलानांचदशलक्षमपूपकम् ॥ ५५ ॥ मिष्टान्नंपायसंरम्यंस्वादुस्वस्तिकपिष्टकम् ॥
 घृतंचनवनीतंचदधिदुग्धंसुधोपमम् ॥ ५६ ॥ धूपंदीपंपारिजातपुष्पमाल्यमभीप्सितम् ॥ सुगंधिचंदनंगंधंवन्निशुद्धां
 शुंकंददौ ॥ ५७ ॥ यज्ञंचकारयामासकोटिहोमान्वितंशुभम् ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासतुष्टावसगणेश्वरम् ॥ ५८ ॥ वा
 यंदशविधंचैववादयामासतत्रवै ॥ सूर्यंचपूजयामाससांबःकुष्ठक्षयायच ॥ ५९ ॥ हविष्यंकारयामासतंचसांबंसमा
 तरम् ॥ परिपूर्णवत्सरंचाप्युपहारैरनुत्तमैः ॥ ६० ॥ वरंददौचसांबायस्तोत्रंचभास्करःस्वयम् ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीब्र०म०
 श्रीकृष्णजन्मखंडेगणेशपूजानामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ कृष्णपुत्रश्चप्रद्युम्नोमहाव
 लपराक्रमः ॥ तत्पुत्रोऽप्यनिरुद्धश्चविधातुरंशएवच ॥ १ ॥ एकदासावनिरुद्धोनवयौवनसंयुतः ॥ सुप्तोरहसिपर्यंकेपुष्प
 चंदनचर्चिते ॥ २ ॥ स्वप्नेददर्शयुवतीपुष्पोद्यानेसुपुष्पिते ॥ सुगंधिपुष्पतत्प्रेमस्निग्धचंदनचर्चिते ॥ ३ ॥ शयानांसुस्मि
 तांरम्यांनवयौवनसंयुताम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणेनविभूषिताम् ॥ ४ ॥ चारुकेयूरवलयशंखकंकणशोभिताम् ॥
 मणिकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजिताम् ॥ ५ ॥ अतीवसूक्ष्मवसनांकणन्मंजीररंजिताम् ॥ पक्कविंवाधरौष्ठींचशरत्क
 मललोचनाम् ॥ ६ ॥ शरत्पद्मप्रभामुष्टकोटींदुर्निदिताननाम् ॥ मुक्तापंकिसमासाद्यदंतपंकिमनोहराम् ॥ ७ ॥ त्रिव
 क्रकवरीभारामालतीमाल्यभूषिताम् ॥ कस्तूरीकुंकुमालक्तस्निग्धचंदनकज्जलैः ॥ ८ ॥ पत्रावलीविरचितसुकपोल
 स्थलोज्ज्वलाम् ॥ दाडिंबकुसुमाकारसिंदूरविंदुभूषिताम् ॥ ९ ॥ श्रीरामकदलीस्तंभनिदितोरुस्थलोज्ज्वलाम् ॥ अत्यु

क.ज.उ.
॥ ११४ ॥

चैवर्तुलाकारस्तनयुग्मविभूषिताम् ॥ १० ॥ नितंबभारनग्रांचकामबाणप्रपीडिताम् ॥ कामुकीकमनीयांचपश्यंतीव
क्रचक्षुषा ॥ ११ ॥ कुंकुमालक्तरक्ताक्तपादपद्मविराजिताम् ॥ वायुप्रेरणपक्षेणव्यक्तगुप्तरथलोज्ज्वलाम् ॥ १२ ॥ तां
दृष्ट्वाकामपुत्रश्चकामोन्मथितमानसः ॥ उवाचमधुरंमत्तःकाममत्तांसुकोमलाम् ॥ १३ ॥ चारुचंपकवर्णाभांकामेनपुल
कान्विताम् ॥ अतिप्रौढानवोढांचशृंगारेच्छासुचंचलाम् ॥ १४ ॥ ॥ अनिरुद्धउवाच ॥ ॥ किंदेवीकिंचगांधर्वाकात्वं
कामिनिकानने ॥ कस्यस्त्रीकस्यकन्यावाकंवावांछसिसुंदरि ॥ १५ ॥ त्रैलोक्यातुलसौंदर्यामुनिमानसमोहिता ॥ नचि
भेषिकथंब्रूहिस्वयमेकाकिनीचमाम् ॥ १६ ॥ अहंत्रैलोक्यनाथस्यपौत्रःकामात्मजोधुना ॥ कांतेहमनिरुद्धश्चनवीनयौ
वनाहतः ॥ १७ ॥ कमनीयश्चकामीचकामशास्त्रविशारदः ॥ कामुकीकामनांपूर्णांकर्तुमेवेश्वरःस्वयम् ॥ १८ ॥ मांभज
स्वसुशीलेत्वंसुवेषंचसुशीलकम् ॥ रतिशूरंरतिरसप्राज्ञंरतिरसप्रियम् ॥ १९ ॥ रतिपुत्रंरतिरसंप्रमत्तरसिकंप्रिये ॥ युवा
नंव्याधिहीनंचकामुकंकामुकीच्छति ॥ २० ॥ विदग्धासुविदग्धंचकांतमायानिकामतः ॥ विदग्धायाविदग्धेनसंगमोगु
णवान्भवेत् ॥ २१ ॥ प्रच्छाद्यलोचनास्यंचनवसंगमलज्जिता ॥ विलोकयंतीवक्राक्षिकोणेनतमुवाचसा ॥ २२ ॥ का
मिन्युवाच ॥ ॥ कामुकःकामपुत्रोसिकामेनव्याकुलोधुना ॥ भवांश्चेत्कामुकीयोग्यानकामश्चित्तःकथम् ॥ २३ ॥
पौत्रस्त्रैलोक्यनाथस्यस्वतःसंभावितस्यच ॥ स्वयंयोग्योयोग्यपुत्रोविवाहंनकथंकुरु ॥ २४ ॥ विवाहितायज्ञपत्नीसा
चपुण्यव्रतासती ॥ निश्चलासततंसाध्यावार्धिनीसंगिनीसदा ॥ २५ ॥ भयप्रीतिदानसाध्यागुप्तपत्नीत्वनिश्चला ॥ नैमि
त्तिकाननित्यासासाचवेदविवर्जिता ॥ २६ ॥ परंनरकसोपानापरत्रेहायशस्करा ॥ साधुस्तत्रनहिरतोवंशजोवैष्णवोय

अ० ११४

॥ ११४ ॥

दि ॥ २७ ॥ यदिपूर्वमेवेद्भ्रांतोनिवृत्तःसाधुसंगतः ॥ प्रवृत्तिरेषाभूतानानिवृत्तिस्तुमहाफला ॥ २८ ॥ प्रायश्चित्तीपुनर्लि
 मोनिवृत्तःपातकीयदि ॥ उपहार्योभुविभवेत्सर्वकुंजरशौचवत् ॥ २९ ॥ सुशीलासुंदरीशांताधर्मपत्नीप्रशंसिता ॥
 पतिव्रतासुसाध्यासाशश्वत्सुप्रियवादिनी ॥ ३० ॥ कोमलांगीविदग्धाचश्यामारतिसुखप्रदा ॥ एवंभूतांपरित्यज्यवैष्ण
 वस्तपसेवजेत् ॥ ३१ ॥ साचेत्परिणतासाध्वीशांतापुत्रवतीयदा ॥ अन्यथाचवृथासर्वतपसरुखलनंभवेत् ॥ ३२ ॥ अ
 साधुश्चकुवंशश्चेत्परनारींप्रयातिचेत् ॥ सयातिनरकंधोरंपितृभिःसप्तभिःसह ॥ ३३ ॥ अहमूषाबाणकन्याबाणःशंकर
 किंकरः ॥ बाणस्रैलोक्यविजयीशंकरोजगतांपतिः ॥ ३४ ॥ नस्वतंत्रापराधीनात्रिषुकालेषुकामिनी ॥ पुंश्चलीयास्वतं
 त्रासाप्यसद्वंशप्रसूतिका ॥ ३५ ॥ पिताददातिकन्यांतांयोग्यायचवरायच ॥ कन्यावरंनयाचेतधर्मएषसनातनः ॥ ३६ ॥
 त्वंचयोग्योसियोग्याहंमामिच्छसियदिप्रभो ॥ बाणंप्रार्थयशंभुंवाप्यथवापार्वतींसतीम् ॥ ३७ ॥ इत्युत्कासुंदरीसा
 ध्वीसांतर्धानाबभूवह ॥ निद्रांतत्याजसहसाकामीकामात्मजोमुने ॥ ३८ ॥ बुध्वास्वप्नंसविज्ञायकामेनव्यथितातुरः ॥
 बभूवव्याकुलोशांतोनदृष्ट्वाप्राणवल्लभाम् ॥ ३९ ॥ त्यक्त्वाहारमनिद्रश्चप्रमत्तश्चकृशोदरः ॥ क्षणंतिष्ठतिशेतेचक्षणंरहसि
 रोदति ॥ ४० ॥ पुत्रंदृष्ट्वातुक्रंदंतंदेवकीरुक्मिणीसती ॥ अन्याश्चयोषितःसर्वाःकथयामासुरीश्वरम् ॥ ४१ ॥ तासांचव
 चनंश्रुत्वाप्रहस्यमधुसूदनः ॥ उवाचसर्वतत्त्वज्ञःकृष्णश्चपूर्णमानसः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कामातुराबाण
 कन्यारतिंदृष्ट्वाशिवेशयोः ॥ वरंसंप्रापदुर्गायाव्याकुलामदनास्त्रतः ॥ ४३ ॥ स्वप्नंचदर्शयामाससानिरुद्धंचपार्वती ॥
 ममपौत्रंप्रमत्तंचचकारकौतुकेनच ॥ ४४ ॥ तत्पुत्रांचप्रमत्तांतांकरोमिस्वप्नतोधुना ॥ स्वच्छुंदंतिष्ठनचिरंनास्तिचिंता

क.ज.उ.
॥ ११५ ॥

मनोव्यथा ॥ ४५ ॥ इतिकृष्णःसमाश्वास्यसर्वात्मासर्वसिद्धिवित् ॥ स्वप्नंचदर्शयामासबाणपुत्रींचकामुकीम् ॥ ४६ ॥
सुप्त्वासुतल्पेवालासापुष्पचंदनचर्चिते ॥ नवयौवनसंयुक्ता रत्नभूषणभूषिता ॥ ४७ ॥ शयानारत्नपर्यंकेददर्शस्वप्नमी
प्सितम् ॥ अतीवनिर्जनेदेशेरत्ननिर्माणमंदिरे ॥ ४८ ॥ नवीननीरदश्याममतीवनवयौवनम् ॥ कोटिकंदर्पलीलाभंसस्मि
तंसुमनोहरम् ॥ ४९ ॥ रत्नकेयूरवलयरत्नमंजीररंजितम् ॥ रत्नकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजितम् ॥ ५० ॥ चंदनो
क्षितसर्वांगभूषितंपीतवाससा ॥ सुचारुमालतीमात्यवक्षस्थलसमुज्ज्वलम् ॥ ५१ ॥ शयानंरत्नपर्यंकेपुष्पचंदनचर्चि
ते ॥ तंदृष्ट्वासहसासाध्वीतन्मूलंप्रययौमुदा ॥ ५२ ॥ उवाचमधुरंसाध्वीहृदयेनविदूयता ॥ कामात्मजप्रियाकांताका
मबाणप्रपीडिता ॥ ५३ ॥ ॥ उषोवाच ॥ ॥ कस्त्वंकामुकभद्रंतेमांभजस्वस्मरातुराम् ॥ अतिप्रौढानवोढांचनवसंगम
लालसाम् ॥ ५४ ॥ तवानुरक्तांभक्तांचगांधर्वेणसमुद्वह ॥ विवाहाष्टप्रकारेषुगांधर्वःसुलभो नृणाम् ॥ ५५ ॥ अनुरक्तां
प्रियांप्राप्यत्यजेद्यःकपटीपुमान् ॥ तस्माद्यातिमहालक्ष्मीःशापंदत्वासुदारुणम् ॥ ५६ ॥ ॥ पुमानुवाच ॥ ॥ अहंकृ
ष्णस्यपौत्रश्चकामदेवात्मजःस्वयम् ॥ कथंगृह्णामित्वांकांतेतयोरनुमतिंविना ॥ ५७ ॥ इत्येवमुत्कासपुमानंतर्धानंच
कारसः ॥ कामेनव्याकुलाकांतानदृष्ट्वाकांतमीप्सितम् ॥ ५८ ॥ निद्रांत्यत्कासमुत्थायतल्पादेवमनोहरात् ॥ विषसादस
खीसध्येप्रमत्तारुदतीभृशम् ॥ ५९ ॥ पप्रच्छतांवरालीनांकिकिमित्येवनिश्चितम् ॥ उवाचबोधयामासचित्रलेखासुयो
गिनी ॥ ६० ॥ ॥ चित्रलेखोवाच ॥ ॥ चेतनंकुरुकल्याणिकस्मात्तेभीतिरुल्वणा ॥ स्वयंशंभुःशिवासाक्षाद्गुल्फेन
गरेसति ॥ ६१ ॥ शिवस्मरणमात्रेणसर्वारिष्टंपलायते ॥ शिवंभवतिसर्वत्रशिवएवशिवालयः ॥ ६२ ॥ ध्यानाद्गुर्गतिना

अ० ११४

॥ ११५ ॥

शिन्यासर्वदुर्गं विनश्यति ॥ ददाति मंगलं तस्मै सर्वमंगलमंगला ॥ ६३ ॥ चित्रलेखावचः श्रुत्वा रुरोदोच्चैर्भृशं सती ॥ वा
 णश्च शंकराभ्याशो विषसादप्रमूर्छितः ॥ ६४ ॥ जहास शंकरो दुर्गाकार्तिके योगणेश्वरः ॥ ॥ गणेश्वर उवाच ॥ ॥ यो ददा
 ति ध्रुवं दुःखमन्यस्मै दंभमोहितः ॥ ६५ ॥ सूक्ष्मधर्मविचारेण स विंदति चतुर्गुणम् ॥ शिवेशयोश्च क्रीडां च दृष्ट्वा या काममो
 हिता ॥ ६६ ॥ वरं तस्मै ददौ दुर्गावरमेव सुदुर्लभम् ॥ स्वप्ने गत्वा स्वयं देवीमत्तं कृत्वा स्मरात्मजम् ॥ ६७ ॥ अधुना वामपा
 श्वं च शंभोस्तिष्ठति मूकवत् ॥ सर्वज्ञात्वा च सर्वज्ञो भगवान् हरिरीश्वरः ॥ ६८ ॥ स्वप्ने सुवेषं पुरुषं दर्शयामास कन्यकाम् ॥
 सुवेषं पुरुषं दृष्ट्वा युवानं युवती सती ॥ ६९ ॥ परमेच्छा भवेत्तस्या धर्मभीत्या निवर्तते ॥ सुवेषं पुरुषं दृष्ट्वा पुंश्चली पापवंश
 जा ॥ ७० ॥ त्यजेन्निद्रां च स्वाहारं पतिं पुत्रं धनं गृहम् ॥ चेतनं गृहकार्यं च कुललज्जां कुलद्वयम् ॥ ७१ ॥ युवानं रतिशूरं
 चाप्यतिनीचं न हित्यजेत् ॥ त्यजेज्जातिं च धर्मं च प्राणांश्च परिणामतः ॥ ७२ ॥ तस्मात्प्राज्ञः प्रयत्नेन प्राणेभ्यो युवतीं
 सदा ॥ परिरक्षेच्च सततं मायायुक्तां न विश्वसेत् ॥ ७३ ॥ त्वदयं क्षुरधारा भंनारीणां मधुरं वचः ॥ तासां मनो न जानंति संतो
 वेदाश्च वैदिकाः ॥ ७४ ॥ प्रयातु द्वारकां सद्यश्चित्रलेखा सुयोगिनी ॥ अनिरुद्धं समाहृत्य प्रमत्तमवलीलया ॥ ७५ ॥ इति
 श्रुत्वामहादेवो गणेशं तमुवाच ह ॥ न शृणोति यथा वा णः शुभकार्यं तथा कुरु ॥ ७६ ॥ चित्रलेखा ययौ तूर्णं द्वारका भवनं
 हरेः ॥ सर्वेषामपि दुर्लभ्या लीलया प्रविवेश सा ॥ ७७ ॥ निद्रितां चानिरुद्धं च समाहृत्य च योगतः ॥ रथमारोहयामास नि
 द्रितं बालकं मुदा ॥ ७८ ॥ सामनो याचिनी भद्रा गृहीत्वा बालकं मुने ॥ मुहूर्ताच्छोणितपुरं कृत्वा शंखध्वनिं ययौ ॥ ७९ ॥
 अथाश्रमाभ्यंतरे च रुरुदुःसर्वयोषितः ॥ अहो वाणहरो वत्सः क्व गतः प्राणवल्लभः ॥ ८० ॥ कृष्णस्ताश्च समाश्वास्य सर्वज्ञः

कृ.ज.उ.
॥ ११६ ॥

सर्वतत्त्ववित् ॥ सांबः कामबलैः सार्धं कृष्णः सात्यकिना तथा ॥ ८१ ॥ गृहीत्वा गरुडं वीरं रथमारुह्य सत्वरः ॥ सुदर्शनं पांच
जन्यं पद्मं कौमोदकीं मुदाम् ॥ ८२ ॥ पश्चाद्यास्यति देवेशो नगरं शोणितं तथा ॥ सगणैः शंकरेणैव पार्वत्या परिरक्षितुम् ॥
॥ ८३ ॥ अथ सा योगिनी धन्या पुण्या मान्या च योषिताम् ॥ शिष्या दुर्वाससः शांता सिद्धयोगेन सिद्धिदा ॥ ८४ ॥ बालकं
बोधयामास रुदंतं मातरं स्मरन् ॥ स्नापयित्वा ददौ तस्मै मात्यचंदनभूषणम् ॥ ८५ ॥ कृत्वा सुवेषं बालस्य कन्यांतः पुरमी
प्सितम् ॥ चक्रे प्रवेशं योगेन रक्षकैश्चापिरक्षितम् ॥ ८६ ॥ तामूर्षारक्षितां दृष्ट्वा निराहारां कृशोदरीम् ॥ शीघ्रं च बोधया
मास सखीभिः परिवारिताम् ॥ ८७ ॥ उषां कृत्वा च सुस्नातां वस्त्रभूषणभूषिताम् ॥ वस्त्रैर्माल्यैश्चंदनैश्च सिंदूरपत्रकैः शुभैः ॥ ८८ ॥
द्वयोः संभाषणं तत्र महेंद्रे च शुभक्षणे ॥ कारयामास गोष्ठ्या च सखीनां संगमेन च ॥ ८९ ॥ पतिव्रतापतिं दृष्ट्वा सारे मे विग
तज्वरा ॥ गांधर्वेण विवाहेन तामुवाह स्मरात्मजः ॥ ९० ॥ रतिर्बभूव सुचिरमुभयोः सुखकारणम् ॥ दिवानिशं न बुबुधे
स्मरपुत्रः स्मरातुरः ॥ ९१ ॥ उषा कामातुरा प्रौढानवोढानवसंगमात् ॥ मूर्च्छां संप्राप पुंसश्च स्पर्शमात्रेण कामुकी ॥ ९२ ॥
एवं नित्यं च रहसि संगमः सुमनोहरः ॥ बभूव सुचिरं विप्रराजा शुश्राव रक्षकात् ॥ ९३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे
श्रीकृष्णज० बाणयुद्धे प्युखानिरुद्धयोः संवादे चतुर्दशाधिकशतकोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ अथ
भीतारक्षकास्ते समूचुर्बाणमीश्वरम् ॥ स्कंदं गणेशं दुर्गां च दंडवत्प्रणिपत्य च ॥ १ ॥ ॥ रक्षका ऊचुः ॥ ॥ अहो दुष्ट
श्च कालो यमतीव दुरतिक्रमः ॥ स्वतंत्रा बालिका प्रौढापतिमिच्छति सांप्रतम् ॥ २ ॥ असंगसंगमनाथसाधूनां दुःखकार
णम् ॥ संसर्गजा गुणादोषा भवन्ति संततं नृणाम् ॥ ३ ॥ चित्रलेखा स्वयंदूती समानीय परंवरम् ॥ रणशूरं महावीरं नृपेन्द्रं च

अ० ११४

॥ ११६ ॥

महारथम् ॥ ४ ॥ युवानंठ्याधिहीनंचकंदर्पादपिसुंदरम् ॥ संभोगंकारयामासबुबुधेनदिवानिशम् ॥ ५ ॥ सांप्रतंतवक
 न्यास्याप्युषागर्भवतीसती ॥ कुलजाकुलयोश्चैवतप्तांगारस्वरूपिणी ॥ ६ ॥ दौहित्रोवापिदौहित्रीवभवसांप्रतंतव ॥
 कन्यांपश्यमहाप्रौढांनगरींनगरान्विताम् ॥ ७ ॥ नखविक्षतसर्वांगीवराधीनांचचंचलाम् ॥ पुंसश्चसंगिनीशश्वद्रहस्ये
 रतिसंगिनीम् ॥ ८ ॥ सस्मितांसकटाक्षंचचंचलेक्षणवीक्षिताम् ॥ एवंश्रुत्वालजितश्रवाणस्तत्रचुकोपह ॥ ९ ॥ युद्धा
 यचमतिचक्रेवारितःशंभुनाभृशम् ॥ वारितश्रगणेशेनस्कंदेनशिवयातथा ॥ १० ॥ भैरव्याभद्रकाल्याचयोगिनीभिश्च
 संततम् ॥ अष्टभिर्भैरवैश्चैवरुद्रैरेकादशात्मकैः ॥ ११ ॥ भूतैःप्रेतैश्चकूष्माण्डैर्वैतालैर्ब्रह्मराक्षसैः ॥ योगींद्रैरपिसिद्धैर्द्रुद्रैश्चंडा
 दिभिस्तथा ॥ १२ ॥ कोट्याचग्रामदेव्याचयथामात्राहितायच ॥ उवाचशंकरोबाणंमूढंपंडितमानिनम् ॥ १३ ॥ हितं
 सत्यंनीतिशास्त्रंपरिणामसुखावहम् ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ शृणुबाणप्रवक्ष्यामिकथामेतांपुरातनीम् ॥ १४ ॥
 भुवोभारावतरणेभारतेस्वयमीश्वरः ॥ निहत्यसर्वात्राजेंद्रानूद्धारकायांविराजते ॥ १५ ॥ यस्यलोमसुविश्वानितस्यवा
 सोःसदीश्वरः ॥ वासुदेवइतिख्यातःकथ्यतेतेनकोविदैः ॥ १६ ॥ धातुर्विधाताभगवानूचक्रपाणिःस्वयंभुवि ॥ ब्रह्मविष्णु
 शिवादीनामीश्वरःप्रकृतेःपरः ॥ १७ ॥ निर्गुणश्चनिरीहश्चभक्तानुग्रहविग्रहः ॥ परंब्रह्मपरंधामपरमात्माचदेहिनः ॥ १८ ॥
 यस्मिन्गतेशवोजीवोसंग्रामस्तेनसंभवेत् ॥ शस्त्रविद्धोमहाकालेयथामूढदिशस्तथा ॥ १९ ॥ तथात्माचनिराकारोदेहीच
 ध्यानहेतुना ॥ तस्यपुत्रोनिरुद्धश्चमहाबलपराक्रमः ॥ २० ॥ त्रैलोक्यमपिसंहर्तुंक्षणेनचक्षमःस्वयम् ॥ सर्वदेवाश्चदैत्याश्च
 बलवंतोमहारथाः ॥ २१ ॥ तेसर्वेचानिरुद्धस्यकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ ययोरेवसमंवित्तंययोरेवसमंबलम् ॥ २२ ॥ तयोर्वि

क.ज.उ.
॥११७॥

बाहोमैत्रीचनतुपुष्टविपुष्टयोः ॥ बलिः पितातेदैत्यानांसारभूतोमहारथः ॥ २३ ॥ क्षणेनयेननीतश्चसुतलंसहरेःकला ॥ सर्वे
चांशकलाःपुंसःपरिपूर्णतमस्यच ॥ २४ ॥ वृंदावनेश्वरस्यापिकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ ध्यायतेध्या
ननिष्ठश्चत्पद्मेचदिवानिशम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मामहेशःशेषश्चभगवंतंसनातनम् ॥ दिनेशश्चगणेशश्चयोगीन्द्राणांगुरोर्गुरुः ॥
ध्यायतेपरमात्मानंभगवंतंसनातनम् ॥ २६ ॥ सनत्कुमारःकपिलोनरोनारायणस्तथा ॥ ध्यायतेहृदयांभोजेभगवंतंसना
तनम् ॥ २७ ॥ मनवश्चमुनीन्द्राश्चसिद्धेन्द्रायोगिनांवराः ॥ ध्यानासाध्यंचध्यायंतेभगवंतंसनातनम् ॥ २८ ॥ सर्वादिसर्ववी
जंचसर्वेशंचपरात्परम् ॥ ध्यायंतेज्ञानिनःसर्वेभगवंतंसनातनम् ॥ २९ ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ अभाग्यंचबलेश्चापि
वैष्णवस्यमहात्मनः ॥ मूढोयमीदृशःपुत्रःप्रल्हादस्यचधीमतः ॥ ३० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अयेभ्रातर्नश्रुताचहिर
ण्यकशिपोःकथा ॥ हिरण्याक्षस्यचमधोःकैठभस्यमहात्मनः ॥ पूर्वजास्तेपितेदैत्यामहाबलपराक्रमाः ॥ ३१ ॥ क्रमेण
विष्णुनानीतालीलयायमसादनम् ॥ भगवान्यस्यसंहर्तास्वयंनारायणःप्रभुः ॥ ३२ ॥ तस्यकोरक्षिताभ्रातर्निवर्तस्व
शुभायच ॥ तेषांचवचनंश्रुत्वातानुवाचासुरेश्वरः ॥ ३३ ॥ कोपरक्तास्यनयनोधनुष्पाणिर्यथांतकः ॥ शृणुमातःप्रव
क्ष्यामिशृणुतातमहेश्वर ॥ ३४ ॥ शृणुभ्रातर्गणपतेशृणुभ्रातश्चकार्तिक ॥ शुभाशुभंप्राक्कनेनप्राणिनांकर्मिणांतथा ॥
॥ ३५ ॥ कृतकर्मातिरिक्तंचकार्यंकेषांचवर्तते ॥ नाप्राप्तकालेप्रियतेविद्वःशरशतैरपि ॥ ३६ ॥ तृणाग्रेणापिसंस्पृष्टःप्रा
प्तकालोनजीवति ॥ यस्माच्चयस्यनिर्वाणंविधात्रालिखितंपुरा ॥ ३७ ॥ तदेवनित्यंसत्यंचनिषेकःकेनवार्यते ॥ संग्रा
मेकातरोयोहिनिष्फलंतस्यजीवनम् ॥ ३८ ॥ जयीयशश्चलभतेमृतःस्वर्गंचगच्छति ॥ प्रविश्यकन्यांगृह्णातिनगरंशि

अ० ११५

॥ ११७ ॥

वरक्षितम् ॥ ३९ ॥ पार्वत्याचगणेशेनयुद्धेनबलिनातथा ॥ कोवागृण्हातिकन्यांचकस्यवाजीवितस्यच ॥ ४० ॥ सग
 भातवकन्येतिसभायांरक्षकोवदेत् ॥ इतिमेवज्जतुल्यंचश्रुतिकौटंपरंवचः ॥ ४१ ॥ अतोनिरुद्धंहत्वाचघातयिष्यामिक
 न्यकाम् ॥ अन्यथाज्वलदग्नौचधक्ष्यामिचकलेवरम् ॥ ४२ ॥ कोट्युवाच ॥ ॥ शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिमाताहंतेपिधर्मतः ॥
 दुरंतेनापिपुत्रेणपित्रोर्दुःखंपदेपदे ॥ ४३ ॥ कन्यापरगृहीतासाप्यन्यस्मैदातुमक्षमा ॥ श्रीकृष्णस्यापिपौत्रायप्रद्युम्न
 स्यसुतायच ॥ ४४ ॥ अनिरुद्धायमहतेस्वेच्छयादेहिकन्यकाम् ॥ पूतोसिभारतेवर्षेसप्तभिःपितृभिःसह ॥ ४५ ॥ यौतकं
 देहिसर्वस्वंयशसेमहतेभुवि ॥ अन्यथारणमध्येचत्वांहनिष्यतिमाधवः ॥ ४६ ॥ सुदर्शनेनचक्रेणकोवात्वांरक्षितुंक्षमः ॥
 कोटरीवचनंश्रुत्वाचुकोपदैत्यपुंगवः ॥ ४७ ॥ प्रययौरथमारुह्ययत्रपौत्रोहरेर्मुने ॥ रुकंदःसेनापतिर्भूत्वाप्रययौशंक
 राज्ञया ॥ ४८ ॥ बाणस्वस्त्ययनंचक्रेगणेशश्चशिवःस्वयम् ॥ बाणंशुभाशिषंचक्रेपार्वतीकोटरीतथा ॥ ४९ ॥ अष्टौचभैरवा
 श्वैवरुद्राश्चैकादशैवते ॥ सर्वेयुद्धायहंतारोबभूवुःशस्त्रपाणयः ॥ ५० ॥ एतस्मिन्नंतरेदूतोप्यनिरुद्धमुवाचह ॥ पार्वत्याप्रे
 रितश्चैवबाणपत्न्याचसत्वरम् ॥ ५१ ॥ दूतउवाच ॥ अनिरुद्धोत्तिष्ठभद्रंपार्वतीवचनंशृणु ॥ भवसन्नाहिकोवत्सकुरुयुद्धं
 बहिर्भव ॥ ५२ ॥ भीतोषारुदतीत्रस्तासस्मारपार्वतींसतीं ॥ रक्षरक्षमहामायेमत्प्राणेश्वरमीप्सितं ॥ ५३ ॥ अजयेप्यज
 यंदेहिसंग्रामेघोरदारुणे ॥ त्वमेवजगतांमातास्त्रेहस्तेसर्वतःसमः ॥ ५४ ॥ अथानिरुद्धःसन्नाहीशस्त्रपाणिर्बभूवह ॥ उषा
 दत्तरथंप्राप्यचकारारोहणंमुदा ॥ ५५ ॥ बहिःसंभूयशिविराद्दर्शबाणमीश्वरः ॥ सन्नाहिकंशस्त्रपाणिंरक्तास्यलोचनं
 परम् ॥ ५६ ॥ दृष्ट्वानिरुद्धंबाणश्चतमुवाचरुषान्वितः ॥ घोरसंग्राममध्येचविषोक्तिंप्रज्वलन्निव ॥ ५७ ॥ बाणउवाच ॥

क.ज.उ.
॥ ११८ ॥

अयेवीरमहादुष्टनीतिशास्त्रविवर्जित ॥ चंद्रवंशकुलांगारपुण्यक्षेत्रेयशस्कर ॥ ५८ ॥ पितातेशंबरंहत्वाजग्राहतस्यका
मिनीम् ॥ ततो जातो भवानेव निरोधं स्वकुलक्षमम् ॥ ५९ ॥ पितामहो वासुदेवो मथुरायां चक्षत्रियः ॥ गोकुले वैश्यपुत्र
श्चनाम्ना च नंदनंदनः ॥ ६० ॥ वृंदावने च गोपस्य नंदस्य पशुरक्षकः ॥ साक्षाज्जारश्च गोपीनां दुष्टः परमलंपटः ॥ ६१ ॥ जघा
नपूतनां सद्यो नारीघाती त्वधार्मिकः ॥ आगत्य मथुरां कुन्तां जघान मैथुनेन च ॥ ६२ ॥ दुर्बलं नरकं हत्वा स्त्रीसमूहं मनोहर
म् ॥ जग्राह यो निलुब्धश्च स्वपुत्रमतिनिष्ठुरः ॥ ६३ ॥ भीष्मकं मानवं जित्वा तत्पुत्रं चापि दुर्बलम् ॥ जग्राह कन्यकांतस्य
देवयोग्यां च रुक्मिणीम् ॥ ६४ ॥ सत्राजितः सूर्यभृत्यो देवात्प्राप्य मणीश्वरम् ॥ घातयित्वा त्द्युपायेन जग्राह मणिक
न्यकाम् ॥ ६५ ॥ कुरुपांडवयुद्धं च कारयित्वा च दारुणम् ॥ युधिष्ठिरस्य यज्ञे च शिशुपालं जघान सः ॥ ६६ ॥ दंतवक्त्रं
च शाल्वं च जरासंधं च दारुणः ॥ संजहार भुवो भूपसमूहमतिदारुणम् ॥ ६७ ॥ उपायान्नरकं हत्वा सर्वस्वं तज्जहार सः ॥ दु
र्बलो राजभीतश्च समुद्रं शरणं गतः ॥ ६८ ॥ जित्वा च भ्रातरं शक्रं भार्याया वचनेन च ॥ जग्राह पारिजातं च पुष्पं च स्वर्गदु
र्लभम् ॥ ६९ ॥ कंसं निहत्या धर्मिष्ठो भ्रातरं मातुरेव च ॥ जग्राहतस्य सर्वस्वं परं किं कथयामिते ॥ ७० ॥ जित्वा च भलुकं
युद्धे जग्राहतस्य कन्यकाम् ॥ तत्पितुर्भगिनीकुंती चतुर्णां कामिनीभुवि ॥ ७१ ॥ द्रौपदी भ्रातृपत्नी च पंचानां कामि
नी तथा ॥ गोष्ठीने यो निलुब्धश्च शश्वत्परमलंपटः ॥ ७२ ॥ तज्ज्येष्ठो बलदेवश्च शश्वत्पिबति वारुणीम् ॥ यमुनां भ्रातृप
त्नीं च करोत्याव्हानमीप्सितम् ॥ ७३ ॥ जहार भगिनीं तस्य कौंतेयः शक्रनंदनः ॥ सुभद्रां मातुलसुतां सन्निबोधकुलक्रमम्
॥ ७४ ॥ बाणस्य वचनं श्रुत्वा च कोपकामनंदनः ॥ उवाच परमार्थं च योग्यं प्रत्युत्तरं मुने ॥ ७५ ॥ ॥ अनिरुद्ध उवाच ॥

अ० ११५

॥ ११८ ॥

पितामेकामदेवश्च ब्रह्मपुत्रः पुराशुचिः ॥ यस्यास्त्रेण वशीभूतं त्रैलोक्यं सततं शृणु ॥ ७६ ॥ शिवकोपानलेनैव भस्मीभूतः
 स्वकर्मतः ॥ कृष्णस्य पुत्रोऽप्यधुना सर्वेषां परमात्मनः ॥ ७७ ॥ पतिव्रतारतीमातापतिशोकेन सांप्रतम् ॥ शंबरस्य गृहे तस्थौ
 तृतातेन बलेन च ॥ ७८ ॥ छायां मायावतीं दत्वा मायया शयनेन च ॥ रतीं स्वधर्मसंरक्ष्य धर्मसाक्षी च तद्रुहे ॥ ७९ ॥ निह
 त्य शंबरं शत्रुं गृहीत्वा स्वप्रियां सतीम् ॥ आजगाम द्वारकां च चंद्रसूर्यां च साक्षिणौ ॥ ८० ॥ पितामहं वासुदेवं त्वां किं जाना
 सि मूढवत् ॥ यंच संतो न जानंति वेदाश्च त्वार एव च ॥ ८१ ॥ वासुः सर्वे निवासस्य विश्वानियस्य लोमसु ॥ तस्य देवः परं ब्र
 ह्म वासुदेव इति स्मृतः ॥ ८२ ॥ शंकरं पृच्छ साक्षाच्च यस्य भृत्यो धुना भवान् ॥ कृष्णभृत्यस्य च बलेः पुत्रोऽसि किं करात्मजः
 ॥ ८३ ॥ गोकुले वैश्यपुत्रत्वं ब्रूहि त्वं ज्ञानदुर्बल ॥ भोजनं वेदविहितं शश्वत्क्षत्रियवैश्ययोः ॥ ८४ ॥ द्रोणः प्रजापतिः श्रे
 ष्ठो धरातस्य प्रियासती ॥ पुत्रं च तपसालेभे परमात्मानमीश्वरम् ॥ ८५ ॥ द्रोणो नंदो वैश्यराजो यशोदासाधरासती ॥ वृ
 षभानसुताराधासुदाम्नः शापकारणात् ॥ ८६ ॥ त्रिंशत्कोटीं च गोपीनां गृहीत्वा भर्तुराज्ञया ॥ पुण्यं च भारतं क्षेत्रं गोलोका
 दाजगाम सा ॥ ८७ ॥ ताभिः सार्धं सरे मे च स्वपत्नीभिर्मुदान्वितः ॥ पाणिं जग्राह राधायाः स्वयं ब्रह्मा पुरोहितः ॥ ८८ ॥
 गोपकोटिश्च गोलोकादाजगाम मुदान्विता ॥ तेजसा हरितुल्यास्ते पार्षदप्रवराहरेः ॥ ८९ ॥ गोरक्षणं हरेरेव गोपवेषस्य चा
 त्मनः ॥ गोपानां शिशुरक्षार्थं मायेशस्यापि मायया ॥ ९० ॥ पूतना बलिकन्या च भगिनी च तवासुर ॥ दृष्ट्वा च वामनं विंध्या
 चकार पुत्रमानसम् ॥ ९१ ॥ एवं भूतो यदि मम पुत्रो भवति सांप्रतत् ॥ स्तनं ददामि तनयं कृत्वा वक्षसि सुंदरम् ॥ ९२ ॥ त
 स्याः पूर्णमानसं च चकार भगवान् प्रभुः ॥ स्तनं दत्वा च गोलोकं ययौ सारत्नयानतः ॥ ९३ ॥ कुन्ता सा भगिनी पूर्वं रावण

क.ज.उ.
॥ ११९ ॥

स्यदुरात्मनः ॥ श्रीरामंचकमेकामान्नाम्राशूर्पनखासती ॥ ९४ ॥ नासांचिच्छेदतस्याश्वलक्ष्मणो धार्मिकेश्वरः ॥ तपसा
चपरं लेभे ब्रह्मणः प्रियमीश्वरम् ॥ ९५ ॥ तेन पुण्येन तं लब्ध्वा गोलोकं स जगाम ह ॥ गोपीबभूव गोलोके कृष्णस्य अलिंग
नेन च ॥ ९६ ॥ नरको हरि वध्यश्च स्वपूर्वप्राक्तनेन च ॥ पाणिजग्राहकन्यानां साक्षिणौ शशिभास्करौ ॥ ९७ ॥ भीष्मक
न्यामहालक्ष्मीः श्रीकृष्णस्य प्रियासती ॥ वैकुण्ठादागता सा ध्वी ब्रह्मणो नुमतेन च ॥ ९८ ॥ सत्राजितस्य कन्या सा सत्यभा
मावसुंधरा ॥ ददौ कृष्णाय राजा सतां मणियौतकेन च ॥ ९९ ॥ भुवोभारावतरणहेतुना गमनं हरेः ॥ संजहार भुवोभारं कुरु
पांडव युद्धतः ॥ १०० ॥ शिशुपालो दंतवक्रोजयो विजय एव च ॥ द्वारिणो द्वारिषट्के च वैकुण्ठेश्रीहरेरपि ॥ १०१ ॥ कुमारशा
पात्पतितौ प्राप्य जन्मत्रयं ध्रुवम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैव तवैव पूर्वपुरुषः ॥ १०२ ॥ तस्य भ्राता हिरण्याक्षस्तेनैव वरुणो जि
तः ॥ हरिर्नृसिंहरूपेण तं जघाना वलीलया ॥ ३ ॥ सूकरेण हतौ न्यश्च पूर्वजन्म कथां शृणु ॥ द्वितीये जन्मनि पुरा रावणः कुंभ
कर्णकः ॥ ४ ॥ श्रीरामेण हतौ तौ द्वौ शेषजन्म कलौ तयोः ॥ श्रीकृष्णेन हतौ तौ द्वौ धर्मपुत्रावुभौ तथा ॥ १०५ ॥ जरासंधश्च शा
ल्वश्च दुरात्मा कंस एव च ॥ प्राक्तनात्तस्य वध्यास्ते भुवोभारजिहीर्षया ॥ ६ ॥ मांधातुः सुतमध्ये च यवनश्चापि प्राक्तनात् ॥
लक्ष्मीश्वरस्य कृष्णस्य धनेन किंप्रयोजनम् ॥ ७ ॥ प्रतिज्ञया च सत्यायाः पुण्यकव्रतकारकात् ॥ पारिजातं समानीय च
कार स्वात्मनो व्रतम् ॥ ८ ॥ स्वयं जांबवती देवी दुर्गा शांभुल्लुकात्मजा ॥ पाणिजग्राहतस्याश्वतपसा भारते हरिः ॥ ९ ॥ कुं
त्याश्च क्षेत्रजाः पुत्राः केवलं भर्तुराज्ञया ॥ कलौ निषिद्धं त्रियुगे प्रसिद्धं पलपैतृकम् ॥ ११० ॥ युधिष्ठिरो धर्मपुत्रो भीष्मश्च प
वनात्मजः ॥ महेंद्रपुत्रो धर्मिष्ठः फाल्गुनो विजयी भुवि ॥ १११ ॥ यस्मै पाशुपतं शंभुः प्रददौ च स्वयं पुरा ॥ अश्वमेधं गवालं बं

अ० ११५

॥ ११९ ॥

संन्यासंपलपैतृकम् ॥ १२ ॥ देवरेणसुतोत्पत्तिकलौपंचविवर्जयेत् ॥ द्रौपद्याःपंचभर्तारोशांकरेणवरेणच ॥ ११३ ॥ बल
देवःपुष्पमधुपूतंपिबतिनित्यशः ॥ चकारयमुनाब्धानंस्नानार्थंधार्मिकःशुचिः ॥ १४ ॥ सुभद्रांचददौकृष्णःफाल्गुनायम
हात्मने ॥ कन्यकांमातुलानांचदाक्षिणात्यःपरिग्रहात् ॥ १५ ॥ देशेष्वन्येषुदोषोयमित्याहकमलोद्भवः ॥ ११६ ॥ इतिश्री
ब्रह्मवैवर्तेम०श्रीकृष्णजन्मखंडेबाणानिरुद्धसंवादेपंचदशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ बाणउवाच ॥ ॥ अनि
रुद्धबुधोसित्वंत्वयोक्तंसत्यमेवच ॥ शंभुनाचैवमुक्तंचसर्वबुद्धंस्वचेतसा ॥ १ ॥ त्वयोक्तंशंकरवरात्पंचानांस्वामिनांप्रि
या ॥ द्रौपदीचमहाभागातन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ शंबरेणहृतापूर्वतवमाताकथंरती ॥ देवैरपिकथंदत्तादेवास्तेनजि
ताःकथम् ॥ ३ ॥ ॥ अनिरुद्धउवाच ॥ ॥ एकदारघुनाथश्चसीतयालक्ष्मणेनच ॥ स्नातःसरसितत्रस्थोरम्येपंचवटी
तटे ॥ ४ ॥ उवाचसीतांहेमंतेजलंसुखादुनिर्मलम् ॥ तथान्नंव्यंजनंरम्यंसर्ववस्तुसुशीतलम् ॥ ५ ॥ फलावचयनंचक्रे
सीतायैप्रददौमुदा ॥ ततोददौलक्ष्मणायपश्चाद्भुंक्तेस्वयंप्रभुः ॥ ६ ॥ लक्ष्मणस्तद्रूहीत्वाचनैवभुंक्तेफलंजलम् ॥ मेघ
नादवधार्थंचसीतोद्धारणकारणात् ॥ ७ ॥ निद्रानयातिनोभुंक्तेवर्षाणांचचतुर्दश ॥ यएवंपुरुषोयोगीतद्वध्योरावणा
त्मजः ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नंतरेरामंद्रष्टुंकमललोचनम् ॥ बन्धिस्तत्रसमायातोद्विजरूपीकृपानिधिः ॥ ९ ॥ भविष्यत्कथया
मासश्रुतिकौटपरंवचः ॥ ॥ बन्धिरुवाच ॥ ॥ शृणुराममहाभागसीतासंगोपनंकुरु ॥ १० ॥ सप्ताहाभ्यंतरेचैवरावणो
दुष्टराक्षसः ॥ दुर्निवार्यःप्राक्तनेनजानकींचहरिष्यति ॥ ११ ॥ विधात्रालिखितंकर्मप्राक्तनंकेनवार्यते ॥ देवैश्चतुर्भिःक
थितंनचदैवात्परंवरम् ॥ १२ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सीतांगृहीत्वात्वंगच्छछायात्रैवतुतिष्ठतु ॥ कलत्रवर्जनंकर्मस

क.ज.उ.
॥१२०॥

वैष्णवजुगुप्सितम् ॥ १३ ॥ सीतांगृहीत्वाप्रययौरुदंतींचहुताशनः ॥ सीतयासदृशीछायायातस्थौरामसन्निधौ ॥ १४ ॥
साचछायाहृतापूर्वरावणेनावलीलया ॥ समुद्धारतांरामोनिहत्यतंसबांधवम् ॥ १५ ॥ वन्हौपरीक्षाकालेचछायावन्हौ
विवेशया ॥ अग्निश्छायांचसंरक्ष्यददौरामायजानकीम् ॥ १६ ॥ रामस्तांचगृहीत्वाचप्रययौस्वाश्रमंमुदा ॥ छायात
स्थौवन्हिपार्श्वेहृदयेनविदूयता ॥ १७ ॥ साचछायातपश्चक्रेनारायणसरोवरे ॥ तपश्चकारदिव्यंचशतवर्षंचशूलिनः ॥
॥ १८ ॥ वरंचणुष्वभद्रेत्वमुवाचशंकरश्चताम् ॥ उवाचसाशिवंव्यग्राभर्तृदुःखेनदुःखिता ॥ १९ ॥ पतिंदेहिपंचधासाव
रंववेत्रिलोचनम् ॥ सर्वसंपत्प्रदस्तुष्टस्तस्यैशर्वोवरंददौ ॥ २० ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ साध्वित्वंपंचधाब्रूहिपतिंदे
हीतिव्याकुला ॥ पंचेंद्राश्चहरेरंशाभविष्यंतिप्रियास्तव ॥ २१ ॥ तेचसर्वेचपंचेंद्राश्चाधुनापंचपांडवाः ॥ साचछायाद्रौप
दीचयज्ञकुंडसमुद्भवा ॥ २२ ॥ कृतेयुगेवेदवतीत्रेतायांजनकात्मजा ॥ द्वापरेद्रौपदीछायातेनकृष्णात्रिहायणी ॥ २३ ॥
वैष्णवीकृष्णभक्त्याचतेनकृष्णाप्रकीर्तिता ॥ स्वर्गलक्ष्मीर्महेंद्राणांसाचपश्चाद्भविष्यति ॥ २४ ॥ राजाददौफाल्गुनायक
न्यायाश्चस्वयंवरे ॥ पप्रच्छमातरंवीरोवस्तुप्राप्तंमयाधुना ॥ २५ ॥ तमुवाचस्वयंमातागृहाणभ्रातृभिःसह ॥ शंभोर्वरेण
पूर्वंचपरत्रमातुराज्ञया ॥ २६ ॥ द्रौपद्याःस्वामिनस्तेनहेतुनापंचपांडवाः ॥ चतुर्दशानामिंद्राणांपंचेंद्राःपंचपांडवाः ॥ २७ ॥
शंकरेणाभिसंशप्तासामात्राभर्त्सितेनच ॥ भर्तातेजस्मसाद्रूतोहरकोपानलेनच ॥ २८ ॥ हेरतित्वंमहाशप्तादैत्यग्रस्ताभ
वाधुना ॥ विजित्यदेवान्सेंद्राश्चशंबरस्त्वांहरिष्यति ॥ २९ ॥ पुनरुक्तंवरंप्रादात्सतीत्वंतेनयास्यति ॥ छायांदत्वातिष्ठगे
हेयावज्जीवतितेपतिः ॥ ३० ॥ इतितेकथितंसर्वमितिहासंपुरातनम् ॥ देवानांगुप्तचरितंशृणुदैत्येंद्रसांप्रतम् ॥ ३१ ॥ एत

अ० ११६

॥ १२० ॥

स्मिन्नंतरेतत्रसुभद्रश्चमहाबलः ॥ कुभांडभाताबलवान्बाणसेनापतीश्वरः ॥ ३२ ॥ निर्भत्स्यबाणसमरेशस्त्रपाणिर्महार
 थः ॥ श्रीकृष्णपौत्रंशूलंचिक्षेपप्रलयान्निवत् ॥ ३३ ॥ अर्धचंद्रेणतच्छूलंविच्छेदकामपुत्रकः ॥ शक्तिंचिक्षेपभद्रश्चश
 तसूर्यसमप्रभाम् ॥ ३४ ॥ वैष्णवास्त्रेणचिच्छेदतांशक्तिकामपुत्रकः ॥ नारायणास्त्रंचिक्षेपसुभद्रोरणमूर्धनि ॥ ३५ ॥ प्रण
 म्यशेतेनिर्भीतोमदनस्यसुतोबली ॥ उर्ध्वमस्त्रंचबभ्रामशतसूर्यसमप्रभं ॥ ३६ ॥ प्रलीनमस्त्रमाकाशेविश्वसंहारकारणं ॥
 अस्त्रेगतेसोनिरुद्धोगृहीत्वाचमहानसिं ॥ ३७ ॥ प्रबभञ्जभद्ररथंजघानाश्वांश्चसारथिं ॥ जघानतंसुभद्रंचलीलयारण
 मूर्धनि ॥ ३८ ॥ हतेसुभद्रेबाणश्चमहाबलपराक्रमः ॥ बाणानांशतकंचापिचिक्षेपरणमूर्धनि ॥ ३९ ॥ कामात्मजोऽग्निबा
 णेनबाणौघंप्रददाहसः ॥ बाणश्चिक्षेपब्रह्मास्त्रंसृष्टिसंहारकारणं ॥ ४० ॥ दृष्ट्वाकामात्मजःशीघ्रंसबीजंमंत्रपूर्वकं ॥ ब्रह्मा
 स्त्रेणैवसहसासंजहारावलीलया ॥ ४१ ॥ बाणःपाशुपतंक्षेप्तुंसमारेभेचकोपतः ॥ निषिद्धश्चगणेशेनस्कंदेनशंभुनातथा ॥
 ॥ ४२ ॥ तदृष्ट्वासोनिरुद्धस्तंधनुर्बाणौघसंयुतं ॥ मुमोचजृम्भणंयुद्धेशीघ्रंतंचमहारथं ॥ ४३ ॥ जडोवभूवबाणश्चनिश्चेषो
 रणमूर्धनि ॥ पुनश्चिक्षेपनिद्रास्त्रंनिद्रितंतंचकारसः ॥ ४४ ॥ बाणंतंनिद्रितंदृष्ट्वागृहीत्वास्त्रमुत्तमम् ॥ बाणंहंतुंसमुद्यंतंवार
 यामासकार्तिकः ॥ ४५ ॥ स्कंदश्चशतबाणैश्चवारयामासलीलया ॥ अनिरुद्धमहाभागंबलवंतंधनुर्धरम् ॥ ४६ ॥ अनिरुद्ध
 श्चसहसातयाशक्त्यादुरत्यया ॥ बभञ्जकार्तिकरथंरत्नेंद्रसारनिर्मितम् ॥ ४७ ॥ गदयाकार्तिकःक्रुद्धोऽप्यनिरुद्धरथंमुदा ॥
 बभञ्जलीलयातत्रक्षणेनरणमूर्धनि ॥ ४८ ॥ अनिरुद्धोर्धचंद्रेणक्षुरधारेणलीलया ॥ चिच्छेदकार्तिकधनुर्भल्लास्त्रेणनि
 योजितं ॥ ४९ ॥ जघानकार्तिकस्तंचगदयाचदुरंतया ॥ गदांजग्राहतद्वस्ताज्जवेनमदनात्मजः ॥ ५० ॥ शूलंगृहीत्वास्कं

कृ.ज.उ.
॥ १२१ ॥

दंचतमेवहंतुमुद्यतं ॥ अनिरुद्धश्चकोपेनप्रेरयामासदूरतः ॥ ५१ ॥ कार्तिकःपुनरागत्यगृहीत्वाकामपुत्रकं ॥ गृहीत्वाचक
रेणैवपातयामासभूतले ॥ ५२ ॥ अनिरुद्धोगृहीत्वासिसमुत्तस्थौमहाबलः ॥ तयोर्विरोधंदूरंचप्रचकारगणेश्वरः ॥ ५३ ॥
कार्तिकःप्रययौगेहमुषागेहंस्मरात्मजः ॥ सर्वनिवेदितुंशंभुंप्रययौसगणेश्वरः ॥ ५४ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै०म०श्रीकृष्णज
न्मखंडेबाणयुद्धेषोडशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ गणेशस्तुशिवस्थानंगत्वानत्वामहेश्वरम् ॥
सर्वविज्ञापयामासक्रमेणचपृथक्पृथक् ॥ बाणानिरुद्धयोर्युद्धंसुभद्रनिधनंतथा ॥ स्कंदानिरुद्धयोर्युद्धमनिरुद्धस्यविक्र
मं ॥ २ ॥ गणेशवचनंश्रुत्वाप्रहस्यभगवान्भवः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचासुगुप्तंवेदसंमतम् ॥ ३ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच
गणेश्वरमहाभागश्रूयतांवचनंमम ॥ हितंतथ्यंनीतिसारंपरिणामसुखावहम् ॥ ४ ॥ असंख्यविश्वसंधंचसर्वकृष्णात्मजं
सुतं ॥ कृष्णंजानीहियत्कार्यकारणानांचकारणं ॥ ५ ॥ ब्रह्मादितृणपर्यंतंजगत्सर्वगणेश्वर ॥ निबोधसत्यंकृष्णंचभग
वतंसनातनं ॥ ६ ॥ गोलोकेद्विभुजंशांतराधाकांतंमनोहरं ॥ शिशुरूपंगोपवेषंपरिपूर्णतमंप्रभुं ॥ ७ ॥ गोपीभिर्गोपनिकरैः
सहितंकामधेनुभिः ॥ पुण्येवृदावनेरम्येसुंदरेरासमंडले ॥ ८ ॥ चरंतंमुरलीहस्तंब्रह्मेशशेषवंदितं ॥ शतशृंगेचशैलेशेवट
मूलेनिराकुले ॥ ९ ॥ गोष्ठेभांडीरनिकटेनिर्मलेविरजातटे ॥ नवीननीरदश्यामंशोभितंपीतवाससा ॥ १० ॥ यथानवंध
नौघंचसौदामिन्याविराजितम् ॥ आविर्भावाश्रतेषांवैगोलोकेरासमंडले ॥ ११ ॥ तावंतोगोकुलेरम्येपुण्येवृदावनेवने ॥ स
र्वेचांशकलाःपुंसःकृष्णस्तुभगवान्स्वयम् ॥ १२ ॥ परिपूर्णतमोरामोब्रह्मशापात्स्वविस्मृतः ॥ तस्यपुत्रोनिरुद्धश्चमहाब
लपराक्रमः ॥ १३ ॥ मयाप्रस्थापितःस्कंदोमहायुद्धेसुदारुणे ॥ मृतोबाणश्चसंग्रामेतेनस्कंदेनरक्षितः ॥ १४ ॥ स्कंदानि

अ० ११७

॥ १२१ ॥

रुद्रयोर्युद्धे समत्वं तु गणेश्वरम् ॥ अष्टौ च भैरवाः सर्वैरुद्राश्चैकादशैव ते ॥ १५ ॥ अष्टौ च वसवश्चैते देवाः शक्रादयस्तथा ॥ त
 थैव द्वादशादित्याः सर्वे दैत्येश्वरास्तथा ॥ १६ ॥ देवानामग्रणीः स्कंदो बाणश्च स गणस्तथा ॥ सर्वे ते चानिरुद्धं च संग्रामे जेतु
 मक्षमाः ॥ १७ ॥ अनिरुद्धः स्वयं ब्रह्मा प्रद्युम्नः काम एव च ॥ बलदेवः स्वयं शेषः कृष्णश्च प्रकृतेः परः ॥ १८ ॥ एतत्ते कथितं
 सर्वं बाणं रक्ष गणेश्वर ॥ भवान् शुभस्वरूपश्च विघ्नखंडनकारकः ॥ १९ ॥ आरादायास्यति हरिर्गृहीत्वा च सुदर्शनम् ॥
 अव्यर्थं मत्प्रवरं सूर्यकोटि समप्रभम् ॥ २० ॥ ॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे बाणयुद्धे शिवलंबो
 दरसंवादे सप्तदशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ गणेशं बोधयित्वा तु शंभुरभ्यंतरं ययौ ॥
 तत्र सिंहासने रम्ये दुर्गादुर्गतिनाशिनी ॥ १ ॥ भैरवी भद्रकाली च उग्रचंडाचकोटरी ॥ ताः समुत्थाय सहसा प्रणे मुर्जगदी
 श्वरम् ॥ २ ॥ तत्राय यौ गणेशश्च कार्तिकेयश्च वीर्यवान् ॥ बाणश्च वीर भद्रश्च स्वयं नंदी सुनंदकः ॥ ३ ॥ महाकालो महामंत्री
 त्वथाष्टौ भैरवास्तथा ॥ सिद्धेन्द्राश्चापि योगीन्द्रा रुद्राश्चैकादशैव ते ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र मणिभद्रः समा ययौ ॥ सिंहद्वारे
 स्वयं द्वारी तमीश्वरमुवाच सः ॥ ५ ॥ ॥ मणिभद्र उवाच ॥ ॥ असंख्यानि च सैन्यानि यादवानां महेश्वर ॥ बलदेवश्च प्र
 द्युम्नः सांबश्च सात्यकिस्तथा ॥ ६ ॥ राजा महोग्रसेनश्च भीमश्च स्वयं मर्जुनः ॥ अक्रूरश्चोद्धवश्चैव जयंतः शक्रनंदनः ॥ ७ ॥
 रत्नेन्दसारनिर्माणरथेन्द्रे सुमनोहरे ॥ विधेर्विधाता भगवान् श्रीकृष्णः परमेश्वरः ॥ ८ ॥ सप्तभिः पार्षदैर्गोपैः सेवितः श्वेतचा
 मरैः ॥ कंदर्पकोटिलीलाभो वनमालाविभूषितः ॥ ९ ॥ दधारचक्रमतुलंकोटि सूर्यसमप्रभम् ॥ गदां कौमोदकीं शूलमव्यर्थं
 सन्निधाय च ॥ १० ॥ रथमध्ये महाशंखं विश्वसंहारकारणम् ॥ महारथानां लक्षैश्चरथानां च त्रिकोटिभिः ॥ ११ ॥ त्रि

कृ.ज.उ.
॥ १२२ ॥

कोटिभिर्गजेंद्राणामल्लानांचत्रिकोटिभिः ॥ शतकोटिभिरश्वानांचर्मिणांतच्चतुर्गुणैः ॥ १२ ॥ खद्विनांतत्सप्तगुणैर्द्विगु
णैस्तद्वनुष्मताम् ॥ एभिःसार्धंचत्वारितमाययौशोणितंपुरम् ॥ १३ ॥ परितोवेषयामासलंकांदाशरथिर्यथा ॥ सहस्रता
लमानांचज्वलदग्निशिखोज्ज्वलाम् ॥ १४ ॥ ऊर्ध्वंचपरिखायुक्तांदुर्लभ्यामसुरैःसुरैः ॥ स्वर्गगंगांबुराशीनांसमूहैर्वृष्टि
भिस्तथा ॥ १५ ॥ पक्षींद्रोगरुडःसाक्षान्निर्वाणंचचकारसः ॥ मणींद्रसारनिर्माणंप्राकाराभ्रलिहंपुरम् ॥ १६ ॥ बभञ्जल
क्षमल्लानांबलदेवश्चलांगलैः ॥ उद्यानानांचिलक्षंचप्राकारोत्पाटनंप्रभोः ॥ १७ ॥ प्रविवेशमहाद्वारंद्वारपालान्निहत्यच ॥
एवंश्रुत्वामहादेवश्चोवाचसुरसंसदि ॥ १८ ॥ पार्वतीभद्रकालींचस्कंदंगणपतितथा ॥ अष्टौचभैरवांश्चैवरुद्रांश्चवीरभद्र
कम् ॥ १९ ॥ महाकालंनंदिनंचसर्वान्सेनापतीन्भव ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ गोलोकनाथोभगवांश्चक्रपाणिःसमागतः
॥ २० ॥ विश्वौघंभक्तुमीशेयःक्षणेननगरंचकिम् ॥ सर्वोपायैश्चसर्वेतेबाणंरक्षंतुयत्नतः ॥ २१ ॥ बाणोगच्छतुसंग्रामं
स्मृत्वालंबोदरंपरम् ॥ बाणस्यदक्षिणेस्कंदःपुरतश्चगणेश्वरः ॥ २२ ॥ वामेचभैरवारुद्राःस्वयंनंदीमहारथः ॥ महाका
लोवीरभद्रोयेचान्येसैनिकास्तथा ॥ २३ ॥ ऊर्ध्वंदुर्गाभद्रकालीत्युग्रचंडाचकोटरी ॥ बाणंरक्षमहाभागेदुर्गेदुर्गतिनाशि
नि ॥ २४ ॥ कृष्णस्यभवतीशक्तिस्तेननारायणीस्मृता ॥ विष्णुमायेजगन्मातःसर्वमंगलमंगले ॥ २५ ॥ अव्यर्थाच्चक्र
साराच्चरक्षबाणंसुदर्शनात् ॥ बाणःप्रियोमेसर्वेभ्योगणेशात्कार्तिकादपि ॥ २६ ॥ बाणमूर्ध्निकरंधेहिपादाब्जरजसास
ह ॥ शिवस्यवचनंश्रुत्वादुर्गादुर्गतिनाशिनी ॥ २७ ॥ प्रहस्योवाचमधुरंयाथार्थ्यंसमयोचितम् ॥ पार्वत्युवा० ॥ मणिर
त्नादिकंयद्यन्मुक्तमाणिक्कयहीरकम् ॥ २८ ॥ सर्वस्वंकन्यकामूषारत्नभूषणभूषिताम् ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यमनिरुद्धंप

अ० ११८

॥ १२२ ॥

रंवरम् ॥ २९ ॥ पुरस्कृत्यदेहिबाणकृष्णायपरमात्मने ॥ राज्यंकुरुष्वनिर्विघ्नं किंयुद्धमात्मनासह ॥ ३० ॥ यस्मिन्गते
 गताः प्राणाः सजीवश्चैन्द्रियैः सह ॥ शक्तिश्चाहं मनो ब्रह्मास्वयं ज्ञानात्मकं शिवः ॥ ३१ ॥ सद्यः पतति देहश्च शिवं त्यक्त्वा शिवो
 भवेत् ॥ कोवातिष्ठतिसंग्रामे च क्रस्यते जसा शिव ॥ ३२ ॥ नात्मा काशो बाणयुद्धे युद्धं किं स्वात्मना सह ॥ परमात्मा च सर्वे
 षां भक्तानुग्रहविग्रहः ॥ ३३ ॥ नित्यः सत्यो हि कृष्णश्च परिपूर्णतमः प्रभुः ॥ गणेशः कार्तिकेयश्च भवानपितयोः परः ॥ ३४ ॥
 किं करेषु प्रियो बाणो न हि कृष्णात्परः प्रियः ॥ वैकुण्ठे हं महा लक्ष्मीर्गौ लोके राधिकास्वयम् ॥ ३५ ॥ शिवाहं शिवलोकेऽपि ब्र
 ह्मलोके सरस्वती ॥ अहं निहत्य दैत्यांश्च दक्षकन्यासतीपुरा ॥ ३६ ॥ त्वन्निंदया त्यक्तदेहा सा चाहं शैलकन्यका ॥ रक्तबी
 जस्य युद्धे च काली च मूर्तिभेदतः ॥ ३७ ॥ सा वित्री वेदमाता हं सीता जनककन्यका ॥ रुक्मिणी द्वारवत्यां च भारते भीष्म
 कन्यका ॥ ३८ ॥ सुदाम्नः शापतो दैवा दृषभानसुताधुना ॥ धर्मपत्नी च कृष्णस्य पुण्ये वृंदावने वने ॥ ३९ ॥ भगवंतं च सर्व
 ज्ञत्वां शिवं च सनातनम् ॥ किं वाहं कथयामीति कर्तव्यं समयोचितम् ॥ ४० ॥ इति श्री ब्रह्मवै० म० श्री कृष्णज० बाणयुद्धेष्टद
 शाधिकशतकोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ पार्वती वचनं श्रुत्वा गणेशश्च शिवः स्वयम् ॥ कार्तिकेयश्च काली
 च तां प्रशंसां चकार ह ॥ १ ॥ उवाच भगवान् शंभुर्जगतां मातरं परम् ॥ ज्योतिः स्वरूपां परमां मूलप्रकृतिमीश्वरीम् ॥ २ ॥
 ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ त्वया यदुक्तं देवेशि सर्ववेदोक्तमीप्सितम् ॥ अयुक्तमुपहास्यं च समरं परमात्मना ॥ ३ ॥ बा
 णो ददातु कन्यां तां स्वर्णभूषणभूषिताम् ॥ सामंजस्यं यशस्यं च शुभदं सर्वकर्मसु ॥ ४ ॥ न ददाति यदा बाणो हिरण्यकशिपोः
 प्रजाः ॥ युद्धे पराङ्मुखो भीतो भगवत्ययशस्करः ॥ ५ ॥ बाणो गच्छतु सन्नाहीरणशास्त्रविशारदः ॥ पश्चाच्चागमनं कुर्मो

क.ज.उ.
॥१२३॥

वयं सान्हाहिकाः शिवे ॥ ६ ॥ उवाच बाणं तांदातुं सच न स्वीचकार ह ॥ दुर्गा तं बोधयामासन बुबोध च सद्वचः ॥ ७ ॥ त एस्मि
न्तरे तां च सभामध्ये मनोरमाम् ॥ आजगाम महाधर्मो बलिश्च वैष्णवाग्रणीः ॥ ८ ॥ रथं रत्नेन्द्रनिर्माणं समारुह्य महाबलः ॥
प्रततैः सप्तभिर्दैत्यैः सेवितः श्वेतचामरैः ॥ ९ ॥ दैत्येन्द्राणां सप्तलक्षैरावृतः परमास्त्रवित् ॥ अवरुह्य रथात्तूर्णगणेशं च शिवां
शिवम् ॥ १० ॥ प्रणम्य कार्तिकेयं च स उवाच स संसदि ॥ उत्तस्थुरारात्तं दृष्ट्वा ते सर्वे शंकरं विना ॥ ११ ॥ तमुवाच महादेवः
संभाष्य प्रियभाषणम् ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ भगवंश्चतुरस्त्वं च प्रदाता सर्वसंपदाम् ॥ १२ ॥ अयं हि परमो लाभो
वैष्णवानां समागमः ॥ तीर्थाण्यपि च पूतानि वैष्णवस्पर्शमात्रतः ॥ १३ ॥ सर्वेषामाश्रमाणां च पूजितो ब्राह्मणः शुचिः ॥ त
तो धिकः पूजितोऽपि ब्राह्मणो यदि वैष्णवः ॥ १४ ॥ न हि पूतं च पश्यामि वैष्णवब्राह्मणात्परम् ॥ स पूतः पवनादेव स पूतं श्रुता
शनात् ॥ १५ ॥ तीर्थेभ्योऽपि च सर्वेभ्यो विभेति च ततः सुरः ॥ न हि पापानि तद्देहे बन्धौ शुष्कतृणादिवत् ॥ १६ ॥ बलिरुवाच
कथं स्तौषि जगन्नाथ भृत्यस्तव महेश्वर ॥ प्रदत्तं परमैश्वर्यं त्वयानाथ सुदुर्लभम् ॥ १७ ॥ अधुना स्थापितो दैवात्सर्वाधः सु
तलेऽपि च ॥ इन्द्राय दत्तमैश्वर्यं मत्तो भक्तात्सुरेश्वर ॥ १८ ॥ त्वया वामनरूपेण सर्वरूपोऽसि सर्वतः ॥ बाणं बोधय भद्रं च मम प्रा
णात्मजं परम् ॥ १९ ॥ आत्मना सह युद्धं च देवेष्वपि विगर्हितम् ॥ इत्युत्काच शिवं नत्वा शिरसा प्रणनामतम् ॥ २० ॥ सा
मवेदोक्तस्तोत्रेण तुष्टाव परमेश्वरम् ॥ पुलकांचित सर्वाङ्गः साश्रुनेत्रोतिविह्वलः ॥ २१ ॥ ध्यायमानश्च नित्यं यो हृत्पद्मे
सुमनोहरः ॥ शुक्लेण दत्तं मंत्रं च जप्त्वा चैकादशाक्षरम् ॥ २२ ॥ ॥ बलिरुवाच ॥ ॥ अदित्या प्रार्थने नैव मात्रा देव्या व्रते
न च ॥ पुरा वामनरूपेण त्वया हं वंचितः प्रभो ॥ २३ ॥ संपद्रूपामहालक्ष्मीर्दत्ता भक्ताय भक्तिः ॥ शक्राय मत्तो भक्ताय भ्रा

अ० ११८

॥१२३॥

त्रेपुण्यवतेध्रुवम् ॥ २४ ॥ अधुनाममपुत्रोयंवाणःशंकरकिंकरः ॥ आराच्चरक्षितःसोपितेनैवभक्तबंधुना ॥ २५ ॥ परिपु
 ष्पार्वायथायथामात्रासुतस्तथा ॥ गृहीतवांश्चतत्कन्यां वलेनयुवतीसतीम् ॥ २६ ॥ समुद्यतश्चतंहंतुंकार्तिकेनापिवारि
 तः ॥ आगतोसिपुनर्हंतुं पौत्रस्यदमनेक्षमम् ॥ २७ ॥ सर्वात्मनश्चसर्वत्रसमभावःश्रुतौश्रुतः ॥ करोषिजगतांनाथकथमे
 वंव्यतिक्रमम् ॥ २८ ॥ त्वयाचनिहतायोहितस्यकोरक्षितोभुवि ॥ सुदर्शनस्यतेजोहिसूर्यकोटिनिभं परम् ॥ २९ ॥ के
 षांसुराणामस्त्रेणतदेवमनिवारितम् ॥ यथासुदर्शनंचैवमस्त्राणांप्रवरंवरम् ॥ ३० ॥ तथाभवांश्चदेवानांसर्वेषामीश्वरःपरः ॥
 यथाभवांस्तथाकृष्णोविधातावेधसामपि ॥ ३१ ॥ विष्णुःसत्त्वगुणाधारःशिवःसत्वाश्रयस्तथा ॥ स्वयंविधातारजसःसृ
 ष्टिकर्तापितामहः ॥ ३२ ॥ कालाग्निरुद्रोभगवान्विश्वसंहारकारकः ॥ तमसश्चाश्रयःसोपिरुद्राणांप्रवरोमहान् ॥ ३३ ॥
 सएवशंकरांशश्चाप्यन्येरुद्राश्चतत्कलाः ॥ भवांश्चनिर्गुणस्तेषांप्रकृतेश्चपरस्तथा ॥ ३४ ॥ सर्वेषांपरमात्मावैप्राणाविष्णु
 स्वरूपिणः ॥ मानसंचस्वयंब्रह्मास्वयंज्ञानात्मकःशिवः ॥ ३५ ॥ प्रवरासर्वशक्तीनांबुद्धिःप्रकृतिरीश्वरी ॥ स्वात्मनःप्र
 तिबिंबस्तेजीवःसर्वेषुदेहिषु ॥ ३६ ॥ जीवःस्वकर्मणांभोगीस्वयंसाक्षीभवांस्तथा ॥ सर्वेयांतित्वयिगतेनरदेवेयथानुगाः
 ॥ ३७ ॥ सत्यःपततिदेहश्चशवोऽस्पृश्यस्त्वयाविना ॥ बुद्धाःसंतोनजानंतिवंचितास्तवमायया ॥ ३८ ॥ त्वांभजंत्येवये
 संतोमायामेतांतरंतिते ॥ त्रिगुणाप्रकृतिर्दुर्गावैष्णवीचसनातनी ॥ ३९ ॥ परानारायणीशानीतवमायादुरत्यया ॥
 त्वदंशाःप्रतिविश्वेषुब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥ ४० ॥ सर्वेषामपिविश्वेषामाश्रयोयोमहान्विराट् ॥ सशेतेचजलेयोगाद्वि
 श्वेशोगोकुलेयथा ॥ ४१ ॥ सएववासुर्भगवानूतस्यदेवोभवान्परः ॥ वासुदेवइतिख्यातःपुराविद्धिःप्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥

क.ज.उ.
॥१२४॥

त्वमेवकलयासूर्यस्त्वमेवकलयाशशी ॥ कलयाचहुताशश्चकलयापवनःस्वयम् ॥ ४३ ॥ कलयावरुणश्चैवकुबेरश्चयम
स्तथा ॥ कलयात्वंमहेंद्रश्चकलयाधर्मएवच ॥ ४४ ॥ त्वमेवकलयाशेषईशानोनैर्ऋतिस्तथा ॥ मुनयोमनवश्चैवग्रहाश्च
फलदायकाः ॥ ४५ ॥ कलाकलायाश्चांशेनसर्वेजीवाश्चराचराः ॥ त्वंब्रह्मपरमंज्योतिर्ध्यायंतेयोगिनस्तथा ॥ ४६ ॥ त
त्वाद्वियंतेभक्तास्तेध्यायंतेचतदंतरे ॥ नवीननीरदश्यामंपीतकौशेयवाससम् ॥ ४७ ॥ ईषद्वास्यप्रसन्नास्यंभक्तेशंभक्त
वत्सलम् ॥ चंदनोक्षितसर्वांगंद्दिभुजंमुरलीधरम् ॥ ४८ ॥ मयूरपिच्छचूडंचमालतीमाल्यभूषितम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्मा
णकेयूरंवलयान्वितम् ॥ ४९ ॥ मणिकुंडलयुग्मेनगंडस्थलविराजितम् ॥ रत्नसारांगुलीयंचकणन्मंजीरंरंजितम् ॥
॥ ५० ॥ कोटिकंदर्पलीलाभंशरत्कमललोचनम् ॥ शरत्पूर्णैन्दुनिदास्यंचंद्रकोटिसमप्रभम् ॥ ५१ ॥ वीक्षितंसस्मिताभि
श्चगोपीनांकोटिकोटिभिः ॥ वयस्यैःपार्षदैर्गोपैःसेवितंश्वेतचामरैः ॥ ५२ ॥ गोपबालकवेषंचराधावक्षःस्थलस्थितम् ॥
ध्यानासाध्यंदुराराध्यंब्रह्मेशशेषवंदितम् ॥ ५३ ॥ सिद्धेद्रैश्चमुनींद्रैश्चयोगींद्रैःप्रणतंस्तुतम् ॥ वेदानिर्वचनीयंचपरस्वे
च्छामयंविभुम् ॥ ५४ ॥ स्थूलस्थूलतमंरूपंसूक्ष्मात्सूक्ष्मतमंपरम् ॥ सत्यंनित्यंप्रशस्तंचप्रकृतेःपरमीश्वरम् ॥ ५५ ॥
निर्लिप्तंचनिरीहंचभगवंतंसनातनम् ॥ एवंध्यात्वाचतेपूताःस्निग्धदूर्वाक्षताचलम् ॥ ५६ ॥ पादपद्मार्चितेपादपद्मेचदा
तुमुत्सुकाः ॥ वेदास्तोतुमशक्तास्त्वामशक्तासासरस्वती ॥ ५७ ॥ शेषस्तोतुमशक्तश्चस्वयंभूःशंभुरीश्वरं ॥ गणेशश्चदिनेश
श्चमहेंद्रश्चंद्रएवच ॥ ५८ ॥ स्तोतुंनालंधनेशश्चकिमन्येजडबुद्धयः ॥ गुणातीतमनीहंचकिस्तौमिनिर्गुणंपरम् ॥ ५९ ॥
अपंडितोयमसुरोनसुरःक्षंतुमर्हति ॥ बलेस्तुवचनंश्रुत्वातमुवाचजगत्पतिः ॥ ६० ॥ परिपूर्णतमःश्रीमान्भक्तंचभक्तवत्स

अ० ११९

॥१२४॥

लः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मा भैर्वत्सगृहं गच्छ सुतलं रक्षितं मया ॥ ६१ ॥ महरेण प्रसादेन त्वत्पुत्रोऽप्यजरामरः ॥
दर्पहानिकरिष्यामि तस्य मूर्खस्य दर्पिणः ॥ ६२ ॥ प्रल्हादाय वरोदतो भक्ताय च तपस्विने ॥ ममावध्यश्च त्वद्वंशश्चेति प्रीते
न चेतसा ॥ ६३ ॥ तव पुत्राय दास्यामि ज्ञानं मृत्युं जयं परम् ॥ त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सामवेदोक्तमीप्सितम् ॥ ६४ ॥ पुरा
सनत्कुमाराय प्रदत्तं ब्रह्मणा तथा ॥ सिद्धाश्रमे पुण्यतमे प्रशस्ते सूर्यपर्वणि ॥ ६५ ॥ गौतमाय प्रदत्तं च गौर्यामंदाकिनीत
टे ॥ शंकरेण च शिष्याय भक्ताय च दद्यालुना ॥ ६६ ॥ ब्रह्मणे च मया दत्तं शिवाय विरजातटे ॥ भृगवे च पुरा दत्तं कुमारैण च
धीमता ॥ ६७ ॥ त्वंच दास्यसि बाणाय बाणस्तोष्यत्यनेन माम् ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यमुपदिश्य गुरोर्मुखात् ॥ ६८ ॥
वृतस्य पूजितस्यापि वस्त्रभूषणचंदनैः ॥ सुस्नातो यः पठेन्नित्यं पूजाकाले च भक्तितः ॥ ६९ ॥ कोटिजन्मार्जितात्पापा
न्मुच्यते नात्र संशयः ॥ विपदां खंडनं स्तोत्रं कारणं सर्वसंपदाम् ॥ ७० ॥ वारणंदुःखशोकानां भवाब्धिघोरतारणम् ॥ खं
डनं गर्भवासानां जरामृत्युहरं परम् ॥ ७१ ॥ बंधनानां च रोगाणां खंडनं भक्तमंडनम् ॥ सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षि
तः ॥ ७२ ॥ व्रतावतेषु सर्वेषु तपस्वी च तपःसु च ॥ ससत्यं सर्वदानानां फलं चलभते ध्रुवम् ॥ ७३ ॥ लक्षधा स्तोत्रपाठेन स्तो
त्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ सर्वसिद्धिं चलभते सिद्धस्तोत्रो भवेद्यदि ॥ ७४ ॥ इह लोके देवतुल्योऽप्यंते याति हरेः पदम् ॥ ७५ ॥
इति श्रीब्रह्मवै० म० बाणयुद्धे बलिकृत श्रीकृष्णस्तोत्रं नामो नविंशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥
अथ कृष्णश्च भगवानुद्धवेन बलेन च ॥ दूतं प्रस्थापयामास विधाय मंत्रिणं शुभम् ॥ १ ॥ शिवो गणपतिर्यत्र दुर्गा दुर्गतिनाशि
नी ॥ कार्तिकेयो भद्रकाली चोग्रचंडाचकोटरी ॥ २ ॥ आगत्य नत्वा दूतश्च गणेशं च शिवं शिवाम् ॥ मानवांश्चापि पूज्यां

क.ज.उ.
॥ १२५ ॥

श्वसमुवाचयथोचितम् ॥ ३ ॥ ॥ दूतउवाच ॥ ॥ बाणमावहयतेकृष्णःसंग्रामार्थमहेश्वर ॥ किंवानिरुद्धमूषांचगृहीत्वा
शरणंव्रज ॥ ४ ॥ रणेनिमंत्रितोयोहिनयातिभयकातरः ॥ परत्रनरकंयातिसप्तभिःपितृभिःसहः ॥ ५ ॥ दूतस्यवचनंश्रु
त्वासभामध्येयथोचितम् ॥ उवाचपार्वतीदेवीस्वयंशंकरसन्निधौ ॥ ६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ गच्छबाणमहाभागगृही
त्वावदकन्यकां ॥ सर्वस्वंयौतकंदत्वाश्रीकृष्णंशरणंव्रज ॥ ७ ॥ सर्वेषामीश्वरंबीजंदातारंसर्वसंपदां ॥ वरंवरेण्यंशरणंकृ
पालुंभक्तवत्सलं ॥ ८ ॥ पार्वतीवचनंश्रुत्वातमूचुस्तेसुरेश्वराः ॥ प्रशशंसुःसभामध्येधन्यधन्येतिसर्वदा ॥ ९ ॥ कोपाविष्ट
श्वबाणोयमुत्तस्थौसहसासुरः ॥ सान्हाहिकोधनुष्पाणिःप्रणम्यशंकरंययौ ॥ १० ॥ सर्वैर्निषिध्यमानश्चकंपितोरक्तलो
चनः ॥ सान्हाहिकश्चदैत्यानांत्रिकोट्याचमहाबलः ॥ ११ ॥ कुभांडःकूपकर्णश्चनिकुंभःकुंभएवच ॥ सेनापतीश्वराश्चैते
ययुःसान्हाहिकास्तथा ॥ १२ ॥ उन्मत्तभैरवश्चैवसंहारभैरवस्तथा ॥ असितांगोभैरवश्चरुरुभैरवएवच ॥ १३ ॥ महाभैर
वसंज्ञश्चकालभैरवएवच ॥ प्रचंडभैरवश्चैवक्रोधभैरवएवच ॥ १४ ॥ प्रययुःशक्तिभिःसार्द्धैर्वैसान्हाहिकाश्चते ॥ काला
ग्निरुद्रोभगवान्रुद्रैःसान्हाहिकोययौ ॥ १५ ॥ उग्रचंडाप्रचंडाचचंडिकाचंडनायिका ॥ चंडेश्वरीचचामुंडाचंडीचंडक
पालिका ॥ १६ ॥ अष्टौचनायिकाःसर्वाःप्रययुःस्वर्परान्विताः ॥ कोटरीरत्नयानस्थाशोणितग्रामदेवता ॥ १७ ॥ प्रययौ
साप्रफुल्लास्याखद्वखर्परधारिणी ॥ चंद्राणीवैष्णवीशांताब्रह्माणीब्रह्मवादिनी ॥ १८ ॥ कौमारीनारसिंहीचवाराहीवि
कटाकृतिः ॥ माहेश्वरीमहामायाभैरवीभीरुरूपिणी ॥ १९ ॥ अष्टौचशक्तयःसर्वार्थस्थाःप्रययुर्मुदा ॥ रत्नेंद्रसारयान
स्थाःप्रययुर्भद्रकालिका ॥ २० ॥ रक्तवर्णात्रिनयनाजिह्वाललनभीषणा ॥ शूलशक्तिगदाहस्ताखद्वखर्परधारिणी ॥

अ०१२०

॥ १२५ ॥

॥ २१ ॥ प्रययौशूलहस्तश्चवृषभस्थोमहेश्वरः ॥ स्कंदश्चशिखियानस्थःशस्त्रपाणिर्धनुर्धरः ॥ २२ ॥ एवंचप्रययुःसर्वेगणे
 शंपार्वतीविना ॥ एभिर्युक्तंमहादेवंदृष्ट्वाचभद्रकालिकाम् ॥ २३ ॥ प्रचक्रेचक्रपाणिश्चसंभाषांचयथोचितां ॥ बाणःशंख
 ध्वनिकृत्वाप्रणम्यपार्वतीश्वरं ॥ २४ ॥ धनुर्दधारसगुणंदिव्यास्त्रेणनियोजितं ॥ बाणंसमुद्यतंदृष्ट्वासात्यकिःपरवीरहा ॥
 ॥ २५ ॥ निषिध्यमानस्तैःसर्वैःसन्नाहीप्रययौमुदा ॥ बाणश्चिक्षेपदिव्यास्त्रमांछलंनामनारद ॥ २६ ॥ अव्यर्थग्रीष्ममध्या
 न्हमार्तंडाभंसुतीक्ष्णकं ॥ दृष्ट्वास्त्रंसात्यकिःसाक्षात्किंचिन्नम्रोवभूवह ॥ २७ ॥ किंवानदग्धःप्रययौनभोमध्यंसुदारुणं ॥
 वन्हिंचिक्षेपबाणंचसात्यकिर्वारुणेनच ॥ २८ ॥ प्रज्वलंतंतालमानंनिर्वाणंचचकारसः ॥ चिक्षेपपावनंबाणःप्रचंडंघो
 रमुत्बणम् ॥ २९ ॥ चिच्छेदसात्यकिश्चैवपर्वतास्त्रेणलीलया ॥ नारायणास्त्रंचिक्षेपबाणश्चरणमूर्धनि ॥ ३० ॥ सात्यकि
 र्देडवद्रूमौपपातार्जुनशिक्षया ॥ माहेश्वरंप्रचिक्षेपबाणःशस्त्रविदांवरः ॥ ३१ ॥ सात्यकिर्वैष्णवास्त्रेणप्रचिच्छेदावलीलया
 ॥ ब्रह्मास्त्रंचापिचिक्षेपबाणश्चरणमूर्धनि ॥ ३२ ॥ क्षणंचकारनिर्वाणंब्रह्मास्त्रेणचसात्यकिः ॥ नागास्त्रंचापिचिक्षेपबा
 णोरणविशारदः ॥ ३३ ॥ सात्यकिर्गरुडेनैवसंजहारक्षणेनच ॥ जग्राहशूलमव्यर्थंशंकरस्यसुदारुणं ॥ ३४ ॥ तुष्टावसा
 त्यकिर्दुर्गागलेमाल्यंबभूवह ॥ जग्राहधनुषाबाणोबाणंपाशुपतंतथा ॥ ३५ ॥ बाणंसबाणंजुंभंचसात्यकिश्चचकारह ॥
 बाणंतंजुंभितंदृष्ट्वाकार्तिकेयोमहाबलः ॥ ३६ ॥ अर्धचंद्रंचचिक्षेपकामश्चिच्छेदलीलया ॥ गदांचिक्षेपचस्कंदःप्रातःसूर्य
 समप्रभां ॥ ३७ ॥ वैष्णवास्त्रेणकामश्चनिर्वाणंचचकारसः ॥ नारायणास्त्रंस्कंदश्चप्राक्षिपच्चत्वरान्वितः ॥ ३८ ॥ पपातदं
 डवद्रूमौप्रद्युम्नःकृष्णशिक्षया ॥ स्कंदःशक्तिंचचिक्षेपप्रलयान्निसमप्रभां ॥ ३९ ॥ कामोनारायणास्त्रेणनिर्वाणंचचकार

क.ज.उ.
॥१२६॥

तां ॥ ब्रह्मास्त्रं च प्रचिक्षेप कार्तिकोरणमूर्धनि ॥ ४० ॥ ब्रह्मास्त्रेणापिकामश्च निर्वाणं च चकार सः ॥ जग्राह कार्तिकः कोपादि
व्यं पाशुपतं तथा ॥ ४१ ॥ निद्रास्त्रेणापि मदनो निद्रितं च चकार तं ॥ कार्तिकं निद्रितं दृष्ट्वा बाणं च जृम्भितं तथा ॥ ४२ ॥ कोपा
त्कामं च सरथं जग्राह भद्रकालिका ॥ क्रोडे कृत्वा च बाणं च स्कंदं च जगतां प्रसूः ॥ ४३ ॥ रणस्थलाच्च प्रययौ यत्रैव पार्वती
सती ॥ कार्तिकं बोधयामास बाणं सुस्थं च कारसा ॥ ४४ ॥ सहसा सरथः कामो नासारं ध्रेण वर्त्मना ॥ बर्हिर्वभूव सं त्रस्तो प्रच
यौ चरणस्थलं ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वा कामं च सरथं जह सुर्यादवास्तदा ॥ सर्वे शैवाश्च तत्र स्थाः शुष्ककंठाभयाकुलाः ॥ ४६ ॥ अथ बाणः
पुनः क्रुद्धोरथमारुह्य कोपतः ॥ कार्तिकेयश्च भगवान्युद्धाय पुनरागतः ॥ ४७ ॥ बाणः पंचशरांश्चैव चिक्षेप रणमूर्धनि ॥ अ
र्धचंद्रेण चिच्छेद बलदेवो महाबलः ॥ ४८ ॥ रथं बभञ्ज बाणस्य लांगलेन च लांगली ॥ जघान सूतमश्वांश्च मुसलेनावलील
या ॥ ४९ ॥ छेतुमुद्यमकुर्वतं हालिनं च महाबलं ॥ कालामिरुद्रो भगवान् वारयामास लीलया ॥ ५० ॥ रथं कालामिरुद्र
स्य बभञ्ज लांगलीरुषा ॥ हलेन सूतमश्वांश्च जघान रणमूर्धनि ॥ ५१ ॥ कालामिरुद्रः कोपेन चिक्षेप ज्वरमुल्बणम् ॥ बभूवु
र्यादवाः सर्वे ज्वराक्रांता हरिर्विना ॥ ५२ ॥ तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः ससर्ज वैष्णवं ज्वरम् ॥ तं चिक्षेप ज्वरं हंतुं माहेशं रणमूर्धनि
॥ ५३ ॥ बभूव ज्वरयोर्युद्धं मुहूर्तमतिदारुणम् ॥ वैष्णवज्वरनिष्क्रांतोरणमूर्ध्नि पपात सः ॥ ५४ ॥ परं बभूव निश्चेष्टस्तुष्टाव
माधवं पुनः ॥ ॥ ज्वर उवाच ॥ ॥ प्राणात्रक्ष जगन्नाथ भक्तानुग्रहविग्रह ॥ ५५ ॥ त्वमात्मा पुरुषः पूर्णः सर्वत्र समतातव
ज्वरस्य वचनं श्रुत्वा संजहार स्वकं ज्वरम् ॥ ५६ ॥ माहेश्वरो ज्वरो भीतोरणा देवहि निर्ययौ ॥ बाणश्च पुनरागत्य बाणानां च
सहस्रकम् ॥ ५७ ॥ चिक्षेप मंत्रपूतं च प्रलयामि शिखोपमम् ॥ फाल्गुनः शरजालेन वारयामास लीलया ॥ ५८ ॥ चिक्षे

अ० १२०

॥ १२६ ॥

पशक्तिबाणश्वग्रीष्मसूर्यसमप्रभां ॥ चिच्छेदलीलयातांचसव्यसाचीमहाबलः ॥ ५९ ॥ सजग्राहपाशुपतंशतसूर्यसम
 प्रभं ॥ अत्यर्थमतिघोरंचविश्वसंहारकारकं ॥ ६० ॥ तदृष्वचक्रपाणिश्चक्रंचिक्षेपदारुणम् ॥ हस्तानांचसहस्रंचसपा
 शुपतमुल्बणं ॥ ६१ ॥ चिच्छेदरणमध्येचपपाताचलसिंहवत् ॥ शस्त्रंपाशुपतंचैवययौपशुपतेःकरं ॥ ६२ ॥ अव्यर्थदारु
 णंलोकेप्रलयामिशिखोपमम् ॥ बाणरक्तसमूहेनबभूवचमहानदः ॥ ६३ ॥ बाणःपपातनिश्चेष्टोव्यथितोहतचेतनः ॥ तत्रा
 जगामभगवान्महादेवोजगद्गुरुः ॥ ६४ ॥ रुरोदागत्यमोहेनबाणंकृत्वास्ववक्षसि ॥ शिवाश्रुपतनेनैवसंबभूवसरोवरं ॥ ६५ ॥
 चेतनंकारयामासकरुणासागरप्रभुः ॥ बाणंगृहीत्वाप्रययौयत्रदेवोजनार्दनः ॥ ६६ ॥ चक्रेपद्मार्चितेपादपद्मेबाणसम
 र्पणं ॥ तुष्टावजगतांनाथंशक्तीशंचंद्रशेखरं ॥ ६७ ॥ बलिनाचस्तुतंयेनवेदोक्तेनचतेनच ॥ हरिर्मृत्युंजयंज्ञानंददौबाणा
 यधीमते ॥ ६८ ॥ करपद्मंददौगात्रेतंचकाराजरामरं ॥ बाणस्तोत्रेणतुष्टावभक्त्याबलिकृतेनच ॥ ६९ ॥ वरांकन्यांस
 मानीयरत्नभूषणभूषितां ॥ प्रददौहरयेभक्त्यातत्रैवदेवसंसदि ॥ ७० ॥ गजेंद्राणांपंचलक्षमश्वानांचचतुर्गुणं ॥ दासी
 नांचसहस्रंचरत्नभूषणभूषितं ॥ ७१ ॥ सहस्रंकामधेनूनांवत्सयुक्तंचसर्वदं ॥ माणिक्यानांचमुक्तानारत्नानांशतलक्षकं ॥
 ७२ ॥ मणींद्राणांहीरकाणांशतलक्षमनोहरं ॥ जलभाजनपात्राणिसुवर्णनिर्मितानिच ॥ ७३ ॥ सहस्राणिददौतस्मै
 भक्तिनम्रात्मकंधरः ॥ वराणिसूक्ष्मवस्त्राणिवन्निशुद्धांशुकानिच ॥ ७४ ॥ ददौबाणश्चसर्वाणिस्वभक्त्याशंकराज्ञया ॥ तां
 बलानांचचूर्णानांपूर्णपात्राणिनारद ॥ ७५ ॥ सहस्राणिददौभक्त्यावराणिविविधानिच ॥ कन्यांसमर्पयामासपादपद्मे
 हरेरपि ॥ ७६ ॥ रुरोदोच्चैःस्वभक्त्याचपरिहारंचकारसः ॥ कृष्णस्तस्मैवरंदत्वावेदोक्तंचसुभाषितम् ॥ ७७ ॥ शंकरानु

क.ज.उ.

॥ १२७ ॥

मतेनैवप्रययौद्वारकापुरीम् ॥ गत्वाकन्यानिबोढांतांवाणस्यापिमहात्मनः ॥ ७८ ॥ रुक्मिण्यैप्रददौशीघ्रंदेवक्यैचहरिः
स्वयम् ॥ महोत्सवंमंगलंचकारयामासयत्नतः ॥ ७९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासब्राह्मणेभ्योधनंददौ ॥ ८० ॥ ॥ इति
श्रीब्रह्मवैवर्तेश्रीकृष्णजन्मखंडेवाणयुद्धंनामविंशत्यधिकशतकोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ नारायणउवाच ॥ ॥ अथ
कृष्णःसुधर्मायांनिवसन्त्सगणस्तथा ॥ तत्राजगामविप्रश्चप्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ १ ॥ आगत्यदृष्ट्वातुष्टावभक्त्याचपु
रुषोत्तमम् ॥ उवाचमधुरंशांतोभीतोविनयपूर्वकम् ॥ २ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ शृंगालोवासुदेवश्चराजेशोमंडले
श्वरः ॥ तमुवाचसयद्वाक्यंसावधानंनिशामय ॥ ३ ॥ ॥ शृंगालउवाच ॥ ॥ वैकुण्ठेवासुदेवोहंदेवेशश्चतुर्भुजः ॥ लक्ष्मी
पतिश्चजगतांधाताधातुश्चपालकः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थितोहंचभारावतरणायच ॥ भुवोभारतवर्षचतुर्थगमनैमम ॥
॥ ५ ॥ वसुदेवसुतःकृष्णःक्षत्रियश्चाप्यहंकृतः ॥ जनंजनेननिर्जित्यदुर्बलंबलिनासह ॥ योधयित्वामहाधूर्तोघातया
मासभूपतीन् ॥ ६ ॥ दुर्योधनंजरासंधंभूपमन्यंचदुर्बलम् ॥ भीमेनघातयामासबलिनाल्पेनभूतले ॥ ७ ॥ द्रोणंभीष्मं
चकर्णंचयंयमन्यंचभूतले ॥ बलीयसार्जुनेनैवघातयामासलीलया ॥ ८ ॥ यंयमन्यंदुर्बलंचप्रसिद्धमप्रसिद्धकम् ॥
प्रसिद्धेनबलवताघातयामासलीलया ॥ ९ ॥ शिशुपालंदंतवक्रंकंसंचचिररोगिणम् ॥ मत्पुत्रंनरकंचैवदुर्बलंनरकंमुरम्
॥ १० ॥ स्वयंजघानसंकेताच्छलेनसहसावत ॥ नधर्मयुद्धेकपटीसचबालोत्थधार्मिकः ॥ ११ ॥ जघानपूतनांकुक्षांस्त्रीघा
तीवस्त्रहेतुना ॥ जघानरजकंशिष्टमशिष्टश्चप्रतारकः ॥ १२ ॥ हिरण्यकशिपुंदैत्यंहिराण्याक्षंमहाबलम् ॥ मधुंचकैटभंचै
वहत्वाहंसृष्टिरक्षकः ॥ १३ ॥ अहमेवस्वयंब्रह्मात्यहमेवस्वयंशिवः ॥ अहंविष्णुश्चजगतांपातादुष्टावहारकः ॥ १४ ॥

अ० १२१

॥ १२७ ॥

अंशेन कलया सर्वे मनवो मुनयस्तथा ॥ स्वयं नारायणो हंच निर्गुणः प्रकृतेः परः ॥ १५ ॥ लज्जया कृपया चैव मित्रबुद्ध्या क्ष
 माकृता ॥ यद्गतं तद्गतं भद्रयुद्धं कुरु मया सह ॥ १६ ॥ शृणोमिदूतद्वारेण त्वतीवोच्चैरहंकृतम् ॥ उचितं दमनं तस्याप्युन्नता
 नां निपातनम् ॥ १७ ॥ राज्ञश्च परमोधर्मोऽप्यहं शास्ता भुवो धुना ॥ शंखं चक्रं गदां पद्मं गृहीत्वा हंचतुर्भुजः ॥ १८ ॥ द्वारकां
 तां गमिष्यामि युद्धाय सगणः स्वयम् ॥ युद्धं कुरु यदीच्छास्ति मामां च शरणं व्रज ॥ १९ ॥ यदि मायास्यति मम शरणं शर
 णागतः ॥ भस्मीभूतं करिष्यामि द्वारकां च क्षणेन च ॥ २० ॥ सबलं च सपुत्रं त्वां सगणं च सर्वांधवम् ॥ क्षणेन दग्धुं शक्नोह
 मसहायेन लीलया ॥ २१ ॥ तपस्विनं च वृद्धं च जित्वा युद्धे च शंकरम् ॥ शक्रं भग्नं शंजित्वा च रोगिणं ब्रह्मशापतः ॥ २२ ॥
 मत्तोसि वीरमात्मानं मन्यमानस्त्वमेव च ॥ स्त्रीजितो हि वृथार्थं च पारिजातस्य हेतुना ॥ २३ ॥ लंपटो यो निलुब्धश्च राधा
 धीनश्च गोकुले ॥ अधुना किं करसमः सत्यादीनां च योषिताम् ॥ २४ ॥ इत्येवमुक्त्वा विप्रश्च तूष्णीं भूय स्थितो मुने ॥ श्रीकृ
 णः सगणः श्रुत्वा भृशमुच्चैर्जहा ससः ॥ २५ ॥ भोजयित्वा च संपूज्य ब्राह्मणं च चतुर्विधम् ॥ निनायरजनीं दुःखात्वाक्
 शत्यमानसज्वरात् ॥ २६ ॥ प्रजातेरथ मारुत्य सगणः सत्वरं मुदा ॥ लीलामात्रेण प्रययौ शृंगालो नृपतिर्यथा ॥ २७ ॥ श्रु
 त्वा शृंगालो वार्तां तां कृत्रिमश्चतुर्भुजः ॥ आजगाम हरेः स्थानं युद्धाय सगणः स्वयम् ॥ २८ ॥ कृष्णश्च क्रेच संभाषां मित्र
 बुद्ध्या च लौकीकीम् ॥ आश्लेषं मधुरालापं स्निग्धनेत्रश्च सस्मितः ॥ २९ ॥ राजानि मंत्रणं च क्रेकृष्णो नस्वीचकार तत् ॥
 उवाच कृष्णभीतिश्च त्यक्त्वा दंभं च दर्शनात् ॥ ३० ॥ ॥ शृंगाल उवाच ॥ ॥ चक्रेण मच्छिरं छित्वा सुशीघ्रं द्वारकां व्रज ॥
 पापः पततु देहो यमनित्यो नश्वरस्तथा ॥ ३१ ॥ अहं मुभद्रो ते द्वारिजयश्च विजयो यथा ॥ सर्वजानासि सर्वज्ञमाविलंबं कुरु

कृ.ज.उ.
॥ १२८ ॥

प्रभो ॥ ३२ ॥ लक्ष्मीशापेन भ्रष्टो हं कालः पूर्णो बभूव मे ॥ शतवर्षेण शापांते यास्यामि भवनंतव ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
पूर्वमां मित्रप्रहरपश्चाद्युद्धं करोम्यहम् ॥ सर्वे जानामि वैकुण्ठं गच्छवत्स यथा सुखम् ॥ ३४ ॥ शृंगालो दशबाणांश्चिक्षेप
माधवं प्रति ॥ ते प्रणम्य युः शीघ्रमाकाशं कालरूपिणः ॥ ३५ ॥ गदां चिक्षेप राजा सप्रलयामिश्रिखोपमाम् ॥ कृष्णांग
स्पर्शमात्रेण बभञ्ज चक्षणेन च ॥ ३६ ॥ धनुश्चिक्षेप खड्गं च कालरूपं सुदारुणम् ॥ कृष्णांगस्पर्शमात्रेण बभञ्ज चक्षणेन च
॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा निरस्तं राजानमित्युवाच कृपानिधिः ॥ गृहं गत्वा सुतीक्ष्णं च मित्रास्त्रमानयेति च ॥ ३८ ॥ शृंगाल उवाच
नात्मा काशोऽस्त्रविद्वश्च किं युद्धमात्मना सह ॥ मामुद्धरन्नाब्धेऽधरोद्धारणकारण ॥ ३९ ॥ भवाब्धिविषमं नाथ विषयं च वि
षाधिकम् ॥ छिन्धि मे निगडं मायां मोहजालं स्वकर्मणः ॥ ४० ॥ कर्मणामीश्वरस्त्वं च विधाता धातुरेव च ॥ दाता शुभफला
नां च प्रदाता सर्वसंपदाम् ॥ ४१ ॥ कारणं प्राक्तनानां च तेषां च खण्डने क्षमः ॥ यामिगेहं च वैकुण्ठं तवैव द्वारसप्तमम् ॥ ४२ ॥
त्यक्त्वा च नश्वरं देहं प्राकृतं पांचभौतिकम् ॥ मित्रस्य स्तवनं श्रुत्वा वचनं च सुधोपमम् ॥ ४३ ॥ रुरोद समरे तत्र कृपया च कृ
पानिधिः ॥ बभूव तत्र सहसा कृष्णनेत्राश्रुबिंदुना ॥ ४४ ॥ दिव्यं बिंदुसरो नाम तीर्थानां प्रवरं परम् ॥ ततो यस्पर्शमात्रेण जी
वन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ ४५ ॥ सप्तजन्मार्जितात् पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कथमेतादृशी बुद्धि
र्मित्रते निर्मलं मनः ॥ ४६ ॥ दूतद्वारा कथं चोक्तं निष्ठुरं दारुणं वचः ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ गणेशपूजनाख्यानं पुराणेषु च
दुर्बलम् ॥ ४७ ॥ श्रुतं तद्ब्रह्मणो वक्त्रात् सामान्यं च समासतः ॥ महिमानं गणपतेः सर्वपूज्येश्वरस्य च ॥ ४८ ॥ व्यासेन श्रोतु
मिच्छामि योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥ सिद्धाश्रमे महापूजाविणो कस्थैः कृता परा ॥ ४९ ॥ राधामाधवयोस्तत्र पुनः संमीलनं

अ० १२९

॥ १२८ ॥

पुरा ॥ अतीतेवर्षशतकेश्रीदाम्नःशापमोक्षणे ॥ ५० ॥ आदौचकारपजांचसाचराधाकथंमुने ॥ स्थितेषुचसुरेन्द्रेषुब्रह्मवि
 ण्णुशिवादिषु ॥ ५१ ॥ नागेन्द्रेचस्थितेशेपेनागेषुचमहत्सुच ॥ राजेन्द्रेषुचभूमौचबलिष्ठेष्वसुरेवच ॥ ५२ ॥ गंधर्वेषुचर
 क्षःसुचान्येषुबलवत्सुच ॥ विस्तरेणमहाभागतन्मांव्याख्यातुमर्हसि ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ त्रैलोक्येपृ
 थिवीधन्यामान्यापुण्यवतीसती ॥ तत्रभारतवर्षचकर्मणांफलदंशुभम् ॥ ५४ ॥ धन्यंयशस्यंपूज्यंचपुण्यक्षेत्रेचभारते
 सिद्धाश्रमंमहापुण्यक्षेत्रंमोक्षप्रदंशुभम् ॥ ५५ ॥ सनत्कुमारोभगवानूतत्रसिद्धोबभूवह ॥ स्वयंविधातातत्रैवतप्त्वासिद्धो
 बभूवह ॥ ५६ ॥ योगीन्द्राश्चमुनीन्द्राश्चसिद्धेन्द्राःकपिलादयः ॥ शतक्रतुर्महेंद्रश्चतत्रकृत्वाबभूवह ॥ ५७ ॥ तेनसिद्धाश्रमंना
 मसर्वेषामपिदुर्लभम् ॥ अधिष्ठानंगणेशस्यतत्रैवसततंमुने ॥ ५८ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणगणेशप्रतिमांशुभाम् ॥ वैशा
 खीपूर्णिमायांचपूजांकुर्वेतिदेवताः ॥ ५९ ॥ नागाश्चमानवाश्चैवदैत्यागंधर्वराक्षसाः ॥ सिद्धेन्द्राश्चमुनीन्द्राश्चयोगीन्द्राःस
 नकादयः ॥ ६० ॥ तत्राजगामशंभुश्चपार्वत्यासहशंकरः ॥ सगणःकार्तिकेयश्चस्वयंब्रह्माप्रजापतिः ॥ ६१ ॥ तत्राजगा
 मशेषश्चनागेन्द्रैःसहसत्वरम् ॥ तत्राजग्मुःसुराःसर्वेमनवोमुनयस्तथा ॥ ६२ ॥ आजग्मुस्तेनृपाःसर्वेपूजार्थंलृष्टमानसाः
 ॥ आययौभगवान्कृष्णोद्वारकावासिभिःसह ॥ ६३ ॥ आजगामतथानंदःसार्द्धंगोकुलवासिभिः ॥ गोपीनांत्रिंशत्कोटी
 भिर्गोलोकवासिभिःसह ॥ ६४ ॥ गजेन्द्रकोटितुल्याभिर्बलिष्ठाभिःसहालिभिः ॥ आययौसुंदरीराधाकृष्णप्राणाधिदेवता
 ॥ ६५ ॥ रासेश्वरीसुरभिश्चशतवर्षेगतेसती ॥ सुस्नातासुदतीशुद्धाधृत्वाधौतेचवाससी ॥ ६६ ॥ संयतासानिराहारागत्वा
 चमणिमंडपम् ॥ सुप्रक्षालितपादाब्जाकांताभुवनपावनी ॥ ६७ ॥ श्रीकृष्णप्राप्तिकामंचसुसंकल्पविधायच ॥ गंगोद

क.ज.उ.
॥१२९॥

केन हेखं स्नापयामास भक्तिः ॥ ६८ ॥ ध्यानं च सामवेदोक्तं चकार शुक्लपुष्पतः ॥ माता चतुर्णां विद्वानां वसोश्च जगतामपि
॥ ६९ ॥ बुद्धिरूपा भगवती ज्ञानिनां जननी परा ॥ ध्यानात्मकं स्वपुत्रं तं परध्यानं चकार सा ॥ ७० ॥ खर्वलंबोदरं स्थूलं ज्व
लंतं ब्रह्म तेजसा ॥ गजवक्त्रं वह्निवर्णं मेकदंतमनंतकम् ॥ ७१ ॥ सिद्धानां योगिनामेव ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुम् ॥ ध्यानं मु
नीर्देवैर्देवैर्ब्रह्मेशशेषसंज्ञकैः ॥ ७२ ॥ सिद्धैर्द्रैर्मुनिभिः सद्भिर्भगवंतं सनातनम् ॥ ब्रह्मस्वरूपं परमं मंगलं मंगलालयम् ॥
॥ ७३ ॥ सर्वविघ्नहरं शांतं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ भवाब्धिमायापोतेन कर्णधारं च कर्मिणाम् ॥ ७४ ॥ शरणागतदीनार्तप
रित्राण परायणम् ॥ ध्यायेद्द्वयानात्मकं साध्यं भक्तेशं भक्तवत्सलम् ॥ ७५ ॥ इति ध्यात्वा स्वशिरसि दत्त्वा पुष्पं पुनः स
ती ॥ सर्वांगशोधनं न्यासं वेदोक्तं च चकार सा ॥ ७६ ॥ पुनश्च ध्यात्वा ध्यानेन तेनैव शुभदायिना ॥ ददौ पुष्पं पादपद्मे राधा
लंबोदरस्य च ॥ सप्ततीर्थोदकेनैव शीतेन वासितेन च ॥ ददौ पादं पादपद्मे तैः पद्मादिभिरर्चिते ॥ ७८ ॥ दूर्वाक्षतैः शुक्लपु
ष्पैः सुगंधिचंदनोदकैः ॥ अर्घ्यं ददौ तच्छिरसि स्वयंगोलोकवासिनी ॥ ७९ ॥ सचंदनस्निग्धमाल्यं पारिजातस्य सुंदरम्
ददौ गले गणेशस्य स्वयं रासेश्वरीमुदा ॥ ८० ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तं च सुगंधिस्निग्धचंदनम् ॥ सर्वांगे प्रददौ तस्य वृंदावनवि
नोदिनी ॥ ८१ ॥ सुगंधिशुक्लपुष्पं च सुगंधिचंदनार्चितम् ॥ ददौ तस्य पदांभोजे महापद्मालयासती ॥ ८२ ॥ सुगंधियुक्तं
धूपं च पूतैर्वस्तुभिरन्वितम् ॥ ददौ कृष्णप्रिया तस्मै जगतामीश्वराय च ॥ ८३ ॥ दीपं घृतप्रदीपं च ध्वांतविध्वंसकारणम् ॥
ददौ तस्मै सुरेशाय परमाद्यासनातनी ॥ ८४ ॥ नैवेद्यं विविधं रम्यं सुखादुंसुमनोहरम् ॥ चोष्यं चर्व्यं लेढ्यपेयं सुधातुल्यं च तु
र्विधम् ॥ ८५ ॥ फलानि च सुपक्वानि त्रैलोक्ये दुर्लभानि च ॥ मधुराणि च मूलानि ग्राम्यारण्यानि नारद ॥ ८६ ॥ तानित्वा

अ० १२९

॥१२९॥

नंत्यसंख्यानितिलानांलडुकानिच ॥ सुपक्वानिसुरम्याणिस्वादूनिमुरसानिच ॥ ८७ ॥ यवगोधूमचूर्णानांपक्वानिपि
ष्टकानिच ॥ घृताक्तानिचरम्याणिशर्करासहितानिच ॥ ८८ ॥ स्वस्तिकानांलडुकानिस्थूलानिसुंदराणिच ॥ भ्रष्टद्रव्यं
चविविधमक्षतंशर्करान्वितम् ॥ ८९ ॥ घृतकुल्यांदुग्धकुल्यांमधुकुल्यांमनोहराम् ॥ गुडस्यदध्नःकुल्यांचपायसानांतथै
वच ॥ ९० ॥ पिष्टकानांस्वस्तिकानारंभाणांराशिरेवच ॥ मिष्टव्यंजनयुक्तानिशाल्यन्नानिशुभानिच ॥ ९१ ॥ ददौतस्मै
सुरेशायकृष्णप्राणाधिदेवता ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंरम्यंभिहासनंवरम् ॥ ९२ ॥ ददौविघ्नविनाशायविरजातटवासिनी ॥
सूक्ष्मवस्त्रयुगंरम्यममूल्यंवन्निशुद्धकम् ॥ ९३ ॥ ददौशैलात्मजायैवशतशृंगनिवासिनी ॥ तांबूलंचवरंरम्यंकर्पूरादि
सुवासितम् ॥ ९४ ॥ सर्वसंपत्प्रदात्रेचवृषभानसुताददौ ॥ सप्ततीर्थोदकंशुद्धंसुपूतंचसुवासितम् ॥ ९५ ॥ पानार्थंचज
लंतस्मैददौगोपीश्वरीमुदा ॥ अमूल्यंदुर्लभंचैवविशुद्धंश्वेतचामरम् ॥ ९६ ॥ ददौतस्मैपरेशायमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ अ
मूल्यरत्ननिर्माणंमुक्तामाणिक्यहीरकैः ॥ ९७ ॥ परिष्कृतंसुतल्पंचपुष्पचंदनचर्चितम् ॥ सितसूक्ष्मांशुकेनैवपरितश्चपरि
ष्कृतम् ॥ ९८ ॥ ददौशिवात्मजायैवकृष्णवक्षस्थलस्थिता ॥ दत्त्वाचकामधेनुंचसवत्सांवांछितप्रदाम् ॥ ९९ ॥ कृत्वातीवप
रीहारंवृंदापुष्पांजलिंददौ ॥ दिव्येनानेनमनुनासबीजेनोज्ज्वलेनच ॥ १०० ॥ ददौषोडशोपचारंकालिंदीकुलवासिनी ॥
ओंगंगौगणपतयेविघ्नविनाशिनेस्वाहा ॥ १ ॥ इत्येवमेवमंत्रंचगाणेशंषोडशाक्षरम् ॥ साजजापसहस्रंचपरंकल्पतरुं
वरम् ॥ २ ॥ तुष्टावपरयाभक्त्याभक्तिनम्रात्मकंधरा ॥ साश्रुनेत्रांपुलकितास्तोत्रेणकौतुकेनच ॥ ३ ॥ ॥ श्रीराधिको
वाच ॥ ॥ परंधामपरंब्रह्मपरेशंपरमीश्वरम् ॥ विघ्ननिघ्नकरंशांतपुष्टंकांतमनंतकम् ॥ ४ ॥ सुरासुरेद्रैःसिद्धेद्रैःस्तुतंस्तौमि

कृ.ज.उ.

॥ १३० ॥

परात्परम् ॥ सुरपद्मदिनेशंचगणेशंमंगलायनम् ॥ ५ ॥ इदंस्तोत्रंमहापुण्यंविघ्नशोकहरंपरम् ॥ यःपठेत्प्रातरुत्थायस
र्वविघ्नात्प्रमुच्यते ॥ १०६ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै०म०श्रीकृष्णजन्म०एकविंशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ श्रीनाराय
णउवाच ॥ ॥ राधासंपूज्यविधिनास्तुत्वालंबोदरंसती ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणंसर्वांगभूषणंददौ ॥ १ ॥ राधायाःस्तवनं
श्रुत्वापूजांदृष्ट्वाचवस्तुच ॥ उवाचमधुरंशांतःशांतांत्रैलोक्यमातरम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीगणेशउवाच ॥ ॥ तवपूजाजगन्मा
तलोकशिक्षाकरीशुभे ॥ ब्रह्मस्वरूपाभवतीकृष्णवक्षस्थलस्थिता ॥ ३ ॥ यत्पादपद्ममतुलंध्यायंतेतेसुदुर्लभम् ॥ सुराब्र
ह्मेशशेषाद्यामुर्नाद्राःसनकादयः ॥ ४ ॥ जीवन्मुक्ताश्चभक्ताश्चसिद्धेन्द्राःकपिलादयः ॥ तस्यप्राणाधिदेवीत्वंप्रियाप्राणा
धिकापरा ॥ ५ ॥ वामांगनिर्मिताराधादक्षिणांगश्चमाधवः ॥ महालक्ष्मीर्जगन्मातातववामांगनिर्मिता ॥ ६ ॥ वसोःसर्व
निवासस्यप्रसूस्त्वंपरमेश्वरी ॥ वेदानांजगतामेवमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ ७ ॥ सर्वाःप्रकृतिकामातःसृष्ट्यांचेत्त्वद्विभूतयः ॥
विश्वानिकार्यरूपाणित्वंचकारणरूपिणी ॥ ८ ॥ प्रलयेब्रह्मणःपातेतन्निमेषोहरेरपि ॥ आदौराधांसमुच्चार्यपश्चात्कृष्णं
परात्परम् ॥ ९ ॥ सएवपंडितोयोगीगोलोकंयातिलीलया ॥ व्यतिक्रमेमहापापीब्रह्महत्यांलभेद्भुवम् ॥ १० ॥ जगतां
भवतीमातापरमात्मापिताहरिः ॥ पितुरेवगुरुर्मातापूज्यावंध्यापरात्परा ॥ ११ ॥ भजतेदेवमन्यंवाकृष्णंवासर्वकारणम् ॥
पुण्यक्षेत्रेमहामूढोयदिनिंदतिराधिकाम् ॥ १२ ॥ वंशहानिर्भवेत्तस्यदुःखशोकमिहैवच ॥ पच्यतेनिरयेघोरेयावच्चंद्रदि
वाकरौ ॥ १३ ॥ गुरुश्चज्ञानोद्भिरणाज्ञानंस्यान्मंत्रतंत्रयोः ॥ सचमंत्रश्चतंत्रंभक्तिःस्याद्युवयोर्यतः ॥ १४ ॥ निषेव्य
मंत्रंदेवानांजीवीजन्मनिजन्मनि ॥ भक्तिर्भवतिदुर्गार्याःपादपद्मेसुदुर्लभे ॥ १५ ॥ निषेव्यमंत्रंशंभोश्चजगतांकारण

अ० १२२

॥ १३० ॥

स्यच ॥ तदाप्राप्नोतियुवयोःपादपद्मं सुदुर्लभम् ॥ १६ ॥ युवयोःपादपद्मं च दुर्लभं प्राप्य पुण्यवान् ॥ क्षणार्धं षोडशांशं
 च न हि मुंचति दैवतः ॥ १७ ॥ भक्त्या च युवयोर्मंत्रं गृहीत्वा वैष्णवादिपि ॥ स्तवं वा कवचं वापि कर्ममूलनिकृंतनम् ॥ १८ ॥
 योजयेत्परया भक्त्या पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ पुरुषाणां सहस्रं च स्वात्मना सार्द्धमुद्धरेत् ॥ १९ ॥ गुरुमभ्यर्च्य विधिवद्ब्रह्मालंका
 रचंदनैः ॥ कवचंधारयेद्यो हिविष्णुतुल्यो भवेद्भुवम् ॥ २० ॥ यद्वत्तं वस्तु मे मातस्तत्सर्वं सार्थकं कुरु ॥ देहिविप्राय मत्प्रीत्या
 तदा भोक्ष्यामि सांप्रतम् ॥ २१ ॥ देवे देयानि दानानि देवे देया च दक्षिणा ॥ तत्सर्वं ब्राह्मणे दद्यात्तदानं त्यागकल्पते ॥ २२ ॥
 ब्राह्मणानां मुखं राधे देवानां मुखं मुख्यकम् ॥ विप्रभुक्तं च यद्द्रव्यं प्राप्नुवंत्येव देवताः ॥ २३ ॥ विप्रांश्च भोजयामास तत्स
 र्वं राधिकासती ॥ बभूव तत्क्षणादेव प्रीतो लंबोदरो मुने ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवा ब्रह्मेश शेषसंज्ञकाः ॥ आययुर्वटमूलं
 च देवपूजार्थमेव च ॥ २५ ॥ तत्र गत्वा शिवचरो देवान् देवीरुवाच सः ॥ श्रीकृष्णं शुष्ककंठं भयभीतश्चरक्षकः ॥ २६ ॥
 ॥ रक्षक उवाच ॥ ॥ गणेशं पूजयामास सर्वादौ च शुभक्षणे ॥ वृषभानसुताराधाप्रकृत्य स्वस्तिवाचनम् ॥ २७ ॥ स
 हिता साबलवती गोपीत्रिशतकोटिभिः ॥ वारितो हं बलिष्ठाभिर्युष्मांश्च कथयामि तत् ॥ २८ ॥ सर्वादौ पूजयेद्यो हिसोनं
 तं फलमालभेत् ॥ मध्ये मध्यविधं पुण्यं शेषे स्वल्पमिति स्मृतम् ॥ २९ ॥ देवेन्द्रेषु मुनीन्द्रेषु देवस्त्रीषु स्थिता सुच ॥ गोपीभिश्च
 सह तयाराधया पूजितः परः ॥ ३० ॥ दूतवाक्यं समाकर्ण्य जहसुः सर्वदेवताः ॥ मुनयो मनवश्चैव राजानो देवयोषितः ॥ ३१ ॥
 रुक्मिण्याद्यारमण्यश्च यादेव्यो विस्मयं ययुः ॥ सरस्वती च सावित्री पार्वती परमेश्वरी ॥ ३२ ॥ रोहिणी च सती संज्ञा स्वाहा
 द्या देवयोषितः ॥ मुदिताः प्रययुः सर्वा मुनिपत्न्यः पतिव्रताः ॥ ३३ ॥ मुनयो मनवः सर्वदेवाश्चापि नरास्तथा ॥ श्रीकृष्णः स गणैः

क.ज.उ.
॥ १३१ ॥

सार्धयेचान्येप्रययुर्मुदा ॥ ३४ ॥ ते सर्वे विविधैर्द्रव्यैः पूजां चक्रुः शुभक्षणे ॥ बलिष्ठा दुर्बलाश्चैवं क्रमेण च पृथक् पृथक् ॥ ३५ ॥
लङ्घुकानां च राशीनां शतकोटिर्बभूव ह ॥ शर्कराणां तदूर्ध्वं च स्वस्तिकानां तथैव च ॥ ३६ ॥ अन्नानां भव्यवस्तूनां शतकोटिर्बभूव ह ॥ असंख्यानि फलान्येव स्वादूनि मधुराणि च ॥ ३७ ॥ मधुकुल्या दुग्धकुल्या दधिकुल्या घृतस्य च ॥ बभूवुः शतसंख्या
श्च त्रैलोक्यानां च पूजने ॥ ३८ ॥ पूजां कृत्वा तु ते सर्वे समूषुश्च सुखासने ॥ पार्वती परमप्रीत्याराधास्थानं समाचयौ ॥ ३९ ॥
साराधा पार्वतीं दृष्ट्वा समुत्थाय जवनच ॥ यथायोग्यां च संभाषां च कारसादरं मुदा ॥ ४० ॥ आश्लेषणं च वनं च बभूव च परस्परम् ॥ उवाच मधुरंदुर्गाराधां कृत्वा स्ववक्षसि ॥ ४१ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किं वा प्रश्रं करिष्यामि त्वां राधा मंगलालयाम् ॥ गता ते
विरहज्वाला श्रीदाम्नः शापमोक्षणे ॥ ४२ ॥ सततं मन्मनः प्राणास्त्वय्येव मयिते तथा ॥ न त्वेव मावयोर्भेदः शक्तिः पुरुषयोस्तथा ॥ ४३ ॥
ये त्वां निंदन्ति मद्रक्तास्त्वद्रक्ताश्चापि मामपि ॥ कुंभीपाके च पच्यन्ते यावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ४४ ॥ राधामाधवयोर्भेदं ये कुर्वन्ति न राधमाः ॥ वंशहानिर्भवेत्तेषां पच्यन्ते नरके चिरम् ॥ ४५ ॥ यांति सूकरयोनिं च पितृभिः शतकैः सह ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि विष्टायां कृमयस्तथा ॥ ४६ ॥ त्वयैव पूजितः पुत्रो न मया च गणेश्वरः ॥ सर्वादौ सर्वपूज्यो यं यथा तव तथामम ॥ ४७ ॥
यावज्जीवनपर्यंतं न विच्छेदो भविष्यति ॥ राधामाधवयोर्देवि मुग्धधावल्ययोर्यथा ॥ ४८ ॥ सिद्धाश्रमे महातीर्थे पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ निर्विघ्नं लभ गोविंदं संपूज्य विघ्नखंडनम् ॥ ४९ ॥ रासेश्वरी त्वं रसिका श्रीकृष्णो रसिकेश्वरः ॥ विदग्धाया विदग्धेन संगमो गुणवान् भवेत् ॥ ५० ॥ श्रीदाम्नः शापनिर्मुक्ता शतवर्षांतरे सती ॥ कुरुष्व मद्वरेणाद्यकृष्णेन सह संगमम् ॥ ५१ ॥ ममाज्ञया दुर्लभा या सुवेषं कुरु संदरि ॥ सुदुर्लभाः कामिनीनां सत्पुंसां सह संगमः ॥ ५२ ॥ चक्रुः सुवेषं राधा

अ० १२२

॥ १३१ ॥

याः प्रियाल्पश्रुतिवाज्ञया ॥ रत्नसिंहासने रम्ये वासयामासुरीश्वरी ॥ ५३ ॥ पुरतोरत्नमालासारत्नमालांगले ददौ ॥ राधा
 यादक्षिणे हस्ते क्रीडापद्मं मनोहरम् ॥ ५४ ॥ ददौ पद्ममुखीपादपद्मयुग्मेऽप्यलक्तकम् ॥ प्रददौ सुंदरीगोपीसिंदूरं सुंदरं वर
 म् ॥ ५५ ॥ चंदनेन समायुक्तं सीमंताधस्थलोज्ज्वलम् ॥ सुचारुकवरीरम्यांचकार मालतीसती ॥ ५६ ॥ मनोहरां मुनीनां
 च मालतीमाल्यभूषिताम् ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तं च चारुचंदनपत्रकम् ॥ ५७ ॥ स्तनयुग्मे सुकठिने चकार चंदनं सती ॥ चा
 रुचंपकपुष्पाणां मालांगंधमनोहरम् ॥ ५८ ॥ मालावती ददौ तस्यै प्रफुल्लानवमल्लिकाम् ॥ रतीपुरसिका गोपीरत्नभूष
 णभूषिताम् ॥ ५९ ॥ तांचकारातिरसिकां वरां रतिरसोत्सुकाम् ॥ शरत्पद्मदलाभं च लोचनं कज्जलोज्ज्वलम् ॥ ६० ॥ कृत्वा
 ददौ सुललितं वस्त्रं चललितासती ॥ महेंद्रेण प्रदत्तं च पारिजातप्रसूनकम् ॥ ६१ ॥ सुगंधियुक्तं तस्याश्रुपारिजातं करे ददौ ॥
 सुशीलं मधुरोक्तं च भर्तुः पार्श्वे यथोचितम् ॥ ६२ ॥ शिक्षांचकार नीतिं च सुशीला गोपिकासती ॥ स्त्रीणां च षोडशकलां विप
 तौ विस्मृतांतयोः ॥ ६३ ॥ स्मरणं कारयामास राधामाता कलावती ॥ शृंगारविषयोक्तं च वचनं च मुधोपमम् ॥ ६४ ॥ स्म
 रणं कारयामास भगिनी च मुधामुखी ॥ कमलानां चंपकानां दले चंदनचर्चिते ॥ ६५ ॥ चकार रतितल्पं च कमलाचाशुको
 मलं ॥ चारुचंपकपुष्पं च कृष्णार्थपुटकस्थितम् ॥ ६६ ॥ चकार चंदनाक्तं च स्वयं चंपावती सती ॥ पुष्पं केलिकदंबानां स्त
 वकं च मनोहरम् ॥ ६७ ॥ कदंबमालां कृष्णार्थं विद्यमानं च कारसा ॥ तांबूलं च वरं रम्यं कर्पूरादिसुवासितम् ॥ ६८ ॥ कृष्णप्रि
 या च कृष्णार्थं च कारवासितं जलम् ॥ एतस्मिन्तरे सर्वमाश्रमं सजलस्थलम् ॥ ६९ ॥ साक्षाद्गोरोचनाभं च ददृशुर्मुनयः सु
 राः ॥ ते सर्वे विस्मयं गत्वा पपृच्छुः कृष्णमीश्वरम् ॥ ७० ॥ उवाच भगवांस्तांश्च सर्वज्ञः सर्वकारणः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

क.ज.उ.
॥ १३२ ॥

अभिषेकाचश्रीदाम्नाभ्रशोभाचराधिका ॥ ७१ ॥ सर्वज्ञानं विसर्मारमद्विच्छेदज्वरातुरा ॥ विमुक्ते वर्षशतके ज्ञानं सस्मार
सासती ॥ ७२ ॥ सिद्धाश्रमं च पीताभं रासेश्वर्याश्रिते जसा ॥ परमाल्हादकं तेजश्चंद्रकोटिसमप्रभम् ॥ ७३ ॥ सुखदृश्यं च सु
खदंचक्षुषा प्राणिनामपि ॥ तच्छ्रुत्वा परमाश्चर्यं मुनयो मनवस्तथा ॥ ७४ ॥ देव्यश्च सर्वदेवास्ते ब्रह्मेशानादयस्तथा ॥ ज
वेगत्वा तत्स्थानं भक्तिनम्रात्मकंधराः ॥ ७५ ॥ सर्वजनास्ते ददृशुस्त्रैलोक्यस्थाश्चराधिकां ॥ श्वेतचंपकवर्णाभामतुलां सु
मनोहरां ॥ ७६ ॥ मोहिनीं मानसानां च मुनीनामूर्ध्वरेतसां ॥ सुकेशीं सुंदरीं श्यामान्यग्रोधपरिमंडलां ॥ ७७ ॥ नितंबकठि
नश्रोणीस्तनयुग्मोन्नताननां ॥ कोटींदुर्निदितास्यां तां सस्मितां सुदतीं सतीं ॥ ७८ ॥ कज्जलोज्ज्वलरूपां च शरत्कमललोच
नां ॥ महालक्ष्मीं बीजरूपां परमाद्यां सनातनीं ॥ परमात्मस्वरूपस्य प्राणाधिष्ठातृदेवतां ॥ स्तुतां च पूजितां चैव परां च परमा
त्मने ॥ ८० ॥ ब्रह्मस्वरूपां निर्लिप्तां नित्यरूपां च निर्गुणां ॥ विश्वानुरोधात्प्रकृतिं भक्तानुग्रहविग्रहाम् ॥ ८१ ॥ सत्यस्व
रूपां शुद्धां च पूतां पतितपावनीम् ॥ सुतीर्थपूतां सत्कीर्तिविधात्रीं वेधसामपि ॥ ८२ ॥ महत्प्रियां च महतीं महाविष्णोश्च मा
तरम् ॥ रासेश्वरेश्वरीं रम्यां रसिकारसिकेश्वरीम् ॥ ८३ ॥ वन्दिशुद्धां शुकाधानां स्वेच्छारूपां शुभालयाम् ॥ गोपीभिः स
प्तभिः शश्वत्सेवितां श्वेतचामरैः ॥ ८४ ॥ चतसृभिः प्रियालीभिः पादपद्मोपसेविताम् ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणभूषणोच्चैर्वि
भूषिताम् ॥ ८५ ॥ चारुकुंडलयुग्मेन श्रुतिगंडस्थलोज्ज्वलाम् ॥ सुनासांगजमुक्ताहार्णवगेंद्रचंचुर्निदिताम् ॥ ८६ ॥ कुंकु
मालक्तकस्तूरीस्निग्धचंदनचर्चिताम् ॥ दधानां सुकपोलां च कोमलांगीं सुकामुकीम् ॥ ८७ ॥ गजेंद्रगामिनीं रामां कमनी
यां सुकामिनीम् ॥ कामास्त्रजयरूपां च कामकाम्यलयां वराम् ॥ ८८ ॥ क्रीडाकमलमन्त्रानं पारिजातप्रसूनकम् ॥ अमू

अ० १२२

॥ १३२ ॥

ल्यरत्ननिर्माणंदधानांदर्पणोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ नानारत्नविचित्राढ्यरत्नसिंहासनस्थिताम् ॥ पादपद्मार्चितं कृष्णपाद
 पद्मंचमंगलम् ॥ ९० ॥ हृत्पद्मे ध्यायमानांच कृष्णस्य परमात्मनः ॥ कर्मणामनसावाज्ञास्वप्ने जागरणेऽपि च ॥ ९१ ॥ त
 त्प्रीतिं प्रेमसौभाग्यं स्मरंतीं नित्यनूतनम् ॥ भावानुरक्तसंसिक्तां शुद्धभक्तां पतिव्रताम् ॥ ९२ ॥ धन्यां मान्यां गौरवर्णां श
 श्वदृक्षस्थलस्थिताम् ॥ प्रियासुप्रियभक्तेषु सुप्रियां प्रियवादिनीम् ॥ ९३ ॥ कृष्णवामांगसंभूतामभेदांगुणरूपयोः ॥ गो
 लोकवासिनीं देवदेवीं सर्वोपरिस्थिताम् ॥ ९४ ॥ वृषभानसुताख्यां तां पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ गोपीश्वरीं गुप्तिरूपां सिद्धिदां सि
 द्विरूपिणीम् ॥ ९५ ॥ ध्यानासाध्यांदुराराध्यां वंदे सद्भक्तवंदिताम् ॥ ध्याने ध्याने न राधाया ध्यायंते ध्यानतत्पराः ॥ ९६ ॥
 इहैव जीवन्मुक्तास्ते परत्र कृष्णपार्षदाः ॥ दृष्ट्वा ब्रह्मा च सर्वादौ तुष्टाव परमेश्वरीम् ॥ ९७ ॥ स्वयं विधाता जगतां मातरं वेध
 सामपि ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि दिव्यानि परमेश्वरि ॥ ९८ ॥ पुष्करे च तपस्तप्तं पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ त्व
 त्पादपद्ममधुरमधुलुब्धेन चेतसा ॥ ९९ ॥ मधुव्रतेन लोभेन प्रेरितेन मया सति ॥ तथापि न मया लब्धं त्वत्पादपदमीप्सित
 म् ॥ १०० ॥ न दृष्टमपि स्वप्नेऽपि जातावागशरीरिणी ॥ वाराहे भारते वर्षे पुण्ये वृंदावने वने ॥ १ ॥ सिद्धाश्रमे गणेशस्य पाद
 पद्मंच द्रक्ष्यसि ॥ राधामाधवयोर्दास्यं कुतो विषयिणस्तव ॥ २ ॥ निवर्तस्व महाभाग परमेतत्सुदुर्लभम् ॥ इति श्रुत्वा
 निवृत्तो हंतपसे भग्नमानसः ॥ ३ ॥ परिपूर्णं तदधुना वाञ्छितं तपसःफलम् ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ पादपद्मार्चितं पाद
 पद्मं यस्य सुदुर्लभम् ॥ ४ ॥ ध्यायंते ध्याननिष्ठाश्च शश्वद्ब्रह्मादयः सुराः ॥ मुनयो मनवश्चैव सिद्धाः संतश्च योगिनः ॥ ५ ॥
 द्रष्टुं नैव क्षमाः स्वप्नेऽभवती तस्य वक्षसि ॥ ॥ अनंत उवाच ॥ ॥ अश्ववेदमाता च पुराणानि च सुव्रते ॥ ६ ॥ अहं सरस्वती

क.ज.उ.
॥ १३३ ॥

संतःस्तोतुं नालं च संततम् ॥ अस्माकं स्तवने यस्य भूभंगं च सुदुर्लभम् ॥ ७ ॥ तवैव भर्त्सने भीतिश्चावयोरंतरं हरिः ॥ एवं दे-
वाश्च देव्यश्चान्ये ये च समागताः ॥ ८ ॥ प्रणतास्तुष्टुः सर्वे मुनिमन्वा दयस्तथा ॥ लज्जयान्न वक्त्राश्च रुक्मिण्याद्याश्च यो-
षितः ॥ ९ ॥ मलीमसंच चक्रुस्ताः श्वासेन रत्नदर्पणम् ॥ मृततुल्या सत्यज्जामानिराहाराकृशोदरी ॥ १० ॥ मनसोऽप्यभिमानं
च सर्वं तत्याज नारद ॥ ११ ॥ ॥ इति श्री ब्र० म० सिद्धाश्रम तीर्थयात्रा प्रसंगे गणेशपूजनं नाम ब्रह्मेशशेषादिकृतं राधिका-
स्तोत्रं द्वाविंशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ गणेशपूजनादेव राधास्तोत्रात्परं विभो ॥ बभूवींकर-
हस्यं वातन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ ॥ गणेशपूजने तीर्थे ये देवाश्च समाययुः ॥ मुनयश्चापि यो-
गीन्द्रावसंतो वटमूलके ॥ २ ॥ वसुदेवो देवकीच परमादरपूर्वकम् ॥ पप्रच्छ शंभुं ब्रह्माणमनंतं मुनिपुंगवान् ॥ ३ ॥ भवे भवा-
ब्धितरणमावयोरुत्तमा गतिः ॥ शीघ्रं ब्रूत महाभागा दीनयोर्दीनबांधवाः ॥ ४ ॥ भवाब्धितरणे तर्ह्येतन्नयूयं च नाविकाः ॥
न त्वहं मया नितीर्थानि न देवामृच्छि लामयाः ॥ ५ ॥ यज्ञरूपाणि पुण्यानि व्रतान्यनशनानि च ॥ तपांसि नानादानानि विप्र-
देवार्चनानि च ॥ ६ ॥ चिरं पुनंति सर्वाणि दर्शनादेव वैष्णवाः ॥ सतांच विष्णुभक्तानां रजसां स्पर्शमात्रतः ॥ ७ ॥ पूतानां पा-
दपद्मानां सद्यः पूता वसुंधरा ॥ तीर्थानि च पवित्राणि समुद्राः पर्वतास्तथा ॥ ८ ॥ सुरादर्शनमिच्छंति पातकैर्धनपातकम् ॥
सोज्ञानी नैव बुबुधे ज्ञानं च ज्ञानिना सह ॥ ९ ॥ परमं स्वादुरूपं च दधिदुग्धं संयथा ॥ तथा कृष्णस्य तातो हं संगी सुचिरमेव च ॥
॥ १० ॥ तथैव देवकीमाता ज्ञानिनां च गुरोर्गुरुम् ॥ वसुदेववचः श्रुत्वा प्रहस्य शंकरः स्वयम् ॥ ११ ॥ चतुर्णामपि वेदानामु-
वाच जनको गुरुः ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ सन्निकर्षो ज्ञानिनां चाप्यनादरणकारणम् ॥ १२ ॥ यांति गंगां भसा पूतास्ती-

अ० १२३

॥ १३३ ॥

र्थान्यन्यानि सिद्धये ॥ वासुदेवस्य तातोयं वसुदेवश्च पंडितः ॥ १३ ॥ ज्ञानिनः कश्यपस्य चांशो वसोस्तातस्य चात्मनः ॥ पृ
 च्छति ज्ञानमस्मांश्च कृष्णांगान् पुत्रबुद्धितः ॥ १४ ॥ अहो दुर्गामहामाया ज्ञानिनामपि मोहिनी ॥ विष्णुमायादुराराध्यानसा
 ध्याजगतामपि ॥ १५ ॥ वयंच मोहिताः शश्वद्देवानां जनकस्तथा ॥ ब्रह्माकृष्णं परीक्षेत मोहितस्तस्य मायया ॥ १६ ॥
 ध्यायते यत्पदां भोजंतपसा जीवनावधि ॥ इंद्रेषु दशलक्षेष्वप्यधिकाष्टशतेषु च ॥ १७ ॥ पातेषु ब्रह्मणः पाते निमेषो माधव
 स्य च ॥ सहते नेंद्रयुद्धं च पारिजातस्य हेतुना ॥ १८ ॥ पारिजाततरुं दत्वामाया शक्रश्चरक्षितः ॥ यद्ज्ञानमज्ञिनामेव तत्त्वं
 वा विषयात्मकम् ॥ १९ ॥ न हि किंचित्तदज्ञानं तत्साध्यानां सदैव हि ॥ प्राणिनामात्मनो ज्ञानमस्माकं ज्ञानमस्ति च ॥ २० ॥
 तदूर्ध्वं तत्समं नैव कृष्णं पृच्छ शुभा शुभम् ॥ ब्रह्मणश्च चतुर्यामं कल्पं कल्पविदो विदुः ॥ २१ ॥ सप्तकल्पांत जीवी च मार्कंडेयो
 महामुनिः ॥ अष्टौ नवति शक्रेषु पातेषु पतनं मुनेः ॥ २२ ॥ ततः प्राप्तं हरेर्दास्यं मुनिना तपसः फलात् ॥ प्रलये ब्रह्मणः पाते प
 तनं लोमशस्य च ॥ २३ ॥ दिक्पालानां ग्रहाणां च तदा युश्चिरजीविनाम् ॥ अन्येषामपि देवानां मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ २४ ॥
 तदेवायुश्च रुद्राणां मां च मृत्युं जयं विना ॥ प्रलये च विधेः पातो शिवलोकेऽप्यहं शिवः ॥ २५ ॥ ब्रह्मभालोद्भवः शंभुः सर्वादि
 गर्गभाषणम् ॥ कृष्णवामांगसंभूता यथाराधा तथैव च ॥ २६ ॥ तथैव दुर्गालक्ष्मीश्च सावित्री च सरस्वती ॥ आदित्योऽप्य
 दितेः पुत्रः कायव्यूहेन द्वादश ॥ २७ ॥ तथैव च महेंद्रश्च कायव्यूहाश्चतुर्दश ॥ तथैव वसवश्चाष्टौ रुद्राश्चैकादशैव ते ॥ २८ ॥
 मनुपाते चेंद्रपातो विषयात्पतनं भवेत् ॥ समाययुश्च सर्वेषां निधनं प्रलयेऽपि च ॥ २९ ॥ प्रलये दर्शयामास ब्रह्मांडे च जलपु
 ते ॥ ब्रह्माणं च स्वलोकं च स्वात्मानं शक्तिभिश्च माम् ॥ ३० ॥ सर्वेषां मूलरूपश्च सर्वेशः कृष्ण एव च ॥ भजपुत्रं राजसूये यज्ञेशं

कृ.ज.उ.
॥ १३४ ॥

यज्ञकारणम् ॥ ३१ ॥ विधिवदक्षिणां दत्त्वा भवाब्धितरयादव ॥ मुक्तिस्तेनास्तिनिवारणं विषयीकश्यपोभवान् ॥ ३२ ॥
नतेदास्यं भक्तधनमदितिर्देवकीतथा ॥ वजसर्गं भोगबीजं स्वस्थानममरालयम् ॥ ३३ ॥ शिवस्य वचनं श्रुत्वा संयतश्च
शुभक्षणे ॥ तत्र संभृतसंभारो राजसूयं चकार सः ॥ ३४ ॥ वसुदेवस्य हव्यं च साक्षाच्च जगृहुः सुराः ॥ यत्र साक्षाच्च यज्ञेशो
यज्ञो यंदक्षिणा सह ॥ ३५ ॥ पूर्णाहुतिं दत्तवन्तं वसुदेवमुवाच सः ॥ सनत्कुमारो भगवान्वासुदेवाज्ञायामुने ॥ ३६ ॥ सन
त्कुमार उवाच ॥ ॥ सर्वस्वं दक्षिणां देहितुं लक्ष्मीपतेः पितः ॥ सार्थकं कुरु कर्म देवेदोक्तं वचनं शृणु ॥ ३७ ॥ दक्षिणां वि
प्रमुद्दिश्य तत्कालं चेन्न दीयते ॥ मुहूर्ते तु व्यतीते सा दक्षिणा द्विगुणा भवेत् ॥ ३८ ॥ वासरे च बहिर्भूते भवेत्सापि चतुर्गुणा ॥
त्रिरात्रे समतीते तु षट्गुणा दक्षिणा भवेत् ॥ ३९ ॥ पक्षांते तु शतगुणामासांते तु चतुर्गुणा ॥ षण्मासेऽप्यधिके न्यूनैसाहस्रं च
गुणीतथा ॥ ४० ॥ वर्षांते सालक्षगुणा ब्रह्मणोक्तं च यादव ॥ उभौ च नरकं यातः कर्मकर्तृपुरोहितौ ॥ ४१ ॥ वसुदेवश्च त
च्छ्रुत्वा सर्वस्वमुत्ससर्ज सः ॥ अधिकारांश्च साल्हादो वासुदेवाज्ञया तथा ॥ ४२ ॥ अमूल्यानां च रत्नानां दशकोटि मनुत्तमाम्
॥ ददौ गर्गाय सर्वादौ स्वयं लक्ष्मीपतेः पिता ॥ ४३ ॥ शतकोटि मणोंद्राणां स्वर्णानां तच्चतुर्गुणम् ॥ माणिक्यानां च मुक्ता
नां हीरकाणां तथैव च ॥ ४४ ॥ रौप्यं प्रवालं परमं स्वर्णपात्राणि यानि च ॥ स्वस्त्रीणां स्ववधूनां चाप्यमूल्यरत्नभूषणम् ॥ ४५ ॥
श्वेतचामरलक्षं चलक्षं च रत्नदर्पणम् ॥ कामधेनुगणं सर्वशतकोटि गजानपि ॥ ४६ ॥ शतकोटिर्गजैर्द्राणामश्वानां तच्चतुर्गु
णम् ॥ यद्वनं यादवानां च राज्ञो राजानुमोदनात् ॥ ४७ ॥ ग्रामाणां शतलक्षं च ससस्यं फलितं तरुम् ॥ धान्याचलानां लक्षं
च शाल्यन्नानां तथैव च ॥ ४८ ॥ पायसं पिष्टकं चैव मिष्टान्नं च सुधोपमम् ॥ स्वस्तिकानां तिलानां च रम्याणि लड्डुकानि च ॥

अ० १२३

॥ १३४ ॥

॥ ४९ ॥ दध्नांमधूनांदुग्धानांगुडानांहविषामपि ॥ कुल्यानांशतकंदत्वापरिहारंचकारसः ॥ ५० ॥ सकर्पूरंचतांबूलंसुशी
 तंवासितंजलम् ॥ सुगंधिचंदनंचैवपारिजातस्यमालिकाम् ॥ ५१ ॥ आसनानिचरम्याणिवन्निशुद्धांशुकानिच ॥ र
 त्ननिर्माणतल्पानिपुष्पाणिचफलानिच ॥ ५२ ॥ प्रददौब्राह्मणेभ्यश्चप्रफुल्लवदनेक्षणः ॥ देवांश्चभोजयामासब्राह्म
 णानांमुखैःशुभै ॥ ५३ ॥ देवाश्चमुनयोरात्रौस्वरामाभिश्चरेमिरे ॥ प्रभातेप्रययुःसर्वेश्रीकृष्णानुमतेनच ॥ ५३ ॥ यादवा
 प्रययुःसर्वेद्वारकांकृष्णपालिताम् ॥ अमूल्यरत्नपूर्णांचरुक्मिणीदर्शनेनच ॥ ५५ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै०म०श्रीकृष्णज
 न्मखंडेत्रयोर्विशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ गणेशपूजनंकृत्वामाधवोयादवैःसह ॥ देवै
 र्मुनिभिरन्यैश्चदेवीभिःसहनारद ॥ १ ॥ अंशेनदेवोदेवीभिरुक्मिण्याद्याभिरेवच ॥ प्रययौद्वारकांरम्यांतस्थौसिद्धाश्चमेस्व
 यम् ॥ २ ॥ कृत्वासुप्रीतिसंभाषांसाद्धैगोलोकवासिभिः ॥ गोपैःसुहृद्भिर्नंदेनमात्रागोप्यायशोदया ॥ ३ ॥ उवाचमात
 रंतातंसुनीतंचयथोचितं ॥ गोपांश्चगोकुलस्थांश्चबंधुवर्गांश्चसांप्रतं ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गच्छनंदव्रजंनंदतातप्रा
 णस्यवल्लभ ॥ मातर्यशोदेत्वमपिपरमार्येयशस्विनी ॥ ५ ॥ भुक्त्वाकालावशेषंचगच्छगोकुलमुत्तमम् ॥ सालोक्यमुक्तिं
 दास्यामिसाद्धैगोकुलवासिभिः ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्कृष्णःपित्रोरनुमतेनच ॥ जगामराधिकास्थानंनंदश्चगोकुलंत
 था ॥ ७ ॥ ददर्शराधांरुचिरांमुक्ताहारांचसस्मिताम् ॥ यथाद्वादशवर्षीयांशश्वत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ ८ ॥ रत्नोच्चैरासन
 स्थांचगोपीत्रिशतकोटिभिः ॥ आवृतांवेत्रहस्ताभिःसस्मिताभिश्चसांप्रतम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाचदूरतोराधाश्रीकृष्णंप्राणवल्ल
 भा ॥ शिशुवेषंसुवेषंचसुंदरेशंचसस्मितम् ॥ १० ॥ नवीनजलदश्यामंपीतकौशेयवाससम् ॥ चंदनोक्षितसर्वांगरत्नभूषण

क.ज.उ.
॥ १३५ ॥

भूषितम् ॥ ११ ॥ मयूरपिच्छचूडंचमालतीमाल्यशोभितम् ॥ ईषद्वास्यप्रसन्नास्यंभक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ १२ ॥ क्रीडाकम
लमम्लानंधृतवंतंमनोहरम् ॥ मुरलीहस्तविन्यस्तंसुप्रशस्तंचदर्पणम् ॥ १३ ॥ जवेनचसमुत्थायगोपीभिःसहसादरम् ॥
प्रणम्यपरयाभक्त्यातुष्टावपरमेश्वरम् ॥ १४ ॥ राधिकोवाच ॥ अद्यमेसफलंजन्मजीवितंचसुजीवितम् ॥ यदृष्ट्वामुख
चंद्रंतेसुस्निग्धंलोचनंमनः ॥ १५ ॥ पंचप्राणाश्चस्निग्धाश्चपरमात्माचसुप्रियः ॥ उभयोर्हर्षबीजंचदुर्लभंबंधुदर्शनं ॥ १६ ॥
शोकार्णवेनिमग्नाहंप्रदग्धाविरहानलैः ॥ तांदृष्ट्वामृतदृष्ट्याचसुषिक्ताद्यसुशीलता ॥ १७ ॥ शिवाशिवप्रदाहंचशिवबी
जात्वयासह ॥ शिवस्वरूपानिश्रेष्ठाप्यदृष्टाचत्वयाविना ॥ १८ ॥ त्वयितिष्ठतिदेहेचदेहीश्रीमानशुचिःस्वयं ॥ सर्वशक्ति
स्वरूपाचशिवरूपोगतेत्वयि ॥ १९ ॥ स्त्रीपुंसोर्विरहोनाथसामान्यश्चसुदारुणः ॥ यांत्येवशक्तिभिःप्राणाविच्छेदात्परमात्म
नः ॥ २० ॥ इत्युत्काराधिकादेवीपरमात्मानमीश्वरं ॥ स्वासनेवासयामासकृत्वापादार्चनंमुदा ॥ २१ ॥ रत्नसिंहासनेश्रीमा
नुवासराधयासह ॥ गोपीभिःसहितःशश्वत्सेवितःश्वेतचामरैः ॥ २२ ॥ चंदनासाददौगात्रेसुगंधिचंदनंहरेः ॥ सस्मितारत्न
मालासारत्नमालांगलेददौ ॥ २३ ॥ पादपद्मार्चितेपादपद्मेपद्मावतीसती ॥ अर्घ्यंददौसासजलंदूर्वापुष्पंचचंदनम् ॥ २४ ॥
मालतीमालतीमाल्यंचूडायांचहरेर्ददौ ॥ चंपापुष्पस्यपुटकंददौचपार्वतीसती ॥ २५ ॥ पारिजातंचहरयेपारिजातंददौ
मुदा ॥ सकर्पूरंचतांबूलंवासितंशीतलंजलं ॥ २६ ॥ ददौकदंबमालासाकदंबमालिकांशुभाम् ॥ क्रीडाकमलमम्लानममू
ल्यंरत्नदर्पणं ॥ २७ ॥ ददौहस्तेहरेरेवकमलासासुकोमला ॥ वरुणेनपुरादत्तंवस्त्रयुग्मंचसुंदरं ॥ २८ ॥ साक्षाद्गोरोचनाभं
चसुंदरीहरयेददौ ॥ वधुपात्रंवधुस्तस्मैमधुरंमधुपूर्णकम् ॥ २९ ॥ सुधापूर्णंसुधापात्रंददौभक्त्यासुधामुखी ॥ चकार

अ० १२४

॥ १३५ ॥

पुष्पशय्यांचगोपीचंदनचर्चिताम् ॥ ३० ॥ अम्लानमालतीपुष्पमालाजालविभूषिताम् ॥ रत्नैद्रसारनिर्माणमंदिरेसुम
 नोहरे ॥ ३१ ॥ मणींद्रमुक्तामाणिक्यहीरहारविभूषिते ॥ कस्तूरीकुंकुमाक्तेनवायुनासुरभीकृते ॥ ३२ ॥ रत्नप्रदीपशत
 कैर्ज्वलद्भिश्चसुदीपिते ॥ धूपितैःसततंधूपैर्नानावस्तुसमन्वितैः ॥ ३३ ॥ कृत्वाशय्यांरतिकरीययुगौप्यश्चसस्मिताः ॥ दृ
 ष्ट्वाहसितल्पंचसुरभ्यंसुमनोहरं ॥ ३४ ॥ माधवोराधयासार्धविवेशरतिमंदिरम् ॥ नानाप्रकारहास्यंचपरिहारंस्मरोचि
 तम् ॥ ३५ ॥ द्वयोर्बभूवतल्पेचमदनातुरयोस्तथा ॥ माल्यंददौचकृष्णायतांबूलंचसुवासितम् ॥ ३६ ॥ कस्तूरीकुंकुमा
 कंचचंदनंश्यामवक्षसि ॥ चारुचंपकपुष्पंचचूडायांप्रददौसती ॥ ३७ ॥ सहस्रदलसंसक्तक्रीडापद्मंकरेददौ ॥ प्रक्षिप्यमुर
 लींहस्तात्प्रददौरत्नदर्पणं ॥ ३८ ॥ पारिजातस्यकुसुममम्लानंपुरतौददौ ॥ उवाचमधुरंगधारहस्यंमधुरंवचः ॥ ३९ ॥
 सस्मितासस्मितंशांतंकांतंकांतामनोहरं ॥ श्रीराधिकोवाच ॥ निष्फलमंगलप्रश्नमंगलमंगलालये ॥ ४० ॥ सर्वमंगलवी
 जेचमांगल्येमंगलप्रदे ॥ तथापिकुशलप्रश्नंसांप्रतंसमयोचितम् ॥ ४१ ॥ लौकिकोव्यवहारोपिवेदेभ्योबलवांस्तथा ॥ कु
 शलंरुक्मिणीकांतसत्यभामेशसांप्रतम् ॥ ४२ ॥ महेंद्रेणसमंयुद्धंलीलयाचयदाज्ञया ॥ पारिजाततरुंस्वर्गादुत्पाट्य
 चामरावतीं ॥ ४३ ॥ गत्वाविजित्यदेवांश्चतस्र्यैदत्तमितिश्रुतम् ॥ पुण्यकंचकृतंतेनपारिजातेनसुव्रतम् ॥ ४४ ॥ त्वामेव
 साध्यंकांतंचसंपूर्णेदक्षिणांददौ ॥ ब्रह्मेशशेषासाध्यस्त्वंतयासाध्यःकृतःकथम् ॥ ४५ ॥ सर्वाभ्यःकामिनीभ्यश्चसत्यभा
 मांबिभर्षिच ॥ रुक्मिण्याःप्रेमसौभाग्यमतिरिक्तंचगौरवम् ॥ ४६ ॥ ज्ञयमानंचधन्यायांसत्यायांसततंश्रुतं ॥ सत्यंजां
 बवतीकांतवदमांचसुनिश्चितं ॥ ४७ ॥ तासुसर्वासुकांतासुकस्यास्तेप्रेमचाधिकम् ॥ शृंगारेसर्वभावेवातासुकारसिकाप

कृ.ज.उ.
॥ १३६ ॥

रा ॥ ४८ ॥ त्वयिस्निग्धाविदग्धाकातासुधन्यातिसुव्रता ॥ सास्त्रीभावानुरक्तायाभार्यापातिपतिश्चसः ॥ ४९ ॥ प्रेमातिरि
क्तंस्त्रीपुंसोस्त्रैलोक्येषुसुदुर्लभम् ॥ रसिकास्त्रीविजानातिसतीगुणवतीपति ॥ ५० ॥ गुणज्ञंरसिकंशूरंसुशीलंसुरतौसदा ॥
दूराद्भावतिपद्मार्थंमधुलोभान्मधुव्रतः ॥ ५१ ॥ भेकस्तन्नहिजानातितन्मूर्ध्निपादमुत्सृजेत् ॥ यंत्रीजानातिसंगीतरसंयं
त्रंचनैवच ॥ ५२ ॥ दुग्धस्वादंविदग्धश्चनदर्वीनैवभाजनं ॥ परिपक्वफलास्वादंजानंतिभोगिनःसुखं ॥ ५३ ॥ एकत्राव
स्थिताःशश्वन्नाकिंचित्फलिनोयथा ॥ सुशीतलजलास्वादंविजानंतितृषालवः ॥ ५४ ॥ नचवापीनचघटश्चेत्कुत्रावस्थि
तोयथा ॥ भोगिनोहिविजानंतिशालिस्वादुरसंपरम् ॥ ५५ ॥ एकत्रावस्थितंचेत्तुनक्षेत्रंभाजनंयथा ॥ बुबुधेचंदनाघ्राणं
चंदनार्थंचभोगवित् ॥ ५६ ॥ नगर्दभोभारवाहीनतस्यपात्रिकायथा ॥ यंनजानंतिवेदाश्चब्रह्मेशानादयस्तथा ॥ ५७ ॥
योगिनोमुनयःसिद्धास्तंकिंजानंतियोषितः ॥ सौभाग्यंगौरवंप्रेमदुर्लभंनित्यनूतनं ॥ ५८ ॥ योषितांचपरंनैवचूर्णाभूतं
क्षणेनच ॥ अत्युच्छिन्नोनिपतनंप्राप्नोत्येवध्रुवंप्रभो ॥ ५९ ॥ आराद्विपत्तिबीजंचवैष्णवानांविहंसनम् ॥ श्रीदामाचम
याशप्तस्वद्रक्तोभक्तवत्सलः ॥ ६० ॥ एतादृशीविपत्तिर्मेपुत्रश्रीदामशापतः ॥ ईश्वरःकस्यवाबन्धुःप्रियोवाविप्रियस्त
था ॥ ६१ ॥ सततंभक्तिसाध्यश्चयोभक्तश्चतदीश्वरः ॥ वेदाश्चवैदिकाःसंतःपुराणानिवदंतिच ॥ ६२ ॥ राधायामाधवःसाध्यो
भगवानितिनिष्फलं ॥ जित्वाचसगणंशंभुंवाणस्यभुजकृतनम् ॥ ६३ ॥ कृत्वाचरुक्मिणीपौत्रःसमानीतःसभार्यकः ॥
अहोत्वयिसमायातेरुक्मिणीकिमुवाचह ॥ ६४ ॥ प्रेमस्थितंसमानंतेकिंविवृद्धंचगौरवम् ॥ कुरुपांडवयुद्धेनकुरवोनिह
तास्त्वया ॥ ६५ ॥ पांडवार्थेतथाभूपाःकसाम्यंपरमात्मनः ॥ साक्षान्महेंद्रजातस्यकौंतेयस्यार्जुनस्यच ॥ ६६ ॥ राजमं

अ० १२४

॥ १३६ ॥

डलमध्यस्थो भवानेव हिसारथिः ॥ तेन भक्तेन शुद्धेन भीष्मेण च महात्मना ॥ ६७ ॥ लज्जितेन किमुक्तं ते महती पुसभा सुच ॥
 देवैरपि कथं दृष्टो ब्रह्मेश शेषसंज्ञकैः ॥ ६८ ॥ भक्तसिंहैर्मृतैः सर्वैर्न चोक्तं किंचिदेव सः ॥ यश्चानिर्वचनीयश्च वेदेषु च चतुर्षु च ॥
 ॥ ६९ ॥ पुराणेष्वितिहासेषु प्रकृतेः पर ईश्वरः ॥ निर्गुणश्च निरीहश्च निर्लिप्तः सर्वकर्मणाम् ॥ ७० ॥ कर्मणां साक्षिरूपश्च भक्तानुग्रहविग्रहः ॥ परं ब्रह्म परं ज्योतिः परमेशः परात्परः ॥ ७१ ॥ परमात्मा च सर्वेषां सूतो न रथस्थितः ॥ त्वया कुञ्जाच संभुक्ता वृद्धाक्षत्रियकामिनी ॥ ७२ ॥ अपुत्रिणी चाधिकांगी मूलारूपश्या च प्राक्तनात् ॥ त्वया च निहतः कंसो मातुलः केन हेतुना ॥ ७३ ॥ आयास्यतीति कृत्वा च गतं न पुनरागतम् ॥ निहत्य यादवान्सर्वान्विभज्य द्वारकां पुरीं ॥ ७४ ॥ त्वां निबध्य समानेतु मीश्वरी वारिता जनैः ॥ इत्युत्काराधिका देवी भृशमुच्चैरुदसा ॥ ७५ ॥ मूर्च्छां संप्राप सहस्रानिर्निश्वासा बभूव ह ॥ गोप्योगवाक्षजालस्थाः शुश्रुवुर्दृशुस्तथा ॥ ७६ ॥ दृष्ट्वा तामाययुः सर्वा ऊचूराधामृतेति च ॥ उच्चैस्तारुरुदुः सर्वाः क्रोडे कृत्वा चराधिकाम् ॥ ७७ ॥ ऊचुस्तारक्षरक्षेति हरे नरहरे प्रभो ॥ गोप्य ऊचुः ॥ किंकृतं किंकृतं कृष्ण त्वयाराधामृताचनः ॥ ७८ ॥ राधां जीवय भद्रं ते यास्यामः काननं वयम् ॥ अन्यथा स्त्रीवधं तु भयं दास्यामः सर्वयोषितः ॥ ७९ ॥ गोपीनां वचनं श्रुत्वा राधिकायाश्च माधवः ॥ उवाच जीवयामास सुधादृष्ट्या च नारद ॥ ८० ॥ उत्तस्थौ राधिका देवी रुदंती मानिनी सती ॥ गोप्यस्तां बोधयामासुः क्रोडे कृत्वा पुनः पुनः ॥ ८१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुराधे प्रवक्ष्यामि ज्ञानमाध्यात्मिकं परम् ॥ यच्छ्रुत्वा हालिको मूर्खः सद्यो भवति पण्डितः ॥ ८२ ॥ जात्या हं जगतां स्वामी किं रुक्मिण्यादियोषिताम् ॥ कार्यकारणरूपो हं व्यक्तो राधे पृथक् पृथक् ॥ ८३ ॥ एकात्मा हं च विश्वेषां जात्या ज्योतिर्मयः स्वयम् ॥ सर्वप्राणिषु व्यक्त्या चाप्याब्रह्मादि

कृ.ज.उ.
॥ १३७ ॥

तृणादिषु ॥ ८४ ॥ एकस्मिंश्च भुक्तवतिन तुष्टो न्योजनस्तथा ॥ मय्यात्मनि गतेऽप्येको मृतोऽप्यन्यः सुजीवति ॥ ८५ ॥ जा
त्याहं कृष्णरूपश्च परिपूर्णतमः स्वयम् ॥ गोलोके गोकुले रम्ये क्षेत्रे वृंदावने वने ॥ ८६ ॥ द्विभुजो गोपवेषश्च स्वयं राधापतिः
शिशुः ॥ गोपालैर्गोपिकाभिश्च सहितः कामधेनुभिः ॥ ८७ ॥ चतुर्भुजो हं वैकुण्ठे द्विधारूपः सनातनः ॥ लक्ष्मीसरस्वतीकांतः
सततं शांतविग्रहः ॥ ८८ ॥ यन्मानसीसिंधुकन्यामर्त्य लक्ष्मीपतिर्भुवि ॥ श्वेतद्वीपे च क्षीरोदे तत्रापि च चतुर्भुजः ॥ ८९ ॥
अहं नारायणर्षिश्च नरो धर्मः सनातनः ॥ धर्मवक्ता च धर्मिष्ठो धर्मवर्त्मप्रवर्तकः ॥ ९० ॥ शांतिर्लक्ष्मीस्वरूपा च धर्मिष्ठा च प
तिव्रता ॥ अत्र तस्याः पतिरहं पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ ९१ ॥ सिद्धेशः सिद्धिदः साक्षात्कपिलो हं सतीपतिः ॥ नानारूपधरो हं च व्य
क्तिभेदेन सुंदरि ॥ ९२ ॥ अहं चतुर्भुजः शश्वद्धार्वत्यां रुक्मिणीपतिः ॥ अहं क्षीरोदशायी च सत्यभामागृहेशुभे ॥ ९३ ॥
अन्यासां मंदिरे हं च कायव्यूहात्पृथक् पृथक् ॥ अहं नारायणर्षिश्च फाल्गुनस्यास्य सारथिः ॥ ९४ ॥ सनरर्षिर्धर्मपुत्रो मदं
शोबलवान्भुवि ॥ तपसाराधितस्तेन सारथ्ये हं च दुष्करे ॥ ९५ ॥ यथा त्वं राधिका देवी गोलोके गोकुले तथा ॥ वैकुण्ठे च महा
लक्ष्मीर्भवती च सरस्वती ॥ ९६ ॥ भवती मर्त्यलक्ष्मीश्च क्षीरोदशायिनः प्रिया ॥ धर्मपुत्रवधूस्त्वं च शांतिर्लक्ष्मीस्वरूपिणी
॥ ९७ ॥ कपिलस्य प्रिया कांता भारते भारती सती ॥ त्वं सीता मिथिलायां च त्वच्छाया द्रौपदी सती ॥ ९८ ॥ द्वारवत्यां म
हालक्ष्मीर्भवती रुक्मिणी सती ॥ पंचानां पांडवानां च भवती कलया प्रिया ॥ ९९ ॥ रावणेन हता त्वं च त्वंचरामस्य कामि
नी ॥ नानारूपा यथा त्वं च छायाया कलया सति ॥ १०० ॥ नानारूपस्तथा हं च स्वांशेन कलया तथा ॥ परिपूर्णतमो हं च पर
मात्मा परात्परः ॥ १०१ ॥ इति ते कथितं सर्वमाध्यात्मिकमिदं सति ॥ राधे सर्वा पराधं मे क्षमस्व परमेश्वरि ॥ १०२ ॥ श्रीकृ

अ० १२४

॥ १३७ ॥

णवचनं श्रुत्वा परितुष्टा चराधिका ॥ परितुष्टाश्च गोप्यश्च प्रणेमुः परमेश्वरम् ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते म० चतुर्विंश
 त्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णवचनं श्रुत्वा प्रहृष्टा गोपिका मुदा ॥ मंदिरं प्रययुः
 सर्वाः प्रणम्य राधिकां प्रभुम् ॥ १ ॥ राधाशृंगारभावं च कलाषोडशपूर्वकम् ॥ चकार सस्मिता सा ध्वीवक्रचंचललोचना
 ॥ २ ॥ दत्त्वा च चंदनं माल्यं स्वामिने पुनरेव च ॥ रहस्यं च परीहास्यं पुनरेव चकार सः ॥ ३ ॥ आकृष्य राधिकां कृष्णः समानी
 यस्व वक्षसि ॥ ओष्ठा धरं कपोलं च गंडयुग्मं चुचुंब च ॥ ४ ॥ राधा चुचुंब कृष्णस्य मुखचंद्रं मनोहरम् ॥ चकार कृष्णं प्राणे
 शं बाहुभ्यां च स्ववक्षसि ॥ ५ ॥ शृंगारं षोडशविधं कामशास्त्रोक्तमीप्सितम् ॥ स्त्रीपुंसोस्तोषजनकं च कारभगवान्प्रभुः ॥
 ॥ ६ ॥ नखविक्षतसर्वांगादशनेनाधरक्षता ॥ पुलकांचितदेहासातंद्रिता वामनस्तनी ॥ ७ ॥ मूर्च्छिता सुखसंभोगाद्विल
 म्नाहतचेतना ॥ श्वासमात्रावशेषा च निद्रामुद्रितलोचना ॥ ८ ॥ रतिशूरा कोमलांगीकांतवक्षस्थलस्थिता ॥ शीते सुखो
 ण सर्वांगी ग्रीष्मे सा सुखशीतला ॥ ९ ॥ शृंगारकाले मुखदासांद्रश्रोणीपयोधरा ॥ नितंबभारानम्रा च प्रसंगसुखदायि
 का ॥ १० ॥ विदग्धारसिकाश्चेष्टाकामुकी च वरांगना ॥ सहसा चेतनं प्राप्य शुश्राव कोकिलध्वनिम् ॥ ११ ॥ श्रुत्वा परमभी
 तासादीनादीनविशंकया ॥ उवाच परमासा च परमेशं परात्परम् ॥ १२ ॥ बाहुश्रोणीयुगाभ्यां च निबध्य च पुनः पुनः ॥
 ॥ राधिकोवाच ॥ ॥ रासंगच्छ महाभाग पुण्यं वृंदावनं वनम् ॥ १३ ॥ तत्र क्रीडां करिष्यामि जलेन च स्थलेन च ॥ पुनर्या
 स्यामि मलयं सुंदरं मणिमंदिरम् ॥ १४ ॥ अपरं यद्रहस्यं वा जन्मनानश्रुतं मया ॥ तत्तद्यामित्वया सार्द्धमिति मेला लसापरा
 ॥ १५ ॥ परस्परैकालापेन प्रययौ रजनी शुभा ॥ अरुणोदयकाले पितृजेन्माधवं सती ॥ १६ ॥ माधवः प्रीतिवचसा बो

क.ज.उ.
॥ १३८ ॥

धयामाससाधनात् ॥ प्रातःकृत्यंततःकृत्वास्वारुरोहरथंहरिः ॥ १७ ॥ गोपीभीराधयासार्धशरत्कमललोचनः ॥ योज
नायतविस्तीर्णगृहैस्त्रिशतकोटिभिः ॥ १८ ॥ मणींद्रसारनिर्माणैर्ज्वलद्भिरुपशोभितम् ॥ गोलोकादागतंतत्रमनोयायिम
नोहरम् ॥ १९ ॥ सहस्रचक्रसंयुक्तंसहस्राश्वैःप्रचालितम् ॥ मणिस्तंभैस्त्रिकोटीभिरत्नराजिविराजितम् ॥ २० ॥ मुक्ता
माणिक्यपरमैर्हारैःसुभोभितम् ॥ नानाचित्रैर्विचित्रैश्चश्वेतचामरदर्पणैः ॥ २१ ॥ वन्दिशुद्धांशुकैर्दीप्तैर्मालाजालैर्वि
भूषितम् ॥ रत्ननिर्माणतल्पैश्चपुष्पचंदनचर्चितम् ॥ २२ ॥ समानरूपवेषैश्चगोपीलक्षैःसमावृतम् ॥ रथेनतेनभगवान्पु
नर्वृंदावनंययौ ॥ २३ ॥ तत्रगत्वानिशाकालेविजहारजलेस्थले ॥ शृंगारंसुचिरंकृत्वावनेषूपवनेषुच ॥ २४ ॥ राधिकां
दर्शयामासयथासर्वचनूतनम् ॥ विरुपदकेसुरसनेमाहेंद्रेनंदनेवने ॥ २५ ॥ सुमेरुशिखरेरम्येपर्वतेगंधमादने ॥ शैलेशैले
सुंदरेचकंदरेकंदरेवने ॥ २६ ॥ पुष्पोद्यानेसुरहसिनद्यांनद्यांनदेनदे ॥ समुद्रपुलिनेरम्येपारिजातवनेवने ॥ २७ ॥ सुभद्रेपु
ष्पभद्रेचनारायणसरोवरे ॥ पवनस्यैवनिलयेमलयेचसुरालये ॥ २८ ॥ त्रिकूटेभद्रकूटेचपंचकूटेसुकुंकूटे ॥ देवानांक
मनीयायांकांचन्यांचतथैवच ॥ २९ ॥ समुद्रेचसमुद्रेचद्वीपेद्वीपेमनोहरे ॥ स्वर्वरेप्रवरेरम्येपुण्यचंद्रसरोवरे ॥ ३० ॥ सु
पार्श्वेमुनिपार्श्वेचसरेमेरामयासह ॥ शीघ्रंचपुनरागत्यजंबूद्वीपंचपुण्यदम् ॥ ३१ ॥ द्वारकांदर्शयामासपर्वतरैवतेतथा ॥
गोकुलंपुनरागत्यगोपगोकुलसंकुलम् ॥ ३२ ॥ तत्रदृष्ट्वाचभांडीरंपुण्यंवृंदावनंययौ ॥ श्रीकृष्णगमनंश्रुत्वायशोदानं
दएवच ॥ ३३ ॥ गोपीगोप्यश्चवृद्धाश्चाप्यश्रुनेत्रानिराकुलाः ॥ वारणेन्द्रपुरस्कृत्यवेश्यांचनटनर्तकाः ॥ ३४ ॥ पतिपु
त्रवतींसाध्वींब्राह्मणींब्राह्मणंतथा ॥ यथादेवाश्चवन्दिहंचदृष्टानंदंचमातरम् ॥ ३५ ॥ आययुर्बालकृष्णश्चराधयासहमा

अ० १२५

॥ १३८ ॥

धवः ॥ मातुःक्रोडमारुरोहप्रहस्यमधुसूदनः ॥ ३६ ॥ नंदयशोदयासाद्धंचुचुंबमुखपंकजं ॥ आश्लिष्यभृशमुच्चैश्चसिषे
 चनेत्रजैर्जलैः ॥ ३७ ॥ स्वयंचभगवान्कृष्णोयशोदायास्तनंपपौ ॥ तादृशंददृशुःसर्वेयादृशोमथुरांययौ ॥ ३८ ॥ मुरली
 हस्तविन्यस्तंरत्नभूषणभूषितं ॥ यथैकादशवर्षीयंशोभितंपीतवाससा ॥ ३९ ॥ मयूरपिच्छचूडंचमालतीमात्यमंडितं ॥
 मंदिरंवेपयामासराधयासहमाधवं ॥ ४० ॥ यशोदामंगलंकृत्वाभोजयामासब्राह्मणान् ॥ पूजांचकारगोपीनांमुनीनां
 चयथाजनः ॥ ४१ ॥ मणिरत्नंप्रवालंचसुवर्णंपरमंतथा ॥ मुक्तामणिकयहोरंचब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ४२ ॥ गजर
 त्नांगवारत्नमश्वरत्नंमनोहरम् ॥ आसनानिचपात्राणिभूषणानितथैवच ॥ ४३ ॥ धान्यान्यपिचसस्यानिवस्त्राणिच
 तथाददौ ॥ अपूर्वेदर्शयामासराधयासहमाधवम् ॥ ४४ ॥ गोपीगणंचमिष्टान्नंसादरेणापिनारद ॥ दुंदुभीन्वादयामा
 सकारयामासमंगलम् ॥ देवांश्चभोजयामाससानंदंचमनोहरम् ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृष्णज०पंचविंशत्यधि
 कशतकोध्यायः ॥ १२५ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ ॥ श्रीकृष्णश्चसमावहानंगोपांश्चापिचकारसः ॥ भांडीरेवटमूलेचतत्र
 स्वयमुवासह ॥ १ ॥ पुरान्नंचददौतस्मैयत्रैवब्राह्मणीगणः ॥ उवासराधिकादेवीवामपार्श्वेहरेरपि ॥ २ ॥ दक्षिणेनंदगो
 पश्चयशोदासहितस्तथा ॥ तदक्षिणेवृषभानस्तद्वामेसाकलावती ॥ ३ ॥ अन्येगोपाश्चगोप्यश्चवांधवासुहृदस्तथा ॥ ता
 नुवाचसगोविंदोयाथार्थ्यसमयोचितं ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शृणुनंदप्रवक्ष्यामिसांप्रतंसमयोचितं ॥ सत्यंचप
 रमार्थंचपरलोकसुखावहं ॥ ५ ॥ आब्रह्मस्तंभपर्यंतंभ्रमंसर्वनिशामय ॥ विद्युद्दीप्तिर्जलेरेषायथातोयस्यबुद्बुदम् ॥ ६ ॥
 मथुरायांसर्वमुक्तंनावशेषंचकिंचन ॥ यशोदांबोधयामासराधिकाकदलीवने ॥ ७ ॥ तदेवसत्यंपरमंभ्रमध्वांतप्रदीपकं ॥

कृ.ज.उ.
॥ १३९ ॥

विहाय मिथ्यामायांच स्मरतत्परमं पदम् ॥ ८ ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिहरं हर्षकरं परम् ॥ शोकसंतापहरणं कर्ममूलनिकृ-
तनम् ॥ ९ ॥ मामेव परमं ब्रह्म भगवंतं सनातनम् ॥ ध्यायं ध्यायं पुत्रबुद्धित्यत्कालभरं पदम् ॥ १० ॥ गोलोकं गच्छ शी-
घ्रं त्वं साद्धं गोकुलवासिभिः ॥ आरात्कले रागमनं कर्ममूलनिकृतनम् ॥ ११ ॥ स्त्रीपुंसोर्नियमो नास्ति जातीनां च तथैव च ॥
विप्रेसंध्यादिकं नास्ति चिन्हं यज्ञोपवीतकम् ॥ १२ ॥ यज्ञसूत्रं च तिलकं शेषं लुप्तं सुनिश्चितम् ॥ दिवा व्यवाय निरतं विरतं
धर्मकर्मणि ॥ १३ ॥ यज्ञानां च व्रतानां च तपसां लुप्तमेव च ॥ केदारकन्याशापेन धर्मो नास्त्येव केवलम् ॥ १४ ॥ स्वच्छंद-
गामिनीस्त्रीणां पतिश्च सततं वशे ॥ ताडयेत्सततं च भर्त्सयेच्च दिवानिशम् ॥ १५ ॥ प्राधान्यं स्त्रीकुटुंबानां स्त्रीणां च सत-
तं व्रज ॥ स्वामी च भक्तस्तासां च पराभूतो निरंतरम् ॥ १६ ॥ कलौ च योषितः सर्वा जारसे वा सुतत्पराः ॥ शतपुत्रसमस्नेह-
स्तासां जारे भविष्यति ॥ १७ ॥ ददाति तस्मै भक्ष्यं च यथा भृत्याय कोपतः ॥ सस्मिता सकटाक्षा सामृतदृष्ट्या निरंतरं ॥ १८ ॥
जारं पश्यति कामेन विषदृष्ट्या पतिसदा ॥ सततं गौरवतां स्नेहं च जारबांधवे ॥ १९ ॥ पत्यौ करप्रहारं च नित्यं नित्यं क-
रोति च ॥ मिष्टान्नं श्रद्धया भक्त्या जाराय प्रददाति च ॥ २० ॥ वेषयुक्ता च सततं जारसे वनतत्परा ॥ प्राणाबंधुर्गतिश्चात्मा
कलौ जारश्च योषिताम् ॥ २१ ॥ लुप्ता चातिथिसेवा च प्रलुप्तं विष्णुसेवनं ॥ पितृणामर्चनं चैव देवानां च तथैव च ॥ २२ ॥ वि-
ष्णुवैष्णवयोर्द्वेषी सततं च नरो भवेत् ॥ वाममंत्रोपासकाश्चतुर्वर्णाश्च तत्पराः ॥ २३ ॥ शालग्रामं च तुलसीकुशंगंगोदकं त-
था ॥ नरपृथोन्मानवो धूर्तो म्लेच्छाचाररतः सदा ॥ २४ ॥ कारणं कारणानां च सर्वेषां सर्वबीजकम् ॥ सुखदं मोक्षदं शश्वदा-
तारं सर्वसंपदाम् ॥ २५ ॥ त्यक्तकामां परया भक्त्या क्षुद्रसंपत्प्रदायिनम् ॥ वेदनिदां वाममंत्रं जपेद्दिप्रश्नमायया ॥ २६ ॥ स

अ० १२६

॥ १३९ ॥

नातनीविष्णुमायावंचितंतंकरिष्यति ॥ ममाज्ञयाभगवतीजगतांचदुरत्यया ॥ २७ ॥ कलेर्दशसहस्राणिमदर्चाभुविति
 ष्ठति ॥ तदर्धानिचवर्षाणांगंगाभुवनपावनी ॥ २८ ॥ तुलसीविष्णुभक्ताश्रयावद्वंगाचकीर्तनम् ॥ पुराणानिचस्वल्पानि
 तावदेवमहीतले ॥ २९ ॥ ममचोत्कीर्तनंनास्ति एतदंतेकलौवज ॥ एकवर्णाभविष्यंतिकिराताबलिनःशठाः ॥ ३० ॥ पि
 त्रोःसेवागुरोःसेवासेवाचदेवविप्रयोः ॥ विवर्जितानराःसर्वेचातिथीनांतथैवच ॥ ३१ ॥ सस्यहीनाभवेत्पृथ्वीसाचावृष्ट्या
 निरंतरम् ॥ फलहीनोपिवृक्षश्चजलहीनासरित्थथा ॥ ३२ ॥ वेदहीनोब्राह्मणश्चबलहीनश्चभूपतिः ॥ जातिहीनजनाःसर्वे
 म्लेच्छोभूपोभविष्यति ॥ ३३ ॥ भृत्यवत्ताडयेत्तातंपुत्रःशिष्यस्तथागुरुं ॥ कांतंचताडयेत्कांतालुब्धकुर्कुटवद्गृही ॥ ३४ ॥
 नश्यंतिसकलालोकाःकलौशेषेचपापिनः ॥ सूर्याणामातपात्केचिज्जलौघेनापिकेनच ॥ हेवैश्येन्द्रसतिकलौननश्यतिवसुं
 धरा ॥ पुनःसृष्टिर्भवेत्सत्यंसत्यबीजंनिरंतरम् ॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्ररथमेवमनोहरम् ॥ चतुर्योजनविस्तीर्णमूर्ध्वेच
 पंचयोजनम् ॥ ३६ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंरत्नेन्द्रसारनिर्मितम् ॥ आम्लानपारिजातानांमालाजालविराजितम् ॥ ३७ ॥
 मणीनांकौस्तुभानांचभूषणेनविभूषितम् ॥ अमूल्यरत्नकलशंहीरहारविलंबितम् ॥ ३८ ॥ मनोहरैःपरिष्वक्तंसहस्रकोटि
 मंदिरैः ॥ सहस्रद्वयचक्रंचसहस्रद्वयघोटकम् ॥ ३९ ॥ सूक्ष्मवस्त्राच्छादितंचगोपीकोटीभिरावृतम् ॥ गोलोकादागतंतू
 णंददृशुःसहस्रावजे ॥ ४० ॥ कृष्णाज्ञयातमारुह्यययुर्गोलोकमुत्तमम् ॥ राधाकलावतीदेवीधन्याचायोनिसंभवा ॥ ४१ ॥
 गोलोकादागतागोप्यश्वायोनिसंभवाश्चताः ॥ श्रुतिपत्न्यश्चताःसर्वाःस्वशरीरेणनारद ॥ ४२ ॥ सर्वेत्यत्काशरीराणिनश्व
 राणिमुनिश्रितं ॥ गोलोकंचययौराधासार्धंगोकुलवासिभिः ॥ ४३ ॥ ददर्शविरजातीरंनानारत्नविभूषितम् ॥ तदुत्तीर्यय

कृ.ज.उ.
॥ १४० ॥

यौविप्रशतशृंगंचपर्वतं ॥ ४५ ॥ नानामणिगणाकीर्णरासमंडलमंडितम् ॥ ततोययौकियदूरंपुण्यं वृंदावनंवनम् ॥ ४६ ॥
साददर्शाक्षयवटमूर्ध्वे त्रिशतयोजनम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णशाखाकोटिसमावृतम् ॥ ४७ ॥ रक्तवर्णैः फलोघैश्चस्थू
लैरपिविभूषितम् ॥ गोपीकोटिसहस्रैश्चसाद्वृंदामनोहरा ॥ ४८ ॥ अनुव्रजंसादरंचसस्मितासासमाययौ ॥ अवरुत्थर
थात्तूर्णराधांसाप्रणनामच ॥ ४९ ॥ रासेश्वरीतांसंभाष्यप्रविवेशस्वमालयम् ॥ रत्नसिंहासनेरम्येहीरहारसमन्वितम् ॥
॥ ५० ॥ वृंदातांवासयामासपादसेवनतत्परा ॥ सप्तभिश्चसखीभिश्चसेविताश्वेतचामरैः ॥ ५१ ॥ आययुर्गोपिकाः सर्वाद्र
ष्टुतांपरमेश्वरीम् ॥ नंदादिकंप्रकल्प्यैतद्राधावासंपृथक्पृथक् ॥ ५२ ॥ परमानंदरूपासापरमानंदपूर्वकम् ॥ स्ववेशमनि
महारम्येप्रतस्थेगोपिकासह ॥ ५३ ॥ इतिश्रीब्र०म०श्रीकृज०षड्विंशत्यधिकशतकोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ श्रीनारायणउ०
श्रीकृष्णोभगवांस्तत्रपरिपूर्णतमःप्रभुः ॥ दृष्ट्वासालोक्यमोक्षंचसद्योगोकुलवासिनाम् ॥ १ ॥ उवासपंचभिर्गोपैर्भांडीरेव
टमूलके ॥ ददर्शगोकुलंसर्वगोकुलंव्याकुलंतथा ॥ २ ॥ अरक्षकंचव्यस्तंचशून्यंवृंदावनंवनं ॥ योगेनामृतवृष्ट्याचकृपया
चकृपानिधिः ॥ ३ ॥ गोपीभिश्चतथागोपैःपरिपूर्णंचकारसः ॥ तथावृंदावनंचैवसुरम्यंचमनोहरम् ॥ ४ ॥ गोकुलस्थांश्च
गोपांश्चसमाश्वासंचकारसः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंहितंनीतंचदुर्लभम् ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ हेगोपगणहेबंधोसु
खंतिष्ठन्स्थिरोभव ॥ रमणंप्रिययासार्धंसुरम्यंरासमंडलम् ॥ ६ ॥ तावत्प्रभृतिकृष्णस्यपुण्येवृंदावनेवने ॥ अधिष्ठा
नंचसततंयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ७ ॥ तथाजगामभांडीरंविधाताजगतामपि ॥ स्वयंशेषश्चधर्मश्चभवान्याचभवःस्वयम् ॥
॥ ८ ॥ सूर्यश्चापिमहेंद्रश्चंद्रश्चापिहुताशनः ॥ कुबेरोवरुणश्चैवपवनश्चयमस्तथा ॥ ९ ॥ ईशानश्चापिदेवाश्चवसवोऽष्टौतथै

अ० १२७

॥ १४० ॥

वच ॥ सर्वेग्रहाश्चरुद्राश्चमुनयोमनवस्तथा ॥ १० ॥ त्वरिताश्चाययुःसर्वेयत्रास्तेभगवान्प्रभुः ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौतमु
 वाचविधिःस्वयम् ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ परिपूर्णतमब्रह्मस्वरूपनित्यविग्रह ॥ ज्योतिःस्वरूपपरमनमोस्तुप्रकृ
 तेःपर ॥ १२ ॥ सुनिर्लिप्तनिराकारसाकारध्यानहेतुना ॥ स्वेच्छामयपरंधामपरमात्मन्मोस्तुते ॥ १३ ॥ सर्वकार्यस्वरूप
 पेशकारणानांचकारण ॥ ब्रह्मेशशेषदेवेशसर्वेशतेनमोनमः ॥ १४ ॥ सरस्वतीशपद्मेशपार्वतीशपरात्पर ॥ हेसावित्रीशरा
 धेशरासेश्वरनमोस्तुते ॥ १५ ॥ सर्वेषामादिभूतस्त्वंसर्वःसर्वेश्वरस्तथा ॥ सर्वपाताचसंहर्तासृष्टिरूपनमोस्तुते ॥ १६ ॥
 त्वत्पादपद्मरजसाधन्यापूतावसुंधरा ॥ शून्यरूपात्वयिगतेहेनाथपरमंपदम् ॥ १७ ॥ यत्पंचविंशत्यधिकंवर्षाणांशत
 कंगतम् ॥ त्यक्तेमांस्वपदंयासिरुदंतींविह्रातुराम् ॥ १८ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थितस्त्वंचसमागत्य
 वसुंधराम् ॥ भूभारहरणंकृत्वाप्रयासिस्वपदंविभो ॥ १९ ॥ त्रैलोक्येपृथिवीधन्यासद्यःपूतापदांकिता ॥ वयंचमुनयो
 धन्याःसाक्षादृष्ट्वापदांबुजम् ॥ २० ॥ ध्यानासाध्योदुराराध्योमुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ अस्माकमनघश्वेशःसोधुनाचाक्षु
 षोभुवि ॥ २१ ॥ वासुःसर्वनिवासश्चविश्वानियस्यलोमसु ॥ देवस्तस्यमहाविष्णोर्वासुदेवोमहीतले ॥ २२ ॥ सुचिरंतप
 सालब्धंसिद्धेन्द्राणांसुदुर्लभम् ॥ यत्पादपद्ममतुलंचाक्षुषंसर्वजीविनाम् ॥ २३ ॥ ॥ अनंतउवाच ॥ ॥ त्वमनंतोहिभग
 वान्नाहमेवकलांशकः ॥ विश्वैकस्थेक्षुद्रकूर्मेमशकोहंगजेयथा ॥ २४ ॥ असंख्यशेषाःकूर्माश्चब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥
 असंख्यानिचविश्वानितेषामीशःस्वयंभवान् ॥ २५ ॥ अस्माकमीदृशंनाथसुदिनंकमविष्यति ॥ स्वप्नादृष्टश्चयश्वेशःस
 दृष्टःसर्वजीविनाम् ॥ २६ ॥ नाथप्रयासिगोलोकंपूतांकृत्वावसुंधराम् ॥ तामनाथांरुदंतींचनिमग्नंशोकसागरे ॥ २७ ॥

क.ज.उ.

॥ १४१ ॥

॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ वेदास्तोतुं न शक्ता यं ब्रह्मेशानादयस्तथा ॥ तमेवस्तवनं किं वा वयं कुर्मो न मोस्तुते ॥ २८ ॥ इत्येवमुक्त्वा
देवास्ते प्रययुर्द्वारकां पुरीम् ॥ तत्र स्थं भगवंतं च द्रष्टुं शीघ्रं मुदान्विताः ॥ २९ ॥ अथ तेषां च गोपालाय युगौ लोकमुत्तमम् ॥
पृथिवीकं पिता भीता चलंतः सप्तसागराः ॥ ३० ॥ हतश्रियं द्वारकां च त्यक्त्वा च ब्रह्मशापतः ॥ मूर्तिकदंबमूलस्थां विवेश रा
धिकेश्वरः ॥ ३१ ॥ ते सर्वे चैरकायुद्धे निपेतुर्यादवास्तथा ॥ चितामारुह्य देव्यश्च प्रययौ स्वामिभिः सह ॥ ३२ ॥ अर्जुनः
स्वपुरंगत्वा तमुवाच युधिष्ठिरम् ॥ सराजाभ्रातृभिः सार्धं ययौ स्वर्गं च भार्यया ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा कदंबमूलस्थं तिष्ठंतं परमेश्व
रम् ॥ देवा ब्रह्मादयस्ते च प्रणे मुर्भक्तिपूर्वकम् ॥ ३४ ॥ तुष्टुवुः परमात्मानं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ श्यामं किशोरवयसं भूषितं
रत्नभूषणैः ॥ ३५ ॥ बन्धि शुद्धांशुकाधानं शोभितं वनमालया ॥ अतीव सुंदरं शांतं लक्ष्मीकांतं मनोहरम् ॥ ३६ ॥ व्याधास्त्र
संयुतं पादपद्मं पद्मादिवंदितम् ॥ दृष्ट्वा ब्रह्मादिदेवांस्तान् भयं सस्मितं ददौ ॥ ३७ ॥ पृथिवीं तां समाश्वास्य रुदंतीं प्रेमविह
लाम् ॥ व्याधं प्रस्थापयामास परं स्वपदमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ बलस्य ते जः शेषे च विवेश परमाद्भुतम् ॥ प्रद्युम्नस्य च कामैके वा
निरुद्धस्य ब्रह्मणि ॥ ३९ ॥ अयोनि संभवा देवी महालक्ष्मीश्च रुक्मिणी ॥ वैकुण्ठं प्रययौ साक्षात्स्वशरीरेण नारद ॥ ४० ॥
सत्यज्ञामा पृथिव्यां च विवेश कमलालया ॥ स्वयं जांबवती देवी पार्वत्यां विश्वमातरि ॥ ४१ ॥ याया देव्यश्च यासां चाप्यं
शरूपाश्च भूतले ॥ तस्यां तस्यां प्रविशुस्ता एव च पृथक् पृथक् ॥ ४२ ॥ सांबस्य ते जस्कंदे च विवेश परमाद्भुतम् ॥ कश्यपे
वसुदेवश्चाप्यदित्यां देवकी तथा ॥ ४३ ॥ रुक्मिणीमंदि रंत्यक्त्वा समस्तां द्वारकां पुरीम् ॥ सजग्राह समुद्रश्च प्रफुल्लवदनेक्ष
णः ॥ ४४ ॥ लवणोदरः समागत्य तुष्टावपुरुषोत्तमम् ॥ रुरोदतद्वियोगेन साश्रुनेत्रश्च विह्वलः ॥ ४५ ॥ गंगा सरस्वती पद्माव

अ० १२७

॥ १४१ ॥

तीचयमुनातथा ॥ गोदावरीस्वर्णरेखाकावेरीनर्मदामुने ॥ ४६ ॥ शरावतीबाहुदाचकृतमालाचपुण्यदा ॥ समाययुश्च
 ताः सर्वाः प्रणेमुः परमेश्वरं ॥ ४७ ॥ उवाच जान्हवी देवी रुदंती परमेश्वरं ॥ साश्रुनेत्रातिदीना सा विरहज्वरकातरा ॥ ४८ ॥
 ॥ जागीरथ्युवाच ॥ हेनाथरमणश्रेष्ठयासिगोलोकमुत्तमम् ॥ अस्माकं कागतिश्चात्र भविष्यतिकलौ युगे ॥ ४९ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ कलेः पंचसहस्राणि वर्षाणि तिष्ठ भूतले ॥ पापानि पापिनो यानि तुभ्यं दारयंति स्नानतः ॥ ५० ॥ मन्मं
 त्रोपासकस्पर्शाद्गस्मीभूतानि तत्क्षणात् ॥ भविष्यंति दर्शनाच्च स्नानादेव हि जान्हवि ॥ ५१ ॥ हरेर्नामानि यत्रैव पुराणानि
 भवंति हि ॥ तत्र गत्वा सावधानमाभिः सार्द्धं च श्रोष्यसि ॥ ५२ ॥ पुराणश्रवणाच्चैव हरेर्नामानुकीर्तनात् ॥ अस्मीभूतानि पा
 पानि ब्रह्महत्यादिकानि च ॥ ५३ ॥ अस्मीभूतानि तान्येव वैष्णवा लिंगेन न च ॥ तृणानि शुष्ककाष्ठानि दहंति पावको यथा
 ॥ ५४ ॥ तथापि वैष्णवा लोके पापानि पापिनामपि ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यान्यपि च जान्हवि ॥ ५५ ॥ मद्रक्तानां श
 रीरेषु संति पूतेषु संततम् ॥ मद्रक्तपादरजसासद्यः पूता वसुंधरा ॥ ५६ ॥ सद्यः पूतानि तीर्थानि सद्यः पूतं जगत्तथा ॥ मन्मंत्रो
 पासका विप्रा ये मदुच्छिष्टभोजिनः ॥ ५७ ॥ मामैव नित्यं ध्यायंते ते मत्प्राणाधिकाः प्रियाः ॥ तदुपस्पर्शमात्रेण पूतो वायु
 श्च पावकः ॥ ५८ ॥ कलेर्दशसहस्राणि मद्रक्ताः संति भूतले ॥ एकवर्णा भविष्यंति मद्रक्तेषु गतेषु च ॥ ५९ ॥ मद्रक्तशून्या पृ
 थिवी कलिग्रस्ता भविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र कृष्णदेहाद्विनिर्गतः ॥ ६० ॥ चतुर्भुजश्च पुरुषः शतचंद्रसमप्रभः ॥ शंख
 चक्रगदापद्मधरश्चीवत्सलांछनः ॥ ६१ ॥ सुंदरं रथमारुह्य क्षीरोदं स जगाम ह ॥ सिंधुकन्या च प्रययौ स्वयं मूर्तिमती सती ॥
 ॥ ६२ ॥ श्रीकृष्णमनसा जातामर्त्यलक्ष्मीर्मनोहरा ॥ श्वेतद्वीपंगते विष्णौ जगत्पालनकर्तरि ॥ ६३ ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपे च द्वि

कृ.ज.उ.
॥ १४२ ॥

धारूपोवभूवह ॥ दक्षिणांगश्चद्विभुजोगोपबालकरूपकः ॥ ६४ ॥ नवीनजलदश्यामःशोभितःपीतवाससा ॥ श्रीवंशवदनः
श्रीमान्सस्मितःपद्मलोचनः ॥ ६५ ॥ शतकोटींदुसौंदर्यःशतकोटिस्मरप्रभाम् ॥ दधानःपरमानंदःपरिपूर्णतमःप्रभुः ॥ ६६ ॥
परंधामपरब्रह्मस्वरूपोनिर्गुणःस्वयं ॥ परमात्माचसर्वेषांभक्तानुग्रहविग्रहः ॥ ६७ ॥ नित्यदेहीचभगवानीश्वरःप्रकृतेःप
रः ॥ योगिनोयंविदंत्येवंज्योतीरूपंसनातनम् ॥ ६८ ॥ ज्योतिरभ्यंतरेनित्यरूपंभक्त्याविदंतियम् ॥ वेदावदंतिसत्यंयं
नित्यमाद्यंविचक्षणाः ॥ ६९ ॥ यंवदंतिसुराःसर्वेपरंस्वेच्छामयंप्रभुम् ॥ सिद्धेन्द्रमुनयःसर्वेसर्वरूपंवदंतियं ॥ ७० ॥ यम
निर्वचनीयंचयोगींद्रःशंकरोवदेत् ॥ स्वयंविधाताप्रवदेत्कारणानांचकारणम् ॥ ७१ ॥ शेषोवदेदनंतंयंनवधारूपमीश्वर
म् ॥ धर्माणामेवषण्णांचषड्विधंरूपमीप्सितम् ॥ ७२ ॥ वैष्णवानामेकरूपंवेदानामेकमेवच ॥ पुराणानामेकरूपंतस्मान्नव
विधंस्मृतम् ॥ ७३ ॥ न्यायोनिर्वचनीयंचयंमतंशंकरोवदेतम् ॥ नित्यंवैशेषिकाश्चायंतंवदंतिविचक्षणाः ॥ ७४ ॥ सांख्यो
वदतितंदेवंज्योतीरूपंसनातनम् ॥ ममांशःसर्वरूपंचवेदांतःसर्वकारणम् ॥ ७५ ॥ पातंजलोप्यनंतंचवेदाःसत्यस्वरूपकं ॥
स्वेच्छामयंपुराणंचभक्ताश्चनित्यविग्रहम् ॥ ७६ ॥ सोयंगोलोकनाथश्चराधेशोनंदनंदनः ॥ गोकुलेगोपवेषश्चपुण्येवृंदा
वनेवने ॥ ७७ ॥ चतुर्भुजश्चवैकुण्ठेमहालक्ष्मीपतिःस्वयम् ॥ नारायणश्चभगवान्यन्नाममुक्तिकारणम् ॥ ७८ ॥ सकृन्ना
रायणेत्युत्कापुमान्कल्पशतत्रयम् ॥ गंगादिसर्वतीर्थेषुस्नातोभवतिनारद ॥ ७९ ॥ सुनंदनंदकुमुदैःपार्षदैःपरिवारितः ॥
शंखचक्रगदापद्मधरःश्रीवत्सलांछनः ॥ ८० ॥ कौस्तुभेनमणींद्रेणभूषितोवनमालया ॥ वेदैःस्तुतश्चयानेनवैकुण्ठंस्वपदं
ययौ ॥ ८१ ॥ गतेवैकुण्ठनाथेचराधेशश्चस्वयंप्रभुः चकारवंशीशब्दंचत्रैलोक्यमोहनंपरम् ॥ ८२ ॥ मूर्च्छांप्रापुर्देवगणा

अ० १२७

॥ १४२ ॥

मुनयश्चापिनारद ॥ अचेतनावभूवुश्चमाययापार्वतींविना ॥ ८३ ॥ उवाचपार्वतीदेवीभगवंतंसनातनम् ॥ विष्णुमायाभ
गवतीसर्वरूपासनातनी ॥ ८४ ॥ परब्रह्मस्वरूपायापरमात्मस्वरूपिणी ॥ सगुणानिर्गुणासाचपरास्वेच्छामयीसती ॥
॥ ८५ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ एकाहंराधिका रूपागोलोकेरासमंडले ॥ रासशून्यंचगोलोकंपरिपूर्णंकुरुप्रभो ॥ ८६ ॥
गच्छत्वंतरथमारुह्यमुक्तामाणिक्यभूषितम् ॥ परिपूर्णतमाहंचतववक्षस्थलस्थिता ॥ ८७ ॥ तवाज्ञयामहालक्ष्मीरहंवैकुं
ठगामिनी ॥ सरस्वतीचतत्रैववामेपार्श्वेहरेरपि ॥ ८८ ॥ तवाहंमानसाजातासिंधुकन्यातवाज्ञया ॥ सावित्रीवेदमाताहंक
लयाविधिसन्निधौ ॥ ८९ ॥ तेजःसुसर्वदेवानांपुरासत्येतवाज्ञया ॥ अधिष्ठानंकृतंतत्रधृतंदेव्याशरीरकम् ॥ ९० ॥ शुंभा
दयश्चदैत्याश्चनिहताश्चावलीलया ॥ दुर्गेनिहत्यदुर्गाहंत्रिपुरात्रिपुरेवधे ॥ ९१ ॥ निहत्यरक्तबीजंचरक्तबीजविना
शिनी ॥ तवाज्ञयादक्षकन्यासतीसत्यस्वरूपिणी ॥ ९२ ॥ योगेनत्यक्कादेहंचशैलजाहंतवायज्ञा ॥ त्वयादत्वाशंकरा
यगोलोकेरासमंडले ॥ ९३ ॥ विष्णुभक्तिरतातेनविष्णुमायाचवैष्णवी ॥ नारायणस्यमायाहंतेननारायणीस्मृता ॥ ९४ ॥
कृष्णप्राणाधिकाहंचप्राणाधिष्ठातृदेवता ॥ महाविष्णोश्चवासोश्चजननीराधिकास्वयम् ॥ ९५ ॥ तवाज्ञयापंचधाहंपंचप्र
कृतिरूपिणी ॥ कलाकलांशयाहंचवेदपत्न्योगृहेगृहे ॥ ९६ ॥ शीघ्रंगच्छमहाभागतत्राहंविरहातुरा ॥ गोपीभिःसहिता
वासंभ्रमंतीपरितःसदा ॥ ९७ ॥ पार्वतीवचनंश्रुत्वाप्रहस्यरसिकेश्वरः ॥ रत्नयानंसमारुह्यययौगोलोकमुत्तमम् ॥ ९८ ॥
पार्वतीबोधयामासस्वयंदेवगणंतथा ॥ मायावंशीरवाच्छिन्नंविष्णुमायासनातनी ॥ ९९ ॥ कृत्वातेहरिशब्दंचस्वगृहंवि
स्मयंययुः ॥ शिवेनसार्धंदुर्गासाप्रहृष्टास्वपुरंययौ ॥ १०० ॥ अथकृष्णंसमायांतंराधागोपीगणैःसह ॥ अनुव्रजंययौहृ

क.ज.उ.
॥ १४३ ॥

ष्टासर्वज्ञाप्राणवल्लभम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वासमीपमायांतमवरुद्धरथात्सती ॥ प्रणनामजगन्नाथंशिरसासखिभिःसह ॥ २ ॥ गो
पागोप्यश्वमुदिताःप्रफुल्लवदनेक्षणाः ॥ दुंदुभिवादयामासुरीश्वरागमनोत्सुकाः ॥ ३ ॥ विरजांचसमुत्तीर्यदृष्ट्वाराधांज
गत्पतिः ॥ अवरुद्धरथात्तूर्णगृहीत्वाराधिकाकरम् ॥ ४ ॥ शतशृंगेचबभ्रामसुरम्यंरासमंडलम् ॥ दृष्ट्वाक्षयवटंपुण्यंपुण्यं
वृदावनंवनम् ॥ ५ ॥ तुलसीकाननंदृष्ट्वाप्रययौमालतीवनम् ॥ वामेकृत्वाकुंदवनंमाधवीकाननंतथा ॥ ६ ॥ चकारदक्षि
णेकृष्णश्रंपकारण्यमीप्सितम् ॥ चकारपश्चात्तूर्णचचारुचंदनकाननम् ॥ ७ ॥ ददर्शपुरतोरम्यंराधिकाभवनंपरम् ॥
उवासराधयासार्धैरत्नसिंहासनेवरे ॥ ८ ॥ सकर्पूरंचतांबूलंबुभुजेवासितंजलम् ॥ सुष्वापपुष्पतल्पेचसुगंधिचंदनार्चिते
॥ ९ ॥ सरेमेरामयासार्धनिमग्नोरससागरे ॥ इत्येवंकथितंसर्वधर्मवक्त्राच्चयच्छृतम् ॥ ११० ॥ गोलोकारोहणंरम्यंकिं
भूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १११ ॥ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे गोलोकारोहणंनामसप्तविंशत्यधिक
शतकोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सर्वश्रुतंमहाभागनावशेषमभीप्सितम् ॥ किमपूर्वपुराणंचब्रह्मवैवर्त
मिष्टदम् ॥ १ ॥ अधुनाकिंकरिष्यामितन्मांब्रूहिजगद्गुरो ॥ आज्ञांकुरुतपस्यांचकर्तुंयामिहिमालयम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीना
रायणउवाच ॥ ॥ उपबर्हणगंधर्वःपंचाशत्कामिनीपतिः ॥ जन्मांतरेभवानासीदधुनाब्रह्मपुत्रक ॥ ३ ॥ तास्वेकाचस
तीरम्यातपसाशंकरंपरम् ॥ अराध्यचवरंलेभेवांच्छितंनारदंपतिम् ॥ ४ ॥ साचसृजयकन्याचस्वर्णवीच्छासहोदरा ॥
तांविवाहंकुरुष्वेतिशंकराज्ञाकथंवृथा ॥ ५ ॥ सुंदरींसुंदरीष्वेवकोमलांकमलाकलाम् ॥ पतिव्रतांमहाभागांरम्यांसुप्रिय
वादिनीम् ॥ ६ ॥ कामुकींकमनीयांचशश्वत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ विधात्रालिखितंकर्मप्राक्तनंकेनवार्यते ॥ ७ ॥ नाभु

अ० १२८

॥ १४३ ॥

कंक्षीयतेकर्मकल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभम् ॥ ८ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नारायणवचः
 श्रुत्वाहृदयेनविदूयता ॥ प्रणम्यप्रययौशीघ्रंनारदःसृजयालयम् ॥ ९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ अहोसूतमहाभागश्रुतं
 किंपरमाद्भुतम् ॥ किमपूर्वरहस्यंचसरसंचपुरातनम् ॥ १० ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामिविवाहंनारदस्यच ॥ अतींद्रियस्य
 चमुनेर्ब्रह्मपुत्रस्यसांप्रतम् ॥ ११ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नारदोमूढरूपश्चदृष्ट्वासृजयकन्यकाम् ॥ तपस्विनीमहाभागां
 विष्णुव्रतपरायणाम् ॥ १२ ॥ ययौब्रह्मसभांरम्यांसर्वदेवैःसमावृताम् ॥ प्रणम्यपितरंशांतःसर्वतत्त्वमुवाचतम् ॥ १३ ॥
 ब्रह्माप्रहृष्टवदनःश्रुत्वावार्तांशुभावहाम् ॥ तपस्विनंचपुत्रंचसंभाष्यजगतांपतिः ॥ १४ ॥ रत्ननिर्माणयानेनसार्धंदेवैःशु
 भेक्षणे ॥ पुत्रंकृत्वाचपुरतोययौसृजयमंदिरम् ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वासृजयोरजारत्नभूषणभूषिताम् ॥ गृहीत्वाकन्यकां
 रम्यांनारदायददौमुदा ॥ १६ ॥ सर्वस्वंदक्षिणांदत्वामणिमुक्तादिकंतथा ॥ पुटांजलियुतोभूत्वापरिहारंचकारसः ॥ १७ ॥
 कन्यांसमर्प्यब्रह्माणंराजाचयोगिनांवरः ॥ रुरोदभृशमुच्चैश्चवत्सेवत्सइतीरितम् ॥ १८ ॥ कयासित्यत्कामद्वेहंशून्यं
 कमललोचने ॥ अहंयामिवनंधोरंत्वांत्यत्काजीवितोमृतः ॥ १९ ॥ प्रणम्यपितरंकन्यारुदंतंमातरंतथा ॥ रुदंतींतीरुदं
 तीसाप्यारुरोहरथंविधेः ॥ २० ॥ गृहीत्वाचसभार्यंचपुत्रंधातामुदान्वितः ॥ प्रययौब्रह्मलोकंचदेवैर्मुनिभिःसह ॥ २१ ॥
 ब्राह्मणान्भोजयामाससांगेमंगलकमणि ॥ देवानपिचसिद्धांश्चवादयामासदुंदुभिम् ॥ २२ ॥ नारदस्तुमुनिश्रेष्ठोराधि
 तःपुण्यकर्मणा ॥ यस्ययत्प्राक्तनंविप्रदुर्लभ्यंकेनवार्यते ॥ २३ ॥ सुरम्येपुष्पतल्पेचसुगंधिचदनार्चिते ॥ सरेमेरामया
 सार्धंबुबुधेनदिवानिशम् ॥ २४ ॥ एवंकृत्वाविवाहंचविरतोमुनिसत्तमः ॥ उवासब्रह्मलोकेषुवटमूलेमनोहरे ॥ २५ ॥ त

क.ज.उ.
॥ १४४ ॥

त्राजगामनमश्चप्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ सनत्कुमारोभगवान्साक्षाच्चबालकोयथा ॥ २६ ॥ सृष्टेःपूर्वश्चवयसायथैवपंच
हायनः ॥ अचूडोऽनुपनीतश्चवेदसंध्याविहीनकः ॥ २९ ॥ कृष्णेतिमंत्रंजपतियस्यनारायणोगुरुः ॥ अनंतकालकल्पं
भ्रातृभिश्चत्रिभिःसह ॥ २८ ॥ वैष्णवानामग्रणीशोज्ञानिनांचगुरोर्गुरुः ॥ आरादृष्ट्वानारदस्तंभ्रातरंचसतांवरम् ॥ २९ ॥
सहसाशिरसाभूमौदंडवत्प्रणनामतम् ॥ उवाचनारदंबालःप्रहस्यपरमार्थकम् ॥ ३० ॥ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ॥ अये
भ्रातःकिंकरोषिकुशलंयुवतीपते ॥ स्त्रीपुंसोर्वर्द्धतेप्रेमनित्यंतन्नित्यनूतनम् ॥ ३१ ॥ अर्गलंज्ञानमार्गस्यभक्तिद्वारकपा
टकम् ॥ मोक्षमार्गव्यवहितंचिरंबंधनकारणम् ॥ ३२ ॥ पीयूषबुद्ध्यागरलंभुंकेपापीनराधमः ॥ परंनारायणंत्यक्काय
स्यास्तेविषयेमनः ॥ ३३ ॥ सवंचितोमाययाचामृतंत्यक्काविषंभजेत् ॥ सर्वेषांकामभोगोस्तिकर्मिणामीश्वरंविना ॥
॥ ३४ ॥ वयंविधातुःपुत्राश्चसाबुद्धिरितिदेहिनाम् ॥ यदितेनास्तिभोगश्चकथंगंधर्वजन्मच ॥ ३५ ॥ कथंदासीसुतस्त्वंच
मुक्तश्चभक्तसंगतः ॥ निर्गच्छतपसेभ्रातस्त्यजमायामर्यांप्रियाम् ॥ ३६ ॥ सुपुण्येभारतेवर्षेत्तपसाभजमाधवम् ॥ स्थि
तोनारायणेस्वेषेपरेस्वपददातरि ॥ ३७ ॥ विषयीविषयांधश्चवंचितोमाययाध्रुवम् ॥ गृहाणमममंत्रंचकृष्णइत्यक्षरद्वयं
॥ ३८ ॥ सर्वेषामेवमंत्राणांसारात्सारंपरात्परम् ॥ सर्वेषुचपुराणेषुवेदेषुचचतुर्षुच ॥ ३९ ॥ धर्मशास्त्रेषुतंत्रेषुनास्त्येवा
स्मात्परोमनुः ॥ नारायणेनदत्तोमेपुष्करेमूर्यपर्वणि ॥ ४० ॥ असंख्यकल्पंजप्त्वाहंभ्रमामिसर्वपूजितः ॥ इत्युत्कार्त्वा
पयित्वातंददौतस्मैपरंमनुम् ॥ ४१ ॥ दिवानिशंसजपतिपूतयामणिमालया ॥ तस्मैशुभाशिषंदत्वामंत्रंचवैष्णवाग्रणीः
॥ ४२ ॥ गोलोकंप्रययौद्रुंभगवंतंसनातनम् ॥ नारदस्तुमनुंप्राप्यसर्वसिद्धिप्रदंवरम् ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णेनिश्चलाभक्तिप्रदं

अ० १२८

॥ १४४ ॥

कर्मनिवृत्तनम् ॥ त्यक्त्वा मायामयीं भार्यां भारतं तपसे ययौ ॥ ४४ ॥ कृतमालानदीतीरे ददर्श शंकरं परम् ॥ दृष्ट्वा च सहसामू
 र्धा प्रणनाम शिवं मुनिः ॥ ४५ ॥ तमुवाच जगन्नाथो भक्तं च भक्तवत्सलः ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ अहो नारद दृष्ट्वा त्वां प्र
 सन्नो हं स्वतेजसा ॥ ४६ ॥ भक्तानां दर्शनं यत्र सुदिनं तच्छरीरिणाम् ॥ अयं हि परमो लाभो देहिनां भक्तसंगमः ॥ ४७ ॥ स
 स्नातः सर्वतीर्थेषु यो ददर्श च वैष्णवम् ॥ अपि प्राप्तो महामन्त्रः सर्वतन्त्रसु दुर्लभः ॥ ४८ ॥ मया दत्तो गणेशाय स्कन्दाय स्वात्म
 जाय च ॥ मत्पदं च कृष्णेन गोलोके रासमण्डले ॥ ४९ ॥ ब्रह्मणे चापि धर्माय धर्मो नारायणाय च ॥ ब्रह्मासनं तु कुमाराय तु
 भयं दत्तं तेन वै ॥ ५० ॥ मन्त्रग्रहणमात्रेण जनो नारायणो भवेत् ॥ विचारणं च नास्त्यत्र कालाकालं शुभाशुभम् ॥ ५१ ॥
 पञ्चलक्ष जपेनैव पुरश्चरणमस्य च ॥ ध्यानं च सामवेदोक्तं तेन ध्यायेच्च वैष्णवः ॥ ५२ ॥ ध्यानं च पापदहनं कर्ममूलनिवृत्तनम्
 कृष्णं नवघनं श्यामं किशोरं पीतवाससम् ॥ ५३ ॥ शतकोटीं दुर्सादं दधानं मतुलं परम् ॥ भूषितं भूषणौघैस्तैर्मूल्यरत्ननि
 र्मितैः ॥ ५४ ॥ चन्दनोक्षितसर्वाङ्गं कौस्तुभेन विराजितम् ॥ मयूरपिच्छचूडं च मालतीमाल्यमण्डितम् ॥ ५५ ॥ ईषद्वा स्य
 प्रसन्नास्यं नित्योपास्यं शिवादिभिः ॥ ध्यानासाध्यं दुराराध्यं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ ५६ ॥ सर्वेषां परमात्मानं भक्तानुग्रह
 विग्रहम् ॥ वेदानिर्वचनीयं तं वरं सर्वेश्वरं भजे ॥ ५७ ॥ ध्यानेनानेन तं ध्यात्वा भगवंतं सनातनम् ॥ भजन्तं परमानन्दं सत्यं
 नित्यं परात्परम् ॥ ५८ ॥ इत्युक्त्वा स्वपदं शंभुर्जगाम परमेश्वरः ॥ तं प्रणम्य जगन्नाथं नारदस्तपसे ययौ ॥ ५९ ॥ नारदः
 श्रीहरिं स्मृत्वा योगात्यक्त्वा कलेवरम् ॥ विलीनः पादपद्मे च पादपद्मार्चिते हरेः ॥ ६० ॥ ॥ इति श्री ब्र० श्रीकृ० नारदप्रकर
 णं नामाष्टाविंशत्यधिकशतकोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ अत्यपूर्वमुपाख्यानं श्रुतं परममद्भुतम् ॥ सुगो

कृ.ज.उ.
॥ १४५ ॥

प्यंचसुगोप्यंचरम्यंरम्यंनवंनवम् ॥ १ ॥ किमनिर्वचनीयंचकमनीयंमनोहरम् ॥ सुदुर्लभाकथाप्रोक्तापुराणेषुपुरातनी
॥ २ ॥ एवंभूतंचसुदिनंकदास्माकंभविष्यति ॥ तज्जन्मसफलंधन्यंयत्रवैष्णवसंगमः ॥ ३ ॥ गर्भवासोच्छेदनंचकर्ममूल
निकृंतनम् ॥ हरिदास्यप्रदंशुद्धंभक्तानांभक्तिवर्धनम् ॥ ४ ॥ असाधुसंगदुर्बुद्धिपापोन्मूलनकारणम् ॥ गणेशजन्मोपा
ख्यानंपुराणेषुसुदुर्लभम् ॥ ५ ॥ तुलसीराधिकारख्यानंकिमपूर्वश्रुतंपरम् ॥ नवंयद्यद्गोपनीयंव्यक्तमव्यक्तमीप्सितम् ॥
॥ ६ ॥ सर्वश्रुतंमहाभागपरिपूर्णंमनोरमम् ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामिवन्हेरुत्पत्तिमीप्सिताम् ॥ ७ ॥ स्वर्णस्यचमहाभा
गतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ सामग्रीकरणंसृष्टेर्जलमेवहुताशनः ॥ ८ ॥ यथैवप्रकृतिर्नित्यामहानेव
तथैवच ॥ यथादिशोमहाकाशोयथैवसृष्टिगोलकम् ॥ ९ ॥ प्रकृतेर्महतश्चस्यादहंकारस्तथैवच ॥ यथैवशब्दस्तन्मात्रंत
थैवचहुताशनः ॥ १० ॥ तथापितत्समुत्पत्तिकथयामिनिशामय ॥ एकदासृष्टिकालेचब्रह्मानंतमहेश्वराः ॥ ११ ॥ श्वेत
द्वीपंययुःसर्वद्रष्टुंविष्णुंजगत्पतिम् ॥ परस्परंचसंभाषांकृत्वासिंहासनेषुच ॥ १२ ॥ ऊचुःसर्वेसभामध्येसुरम्येपुरतोवि
भोः ॥ विष्णुगात्रोद्भवास्तत्रकामिन्यःकमलाकलाः ॥ १३ ॥ तत्रनृत्यंतिगायंतिविष्णुगाथाश्चसुस्वरम् ॥ तासांचक
ठिनांश्रोणिकठिनंस्तनमंडलम् ॥ १४ ॥ सस्मितंमुखपद्मंचदृष्ट्वाब्रह्मासुकामुकः ॥ मनोनिवारणंकर्तुंनशशाकपितामहः
॥ १५ ॥ वीर्यंपपाततच्छादलज्जयावाससाविभुः ॥ तद्वीर्यंवस्त्रसहितंप्रतप्तंकामतापतः ॥ १६ ॥ क्षीरोद्रेप्रेरयामाससंगीते
विरतेद्विज ॥ जलादुत्थायपुरुषःप्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ १७ ॥ उवासब्रह्मणःक्रोडेलजितस्यचसंसदि ॥ एतस्मिन्नंत
रेरुष्टोजलादुत्थायसत्वरः ॥ १८ ॥ प्रणम्यवरुणोदेवान्बालंनेतुंसमुद्यतः ॥ बालोदधारब्रह्माणंबाहुभ्यांचभयाद्रुदन् ॥

अ० १२९

॥ १४५ ॥

॥ १९ ॥ किञ्चिन्नोवाच जगतां विधाता लज्जया द्विज ॥ बालकस्य करे धृत्वा चकाराकर्षणं रुषा ॥ २० ॥ वरुणश्च सभाम
 ध्येतं चिक्षेप प्रजापतिः ॥ पपात दूरतो देवो वरुणो दुर्बलस्ततः ॥ २१ ॥ मूर्च्छां संप्राप मृतवत्कोपदृष्ट्या विधेरहो ॥ चेतनं का
 रयामासामृतदृष्ट्या च शंकरः ॥ २२ ॥ संप्राप्य चेतनं तत्र तमुवाच जलेश्वरः ॥ ॥ वरुण उवाच ॥ ॥ बालो जले समुद्रूतो
 मम पुत्रो यमीप्सितः ॥ २३ ॥ अहं गृहीत्वा यास्यामि ब्रह्मा मां ताडयेत् कथम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ बालकः शरणापन्नो म
 यि विष्णो महेश्वर ॥ २४ ॥ कथं दास्यामि भीतं च रुदंतं शरणागतम् ॥ शरणागत दीनार्तयो न रक्षेदपंडितः ॥ २५ ॥ पच्यते
 निरयेतावद्यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ उज्जयोर्वचनं श्रुत्वा प्रहस्य मधुसूदनः ॥ २६ ॥ उवाच तत्र सर्वज्ञः सर्वेशश्च यथोचितम् ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा तु कामिनी श्रोणीं वीर्यं धातुः पपात तत् ॥ २७ ॥ लज्जया प्रेरयामास क्षीरोदे निर्मले जले ॥
 ततो बभूव बालश्च धर्मतो विधिपुत्रकः ॥ २८ ॥ क्षेत्रजश्च सुतः शास्त्रे वरुणस्यापि गौणतः ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ यो वि
 द्यायोनि संबंधो वेदेषु च निरूपितः ॥ २९ ॥ शिष्ये पुत्रे च समता चेति वेदविदो विदुः ॥ मंत्रं ददातु वरुणो विद्यां च बालकाय च
 ॥ ३० ॥ पुत्रो विधातुर्वन्दिह्यश्च शिष्यश्च वरुणस्य च ॥ विष्णुर्ददातु बालाय दाहिका शक्तिमुज्ज्वलाम् ॥ ३१ ॥ सर्वदग्धो हुता
 शश्च निर्वाणो वरुणेन च ॥ विष्णुश्च दाहिकां शक्तिं ददौ तस्मै शिवाज्ञया ॥ ३२ ॥ मंत्रं विद्यां च वरुणो रत्नमालां मनोहराम् ॥
 क्रोडे कृत्वा च तं बालं चुचुं बभूव मायया सुरः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणे च ददौ साक्षाद्विष्णुशंकरयोरपि ॥ प्रणम्य विष्णुं ब्रह्मा च ययौ शं
 भुः स्वमंदिरम् ॥ ३४ ॥ अग्न्युत्पत्तिश्च कथिता स्वर्णोत्पत्तिर्निशामय ॥ एकदा सर्वदेवाश्च समूषुः स्वर्गं संसदि ॥ ३५ ॥ तत्र
 कृत्वा च नित्यं च गायंत्यप्सरसांगणाः ॥ विलोक्य रंभां सुश्रोणीं सकामो वन्दिरेव च ॥ ३६ ॥ पपात वीर्यं चच्छाद लज्जया

कृ.ज.उ.
॥ १४६ ॥

वाससा तथा ॥ उत्तस्थौ स्वर्णपुंजश्रवस्त्रिस्त्रिज्ज्वलत्प्रभम् ॥ ३७ ॥ क्षणेन वर्धयामास ससुमेरुर्बभूव ह ॥ हिरण्यरेतसं व
न्हिं प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३८ ॥ इति ते कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्री ब्र० वन्हि सुवर्णोत्पत्तिनामो न
त्रिंशत्यधिकशतकोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ श्रुतं सर्वं नावशेषं धर्मेश ब्राह्मणं च माम् ॥ कथयस्व महाभाग पु
राणं पुनरेव हि ॥ १ ॥ एवं विधं पुराणं च जन्म नैव न हि श्रुतं ॥ न दृष्टं न श्रुतं तात तादृशं वाचकं तथा ॥ २ ॥ सूत उ० ॥ श्रूयतां भो म
हाभाग सावधानं च संयतं ॥ अध्यायश्रवणे नैव पुराणफलमालभेत् ॥ ३ ॥ ब्रह्मखंडे च कथितं परं ब्रह्म निरूपणं ॥ तदनिर्व
चनीयं च येषामपि यथागमं ॥ ४ ॥ साकारं च निराकारं सगुणं निर्गुणं पृथक् ॥ येषामपि यथाशक्ति स्तथैव ध्यानमेव च ॥ ५ ॥
गोलोकादेर्वर्णनं च क्रमेण च पृथक् पृथक् ॥ यत्रोपयुक्तोपाख्यानं यद्यत्रासंगिकं विभो ॥ ६ ॥ जातीनां निर्णयश्चैव संकराणां
तथैव च ॥ यद्यद्विशिष्टोपाख्यानं तत्तत्प्रश्नानुरोधतः ॥ ७ ॥ राधामाधवयोः क्रीडामहाविष्णोः समुद्रवं ॥ निरूपणं च विश्वेषां स
मासेन द्विजोत्तम ॥ ८ ॥ ब्रह्मनारदयोश्चैव संवादः परमार्थतः ॥ विवेको नारदस्यैव मुनीन्द्रस्य तथैव च ॥ ९ ॥ आज्ञया ब्रह्मणश्चै
वनरनारायणाश्रमं ॥ गमनं नारदस्यैव तेन सार्धं च दर्शनं ॥ १० ॥ तयोः संभाषणं चैव नारदाद्यन्निवेदनं ॥ तत्र देवब्रह्मखंडक्रमे
णोक्तं द्विजोत्तम ॥ ११ ॥ श्रूयतां प्रकृतेः खंडं सुधाखंडसमं मुने ॥ प्रकृतेर्लक्षणं प्रोक्तं प्रकृतीनां च वर्णनं ॥ १२ ॥ उपाख्यानं च ता
सां च वर्णनं पूजनादिकं ॥ लक्ष्मीः सरस्वती दुर्गा सा वित्री राधिका तथा ॥ १३ ॥ एतासां च रितं चैव मन्यासां च पृथक् पृथक्
उपाख्यानं महालक्ष्म्याः सरस्वत्यास्तथैव च ॥ १४ ॥ अपूर्वराधिकाख्यानं सावित्र्याश्च तथैव च ॥ संवादो यमसावित्र्योः
सत्यवज्जीवदानकम् ॥ १५ ॥ कुंडानां वर्णनं प्रोक्तं तेषां च लक्षणं तथा ॥ जीविकर्मविपाकश्च भोगनिर्णय एव च ॥ १६ ॥

अ० १३०

॥ १४६ ॥

अपूर्वराधिकाख्यानपुराणेषुसुगोप्यकम् ॥ सुयज्ञस्यनृपेन्द्रस्यचरितंपरमाद्भुतम् ॥ १७ ॥ प्रोक्तंतुलस्युपाख्यानंपर
 माद्भुतमेवच ॥ महायुद्धंचसंवादेमहेशशंखचूडयोः ॥ १८ ॥ तुलसीकृष्णसंवादस्तयोःसंभोगएवच ॥ निधनंशंखचूड
 स्यश्रीदाम्नःशापमोक्षणम् ॥ १९ ॥ पदप्राप्तिःसुराणांचविपदांखंडनंतथा ॥ जीविनांमोक्षबीजंचगंगोपाख्यानमीप्सि
 तम् ॥ २० ॥ तथैवमनसाख्यानंपरंहर्षविवर्धनम् ॥ स्वाहास्वधाख्यानमेवमन्यासांचनिरूपणम् ॥ २१ ॥ यद्यत्प्रासंगि
 काख्यानंवक्तुःप्रश्नानुरोधतः ॥ प्रोक्तंतत्प्रकृतेःखंडंखंडंगणपतेःशृणु ॥ २२ ॥ अतीवमधुरंरम्यंस्वादुस्वादुपदेपदे ॥ सु
 गोप्यंतत्पुराणेषुरम्यंरम्यंनवंनवम् ॥ २३ ॥ सुदुर्लभमुपाख्यानंश्रोतृप्रीतिकरंपरम् ॥ प्रोक्ताक्रीडाचपरमापार्वतीपरमे
 शयोः ॥ २४ ॥ स्कंदोत्पत्तिःप्रथमतःक्रीडाभंगस्तयोस्तथा ॥ पार्वतीतोषणंचैवमभिमानविमोक्षणम् ॥ २५ ॥ पुण्यकंचव
 तंविष्णोर्देव्याश्रितमुत्तमम् ॥ वरदानंहरेरिवसुवतांपार्वतींप्रति ॥ २६ ॥ हरेश्चदर्शनंचैवब्राह्मणातिथिरूपिणः ॥ आविर्भावो
 गणेशस्यरूपयाशिवमंदिरे ॥ २७ ॥ दर्शनंपुत्रवक्त्रस्यपार्वतीपरमेशयोः ॥ परमानंदरूपंचशिवगेहेमहोत्सवम् ॥ २८ ॥
 देवाद्याददृशुःसर्वेबालंनित्यमजंविभुम् ॥ सत्यस्वरूपंपरमंपरब्रह्मस्वरूपिणम् ॥ २९ ॥ सर्वविघ्नहरंशांतिंदातारंसर्वसंप
 दाम् ॥ तपसांजपयज्ञानांव्रतानांफलदंविभुम् ॥ ३० ॥ अतीवकमनीयंचरमणीयंचयोषिताम् ॥ प्राणाधिकंप्रियतमंपा
 र्वतीपरमेशयोः ॥ ३१ ॥ परमात्मस्वरूपंचभगवंतंसनातनं ॥ सर्वेशंसर्वबीजंचसाक्षान्नारायणात्मकम् ॥ ३२ ॥ यद्दर्शना
 च्चस्तवनात्प्रणामात्पूजनात्तथा ॥ ध्यानासाध्यंदुराराध्यंजन्मकोट्यघनाशनम् ॥ ३३ ॥ कार्तिकोद्धरणंप्रोक्तंतस्या
 भिषेकमेवच ॥ गणेशपूजनंचैवसर्वविघ्नविनाशनम् ॥ ३४ ॥ जमदग्नेश्चयुद्धंचकार्तवीर्यार्जुनेनच ॥ सुरभीहरणंचैवनि

क.ज.उ.
॥ १४७ ॥

धनंचमुनेस्तथा ॥ ३५ ॥ पतिवतारेणुकायाश्वितारोहणमेवच ॥ प्रतिज्ञातंभृगोश्चैवदारुणंचसुदारुणम् ॥ ३६ ॥ निः
क्षत्रीकरणंचैवमेकविंशतिकंद्विज ॥ संवादोज्ञानलाभंचगणेशपशुरामयोः ॥ ३७ ॥ तयोर्युद्धंदारुणंचहैरवंदंतभंजनम् ॥
दुर्गायाश्चविलापश्चाभिशापोभार्गवंप्रति ॥ ३८ ॥ स्मरणेपशुरामस्याप्याविर्भावोहरेरपि ॥ पार्वतीबोधयामासस्वयंना
रायणःप्रभुः ॥ ३९ ॥ वर्णनंशिवलोकस्यपरमाश्चर्यमीप्सितम् ॥ प्रदत्तंपशुरामायमहास्रंशंकरेणच ॥ ४० ॥ मंत्रंचक
वचंचैवकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ वरदानंचाभयंचप्रदातासर्वसंपदाम् ॥ ४१ ॥ त्रिःसप्तकृत्वोभूपानानिधनंचचकारसः ॥
बभूवभृगुणाविप्रभुवश्चभारहारणं ॥ ४२ ॥ प्रश्नानुरोधक्रमतःपूर्वोपाख्यानमेवच ॥ प्रोक्तंगणपतेःखंडंसमासेनद्विजोत्त
म ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णजन्मखंडंचश्रूयतांसावधानतः ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिहरंमोक्षकरंपरम् ॥ ४४ ॥ हरिदास्यप्रदंशु
द्धंसुश्रवंचसुधोपमम् ॥ अत्यपूर्वमुपाख्यानंरम्यंरम्यंनवंनवम् ॥ ४५ ॥ नश्रुतंजन्मनायद्यत्स्वादुस्वादुपदेपदे ॥ प्रदीपं
सर्वसत्त्वानांभवाब्धितारणंपरं ॥ ४६ ॥ कर्मोपभोगरोगाणामर्दनंचरसायनम् ॥ श्रीकृष्णचरणांभोजप्राप्तिसोपानकार
णम् ॥ ४७ ॥ श्रीदामराधाकलहवर्णनंदारुणंद्विज ॥ तयोःशापप्रकथनंततस्तेषांविसर्जनं ॥ ४८ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थितस्यै
वहरेर्जन्ममहीतले ॥ प्रोक्तंचजन्मखंडंचपरमाद्भुतमेवच ॥ ४९ ॥ आविर्भावोहरेरेववसुदेवस्यमंदिरे ॥ कंसासुरभयेनै
वगोकुलेगमनंहरेः ॥ ५० ॥ वृषभानसुताराधाश्रीदाम्नःशापहेतुना ॥ बालक्रीडावर्णनंचगोकुलेपरमात्मनः ॥ ५१ ॥ दै
त्यादिनिधनंचैवकीर्तितंहरिणातथा ॥ गर्गस्यागमनंप्रोक्तंशुभान्नप्राशनंहरेः ॥ ५२ ॥ निधनंपूतनायाश्चसद्यःशकटभंज
नम् ॥ श्रीकृष्णबंधमोक्षंचयमलार्जुनभंजनम् ॥ ५३ ॥ त्रैलोक्यदर्शनंवक्त्रेगोवत्साहरणंतथा ॥ कृत्वागोवत्सनिर्माणं

अ० १३०

॥ १४७ ॥

ब्रह्मणः स्तवनं हरेः ॥ ५४ ॥ सहसा गोकुलं त्यक्त्वा पुण्यं वृंदावनं वनम् ॥ भयाज्जगाम नन्दश्च सार्धं च नन्दनेन च ॥ ५५ ॥ वृंदा
 वनस्य निर्माणं प्रोक्तं च परमाद्भुतम् ॥ सार्धं च बालकैः सार्धं तत्र संक्रीडनं हरेः ॥ ५६ ॥ सद्गन्तव्या ह्यणीनां च भोजनं कथितं ह
 रेः ॥ वरदानं च तासां च प्राक्तनेन निरूपणम् ॥ ५७ ॥ क्रतूनां वर्णनं चैव वस्त्रापहरणं तथा ॥ वरदानं च गोपीनां कृष्णेनैव कृतं द्वि
 ज ॥ ५८ ॥ कात्यायनीव्रतं प्रोक्तं श्रीदुर्गापूजनं तथा ॥ पार्वत्या च वरोदत्तो गोपीभ्यो यमुना तटे ॥ ५९ ॥ तालानां भक्षणं
 प्रोक्तं शक्रयागविमर्दनम् ॥ राधया सह कृष्णस्य विरहो मेलनं तथा ॥ ६० ॥ गोपीक्रीडा च संप्रोक्ता कृष्णक्रीडे च राधिका ॥
 छाया रापाणगे हे च संप्रोक्ता मायया हरेः ॥ ६१ ॥ शृंगारं षोडशविधं कृत्वा तं रासमण्डले ॥ अंतर्धानं हरेरेव राधया सह कानने ॥
 ॥ ६२ ॥ मलयागमनं चैव तया सार्धं द्विजोत्तम ॥ राधामाधवयोश्चैव संवादस्तत्र निर्जने ॥ ६३ ॥ कैवल्यमपि गोपीनां प्रोक्तं
 नानाविधं मुने ॥ पुनरागमनं चैव पुण्यं वृंदावनं वनं ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णदर्शनं चैव गोपीनां हर्षवर्धनम् ॥ नानाप्रकारक्रीडा च प्रो
 क्ता तस्य जले स्थले ॥ ६५ ॥ गोपीनामपि सौभाग्यं राधायाश्च विशेषतः ॥ प्रोक्तं व्यासेन सौंदर्यं रम्यं रम्यं नवनवम् ॥ ६६ ॥
 नमस्थितानां देवानां दर्शनं प्रोक्तमेव च ॥ मनसः स्खलनं चैव देवीनां रासमण्डले ॥ ६७ ॥ अंशेन लेभिरेजन्मदेव्यश्चोक्तमिदं
 द्विज ॥ अक्रूरागमनं चैव गोपीनां च विलापनम् ॥ ६८ ॥ प्रोक्तं सर्वक्रमेणैव चाक्रूरभर्त्सनं तथा ॥ मथुरागमनं विष्णोः शोकं
 गोकुलवासिनाम् ॥ ६९ ॥ राधिकाविरहज्वाला जालं प्रोक्तं यथोचितम् ॥ स्वमूर्तिदर्शनं चैव मक्रूरं यमुना तटे ॥ ७० ॥ म
 थुरावेशनं प्रोक्तं निधनं रजकस्य च ॥ कुन्ताया सह संभोगस्तस्या मोक्षणमेव च ॥ ७१ ॥ प्रसादनं कुविंदस्य मालाकारस्य
 मोक्षणम् ॥ धनुषोभंजनं शंभोर्हस्तिनो निधनं तथा ॥ ७२ ॥ सभाप्रवेशनं प्रोक्तं नानारूपप्रदर्शनम् ॥ कंसस्य निधनं प्रोक्तं

कृ.ज.उ.

॥ १४८ ॥

तद्वधूनां विलापनम् ॥ ७३ ॥ सत्कारंतस्य विधिवद्राजत्वं तत्पितुस्तथा ॥ विलापनं च नंद ॥ ७४ ॥
प्रोक्तस्तयोश्च संवादो निर्जने तात पुत्रयोः ॥ परमाध्यात्मिकं ज्ञानं नंदाय च ददौ विभुः ॥ ७५ ॥ मुनीनां गमने चैवं धन्यो पा
रुयानमेव च ॥ कथितं च कुमारेण प्रोक्तमेव सुदुर्लभम् ॥ ७६ ॥ उद्धवा गमनं प्रोक्तं राधास्थानं च निर्जितम् ॥ ज्ञानं तयोश्च
संवादे प्रोक्तमेव शुभावहम् ॥ ७७ ॥ यज्ञोपवीतं कृष्णस्य विद्यादानं गुरोर्गृहे ॥ मृतपुत्रप्रदानं च प्रोक्तं तद्गुरवे पुरा ॥ ७८ ॥
जरासंधस्य दमनं निधनं यवनस्य च ॥ द्वारकायाश्च निर्माणं विश्वकारोद्यमं तथा ॥ ७९ ॥ द्वारकावेशनं प्रोक्तमुग्रसेन विला
पनम् ॥ रुक्मिणीहरणं चैव नृपाणां दमनं तथा ॥ ८० ॥ सर्वासां कामिनीनां च प्रोक्तमुद्वाहमेव च ॥ मायावती मोक्षणं च
निधनं शंबरस्य च ॥ ८१ ॥ धर्मपुत्रराजसूयेशिशुपालस्य मोक्षणम् ॥ दंतवक्रस्य च मुनेशाल्वस्य निधनं तथा ॥ ८२ ॥ म
णेश्वरहरणं चैव पारिजातस्य स्वर्गतः ॥ कुरुपांडवयुद्धे च भुवश्च भारमोक्षणम् ॥ ८३ ॥ उषाया हरणं प्रोक्तं बाणस्य भुजकृतं
नम् ॥ बलेश्वस्तवनं प्रोक्तमनिरुद्धस्य विक्रमम् ॥ ८४ ॥ राधाय शोदासंवादः प्रोक्तः परमदुर्लभः ॥ मोक्षणं च शृगालस्य प्रो
क्तं च परमाद्भुतम् ॥ ८५ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन गणेशपूजनं तथा ॥ दर्शनं राधिकासार्धं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ८६ ॥ राधा
यादर्शनं देव्या राधातेजः प्रकाशनम् ॥ राधयारमणं तीर्थभ्रमणं रहसि स्मृतम् ॥ ८७ ॥ निधनं यदुवंशानां ब्रह्मशापेन शौन
क ॥ मोक्षणं पांडवानां च स्वपदे गमनं हरेः ॥ ८८ ॥ विवाहो नारदस्यैवोत्पत्तिर्वन्निह सुवर्णयोः ॥ प्रोक्तं सर्वमहाभागपुनरे
व समासतः ॥ ८९ ॥ चतुःखंडैः पुराणं च ब्रह्मवैवर्तमेव च ॥ अतः परं मुनिश्रेष्ठ किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ९० ॥ ॥ इति श्री
ब्रह्मवैवर्तमहापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे चानुक्रमणिकं नाम त्रिंशत्यधिकशतकोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ शौनक उवाच ॥

अ० १३०

॥ १४८ ॥

अद्यमेसफलं जन्मजीवितं च सुजीवितम् ॥ यत्फलं ब्रह्मवैवर्ते निर्विघ्नं मोक्षकारणम् ॥ १ ॥ अभयं देहि हेवत्स हेता तमद्यमे
 वच ॥ तदानिवेदनं किंचिदस्तीति च करोम्यहम् ॥ २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ त्यजभीतिं महाभाग प्रश्नं कुरु यदिच्छसि ॥ सर्वं
 ते कथयिष्यामि यद्यद्गोप्यं मनोहरम् ॥ ३ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि पुराणानां च लक्षणम् ॥ संख्या
 नमपितेषां च फलमस्यैव पुत्रक ॥ ४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ विस्तराणि पुराणानि चेति हासश्च शौनक ॥ संहिता पंचरात्राणि
 कथयामि यथागतम् ॥ ५ ॥ सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ वंशानुचरितं विप्रपुराणं पंचलक्षणम् ॥ ६ ॥ एतदुपपु
 राणानां लक्षणं च विदुर्बुधाः ॥ महतां च पुराणानां लक्षणं कथयामि ते ॥ ७ ॥ सृष्टिश्चापि विसृष्टिश्चेति स्थितिस्तेषां च पालनं
 ॥ कर्मणां वासना वार्ता ममूनां च क्रमेण च ॥ ८ ॥ वर्णनं प्रलयानां च मोक्षस्य च निरूपणं ॥ उत्कीर्तनं हरेरेव देवानां च पृथक्
 पृथक् ॥ ९ ॥ दशाधिकं लक्षणं च महतां परिकीर्तितं ॥ संख्यानं च पुराणानां निबोध कथयामि ते ॥ १० ॥ परं ब्रह्मपुराणं च सह
 स्राणां दशैव तु ॥ पंचो न षष्टि साहस्रं पाद्ममेव प्रकीर्तितम् ॥ ११ ॥ त्रयोविंशति साहस्रं वैष्णवं च विदुर्बुधाः ॥ चतुर्विंशति सा
 हस्रं शैवं चैव निरूपितम् ॥ १२ ॥ ग्रंथो षादश साहस्रं श्रीमद्भागवतं विदुः ॥ पंचविंशति साहस्रं नारदीयं प्रकीर्तितम् ॥ १३ ॥
 मार्कंडेय साहस्रं पुराणं पंडिता विदुः ॥ चतुःशताधिकं पंचदश साहस्रमेव च ॥ १४ ॥ परमग्निपुराणं च रुचिरं परिकीर्तित
 म् ॥ चतुर्दश सहस्राणि परं पंचशताधिक ॥ १५ ॥ पुराणप्रवरं चैव भविष्यं परिकीर्तितम् ॥ अष्टादश सहस्रं च ब्रह्मवैवर्तमी
 प्सितम् ॥ १६ ॥ सर्वेषां च पुराणानां सारमेव विदुर्बुधाः ॥ एकादश सहस्रं तु परं लिंगपुराणकम् ॥ १७ ॥ चतुर्विंशति साहस्रं
 वाराहं परिकीर्तितम् ॥ एकादश सहस्रं च परमेव शताधिकम् ॥ १८ ॥ वरस्कंदपुराणं च निरूपितम् ॥ वामनं दश

कृ.ज.उ.
॥ १४९ ॥

साहस्रं कामसप्तदशैव तु ॥ १९ ॥ मात्स्यं चतुर्दशप्रोक्तं पुराणं पंडितैस्तथा ॥ ऊनविंशतिं ॥ रुडं परिकीर्तितम् ॥ २० ॥
परं द्वादशसाहस्रं ब्रह्मांडं परिकीर्तितम् ॥ एवं पुराणसंख्यानं चतुर्लक्षमुदाहृतम् ॥ २१ ॥ अष्टादशपुराणानामेवमेव विदुः
बुधाः ॥ एवं चोपपुराणानामष्टादशप्रकीर्तिता ॥ २२ ॥ इतिहासो भारतं च वाक्मीकं काव्यमेव च ॥ पंचकं पंचरात्राणां कृ-
ष्णमाहात्म्यपूर्वकम् ॥ २३ ॥ वासिष्ठं नारदीयं च कापिलं गौतमीयकम् ॥ परं सनत्कुमारीयं पंचरात्रं च पंचकम् ॥ २४ ॥
पंचकं संहितानां च कृष्णभक्तिसमन्वितम् ॥ ब्रह्मणश्च शिवस्यापि प्रह्लादस्य तथैव च ॥ २५ ॥ गौतमस्य कुमारस्य संहि-
ताः परिकीर्तिताः ॥ इति ते कथितं सर्वं क्रमेण च पृथक् पृथक् ॥ २६ ॥ अस्त्येवं विपुलं शास्त्रं ममापि च यथागमम् ॥ उवाचे
दं पुराणं च गोलोके रासमंडले ॥ २७ ॥ श्रीविष्णुर्भगवान् साक्षाद्ब्रह्माणं च स्वभक्तकम् ॥ ब्रह्मा धर्मं च धर्मिष्ठं धर्मो नारायणं मु-
निम् ॥ २८ ॥ नारायणो नारदं च नारदो मां च भक्तकम् ॥ अहं त्वां च मुनिश्चेष्टवरिष्ठं कथयामितत् ॥ २९ ॥ सुदुर्लभं पुराणं
च ब्रह्मवैवर्तमीप्सितम् ॥ यद्वृणोत्येव विश्वौघं जीविनां परमात्मकम् ॥ ३० ॥ तद्ब्रह्म साक्षिरूपं च कर्मणामेव कर्मिणाम् ॥
तद्ब्रह्म विवृतं यत्र तद्विभूतिमनुत्तमम् ॥ ३१ ॥ तेनेदं ब्रह्मवैवर्तमित्येवं च विदुर्बुधाः ॥ पुण्यप्रदं पुराणं च मंगलं मंगलप्रदम्
॥ ३२ ॥ सुगोप्यं च रहस्यं च यत्र रम्यं नवं नवम् ॥ हरिभक्तिप्रदं चैव दुर्लभं हरिदास्यदम् ॥ ३३ ॥ सुखदं ब्रह्मदं सारं शोक-
संतापनाशनम् ॥ सरितां च यथा गंगा सद्यो मुक्तिप्रदा शुभा ॥ ३४ ॥ तीर्थानां पुष्करं शुद्धं यथा काशीपुरीषु च ॥ सर्वेषु भारतं
वर्षे सद्यो मुक्तिप्रदं शुभम् ॥ ३५ ॥ यथा सुमेरुः शैलेषु पारिजातं च पुष्पतः ॥ पत्रेषु तु लसीपत्रं व्रतेष्वेकादशीव्रतम् ॥ ३६ ॥
वृक्षेषु कल्पवृक्षश्च श्रीकृष्णश्च सुरेषु च ॥ ज्ञानीं द्रिषु महादेवो योगीं द्रिषु गणेश्वरः ॥ ३७ ॥ सिद्धे द्रिष्वेककपिलो सूर्यस्तेजस्विनां

अ० १३ १

॥ १४९ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=23.06.20 14:59
,TRANSFERRED=2020/06/23 at 15:36:46
,PAGES=302
,TYPE=STD
,NAME=S0003205
,Book Name=M-3026-SHRIKRISHAN JANAMKHANDI UTTARADH
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF

FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF

FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF

FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF

FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF

FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF

FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF

FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF
,FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF
,FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF

FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
,FILE212=00000212.TIF
,FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF

FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF
,FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,FILE232=00000232.TIF
,FILE233=00000233.TIF
,FILE234=00000234.TIF
,FILE235=00000235.TIF
,FILE236=00000236.TIF
,FILE237=00000237.TIF
,FILE238=00000238.TIF
,FILE239=00000239.TIF
,FILE240=00000240.TIF
,FILE241=00000241.TIF
,FILE242=00000242.TIF
,FILE243=00000243.TIF
,FILE244=00000244.TIF

FILE245=00000245.TIF
,FILE246=00000246.TIF
,FILE247=00000247.TIF
,FILE248=00000248.TIF
,FILE249=00000249.TIF
,FILE250=00000250.TIF
,FILE251=00000251.TIF
,FILE252=00000252.TIF
,FILE253=00000253.TIF
,FILE254=00000254.TIF
,FILE255=00000255.TIF
,FILE256=00000256.TIF
,FILE257=00000257.TIF
,FILE258=00000258.TIF
,FILE259=00000259.TIF
,FILE260=00000260.TIF
,FILE261=00000261.TIF
,FILE262=00000262.TIF
,FILE263=00000263.TIF
,FILE264=00000264.TIF
,FILE265=00000265.TIF
,FILE266=00000266.TIF
,FILE267=00000267.TIF

FILE268=00000268.TIF
,FILE269=00000269.TIF
,FILE270=00000270.TIF
,FILE271=00000271.TIF
,FILE272=00000272.TIF
,FILE273=00000273.TIF
,FILE274=00000274.TIF
,FILE275=00000275.TIF
,FILE276=00000276.TIF
,FILE277=00000277.TIF
,FILE278=00000278.TIF
,FILE279=00000279.TIF
,FILE280=00000280.TIF
,FILE281=00000281.TIF
,FILE282=00000282.TIF
,FILE283=00000283.TIF
,FILE284=00000284.TIF
,FILE285=00000285.TIF
,FILE286=00000286.TIF
,FILE287=00000287.TIF
,FILE288=00000288.TIF
,FILE289=00000289.TIF
,FILE290=00000290.TIF

FILE291=00000291.TIF
,FILE292=00000292.TIF
,FILE293=00000293.TIF
,FILE294=00000294.TIF
,FILE295=00000295.TIF
,FILE296=00000296.TIF
,FILE297=00000297.TIF
,FILE298=00000298.TIF
,FILE299=00000299.TIF
,FILE300=00000300.TIF
,FILE301=00000301.TIF
,FILE302=00000302.TIF
,